

ജി. ചേടിയത്ത് - കെ.വി. ജോസഫ്

സിനോഡിക്കോൺ ഓറിയന്റാളെ

കോട്ടയം
1996

സിനോഡിക്കോൺ ഓറിയന്റാളെ

(പൗരസ്ത്യസുറിയാനിസഭയുടെ
കാനോനിക സമാഹാരം)

മലയാള വിവർത്തനം

റവ. പ്രൊഫ. ഡോ. ജി. ചേടിയത്ത്--
പ്രൊഫ. കെ. വി. ജോസഫ്

No. 179

കോട്ടയം

1996

അവതാരിക

പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി സഭയുടെ കാനോനിക സമാഹാരമാണ് "സീനോഡിക്കോൺ ഒറിയെന്താളെ" എന്നപേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഗ്രന്ഥം. ക്രി. വ. 410 മുതൽ 790 വരെയുള്ള കാനോനികരേഖകളാണ് ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കം. സഭാ കാനോൻനിയമസംബന്ധമായ പഠനങ്ങളിൽ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു സമാഹാരമായ ഇതിന്റെ ക്രോഡീകരണത്തിൽ, പുരാതന പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിൽ വളർന്ന വികസിച്ച പൗരസ്ത്യ സുറിയാനിസഭയ്ക്ക് പ്രത്യേക പങ്കുണ്ട്. സെല്യൂഷ്യൻസഭ, പേർഷ്യൻസഭ എന്നീ പേരുകളിൽ പ്രസ്തുത സഭ അറിയപ്പെടുന്നുവെങ്കിലും "അസ്സീറിയൻ-കൽദായസഭ" എന്നു വിളിക്കപ്പെടാനാണ് ഈ സഭാംഗങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. മറ്റുള്ളവർ ഇവരിൽ നെസ്തോറിയൻ പാഷണ്ഡത ആരോപിച്ചു "നെസ്തോറിയൻ സഭ" എന്നു വിളിക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ ആ പേരിൽ അറിയപ്പെടാൻ ഇവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. ഈ സഭയുടെ ക്രിസ്തശാസ്ത്രം അംഗീകരിക്കുകവഴി പരിശുദ്ധ ജോൺപോൾ രണ്ടാമൻ മാർപ്പാപ്പ ഇവരുമായുള്ള കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ ബന്ധം പുതുക്കുകയുണ്ടായി. അസ്സീറിയൻ-കൽദായ സഭകളുടെ കാനോനിക സമാഹാരവും, ആരാധനക്രമങ്ങളും, ക്രിസ്തശാസ്ത്രകൃതികളും പഠിച്ചശേഷമാണ് പരിശുദ്ധ പിതാവ് അപ്രകാരം ചെയ്തത്.

പൗരസ്ത്യസഭകൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം മെച്ചപ്പെടുകയും, ഇതരസഭകളുമായുള്ള സഹകരണം വ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്ന ആധുനിക സാഹചര്യത്തിൽ വിവിധ സഭകളുടെ കാനോൻ നിയമങ്ങളെപ്പറ്റിയും, ആരാധനക്രമങ്ങളെപ്പറ്റിയും ആഴത്തിലുള്ള പഠനങ്ങൾ ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സഭാ വിഴ്ത്താനീയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്ക് സുപ്രധാനമായ ഒരു പങ്കാണ് വഹിക്കാനുള്ളത്. പരസ്പരം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും, അതുവഴി അന്യോന്യം അംഗീകരിക്കുന്നതിനുമുള്ള പരിശ്രമങ്ങൾ ശക്തിപ്പെടുമ്പോൾ, കേവലം പദപ്രയോഗങ്ങളെച്ചൊല്ലിയുള്ള ഭിന്ന

തകര മൂലം ഉണ്ടായ മുറിവുകൾ സഭാഗൗരവത്തിൽ നിന്നും താനേ അപ്രത്യക്ഷമാകും. അതിനു വഴിതെളിക്കുന്നവ ആയിരിക്കണം. നമ്മുടെ വിജ്ഞാന സ്രോതസ്സുകൾ.

സഭാപരവും, ദൈവശാസ്ത്രപരവുമായ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ രചനയിലൂടെയും, വിവർത്തനത്തിലൂടെയും ഏവർക്കും സുപരിചിതനായ ബഹു. ഗീവർഗീസ് ചേടിയത്തച്ചന്റെ ഈ പുതിയ ഗ്രന്ഥം ബഹുജനസമക്ഷം സന്തോഷപൂർവ്വം അവതരിപ്പിക്കുന്നു. അച്ചന്റെ പ്രയത്നങ്ങളെ ആത്മാർത്ഥമായി അഭിനന്ദിക്കുകയും, വിജയാശംസകൾ നേരുകയും പുസ്തകരചനയിലൂടെയുള്ള സഭാസേവനത്തിന് പ്രത്യേകം നന്ദിപറയുകയും ചെയ്യുന്നു. ബഹു. അച്ചനോട് സഹകരിച്ച പ്രൊഫ. കെ. വി. ജോസഫ് സാറിനെയും അഭിനന്ദിക്കുന്നു. 'സിനോഡിക്കോൺ ഓറിയന്റാളെ' യുടെ മലയാള വിവർത്തനം 'വിജ്ഞാനകൗകികൾക്കു', പ്രത്യേകിച്ചു 'വേദശാസ്ത്ര വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു', സഭാവിജ്ഞാനീയത്തിൽ മുന്നേറുന്നതിന് സഹായകരമാകട്ടെ എന്ന് ആശംസിക്കുന്നു.

എന്ന്

സിറീൽ മാർ ബസേലിയോസ്

തിരുവനന്തപുരം മെത്രാപ്പോലീത്തൻ ആച്ചുബിഷപ്പ്

മലങ്കര കത്തോലിക്കാ മെത്രാപ്പോലീത്താ

പട്ടം,

ഏപ്രിൽ 7, 1996.

ആമുഖം

ഇക്കഴിഞ്ഞ കാലയളവിൽ പല സിനഡൽ രേഖകൾ മലയാള ഭാഷയിൽ പ്രസിദ്ധീകൃതമായിട്ടുണ്ട്. 1980-ൽ നിവ്യാവിശ്വാസപ്രമാണവും കാനോനുകളും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.¹ 1987-ൽ അതു വീണ്ടും അച്ചടിച്ചു.² അതോടൊപ്പം രണ്ടാം സാർവത്രിക സുന്നഹദോസുമായി ബന്ധപ്പെട്ട രേഖകളും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.³ അൻസീരാ (314), നെയോ ചെസാറിയ (315), ഗാംഗ്ര (325/331) എന്നിവിടങ്ങളിൽ വെച്ചു നടന്ന സിനഡുകളുടെ കാനോനുകളും ഇന്നു മലയാളത്തിൽ ലഭ്യമാണ്.⁴ 341 ലെ അന്ത്യോക്യൻ സിനഡിന്റെ രേഖകളും മലയാളത്തിലായിട്ടുണ്ട്.⁵ സാർദിക്ക (342/3) ലവദിക്യ (343/81) എന്നീ സിനഡുകളുടെ ഡിക്രികൾ പ്രസിദ്ധീകൃതമായവയിൽപ്പെടുന്നു.⁶ അപ്പസ്തോലിക കാനോനുകൾ 85 എണ്ണവും അതേ ഗ്രന്ഥത്തിൽ തന്നെ കാണാം.⁷ പാശ്ചാത്യ പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി സഭകളിലെ പ്രാചീന സന്യാസ നിയമങ്ങൾ രണ്ടു പ്രാവശ്യം മലയാളത്തിൽ അച്ചടിച്ചിട്ടുണ്ട്.⁸ മാർ മാറുമായുടെ പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന കാനോനിക സമാഹാരം 1989-ൽ മലയാളത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.⁹

മെസൊപ്പോട്ടേമിയായിലെ പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി സഭയുടെ കാനോനിക സമാഹാരം നമ്മുടെ നാട്ടിൽ വളരെ

1. ജി. ചേടിയത്തു്, സഭാപിതാക്കന്മാർ, കോട്ടയം, 1980, പേ. 198ff
2. ജി. ചേടിയത്തു്, സഭാപിതാക്കന്മാർ, 1 കോട്ടയം, 1987, പേ. 50ff
3. Ibid. 106ff.
4. ജി. ചേടിയത്തു്, ആദിമ സഭാപിതാക്കന്മാർ, കോട്ടയം, 1983, പേ. 361ff.
5. ജി. ചേടിയത്തു്, അന്ത്യോക്യൻസഭ, കോട്ടയം, 1986, പേ. 238ff
6. ജി. ചേടിയത്തു്, സഭാപിതാക്കന്മാർ 1. പേ. 86ff.
7. Ibid. 178ff.
8. Ibid. 122ff; OIRSI 43. പേ. 238ff.
9. ജി. ചേടിയത്തു്, മാർ മാറുമായുടെ കാനോനുകൾ, കോട്ടയം, 1989

നേരത്തെ എത്തിയെങ്കിലും 10 1988 ലാണ് ആദ്യമായി മലയാളത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട തുടങ്ങിയത്. സുറിയാനി പതിപ്പ് പ്രഞ്ച വിവർത്തനത്തോടുകൂടി 1902-ലും 11 ജർമ്മൻ പതിപ്പ് അതിനുശേഷവും പ്രസിദ്ധീകൃതമായി. 12 പ്രസ്തുത രേഖ പൂർണ്ണമായി ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കയാണ്. 1988-ലെ വിവർത്തനത്തിൽ വന്ന കുറവുകൾ ഇതിൽ പരിഹരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കേരളത്തിലെ മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണികളുടെ സഭ പുരാതന കാലം മുതൽ മെസൊപ്പൊട്ടേമിയൻ പാരമ്പര്യങ്ങളുമായി ബന്ധം പുലർത്തിയിരുന്നെങ്കിലും അവരുടെ കാനോനിക സമാഹാരം ഒന്നും കാര്യമായി ഈ സഭയെ സ്വാധീനിച്ചിട്ടില്ല എന്നു തോന്നുന്നു. ഈ സഭ ആർച്ചുഡീക്കന്റെ കീഴിൽ ഭാരതീയ രീതികൾ അനുവർത്തിച്ചു മുന്നോട്ടുപോയി. മേൽ പറഞ്ഞ കാനോനിക സമാഹാരങ്ങളിൽ ഭാരത സഭയെപ്പറ്റി പരാമർശമില്ല. ലിററർജിക്കൽ ബന്ധമോ, ഹയരാർക്കിക്കൽ ബന്ധമോ ഒന്നും നസ്രാണികളുടെ സഭയെ പേർഷ്യൻ സഭയുടെ ഭാഗമാക്കിയില്ല.

മാറ്റ സഭകളുടേതെന്നപോലെ മെസൊപ്പൊട്ടേമിയൻ പാരമ്പര്യം പുലർത്തുന്ന സുറിയാനി സഭയുടെ കാനോനിക സമാഹാരം പഠന വിഷയമാക്കുന്നത് ചരിത്ര വിദ്യാർത്ഥികളെ സംബന്ധിച്ച് പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യം തന്നെയാണ്. ഇതിന്റെ അച്ചടി ഭംഗിയായി നിർവഹിച്ച നെടുമങ്ങാട് ബഥനി പ്രസ്സിന്റെ അധികാരികൾക്കും എല്ലാ പ്രവർത്തകർക്കും കൃതജ്ഞതയുടെ കൂപ്പുകൈ.

ഈ കൃതി സഹൃദയസമക്ഷം സാദരം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

പ്രൊഫ. ഡോ. ഗീവർഗീസ് ചേടിയത്തു്
സെൻറ് അലോഷ്യസ് സെമിനരി

പട്ടം, തിരുവനന്തപുരം.
11-4-1996.

10. J.P.M. Van der Ploeg, The Syriac Manuscripts of St. Thomas Christians, Bangalore, 1983, P. 126-8: 139.
11. J.B. Chabot, Synodicon Orientale, Paris, 1902.
12. O. Braun, Das Buch der Synhados oder Synodicon Orientale, Amsterdam, 1975 (Reprint).

ഉള്ളടക്കം

അവതാരിക
ആമുഖം.

1. മാർ ഇസഹാക്കിന്റെ സിനഡ് (410)	9
ആമുഖം—9. സെല്യൂഷ്യൻ സിനഡ്—10. 318 എപ്പിസ്കോപ്പാമാരുടെ വിശ്വാസപ്രമാണം—20. സിനഡിൽ പാസാക്കിയ 21 കാനോനുകൾ—21.	
2. മാർ യാബോലാഹായുടെ സിനഡ് (420)	41
ആമുഖം—41. ബേത് അർദബീർ സിനഡ് 41	
3. മാർ ദാദീശോയുടെ സിനഡ് (424)	52
ആമുഖം—52. മർകബ്താ സിനഡ്	
4. മാർ അകാചിയൂസിന്റെ സിനഡ് (486)	72
ആമുഖം—72. സെല്യൂഷ്യ സിനഡ് 73. കാനോനുകൾ—74.	
5. ബർസൂമായുടെ സിനഡ് 84.	
ആമുഖം—84. ബേത്-ലാപാത് സിനഡ്—84.	
6. മാർ ബാബായിയുടെ സിനഡ് (498)	86
ആമുഖം—86. സെല്യൂഷ്യ സിനഡ്—86.	
7. മാർ ആബായുടെ സിനഡ് (544)	98
ആമുഖം—98. സിനഡ്—100. ഒന്നാമത്തേതു് —102. രണ്ടാമത്തേതു് —441—6. മൂന്നാമത്തേതു് —121. നാലാമത്തേതു് —130. അഞ്ചാമത്തേതു്—139. ആറാമത്തേതു് —447—50.	
8. മാർ യൗസേപ്പിന്റെ സിനഡ് (554)	149
ആമുഖം—149. സെല്യൂഷ്യൻ സിനഡ്—149. കാനോനുകൾ—155.	
9. മാർ ഫെസക്കിയേലിന്റെ സിനഡ് (576)	177
ആമുഖം—177. സിനഡൽരേഖ—177. കാനോനുകൾ—188.	
10. മാർ ഇശോയാബിന്റെ സിനഡ് (587)	214
കാനോനുകൾ 219—279. ദാരായ് ലീപിലെ മെത്രാനായ യാക്കോബിനു വേണ്ടി മാർ ഇശോയാബ് രചിച്ച കാനോനുകൾ 281. കത്തിന്റെ പകർപ്പ് —281. കാനോനുകൾ 287—331. മാർ ഇശോയാബിന്റെ വിശ്വാസ പ്രമാണം—332.	

- 11. മാർ സാബാറീശോയുടെ സിനഡം (596) 338
 ബർ കൈതായ് എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഏകാന്ത
 വാസ സഹോദരരുടെ ധാരണയും ഉടമ്പടിയും 344—349.
 ബർ കൈതായ് സന്യാസികൾക്കുള്ള കത്തും 350—7.
- 12. മാർ ഗ്രിഗറിയുടെ സിനഡം (605) 358
- 13. മാർ ഗീവർഗീസിന്റെ സിനഡം (674) 370
 കാനോനുകൾ 373—387.
 മാർ ഗീവർഗീസിന്റെ കത്തും 388—420.
- 14. മാർ ഹനാനീശോയുടെ സിനഡം (776) 421

അനൂബന്ധം

- 1. ബർസുമായുടെ സിനഡിന്റെ അനുബന്ധം 482
 ബർസുമായുടെ ആറു കത്തുകൾ—1:432; 2:433;
 3:435; 4:437; 5:439; 6:440.
- 2. മാർ ആബായുടെ സിനഡിന്റെ അനുബന്ധം 441
 രണ്ടാമത്തേതും: സത്യവിശ്വാസ പ്രഖ്യാപനം—441
 ആറാമത്തേതും: സഭാധ്യക്ഷനെപ്പറ്റി—447
 കാനോനുകൾ 450—8.
- 3. അറന്തററിപത്രങ്ങളിലെ സിനഡം 458
 ആമുഖം—458; സിനഡിന്റെ നടപടി—458.
 രാജാവിനുള്ള കൃതജ്ഞതാ പ്രകടനവും
 ന്യായീകരണവും—459; വിശ്വാസപ്രമാണം—461.
 ആറു ന്യായീകരണങ്ങൾ 468—78.
 രാജാവിന്റെ പോദ്യങ്ങൾക്കുത്തരം—479—490.
- 4. മാർ തിമോത്തിയുടെ സിനഡം (490) 491
 കാനോനുകൾ 493—6.

സൂചികകൾ

- 1. പേരുകൾ അകരാദി ക്രമത്തിൽ 497
- 2. സ്ഥലനാമങ്ങൾ അകരാദി ക്രമത്തിൽ 507
- 3. BIBLIOGRAPHY 512

മാർ ഇസഹാക്കിന്റെ സിനഡം (410)

ആമുഖം

പേർഷ്യയിലെ പൗരസ്ത്യസഭയിൽ 399-ൽ മാർ ഇസഹാക്കും സെല്യൂഷ്യൻ മെത്രാനായിത്തീർന്നു. അക്കാലത്തും പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിലെ സഭകളെല്ലാം ഒരു നേതൃത്വത്തിൽ കീഴിലല്ലായിരുന്നു. വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിലെ മെത്രാന്മാരെ യെല്ലാം സെല്യൂഷ്യൻ മെത്രാന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ ഒരു ശ്രമം 410-ലെ സെല്യൂഷ്യൻ സിനഡിൽ വെച്ചുണ്ടായി. മാർ ഇസഹാക്കിനു പുല മെത്രാന്മാരുടെയും എതിർപ്പിനെ നേരിടേണ്ടിവന്നു. റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിലെ ചില മെത്രാന്മാർ ഇതറിയാനിടയായി. അവർ പ്രാശ്ചാത്യ പിതാക്കന്മാർ, എന്നാണ് പേർഷ്യൻ സിനഡുകളിൽ വിളിക്കപ്പെടുന്നത്. അവർ മാർ മാറൂഥായെ എന്ന മെത്രാനെ പേർഷ്യയിലേക്കയച്ചു. മീഫർക്കീൻ (മൈഫർക്കാട്ട്) എന്ന രൂപതാധ്യക്ഷനായിരുന്നു മാറൂഥാ. അദ്ദേഹം പ്രാശ്ചാത്യ പിതാക്കന്മാരുടെ ഒരു ശിപാർശക്കത്തുമായിട്ടാണ് പേർഷ്യയിലെത്തിയത്. ഒന്നിലേറെ പ്രാവശ്യം പേർഷ്യൻ രാജാവിന്റെ പക്കൽ ബിസന്റയിൻ ചക്രവർത്തിയുടെ പ്രതിപുരുഷനായി മാറൂഥാവന്നിട്ടുണ്ട്.

മാർ ഇസഹാക്കും മാർ മാറൂഥായും കൂടി 410-ൽ സെല്യൂഷ്യയിൽ വെച്ച് ഒരു സിനഡുകൂടി. ഈ സിനഡിൽ വെച്ച് നിഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണം ഒരുദ്യോഗികമായി പേർഷ്യൻ സഭ അംഗീകരിച്ചു. പൗരസ്ത്യരും പാശ്ചാത്യരെപ്പോലെ പ്രധാന തിരുനാളുകൾ ഒരേദിവസം ആചരിക്കണമെന്ന് തീരുമാനിച്ചു. സഭാജീവിതത്തെ സ്വർശിക്കുന്ന 21 കാനോനുകളും അവർ പാസാക്കി. സെല്യൂഷ്യൻ മെത്രാന്റെ നേതൃത്വം അംഗീകരിച്ചു.

ഒന്നു കാനോനുകളും അള്ളുത്തരിൽപെടുന്നു. ഈ സിനഡിന്റെ നടപടികളും കാനോനുകളുമാണ് ചുവടെ ചേർക്കുന്നത്.¹

സെലൂഷ്യൻ സിനഡ്

സെലൂഷ്യ റ്റേസിഫണിൽ രേിച്ച കത്തോലിക്കോസ് മാർ ഇസഹാക്കിന്റെയും യസ്ദ്ഗേർദ് രാജാവിന്റെയും കാലത്തു് മൈഫർക്കാട്ടിലെ മെത്രാൻ മാർ മാറുമ്മാ പേഷ്യക്കാരുടെ ഇടയിൽ ഭൂതനായി വന്നപ്പോൾ ക്രോഡീകരിച്ച കാനോനുകളും നമ്മുടെ വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാർ പൗരസ്ത്യദേശത്തു് വിവിധ കാലഘട്ടങ്ങളിൽ നടപ്പാക്കിയ സിനഡൽ തീരുമാനങ്ങളും സജീവനായ ദൈവത്തിന്റെ സഹായത്താൽ നാം പകർത്തിയെഴുതുന്നു.

പേർഷ്യയിൽ ആദ്യമായി സമ്മേളിച്ച മെത്രാന്മാരുടെ യോഗത്തിൽ ക്രമീകരിച്ച സംഗതികളുടെ വിവരണം; റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിലെ മെത്രാന്മാർ പടിഞ്ഞാറു് ക്രോഡീകരിച്ച നിയമങ്ങളും കാനോനുകളും പേർഷ്യയിലെ മെത്രാന്മാരും അംഗീകരിച്ചതിനെക്കുറിച്ചു്; എപ്പിസ്കോപ്പാമാർ, മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ എന്നിവരുടെ സ്ഥാനക്രമത്തെയും പഠ്രിയർക്കീസീനെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തെയും സംബന്ധിച്ചു് അവർ ക്രമീകരിക്കയും തീരുമാനിക്കയും ചെയ്ത സംഗതികളെ സംബന്ധിച്ചു്; സഭാശുശ്രൂഷകരെ സംബന്ധിച്ചു് അവർ നടപ്പാക്കിയ തീരുമാനങ്ങളെക്കുറിച്ചു്; 318 പിതാക്കന്മാരുടെ വിശ്വാസപ്രമണം; അതോടുകൂടി പേർഷ്യയിലുണ്ടായിരുന്ന നല്ലതു മെത്രാന്മാർ കൂട്ടിച്ചേർത്ത സംഗതികൾ; ഇവയെല്ലാം അംഗീകരിക്കയും സ്വീകരിക്കയും ഉറപ്പിക്കയും മറ്റു് കാനോനാകൾ ക്രോഡീകരിക്കയും ചെയ്തതിനെക്കുറിച്ചു്; അവരുടെ രൂപകൾ.

കത്തോലിക്കോസ് ഇസഹാക്കിന്റെതാണ് ആദ്യസിനഡ്

വിജയശ്രീലാളിത്തം രാജാക്കന്മാരുടെ രാജാവുമായ യസ്ദ്ഗേർദിന്റെ വാഴ്ചയുടെ പതിനൊന്നാംവർഷം; കർത്താ

1. ജി. ചേടിയത്തു്, പൗരസ്ത്യ കത്തോലിക്കോസ്, കോട്ടയം 1985, 37-44; J. B. Chabot, Synodicon Orientale, Paris 1902, P. 17-36, 253-275.

വിന്റെ സകേരംകു് സമാധാനവും ശാന്തതയും പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം മിശിഹായുടെ സമൂഹങ്ങൾക്കു് സ്വാതന്ത്ര്യവും വിശ്രമവും നൽകി. ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോഴും മരിക്കുമ്പോഴും തങ്ങളുടെ ശരീരത്തിൽ മിശിഹായെ പരസ്യമായി പുകഴ്ത്തുവാൻ അദ്ദേഹം അവരെ അനുവദിച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ എല്ലാ സകേളിൽ നിന്നും മതമുക്തത്തിന്റെ ഇരുണ്ട കാർമ്മേലങ്ങൾ അദ്ദേഹം ചുട്ടടിമാറ്റി. പീഡനത്തിന്റെ കറുത്തപാടുകൾ എല്ലാ സഭാസമൂഹങ്ങളിൽ നിന്നും അദ്ദേഹം നീക്കിക്കളഞ്ഞു. തന്റെ മുൻഗാമികൾ തകർത്ത പള്ളികൾ തന്റെ കാലത്തു് മനോഹരമായി പുതുക്കി പണിയണമെന്നും പൊളിച്ചുമാറ്റപ്പെട്ട ബലിപീഠങ്ങൾ വളരെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പുനഃസ്ഥാപിക്കണമെന്നും പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിലുടനീളം അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ദൈവനാമത്തെപ്രതി പരീക്ഷണ വിധേയരായവരെയും ജയിലിൽ കിടന്നു് പീഡനങ്ങളനുഭവിച്ചവരെയും സ്വതന്ത്രരായി വിട്ടയച്ചു. വൈദികർക്കും നേതാക്കന്മാർക്കും സന്യാസികൾക്കും ഭയം കൂടാതെ സ്വതന്ത്രരായി സഞ്ചരിക്കാമെന്ന നിലവന്നു.

സെലൂഷ്യ റ്റേസിഫൺ എപ്പിസ്കോപ്പായും പൗരസ്ത്യ മുഴുവന്റെയും ആർച്ചബിഷപ്പും കത്തോലിക്കായും ആയി ശ്രേഷ്ഠനും ദൈവമനുഷ്യനും നമ്മുടെ പിതാവുമായ മാർ ഇസഹാക്കു് ഉന്നത നേതൃസ്ഥാനത്തേക്കു് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ മുതലാണ് ഇവ സംഭവിച്ചതു്. പൗരസ്ത്യ മുഴുവന്റെയും അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനത്തു് അവരോധിക്കപ്പെടാൻ അദ്ദേഹത്തെ ദൈവം യോഗ്യനായി കണ്ടു; കാരണം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണകാലത്തു്, തന്റെ നേതൃത്വം വഴി, ദൈവത്തിന്റെ സഭയുടെയും ജനങ്ങളുടെയും സമാധാനത്തിനും ശാന്തിക്കുമായി കരുണയുടെ വാതിൽ തുറന്നു; അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശുദ്ധി മുൻഗാമികളായ പൗരസ്ത്യ എപ്പിസ്കോപ്പാമാരേക്കാൾ വളരെ കൂടുതൽ ശോഭയോടെ തെളിഞ്ഞു പ്രകാശിച്ചു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശ്രമത്താലും മാർ മാറുമ്മായുടെ പ്രോത്സാഹനത്താലുമാണ് താഴെപ്പറയുന്നവ നടന്നതു്. മാർ മാറുമ്മാ എപ്പിസ്കോപ്പും ബഹുമാന്യനായ നേതാവും പണ്ഡി

തനായ പിതാവും ദൈവം തന്റെ കരുണയാൽ പൗരസ്ത്യ ദേശത്തേക്കയച്ച ശ്രീഹായും സമാധാന ഭൂതനും ആയിരുന്നു. കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും തമ്മിൽ സമാധാനവും പരസ്പര ധാരണയും ഉണ്ടാക്കുവാൻ മദ്ധ്യസ്ഥനായി വർത്തിച്ചത് അദ്ദേഹമാണ്. മിശിഹാ കർത്താവിന്റെ സഭകളുടെ പുനർനിർമ്മാണാർത്ഥം അദ്ദേഹം അത്യധ്വാനം ചെയ്തു. ബഹുമാന്യപിതാക്കന്മാരായ മെത്രാന്മാർ പടിഞ്ഞാറ് നടപ്പാക്കിയ ദിവ്യ കല്പനകളും പ്രമാണങ്ങളും, യഥാർത്ഥവും ചൊവ്വുള്ളവയുമായ കാനോനുകളും നീതിക്കും സത്യത്തിനും വേണ്ടിയും എല്ലാ ദൈവജനത്തിന്റെയും ശിഷ്യങ്ങളായിരുന്നവേണ്ടിയും പൗരസ്ത്യ ദേശത്തും നടപ്പാക്കുവാൻ അദ്ദേഹം അശ്രാന്തപരിശ്രമം നടത്തി.

റോമൻ പ്രദേശത്തുള്ള മെത്രാന്മാരായ പിതാക്കന്മാരും പ്രമാണികളും കൂടി ഇതിനായി പരിശ്രമിച്ചു. അവർ: അന്ത്യോക്യയിലെ എപ്പിസ്കോപ്പായും കാനോലിക്കായുമായ പൊർഫീരിയസ്; അലക്സാണ്ട്രിയയിലെ എപ്പിസ്കോപ്പും അകാചിയസ്; എഡസ്സയിലെ എപ്പിസ്കോപ്പും പെവീട്; തെല്ലായിലെ എപ്പിസ്കോപ്പും എവസേബിയസ്; അമീദിലെ എപ്പിസ്കോപ്പും അകാചിയസ്; അവർ പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും പൗരസ്ത്യദേശത്തുള്ള നമ്മുടെ സഭകളുടെയും സമൂഹങ്ങളുടെയും മുൻപാകെ നല്ല ഓർമ്മയ്ക്കർഹരാണ്. നമ്മുടെ സഭയുടെ മഹത്വവും അവരുടെ ബഹുമാന്യ സഹോദരനുമായ മാറുമാസ്സ് അവർ ഒരു കത്തെഴുതി. ആ കത്തു വിജയശ്രീലാളിതനും ദ്രവനപ്രശസ്തനുമായ മഹാരാജാവിന്റെ മുന്പാകെ എത്രയും വേഗം വായിക്കണമെന്ന് ഉറപ്പായ ശപഥത്തോടുകൂടി അവനോടാവശ്യപ്പെട്ടു. ശാരീരികമായി നമ്മിൽ നിന്നകലെയൊന്നെങ്കിലും നമ്മോടുള്ള അവരുടെ മഹനീയസ്നേഹവും അകല്ച്ചയുടെ വേദനയും ഇതുവഴി അവർ വ്യക്തമായി സ്പഷ്ടമാക്കുന്നു.

ബഹുമാന്യനായ എപ്പിസ്കോപ്പോ മാർ മാറുമാ തന്റെ സഹോദരനും സഹപ്രവർത്തകനും വത്സലസ്നേഹിതനും നമ്മുടെ പിതാവും ദൈവത്താൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവനും സെല്യൂഷ്യോസ്സെസിഫണിലെ മെത്രാനും പൗരസ്ത്യ മുഴുവന്റെയും ആർച്ച

ബിഷപ്പും കാനോലിക്കോസുമായ മാർ ഇസഹാക്കിനെ രഹസ്യമായി ആ ഏഴത്തു കാണിച്ചു. അവരൊന്നിച്ചു ഏകാഭിപ്രായത്തോടും ഏകമനസ്സോടുംകൂടെ ഗ്രീക്കിൽ നിന്നു പേർഷ്യൻഭാഷയിലേക്കു് ഈ കത്തു് വിവർത്തനം ചെയ്തു. വിജയശ്രീലാളിതനും വിശ്വവിഖ്യാതനുമായ മഹാരാജാവിന്റെ മുൻപാകെ അതു വായിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു. "കർത്താവിന്റെ കയ്യിലെ ഒരു നീർച്ചാലാണ് രാജാവിന്റെ ഹൃദയം; അവൻ അതു ഇഷ്ടമുള്ളിടത്തേക്കു് തിരിച്ചുവിടും" (സുഭാ.21:1) എന്ന് ഏഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ എല്ലാവിധ നന്മ ചെയ്യാനും എല്ലാവിധ ശ്രേഷ്ഠകാര്യങ്ങളും നൽകുവാനും രാജാക്കന്മാരുടെ രാജാവായ യസുദഗേർദിന്റെ ഹൃദയത്തെ ദൈവേഷു സജ്ജമാക്കി. അതു കേട്ട നിമിഷം തന്നെ സന്തോഷാധികൃത്താൽ യസുദഗേർദു് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: എന്റെ രാജ്യത്തിൽ കീഴിൽ കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും ഒരൊറ്റ ആധിപത്യത്തിലമർന്നിരിക്കുന്നു. എപ്പിസ്തോപ്പാമാരെ അറിയിക്കാനുള്ള രാജകല്പനയുമായി രാജ്യത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലുള്ള ഗവർണ്ണർമാരുടെ പക്കലേക്കു് അഞ്ചുലോട്ടുക്കാരെ അയയ്ക്കണമെന്ന് വളരെ താല്പര്യമായി അദ്ദേഹം കല്പിച്ചു. താഴെപ്പറയുന്ന മെത്രാന്മാരെ വരുത്താനായിരുന്നു കല്പന: നിസിബിസിലേയും ആ പ്രോവിൻസിലെയും; ഹെദിയാബിലെയും ആ പ്രോവിൻസിലെയും; ബേത്ഗർമായിലെയും ആ പ്രോവിൻസിലെയും; ബേത്ഗുസായേയിലെയും; ആ പ്രോവിൻസിലെയും; മൈശാനിലേയും ആ പ്രോവിൻസിലെയും; കൾക്കറിലെയും. നാല്പതു മെത്രാന്മാരുടെ പേർക്കെഴുതി ആളെ അയച്ചു. അവർ ഒന്നിച്ചു വന്നുകൂടി യോഗം ചേർന്നു് തർക്കങ്ങൾ അവസാനിപ്പിക്കാനും ശീശ്മകളും വിഭജനങ്ങളും ഇല്ലാതാക്കാനും കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ നീതിപൂർവ്വകവും ഉചിതവുമായ ക്രമീകരണത്തിനാവശ്യമായ സംഗതികൾ തീരുമാനിച്ചുറപ്പിക്കാനും വേണ്ടിയായിരുന്നിതു്. ഫാർസിലും മറ്റും വിദൂര സ്ഥലങ്ങളിലും നിന്നു് സഹോദര മെത്രാന്മാർ സന്നിഹിതരായിരുന്നില്ലെങ്കിലും ഇതേപ്പറ്റി അറിയിപ്പു് ലഭിച്ചപ്പോൾ ഇവയെല്ലാം അവരും അംഗീകരിച്ചു.

കാനോൻ മാസത്തിൽ പരിശുദ്ധ ദനഹത്തിരനാളിൽ പൗരസ്ത്യ പട്ടണങ്ങളുടെയെല്ലാം തലസ്ഥാനമായ മഹാനഗര

ത്തിൽ അവരെല്ലാവരും ഒന്നിച്ചുകൂടി. ഉടനെ അവരുടെ വരവിനെക്കുറിച്ച് വിജയശ്രീലാളിതനും വിശ്വപ്രശസ്തനുമായ മഹാരാജാവ് അറിഞ്ഞു. എപ്പിസ്കോപ്പാമാരെല്ലാം വലിയ ദേവാലയത്തിൽ ഒന്നിച്ചുകൂടി പാശ്ചാത്യ എപ്പിസ്കോപ്പാമാർ അയച്ച കത്തു് അവരുടെ മുമ്പാകെ വായിക്കണമെന്നും ശ്രദ്ധിച്ചുകേട്ടു് അതിലെഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ എല്ലാകാര്യങ്ങളും ചെയ്യണമെന്നും, സെല്യൂഷ്യന്റേ സിഫണിലെ എപ്പിസ്കോപ്പായും പൗരസ്ത്യദേശത്തെ ആർച്ചുബിഷപ്പും കാരോലിക്കായും നമ്മുടെ ബഹുമാന്യ പിതാവുമായ മാർ ഇസഹാക്കിനോടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരമെത്രാൻ മാർ മാറ്റുമായോടും രാജാവു കല്പിച്ചു.

ശബോത്മാസം ഒന്നാം തീയതി ചൊവ്വാഴ്ച ഞങ്ങളുടെ നവജീവന്റെയും ഉത്യവിൽ നിന്നുള്ള ഉത്ഥാനത്തിന്റെയും ദിവസമായിരുന്നു. ഞങ്ങൾക്ക് അന്നു സുരക്ഷിതത്വം കൈവന്നു. സമാധാനം കരഗതമായി. നമ്മുടെ പിതാവും കാരോലിക്കോസും ആർച്ചുബിഷപ്പുമായ മാർ ഇസഹാക്കിന്റെ നേതൃത്വത്താലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തും സമാധാന പുനഃസ്ഥാപനാർത്ഥം അദ്ധ്വാനിക്കയും ഐക്യം വിതരണവും ചെയ്തു മാർ മാറ്റുമാ എപ്പിസ്കോപ്പായുടെ പരിശ്രമത്താലും പൗരസ്ത്യദേശത്തു് എപ്പിസ്കോപ്പാമാരുടെ സിനഡ് അദ്ദേഹം വിളിച്ചുകൂടിയ ദിവസം ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അതുതകരമായ സംഗതികൾ സംഭവിച്ചു. ദൈവസ്തുതികൾക്കായി ഞങ്ങൾ അധരങ്ങൾ തുറന്നു. ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയം സന്തോഷംകൊണ്ട് തുടിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ നാവുകൾ ദിവ്യസ്തുതികൾ പാടി. വിശ്വാസത്തോടും തികഞ്ഞ ഭക്തിയോടും കൂടെ സജീവ ദൈവത്തെയും രക്ഷകനായ മിശിഹായെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിനെയും ഞങ്ങൾ മഹത്വപ്പെടുത്തി. കാരണം അവിടുന്ന് ഈ മഹനീയ സംഗതികൾ ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ, ചെയ്യുകയും വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അവിടുത്തേക്ക് കൃതജ്ഞത അർപ്പിക്കാൻ ഒരു രീതിയിലും നമ്മെക്കൊണ്ടാവില്ല. മഹാരാജാവും വിജയശ്രീലാളിതനും വിശ്വപ്രശസ്തനുമായ യെസു് ഗേർദ് രാജാവിനു ദീർഘായുസ് നൽകട്ടെ എന്ന് കാരുണ്യവാനായ ദൈവത്തോടു് ഏകസ്വരത്തിൽ ഞങ്ങൾ അപേക്ഷിച്ചു. തലമുറതലമുറയോളവും.

യുഗയുഗാന്തരങ്ങളോളവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആയുസ് ദീർഘിക്കട്ടെ. മെത്രാന്മാരുടെ സിനഡിന്റെ ഈ മഹനീയദർശനത്താൽ മിശിഹായുടെ മഹിമാസനത്തിൽ മുമ്പാകെ എന്നവണ്ണം നമ്മുടെ ഹൃദയം സന്തോഷഭരിതമായി. പൗരസ്ത്യദേശത്തു് ഇപ്പോൾ പുതുതായി ഒന്നിച്ചുകൂടിയിരിക്കുന്ന ഈ സിനഡിൽ പാശ്ചാത്യദേശത്തുനിന്നുള്ള കത്തു് എല്ലാവരുടെയും മുൻപാകെ വായിക്കണമെന്നു് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പിതാക്കന്മാരും സിനഡിന്റെ പ്രധാനികളും കല്പിച്ചു. വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു് വന്നു ചേർന്നിരിക്കുന്ന നാല്പതോളം മെത്രാന്മാരായ ഞങ്ങൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം സന്തോഷത്തോടുകൂടി ഈ കത്തു വായിച്ചുകേൾക്കുകയും അതിലെഴുതിയിരിക്കുന്നതു് പൂണ്ണമായി അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഒന്നാമതായി മെത്രാന്മാരെ സംബന്ധിച്ചു്: മേലിൽ ഒരേ പട്ടണത്തിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ മെത്രാന്മാർ ഉണ്ടായിരിക്കാൻ പാടില്ല, പിന്നെയോ ഓരോ പട്ടണത്തിലും ഓരോ മെത്രാനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണാധികാരവും മതി. ഒരു മെത്രാൻ മരിക്കുന്നതിനുമുമ്പു് മറ്റൊരാളെ വാഴിക്കാൻ അയാൾക്ക് അധികാരമില്ല; അയാൾ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോഴും മരിക്കുന്ന അവസരവും പാടില്ല. ഒരു മെത്രാൻ തനിച്ചോ രണ്ടു മെത്രാന്മാർ കൂടിയോ മറ്റൊരു മെത്രാനെ വാഴിക്കുന്നതു് നിയമാനുസൃതമല്ല. പിന്നെയോ ദൂരെയുള്ള മെത്രാന്മാർ ആയിരുന്നാൽ തന്നെയും മൂന്നുപേർ കൂടി വാഴിക്കുന്നതാണ് ശരി. ആർച്ചുബിഷപ്പു് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അധികാരപത്രത്തോടുകൂടിയേ ഇപ്രകാരം വാഴിക്കാവൂ.

രണ്ടാമതായി, ഞങ്ങളെല്ലാവരും, വാഴ്ത്തപ്പെട്ട തിരുനാളുകളുടെ ആദ്യത്തെ വിശുദ്ധ തിരുനാളായ, നമ്മുടെ രക്ഷകന്റെ സ്തുത്യർഹമായ യൽദായും ദനഹായും ഐക്യരൂപ്യമായി ആചരിക്കും എന്നു തീരുമാനിക്കുന്നു. അതുപോലെ നാല്പതു ദിവസത്തെ നോമ്പു് ഏഴാഴ്ചകളിലായി ഒരേകാലഘട്ടത്തിൽ ഞങ്ങളെല്ലാവരും ആചരിക്കും. നമ്മുടെ രക്ഷകന്റെ വിശുദ്ധ പെസഹാ തിരുനാളും, പീഡാൻവേത്തിന്റെയും കരിശൂരണത്തിന്റെയും ഉത്ഥാനത്തിന്റെയും ദിവസവും ആചരിക്കും. അതുപോലെ ഞങ്ങളുടെ എല്ലാ ദേവാലയങ്ങളിലും ജീവിച്ചി

രിക്കുന്നവരുടെ വിശുദ്ധിക്കും മരിച്ചവരുടെ ഉത്ഥാനത്തിനും വേണ്ടി, മിശിഹായുടെ ശരീരത്തിന്റെയും രക്തത്തിന്റെയും മായ വിശുദ്ധബലി ദൈവത്തിന് അർപ്പിക്കും.

മൂന്നാമതായി, എല്ലാറ്റിനെയും പൂർണ്ണമാക്കിക്കൊണ്ടും അലങ്കരിച്ചുകൊണ്ടും ബഹുമാന്യനായ മാറുമാ എപ്പിസ്കോപ്പായ് പാശ്ചാത്യപിതാക്കന്മാർ ഏഴുതീയതു്:

“നമ്മുടെ കർത്താവ് തിരുമനസ്സായി നമ്മുടെ അപേക്ഷ കേൾക്കുകയും വിജയശ്രീലാളിതനായ മഹാരാജാവ് കല്പിച്ച സിനഡ് നടക്കുകയും ചെയ്യും എന്ന പ്രതീക്ഷയിൽ നീതിമാനും ദൈവസ്നേഹിതനും വിജയശ്രീലാളിതനുമായ കോൺസ്റ്റന്റയിൻ ചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്തു് നിഖ്യാ നഗരത്തിൽവെച്ചു് 318 മെത്രാന്മാർ കൂടിയ വലിയ സൂനഹദോസിൽ തീരുമാനിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ കാനോനുകളും ഞങ്ങൾ അങ്ങേക്കയയ്ക്കുന്നു. അവരുടെ ദൈവവിശ്വാസമനുസരിച്ചു്, സത്യപ്രമാണങ്ങളും വിശുദ്ധ നിയമങ്ങളും ശരിയായ നിബന്ധനകളും മഹനീയ കാനോനുകളും വ്യക്തമായ ക്രമങ്ങളും അവർ തയ്യാറാക്കി നടപ്പാക്കി”.

നമ്മുടെ വിശുദ്ധപിതാക്കന്മാരും ഭാഗ്യസ്ഥരണാർഹരായ ബഹുമാന്യ വ്യക്തികളുടെ കത്തിലെ ഈ വാചകം കേട്ടപ്പോൾ നമ്മുടെ പിതാവും ഭാഗ്യസ്ഥരണാർഹനും സെലൂഷ്യസ്റ്റേസിഫണിലെ എപ്പിസ്കോപ്പായും കാതോലിക്കോസും ആർച്ചബിഷപ്പുമായ മാർ ഇസഹാക്കു്, സഹപ്രവർത്തകരിൽ പ്രധാനീ എന്ന നിലയിൽ ആദ്യമായി സംസാരിച്ചു. അവരുടെ കാലത്താണ് നമ്മുടെ കുനിഞ്ഞ തലകൾ നിവർന്നു നമുക്കു് സമാധാനവും ശാന്തിയും കൈവന്നതു്. മിശിഹായുടെ സമാധാനത്തിലും സ്നേഹത്തിലും പങ്കുചേരുന്ന തന്റെ സഹോദരനായ മാർ മാറുമാ എപ്പിസ്കോപ്പായോടു് മാർ ഇസഹാക്കു് പറഞ്ഞു: “ഈ കാനോനുകൾ രേഖപ്പെടുത്തിരിക്കുന്ന വാചകം ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നു് മെത്രാന്മാരുടെ സിനഡിന്റെ മുൻപാകെ വായിക്കാവുന്നതാണ്”.

ഉടനെ അതു കൊണ്ടുവന്നു വായിച്ചു. മിശിഹായുടെ സഭയിലെ ശുശ്രൂഷയെ ക്രമീകരിക്കാനായി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട നിയമങ്ങളെല്ലാം ഞങ്ങൾ കേട്ടു. പാശ്ചാത്യ ലോകത്തെ പരിശുദ്ധവും മഹനീയവുമായ സിനഡിൽ വെച്ചു

മെത്രാന്മാരായ പിതാക്കന്മാരിലൂടെ ദൈവികവിജ്ഞാനം സംസാരിച്ച എല്ലാ കാനോനുകളും ഞങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചു. പരിപൂർണ്ണസന്തോഷത്താൽ ഞങ്ങൾ സന്തോഷചിത്തരായി. ഒന്നാമതായി മാർ ഇസഹാക്കു് എപ്പിസ്കോപ്പായും, തന്റെ സഹപ്രവർത്തകരുടെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പ്രതിനിധി എന്ന നിലയിൽ പറഞ്ഞു: “ഈ മഹനീയ നിയമങ്ങളും ഈ സത്യ കാനോനുകളും സ്വീകരിച്ചു് അംഗീകരിക്കാത്തവരെല്ലാം ദൈവജനത്തിന് ശപിതപ്പെട്ടവരായിരിക്കും; മിശിഹായുടെ സഭയിൽ അവർക്കൊരധികാരവും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല”.

അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം മെത്രാന്മാരായ ഞങ്ങളെല്ലാവരും ഏകസ്വരത്തിൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതുപോലെ പറയുകയും തീർപ്പുകല്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

അതിനുശേഷം മാർ മാറുമാ ഞങ്ങളെല്ലാവരോടുമായി പറഞ്ഞു: “ഈ ചട്ടങ്ങളും ഈ നിയമങ്ങളും ഈ കാനോനുകളും എഴുതിസൂക്ഷിക്കണം”.

പിന്നീടു് ഡിക്രിയുടെ അവസാനം ഞങ്ങളെല്ലാവരും ഒപ്പിടുകയും മാറുമാവുമായ ഉടമ്പടിയാൽ ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ആദ്യമായി കാതോലിക്കോസു് മാർ ഇസഹാക്കു് പറഞ്ഞു: “എല്ലാവർക്കും മുൻപ് എന്റെ സ്വന്തം കൈകൊണ്ടു് ഞാൻ ഒപ്പുവെക്കുന്നു”.

അതിനുശേഷം വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള മെത്രാന്മാരായ ഞങ്ങൾ ഇപ്രകാരം പ്രഖ്യാപിച്ചു: “ഞങ്ങളും ഇവ സന്തോഷപൂർവ്വം അംഗീകരിക്കുന്നു; മുകളിൽ എഴുതപ്പെട്ടനതിന്റെയെല്ലാം അവസാനം ഞങ്ങൾ ഒപ്പുവെച്ചു് ഇവയെല്ലാം അംഗീകരിക്കുന്നതാണ്”.

കദേ ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ, പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കോസു് മാർ ഇസഹാക്കും മാർ മാറുമാ എപ്പിസ്കോപ്പായും, വിജയശ്രീലാളിതനും ഉവനപ്രശസ്തനുമായ രാജാക്കന്മാരുടെ രാജാവിനോടു സംസാരിച്ചു. അദ്ദേഹം വിജ്ഞാനത്തോടു് സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടു് കൂടെ ഒരു കല്പന എഴുതി. സർവസൈന്യാധിപനായ മിഹ്റു് ശബറീനും വലിയ വിസീർ ഖുസ്രാ യെസു്ഗേറീനും കൊടുത്തു. ഞങ്ങൾ അവരുടെ സന്നിധിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. ഞങ്ങളെല്ലാവരുംകൂടി അവരെ ശ്രവിച്ചു. അവർ ഇപ്രകാരം ചുരുക്കത്തിൽ പറഞ്ഞു: “മുമ്പ് നിങ്ങൾക്കെതിരായി വലിയ മതപീഡനം

നടന്നു. നിങ്ങൾ രഹസ്യമായിട്ടത്രേ സഞ്ചരിച്ചിരുന്നതു്; ഇപ്പോൾ മഹാരാജാവു് നിങ്ങൾക്കു് വലിയ സമാധാനവും ശാന്തിയും നല്കിയരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ഇസഹാക്കു് കാതോലിക്കോസിനെ പൗരസ്ത്യദേശത്തുള്ള എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയും തലവനായി ആശയിരികുന്നു. മഹാരാജാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ മാർ ഇസഹാക്കു് കാതോലിക്കോസു് ചെയ്ത മാധ്യസ്ഥ്യം മൂലവും വിശേഷവിധിയായി മഹാരാജാവിന്റെ സ്നേഹിതനായി ഉവിയുടെയുള്ള മെത്രാന്മാരോടുള്ള പരിഗണനയാൽ റോമൻ പ്രദേശത്തു നിന്നുള്ള കത്തുമായി മാറുമം എപ്പിസ്കോപ്പാ ഇവിടെ വന്ന ദിവസം മുതൽ നിങ്ങൾക്കു സമാധാനവും ശാന്തിയും കൈവന്നിരിക്കുന്നു. മഹാരാജാവായ യസുദ്ഗേർദ് ഇപ്രകാരം കല്പിക്കുന്നു: സഭാധ്യക്ഷന്മാരാരാകുവാനും ദൈവജനത്തെ നയിക്കാനും യോജിച്ച ആളുകളായി നിങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നവരെയെല്ലാം ഇസഹാക്കു് എപ്പിസ്കോപ്പായും മാറുമായും കൂടെ നിയമിക്കും. അവർ അധ്യക്ഷന്മാരായിരിക്കയും ചെയ്യും. ആരും അവരിൽ നിന്നു വേർപെടുപോകാൻ പാടില്ല. ആരെങ്കിലും അവരെ എതിർക്കുകയോ അവരുടെ ഹിതത്തിനെതിരായി പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്താൽ അവർ അക്കാര്യം ഞങ്ങളോടു പറയണം. ഞങ്ങൾ അതു മഹാരാജാവിനെ അറിയിക്കും. പ്രസ്തുത വ്യക്തി ആരായിരുന്നാലും തന്റെ ഔഷ്വതയ്ക്കു് ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകതന്നെ ചെയ്യും എന്നറിഞ്ഞിരിക്കട്ടെ” - ഞങ്ങളെല്ലാവരും ഒന്നിച്ചു് അവിടെ നിന്നിറങ്ങി.

വീണ്ടും പൗരസ്ത്യകാതോലിക്കോസു് മാർ ഇസഹാക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബഹുമാന്യ സഹോദരനും മെത്രാനുമായ മാർ മാറുമായും ഞങ്ങളോടു് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: വിവിധ പട്ടണങ്ങളിലുള്ള മെത്രാന്മാർ ഓരോരുത്തരെപ്പറ്റിയുള്ള നിയമങ്ങൾ, അധികാര പരിധികൾ, അധികാരവ്യവസ്ഥിതി എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ചു് ഇവിടെ സിനഡിൽ നിങ്ങളുടെ മുൻപാകെ വായിക്കപ്പെട്ട കാനോനുകളും നിയമങ്ങളും നിങ്ങളെല്ലാവരും കേട്ടു് അംഗീകരിച്ചതാണല്ലോ. ഇപ്പോൾ, കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കുവശ്യമായ സംഗതികൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള തീരുമാനത്തിൽ എല്ലാവരും ഒപ്പുവെക്കണം. നിങ്ങളുടെ സ്വന്തംകൈകൊണ്ടു് ഒപ്പിട്ടു്, മാറുമില്ലാത്തതും അഴിവില്ലാത്തതുമായ ഒരു

ഉടമ്പടിയാൽ അതുറപ്പിക്കണം. ഉടനെ ഉയർന്ന ശബ്ദത്തിൽ ഞങ്ങളെല്ലാവരും പറഞ്ഞു: തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ അപ്രകാരം ചെയ്യും. സന്തോഷപൂർവ്വം ഞങ്ങൾ അതിൽ ഒപ്പിടും. ഇതംഗീകരിക്കുകതെയും ഈ തീരുമാനത്തിനെതിരായി പിന്നീടു് കലഹം ഉണ്ടാക്കുന്ന രീതിയിൽ പ്രവർത്തിക്കുകയുചെയ്യുന്നയാൾ, ന്യായമായി, മിശിഹായുടെ സഭ മുഴുവനിലും നിന്നു് പൂർണ്ണമായും പുറന്തള്ളപ്പെടും എന്നറിഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ; ആ മുറിവിനു് ഒരു മരണമില്ല. കൂടാതെ മഹാരാജാവിന്റെ കഠിനമായ വിധിക്കും അവൻ വിധേയനാകും; പീഡനസ്ഥലത്തേക്കു് അവൻ ഏറിയപ്പെടുകയും ചെയ്യും; അവിടെ ലജ്ജയും നിന്ദയും അവൻ അനുഭവിക്കും.

മാറുമില്ലാത്ത ഉടമ്പടിയാലും മാറുമില്ലാത്ത പ്രതിജ്ഞയാലും അഴിവില്ലാത്ത നിശ്ചയത്താലും, വ്യതിയാനരഹിതമായ തീരുമാനത്താലും എല്ലാ സംഗതികളും പൂർണ്ണമായി ഞങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചു. ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്താൻ എഴുത്തുകാരനെ ഞങ്ങൾ ചുമതലപ്പെടുത്തി.

രാജാക്കന്മാരും ഉന്നതസ്ഥാനീയരും പ്രശാന്തവും സമധാനപൂർണ്ണവുമായി ജീവിക്കുന്നതിനും ദൈവത്തിന്റെ സഭയ്ക്കും ജനത്തിനും എതിരെ ക്രൂരവും അഹങ്കാരപൂർണ്ണവുമായ പദ്ധതികൾ രൂപീകരിക്കാതിരിക്കാനുമായി “എല്ലാവരിനും മുന്പു് സഭ മുഴുവൻ യാചനകളും പ്രാർത്ഥനകളും അപേക്ഷകളും ദൈവത്തിനും, തന്റെ മിശിഹായ്ക്കും തന്റെ ജീവനുള്ള പരിശുദ്ധാത്മാവിനും അർപ്പിക്കണം”.

മുന്നൂറാപതിനെട്ട് എപ്പിസ്കോപ്പാമാരുടെ വിശ്വാസപ്രമാണം

സർവ്വശക്തിയുള്ള പിതാവായി ആകാശത്തിന്റെയും ഭൂമിയുടെയും കാണപ്പെടുന്നവയും കാണപ്പെടാത്തവയുമായ സകലത്തിന്റെയും സ്രഷ്ടാവായ ഏകദൈവത്തിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനും പിതാവിൽ നിന്നു ജനിച്ചവനും ഏകജാതനും പിതാവിന്റെ സത്തയിൽ നിന്നു ഉള്ളവനും ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള ദൈവവും പ്രകാശത്തിൽ നിന്നുള്ള പ്രകാശവും സത്യദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള സത്യ ദൈവവും ജനിച്ചവനും സൃഷ്ടിയല്ലാത്തവനും സത്തയിൽ പിതാവിനോടു സമത്വമുള്ളവനും തന്നാൽ ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലുമുള്ള സകലവും നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടവനുമായ ഏക കർത്താവേശുമിശിഹായിലും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. അവൻ മനുഷ്യരായ നമുക്കും നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കും വേണ്ടി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നിറങ്ങി ശരീരമെടുത്തു മനുഷ്യനായി. അവൻ കഷ്ടപ്പെട്ടു മരിക്കയും മൂന്നാംനാൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് കരേറുകയും ചെയ്തു. ജീവനുള്ളവരെയും മരിച്ചവരെയും വിധിക്കാൻ അവൻ വരും. പരിശുദ്ധാത്മാവിലും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. 'അവൻ ഇല്ലാതിരുന്ന ഒരു സമയം ഉണ്ടായിരുന്നു' എന്നോ, 'ജനിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് അവൻ ഇല്ലായിരുന്നു' എന്നോ, 'ഇല്ലാതിരുന്ന അവസ്ഥയിൽ നിന്ന് അവനുണ്ടായി' എന്നോ, 'അവൻ മറ്റൊരു സാരംഗത്തിൽ അഥവാ സത്തയിൽ നിന്നാണ്' എന്നോ, 'മാറ്റത്തിനും വ്യതിയാനത്തിനും വിധേയനാണ്' എന്നോ ദൈവപുത്രനെപ്പറ്റി പറയുന്ന എല്ലാവരെയും കാര്യോലികവും ഔദ്യോഗികവുമായ സഭ പുറന്തള്ളുന്നു.

സിനഡിൽ പാസാക്കിയ 21 കാനോനുകൾ

കാനൻ 1

മെത്രാന്മാരുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പ്, കൈവയ്പ് എന്നിവ സംബന്ധിച്ച ക്രമീകരണം. 1

ഒരു മെത്രാൻ തനിച്ചോ, രണ്ടു മെത്രാന്മാർ മാത്രം കൂടിയോ ഒരാളെ മെത്രാനായി വാഴിച്ചാൽ, പട്ടം നല്ലിയ ആളും പട്ടം സ്വീകരിച്ചയാളും സ്ഥാനഭ്രഷ്ടരാക്കപ്പെടണം. മെത്രാനെ വാഴിക്കേണ്ട അവസരങ്ങളിലെല്ലാം, മെത്രാന്മാർ പട്ടണത്തിൽ ഒന്നിച്ചുകൂടി ആലോചിച്ച് വ്യക്തിയെപ്പറ്റി വേണ്ട അന്വേഷണം നടത്തണം: ദരിദ്രരെ പരിഗണിക്കുകയും, അപാരിചിതരെ സ്വീകരിക്കുകയും, പീഡിതരെ ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും, അനാഥരെയും വിധവകളെയും തീറ്റിപ്പോറ്റുകയും, അമിത പലിശയ്ക്ക് പണം കൊടുക്കാതിരിക്കുകയും, കൈക്കൂലി വാങ്ങാതിരിക്കുകയും വിധിക്കുമ്പോൾ മുഖം നോക്കാതിരിക്കുകയും, അഹങ്കാരത്തിൽ നിന്നും ഭോജനപ്രിയത്തിൽ നിന്നും അകന്നിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരും, കല്ലറകളിലും ദിവ്യജ്ഞാനത്തിലും തിരുലിഖിത പ്രബോധനങ്ങളിലും ധ്യാനനിഷ്ഠയുള്ളവരും, സഭാശുശ്രൂഷയ്ക്കുവശ്യമായവ നിയന്ത്രിച്ച് നയിക്കാൻ ഉള്ള ബുദ്ധിശക്തിയും വിവേചനാശക്തിയും ഉള്ളവനും ആയ വ്യക്തിയെ കണ്ടുപിടിക്കണം.

മെത്രാന്മാർ വിശ്വാസികളോടും സഭ മുഴുവനോടും കൂടി ദേവാലയത്തിൽ ഒന്നിച്ചുകൂടി കർബാനയുടെ മധ്യത്തിൽ, മിശിഹായുടെ ബലിപീഠത്തിന്റെ മുമ്പിൽ പൂർണ്ണമായി തലയിൽ സുവിശേഷം വച്ചുകൊണ്ട് വലത്തുകൈ അയാളുടെ മുകളിലേക്ക് നീട്ടുക. അവരിൽ പ്രധാന കാർമ്മികൻ കൈവയ്പ്പിന്റെ പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലണം. അതിനുശേഷം, മെത്രാനായി അഭിഷിക്തനായ വ്യക്തി പൂർണ്ണീകരണത്തിനായി സെല്യൂഷ്യാ-ഒസ്സൂസിഫമണിലെ കാര്യോലികയായ വലിയ

1. നിഖ്യാ കാനൻ 4: ജി. ചേടിയത്ത് സഭാപിതാക്കന്മാർ, 1 59-60

മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അടുക്കലേക്ക് പോകണം. പട്ടം കൊടുത്ത മെത്രാന്മാരുടെ കത്തും അയാൾ കൊണ്ടുപോകണം. എന്നാൽ നമ്മിലൊരാളിലും, ജീവിതകാലത്തോ മരണാവസരമോ, മരൊറാരു മെത്രാനെ വാഴിക്കാൻ തുനിഞ്ഞാൽ, 318 മെത്രാന്മാരുടെ വിശുദ്ധ സിനഡിൽ പാസ്സാക്കിയ തീരുമാനമനുസരിച്ച്, പട്ടം കൊടുത്തയാളും പട്ടം സ്വീകരിച്ചയാളും സഭയിലെ എല്ലാ വൈദികഗണത്തിൽ നിന്നും ദയ കൂടാതെ തള്ളപ്പെടണം.

കാനൻ 2

അംഗവൈകല്യം വരുത്തുകയോ, അവയവങ്ങൾ നശിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ഷണ്ഡന്മാരെക്കുറിച്ച്:1

ഷണ്ഡന്മാരെ സംബന്ധിച്ച് സിനഡിന്റെ തീരുമാനം തന്നെ ഞങ്ങളും അംഗീകരിക്കുന്നു: അതായത്, സ്വന്ത ഇഷ്ടത്താൽ വൃഷണചേരണം നടത്തി ഷണ്ഡരായവരെ സഭയിൽ സ്വീകരിക്കാൻ പാടില്ല. എന്നാൽ ചെറുപ്പത്തിലേം തങ്ങളുടെ യജമാനന്മാരുടെയും, അപരിഷ്കൃതരുടെയും നിർബന്ധമൂലമോ അംഗവിച്ഛേദനത്തിനിടയായവരെയും ഏതെങ്കിലും രോഗം നിമിത്തം ഭിഷഗ്വരന്മാർ ഒപ്പുറേപ്പൻ വിധേയരാക്കിയവരെയും സഭയിലെ വൈദികഗണത്തിൽ ചേർക്കാവുന്നതാണ്; ഭാഗ്യവാന്മാരായ പിതാക്കന്മാരുടെ കാനോനായും ഇതംഗീകരിക്കുന്നുണ്ട്.

കാനൻ 3

മുൻകാല രീതിയനുസരിച്ചുള്ള "സുബ് ഇൻത്രൊഡുക്കേ"2 വൈദിക സ്ഥാനത്തുള്ളവരോടുകൂടെ പാർക്കുവാൻ പാടില്ല എന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് - "സുബ് ഇൻത്രൊഡുക്കേ"യെ സംബന്ധിച്ച് സിനഡ് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതു ഞങ്ങൾ അനുവർത്തിക്കുന്നു. ഒററിയ്ക്ക് സഭാശുശ്രൂഷകർക്ക് യോജിച്ച രീതിയിൽ വിശുദ്ധമായും ശുദ്ധതയോടുകൂടിയും പുരുഷന്മാർ പുരുഷന്മാരോടുകൂടെ വെറുവെറുല്ലാതെ സ്ത്രീകളോടുകൂടെ

1. നിഖ്യോ കാനൻ 1: ജി. ചേടിയത്തു്, പേ. 57.
2. നിഖ്യോ കാനൻ 3: ജി. ചേടിയത്തു്, പേ. 59

പാർക്കുന്ന മെത്രാന്മാരെയും വൈദികരെയും ഡീക്കന്മാരെയും സബ് ഡീക്കന്മാരെയും ഉടമ്പടിയുടെ പുത്രന്മാരെയും സഭാശുശ്രൂഷകൾക്ക് മേലിൽ അനുപദിക്കാൻ പാടില്ല.

കാനൻ 4

അന്യായ ലാഭത്തിന് പരിശ്രമിക്കുന്ന വൈദികസ്ഥാനീയരെക്കുറിച്ച്:1 അന്യായനേട്ടം, അമിതലാഭം, അന്യായപലിശ എന്നിവ സംബന്ധിച്ച് സിനഡിൽ തീരുമാനിച്ചതു തന്നെ സേപ്തയാ ഞങ്ങളും അംഗീകരിക്കുന്നു. സഭാശുശ്രൂഷയിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വ്യക്തികൾ അവർ ഏതു ഗണത്തിൽ പെട്ടവരായിരുന്നാലും ശരി മേലിൽ അമിതപ്പലിശ വാങ്ങുകയോ, അന്യായമായ ലാഭമുണ്ടാക്കുകയോ ചെയ്യാൽ ശുശ്രൂഷയിൽ നിന്ന് അന്യരായിരിക്കും; നമ്മോടുകൂടെ അവർക്കു ഭാഗഭാഗിത്വം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല.

കാനൻ 5

ലക്ഷണം പറയിക്കൽ, ശകനംനോട്ടം, മററു വിജാതീയ പ്രവൃത്തികൾ എന്നിവ വിശ്വാസികൾക്കുചിതമല്ല എന്നതു സംബന്ധിച്ച്: ലക്ഷണം പറയുക, ശകനംനോട്ടം, പുറജാതീകൾക്കു ചേരുന്ന അഭേതവും പാപകരവുമായ രഹസ്യകർമ്മങ്ങൾ, ചരടുക്കെട്ട്, രക്ഷക്കെട്ട്, മന്ത്രവാദം, പൈശാചികാരാധന തുടങ്ങിയ സംഗതികൾ ചെയ്യുന്നവർ സഭാഭൃത്യരും ശപിക്കപ്പെട്ടവരുമായിരിക്കും. ഇവയിലേതെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കുന്നതായി കാണപ്പെടുന്ന വ്യക്തികൾ, കരുണകൂടാതെ, മിശിഹായുടെ സഭ മുഴുവനിലും നിന്നു പുറന്തള്ളപ്പെടും; അവരുടെ മേൽ പിന്നൊരിക്കലും കരുണ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല.

കാനൻ 6

മെത്രാന്മാരുടെ യോഗങ്ങൾ: എപ്പോൾ എവിടെ, എന്തിനുവേണ്ടി കൂടണം എന്നതു സംബന്ധിച്ച്: 'മെത്രാന്മാരുടെ സിനഡിൽ വച്ച്' എല്ലാ കലഹങ്ങളും കുറവാരോപണങ്ങളും അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനു് ആണ്ടിൽ രണ്ടു

1. നിഖ്യോ. 17, ചേടിയത്തു് 74.

പ്രാവശ്യം മെത്രാന്മാരുടെ യോഗം കൂടണം:- ഈ കാനൻ സിനഡ് പസാക്കിയതാണ്. 2 രാജാവ് സെല്യഷ്യാസ്സെസി ഫണിലായിരിക്കുകയും രണ്ടുവർഷത്തിലൊരിക്കൽ കോക്കേ സിംഹാസനത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷനായിരിക്കുന്ന വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്താ, നമുക്കെഴുതുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ നാം സന്തോഷപൂർവ്വം ഒന്നിച്ചുകൂടുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിക്കുന്നതിനും എത്തുമെന്ന് ഞങ്ങൾ സിനഡിന്റെ പ്രമാണികളെ അറിയിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം കല്പിക്കുന്നവയെല്ലാം ദൈവയേത്തോടുകൂടി താല്പര്യപൂർവ്വം നാം ചെയ്യുന്നതാണ്. അദ്ദേഹം നമുക്കുവേണ്ടി നടപ്പാക്കുന്ന നമ്മുടെ കർത്താവായ മിശിഹായുടെ നിയമങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു യേത്തോടും വിറയലോടുംകൂടെ നാം നടപ്പാക്കും.

കാനൻ 7

പരദേശികളെ സ്വീകരിക്കാനുള്ള വേനങ്ങളെപ്പറ്റി; പാവപ്പെട്ടവരെ സംബന്ധിച്ച്; ശിപാർശക്കത്തുകളുമായി അവരെ സ്വീകരിക്കണം. വീണ്ടും ദരിദ്രരെയും പരദേശികളെയും സ്വീകരിക്കാൻ എല്ലാ പള്ളികളോടുംചേർന്ന് ഒരു പ്രത്യേക വേനം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് നാം തീരുമാനിക്കുന്നു. ഒരു മെത്രാനിൽനിന്ന് മറ്റൊരു സഹോദരമെത്രാനും, ഒരു വൈദികനിൽ നിന്നു വേറൊരു വൈദികനും ഉള്ള ശിപാർശക്കത്തോടുകൂടി വരുന്നവരെ സ്വീകരിക്കണം.

കാനൻ 8

ഒരു വിരുന്നിനോ, അടിയന്തിരത്തിനോ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ട വൈദികസ്ഥാനി ഒരു ഭാഗം ആവശ്യപ്പെടുകയോ എടുത്തുകൊണ്ടുപോകുകയോ ചെയ്യാൻ പാടില്ല; അതു ചോദിക്കാനും പാടില്ല; അവർ ഷാപ്പുകളിൽ നിന്നു ഭക്ഷിക്കരുത്; ക്ലബ്ബുകൾക്ക് പോകരുത് എന്ന് സംബന്ധിച്ച്.- വൈദികർക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു പ്രത്യേക വിരുന്നല്ലെങ്കിൽ വൈദികരും ഡീക്കന്മാരും സബ്ഡീക്കന്മാരും പാവപ്പെട്ടവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള അടിയന്തിരങ്ങൾക്കു പോകുകയോ ഒരു ഭാഗം

2. നീഖുകാനൻ. 5; ചേടിയത്തു് 60-61.

എടുത്തുകൊണ്ടുപോവുകയോ അതതു് സഭയുടെ ഒന്നതൃത്തിന് കളങ്കവും അപമാനവും വരുത്തുന്ന സംഗതിയാണിതു്. ക്ലബ്ബുകളിൽ വച്ചുള്ള വിരുന്നുകളിലും പങ്കെടുക്കരുത്.- മരിച്ചവീട്ടിലോ, ഷാപ്പിലോ ഉള്ള സഭ്യകളിൽ വൈദികസ്ഥാനികളാൽ തന്നെ-വൈദികർ, ഡീക്കന്മാർ, സബ്ഡീക്കന്മാർ, ഉടമ്പടിയുടെ പുത്രന്മാർ, ദൈവസമർപ്പിതർ- ഒരു കാരണവശാലും പോയി പങ്കെടുക്കാൻ പാടില്ല.

കാനൻ 9

ഞായറാഴ്ചയിലെ ശുശ്രൂഷ ഉചിതമാംവിധം ആചരിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി:- ഞായറാഴ്ചതോറും മൂന്നാം മണിക്കൂർ വരെയോ, നാലാം മണിക്കൂർ വരെയോ തിരുലീലിതങ്ങളോടുകൂടെ സുവിശേഷവും വായിച്ച് വ്യാഖ്യാനിക്കണം. അതിനുശേഷം കുർബാന അർപ്പിക്കണം.

കാനൻ 10

ഈ കാനോനുകൾ പഠിക്കാനും അവ അനുസരിച്ചുകൊള്ളാമെന്നുള്ള ഉടമ്പടിപ്രകാരം ഉചിതമായി എല്ലാം ക്രമീകരിക്കാനും വേണ്ടി ഓരോ മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കും ഈ കാനോനുകളുടെ ഓരോ കോപ്പി ഉണ്ടായിരിക്കണം.

ഈ കാനോനുകളിലെ വിഷയങ്ങളുടെ ബാഹുല്യം നിമിത്തം മൂന്നോ, നാലോ, അഞ്ചോ എപ്പിസ്കോപ്പാമാരുടെ മേൽ അധികാരമുള്ള എല്ലാ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും ഈ കാനോനുകൾ എഴുതി വയ്ക്കണം. അവ അങ്ങനെ എപ്പോഴും കൺമുനയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും. അവ അനുസരിച്ച് സഭാഭരണവും ക്രമങ്ങളും ഉചിതമായി ക്രമീകരിക്കുകയും നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്യണം. മഹനീയമായ ഈ നിയമങ്ങളും ശ്രേഷ്ഠങ്ങളായ ഈ പട്ടങ്ങളും ഞങ്ങളോ ഞങ്ങളുടെ പിൻഗാമികളോ ഒരിക്കലും ലംഘിക്കയില്ലെന്നു് പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും മുൻപാകെ ആത്മാർത്ഥമായി ഞങ്ങൾ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നു. നമുക്ക് ഒരേ ഒരു വിശ്വാസവും ഒരു മാതൃഭാഷയും ഒരു സഭയും മാത്രമേയുള്ളൂ; പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിന്റെ ഒരേ ഒരു സത്തയെ നാം ആരാധിക്കുന്നു.; അതുപോലെ ഇപ്പോഴും, എന്നേയ്ക്കും നമ്മുടെ എല്ലാ പള്ളി

കളിലും രൂപതകളിലും നമ്മുടെ പിൻഗാമികളും കർത്താവായ മിശിഹായിലുള്ള വിശ്വാസത്തിൽ ജാതരകകയും വളർത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

കാനൻ 11

ഒരു മെത്രാൻ തനിച്ചു് മറെറാരു മെത്രാന്മാർ കൈവയ്പ്പു് കൊടുക്കരുതു്; മെത്രാന്മാർ മുടക്കിയ വൈദികരെപ്പറ്റി:

നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കലഹം മേലിൽ തുടരാൻ പാടില്ല. ഒരു മെത്രാൻതന്നെ വേറൊരാളെ വാഴിക്കാൻ പാടില്ല. പിന്നെയോ മുകളിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതു് നാം പാലിക്കും. വീണ്ടും, ഒരു മെത്രാനും ക്രമരഹിതമായി തന്റെ സഹപ്രവർത്തകന്റെ അതിർത്തി ലംഘിക്കരുതു്. താൻ സ്വന്തമായി അംഗീകരിക്കാത്തവ തന്റെ സഹപ്രവർത്തകന്മാർക്കു ചെയ്യരുതു്. ഏതെങ്കിലും മെത്രാൻ മുടക്കിയ വൈദികനും ഡീക്കനായും മത്സരിച്ചു് മറെറാരു മെത്രാനെ സമീപിച്ചാൽ സ്വീകരിക്കാൻ പാടില്ല.

കാനൻ 12

സെലൂഷ്യ—സ്റ്റേസിഫണിലെ കാതോലിക്കാരു് അർഹമായ ബഹുമാനം നൽകുന്നതിനെക്കുറിച്ചു്:

സെലൂഷ്യ സ്റ്റേസിഫണിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തായും ആർച്ചുബിഷപ്പും എപ്പിസ്കോപ്പായുമായ കാതോലിക്കായെ മിശിഹായുടെ വരവുവരെ നാമെല്ലാവരും—ഈ കോടേ പള്ളിയിലെ മഹനീയ സിംഹാസനത്തിൽ കീഴിലുള്ള എല്ലാ മെത്രാന്മാരും, അതായതു്, പൗരസ്ത്യദേശത്തെ മെത്രാന്മാരായ നാമും നമ്മുടെ പിൻഗാമികളും—നീതിപൂർവകവും കാനോനികവുമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ അനന്തരീകണതാണ്. മഹാരാജാവായ യസുട്ഗേർദിൽ നിന്നു് ഇക്കാര്യം സംബന്ധിച്ചു് നമുക്കു് കല്പനയും കിട്ടിയിട്ടുണ്ടു്.

കാനൻ 13

സഭാശുശ്രൂഷകൾ, വിശുദ്ധരഹസ്യങ്ങൾ, നമ്മുടെ രക്ഷകന്റെ മഹനീയ തിരുനാളുകൾ എന്നിവ സംബന്ധിച്ചുള്ള കാനോനുകളും നിയമങ്ങളും:

എപ്പിസ്കോപ്പാമാരായ ഇസഹാക്കും മാറ്റുമായും നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചതുപോലെയും ഈ സെലൂഷ്യ ദേവാലയത്തിൽ അർപ്പിക്കുന്നതായി നാം കണ്ടതുപോലെയും പാശ്ചാത്യ ലിറർജി ഒന്നിച്ചു് നാമെല്ലാവരും ഇപ്പോൾ മുതൽ പരികർമ്മം ചെയ്യണം. ഇവിടുത്തെതുപോലെ എല്ലാ പട്ടണങ്ങളിലും ഡീക്കനാർ കാനോസുസാ പ്രാർത്ഥനയും ചൊല്ലണം. വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥവായനയും അപ്രകാരം തന്നെ നടത്തണം. എല്ലാ പള്ളികളിലും ഏക ബലിപീഠത്തിൽ പരിശുദ്ധവും പരിപാവനവുമായ ബലി അർപ്പിക്കപ്പെടണം. പുരത്തന രീതി മേലിൽ നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കാൻ പാടില്ല. ആരും വേനങ്ങളിൽ കർബാന അർപ്പിക്കാൻ പാടില്ല. സെലൂഷ്യ സ്റ്റേസിഫണിലെ ആർച്ചുബിഷപ്പും കാതോലിക്കായുമായ മെത്രാപ്പോലീത്താ നമ്മെ അറിയിക്കുന്നതുപോലെ ഒരുപോലെ നാമെല്ലാവരും നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ നേഹം തിരുനാളും നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ഉത്ഥാനത്തിന്റെ മഹാദിവസവും ആചരിക്കണം. തന്റെ സഭയിലും തന്റെ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിലും, പൗരസ്ത്യവും പാശ്ചാത്യവുമായ സഭകളോടുകൂടിയും മില്ലാത്തെ തനിയെ യൽദാപ്പെരനാളും, നോമ്പും, പെസഹയും തിരുനാളും ആചരിക്കുന്നവർ, ദുഷിച്ചവർ എന്ന രീതിയിൽ, കാര്യവും കൂടാതെ, എല്ലാ സഭാ ശുശ്രൂഷകളിൽനിന്നും പുറത്തുള്ളപ്പട്ടവരായിരിക്കും; അവർക്കു് ഒരു ചികിത്സയുമില്ല.

കാനൻ 14

കോറോപ്പിസ്കോപ്പാമാരെപ്പറ്റി:

ഒരു മെത്രാൻ ഒന്നിലധികം കോറോപ്പിസ്കോപ്പാമാർ ഉണ്ടായിരിക്കുക എന്ന ക്രമരഹിത്യം തുടരരുതു്. ഓരോ മെത്രാനും ഓരോ കോറോപ്പിസ്കോപ്പാ മതിയാകും. കൂടുതൽ പേരുള്ളിടത്ത് അവരുടെ സ്ഥാനം പിൻവലിക്കണം.

കാനൻ 15

ആർച്ചുഡീക്കന്റെ തെരഞ്ഞെടുപ്പു് സംബന്ധിച്ചു്: അയാളുടെ ശുശ്രൂഷയും ഭരണവും സംബന്ധിച്ചുള്ള ക്രമീകരണങ്ങൾ എന്നിവയെക്കുറിച്ചു്: ഇക്കോണോമുസിനെക്കുറിച്ചു്: വിധേയത്വത്തിനു് കൂട്ടാക്കാത്തവരെ തിരഞ്ഞുനീക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു്:

ഓരോ മെത്രാനും തന്റെ പട്ടണത്തിൽ ഓരോ ആർച്ചുഡീക്കന്മാരായിരിക്കണം. അയാൾ വാക്ചാതുരി ഉള്ളവനും പ്രബോധനങ്ങളിൽ പാണ്ഡിത്യം ഉള്ളവനും ആയിരിക്കണം. അവൻ ദരിദ്രരെ സംരക്ഷിക്കുന്നവനും പരദേശികളെ സൽക്കരിക്കുന്നവനും ആയിരിക്കണം. സഭാശുശ്രൂഷസംബന്ധിച്ചുള്ള എല്ലാ സംഗതികളും നിയന്ത്രിക്കുകയും ക്രമീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന് കഴിവുള്ളവനായിരിക്കണം. ഞായറാഴ്ച ദിവസം, മെത്രാന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ ബേമായിൽ നിന്നു കൊണ്ട് ഡീക്കന്റെ കാരോസ്യസം ചെയ്യുന്നതും സുവിശേഷം വായിക്കുന്നതും ആർച്ചുഡീക്കനാണ്. അയാൾ സഭാശുശ്രൂഷ സംബന്ധിച്ച സർവ്വ സംഗതികളും ക്രമീകരിക്കുന്നു. മെത്രാന്റെ കൈയായും നാവായും അയാൾ വർത്തിക്കുന്നു. മെത്രാനെ അയാൾ ബഹുമാനിക്കണം. മെത്രാന്റെ രഹസ്യമായ ആഗ്രഹങ്ങൾ അയാൾ പരസ്യമായി അറിയിക്കുന്നു. വൈദികർക്ക് ഇരിപ്പിടം ക്രമീകരിച്ചുകൊടുക്കുന്നത് അയാളാണ്. മെത്രാൻ, തന്റെ സിംഹാസനത്തിലിരിക്കുമ്പോൾ ക്രമമനുസരിച്ച് ഡീക്കൻമാരിൽ ഒന്നാമനായി ആർച്ചുഡീക്കൻ വർത്തിക്കുന്നു. ശുശ്രൂഷാവസരം അയാൾ സബ്ഡീക്കൻമാരെ വാതിൽക്കൽ നിറുത്തുന്നു — നമ്മുടെ ഇടയിൽ അവർ 'പിശാചിനെ ഓടിക്കുന്നവർ' എന്നറിയപ്പെടുന്നു. — വായനക്കാർക്ക് വായിക്കുവാനുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ അയാൾ നൽകുന്നു. മാമോദീസായ്ക്കും മട്ബഹായിലെയും ശുശ്രൂഷയ്ക്കും പള്ളിയിലെ വെടിപ്പിനും അലങ്കാരത്തിനും മറ്റുമായി വൈദികർക്കും, ഡീക്കൻമാർക്കും സബ്ഡീക്കൻമാർക്കും ആർച്ചുഡീക്കന്മാർക്കും അയാളാണ്.

മെത്രാനുള്ള എല്ലാ പള്ളികളിലും ഇപ്രകാരമായിരിക്കണം ക്രമീകരണം. ആഴ്ചശുശ്രൂഷകൾക്കായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നവർ പള്ളികൊണ്ടുപജീവനം കഴിക്കണം; 'ദിയാക്കോണിയത്തിൽ' തന്നെ താമസിക്കണം. എല്ലാ പള്ളികളിലും എല്ലാ പട്ടണങ്ങളിലും ഇപ്രകാരമായിരിക്കണം പങ്കിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടത്.

പള്ളിയിലെ ധനശേഖരണവും വരവിനവും സംബന്ധിച്ച്: വിശ്വസ്തനായ ഒരു എക്കോണോമസിനെ അത്

ഏല്പിക്കണം. ഇപ്പോൾ മുതൽ ഇപ്രകാരമായിരിക്കണം നിയമം. ധനകാര്യമുറിയുടെ താക്കോൽ ബലിപീഠത്തിൽ വയ്ക്കണം. എക്കോണോമസ് ആകുന്നയാൾ അത് അവിടെ നിന്നെടുക്കണം. ആ ജോലി വിട്ടുപിരിയുമ്പോൾ അഥവാ അത് വിട്ടിട്ട് പോകാൻ മെത്രാൻ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ, താക്കോൽ അരത്താരയിൽ കൊണ്ടുവെച്ചിട്ടു പോകണം. അവൻ അർഹിക്കുന്നതുപോലെ വിശുദ്ധ ബലിപീഠത്തിൽ നിന്ന് നന്മയോ തിന്മയോ അവൻ സ്വീകരിക്കട്ടെ.

പട്ടണത്തിലെ വൈദികർ ഗൗരവമായ രോഗാവസ്ഥയിലല്ലെങ്കിൽ തങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളോടുകൂടി പ്രാർത്ഥനാവസരം തങ്ങളുടെ ഇരിപ്പിടങ്ങളിലോ, കർബാനാവസരം മട്ബഹായിലോ സന്നിഹിതരാകാതിരുന്നാൽ തങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തുനിന്ന് ഭ്രഷ്ടരാക്കപ്പെടണം. മെത്രാൻ സന്നിഹിതനാകാതിരിക്കുമ്പോൾ, കർബാന അർപ്പിക്കേണ്ട വൈദികനെ നിർദ്ദേശിക്കുന്നത് ആർച്ചുഡീക്കനാണ്. മെത്രാൻ സന്നിഹിതനാണെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തിനിഷ്ടമുള്ളയാളെ നിർദ്ദേശിക്കാം.

ഡീക്കന്മാരെ സംബന്ധിച്ചും ഇപ്രകാരം തന്നെ. പട്ടണത്തിലെ ഡീക്കന്മാർ, ഗൗരവമായ രോഗാവസ്ഥയിലല്ലെങ്കിൽ, ഡീക്കന്മാരുടെ ഗണത്തിൽ ജനങ്ങളുടെ കൂടെ പ്രാർത്ഥന സമയങ്ങളിൽ സന്നിഹിതരായിരിക്കണം. പുസ്തകമെടുത്ത് ബേമായിൽ കയറി വായിക്കാൻ ആർച്ചുഡീക്കനിൽനിന്ന് നിർദ്ദേശം കിട്ടുമ്പോൾ വായിച്ച ശേഷം, രോഗാവസ്ഥയിലല്ലെങ്കിൽ, ജനങ്ങളെ വിട്ട് വിശ്രമിക്കാനായി ഡിയാക്കോണിയത്തിന്റെ ഉള്ളിലേക്കു പോകാൻ പാടില്ല. പിന്നെയോ ബാക്കിയുള്ള സമയം മറ്റുള്ളവരോടുകൂടി തന്റെ സ്ഥാനത്തു തന്നെ നില്ക്കേണ്ടതാണ്. ഈ നിശ്ചയങ്ങൾ ലംഘിക്കുന്ന ഡീക്കന്മാരെ ശരിയായ രീതിയിൽ ആർച്ചുഡീക്കൻ ശിക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്.

സബ്ഡീക്കന്മാരെ സംബന്ധിച്ചും ഇപ്രകാരം തന്നെ. രോഗാവസ്ഥയിലായിരിക്കുകയോ യാത്രയിലായിരിക്കുകയോ മറ്റൊരന്തെങ്കിലും തടസ്സമുണ്ടായിരിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ

പ്രാർത്ഥനാവസരം പള്ളിയിൽ കാണത്തിരിക്കുകയോ സങ്കീർത്തനങ്ങൾക്ക് സന്നിഹിതനാകാതിരിക്കുകയോ, പ്രാർത്ഥനാവസരം പള്ളിയുടെ വാതിൽക്കൽ ജാഗരണം നോക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവർ പുറന്തള്ളപ്പെടണം. കാരണം ഈ അശ്രദ്ധ കൂടുതൽ ചേരെ വഴിതെറ്റിക്കാൻ പാടില്ല.

ഈ നിയമങ്ങളനുസരിച്ച് ഓരോരുത്തരെയും ചോദ്യം ചെയ്യാനും അന്വേഷണം നടത്താനും ആർച്ചുഡീക്കൻ അധികാരമുണ്ട്. അയാളുടെ അനുവാദംകൂടാതെ വൈദികരും, ഡീക്കനാരും സബ്ഡീക്കനാരും ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലേക്കു പോകാൻ പാടില്ല. ആർച്ചുഡീക്കൻ വളരെയധികം ശ്രദ്ധയാവശ്യമാണ്. മാറ്റുള്ളവർക്ക് സന്മാതൃക ആയിരിക്കേണ്ടതും രീതിയിൽ തീക്ഷ്ണതയോടും താല്പര്യത്തോടും കൂടെ മിശിഹായുടെ സഭയിൽ അവൻ ശുശ്രൂഷ നിർവഹിക്കണം. കാരണം തന്റെ വാക്കുകൾ കൊണ്ടും പ്രബോധനം കൊണ്ടും അയാൾ സഭയുടെ വളക്കൂട്ടം മെത്രാന്റെ മുമ്പാകെ പ്രകാശവുമായിരിക്കണം.

പ്രായമുള്ള ഒരു വൈദികൻ സന്നിഹിതനായിരിക്കുമ്പോൾ പ്രായം കുറഞ്ഞ ഒരു വൈദികൻ കർബാനയപ്പിക്കാൻ പാടില്ല എന്ന പുരാതന രീതി ഇപ്പോൾ നിലവിലില്ല. ഇക്കാരണത്താൽ ചെറുപ്പക്കാർക്കു വഴിമാറിക്കൊടുക്കുന്നു എന്ന വ്യാജേന എല്ലാ വൈദികരും ഡീക്കനാരും സ്ഥലം വിട്ടു. അനുവാദം ലഭിച്ചാൽ മെത്രാനേക്കാൾ പ്രായം കുറഞ്ഞ വൈദികനും മെത്രാന്റെ സന്നിധിയിൽ ബലിയർപ്പിക്കാവുന്നതാണ്.

മെത്രാന്റെ അംഗത്തിൽ, പ്രായമുള്ളവനോ ചെറുപ്പക്കാരനോ ആയ ഒരു വൈദികൻ ബലിയർപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ വൈദികരും ഡീക്കനാരും മടംബഹരെയിൽ നിന്നിറങ്ങിപ്പോകാൻ പാടില്ല എന്നു മാത്രം. 'ഓരോരുത്തരും തന്റെ സഹോദരനെ തന്നെക്കൊണ്ടു ശ്രേഷ്ഠനെന്നു കരുതണം' എന്ന് ഭാഗ്യവാനായ പൗലോസ് പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് (ഫിലി. 2:3) എല്ലാവരും പരസ്പരം ബഹുമാനിക്കണം.

കാനൻ 16

വിളിക്കപ്പെടുകയും കൈവയ്പ് സ്വീകരിക്കാനായി അടുത്തുവരുകയും ചെയ്യുന്ന വൈദികസ്ഥാനികളെ സംബന്ധിച്ച് പാലിക്കേണ്ട നിയമം:

വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥപ്രബോധനമറിവില്ലാത്തവരും പ്രായം കുറഞ്ഞവരുമായ യുവാക്കന്മാർ വളരെ എളുപ്പത്തിലും യുതിപിടിച്ചും കൈവയ്പ് സ്വീകരിക്കുന്നു എന്ന ഒരു കുറുകരവും അയഞ്ഞതുമായ രീതിയുണ്ട്; അതു പ്രശ്നമുണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്. സിനഡിന്റെ തീരുമാനവുമായി യോജിച്ചുകൊണ്ടും പരിധിവച്ചുകൊണ്ടും മുപ്പതുവയസ്സിൽ താഴെയുള്ളവർക്ക് മേലിൽ വൈദിക പട്ടം നൽകാൻ പാടില്ല എന്ന് ഞങ്ങൾ തീരുമാനിക്കുന്നു.

സാധാരണ സ്ഥലങ്ങളിൽ വച്ച് വൈദികർക്കോ ഡീക്കൻമാർക്കോ പട്ടം കൊടുക്കാൻ പാടില്ല. പിന്നെയോ പള്ളികളിലും ആശ്രമങ്ങളിലും ബലിപീഠത്തിന്റെ മുൻപിൽ വച്ച് വി. കർബാന അർപ്പിക്കുമ്പോൾ മാത്രം നൽകണം. പ്രബോധനങ്ങൾ അറിവില്ലാത്തവരും ദാവീദിന്റെ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ മനഃപാഠം ഏടിസ്ഥമാക്കി ചൊല്ലാൻ കഴിവില്ലാത്തവനുമായ വ്യക്തി സബ് ഡീക്കനാകാൻ പാടില്ല. സങ്കീർത്തനങ്ങൾ മുഴുവൻ മനഃപാഠം ചൊല്ലുന്നതുവരെ അവനെ സ്വീകരിക്കരുത്. ഈ അശ്രദ്ധ മൂലം പള്ളികളിൽ അന്ധകാരം കയറിപ്പുറയിരികുന്നു. ഇവ അറിയാൻ പാടില്ലാത്ത ആരെങ്കിലും ഏതെങ്കിലും കാരണത്താൽ വൈദികനോ ഡീക്കനോ ആയി നേരത്തെ പട്ടം സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവൻ ധ്യാനിച്ചുപഠിക്കട്ടെ; കാരണം, തങ്ങളുടെ പ്രബോധനങ്ങളിലും പ്രഘോഷണങ്ങളിലും മിശിഹായുടെ ശുശ്രൂഷകർ അജ്ഞരായ അർമായരെ അന്ധകരിക്കുന്നവരാകരുത്.

കാനൻ 17

ഈ കാനോനുകൾ അനുസരിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് മെത്രാന്മാരുണ്ടാക്കിയ ഉടമ്പടിയും വ്യവസ്ഥയും. ഇവ അനുസരിക്കാത്ത നിന്ദകർക്കെതിരെ പാസാക്കിയ താക്കീത്:

1. നിഖ്യകാനൻ, 2.9; തെയോചെസാറിയ, 11

വിജയശ്രീലാളിതനും വിശ്വവിഖ്യാതനുമായ യസ്ഃ ഗേർദ് മഹാരാജാവിന്റെ കല്പനയാൽ വിവിധസ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്ന് ഇവിടെ ഒന്നിച്ചുകൂടിയിരിക്കുന്ന മെത്രാന്മാരായ നാം എല്ലാവരും എല്ലാ സംഗതികളും അംഗീകരിച്ചു; ആദ്യമായി നമ്മുടെ പിതാവും നേതാവും എപ്പിസ്കോപ്പായും മെത്രാപ്പോലീത്തായും കാതോലിക്കായും ആർച്ചുബിന്ധുവുമായ മാർ ഇസഹാക്ക്; അതുപോലെ നാമെല്ലാവരും - ഈ കല്പനകൾ ലംഘിക്കുന്നവന്റെ മേൽ ദൈവത്തിന്റെ അഗ്നി ഇറങ്ങട്ടെ. ദൈവകോപം അവന്റെ മേൽ വസിക്കട്ടെ. ലോകത്തിന്റെ നാലു ഭാഗങ്ങളിലുള്ള, മിശിഹായുടെ സഭ മുഴുവനിലും അവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവനും ഭ്രഷ്ടനുമായിരിക്കട്ടെ.

പ്രാചീന പതിവുകൊണ്ട് മുന്പുണ്ടായിട്ടുള്ള കഴപ്പും നിമിത്തം പൗരസ്ത്യ സഭകളുടെയും മെത്രാന്മാരുടെയും നവീകരണത്തിനുവേണ്ടി ഈ പട്ടങ്ങളെല്ലാം വരുംതലമുറകൾക്കായി ഇപ്പകാരം എഴുതി രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടതു് ആവശ്യമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ മുതൽ മേലിൽ ഈ പ്രാചീന കലക്കത്തിനു് ഒരു സ്ഥാനവുമില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇപ്പോഴത്തെ മെത്രാന്മാരുടെ പേരുകളും സിനഡിന്റെ കല്പനയാൽ അവർക്കു ലഭിച്ചതും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നതുമായ അധികാരവും രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. അവരുടെ പിൻഗാമികൾക്കും ഈ തീരുമാനം ബാധകമായിരിക്കും.

ഈ കാണൽ ലംഘിക്കാൻ മുതിരുന്നവർക്കു് മുകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ശാപവും നീക്കലും മഹാരാജാവിന്റെ ശിക്ഷയും ഉണ്ടായിരിക്കും. സഭയുടെ ശരിയായ ക്രമീകരണം അംഗീകരിക്കുന്ന മറ്റൊരാളെ അയാളുടെ സ്ഥാനത്തു നിയമിക്കാൻ സെലൂഷ്യാസ്സെസിഫണിലെ എപ്പിസ്കോപ്പായ് പൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ ഈ എപ്പിസ്കോപ്പാ-മെത്രാപ്പോലീത്താ തനിയെ അപ്രകാരം ചെയ്യാൻ പാടില്ല, പിന്നെയോ അഞ്ചു മെത്രാന്മാർ - കുറഞ്ഞതു് മൂന്നു പേരെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തോടു കൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കണം. - സഭയുടെ അംഗീകാരത്തിനു യോഗ്യനാണെന്നു് തെളിയിക്കുകയും മുകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന കാനോനുകളനുസരിച്ചു് ഭരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മെത്രാന്മാർ എല്ലാ പള്ളികളിലും മിശിഹായുടെ സഭ

മുഴുവനിലും നല്ല അനുസ്മരണമുണ്ടായിരിക്കും; കടന്നുപോകാതെ രാജ്യത്തിൽ അവൻ മഹത്വം പ്രദർശിക്കും; അവൻ ജീവൻ സമ്പാദിക്കും; വിശ്വസ്തതാപൂർവ്വം ശുശ്രൂഷിക്കുകയും സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ വലിയ ആത്മവിശ്വാസത്തോടുകൂടെ നല്ല സ്ഥാനം നേടുകയും ചെയ്തുവരോടുകൂടെ അവൻ പ്രതിഫലം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ.

കാണൽ 18

മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെ മുൻഗണന സംബന്ധിച്ചു്; അവരുടെ കീഴിലുള്ള മെത്രാന്മാർ അവരോടു കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവ സംബന്ധിച്ചു്;

അധികാരികൾ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ട പട്ടണങ്ങളുടെ പേരുകൾ; മെത്രാന്മാരെ ഓരോരുത്തരെ പ്രത്യേകമായി നിയമിച്ചുറപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പട്ടണങ്ങളുടെ പേരുകൾ. മെത്രാൻ തലവനായുള്ള പ്രശസ്ത നഗരങ്ങൾ. മറ്റുള്ളവരുടെ മേൽ അധികാരമുള്ള മെത്രാൻ അവരെ സഹായിക്കുകയും എല്ലാ ന്യായമായ കാര്യങ്ങളിലും അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും വേണം. അവരുടെ ഇടയിൽ എന്തെങ്കിലും തർക്കമുണ്ടായാൽ, അധികാരത്തിന്റെ ശക്തി ഉപയോഗിച്ചല്ല, സ്നേഹപൂർണ്ണമായ ഉപദേശംകൊണ്ടു് അവരെ രമ്യപ്പെടുത്തണം.

തങ്ങളുടെ സ്വന്തം രൂപതകളിലോ പട്ടണങ്ങളിലോ വൈദികരെയും ഡീക്കൻമാരെയും വാഴിക്കുന്നതിനും, പ്രസംഗിക്കുന്നതിനും, പള്ളികൾ പണിയുന്നതിനും തനിക്കിഷ്ടമുള്ള മഹനീയ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനും ഓരോ മെത്രാനും അധികാരമുണ്ടായിരിക്കും. ഓരോരുത്തനും തന്റെ സഹപ്രവർത്തകനു് സന്മാതൃകയായിരിക്കണം. വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള സഹോദര മെത്രാന്മാരുടെമേൽ നിയമിതനായിരിക്കുന്ന എപ്പിസ്കോപ്പാ-മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സ്ഥാനത്തെ അവർ ബഹുമാനിക്കണം; തന്റെ ഭരണാധികാരത്തിൻകീഴിലുള്ള സമീപ പ്രദേശങ്ങളിലെ മെത്രാന്മാരുടെ ഇടയിൽ സംഭവിക്കുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും അദ്ദേഹം വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു് എഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കണം. രണ്ടു മെത്രാന്മാർ തമ്മിലോ,

1. ഇതു് കാണൽ 21 ന്റെ തലക്കെട്ടാണെന്നു് തോന്നുന്നു.

മെത്രാനും വൈദികനും തമ്മിലോ, ഒരു ഡീക്കനും തന്റെ മെത്രാനും തമ്മിലോ തർക്കം ഉണ്ടാകുകയാണെങ്കിൽ, നിയമങ്ങളനുസരിച്ച് ഏതെങ്കിലും മെത്രാൻ സഭാശുശ്രൂഷ ചെയ്യാതിരുന്നാൽ, അവരുടെമേൽ ചുമതലക്കാരനായി നിയമിതനായിരിക്കുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്താ വലിയ സിനഡിലെ കാനോനുകൾക്കനുസൃതം സ്നേഹത്തോടും വിവേകത്തോടും കരുണയോടും കൂടെ ഇടപെടണം. എന്നാൽ ഏതെങ്കിലും സംഗതി സമാധാനപരമായി തീർക്കാൻ കഴിയാതെ വരികയും തന്റെ പരിധിക്കപ്പുറത്തായി കാണുകയും ചെയ്താൽ വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ അദ്ദേഹം എഴുതി അറിയിക്കണം; അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തിന് കറം ഒഴിവാക്കാം. പ്രശ്നം പരിഹരിച്ച് പരിപക്വമായ തീർപ്പ് കല്പിക്കുക കാനോലിക്കോസിന്റെ ചുമതലയാണ്.

കാനൻ 19

സ്വേച്ഛാധിപത്യപരമായി പ്രവർത്തിക്കാൻ മെത്രാൻ അനുവാദമില്ല; തന്റെ സഹപ്രവർത്തകരായ മെത്രാന്മാരോടു അക്രമം കാട്ടുവാനും പാടില്ല.

തന്റെ കീഴിലുള്ള മെത്രാന്മാരുടെ രൂപതാഭരണത്തിൽ അതിക്രമിച്ചുകടക്കാനോ അധികാരം പ്രയോഗിക്കാനോ മെത്രാപ്പോലീത്താക്ക് അനുവാദമില്ല; അതുപോലെ നിർബന്ധിച്ച് എന്തെങ്കിലും ചെയ്യിക്കാനായി എഴുതാനും പാടില്ല. പിന്നെയോ, അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിക്കാം എന്ന പ്രതീക്ഷയിൽ, കേട്ട ആരോപണവിഷയം സംബന്ധിച്ച് തന്റെ രൂപതയിൽനിന്ന് സ്ഥലത്തെ മെത്രാൻ ഏഴുകയാണ് വേണ്ടത്. അല്ലെങ്കിൽ വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ അറിയിക്കുക; മെത്രാൻ എഴുതിയാലും ഇപ്രകാരം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. — രക്തസാക്ഷികളുടെ ഓർമ്മദിവസം, സ്ഥലത്തെ മെത്രാൻ ഇപ്പുമാണെങ്കിൽ, തന്റെ മേലുള്ള മെത്രാപ്പോലീത്തായോട് വന്നു പങ്കെടുക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടാവുന്നതാണ്. തന്റെ അധികാരിയായ മെത്രാനെ ബഹുമാനിക്കുക ഓരോ മെത്രാന്റെയും കടമയാണ്.

കാനൻ 20

തങ്ങളുടെ അധികാരത്തിൻ കീഴിലുള്ള മെത്രാന്മാരുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പും കൈയ്യവയ്പ്പും സംബന്ധിച്ച് മെത്രാപ്പോലീത്താ പാലിക്കേണ്ടവരെ ക്ഷണിച്ച്:

തന്റെ അധികാരത്തിൻ കീഴിലുള്ള ഒരു രൂപതയിലെ മെത്രാൻ മരിക്കുമ്പോൾ മെത്രാപ്പോലീത്താ മറ്റു മെത്രാന്മാരെ വിളിച്ചുകൂട്ടി ആ രൂപതയിലേക്ക് ഒരു മെത്രാനെ വാഴിക്കണം. പട്ടം കൊടുത്തശേഷം ഒരു കത്തോടുകൂടി മെത്രാപ്പോലീത്താ അദ്ദേഹത്തെ വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പക്കലേക്ക് അംഗീകാരത്തിനായി അയയ്ക്കണം. ഇവയല്ലാതെ മെത്രാപ്പോലീത്താക്ക് തന്റെ കീഴിൽ വയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മെത്രാന്മാരുടെ മേൽ അധികാരം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല; ദുരാഗ്രഹം കൊണ്ടോ ഭോജനപ്രിയംകൊണ്ടോ എന്തെങ്കിലും കൊടുക്കാനോ വാങ്ങാനോ അവരെ നിർബന്ധിക്കാൻ പാടില്ല.

കാനൻ 21

പ്രോവിൻസുകളുടെയും മെത്രാപ്പോലീത്തൻ സിംഹാസനങ്ങളുടെയും ഒന്നിനുപിറകെ ഒന്നായി അവയുടെ കീഴിലുള്ള മെത്രാന്മാരുടെയും ക്രമവും ബഹുമാനസ്ഥാനവും സംബന്ധിച്ച്:

ഒന്നിനു പിറകെ ഒന്നായി പ്രധാന നഗരങ്ങളിലെ മെത്രാന്മാരുടെയും മെത്രാപ്പോലീത്തൻ സിംഹാസനങ്ങളുടെയും അവയുടെ കീഴിലുള്ള മെത്രാന്മാരുടെയും പേരുകൾ ഈ ഡിക്രീയിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. പട്ടണത്തിന്റെ വലിപ്പമനുസരിച്ച് രൂപതയും ബഹുമാനിക്കപ്പെടുന്നു. മെത്രാൻമാർ പുറംതള്ളപ്പെടുകയും നീക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യേണ്ട പട്ടണങ്ങളിലെ രൂപതകളിലെല്ലാം കഴപ്പവും കലക്കവും നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു അഗപ്തായും മറ്റായും അടുത്തുതന്നെ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ബേത്ലാപാതിലും കർകയിലും, മെത്രാൻമാർ... അഗപ്താ, മറ്റാ, ബർശബ്താ, ശീലാസ്; അവർക്ക് നിരന്തരമായ പട്ടം കൊടുക്കാൻ അവർ ചങ്കുറം കാണിച്ചു. അവരിലോരോരുത്തനും സ്വന്തം നേട്ടത്തിനായി അധികാരം പിടിച്ചെടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ഈ കലക്കത്തിൽ അൽമായരും വലിച്ചിഴയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കാരണം, ഓരോ വിഭാഗവും വ്യത്യമാണിമാനത്താൽ ആളുകളെ വലിച്ചടുപ്പിക്കുന്നു. ഇക്കാരണത്താൽ ഒന്നിനുപുറകെ ഒന്നായി ഓരോ രൂപതയും ചേർത്തിരിച്ച് അറിയിക്കുന്നതു് ആവശ്യമാണ്.

ബേത്ലാപാത്, കർക്ക എന്നിവിടങ്ങളിലെ മെത്രാന്മാരെ സംബന്ധിച്ച് സിനഡ് ഇപ്രകാരം തീരുമാനിക്കുന്നു:

അവർ തങ്ങളുടെ സഭയും സമൂഹവുംകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടണം; അവരിലാർക്കും മററുള്ളുകളുടെ മേൽ അധികാരമില്ല. അവരുടെ മരണം വരെ അവർ പട്ടണത്തിലോ ഗ്രാമങ്ങളിലോ, വൈദികരെയോ ഡീക്കനായെയോ വാഴിക്കാൻ പാടില്ല. മെത്രാന്മാരെ സംബന്ധിച്ചു, ഇവിടെ മുകളിൽ പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ട മെത്രാന്മാർക്കെതിരെ അവർ പ്രവർത്തിച്ച കൂടാ. ശാപത്തിൻ കീഴിലാണ് ഈ തീരുമാനം പാസാക്കിയിരിക്കുന്നത്.

പട്ടണത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠ അനുസരിച്ചു ബഹുമാനിക്കപ്പെടുകയും ഒന്നിനു പിറകെ ഒന്നായി പേരുപറയുകയും ചെയ്യുന്ന സിംഹാസനങ്ങൾ: ഏതു രൂപതയിലെ മെത്രാനായാലും പ്രാപരിഗണനകൂടാതെ ആ രൂപതയിലെയും ആ പട്ടണത്തിലെയും ബഹുമാനം പ്രാപിക്കുന്നു.

ഒന്നാമത്തേയും പ്രധാനപ്പെട്ടതുമായ സിംഹാസനം സെലൂഷ്യ—സുററസിഫണിലേതാണ്: ആ സിംഹാസനത്തിലെ മെത്രാൻ വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്തായും എല്ലാ മെത്രാന്മാരുടെയും പ്രധാനിയുമായിരിക്കും. കൺസ്റ്റാന്റിനിലെ മെത്രാൻ ഈ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അധികാരത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അയാൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വലത്തുകൈയും ശുശ്രൂഷകനാണ്. കൺസ്റ്റാന്റ് മെത്രാൻ മരിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം ആ രൂപതഭരിക്കും. സെലൂഷ്യസ്റ്റേസിഫൺ സിംഹാസനത്തിലെ ഈ വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അധികാരത്തിൻ കീഴിലാണ് ആ പ്രോവിൻസിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താ.

അതിനുശേഷം ബേത്—ഹൂസായേയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായ ബേത്—ലാപാത് സിംഹാസനമാണ്. മുകളിൽ തീരുമാനിക്കപ്പെട്ട മെത്രാന്മാർ മരിക്കുമ്പോൾ സെലൂഷ്യയിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താ വഴിക്കുന്ന ആളായിരിക്കും തന്റെ സഹപ്രവർത്തകരായ മെത്രാന്മാരുടെ മുകളിലുള്ള മെത്രാപ്പോലീത്താ.

അതിനുശേഷം നിസിബിസ് മെത്രാസനമാണ്: അവിടുത്തെ മെത്രാൻ, അർസുൻ, കർദ്ദ, ബേത്—സബ്ദായ്, ബേത്—റാഹീമായ്, ബേത്—മോക്സായെ എന്നീ രൂപതകളുടെയും അവിടെയുള്ള മെത്രാന്മാരുടെയും മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരിക്കും.

പേരാതും മൈശാനമാണ് പിന്നീടുള്ള മെത്രാസനം; അവിടുത്തെ, മെത്രാൻ കർകാ, റീമാ, നെഹർഗുർ എന്നിവടങ്ങളിലെയും അവിടെയുള്ള മെത്രാന്മാരുടെയും മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരിക്കും.

അർബേലാണ് അടുത്ത മെത്രാസനം; അവിടുത്തെ മെത്രാൻ ബേത്—നൂഹദ്രാ, ബേത്—ബാഗാശ്, ബേത്—ദാസെൻ, ബേത്—റമോനീൻ, ബേത്—മഹ്—ഖത്, ബെറിയാനോസ് എന്നിവിടങ്ങളിലെയും അവിടെയുള്ള മെത്രാന്മാരുടെയും മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരിക്കും.

അതിനുശേഷം വരുന്ന മെത്രാസനം കർകാ ദ് ബേത്—സ്റ്റോക്കാണ്; അവിടുത്തെ മെത്രാൻ ശെഹർഖർത്, ലാശോം, അരേവാൻ, ദാറാ, ഹർബെഗെലാൽ എന്നിവിടങ്ങളിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരിക്കും.

ഇപ്പോൾ വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള മെത്രാന്മാരുടെയും മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെയും പേരുകൾ.

മെത്രാപ്പോലീത്തായ ബേത്—ലാപാതിൽ, തന്റെ സഹപ്രവർത്തകരായ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെ കൂടെ പേർ പേർക്കു സാധിക്കുന്ന മെത്രാനില്ല; കാരണം, രണ്ടോ മൂന്നോ മെത്രാന്മാരുള്ള പട്ടണങ്ങളിലെ മെത്രാന്മാരെ സിനഡ് അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. ബേത്—ലാപാതിൽ ഒരു മെത്രാൻ മാത്രം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, അദ്ദേഹം കർകാ ദ് ലേദാൻ, ഹെർമിസ്—അർദബീർ, ഗുശ്—തെർ, സൂസ് എന്നിവിടങ്ങളിലെയും അവിടെയുള്ള മെത്രാന്മാരുടെയും മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരിക്കും. ഈ മൂന്നു പട്ടണങ്ങളിലെ മെത്രാന്മാരെ ഓരോ പട്ടണത്തിനുമായി ഉറപ്പിക്കുന്നു; യോഹന്നാൻ—ഹെർമിസ്—അർദബീർ മെത്രാൻ; അബ്—ദീശോ—ഗുശ്—തെർ മെത്രാൻ; സൂഖാ—സൂസിലെ മെത്രാൻ.

അടുത്ത മെത്രാപ്പോലീത്താ: ഹോശിയാ—നിസിബിസ് മെത്രാൻ; അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ ഉള്ള മെത്രാന്മാർ: ദാനിയേൽ—അർസുൻ മെത്രാൻ; ശാമുവേൽ—ബയ്—താദ്—ഒസ്മാനുവേണ്ടി അർസുൻ മെത്രാൻ; ദാനിയേൽ—ബേത്—മോക്സായെ മെത്രാൻ; അബ്രഹാം—ബേത്—റാഹീമായ് മെത്രാൻ.

മെശാനിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താ—ഫേരാതിലെ മെത്രാ നായ സബ്ദാ; അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ മാറി—കർകാ (ദ് മെശാനിലെ) മെത്രാൻ; അബ്രഹാം—റീമാ മെത്രാൻ; യോഹന്നാൻ—നെഹർഗൂർ മെത്രാൻ.

ഹെദ്യാബിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താ: ദാനിയേൽ— അർബേൽ മെത്രാൻ; അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ ഇസഹാക്ക്— ബേത്നഹദ്രാ മെത്രാൻ; ബർയാനോസ്—ബേത് ബാഗാശ് മെത്രാൻ; ആഹാദാബ്യൂസ് — ബേത്ദാസെൻ മെത്രാൻ; അബ്ബാലാഹാ — റമോനീൻ മെത്രാൻ; നോഹ — റബ്ര നഹ്സൻ മെത്രാൻ.

ബേത്ഗർമായിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താ: അബ്ബാലാഹാ— കർകാ (ദ്ബേത്സ്റ്റോക്)മെത്രാൻ; മെത്രാന്മാർ; പൗലോസ്— ശർഖർത് മെത്രാൻ; ബാതാ—ലാശോം മെത്രാൻ; യോഹന്നാൻ — അരോവാൻ മെത്രാൻ; നർസെ — ദാറാ മെത്രാൻ; യൗസേഫ്—ഹർബെഗെലാൽ മെത്രാൻ.

വിദൂരരൂപതകളായ ചേർഷ്യ, ദവീപുകൾ മേദ്യ, ബേത് റിഖായെ എന്നിവിടങ്ങളിലെയും അബ്രാഹാർപ്രദേശങ്ങളിലേയും മെത്രാന്മാർ ഈ കൗൺസിലിന്റെ തീരുമാനങ്ങൾ പിന്നീട് അംഗീകരിക്കേണ്ടതാണ്. അവർ ഇനിയും ആദ്യമായി വരുമ്പോൾ തന്നെ അംഗീകരിച്ച് സ്വന്തം കൈപ്പടയിൽ ഒപ്പിടുകയും ഈ കാനോനുകൾ സ്വീകരിക്കുകയും വേണം. അർദായ്, തുദ്ദദ് ദവീപുകൾക്കായി വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്താ ഒരു മെത്രാനെ വാഴിച്ചു; പൗലോസ് എന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര്. അദ്ദേഹം ഇവ അംഗീകരിച്ച് തന്റെ സഹ പ്രവർത്തകരായ മെത്രാന്മാരോടു കൂടെ ഒപ്പിട്ടിട്ടുണ്ട്.

നേരത്തെ മുടക്കപ്പെട്ട് സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കപ്പെട്ട, മശ്മാഹി ഗിലെ ബാതിയെ സിനഡ് വീണ്ടും ശപിച്ചു മുടക്കി ഭ്രഷ്ടനാക്കി സ്ഥാനത്തു നിന്നു നീക്കി. അതുപോലെ അയാളിൽ നിന്നു കൈവയ്പ്പ് സ്വീകരിക്കുന്നവരെയും.

അക്രമകാട്ടി മെത്രാനെന്ന പേരു സ്വീകരിക്കുകയും അനേകരെ ചതിക്കുകയും ചെയ്ത കഴപ്പക്കാരും ധിക്കാരികളുമായ മറ്റൊ

1. ഖത്തർ
2. തോഡ്യൂ (തോറൂ; താറൂ)?

ളുകളെ സംബന്ധിച്ചു: ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലും അവർ ശപിക്കപ്പെട്ടവരും ഭ്രഷ്ടരും ആയിരിക്കും എന്ന് മെത്രാന്മാരുടെ സിനഡ് തീരുമാനിക്കുന്നു. അവരെ സ്വീകരിക്കുകയോ, അവരോടു സഹകരിക്കുകയോ, അവരോടൊത്തു പ്രാർത്ഥിക്കുകയോ ഭവനത്തിൽ സ്വീകരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവരും ഇപ്രകാരമായിരിക്കും. സഭ മുഴുവനിൽനിന്നും ക്രിസ്തുവിന്റെ അജഗണങ്ങളിൽനിന്നും അവർ തള്ളപ്പെട്ടവരായിരിക്കും. ആകാശത്തിൻ കീഴിൽനിന്നും അവരുടെ ഓർമ്മ നീങ്ങിപ്പോകട്ടെ. അവർ അനുതാപത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ കാണിക്കുകയും മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെ പെരുമാറുകയും മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അടുത്തുവന്ന് സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്യുന്നു എന്ന് എഴുതിക്കൊടുക്കുകയും അവരോട് പുറയുന്നവയെല്ലാം ചെയ്യുകയും ചെയ്യാൽ അവരോട് കരുണ കാണിക്കണം.

അവരിലാരെങ്കിലും ഈ തീരുമാനത്തെ എതിർക്കാൻ മുതിർന്നാൽ, അക്കാര്യം രാജാവിനെ ധരിപ്പിക്കണം; അമ്പന് രാജാവിൽ നിന്നും സിനഡിൽ നിന്നും ഉള്ള ശിക്ഷ കിട്ടും. അവൻ മരുന്നില്ല; അവനോടു ക്ഷമിക്കേണ്ടതല്ല.

സിനഡിന്റെ, ശപിച്ചും മുടക്കിയും ഉള്ള കത്തിനുശേഷം അവർ എവിടെയായിരുന്നാലും പ്രത്യേകമായി ശപിക്കപ്പെട്ടവരും മുടക്കപ്പെട്ടവരും സ്ഥാനഭ്രഷ്ടരായിരിക്കും. കലഹക്കാരിൽ, ദാനിയേൽ എന്ന പേരുള്ളയാൾ ഇപ്പോൾ സന്നിഹിതനാണ്; ശപിക്കപ്പെട്ട് പുറത്തുള്ളപ്പോൾ ബാതിയിൽ നിന്ന് അയാൾ വ്യർത്ഥമായ കൈവയ്പ്പ് സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ സിനഡിൽ അയാളെയും ശപിച്ചു സഭാഭ്രഷ്ടനാക്കുന്നു അയാൾ കഴപ്പും ഉണ്ടാക്കിയ സ്ഥലത്തു നിന്നു പുറപ്പെട്ടപോകണം. അവിടെയെങ്ങും അയാളെ കാണാൻ പാടില്ല. ശപിക്കപ്പെട്ട് പുറത്തുള്ളപ്പോൾ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കപ്പെട്ട് അയാൾ തന്റെ സ്വന്തം നാട്ടിലേക്കു പോകണം.

കാതോലിക്വും അപ്പസ്തോലികവുമായ സഭയുടെ സത്യ വിശ്വാസമാകുന്ന നേരേയുള്ള പാതയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്നവരോടുകൂടെ മിശിഹാകർത്താവിന്റെ സമാധാനം ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ.

ഒപ്പുകൾ

1. ഞാൻ, ഇസഹാക്കു — മെത്രാൻ, കാതോലിക്കോസ്
മുകളിൽ എഴുതപ്പെട്ടവയെല്ലാം ഞാൻ അംഗീകരിക്കുന്നു.
2. ഞാൻ, മാറ്റുമാ — മെത്രാൻ
3. ,, ഹോശിയ — സിസിബിസ് മെത്രാൻ
4. ,, സബ്ദാ — ഫേരാത്
5. ,, ദാനിയേൽ — അർബേൽ
6. ,, അബ്ബാലാഹാ — കർക്കൊ
7. ,, യസ്യെയാ — യസ്യെയാ
8. ,, അഗാപിറസ്
9. ,, മീലെസ്
10. ,, ബർ ശബ്താ
11. ,, മാറാ
12. ,, ശിലാസ്
13. ,, അബ്ദീശോ
14. ,, സൂഖാ
15. ,, ബർഹൈലാ
16. ,, ദാനിയേൽ — അർസൂൻ
17. ,, ശാമുവേൽ — അർസൂൻ ഒ' ബൈതാ
ഒ' ഒസ്മാൻ മെത്രാൻ
18. ,, മീഹാൻ ബോസിയോ മെത്രാൻ
19. ,, മാറി — കർക്കൊ ഒ' മൈശാൻ
20. ,, അബ്രഹാം — റീമാ
21. ,, യോഹന്നാൻ — നഹർഗുർ
22. ,, ഇസഹാക്കു — മെത്രാൻ,
23. ,, ബർയാനോസ്
24. ,, പൗലോസ്
25. ,,
26. ,, മാറി — കൾകാർ
27. ,, ബാതാ
28. ,, യോസേഫ് — അരേവാൻ
29. ,, യോഹന്നാൻ — ഗർയാതാൻ
30. ,, അബ്രഹാം
31. ,, മാറാ
32. ,, മീലെസ് — ഫേരാത്
33. ,, അബി — റീമാ മെത്രാൻ ഈ വിശുദ്ധ സിനഡിൽ വെച്ചു
മുകളിൽ എഴുതപ്പെട്ടവയെല്ലാം ഞാൻ അംഗീകരിക്കുന്നു,
34. ,, അബ്ദീശോ — നെഹർഗുർ
35. ,, മീലെസ് — സാബേ
36. ,, ഹോശിയ — ഹിർതാ
37. ,, ശിമയോൻ ബർദൂഖ് — ശൂശ്തെർ
38. ,, ഏലിയാസ് — മൂശ്ഹിഗ്

മാർ ഇസഹാക്കിന്റെ സിനഡിന്റെ അവസാനം.

മാർ യാബോലാഹായുടെ സിനഡ് (420)

ആമുഖം

റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിൽനിന്നു 420-ൽ ബിസന്റയിൻ ചക്രവർത്തിയുടെ ദൂതനായി അമീദിലെ മാർ അകാചിയൂസ് മെത്രാൻ പേർഷ്യയിൽ വന്നു. പേർഷ്യൻ-റോമൻ സാമ്രാജ്യങ്ങൾ തമ്മിൽ സ്നേഹത്തിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്ന കാലമായിരുന്നതും മാർ അകാചിയൂസ് ദൂതനായി വരുന്നതിനുമുമ്പ് (417-418-ൽ) പേർഷ്യൻ രാജാവ് യസൂദ്ഗേർദ്ദ് ഒന്നാമൻ, തന്റെ ദൂതനായി മാർ യാബോലാഹായെ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പാളിൽ ബിസന്റയിൻ ചക്രവർത്തിയുടെ പക്കലേക്ക് അയച്ചിരുന്നു. അമീദിലെ മാർ അകാചിയൂസ് പേർഷ്യയിൽ വന്നപ്പോൾ ബേത്-അർദഷീറിൽ വെച്ചു പേർഷ്യൻ മെത്രാന്മാരുടെ ഒരു സിനഡു നടന്നു. പത്തു മെത്രാന്മാർ ഈ സിനഡിൽ സംബന്ധിച്ചു. മത്സരിക്കുകയും, സഭയിൽ കലഹവും പിളർപ്പും ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തവരെ സിനഡ് കുറപ്പെടുത്തി. ബിസന്റയിൻ സാമ്രാജ്യത്തിൽ വെച്ചു നടന്ന അൻസിറാ (314), നെയോചെസറിയ (315), ഗാംഗ്ര (325/331) അന്ത്യോക്യ (341), ലവദീക്യ (343/381) സിനഡുകൾ പേർഷ്യൻ സഭ സ്വീകരിച്ചു. 410-ലെ സിനഡിന്റെ തീരുമാനങ്ങളും അംഗീകരിക്കണമെന്ന് നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടു.

ബേത്-അർദഷീർ സിനഡ്

ബേത്-ലാപാത്, സിസിബിസ്, പേഷ്യ, അർമേനിയ, ഫേരാത്—മൈശാൻ, ഹദിയാബ്, ബേത്—ഗർമായ്, ഗോർസാൻ, മേദ്യ, ആറാൻ, അബ്രാശഹർ, അസർബൈജാൻ, ട്രീപുകൾ, ഇഷ്തഹർ, കർക്കൊ, അർസൂൻ, സൂസ്, ശൂശ്തെർ

1. J. B. Chabot, Synodicon Orientale, P. 37-42/276-284

ബെലാഷ്ഫർ, ഓസ്കർതാ, സാബേ, പേറോൾഷപ്പർ, ദർഗദാട്, ബേത് - ഓറായേ, ഷപ്പർ - കവസ്സ്, അർഷീർ-പ്രിഹാട്, ബേത് - ഷപ്പർ, സിമാർത്, എന്നിവയുടെ കാരോലിക്കോസ് മാർ യാബോലാഹായുടെ സിനഡ്.

രാജാക്കന്മാരുടെ രാജാവു വിജയശ്രീലാളിതനുമായ യസുട്ഗേർദിന്റെ ഭരണത്തിന്റെ ഇരുപത്തിനൊമ്പർഷം (ഈ സിനഡ് നടന്നു). ലോകം മുഴുവന്റെയും സുസ്ഥിതിക്കു വേണ്ടി ദൈവകൃപ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണകാലം നീട്ടിക്കൊടുത്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹാമനസ്സുതയാൽ പൗരസ്ത്യം മുഴുവനുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ അജഗണങ്ങൾക്കും പള്ളികൾക്കും ഉയർച്ച ഉണ്ടായി. മെത്രാനും, കിഴക്കിന്റെ ആർച്ചുബിഷപ്പും കാരോലിക്കോസും ദൈവത്താൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവനും മഹാനും അഭിവന്ദ്യനും വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനും ആയ മാർ യാബോലാഹായുടെ പ്രധാനാചാര്യശുശ്രൂഷയുടെ അഞ്ചാം വർഷമാണ് ഇതു സംഭവിച്ചത്. പൗരസ്ത്യ ദേശത്തുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ സമൂഹങ്ങളുടെയും സഭകളുടെയും സമാധാനത്തിനും ഐക്യത്തിനും വേണ്ടി, വിജയശ്രീലാളിതനും സമാധാനപ്രേമിയുമായ രാജാക്കന്മാരുടെ രാജാവിന്റെ പക്കലേക്ക് റോമൻ ചക്രവർത്തി, അമീദ് നഗരത്തിലെ ബഹുമാന്യ മെത്രാനായ മാർ അകാചിയൂസിനെ പ്രതിനിധിയായി അയച്ച അവസരം. മെത്രാനും കാരോലിക്കോസും പൗരസ്ത്യ മെത്രാന്മാരുടെയെല്ലാം തലവനും വിശുദ്ധ പുരോഹിതനും നമ്മുടെ പിതാവും വന്ദ്യനുമായ മാർ യാബോലാഹായെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാനാചാര്യശുശ്രൂഷയുടെ മൂന്നാംവർഷം, വിജയശ്രീലാളിതനും സമാധാനപ്രേമിയും ഉപനപ്രശസ്തനുമായ മഹാരാജാവ് തന്റെ വാഴ്ചയുടെ പത്തൊൻപതാം വർഷം, പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ബലിഷ്ഠനും ഉള്ളായ ഈ രണ്ടു സാമ്രാജ്യങ്ങളുടെ സമാധാനത്തിനും സുസ്ഥിതിക്കുമായി വലിയ ആഡംബരത്തോടും സമാധാനത്തോടും കൂടെ റോമൻചക്രവർത്തിയുടെ പക്കലേക്ക് പ്രതിനിധിയായി അയച്ചതിന്റെ പ്രതിസന്ദർഭമായിട്ടാണ് അകാചിയൂസ് അയയ്ക്കപ്പെട്ടത്. അംബോസഡർന്മാരും നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരുമായ ഈ രണ്ടു മെത്രാന്മാർ ബേത് - അർഷീർ നഗരത്തിൽ വെച്ച് മഹാരാജസമക്ഷം ഒന്നിച്ചുകൂടിയ അവസരമായിരുന്നു.

മെത്രാനും പൗരസ്ത്യ കാരോലിക്കോസും ഞങ്ങളുടെ ബഹുമാന്യ പിതാവുമായ മാർ യാബോലാഹായെ ബഹുമാനിച്ചുവന്നു എന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബഹുമാന്യ സഹോദരനും മെത്രാനും അംബോസഡറുമായ അകാചിയൂസിനെ സന്ദർശിക്കുന്നതിനുമായി, പൗരസ്ത്യദേശങ്ങളിലെല്ലാം ഉള്ള മെത്രാന്മാരായ ഞങ്ങൾ ഒന്നിച്ചുകൂടിയിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളെല്ലാവരും കൂടി ഒത്തൊരുമിച്ച് ഏകയോഗമായി കാരോലിക്കോസിനും, മെത്രാനും അംബോസഡറും ബഹുമാന്യനുമായ മാർ അകാചിയൂസിനും ഈ അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചു:

‘പരിശുദ്ധ പിതാവായ അവിടുന്ന് പാശ്ചാത്യദേശത്തേക്ക് അംബോസഡറായി പോകുകയും ആ പ്രദേശങ്ങളിലെ വിഖ്യാത നഗരങ്ങളിലെ വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരോടുകൂടി കത്തോലിക്കാസഭയുടെ എല്ലാ ശുശ്രൂഷകളിലും പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്തുവല്ലോ. അതുപോലെ ഞങ്ങളുടെ ബഹുമാന്യസഹോദരൻ മാർ അകാചിയൂസ് മെത്രാൻ അംബോസഡറായി ഇവിടെ വരികയും, വൈദികക്രമം സംബന്ധിച്ച് സകല സംഗതികളിലും അങ്ങനെയും ഞങ്ങളുമായും യോജിപ്പിൽ ആയിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ അവസരം, പാശ്ചാത്യലോകത്തു വിവിധ അവസരങ്ങളിലായി നടന്ന മെത്രാന്മാരുടെ സിനഡുകളിൽ നിശ്ചയിച്ചുറപ്പിച്ച കാനോനുകളും, നിയമങ്ങളും, വൈദികക്രമ സംബന്ധമായി ഭാഗ്യവാന്മാരായ ശ്രീഹന്മാരുടെ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ച് നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ ഉചിതമാംവിധം നിശ്ചയിച്ച കോൺസ്റ്റിറൂഷനുകളും വിചിന്തനം നടത്തി പകർത്തിയെഴുതി നമ്മുടെ ഒപ്പും മുദ്രയും കൊണ്ട് ഉറപ്പിക്കുകയും അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുക എല്ലാംകൊണ്ടും സമുചിതമാണ്.’

ദൈവത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ സ്നേഹിതനും വിജയശ്രീലാളിതനും ആയ കോൺസ്റ്റൻടൈൻ ചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്തു 318 പിതാക്കന്മാർ നീഖ്യാനനഗരത്തിൽ കൂടി പാസ്റ്റാക്കിയ കാനോനാകൾ; ഗലാത്യയിലെ അൻസീറയിൽ വെച്ചും കപ്പദോചിയായിലും സിറിയയിലും വെച്ചും പാസ്റ്റാക്കിയ കാനോനാകൾ; നെയോചൈസാറിയ നഗരത്തിൽ വെച്ചും പാസ്റ്റാക്കിയ കാനോനാകൾ; ഗാംഗ്രാ നഗരത്തിൽ വെച്ചും പാസ്റ്റാക്കിയ കാനോനാകൾ; അന്ത്യോക്യയിലെ ദേവാലയ

കൂടാശയോടനുബന്ധിച്ച് അന്ത്യോക്യാ പട്ടണത്തിൽ വച്ചു നടന്ന സിനഡിന്റെ കാനോനാകൾ; ഫ്റീജിയായിലെ ലവദീക്യയിൽ വച്ചു നടന്ന സിനഡിന്റെ കാനോനാകൾ.

എല്ലാവരുടെയും സമ്മതത്തോടും ഞങ്ങളുടെ സമൂഹത്തിന്റെ ഏകയോഗമായ തീരുമാനത്തോടും കൂടെ ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ ശേഖരിച്ച് രേഖപ്പെടുത്തുന്ന എഴുത്തുകാരനോട് എഴുതാൻ അദ്ദേഹം കല്പന കൊടുത്തു.

നമ്മുടെ ആരാധനയായ ദൈവം വിവിധ രീതികളിൽ വിവിധ അവസരങ്ങളിൽ നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരോടു സംസാരിച്ചു (എബ്രാ. 1:1). അവിടുന്ന് തന്റെ സഹായം സമൃദ്ധമാം വിധം മനുഷ്യകലത്തിന്മേൽ വർഷിച്ചു. ഇപ്പോഴും തന്റെ നാമം വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുന്നവരുടെ മേൽ തനിക്കു പതിവായിരിക്കുന്നതുപേലെ തന്റെ കരുണ ചൊരിയുന്നു. ഇടയന്മാരെയും സഹായികളെയും കൊണ്ട് എല്ലാവിധ നന്മകളാലും അവിടുന്ന് തന്റെ സഭയെ സന്ദർശിക്കുന്നു. തന്റെ സ്വന്തം രക്തം കൊണ്ട് താൻ വിലയ്ക്കു വാങ്ങിയ അജഗണത്തിന് സൗഖ്യദായകമായ പ്രതിവിധികൾ അവിടുന്ന് പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. വിവിധ അവസരങ്ങളിൽ ശുദ്ധനിയോഗത്തോടുകൂടി പിതാക്കന്മാരായ മെത്രാന്മാർ സിനഡുകളിൽ ഒന്നിച്ചുകൂടിയതിനാൽ സഭകളുടെ നവീകരണത്തിനും സുസ്ഥിതിക്കും ക്രമീകരണത്തിനും ആവശ്യമായ സംഗതികൾ അവിടുന്ന് അവരുടെ അധരങ്ങളിൽ വച്ചുകൊടുത്തു. സീമാതീതവും അനന്തവുമായ മഹനീയ ത്രിത്വത്തിന്റെ സത്യം അംഗീകരിച്ചവർക്കു വേണ്ടി, പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ശക്തിയാൽ, സുരക്ഷിതവും സജീവവും സഹായകരവുമായ നിയമങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചുറപ്പിക്കാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞു. അധികാരം ക്രമീകരിക്കുന്നതിനും, പൗരോഹിത്യം സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും, 'ഉടമ്പടി' ഉറപ്പിക്കുന്നതിനും, അൽമായർ പാപക്കഴിയിൽ നിന്നു വിടുവിക്കപ്പെടുന്നതിനുമായിരുന്നിതു്. മനുഷ്യകലത്തിന്റെ ശത്രുവായ പിശാച് ആർക്കെതിരെ ദുർമോഹം ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കുകയും വിനാശം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും, ആരെ തന്റെ നിഗൂഢ വഞ്ചനകളാൽ വിഷമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തവോ അവർക്ക് വീണ്ടും എഴുന്നേല്ക്കാനുള്ള മാധ്യമമായി അവിടുന്ന് അനുരാഗപരത്തിന്റെ ക്രമത്തെ സ്ഥാപിച്ചിരി

ക്കുന്നു. പിശാചിന്റെ ദുഷ്ടത മൂലം ലേകത്തിനു വന്നു ഭവിച്ച നാശനഷ്ടങ്ങൾ പരിഹരിക്കാൻ വിമോചകരും സംരക്ഷകരും എന്ന നിലയിൽ അവർ നിയമം ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഉരക്കിനേക്കാൾ ബലിഷ്ഠമായ പാപം പിശാചിന്റെ കല്പനകളനുസരിച്ച് കൂടുതൽ പ്രവർത്തിക്കാതെ അതിനെ നിരോധിക്കാനാണിതു്. വിശ്വാസം കൊണ്ടും പ്രതികാര ഭീതികൊണ്ടും പിശാചിന്റെ കൃലം ഉണങ്ങി വരണ്ടുപോകും. ഇന്ദ്രിയ സന്തോഷങ്ങളാൽ നനയ്ക്കപ്പെട്ട് ദുഷ്കാമത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കാൻ അവർക്കു കഴിവില്ലാതെ വരും. അങ്ങനെ മനുഷ്യകലത്തിന്റെ ശത്രു ശക്തമായ ആഘാതത്താൽ പൂർണ്ണമായും അടിക്കപ്പെടുകയും ഭയാരഹിതമായി അമർച്ച ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

നമ്മുടെ കർത്താവായ മിശിഹായുടെ റോമാസാമ്രാജ്യത്തിലെ എല്ലാ സഭകളും അവയുടെ അദ്ധ്യക്ഷന്മാരും, പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നിവേശിതരായി വിശുദ്ധ ശുദ്ധീകരണങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ച് മെത്രാന്മാരായ പിതാക്കന്മാരാൽ, വാഴ്ത്തപ്പെട്ട സിനഡിൽവെച്ച് അംഗീകരിച്ചുറപ്പിക്കപ്പെട്ട എല്ലാ സംഗതികളും വളരെക്കാലങ്ങൾക്കുമുമ്പുതന്നെ സന്തോഷപൂർവ്വം അംഗീകരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. സഹായകരമായ ഈ നിയമങ്ങൾ അവർ വളരെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ആചരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇവയുടെ അഭാവത്താൽ നമ്മുടെ നാടുകളിലെ സഭകളിൽ പല കഴപ്പങ്ങളും സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. അദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ പക്കൽ നിയമാവലികൾ ഇല്ലാത്തതിനാൽ അവിടെയും ഇവിടെയും തർക്കങ്ങളും ശീശ്മകളും ഉണ്ടാകുന്നു; കാലം കൊണ്ട് ചവിട്ടിത്തേച്ച പുൽമേട്ടിൽ മിശിഹായുടെ അജഗണം മേയുകയും വിഭജനത്താൽ കലങ്ങിമറിഞ്ഞ ജലം കടിക്കയും രോഗങ്ങളും വ്യാധികളും അവരുടെയിടയിൽ പെരുകുകയും ചെയ്തു. രക്ഷാകര നിയമങ്ങളും ചട്ടങ്ങളും ഇല്ലാത്തതിനാൽ കഷ്ടവും പാപംമൂലമുള്ള നിറഭേദവും അവരിൽ പ്രത്യക്ഷമായി. ശ്രേഷ്ഠ ശുദ്ധീകരണങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യങ്ങൾക്കും മെത്രാന്മാരായ പിതാക്കന്മാരുടെ വിശുദ്ധ സിനഡിന്റെ പ്രബോധനങ്ങൾക്കും എതിരായി ഈ കാര്യങ്ങൾ നിലനിന്നതിനാൽ ദൈവകോപം ഉജ്ജ്വലിച്ചു. അസൂയയിലും കലഹത്തിലും നിലനിന്ന

അദ്ധ്യക്ഷന്മാർ നിയമരഹിതരായി; ആത്മീയരായി വ്യാപരിക്കാതെ ജഡികരായി.

അപ്പോൾ, അന്ന് സെലൂഷ്യാ-സ്റ്റേസിഫണിൽ ഭരിച്ചിരുന്ന ഭാഗ്യവാനായ മാർ ഇസഹാക്കും വിശ്വസ്തനായ മാർ മാറുമാ മെത്രാനും കൂടി മിശിഹായുടെ സഭയിൽ കരം തിരുത്തലുകൾ വരുത്തി. എന്നാൽ നിയമങ്ങൾ അവയുടെ പൂർണ്ണതയിൽ അവർക്കു സുപരിചിതമല്ലാത്തതിനാലും വിശുദ്ധ സിനഡിന്റെ പൂർണ്ണതയിലും കൃത്യമായ വിവർത്തനത്തിലും പ്രത്യേകമായി മെത്രാന്മാരായ പിതാക്കന്മാരുടെ ക്ഷണാനുകൂൽനാടികളാകാത്തതിനാലും അക്കാലത്തു് ആവശ്യമായ കരം കാര്യങ്ങൾ അവർ ഒരു രേഖയിൽ എഴുതിവെച്ചു. എന്നാൽ സന്നിഹിതരായിരുന്ന നമ്മുടെ സഹോദരമെത്രാന്മാരിൽ ഭൂരിഭാഗവും മരിച്ചു മൺമാറത്തു പോയതിനാൽ അവ നടപ്പിലായില്ല; അജ്ഞതയുടെ ആഭ്യന്തരഗതിന് പരിപൂർണ്ണമായ പ്രത്യക്ഷയം പരക്കെ വ്യാപിച്ചിരിന്നു. കൃപയെ നിരസിക്കുകയും സുസ്ഥിതിയെ അവഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ധിക്കാരികളും അഹങ്കാരികളുമായ ആളുകൾ മൂലം പല സ്ഥലങ്ങളിലും, പണ്ടു് അജ്ഞതയിൽ ചെയ്തിരുന്നവണ്ണം, കലഹങ്ങളും പിളർപ്പുകളും ഇപ്പോഴും നിലനിൽക്കുന്നു.

ഇക്കാരണത്താലാണ് മെത്രാന്മാരായ ഞങ്ങളെല്ലാവരും ഞങ്ങളുടെ സഹശ്രേഷ്ഠകരോടു കൂടി വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും, ആരാധനയായ നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെയും നമ്മുടെ പ്രത്യാശയായ മിശിഹായുടെയും നമ്മുടെ പ്രതീക്ഷയായ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും ഇഷ്ടത്താൽ സെലൂഷ്യാ-സ്റ്റേസിഫണിൽ, മെത്രാനും പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കോസും ആർച്ചുബിഷപ്പും നമ്മുടെ ബഹുമാന്യ പിതാവുമായ മാർ യാബാലാഹായുടെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരനും മെത്രാനും അംബാസഡറും ശ്രേഷ്ഠനുമായ അകാചിയൂസിന്റെയും സന്നിധിയിൽ ഏകയോഗമായി, ഒരേ ദിവ്യസ്നേഹത്തോടും ഒരേ സത്യവിശ്വാസത്തോടും, ഒരേ പൂർണ്ണ പ്രത്യാശയോടും കൂടെ ഒന്നിച്ചു കൂടിയിരിക്കുന്നതു്.

ശ്രേഷ്ഠരായ പിതാക്കന്മാരും ഭാഗ്യവാന്മാരായ മെത്രാന്മാരും റോമാസാമ്രാജ്യത്തിലെ കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്കുവേണ്ടി

ഉണ്ടാക്കുകയും അവർ ഇന്നുവരെ ശ്രദ്ധയോടും താല്പര്യത്തോടും കൂടെ പാലിച്ചുവരികയും ചെയ്തിരിക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ, മഹനീയരും, ശക്തരും, സമാധാനപ്രിയരും ആയ യസൂദ്ഗേർദ്ദ് മഹാരാജാവിന്റെ സാമ്രാജ്യം മുഴുവനുള്ള മെത്രാന്മാരായ ഞങ്ങളുടെയും ഞങ്ങളുടെ സഹോദര മെത്രാന്മാരുടെയും തലവനും നേതാവും ഞങ്ങളുടെ ബഹുമാന്യപിതാവുമായ അങ്ങു്, ഞങ്ങൾക്കോരോരുത്തർക്കും നൽകണമെന്നു് അങ്ങയോടു് ഞങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കുന്നു. നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ നിയമങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ പാരമ്പര്യം അങ്ങയുടെ കൈകളിൽ നിന്നു ഞങ്ങൾ സ്വീകരിക്കട്ടെ. അവ ഞങ്ങൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം അനുസരിക്കുകയും രാവ്യം പകലും അവയെപ്പറ്റി ധ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യും. അവ ഞങ്ങൾക്കും ഞങ്ങളുടെ സമൂഹങ്ങൾക്കും ഗുരുവും മാർഗ്ഗദർശിയും ആയിരിക്കും. അങ്ങു ഞങ്ങൾക്കു നേടിത്തന്ന നമ്മു് ഞങ്ങളും ഞങ്ങൾക്കുശേഷം ഞങ്ങളുടെ സ്ഥാനങ്ങളിൽ ഞങ്ങളുടെ സിംഹാസനങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്നവരും, ആരാധനയായ ദൈവത്തിന്റെ മുൻപാകെ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ അങ്ങയുടെ തീക്ഷ്ണതയെ പ്രകീർത്തിക്കും; അങ്ങയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ പാദങ്ങൾ നേരായ പാതയിലേക്കും വലത്തേക്കും തിരിഞ്ഞിരിക്കും; അങ്ങയുടെ വാക്കുകളിലൂടെ ഭാഗ്യവാന്മാരായ മെത്രാന്മാരായ നമ്മുടെ ശ്രേഷ്ഠപിതാക്കന്മാരുടെ സംരക്ഷിക്കുന്ന ചട്ടങ്ങളും സ്വതന്ത്രരാകുന്ന നിയമങ്ങളും ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തും. ശ്രേഷ്ഠശീഹൻമാരിൽ നിന്നുത്ഭവിച്ച, മെത്രാന്മാരായ ഈ പിതാക്കന്മാരുടെ ഏകസത്യവിശ്വാസം പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ടു്, വിവിധ കാലത്തു് അവർ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള നിയമങ്ങളാൽ ഞങ്ങൾ നയിക്കപ്പെടും. അങ്ങനെ ഞങ്ങളും അവരും തമ്മിൽ ഏറ്റവും ചെറിയ കാര്യത്തിൽപോലും ഒരു വ്യത്യാസവും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല. അതുപോലെ, സഭാഭരണത്തിൽ അവരുടെ ദിവ്യസ്നേഹത്തിന്റെ അതേ പരിപൂർണ്ണതയും അവരുടെ പൂർണ്ണമായ ക്രമത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയും മിശിഹായുടെ ഏക ശരീരത്തിലെ അവയവങ്ങളായ ഞങ്ങളും സ്വീകരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആരാധനയായ ദൈവത്തിൽ നിന്നകന്നു് അഹങ്കാരമനസ്ഥിതിയോടുകൂടെ ഞങ്ങളിലാറെങ്കിലും, മെത്രാന്മാരായ പിതാക്കന്മാർ നിശ്ചയിച്ചുറപ്പിച്ച ഈ നിയമങ്ങൾ ലംഘിക്കാൻ മുതിരുകയോ അയാളുടെ ചിന്താ

ഗതികൾ ആരെങ്കിലും സമ്മതിക്കുകയോ ചെയ്യാൽ അയാൾ ദൈവത്തിന്റെയും തന്റെ മിശിഹായുടെയും തന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും മുമ്പാകെ എന്നേക്കും ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ ഭ്രഷ്ടനായിരിക്കും.

അപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ ബഹുമാന്യപിതാവും എപ്പിസ്കോപ്പായും പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കോസുമായ മാർ യാബോലാഹാ, തന്റെ ബഹുമാന്യ സഹോദരൻ എപ്പിസ്കോപ്പായും അംബാസഡറുമായ മാർ അകാചിയൂസിന്റെ മുൻപാകെ തന്റെ വിജ്ഞാന ഭണ്ഡാഗാരത്തിൽ നിന്നും തന്റെ മഹത്തായ ബുദ്ധിമുട്ടുകളിൽ നിന്നും മെത്രാന്മാരോട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു:

നിങ്ങൾ ഇപ്രകാരമുള്ള രക്ഷാകരവും നല്ലതുമായ ചിന്തകൾ പുലർത്തുന്നതിനാൽ ഞാൻ തന്നെ ഈ സംഗതികൾ യഥാർത്ഥമായി നടപ്പിലാക്കുന്നതാണ്. നിങ്ങളോട്, നിങ്ങളുടെ ചിന്തകളും നിങ്ങളുടെ സഭാഭാവങ്ങളും നിങ്ങളുടെ വാഗ്ദാനങ്ങളും നടപ്പാക്കണം. അജഗണത്തിന്റെ ഇടയന്മാർ വിശുദ്ധിയും ശുദ്ധതയും ജാഗ്രതയും ഉള്ളവരായിരിക്കുന്നതിനും വിശുദ്ധ ശുശ്രൂഷകൾ പരികർമ്മം ചെയ്യുന്നവർ പ്രശോഭിതരാകുന്നതിനും ശുദ്ധതയിൽ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതിനും അൽമായർ ദുഷ്ടന്റെ കെണികളിൽ നിന്നും ബന്ധനങ്ങളിൽ നിന്നും ഓടിയകലുന്നതിനും വേണ്ടി, എല്ലാ മനുഷ്യരുടെയും രക്ഷ ആഗ്രഹിക്കുന്ന നമ്മുടെ ആരാധനയായ ദൈവം തന്റെ സഭയുടെ സുസ്ഥിതിക്കും ക്രമീകരണത്തിനും വേണ്ട സംഗതികൾ ചെയ്യുന്നു. പ്രശസ്തരും ഭാഗ്യവാന്മാരും സൽസ്മരണാർഹരും മെത്രാന്മാരുമായ പിതാക്കന്മാർ ഞങ്ങളുടെ വിശുദ്ധ നിയമങ്ങളാൽ മിശിഹായുടെ സഭയോട് നിയമദാതാക്കളായിത്തീർന്നു. അവരുടെ സത്യപ്രബോധനമാകുന്ന പുളിപ്പു സചികരിച്ച സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം വിശുദ്ധ ശ്രീഹന്മാരിൽ നിന്നു ലഭിച്ച സത്യവിശ്വാസം ഉറപ്പായി നിലനിൽക്കുന്നു. അവരുടെ സത്യപാരമ്പര്യമാകുന്ന, കലപ്പില്ലാത്ത നല്ല ഉപ്പ് നാം വരെ എത്തിച്ചേർന്നിട്ടുണ്ട്.

സത്യത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവരും നീതി പാലിക്കുന്നവരും മഹനീയത്രിത്വത്തിന്റെ സത്യം പ്രസംഗിക്കുന്നവരും എന്ന

നിലയിൽ നിങ്ങളുടെ അപേക്ഷ നിങ്ങൾ ഏഴുതി സമർപ്പിച്ചല്ലോ. സഭകളുടെ കെട്ടുറപ്പിനുവേണ്ടി പാശ്ചാത്യലോകത്തു വച്ച് വിവിധ കാലഘട്ടങ്ങളിൽ നടന്ന സിനഡുകളിൽ പാസ്റ്റാക്കിയ നിയമങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ നൽകണമെന്ന് നിങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്ന് നിങ്ങൾ അറിയിക്കുകയുണ്ടായി. നിങ്ങളുടെ ഏകയോഗമായ നല്ല താല്പര്യം നാം സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. കാരണം, ചിട്ടയുള്ളവരും, ബുദ്ധിയുള്ളവരും, ശുദ്ധതയുള്ളവരും, പരിശുദ്ധരും തങ്ങളുടെ വ്യാപാരങ്ങളാൽ ബഹുമാനിതരമായ മനുഷ്യരെപ്പോലെയാണ് നിങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഈ നിയമങ്ങൾ പാലിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് നിങ്ങൾ ഉറപ്പായി വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇവ ലംഘിക്കുന്നവർ മുടക്കപ്പെടമെന്നും ഭ്രഷ്ടരാക്കപ്പെടമെന്നും നിങ്ങളെന്നോട് പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ദൈവകൃപയാൽ നാം ഈ സ്ഥാനത്ത് വന്നപ്പോൾ മുതൽ നമുക്കും ഇതേ മനഃസ്ഥിതി തന്നെയാണ്. ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ നിങ്ങൾ എന്റെ സന്നിധിയിൽ ഒന്നിച്ചുകൂടിയിരിക്കുകയും നിങ്ങളുടെ അഭ്യർത്ഥനയിലൂടെ ഏകയോഗമായി എന്നോട് പേക്ഷിക്കുകയും ജാഗ്രതാപൂർവ്വം നിങ്ങൾ അനുസരിക്കാമെന്ന് നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഇന്ന് പാശ്ചാത്യ പിതാക്കന്മാരായ മെത്രാന്മാർ സ്ഥാപിച്ചുറപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ കാനോനുകൾ നിങ്ങൾക്കോരോരുത്തർക്കുമായി നാം നല്കുന്നു. ഇവയിലൊന്നുപോലും ലംഘിക്കാൻ ആരുമുതിരാതിരിക്കട്ടെ; നാമാകട്ടെ, ആദ്യമായി പൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടെ ഇവ അംഗീകരിക്കുകയും നിങ്ങളോടുകൂടെയും നിങ്ങളെപ്പോലെയും ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ഇവ കാത്തുസൂക്ഷിക്കാൻ പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ സത്യകാനോനുകൾ ലംഘിക്കുന്നവരെല്ലാം മുടക്കപ്പെട്ടവരും ശപിക്കപ്പെട്ടവരും ആയിരിക്കുമെന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ദൈവകീഴ്ത്താനത്തിനെതിരായി ഉയരുന്ന എല്ലാ അഹങ്കാരവും അമർച്ച ചെയ്യപ്പെടുന്നതിനും ദുഷ്ടന്റെ വലകളെ കീറി, കെട്ടുകളെ പൊട്ടിച്ചു് അവന്റെ എല്ലാ ദുഷ്ടപദ്ധതികളെയും ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുന്നതിനുമായിട്ട്.

വിശുദ്ധ സിനഡിൽ പിതാക്കന്മാർ സ്ഥാപിച്ചുറപ്പിച്ച നിയമങ്ങൾ ഏവയാണെന്ന് ഈ ഏഴുത്തിൽ നൽകിയിട്ടുള്ള സംഗതികളിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ഗ്രഹിക്കാൻ സാധിക്കും.

വിജയശ്രീലാളിതനായ മഹാരാജാവിന്റെ വാഴ്ചയുടെ പതിനൊന്നാമാണ്ടിൽ, മാർ ഇസഹാക്കിന്റെ ഭരണകാലത്ത് ഒരു ഡിക്രിവഴി എഴുതിയ നിയമങ്ങളെല്ലാം അന്നത്തെ കലാത്തിനും സാഹചര്യത്തിനും അനുസൃതമായി എഴുതപ്പെട്ടവയാണു്. വിവിധ പ്രദേശങ്ങളിൽ വലിയ കലക്കവും ക്രമരഹിതമായി ബഹളങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ഡിക്കാരികളെ നിയന്ത്രിക്കാൻ ഭീതിജനകമായ നിയമങ്ങൾ നടപ്പാക്കേണ്ടിവന്നു. അക്കാലത്തെ തർക്കങ്ങൾക്കും ഭരണാധിപന്മാരുടെ നിയമങ്ങൾക്കും മറുത്തുവാർക്ക് അവ ഭയകാരണമാകുന്നതിനും, മുമ്പുള്ള കലഹം വീണ്ടും കർത്തിപ്പെടാൻ ആരും ഒരുമ്പടരാതിരിക്കുന്നതിനും അവ നീക്കം ചെയ്യാതെ നിലനിറുത്തുകതന്നെ വേണം.

അപ്പോൾ ബഹുമാന്യരും ശ്രേഷ്ഠരായ അംബോസഡർ, അകാചിയൂസ് എപ്പിസ്കോപ്പാ, മെത്രാന്മാരായ ഞങ്ങളെല്ലാവരോടും ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “മുമ്പ് എഴുതിയവ നീക്കം ചെയ്യാതെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കേതന്നെ വേണം. കാരണം, ഇന്നും അവ ശിക്ഷണത്തിനും ക്രമരഹിതമായി ജീവിക്കുന്നവരെയും സൽപ്രമാണങ്ങളെ ലംഘിക്കാനുള്ള മനസ്ഥിതിയുള്ളവരെയും ഭയപ്പെടുത്തുന്നതിനും ഉപകരിക്കും”.

അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന മെത്രാന്മാരായ ഞങ്ങളെല്ലാവരും, പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കോസും എപ്പിസ്കോപ്പായും ഞങ്ങളുടെ ബഹുമാന്യ പിതാവുമായ മാർ യാബോലാഹായുടെയും, ഞങ്ങളുടെ ബഹുമാന്യസഹോദരരും എപ്പിസ്കോപ്പായും അംബോസഡറുമായ മാർ അകാചിയൂസിന്റെയും സാന്നിധ്യത്തിൽ, ഏകയോഗമായി എഴുതിയവയെല്ലാം ഒപ്പിട്ടു മുദ്രവച്ചു. എല്ലാം ഭംഗിയായി ക്രമീകരിക്കാനായി ഞങ്ങൾക്കോരോരുത്തർക്കും കാനൻ പുസ്തകത്തിന്റെ ഓരോ കോപ്പി ലഭിച്ചു. ഞങ്ങളിലാറെങ്കിലുമോ, ഞങ്ങൾക്കു ശേഷം വരുന്നവരോ, ഇവയെല്ലാതീരായി നിന്നാൽ അയാൾ മിശിഹായുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്ക് അന്യനായിരിക്കും.

ഒപ്പുകൾ

1. ഞാൻ, യാബോലാഹാ എപ്പിസ്കോപ്പാ, പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കോസു്, മുകളിൽ എഴുതപ്പെട്ടവയെല്ലാം ഭംഗീകരിക്കുന്നു.
2. ഞാൻ, അകാചിയൂസ് എപ്പിസ്കോപ്പാ
3. ,, അഗാപിരറസ്, ബേത് - ലാപാതിലെ ,,
4. ,, ഹോഗിയ, നിസിബിസിലെ എപ്പിസ്കോപ്പാ ,,
5. ,, സമ്മാ, കർകാ ട്ലേദാനിലെ എപ്പിസ്കോപ്പാ ,,
6. ,, തിയഡോർ, എപ്പിസ്കോപ്പാ ,,
7. ,, ള്വാ, സുസിലെ എപ്പിസ്കോപ്പാ ,,
8. ,, ഗുറാ, ശുശ്ശെറിലെ ,,
9. ,, ശത്മൻ ,,
10. ,, ഗർയാൻ ,,
11. ,, ബർശോമാ ,,
12. ,, നർസായ് ,,

മാർ യാബോലാഹായുടെ സിനഡിന്റെ അവസാനം
 ഈ സിനഡ് വിവിധ പരിഷ്കാരങ്ങൾ നടത്തിയതിന്റെ ഭാഗമായി, പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കോസും എപ്പിസ്കോപ്പായും ഞങ്ങളുടെ ബഹുമാന്യ പിതാവുമായ മാർ യാബോലാഹായുടെയും, ഞങ്ങളുടെ ബഹുമാന്യസഹോദരരും എപ്പിസ്കോപ്പായും അംബോസഡറുമായ മാർ അകാചിയൂസിന്റെയും സാന്നിധ്യത്തിൽ, ഏകയോഗമായി എഴുതിയവയെല്ലാം ഒപ്പിട്ടു മുദ്രവച്ചു. എല്ലാം ഭംഗിയായി ക്രമീകരിക്കാനായി ഞങ്ങൾക്കോരോരുത്തർക്കും കാനൻ പുസ്തകത്തിന്റെ ഓരോ കോപ്പി ലഭിച്ചു. ഞങ്ങളിലാറെങ്കിലുമോ, ഞങ്ങൾക്കു ശേഷം വരുന്നവരോ, ഇവയെല്ലാതീരായി നിന്നാൽ അയാൾ മിശിഹായുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്ക് അന്യനായിരിക്കും.

മാർ ദാദീശോയുടെ സിനഡ് (424)

ആമുഖം

ദാദീശോ സെലൂഷ്യയിൽ കാതോലിക്കോസായപ്പോൾ സഭയിൽ ശീശ്മയും കലഹവും ഉണ്ടാക്കിയ മെത്രാന്മാരിൽ നിന്നുള്ള എതിർപ്പിനെ നേരിടേണ്ടിവന്നു. ഈ ശീശ്മക്കാർ ദാദീശോയ്ക്കെതിരെ നിരവധി ആരോപണങ്ങളുണ്ടായിച്ചു. ദാദീശോ ജയിലിലടയ്ക്കപ്പെട്ടു. അമീദിലെ മെത്രാൻ മാർ അകാചിയസ് ഇടപെട്ട് ദാദീശോയെ ജയിൽ വിമുക്തനാക്കി. എന്നാൽ തുടർന്ന് സഭാനേതൃത്വം ഏറ്റെടുക്കാൻ അദ്ദേഹം കൂട്ടാക്കിയില്ല. അദ്ദേഹം രാജിവെച്ചു സെലൂഷ്യയ്ക്കടുത്തു മർകബ്താ എന്ന സ്ഥലത്തു താമസമായി. ഈ അവസരത്തിൽ (424ൽ) പേർഷ്യൻ സഭയിലെ 36 മെത്രാന്മാർ ഒന്നിച്ചുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കലെത്തി. അവിടെ വെച്ച് ഒരു സിനഡ് നടന്നു. സിനഡിൽ സംബന്ധിച്ച മെത്രാന്മാർ ദാദീശോയ്ക്ക് അനുകൂലമായ സമീപനം സ്വീകരിച്ചു. ദാദീശോ സഭാനേതൃസ്ഥാനത്തു തുടരണം എന്ന് അവർ ഐക്യകണ്ഠേണ അഭ്യർത്ഥിച്ചു. സഭാധ്യക്ഷനെ വിധിക്കാനും നീക്കാനും കീഴുള്ളവർക്ക് അധികാരമില്ലെന്നും അനുസരണവും വിധേയത്വവും കാണിക്കാത്തവരെ സഭയ്ക്കു പുറത്തുക്കണമെന്നും സിനഡ് തീരുമാനിച്ചു. ആർക്കും കാതോലിക്കോസിനെ വിധിക്കാൻ പാടില്ല എന്ന് മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിലെ പാത്രീയർക്കീസുമാരുടെ പക്കൽ പരാതിപ്പെടാനും പാടില്ല എന്ന് അവർ അംഗീകരിച്ചു. മെത്രാന്മാർ ഇപ്രകാരം വിധേയത്വം പ്രഖ്യാപിച്ച സാഹചര്യത്തിൽ ദാദീശോ തുടർന്ന് നേതൃത്വം ഏറ്റെടുത്തു. ഈ സിനഡിന്റെ നടപടികളാണു് താഴെ കൊടുക്കുന്നതു്.

1. J. B. Chabot, Synodicon Orientale, P. 43-58; 285-98

മർകബ്താ സിനഡ്

രാജാക്കന്മാരുടെ രാജാവായ വഹ്റമിന്റെ കാലത്തു്, കാതോലിക്കോസിന്റെ ഭരണം രാജിവെച്ചൊഴിയാൻ മാർ ദാദീശോ കാതോലിക്കോസ് ആഗ്രഹിച്ചപ്പോൾ അറബികളുടെ മർകബ്തായിൽ വെച്ച് മെത്രാന്മാർക്കുവേണ്ടിയും എപ്പിസ്കോപ്പാമാരും ഒന്നിച്ചുകൂടിയ സഭായോഗം.

മഹാരാജാവായ വഹ്റമിന്റെ ഭരണത്തിന്റെ നാലാം വർഷം; പൗരസ്ത്യദേശത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയെല്ലാം ഭരണാധികാരിയും മെത്രാന്മാരുടെയെല്ലാം ഉന്നതാധികാരിയും കാതോലിക്കോസുമായ മാർ ദാദീശോയുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ അറബികളുടെ മർകബ്തായിൽ സമ്മേളിച്ച മെത്രാന്മാർ:

1. അഗാപീറസ്, ബേത്ലാപാത് എപ്പിസ്കോപ്പാ
2. ഹോശിയാ, നിസിബീസ്
3. സബ്ദാ, പേരൗത്
4. ദാനിയേൽ, അർബേൽ
5. അക്ബാലാഹാ, കർകാ ട്ബേത്സ്ലോക്ക്
6. യസുദാദ്, റിവ് അർബഷീർ
7. മീലെസു, കർദ്ദ
8. അബ്ദീശോ, ശുശ്തൈർ
9. ദാനിയേൽ, അർസുൻ
10. ശിമയോൻ, അറബികളുടെ ഹിർതാ
11. അബ്രഹാം, റീമാ
12. യോഹന്നാൻ, നെഹർഇർ
13. നർസാ, കർകാ ട്ബേത്സ്ലോക്ക്
14. നർസ, റായ്
15. മാറി, കശ്കാർ
16. ബാതാ, ലാശോ
17. യൗസേപ്, ഹർബ്ഗെലാൽ
18. യോഹന്നാൻ, ഔസ്മാൻ ട്ബേത്സ്ലോക്ക്
19. മീലെസു, ശുശ്തൈർ
20. ബർ സാബാ, മേർവ്
21. യസുദ്വി, ഹേരാത്
22. അഹ്രീദ്, സേജസ്ഥാൻ

- 23. ദാവീദ്, അബ്രാഹാമർ എപ്പിസ്കോപ്പാ
- 24. ഡൊമാത്, ശാവീതാ ദ് ഗുർഗാൻ ,,
- 25. ദാവീദ്, റായ് ,,
- 26. ആദായ്, അരേവാൻ ദ് അബ്രാ ,,
- 27. സാസർ, ബേത്ദാരായെ ,,
- 28. അററിക്ക, ബേത് മോക്സായെ ,,
- 29. അർതാഷഹർ, അർമേനിയ ,,
- 30. കീറീസ്, ദാസൻ ,,
- 31. മാറി, ബേത് ബാഗാൾ ,,
- 32. അഫ്രാത്, ഇഷ്ഫഹാൻ ,,
- 33. അർദാക്, മശ്കേനാ ദ് കർദ് ,,
- 34. യസ്ദ്വി, ഇഷ്തഹർ ,,
- 35. യോഹന്നാൻ, മസോൻ ,,
- 36. ഹതാ, ശബീതാ ദ് ബെലാശ്ഫർ ,,

ഈ മെത്രാന്മാർ എല്ലാവരും കൂടി പിതാവും നേതാവും പൗരസ്ത്യ മെത്രാന്മാരുടെയെല്ലാം തലവനും കാതോലിക്കോസും വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനും വിശുദ്ധനുമായ മാർ ദാദീശോയ്ക്ക് ഒരു പേക്ഷ സമർപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം തന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ തിരികെ വരണമെന്നും ദൈവത്തിന്റെ സഭയുടെ നേതൃ സ്ഥാനം വീണ്ടും ഏറ്റെടുക്കണമെന്നും മിശിഹായുടെ പൗരസ്ത്യ ദേശം മുഴുവനുള്ളതും ശ്രീഹന്മാരിൽ പ്രധാനിയായ പത്രോസിനെപ്പോലെ അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ച ഉന്നത പൗരോഹിത്യത്താൽ മിശിഹാ അദ്ദേഹത്തെ ഭാരമേല്പിച്ചതുമായ അജഗണത്തിന്റെ നേതൃത്വം തുടർന്നും നടത്തണമെന്നും അവർ അപേക്ഷിച്ചു.

“വിശുദ്ധരുടെയും വിശ്വാസസാക്ഷികളുടെയും ആർച്ച ബീഷപ്പമാരുടെയും പൊതുസമ്മതത്താലും പൊതുവായ തീരുമാനത്താലും, മല്ലാന്മാരുടെ എഴുത്തുകളാലും പ്രശസ്തരുടെയും തങ്ങളുടെ നാഥനായ മിശിഹായ്ക്കു സാക്ഷ്യം നൽകുന്നതിൽ കിരീടം ധരിപ്പിക്കപ്പെട്ട രക്ഷസാക്ഷികളുടെയും സഹനത്താലും കോക്കെയിലെ വലിയ ദേവാലയത്തിലെ ഈ വാഴ്ത്തപ്പെട്ട സിംഹാസനത്തിന് പാത്രീയാർക്കാണ്മാനം എന്ന ഭാഗം നൽകപ്പെടുകയും ഉറപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മാർ കാതോലിക്കോസ്, ഈ സിംഹാസനത്തിന്റെ

പിതാവും, നേതാവും പൗരസ്ത്യദേശത്തുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയെല്ലാം തലവനും ആയി അങ്ങു നിയമിക്കപ്പെടുകയും ഉറപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അങ്ങയുടെ സിംഹാസനത്തിൽ നിന്ന് ഈ ഭാഗം ഈ സാമ്രാജ്യത്തിലെ മാത്രമല്ല, ഇതിനപ്പുറത്തും ഉള്ള എല്ലാ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സിംഹാസനങ്ങളിലേക്കും വ്യാപിക്കുകയും ചൊരിയപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴും അനുസ്യൂതം വ്യാപിക്കുകയും പരക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ശക്തരായ രാജാക്കന്മാരുടെ കല്പനകൾക്കോ, ക്രൂരമായ അധികാരികളുടെ താഡനങ്ങൾക്കോ, പീഡനങ്ങൾക്കോ അതിനെ തടയാൻ സാധ്യവുമല്ല.”

മെത്രാന്മാരായ അങ്ങും ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ, പൗരസ്ത്യദേശം മുഴുവന്റെയും തലവനും നേതാവും ശ്രേഷ്ഠനായ വിശ്വാസസാക്ഷിയുമായ അങ്ങളുടെ പിതാവ് സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി. അദ്ദേഹം അങ്ങളുടെ കൗൺസിലിനോടു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു:

തങ്ങളെപ്പറ്റിയായി ഒരു ധ്യക്ഷണമായിരിക്കുന്നതും നമ്മുടെ ഇടയിലെ ധിക്കാരികൾക്കിഷ്ടമില്ല. നമ്മുടെ ഗുരുക്കന്മാരും പിതാക്കന്മാരും വി. കാതോലിക്കാമാരുമായ മാർ ഇസഹാക്കും മാർ യാബാലാഹായും അവരുടെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന മെത്രാന്മാരുംകൂടി സിനഡുകളിൽ ഈയാളുകളെ പല പ്രാവശ്യം മുടക്കുകയും സ്ഥാനഭ്രഷ്ടരാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്. അവരിൽ ചിലർ ഈ ലോകത്തിൽ നിന്നു കടന്നുപോയിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ഇവിടെ സന്നിഹിതരായിരിക്കുന്ന നിങ്ങൾക്ക്, ഈ അഹങ്കാരികളുടെ ഭൃഷ്ടതയെപ്പറ്റി നന്നായറിയാവുന്നതാണ്ല്ലോ: ബാതി ദ്ഹൊർമിസ് ദ് അർദഷീർ ബർസബ്താ ദ്സ്യസ്; സബീദാ ദ്സോബേ; ഖൈശാ ദ്കോനി; ശർബീൽ ദ്ദാസ്തർതാ ദ്മല്ലോ; അബ്നേർ ദ്കൾക്കാർ; ശലോമോൻ ദ്നഹദ്രാ; ബർഹയ്ലേ ദ്തഹാൽ; ബർയക്പി ദ്ബെലാശ്ഫർ; ഫർബോക്ത് ദ്അർദഷീർ കൂറാഹ്; യസിദ്ബോസേദ് ദ്ബെഗ്ഗാദേ;—ബാക്കിയുള്ള അവരുടെ അനുയായികളെ നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ. അവരെ താക്കീതുചെയ്ത് സ്ഥാനഭ്രഷ്ടരാക്കി, എല്ലാ വൈദികസ്ഥാനങ്ങളും എടുത്തുകളഞ്ഞു്, ഒരു ഡിക്രിവഴി വിശുദ്ധ രഹസ്യങ്ങളെ

ജീൽ ഉള്ള സംസ്കാരത്തിൽ നിന്നും അവരെ നീക്കിയപ്പോൾ, പുറജാതികളായ ലൗകികാധികാരികളുടെ പക്കൽ സഹായം തേടാൻപോയി. അവരെപ്പോലെ മത്സരിച്ച ചില മനുഷ്യരും അവരുടെകൂടെ കൂടി. അവരിൽ ചിലരെ നാം മുടക്കി; മറ്റുള്ളവരുടെ സ്ഥാനം എടുത്തുകളഞ്ഞു. അവർ വിശ്വാസികളുടെ മനസ്സാക്ഷിയെ കലക്കിമറിച്ചു. അവർ ജനങ്ങളെ വഴി തെറ്റിച്ചുകൊണ്ട് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: "കാരണം കൂടാതെ; യാണോ" വൈദികസ്ഥാനത്തുനിന്നും ഞങ്ങളെ അവർ മുടക്കിയതും സ്ഥാനങ്ങൾ എടുത്തുകളഞ്ഞതും; മാർ ഇസഹാക്കും മാർ യാബോലാഹായും അവരുടെ കൂടെയുള്ള മെത്രാന്മാരും ഞങ്ങളോട് നീതിരഹിതമായിട്ടാണോ പെരുമാറിയിട്ടുള്ളത്. ഞങ്ങളുടെ മനസ്സാക്ഷിയിൽ ഞങ്ങൾ കുറ്റക്കാരല്ലാത്തതിനാൽ ഞങ്ങൾക്കെതിരെയുള്ള മുടക്കുകളും സ്ഥാനഭ്രഷ്ടമാക്കലും ഞങ്ങൾ കൂടാശ്ശണ്ണയരുതെന്നും ഞങ്ങൾ ക്രിസ്ത്യാനികളുമായി സംസർഗം ചെയ്യരുതെന്നും മറ്റുമുള്ള വിലക്കുകളും ഞങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുന്നില്ല."

അവരുടെ ദൃഷ്ടി നിമിത്തം അവർക്കെതിരായി ഞാൻ വിധിതീർപ്പ് എഴുതി അവരുടെ രൂപതകളിൽ അറിയിക്കുകയുണ്ടായി. അതു കണ്ടപ്പോൾ അവർ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: "മാർഗ്ഗശാസ്ത്രം വിധിതീർപ്പ് ഞങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുന്നില്ല; കാരണം, അദ്ദേഹത്തിന് കാരോലിക്കേററ നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ല. മെത്രാനെന്ന പേരുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ അയാളുടെ തലയിൽ കൈവെച്ച് ക്രമരഹിതമായി കാരോലിക്കോസ് എന്ന പ്രഖ്യാപിക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. കൂടാതെ അയാൾ പേപ്പർ മാജികൾക്ക് ഇപ്രകാരം എഴുതി ഒപ്പിട്ടു (എന്നും അവർ പറയുന്നു): 'ഞാൻ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ തലവനല്ല, ഞാൻ മെത്രാനെയോ വൈദികനെയോ ഡീക്കനെയോ വാഴിക്കുന്നില്ല'. അയാൾ അഗ്നിയേയും ജലത്തെയും വന്ദിക്കുന്നു. അയാൾ എല്ലാ ക്രിസ്തുമതചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ നിന്നും അന്യനാണ്. വലിയ ദർമാർഗ്ഗത്തിൽ ആണ്ടുപോയി. അയാൾ ധാരാളം പണം പലിശയ്ക്കു കൊടുക്കുന്നു; പള്ളികളേയും ആശ്രമങ്ങളേയും കൊള്ളയടിക്കുന്നു; വലിയ കാഴ്ചകൾ നൽകുന്നവർക്കേ അയാൾ പട്ടം കൊടുക്കുന്നുള്ളൂ. താൻ സ്വീകരിച്ച സമ്മാനങ്ങൾ മൂലവും

നീതിരഹിതമായ വിധിതീർപ്പുകൾ മൂലവും അനേകമാളുകൾ ഇന്നു നിരശ്ചയിലാണ്. തന്റെ എല്ലാ വ്യാപാരങ്ങളിലും അയാൾ വഞ്ചകനാണ്. അയാൾക്ക് വിദ്യാഭ്യാസമില്ല, അതിനാൽ പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കാറില്ല. അയാൾ അജ്ഞാനം വിസ്തീയമാണ്. വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കാനറിയില്ല. അയാളുടെ ദുരാരോപണം നിമിത്തമാണ് ഇപ്പോൾ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കെതിരായി മതപീഠനം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത്." അവർ ഇങ്ങനെയൊക്കെ ക്രിസ്ത്യാനികളോട് പറഞ്ഞു. അവരിൽ വിഭവപനാ ശക്തിയില്ലാത്ത അനേകർ അവരുടെ പിറകെ പോയി. ഈ ദൃഷ്ടി പറഞ്ഞുപറഞ്ഞിരുന്നവരെക്കാൾ ശ്രോതാക്കളായിരുന്ന ചിലർ തങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങൾക്ക് ഇടർച്ച വരുത്തിക്കൊണ്ട് നമ്മെ സംബന്ധിച്ച് ദുഷ്പ്രചരണം നടത്തി. മുടക്കപ്പെട്ട ആളുകളിൽ നിന്നും കേട്ട രീതിയിലല്ല, പിന്നെയോ നമ്മെപ്പറ്റി അവർ പറയുന്നവ, നാം ചെയ്യുന്നവ നേരിൽ കണ്ടവരെപ്പോലെ നമുക്കെതിരെ എല്ലാ ദൃഷ്ടിയും അവർ പറഞ്ഞുപറഞ്ഞി.

ആദ്യവർഷം തന്നെ പ്രളക്കന്മാരുടെയും പുറജാതികളുടെയും പക്കൽ നമുക്കെതിരെ അവർ ദുരാരോപണങ്ങളും അപവാദങ്ങളും ഉന്നയിച്ചു. എന്നെ അവർ ജയിലിലടച്ച് കഠിനമായി പീഡിപ്പിച്ചു. ഈ അഹങ്കാരികളുടെ പ്രചരണത്താൽ എന്നെപ്പറ്റി ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ അധികംപേർ ഇടറുകയുണ്ടായി. ജയിൽ മർദ്ദനങ്ങളാലും കഠിന മർദ്ദനങ്ങളാലും പീഡകളാലും എന്നിങ്ങനെയായ വേദനയിലും അത്യാഹിതത്തിലും എന്നെ ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ ആരുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് പീഡകൾ കൂടുതൽ ക്രമരായിത്തീർന്നു; മാജികൾ പള്ളികളെയും ആശ്രമങ്ങളെയും തകർക്കുന്നതിൽ കൂടുതൽ തീക്ഷ്ണത കാട്ടി. അനേകർ വിശ്വാസം ത്യജിക്കുകയും നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ നിന്നും വിട്ടുപോകുകയും ചെയ്തു. അവർ സ്വയം ഒരു കാരായിത്തീർന്നു. അനേകർ ഓടി ഒളിച്ചു.

ഈ മുടക്കപ്പെട്ട വ്യക്തികൾ, സഭയിലെ വലിയ ഇടയന്മാർ വഴി പരിശുദ്ധാത്മാവ് അവരുടെമേൽ ഉച്ചരിച്ച നീതിപൂർവ്വകമായ വിധിവാചകം അംഗീകരിക്കാതെ, ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ നാശത്തിനായി ഇപ്പോഴും തങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിമനസ്സ്

അനുസരിച്ചു നടക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ അവർ കൂടുതൽ ദുഷ്ടരായിത്തീർന്നു. കാരണം പാപത്തിന്റെ ചെളി കണ്ടിൽ ആണ്ടുകിടക്കാൻ അവർ താല്പര്യപ്പെട്ടു. നാശത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന സ്വതന്ത്രപാത എപ്പോഴും വേണമെന്ന് അവർ ആഗ്രഹിച്ചതിനാൽ തങ്ങളുടെ ദുഷ്ടപാതയിൽ മുന്നോട്ടു പോകുന്നത് തടയുന്നതിന് ഒരു നേതാവിയെ നിയന്താവിനെയാ അവർ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. ഒരു വിശ്വസ്ത അംബാസഡർ വഴി വേട്ടക്കാരന്റെ ഞാണിൽ നിന്നു പക്ഷിയെന്നവണ്ണം ഞാൻ സ്വതന്ത്രനായ വിവരം നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ. എനിക്കുണ്ടായ ബഹുവിധ പരീക്ഷണങ്ങളാൽ വിവരണാതീതമായി ഞാൻ ദുഃഖിതനാണ്. പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഏന്റെ ആത്മാവിനെ നിങ്ങളെന്തിനു പിന്നെയും മമിക്കുന്നു? നിങ്ങളുടെ ന്യായമായ ബഹുമാനത്തിനു വേണ്ടി ഞാൻ വലിയ നിന്ദയും അളവില്ലാത്ത പീഡനങ്ങളും സഹിച്ചു. സഭയുടെ നാശത്തിലും സഭാസന്താനങ്ങളുടെ അവമാനത്തിലും തകർച്ചയിലും കരഞ്ഞു ദുഃഖിക്കുവാൻ എന്തെ നിങ്ങൾ വിട്ടേക്കുവിൻ.”

അദ്ദേഹം ഇതു പറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണുകൾ രണ്ടും നിറഞ്ഞു; അദ്ദേഹം കൈപ്പോടെ കരഞ്ഞു; അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം എല്ലാ മെത്രാന്മാരും കരഞ്ഞു.

അപ്പോൾ അഗാപീറ്റസ് എപ്പിസ്കോപ്പോ എഴുന്നേറ്റു, മെത്രാന്മാരുടെ പ്രധാന നേതാവും പൗരസ്ത്യം മുഴുവന്റെയും അധ്യക്ഷനുമായ ഓദീശോയുടെ മുൻപാകെ സംസാരിക്കാനും പാശ്ചാത്യ നേതാക്കന്മാർ വിവിധാവസരങ്ങളിൽ നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർക്കയച്ച കാനോനിക ലേഖനങ്ങൾ, പ്രത്യേകിച്ചു, അവസാനമായി, മാർ ഇസഹാക്ക് കാതോലിക്കോസിന്റെയും മാർ യാബോലാഹാ കാതോലിക്കോസിന്റെയും കാലത്തു് അയച്ചവ, വായിക്കാനും ഓദീശോയോടു് അനുവാദം ചോദിച്ചു. മാർ ഓദീശോ അദ്ദേഹത്തെ അനുവദിച്ചു. അഗാപീറ്റസ് കത്തുകൾ വായിച്ചു.

സഭകൾക്കെതിരായി മതപീഡനം ആരംഭിച്ചപ്പോഴുണ്ടായ ആദ്യകലഹങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രത്യേകിച്ചു, അനുസരണരഹിതരും മത്സരബുദ്ധിക്കാരുമായ മെത്രാന്മാരുടെ ചെയ്തികളെപ്പറ്റി ഒന്നിനു പിറകേ ഒന്നായി അദ്ദേഹം വിവരിക്കാൻ തുടങ്ങി.

അവരുടെ ലജ്ജാകര പ്രവൃത്തികൾ നിമിത്തം വിശുദ്ധനും ശ്രേഷ്ഠഹോപരോഹിതനും വിശ്വസ്തനുമായ മാർ പാപ്പാ കാതോലിക്കോസ് അക്കാലത്തു് അവരെ കറുപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ അവർ മാർ മീലെസിയന്റെയും അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ സുകൃതവാന്മാരായ മെത്രാന്മാരുടെയും പക്കൽ അഭയം തേടി. അവർ നിഷ്ഠൂരരായിരുന്നതിനാൽ ഇതു കേട്ടപ്പോൾ അവർക്ക് വിഷമമുണ്ടായി. അജ്ഞതയിൽ അവർ വ്യത്നമായ തീക്ഷ്ണതയോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കാൻപ്രേരിതരായി. ഈ എതിരാളികളിൽ ചിലർ പാപ്പായെ കറുപ്പെടുത്തി; മറ്റു ചിലർ സാക്ഷികളായി മാറി. വിധിയാളന്മാർ എന്ന നിലയിൽ മാർ മീലെസും അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ സുകൃതവാന്മാരായ മറ്റു മെത്രാന്മാരും ഈ മത്സരക്കാരുടെ സാക്ഷ്യം സ്വീകരിച്ചു. വിധിയാളന്മാരായിരിക്കാൻ അവർക്കൊരധികാരവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും മാർ പാപ്പായെ അവർ സ്ഥാനദ്രവ്യനാക്കുകയും അദ്ദേഹത്തെ നീക്കുകയും ചെയ്തു. ആ സമൂഹത്തിൽ നിന്നു് നിതി അകന്നുപോയിരിക്കുന്നെന്നും, ദുഷ്ടരെപ്പോലെ സത്യസന്ധരെയും ഒരുപോലെ ദുഷ്ടത കടന്നാക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും, തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരിൽ നിന്നും മത്സരക്കാരിൽ നിന്നും സത്യം ഒരുപോലെ ഓടി മാഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നും മാർപാപ്പാ കണ്ടു. താനും സമൂഹവുമായി നിതിപൂർവ്വമായ ചർച്ച നടക്കില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. അദ്ദേഹം കോപാവേശം പൂണ്ടു് മധ്യത്തിൽ വച്ചിരുന്ന സുവിശേഷത്തിൽ രോഷത്തോടു കൂടെ ഇടിച്ചുകൊണ്ടു് പറഞ്ഞു: “സുവിശേഷമേ, സംസാരിക്കൂ; സംസാരിക്കൂ”. അതായതു്, “ഞങ്ങളുടെയിടയിൽ ഒരു ന്യായാധിപനായി നി വയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; വഴിപിഴച്ചവരിലും സത്യസന്ധരായ മെത്രാന്മാരിലും നിന്നു് സത്യം അകന്നുപോയിരിക്കുന്നു എന്നു നീ കാണുന്നു; നീതിക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രതികാരത്തിനു നീ നിലവിലിരിക്കുന്നില്ല” എന്നു പറയുന്നതായി തോന്നി. എന്നാൽ മാർപാപ്പാ ബഹുമാനത്തോടു വിശ്വാസത്തോടു കൂടെ സുവിശേഷത്തെ സമീപിക്കാഞ്ഞതിനാലും അതിൽ അഭയം തേടുന്നവനെപ്പോലെ അതിന്മേൽ കൈവെണ്ണാതിരുന്നതിനാലും, പെട്ടെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു് തന്റെ ശരീരത്തിൽ ശിക്ഷാവിധി ഉണ്ടായി. എതിരാളികളായ മെത്രാന്മാർ പാപ്പായ്ക്കെതിരായി ഉന്നയിച്ച അനീതിയുടെയും ക്രൂരതയുടെയും

അശുഭിയുടെയും ആരോപണങ്ങളെല്ലാം, കൂടുതൽ വിശ്വസനീയമായി കൂടിയിരുന്ന മെത്രാന്മാർക്കു തോന്നി. ഒരു ദൃഷ്ട്യവർത്തകന്റേതെന്നപോലെ അപവാദം നിറഞ്ഞ ഒരു ചരിത്രം അവർ രചിച്ചു. അനേകം സ്ഥലങ്ങളിൽ അതിന്റെ കോപ്പികൾ അവർ പ്രചരിപ്പിച്ചു.

അവസാനം പാശ്ചാത്യപിതാക്കന്മാർ ഈ കാര്യങ്ങൾ അറിയാൻ ഇടയായി. ധിക്കാരികളുടെ ഭ്രാന്തരോപണങ്ങളെപ്പറ്റി അവർ സൂക്ഷ്മ പരിശോധന നടത്തി, അവരുടെ ദൃഷ്ടത വെളിച്ചത്തു കൊണ്ടുവന്നു. അവരെയെല്ലാം മുടക്കി മാർ പാപ്പായെ ഭ്രാന്തരോപണം നടത്തിയവരെയും സാക്ഷിപരണരവരെയും സ്ഥാനഭ്രഷ്ടരാക്കി. അവരുടെ വൈദികസ്ഥാനം എടുത്തുകളഞ്ഞു. മാർ പാപ്പാജ്ഞിതീരായി കൂടിയ യോഗത്തിലുണ്ടായിരുന്ന സുകൃതവാന്മാരായ ചില മെത്രാന്മാർ രക്തസാക്ഷിമർദ്ദം ചൂടി ഈ ലോകത്തിൽനിന്നു കടന്നുപോയി; മറ്റു ചിലർ സൽപേരോടുകൂടി കർത്താവിൽ നിന്നു പ്രാപിച്ചു. അവരിൽ അവശേഷിച്ചവരെ അവരുടെ സ്ഥാനങ്ങളിൽ തന്നെ തുടരാനനുവദിച്ചു; അവരുടെ രീതികൾ കൊണ്ടുമാത്രമല്ല, പിന്നെയോ അവർ സരളരും ജ്യോതിസരമായീരുന്നവെന്ന് അറിയപ്പെട്ടതിനാലാണ്. ഇക്കാരണത്താൽ, വഴിപിഴച്ചവർക്ക് അവരെ എടുപ്പത്തിൽ വഴിതെറ്റിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. ഈ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവരുടെ സുകൃതത്തിന്റെ മറവിൽ പാത്രീയർക്കീസിനെതിരായി തങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടപദ്ധതികൾ നടപ്പാക്കുന്നതിനു അവർക്ക് സാധിച്ചു. എന്നാൽ അവർ യേശുട്ടിരുന്നതും; - തങ്ങളുടെ വൈദികസ്ഥാനത്തുനിന്നു തങ്ങൾ ഭ്രഷ്ടരാക്കപ്പെട്ടേക്കുമോ എന്ന കാര്യം - പാശ്ചാത്യപിതാക്കന്മാർ വഴി അവർക്ക് വന്നുവേിച്ചു. കാരണം ദയകൂടാതെ അവർ ഉറിയപ്പെടുകയും ഭ്രഷ്ടരാക്കപ്പെടുകയും പുറന്തള്ളപ്പെടുകയും ചെയ്തു. മാർപാപ്പാജ്ഞിതീരായി അവർ ചെയ്യവയെല്ലാം പിതാക്കന്മാർ റദ്ദു ചെയ്യുകയും തിരുത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. തന്റെ എല്ലാ മുൻഗാമികളേക്കാളും ശ്രേഷ്ഠമായി അദ്ദേഹം ജീവിച്ചു. ഈ മഹനീയ കർമ്മങ്ങളും വിശ്വാസത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ വലിയ തീക്ഷ്ണതയും പാഠിഗണിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിനെതിരായി

അധികാരമില്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ചെയ്യവയ്ക്കും ഈ യോഗത്തിൽവെച്ചു പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യപ്പെട്ടു.

പിതാക്കന്മാർ ഇപ്രകാരം കലപിച്ചു; ജീവന്റെ പുസ്തകത്തിൽ എല്ലാവർക്കും മുൻപായി മാർപാപ്പാ അനുസ്മരിക്കപ്പെടണം; അദ്ദേഹത്തിന്റെ എല്ലാ മുൻഗാമികളും അദ്ദേഹത്തിനു ശേഷമായിരിക്കും അനുസ്മരിക്കപ്പെടുക. നേതൃത്വം സംബന്ധിച്ചു കലഹം ഉണ്ടായ കാലത്തു, മാർ പാപ്പായുടെ സ്ഥാനത്തു അവരോധിക്കപ്പെട്ട മാർ ശിമയോൻ മാർ പാപ്പായുടെ ആർച്ചുധിക്കനായിരിക്കും. മാർ ശൈമനാൻ സുകൃതവാൻ ദിവ്യനുമായിരുന്നു എന്ന് നമുക്കറിയാമല്ലോ. സിനഡിന്റെ നിർബന്ധത്താൽ അദ്ദേഹം ഇതിലേയ്ക്കു വലിച്ചിഴുത്തപ്പെട്ടതാണ്. അദ്ദേഹം സ്നേഹത്തോടും ദൈവഭയത്തോടും കൂടെ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം ശുശ്രൂഷ നിർവഹിക്കണം, മാർ പാപ്പാ ഈ ലോകത്തിൽനിന്നു തന്റെ നാഥനിലേക്കു എടുക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ മാർ ശിമയോൻ മാർ പാപ്പായുടെ സിംഹാസനത്തിലിരുന്ന് ഈ പാത്രീയാർക്കോറിന്റെ ഭരണം നടത്തണം.

നമ്മുടെയിടയിൽ ശിഷ്യന്മാർ ഗുരുവിനു മുക്തളിലായി ഉയരുവാൻ പാടില്ല; അവരുടെ വിധിയാളന്മാരും ആകാൻ പാടില്ല. കാരണം, തങ്ങളുടെ ഗുരുവായ മിശിഹായിൽ നിന്നു അത്തരം ഒരധികാരം അവർക്കു ലഭിച്ചിട്ടില്ല. സ്രഷ്ടാവായ ദൈവം മനുഷ്യപ്രകൃതിയിൽ നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്ന നീതിപൂർവമായ നിയമങ്ങളനുസരിച്ചു, മക്കൾ തങ്ങളുടെ ശാരീരിക മാതാപിതാക്കളിൽനിന്നു അവരുടെ വസ്തുവകകൾ എടുത്തുമാറാൻ പാടില്ല. എന്നാൽ മാതാപിതാക്കൾക്ക് മക്കളുടെ മേൽ അധികാരമുണ്ട്. ദാസന്മാർക്ക് തങ്ങളുടെ യജമാനന്മാരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ഹനിക്കാൻ സാധിക്കയില്ല; എന്നാൽ യജമാനന്മാർക്ക് ദാസന്മാരെ സംബന്ധിച്ചു സാധിക്കും; ഭാര്യയ്ക്കു തന്റെ ഭർത്താവിനു തന്റെമേലുള്ള അധികാരത്തെ നീക്കിക്കളയാനാവില്ല. മറിച്ച് ഭാര്യമാർ തങ്ങളുടെ ഭർത്താക്കന്മാർക്ക് കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കണം. ഭർത്താക്കന്മാർ ആകട്ടെ തങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരെ ഭരിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ ഭർത്താക്കന്മാരെ സ്നേഹിക്കുവാനും അവരെ അനുസരിക്കുവാനും അവരെ ശ്രവിക്കുവാനും ഭാര്യമാരോടു ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ, ഭാര്യമാരെ

സ്നേഹിക്കണമെന്നല്ലാതെ അവരെ അനുസരിക്കണമെന്നും ഭർത്താക്കന്മാരോട് പറയുന്നില്ല. ഭർത്താക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരെ അനുസരിക്കാൻ മുതിർന്നപ്പോഴൊക്കെ പ്രകൃതിയിൽ ദൈവം നിക്ഷേപിച്ച നിയമങ്ങളും ക്രമങ്ങളും അനുസരിക്കാൻ സാധിക്കായ്കയിൽ, അവർ തങ്ങളുടെമേൽ ശിക്ഷ വലിച്ചുവെച്ചു.

വിശുദ്ധ സഭയിൽ എല്ലാ പൂർണ്ണതകളും പ്രത്യേകമായി പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. സത്യപിതാവ് ഏകനാണ്; രക്ഷകനായ മിശിഹാ എന്ന അവിടുത്തെ പുത്രൻ ഏകനാണ്; സജീവനും ആശ്വാസദായകനുമായ പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഏകനാണ്. കേപ്പാ എന്നു മറ്റൊരുമുള്ള ശീമോൻ ബർയോനാ എന്ന ഏക വിശ്വസ്തു ദാസനെയല്ലാതെ മറ്റൊരേയും തെരഞ്ഞെടുത്തു് പുത്രൻ ഇപ്രകാരം വാഗ്ദാനം ചെയ്തില്ല: "ഈ പാറമേൽ ഞാൻ എന്റെ സഭയെ പണിയും; സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ താക്കോലുകൾ നിനക്കു ഞാൻ തരും". എന്നാൽ എല്ലാ ശിഷ്യന്മാരോടുമായി മിശിഹാ പറഞ്ഞില്ല, "നിങ്ങളിൽ ഞാൻ പണിയും"; "നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ നൽകും". പൗരോഹിത്യദാനം എല്ലാ ശിഷ്യന്മാർക്കുമായി നൽകപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ഏക നേതൃത്വം - അതായത് ആത്മീയ പിതൃത്വം - എല്ലാവർക്കും നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ല. മറിച്ച്, ഏകസത്യദൈവത്തിന് ഏക വിശ്വസ്തു ഭരണാധികാരിയാണുള്ളതു്. മറിച്ച് അയാൾ തലവനും നേതാവും സഹോദരന്മാരുടെ കാര്യസ്ഥനുമാണ്. നമ്മുടെ സഭയിൽ ഈ നിയമങ്ങളും ഈ അനുശാസനങ്ങളും പാലിക്കപ്പെടുന്നു.

ഏതെങ്കിലും എപ്പിസ്കോപ്പാജ്ജ് തന്റെ മേലധികാരി തന്നോടു മോശമായി പെരുമാറി എന്നു തോന്നിയാൽ, അനുസരണയുള്ള ശിഷ്യനെപ്പോലെ, തന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ എല്ലാ വർഷവും കൂട്ടുന്ന സിനഡിന്റെ മുമ്പാകെ തന്റെ പ്രശ്നം ഉന്നയിക്കാം. ക്രൂരത കാട്ടി എന്ന് എല്ലാ മെത്രാന്മാർക്കും ബോധ്യമായാൽ, ക്ഷണതന്ത്രം തങ്ങളുടെ പിതാവിനോടെന്ന വണ്ണം തന്റെ മക്കളോടു് മോശമായി പെരുമാറരുതെന്നു് യാചിച്ചുകൊണ്ടു് തങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരോടൊന്നി അവർ ഒരു വേക്ഷ സമർപ്പിക്കണം. നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഉടലെടുത്തേക്കാ

വുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കാനായി എല്ലാ വർഷവും സിനഡുകൾ കൂടണമെന്നു് തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നതു് ഇക്കാരണത്താലാണ്. മേലിൽ പൗരസ്ത്യദേശത്തു്, സെല്യൂഷ്യാ നഗരത്തിൽ കോക്കേയിലെ വലിയ പള്ളിയിൽ സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്ന പാത്രീയാർക്കുൽ സിംഹാസനത്തിൽ, തങ്ങളുടെ തലവനും പ്രധാനിയുമായ പാത്രീയാർക്കീസിനെതിരായി യോഗം കൂടാൻ മെത്രാന്മാർക്കധികാരമില്ല; അദ്ദേഹത്തെ വിധിക്കാൻ അവർക്കധികാരമില്ല; "മനുഷ്യരോ ദൈവമോ നൽകാത്ത യാതൊന്നിനു നേരെയും കൈനീട്ടുവാൻ അവർക്കധികാരമില്ല എന്നതു് എല്ലാവരും അറിഞ്ഞിരിക്കട്ടെ."

പാശ്ചാത്യദേശത്തുള്ള നമ്മുടെ പ്രാചീന പിതാക്കന്മാർ ഇപ്രകാരം തീരുമാനിച്ചു് പൗരസ്ത്യദേശത്തുള്ള നമ്മുടെ പ്രാചീന പിതാക്കന്മാരെ ഏഴുതി അറിയിക്കുകയുണ്ടായി. ദൈവവചനത്തിന്റെ അധികാരത്താൽ അവരുടെ ഏഴുതുകൾ ശരിയായി ഉറപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇവയെ ലംഘിക്കുന്നവർക്ക് നിയമങ്ങളുടെ ശാപവും അവർ കൂട്ടിച്ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

ഇതുപോലെ തന്നെ, ദൈവമനുഷ്യനും വലിയ അന്ത്യങ്ങളും മഹനീയ സംഗതികളും പ്രവർത്തിച്ചവനുമായ മാർ ഇസഹാക്ക് കാതോലിക്കോസിന്റെ കാലത്തും സംഭവിച്ച ക്രിസ്തീയ ജനങ്ങളുടെമേലുള്ള ഉന്നത പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ അധികാരം 22 വർഷം ഒഴിഞ്ഞുകിടന്ന ശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കരങ്ങളുവഴി വീണ്ടും പുനസ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. രാജസമക്ഷം ദൈവം അദ്ദേഹത്തിനു നൽകിയ വലിയ മമത നിമിത്തം അധികാരം പുനസ്ഥാപിച്ചതുവഴി അദ്ദേഹം സഭയെ ഉയർത്തി. ആ കാലത്തു്, മെത്രാന്മാരെന്ന് സ്വയം വിളിക്കുന്ന ലഹളക്കാരും ഭ്രഷ്ടിച്ച കലഹക്കാരും ആയ ചിലർ തങ്ങളുടെ ഭ്രഷ്ട് പ്രവർത്തനങ്ങളാൽ മാർ ഇസഹാക്ക് കാതോലിക്കോസിനെതിരായി ഒരു ഗ്രൂപ്പുണ്ടാക്കുവാൻ പോലും ധൈര്യപ്പെട്ടു. അവർ അദ്ദേഹത്തെ കുറപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും ഗൗരവമായ ആരോപണങ്ങളുന്നയിച്ചുകൊണ്ടും ഏഴുതുകയുണ്ടായി. അവർ കള്ളക്കഥകൾ കെട്ടിച്ചുവെച്ചു് സാധാരണക്കാർക്കു് ഇടർച്ച ഉണ്ടാക്കുകയും അവരുടെ മനസ്സാക്ഷിയെ വിഷമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി രർജസമക്ഷം പരാതി കൊടുത്തു.

രാജാവിനെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. മാർ ഇസഹാക്കിനെ ജയിലിൽ ഇടുന്നതിന് സാധിക്കത്തക്കവിധം അവർ രാജസമക്ഷം ദരാ രോപണങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചു.

അപ്പോൾ പാശ്ചാത്യ പിതാക്കന്മാർ ഇതറിയാൻ ഇട യായി. അവർ ഒരഴ്ചത്തഴുതി ക്രിസ്തീയ രാജാവിന്റെ ശിപാർശയോടുകൂടെ രാജാക്കന്മാരുടെ രാജാവായ യസുദ് ഗേർദിന്റെ പക്കലേക്ക് മാർ മാറുമാ എപ്പിസ്കോപ്പായെ അയച്ചു. അദ്ദേഹം താൻ കൊണ്ടുവന്ന കത്തും നിരവധി സമ്മാനങ്ങളോടുകൂടെ രാജാവിന് സമർപ്പിച്ചു. മഹാരാജാ വായ യസുദ്ഗേർദിന്റെ കല്പനയാൽ മെത്രാന്മാരുടെ ഒരു സിനഡു കൂടി ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം എല്ലാം പരിശോധിച്ചിട്ട് മാർ മാറുമാ ഈ മത്സരക്കാരെ മുടക്കി; വിധേയത്വമില്ലാത്ത ഈ മെത്രാന്മാർ മൂലം ഉണ്ടായ കഴപ്പങ്ങളെല്ലാം അദ്ദേഹം പരിഹ രിച്ചു.

മാർ യാബാലാഹാ കാതോലിക്കോസിന്റെ കാലത്തും മത്സരക്കാരും അഹങ്കാരികളുമായവർ ഇപ്രകാരം പ്രവർത്തിച്ചു. ശക്തരായ ചില ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സഹായത്താലും പുറത്തുള്ള ആളുകളുടെ ഒത്താശയാലും തങ്ങളുടെ നേട്ടത്തിനുവേണ്ടി മെത്രാൻസ്ഥാനം അവർ പിടിച്ചുപറ്റി. അവരുടെ സ്കെലർമ്മ ണ്ടെ നിമിത്തവും തങ്ങളെപ്പറ്റിത്തന്നെ അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന അതിരുകടന്ന വ്യക്തചിന്ത നിമിത്തവും മാർ യാബാലാഹാ യുടെ അധികാരത്തിന് വിധേയരായിരിക്കുന്ന മനസ്ഥിതി യിലേക്ക് വരുന്നതിന് അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. അവർ ധാരാളമാളുകളെ കലക്കുകയും അവർക്ക് ഇടർച്ച വരുത്തുകയും ചെയ്തു. അവർ ശീശ്മ ഇളക്കിവിടുകയും സഭയിൽ പിളർപ്പുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു.

ഒരു സമാധാനദൂതൻ ഈ സംഗതികൾ നമ്മുടെ പാശ്ചാത്യ പിതാക്കന്മാരെ അറിയിച്ചു; അവരാകട്ടെ ഇക്കാര്യം ചക്രവർത്തിയെയും ധരിപ്പിച്ചു. അവരുടനെ ഏക യോഗമായി, തീക്സ്സനും ഈ ദൗത്യത്തിനു പറിയവനുമായ ഒരാളെ ഇവിടേക്കയച്ചു; അദ്ദേഹം നൽകിയ നിയമങ്ങൾ വഴിയും, ഈ മത്സരക്കാർക്കെതിരായി അദ്ദേഹം ചെയ്ത വിധി

തീർപ്പുകൾ വഴിയും മാർ യാബാലാഹാ കാതോലിക്കോ സിന്റെ കാലത്തും അദ്ദേഹം നേടിയെടുത്ത വലിയ ശാന്തി വഴിയും താൻ വിശ്വസ്തനാണെന്ന് അദ്ദേഹം തെളിയിച്ചു.

പ്രിയ പിതാക്കന്മാരേ, നിങ്ങൾക്കെല്ലാം ഇതറിയാവുന്നതാണല്ലോ. നമ്മുടെ ഇടയിൽ ശീശ്മയും കലഹവും ഉടലെടുക്കുമ്പോഴെല്ലാം ഈ സിംഹാസനത്തിന്റെ സഹായികളും സംരക്ഷകരുമായി അവർ ഓടിയെത്താറുണ്ട്. ശരീരത്തിലെ അവയവങ്ങളുടെ രാജ്ഞിയായ ശിരസിനോടു് അവയവങ്ങൾ കന്നിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ മക്കളും ശിഷ്യരും എന്ന നിലയിൽ നാം അവരോടു ബന്ധിതരും യോജിച്ചിരിക്കുന്നവരുമാണ്. വിവിധ കാലഘട്ടങ്ങളിൽ നമ്മെപ്രതി അവർ അയച്ച അംബാസഡർമാർ വഴി, നമുക്കും നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർക്കും എതിരായി മാജികൾ ഇളക്കിവിട്ട പീഡനങ്ങളിൽ നിന്നും അവർ നമ്മെ വിടുവിച്ച് സ്വതന്ത്രരാക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇപ്പോൾ നമ്മുടെമേലുള്ള മതപീഡനവും നമ്മുടെ അരിഷ്ടതകളും വളരെ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ മുൻകാലങ്ങളിലെപ്പോലെ നമ്മുടെ കാര്യത്തിൽ ഇടപെടാൻ സാഹചര്യങ്ങൾ അവരെ അനുവദിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ സ്നേഹിക്കപ്പെട്ട മക്കളും ശ്രദ്ധയുള്ള അവകാശികളും എന്ന നിലയിൽ നമുക്കുള്ള പൗരമാധികാരം ഉപയോഗിച്ച് നാം പരസ്പരം സഹായിക്കുകയും ബലപ്പെടുത്തുകയും വേണം. കാരണം, നാം അധികാരത്തിന്റെ ഉന്നതിയിൽ നിന്നു വീണുപോയാൽ ദയാരഹിതമായി നശിച്ചുതുതന്നെ. ദൈവം അത് അനുവദിക്കാതിരിക്കട്ടെ. വരുവിൻ നമ്മുടെ ജനങ്ങളുടെയും നമ്മുടെ വൈദിക ഗണത്തിന്റെയും മുറിവുകൾ സുഖപ്പെടുത്താം. നമ്മുടെ തലവനും പിതാവുമായ മാർ ദാദീശോ കാതോലിക്കോസിനു വേണ്ടി നമ്മെതന്നെ മരണത്തിന് കയ്യാളിക്കാം. അദ്ദേഹം നമ്മുടെ തലവനും ഭരണാധികാരിയും ദൈവിക ഭണ്ഡാഗാരത്തിലെ എല്ലാ നിക്ഷേപങ്ങളും നമുക്ക് പങ്കിട്ടുതരുന്നവനുമാണ്. അദ്ദേഹം നമുക്ക് പത്രോസിനെപ്പോലെ എല്ലാ സഭാകൗൺസിലുകളുടെയും അദ്ധ്യക്ഷനാണ്. നമ്മുടെ അപേക്ഷ സ്വീകരിക്കാൻ തീരുവുള്ളമുണ്ടാകണമെന്ന് നമ്മുടെ പിതാവിനോടപേക്ഷിച്ച് യാചിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്

നമ്മിൽ കരുണ തോന്നി, നമ്മുടെ ആവശ്യം അംഗീകരിച്ചു, സിംഹാസനത്തിൽ തിരികെ വന്ന് ശ്രീഹനമാരുടെ തല വനായ പത്രോസിന് മിശിഹാ നൽകിയ പ്രബോധനമനുസരിച്ചു നമ്മുടെമേലുള്ള ഭരണം ഏറ്റെടുക്കുന്നതുവരെ കരഞ്ഞും നിലവിളിച്ചും ചാക്കുധരിച്ചും ചാരം പൂശിയും കണ്ണുനീരോടും നെടുവീർപ്പോടും കൂടെ നമുക്കെല്ലാവർക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാതില്ലിൽ തന്നെ നില്പാം.

അഗാപീരോസ് എപ്പിസ്കോപ്പാ ഇപ്രകാരം സംസാരിച്ച കഴിഞ്ഞപ്പോൾ നിസിബിസിലെ എപ്പിസ്കോപ്പാ ഹോശിയ എഴുന്നേറ്റ് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “എന്റെ സഹോദരന്മാരും സഹപ്രവർത്തകരുമേ, മുടക്കപ്പെട്ടു, ഭ്രഷ്ടരാക്കപ്പെട്ട ഈ മനുഷ്യരെപ്പോലെ നിങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ടാണ് നിശ്ശബ്ദരായിരിക്കുന്നതും, വിചാരനിമഗ്നരായിരിക്കുന്നതും? അവർ സത്യം നാശവും ഉപദ്രവവും ചെയ്യുന്നു. തങ്ങളുടെ വ്യർത്ഥം തൃപ്തിപ്പെടും സ്വബഹുമാനത്തിനും വേണ്ടി പുറത്തുള്ളവരുടെ പക്കലുള്ള തങ്ങളുടെ ദുരാരോപണങ്ങളും അപവാദങ്ങളും നിന്ദനങ്ങളും കുറ്റം ചുമത്തലുകളും ക്രിസ്തീയഭവനങ്ങളിൽ സൂത്രത്തിൽ കടന്നുകൂട്ടി ചെയ്യുന്ന മനസ്സാക്ഷി മഥനങ്ങളും വഴി ഇവർ എല്ലാ ക്രിസ്തീയജനത്തിന്റെയും ഇടയിൽ നാശം വിതയ്ക്കുന്നു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ നമ്മുടെ പിതാവും നേതാവുമായ മാർ ദാദീശോ കാതോലിക്കോസിന്റെ സിംഹാസനം ഉറപ്പിക്കുന്നതിനും, സഭയുടെ സമാധാനത്തിനും ശാന്തിക്കും, സഭാസന്താനങ്ങളുടെ വളർച്ചയ്ക്കുംവേണ്ടി, എല്ലാവരോടുമുള്ള നമ്മുടെ താല്പര്യത്തെ പ്രതി, നമ്മുടെ കഴിവിൽപെട്ടവയൊക്കെ ചെയ്യാൻ അതിലെ ത്രയോ ശക്തമായി പ്രവർത്തിക്കാൻ നാം ജാഗരൂകരാണെന്നു കാണിക്കാൻ നാം കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നില്ല! ശാസിക്കപ്പെട്ടു മുടക്കേറ്റ്, ഭ്രഷ്ടരാക്കപ്പെട്ടവർ സഭാസന്താനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വിതറിയ ഇടച്ചുവും കലഹവും കഴപ്പങ്ങളും നിമിത്തം അവർ ഉന്നതഭവനത്തിൽ നിന്നു പുറത്തുള്ളപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ കലഹക്കാർ തങ്ങളുടെ അഹങ്കാരത്താൽ ദൈവവിശ്വസമാകുന്ന സൗഖ്യത്തെ എപ്പോഴും തകർന്നുവരായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു വരവിൻ, അകലെയുള്ളതു വിട്ടിട്ട് അടുത്തുള്ളതിനെ നമുക്കൊഴുപ്പിക്കാം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നമ്മുടെ

കൈകൾ കൊണ്ട് അവിടുത്തെ പാദത്തിൽ കെട്ടിപ്പിടിക്കുന്നതിലും അകലത്താണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽ പോയി നില്ക്കുക എന്നുള്ളതു്.

അപ്പോൾ എല്ലാ മെത്രാന്മാരും എഴുന്നേറ്റ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ സാഷ്ടാംഗ പ്രണാമം ചെയ്തു. അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാദത്തിൽ മുറുകെ പിടിച്ചു. അവർ അത്യന്തം ദുഃഖിതരായി ശബ്ദമുയർത്തി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: മത്സരക്കാരും ദോഷികളുമായ ആളുകളുടെ പ്രലോഭനത്താൽ തിരിച്ചറിവില്ലാതെ വലിച്ചിഴുത്തുപ്പെടാൻ അനുവദിച്ചു നിന്റെ മക്കളുടെ തൊറ്റ് ക്ഷമിച്ചാലും എന്ന് ഞങ്ങൾ അങ്ങയോടപേക്ഷിക്കുന്നു. നിന്റെ മക്കളുടെ ഈ കൗൺസിലിനെ പരിഗണിച്ചാലും. നിന്റെ നാമന്റെ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തിലെ ആടുകളോട് കരുണ കാണിച്ചാലും. അതിനുവേണ്ടി ദീർഘനാളത്തേക്ക് ക്രൂരമായ ചങ്ങലകൾക്കും പീഡനങ്ങൾക്കും രൂക്ഷമായ വേദനകൾക്കും അങ്ങു കയ്യാളിക്കപ്പെട്ടതാണല്ലോ. അതിനുവേണ്ടി നിരവധി പോരാട്ടങ്ങളുടെ അപകടങ്ങൾ അങ്ങു സന്തോഷപൂർവ്വം സഹിച്ചു. ഇപ്പോൾ അതിൽ നിന്നു അങ്ങു മുഖം തിരിച്ചു കളയരുത്; ഭ്രഷ്ടരും ഉറിയപ്പെട്ടവരുമായ ഈ ക്രൂരചെന്നാളുകളുടെ കൈകളിൽ അവരെ വിട്ടുകൊടുക്കരുതു്; പിന്നെയോ അങ്ങയുടെ അജഗണത്തിലെ എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളോടും കരുണ കാണിക്കുക. അന്യരായിത്തീർന്ന ഈ ശിക്ഷാർഹരായവരിൽ നിന്നു കരുണ കൂടാതെ, പൗരോഹിത്യ സ്ഥാനവും അതിന്റെ ബഹുമാനവും വൈദികരുടെ വിശുദ്ധ വസ്ത്രവും നീക്കിക്കൊണ്ടു് കഠിനമായ വിധിവാചകം അവർക്കെതിരെ മാത്രം പ്രയോഗിക്കണം; പുറജാതികളെപ്പോലെ, ക്രിസ്ത്യാനികളുമായി അവർക്കൊരു ബന്ധമോ വ്യാപാരമോ പാടില്ല. അവരുടെ മുടക്കും അവരുടെ സ്ഥാനഭ്രംശവും മിശിഹായുടെ എല്ലാ സഭകളിലും പരസ്യമാക്കണം. അവർ അന്തതാപപൂർവ്വം അങ്ങയുടെ സന്നിധിയിൽ കരഞ്ഞപേക്ഷിച്ചാൽ അൽമായരെപ്പോലെ അവരെ സ്വീകരിക്കാം. വിശ്വാസികളായ അൽമായരോടൊപ്പം വിശുദ്ധകൂടാശകളിൽ പങ്കെടുക്കാൻ അവരെ അനുവദിക്കാം.

വിവിധ അവസരങ്ങളിൽ നമ്മുടെ ഈ പൗരസ്ത്യ നാട്ടിലേക്ക് അയയ്ക്കപ്പെട്ട പൈതൃകനിയമങ്ങളും ദിവ്യ അനുശാസനങ്ങളും ഞങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്; സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവയിൽ ഇപ്രകാരം തീർപ്പുകല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: “പിതാവിനെ തന്റെ അവകാശത്തിൽ നിന്നു നീക്കാൻ മക്കൾക്ക് അധികാരമില്ല. നേതാവും തലവനും ആയിരിക്കുന്ന ആരു കീഴിലുള്ളവരുടെ ആരോപണങ്ങൾക്ക് വിധേയനല്ല. ഉന്നതായികാരി തന്റെ കീഴിലുള്ളവർക്ക് വിധേയനായിരിക്കേണ്ടതില്ല.”

പാശ്ചാത്യപിതാക്കന്മാർ ഇപ്രകാരം പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു: “മേലിൽ തങ്ങളുടെ തലവനെതിരായി യോഗം കൂടുന്നതിനോ തലവന്മാർക്കെതിരെ ആരോപണങ്ങളുണ്ടെന്നു കണ്ടാകാതെ കററപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടോ എഴുന്നതിനോ എപ്പിസ്കോപ്പാമാർക്ക് അനുവാദം ഇല്ല; പിന്നെയോ, പാത്രീയർക്കീസിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിലുള്ള യോഗത്തിൽ പരാതിപ്പെട്ടിട്ട് നീതി ലഭിക്കാതെ വന്നാൽ, തന്റെ സഹപാത്രീയർക്കീസുമാരോട് പറയണം. കാര്യങ്ങൾ എല്ലാം പരിഗണിച്ചശേഷം അവർ ചേർന്നു തീരുമാനിക്കണം.” പലപ്രാവശ്യം സംഭവിച്ചതുപോലെ കാതോലിക്കോസിനെതിരെ പരാതിയുമാരെയത്തു നമ്പർ പലപ്പോഴും കററുകാരായി കാണപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സ്ഥാനഭ്രംശവും പുറംതള്ളലും വഴി അപരരുടെ അപസ്മാരത്തിനതക്കുശിഷ്യ അവർക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. തങ്ങളുടെ സ്ഥാനക്രമവും അതിനോട് ബന്ധപ്പെട്ട സ്ഥാനവസ്ത്രവും നീക്കം ചെയ്യാപ്പട്ട് അവർ തരംതാഴ്ത്തപ്പെടുന്നു; ഇപ്പോൾ ദൈവവചനത്താൽ ഞങ്ങൾ ഇപ്രകാരം നിർണ്ണയിക്കുന്നു: “തങ്ങളുടെ പാത്രീയർക്കീസിനെതിരെ പാശ്ചാത്യ പാത്രീയർക്കീസുമാരുടെ പക്കൽ പോലും പൗരസ്ത്യർ പരാരിയായി പോകാൻ പാടില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ തീർക്കാൻ പറ്റാത്ത കാര്യങ്ങളെല്ലാം മിശിഹായുടെ ന്യായാസനത്തിനായി വിട്ടുകൊടുക്കുക.” അഴിവില്ലാത്തതും അനശ്വരവുമായ ഈ കോൺസ്റ്റിറ്റൂഷൻ ഞങ്ങൾ നിർണ്ണയിക്കുകയും അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കാരണം, പരിശുദ്ധത്രിത്വത്തിന്റെ നാമത്തിൽ ഞങ്ങളിതു ചെയ്യുന്നു. ത്രിത്വത്തിന്റെ വചനത്താൽ കാതോ

ലിക്കോസിനെതിരായി സിനഡു വിളിച്ചുകൂട്ടുവാനോ, കലഹമോ, ശീശ്മയോ, പിളർപ്പോ ഉണ്ടാകാനോ, മുൻപു ചെയ്തിട്ടുള്ളതുപോലെ അദ്ദേഹത്തിനെതിരായി, കററപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടോ, പരാതി പറഞ്ഞുകൊണ്ടോ നേതാക്കന്മാർക്കെഴുതാനോ, മാർ പാപ്പാജെയ്ക്കുതിരായി ചെയ്തതുപോലെ ആരോപണങ്ങളടങ്ങിയ കത്തുകൾ പ്രോവിൻസുകളിലേക്കയയ്ക്കാനോ, അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി അപഖ്യാതി പറഞ്ഞുപരത്താനായി ഭവനങ്ങളിൽ കയറിയിറങ്ങാനോ ഒരു വ്യക്തിക്കും അനുവാദമുണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല. പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കോസിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിലുള്ളവർക്കോ അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെയുള്ള മറ്റൊരാൾ പാത്രീയർക്കീസിനോ വിധിക്കാവുന്നതാണ് എന്ന് ഒരു കാരണവശാലും പറയാൻ ആരും തുനിയരുത്. തന്റെ കീഴിലുള്ള സർവസംഗതികളുടെയും വിധികർത്താവ് അദ്ദേഹമായിരിക്കും; എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തെ തെരഞ്ഞെടുത്തത് ഉയർത്തി തന്റെ സഭയുടെ അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനത്തു പ്രതിഷ്ഠിച്ച മിശിഹാമാത്രമായിരിക്കും അദ്ദേഹത്തെ വിധിക്കുന്നത്; കാരണം, എല്ലാറ്റിനെയും ഭരിക്കുന്ന തന്റെ കർത്തൃത്വം സഭാധികാരത്തിന് ഭരമേല്പിക്കപ്പെടുകയും ബഹുമാനിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യണമെന്ന് തന്റെ നിത്യകർത്തൃത്വം തീരുമാനിച്ചു.

അതുകൊണ്ട് കാതോലിക്കോസിന്റെ കീഴിലുള്ളവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യരും പ്രജകളും എന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തോടു കടപ്പെട്ടവരും അദ്ദേഹത്തിന് വിധേയരുമാണ്. അദ്ദേഹം നല്ലതീരുമാനങ്ങൾ സ്വമനസ്സാ അവർ സ്വീകരിക്കുകയും വേണം. അങ്ങും ഈ സിംഹാസനത്തിൽ അങ്ങയുടെ പിൻഗാമികളായി ആരൂഢരാകുന്ന പിതാക്കന്മാരും ചെയ്യുന്ന സംഗതികളെല്ലാം സന്നിഹിതരോ അല്ലാത്തവരോ ആയ മെത്രാന്മാരായ ഞങ്ങളെല്ലാവരും ഞങ്ങളുടെ പിൻഗാമികളും അംഗീകരിക്കുകയും ഞങ്ങളുടെ സമ്മതം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

അതോടുകൂടി മെത്രാന്മാർ ഇതും പറഞ്ഞു: “കർത്താവ് വാഴട്ടെ; ഞങ്ങളുടെ പിതാവായ അങ്ങ വാഴട്ടെ. സന്നിഹിതമായിരിക്കുന്ന ഈ സിനഡിനും സഭ മുഴുവനും അങ്ങ സമാധാനം ആശംസിക്കുന്നതുവരെ ഞങ്ങൾ തരയിൽ നിന്ന് എഴുന്നേൽ

കേകയോ അങ്ങയുടെ പാദത്തിൽ നിന്നും കൈ മാറ്റുകയോ ചെയ്കയില്ല.

അപ്പോൾ നമ്മുടെ പിതാവായ വിശുദ്ധ കാതോലിക്കോസ് മാർ ദാദീശോ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: "നിങ്ങളിപ്രകാരം സാഷ്ടാംഗ പ്രണാമം ചെയ്തുകൊണ്ടു് എന്നിടം ദുഃഖത്തിനുമേൽ ദുഃഖം ഉണ്ടാക്കരുതെന്നു് ഞാൻ നിങ്ങളോടു് അപേക്ഷിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ എഴുന്നേൽക്കുവിൻ; നിങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നതെല്ലാം ഞാൻ ചെയ്യാം. തങ്ങളുടെ നിയമരാഹിത്യം മൂലം മുടക്കപ്പെട്ടു് വൈദികസ്ഥാനത്തുനിന്നു ഭ്രഷ്ടരാക്കപ്പെട്ടവർ കരുണ അർഹിക്കുന്നില്ല. അതായതു്, ആദ്യത്തെ കൂട്ടരും അവരോടു കൂടെ അടുത്തകാലത്തു് ചേർന്നവരും—അവരെ നിങ്ങളും മുടക്കിയതാണല്ലോ. അജ്ഞതമൂലമോ, തെറ്റായ തീക്ഷ്ണത മൂലമോ ഇതിൽ ഉൾപ്പെട്ടപ്പോകാനിടയായവരോട് നാം ക്ഷമിക്കുകയും അവരെ മോചിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ അവർക്കും നമുക്കും ഇടയിലുള്ള എല്ലാ അകൽച്ചയും നമ്മുടെ മനസ്സിൽ നിന്നു നാം അകറ്റുകയും ഉപേക്ഷിക്കയും നിഷ്കാസനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനയാലും, എന്നേക്കും തന്റെ സഭയിൽ കരുണചൊരിയുന്നവനും ദയാപരനും ആശ്വാസപ്രദനുമായ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ കൃപയാലും നാം അവരോടു ക്ഷമിക്കുന്നു."

എപ്പിസ്കോപ്പന്മാർ പറഞ്ഞു: "ആമേൻ".

ഉടനെ അവർ എഴുന്നേറ്റു വീണ്ടും ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ, അങ്ങയുടെ സമ്മതത്തോടു കൂടി നാം നിർണ്ണയിച്ച ഈ കാര്യങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും നമ്മുടെ കാലത്തോ നമുക്കു ശേഷമോ ലംഘിക്കാൻ ആരെങ്കിലും മുതിർന്നാൽ മുമ്പ് മത്സരിച്ചവരെയും നമ്മുടെ കാലത്തു മത്സരിക്കുന്നവരെയും പുറന്തള്ളി നിക്ഷിപ്തപോലെ, അവരെ ദയാരഹിതമായി പുറന്തള്ളുകയും വൈദിക സ്ഥാനത്തു നിന്നും ഭ്രഷ്ടരാക്കുകയും ചെയ്യും. ആരെങ്കിലും ഏതെങ്കിലും കാരണത്താൽ അവരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥനായി വർത്തിക്കുകയും, എന്നാൽ സഭാധികാരത്തെ ധിക്കരിച്ച വ്യർഥാഭിമാനികളും അഹങ്കാരികളുമായ ഈ മത്സരക്കാർ സഭയ്ക്കു വരുത്തിക്കൂട്ടിയ നാശനഷ്ടങ്ങളും ദുരിതങ്ങളും അരിഷ്ടതകളും അവരെ വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കിയിട്ടും

അവർ അവസാനം വിധേയത്വം പ്രഖ്യാപിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്താൽ അവരുടെ എല്ലാ വൈദികസ്ഥാനത്തുനിന്നും ദയാരഹിതമായി നീക്കപ്പെടുമെന്നറിഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. സജീവ ശ്രിതപത്തിന്റെ വചനത്താൽ ഇപ്പോൾ നാം നിർണ്ണയിച്ചുറപ്പിച്ചു് നമ്മുടെ കൈകൊണ്ടു് എഴുതി പ്പെം മുദ്രയും വച്ച ഈ കാര്യങ്ങൾ നമുക്കോ നമ്മുടെ പിൻഗാമികൾക്കോ നീക്കിക്കളയാനോ മാറ്റിക്കളയാനോ സാധ്യമല്ല."

ഈ വാല്യത്തിന്റെ മുകളിൽ പേരെഴുതുകയും മുദ്രവയ്ക്കുകയും താഴെ ഒപ്പിടുകയും ചെയ്ത മെത്രാന്മാർ ഇവരാണ്. പിന്നീടു വന്ന മെത്രാന്മാരും നേരത്തെ വന്നവർ ചെയ്തവയെല്ലാം അംഗീകരിക്കുകയും തങ്ങളുടെ ഒപ്പവെയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സിനഡിൽ വച്ചു് മാർ ദാദീശോ കാതോലിക്കോസ് മുടക്കിയ മാറ്റ മെത്രാന്മാർ ഒപ്പുവച്ചില്ല. അവർ വന്നു് ഈ എഴുത്തിന്റെ അവസാനം തങ്ങളുടെ ഒപ്പം മുദ്രയും വയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ എഴുത്തിൽ നിന്നുരന്ന അവരുടെ പേരുകൾ വ്യക്തമാണ്.

മാർ ദാദീശോ കാതോലിക്കോസിന്റെ സിനഡ് അവസാനിച്ചു.

മാർ അകാചിയൂസിന്റെ സിനഡ് (486)

ആമുഖം

മാർ ദാദീശോയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ സെലൂഷ്യൻസഭ റെറിക്കെട്ടായി മുന്നേറണമെന്ന് തീരുമാനിച്ചെങ്കിലും (424) അതു നീണ്ടുനിന്നില്ല. ദാദീശോയുടെ പിൻഗാമിയായ ബാബോവായ് കാതോലിക്കായുടെ കാലത്തു് (457-84) നിസിബിസ് മെത്രാൻ ബർസുഥ (459-491/6) ഏലാമിയിലെ ബേത്-ലാപാതിൽ 484-ൽ ഒരു ബദൽ സിനഡ് വിളിച്ചുകൂട്ടി. കാതോലിക്കായെ എതിർക്കുന്നവരൊക്കെ അതിൽ സംബന്ധിച്ചു. ബാബോവായ് "പാശ്ചാത്യപിതാക്കന്മാരുടെ പിൻതുണ" ലഭിക്കാൻ സാധ്യതയില്ലെന്നും ബർസുഥ കണ്ടു. സിനഡിൽ സംബന്ധിച്ചവരൊക്കെ കൂടി കാതോലിക്കായെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കി. പേർഷ്യൻരാജാവ് കാതോലിക്കായെ ബന്ധിച്ചു വധിച്ചു (484). തുടർന്ന് അകാചിയൂസ്, കാതോലിക്കായായി. അദ്ദേഹം 486-ൽ സെലൂഷ്യയിൽ ഒരു സിനഡ് വിളിച്ചുകൂട്ടി. നിസിബിസ് മെത്രാൻ ബർസുഥ അതിൽ സംബന്ധിച്ചില്ല.

അകാചിയൂസ്, കാതോലിക്കാ ആയപ്പോൾ ബർസുഥയെ മുടക്കി. ബർസുഥ കാതോലിക്കായേയും മുടക്കി. എന്നാൽ കറേ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ബർസുഥ അനുതപിക്കുകയും തന്റെ ചെമ്പ്രികളെപ്പറ്റിയെല്ലാം മാപ്പിരക്കുകയും തന്റെ സിനഡിന്റെ തീരുമാനങ്ങളെയെല്ലാം നീക്കിക്കളയുകയും അകാചിയൂസുമായി യോജിപ്പിലെത്തുകയും ചെയ്തു.

ത്രിത്വത്തിലും പുത്രന്റെ മനുഷ്യാവതാരത്തിലും ഉള്ള വിശ്വാസം ഏറ്റുപറഞ്ഞശേഷം (ഒന്നാംകാനൻ), വൈദിക സ്ഥാനികളുടെ വിവാഹം സംബന്ധിച്ചു് തീരുമാനം

ഉണ്ടാക്കി. "സന്യാസികൾ" എന്നറിയപ്പെടുന്നവർക്കായി തീരുമാനം എടുത്തു (രണ്ടാം കാനൻ); ബ്രഹ്മചര്യം സ്വതന്ത്രമായ തീരുമാനാനുസൃതമായിരിക്കണം. വിവാഹിതരെ വൈദികാന്തസിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കാം. വൈദികനായ ശേഷവും, ഭാര്യ മരിച്ച ശേഷവും വിവാഹിതനാകാം. "ഒന്നുകിൽ പരിപൂർണ്ണ വിരക്തി, അല്ലെങ്കിൽ മാനുഷമായ വിവാഹം" എന്ന തത്വം അംഗീകരിച്ചു (മൂന്നാം കാനൻ).

സെലൂഷ്യ സിനഡ്

ബേത്-ലാപാത്, നിസിബിസ്, പേരാത്-മൈശാൻ, ബേത്-ഗർമായ്, പേർഷ്യ, കൾകാർ, പ്രൊമിസ്ഭം റോദ് എന്നിവിടയുടെ കാതോലിക്കോസായ മാർ അകാചിയൂസ് കാതോലിക്കോസിന്റെ സിനഡ്.

ഹർബയയിലെ ഗബ്രിയേൽ, സാബേയിലെ മിഹ്റൻസാ, ബേത്-ദദാദായേയിലെ യസ്ദ്ഗേർദ്, ഹിർതായിലെ ശൈക്കൻ, ഫീറോസ്-ഷപ്പൂരിലെ മോശ, കർമേയിലെ ദാനിയേൽ, ബലാസ്ഫറിലെ നോഹ, റീമയിലെ ബാജീസ്, നെഹർഗുറിലെ ഏലിയാ, അർമേനിയായിലെ മോശ, തഹാലിലെ അബ്രഹാം, ഹൊർമിസ്ദ് അർദഷീറിലെ ബാതി, ശൂശ്തെറിലെ പോശായ്, ലാശോമിലെ മീനാ, അരിവാൻ ഗ്രാമങ്ങളിലെ പാപ്പാ, ഹമീറിലെ മോശ, മേദ്യയിലെ അബ്രഹാം, ഹർബ്ഗെലാലിലെ ഹൊദീദാദ്.

ഈ ലൂൽ മാസത്തിൽ, രാജാക്കന്മാരുടെ രാജാവും, സമാധാന പ്രേമിയും ശാന്തനുമായ ബാലാശിന്റെ രണ്ടാം വർഷത്തിൽ, ദൈവകൃപാനുസൃതം ഞങ്ങൾ ഈ സ്ഥലത്തു് ഒന്നിച്ചുകൂടി: കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കോസായ അകാചിയൂസ് മെത്രാൻ, ബേത്-ലാപാതിലെ മെത്രാൻ പാപ്പാ, നിസിബിസിലെ മെത്രാൻ ബർസുഥ, കർകാദ്-ബേത്സ്റ്റോക്കിലെ മെത്രാൻ യോഹന്നാൻ, അരാമിയാ, ബേത്-ഇസായേ, നിസിബിസ്, ഹദിയാബ്, ബേത്-ഗർമായ് എന്നീ പ്രോവിൻസുകളിൽ നിന്നു വന്ന മറ്റു മെത്രാന്മാർ, റിവ്-അർദഷീർ മെത്രാൻ മാനാ എന്നീ ഞങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാർ.

നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ പ്രബോധനമനുസരിച്ച് നമുക്ക് സമാധാനവും ഐക്യവും കൈവന്നപ്പോൾ, ബേത്-ലോപാതിൽ വച്ച് ചെയ്തവയെല്ലാം ബൈഹിതാനുസൃതം പരസ്പര സ്നേഹത്തിൽ ഈ കൗൺസിലിൽ ഞങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഞങ്ങൾ ഒരു ധാരണ ഉണ്ടാക്കി: ദൈവം നമ്മെ അനുവദിക്കുന്നതനുസരിച്ചു, പണ്ടത്തെ വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരും മെത്രാന്മാരും ഉണ്ടാക്കിയ സഭാകാനോനുകളും നിർവചനങ്ങളും, ഉപദേശങ്ങളും, അടുത്തകാലത്തുണ്ടായവയും വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള മെത്രാന്മാരായ നാം ഒന്നിച്ചു കൂടി ലിഖിതരൂപത്തിലാക്കി നമ്മുടെ ഒപ്പം മുദ്രയും കൊണ്ട് ഉറപ്പിക്കുന്നതനുസരിച്ചു, സത്യവിശ്വാസവും അതിനനുസൃതമായ വിശ്വസനീയ രീതികളും നാമെല്ലാവരും താന്താങ്ങളുടെ സ്വന്തപട്ടണത്തിലും തങ്ങളുടെ ഭരണത്തിൻ കീഴുള്ള രൂപതയിലും പഠിപ്പിക്കുകയും വിശദീകരിക്കുകയും മനസ്സിൽ പതിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. കാരണം, ക്രമീകൃതവും ശുദ്ധീകൃതവും യഥാർത്ഥവുമായ വിശ്വാസത്തെ ഭൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടും സഭയിലെ സുസ്ഥിരമായ ക്രമങ്ങളെ തങ്ങളുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്താൽ തകിടംമറിച്ചുകൊണ്ടും അസത്യവാദികൾ നമ്മുടെ അജഗണങ്ങളിൽ പെരുകിയിരിക്കുന്നു."

ഒന്നാം കാനോനം:

അതേ രണ്ടാം വർഷത്തിലെ ശബോത് മാസത്തിൽ ഞങ്ങൾ അരാമയയിൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ സെലൂഷ്യർ പട്ടണത്തിൽ ഏകയോഗമായി ഒന്നിച്ചുകൂടി -- ഞാൻ, അകാചിയൂസ് മെത്രാൻ, കത്തോലിക്കോസ്, ശ്രേഷ്ഠ വ്യക്തികളായ, കക്കാ ട് ബേത്സ്റ്റോക് മെത്രാൻ യോഹന്നാൻ, കൾകാർ മെത്രാൻ അബ്ബീശോ, കർക്കാ ട് ലോടാൻ മെത്രാൻ പൗലോസ്, ഹർയോ മെത്രാൻ ഗബ്രിയേൽ, സാബേമെത്രാൻ മിഹ്റാൻസാ, ബേത് ടോറായെ മെത്രാൻ യസൂഃഗേർട്ട്, ഹിർതാ മെത്രാൻ ഗൈമോൻ, ഫീറോസ്-ഷപ്പർ മെത്രാൻ മോശ കർമെ മെത്രാൻ ദാനിയേൽ, ബലാസ്ഫർ മെത്രാൻ നോഹ, റീമാമെത്രാൻ ബാജീസ്, നെഹർഗൂർ മെത്രാൻ ഏലിയാ-ദു:ഖസുചകവസ്യം ധരിക്കുന്നെങ്കിലും, ഈ വസ്യത്തിന്റെ യഥാമാർദ്ദത്തിൽനിന്നും അകന്നു ജീവിക്കുകയും ശുദ്ധമാനസരെ വഴിതെറ്റിക്കുകയും കത്തോലികവും ശുദ്ധീകൃതവുമായ സഭ

യുടെ സത്യവിശ്വാസപ്രഖ്യാപനത്തിന് ഉപദ്രവം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ ചുറ്റിക്കറങ്ങി നടക്കുന്ന ഭൃഷ്ടിച്ച മനസ്ഥിതിയുള്ള മനുഷ്യർ ഈ അരാമയാ നാട്ടിലുണ്ടെന്നും നമുക്കറിവായിരിക്കുന്നു. പാഷണ്ഡപ്രബോധനങ്ങളാൽ അവർ രോഗഗ്രസ്തരാണ്. ഏല്ലാ പാഷണ്ഡതകളുടെയും മാലിന്യം അവരിലുണ്ട്. തിരുലിഖിത പ്രബോധനത്തിനെതിരായി അവർ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ദൈവഭയം പഠിപ്പിക്കുന്ന പ്രഘോഷകരെയും പ്രബോധകരെയും അവർ നിന്ദിക്കുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ വ്യാപാരവും ശ്രീഹന്മാരുടെ പ്രഘോഷണവും സംബന്ധിച്ചുള്ള അവരുടെ ദൈവഭൃഷണത്തിന്റെ കഠിന്യം നിമിത്തം, ഭാഗ്യവാനായ പൗലോസ് വഴി പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഉച്ചരിച്ച തിരുവചനത്തിന് അവർ സ്വയം അർഹരായിരിക്കുന്നു: അന്ത്യകാലങ്ങളിൽ മനുഷ്യർ വിശ്വാസത്തിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിക്കുകയും വഞ്ചകന്മാരുടെയും പൈശാചിക പ്രബോധനങ്ങളുടെയും പിന്നാലെ പോകുകയും ചെയ്യും. മനസ്സാക്ഷി കത്തിക്കറിഞ്ഞ കാപട്യപൂർവ്വം അവർ ചതിക്കുകയും തെറ്റാ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. വിശ്വസിക്കുകയും സത്യം അറിയുകയും ചെയ്യുന്നവർ കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കാൻ ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച ക്ഷണസാധനങ്ങൾ അവർ വർജ്ജിക്കുകയും വിവാഹം വിലക്കുകയും ചെയ്യുന്നു (1 തിമോ. 4:1-3).

വിശ്വാസം സംബന്ധിച്ചും ശരിയായ പെരുമാറ്റരീതി സംബന്ധിച്ചും ഹദ്യാബിൻ വച്ച് ഞങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ച തീരുമാനങ്ങളും ധാരണകളും അനുസരിച്ച് ഈ രേഖയിൽ എഴുതിച്ചേർക്കണമെന്ന്, സമൂഹത്തിന്റെ ഉപദേശത്തോടും നിർദ്ദേശത്തോടും ചേർന്നുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ചു. വിശ്വാസികളുടെ സമൂഹം മുഴുവനേയും പഠിപ്പിക്കാനും ഉപദേശിക്കാനുമാണിത്. അതായത്, ശുദ്ധീകൃത പ്രബോധനാനുസൃതവും പൈതൃക പ്രബോധനാനുസൃതവും മിശിഹായുടെ സഭയിൽ നിലനില്ക്കുന്ന നമ്മുടെ വിശ്വാസം ഇപ്രകാരമായിരിക്കണം: പിതാവ്, പുത്രൻ, പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്ന മൂന്ന് പരിപൂർണ്ണ കന്മാകളിൽ ഏകവും സത്യവും നിത്യവുമായ ത്രിത്വത്തിന്റെ ഏക ദൈവിക സ്വഭാവത്തെ നാമെല്ലാവരും ഏറ്റുപറയണം. അതുവഴി വിജാതീയ മതം പരാജയപ്പെടുന്നു

യുദ്ധമതം വിധിക്കപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ മിശിഹായുടെ വ്യാപാരത്തിലുള്ള നമ്മുടെ വിശ്വാസം, ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവുമെന്ന രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളുടെ ഏറ്റുപറച്ചിലിൽ ആയിരിക്കണം. ആ രണ്ട് സ്വഭാവങ്ങളുടെ വ്യത്യാസങ്ങളിൽ ഞങ്ങളാരും കൂട്ടിക്കുഴപ്പിച്ചിലോ, കൂട്ടിക്കലർത്തലോ, കൂട്ടിച്ചേർക്കലോ നടത്താൻ തുനിയുകയില്ല. മറിച്ച്, ദൈവത്വം അതിന്റെതായതിലും മനുഷ്യത്വം അതിന്റെതായതിലും നിലനില്ക്കുകയും സംരക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു; മനുഷ്യത്വവുമായി ദൈവത്വത്തിനുള്ള അഭേദവും പരിപൂർണ്ണമായ ഐക്യത്താൽ ഏകകർതൃത്വത്തിലും ഏക ആരാധനയിലും സ്വഭാവങ്ങളുടെ വ്യത്യാസത്തെ ഒന്നിച്ചുചേർക്കണം. കഷ്ടതകളും വ്യതിയാനവും നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ദൈവത്വത്തോടു ചേർന്നതാണ് എന്ന് ആരെങ്കിലും ചിന്തിക്കുകയോ മറ്റുള്ളവരെ പഠിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യാൻ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ വ്യക്തിപരമായ ഐക്യം നിമിത്തം അധിടന്ന് പരിപൂർണ്ണ ദൈവവും പരിപൂർണ്ണ മനുഷ്യനും ആണ് എന്ന പ്രഖ്യാപനം മുറുകെ പിടിക്കാതിരുന്നാൽ, അയാൾ ശപിക്കപ്പെട്ടവനാകട്ടെ.

രണ്ടാം കാനോനാ

ഞങ്ങൾ മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച സത്യസന്ധതയില്ലാത്ത മനുഷ്യരെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾ ഇപ്രകാരം കൽപ്പിക്കുന്നു: അവർ ഒരു മുഖാവരണം എന്ന നിലയിലും വഞ്ചനയുടെ പ്രതീകമായും കറുത്ത വസ്ത്രം ധരിച്ചുകൊണ്ട് ഗുജ്ജമാനസരെ വഴിതെറ്റിക്കുകയും, വിശുദ്ധിയുടെയും വർജ്ജനയുടെയും സ്വയം നിഗ്രഹത്തിന്റെയും ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെയും ആവരണം അണിയുകയും ചെയ്യുന്നു. പൗരാണികരാകട്ടെ മനുഷ്യവാസമില്ലാത്തതിടത്തും പട്ടണങ്ങളിൽ നിന്നും മനുഷ്യസമൂഹത്തിൽ നിന്നും അകന്നും, ദൈവശൂശ്രൂഷയിൽ ഏർപ്പെട്ടും, ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് വിശുദ്ധിയിലും വർജ്ജനയിലും സ്വയം പരിത്യാഗത്തിലും അനുസരണയിലും മതഭ്രമിയിൽ ജീവിച്ചു. എന്നാൽ വഞ്ചകരായ ഈ മനുഷ്യർ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഭാഗ്യവാന്മാരായ ആ പൗരാണികരുടെ മക്കളും ശിഷ്യരുമായിരിക്കുകയും വസ്ത്രത്തിലും മറ്റു കാര്യങ്ങളിലും അവരെ അനുകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ തങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങൾക്കനുസൃതമായ സ്ഥലത്തു് അവർ പാർക്കേണ്ടതാണ്. മെത്രാന്മാരും വൈദികരും

കരും ഡീക്കന്മാരും ഉള്ള ഗ്രാമങ്ങളിലും പട്ടണങ്ങളിലും പാർക്കാനായി പ്രവേശിച്ചു് വൈദികരും തങ്ങളുടെ അജഗഥവും തമ്മിലോ, അധ്യാപകരും ശിഷ്യരും തമ്മിലോ കലഹത്തിനോ ശബ്ദോ ഹേതുവാകരുതു്. അവർ ഇന്നുവരെ ചെയ്തതുപോലെ, അവിടെ തങ്ങളുടെ സ്വന്തം സമൂഹത്തെ രൂപീകരിച്ചു് അപ്പൂണം നടത്തുകയോ സ്നാനം കൊടുക്കുകയോ, സഭാനടപടിക്രമങ്ങളെ അലങ്കോലപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യരുതു്. മറിച്ച്, അവർ മനുഷ്യവാസത്തിൽ നിന്നകന്ന സ്ഥലങ്ങളിലും ആശ്രമങ്ങളിലും പോകുകയും അവിടെ പാർത്തു് സന്യാസം അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യാട്ടെ തങ്ങളുടെ ആശ്രമങ്ങളുടെമേലും പാർക്കുന്നിടത്തും അധികാരമുള്ളവരും ഭരിക്കുന്നവരുമായ ഔദ്യോഗിക സന്ദർശകരെയും മെത്രാന്മാരെയും വൈദികരെയും അനുസരിച്ചു് അവരെ അനുഗമിക്കട്ടെ. ഈ തീരുമാനത്തിനുശേഷം, 'വൈദികരുള്ള പട്ടണങ്ങളിലും ഗ്രാമങ്ങളിലും പാർക്കാൻ പാടില്ല' എന്ന പരിധി ലംഘിച്ചു് അവർ പട്ടണങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുകയോ, ഗ്രാമങ്ങളിൽ വസതികൾ നിർമ്മിച്ചു് അതിൽ അർപ്പണം നടത്തുന്നതായോ, ദേവാലയത്തിനുമുമ്പിലായി വിശ്വാസികളെ വിളിച്ചുകൂട്ടുന്നതായോ സ്നാനം നൽകുന്നതായോ കണ്ടാൽ, അവരെ പൗരോഹിത്യ ശൂശ്രൂഷയിൽനിന്നും ക്രിസ്ത്യാനികളുമായുള്ള സമ്പർക്കത്തിൽ നിന്നും ബന്ധിച്ചു് മുടക്കണം. — മുകളിൽ പേർ പറയപ്പെട്ട ആശ്രമങ്ങൾക്കുള്ളിലും സ്ഥലങ്ങളിലും ഇതു ബാധകമല്ല. മേലിൽ ഏതെങ്കിലും മെത്രാനോ, വൈദികനോ, ഡീക്കനോ, വിശ്വാസിയോ പട്ടണത്തിലോ, സ്വന്തം എസ്റ്റേറ്റിലോ, സ്വന്തം ഭവനത്തിലോ, അവരെ സ്വീകരിച്ചു്, നിഷേധിക്കപ്പെട്ട സംഗതികളിലേതെങ്കിലും ചെയ്യാൻ അവരെ സഹായിച്ചു് സഭയിൽ കലക്കം ഉണ്ടാക്കിയാൽ, വൈദികനാണെങ്കിൽ അയാളുടെ ശൂശ്രൂഷയിൽനിന്നും, അൽമായനാണെങ്കിൽ സഭയിൽ നിന്നും ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളിലുള്ള ഔഗോപിത്വത്തിൽ നിന്നും ബന്ധിച്ചു് മുടക്കണം.

മൂന്നാം കാനോനാ

സത്യത്തിന് അനുസൃതവും മിശിഹായിലുള്ള വിശ്വാസത്തിന് അനുയോജ്യവുമായ നടപടിക്രമം സംബന്ധിച്ചു് ഈ

നിർവചനം സഹായകമാകട്ടെ; മേലിൽ ഒരു മെത്രാനും താൻ ഭരിക്കുന്ന രൂപതയിലോ താൻ ശുശ്രൂഷചെയ്യുന്ന പള്ളിയിലോ വിവാഹം നിരോധിക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ച് നിർബന്ധമോ, ബലപ്രയോഗമോ നടത്താൻ പാടില്ല. വ്യഭിചാരവും പരസംഗവും നിമിത്തം നമ്മുടെ അജഗണങ്ങളെപ്പറ്റി ധാരാളം ആക്ഷേപമുണ്ട്; അതിന്റെ ഭയത്തോടെ പരക്കെ വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. പുറത്തുള്ളവരുടെ ചെവികളിലും അതു എത്തിയിരിക്കുന്നു. അതുവഴി ജാതികളുടെ മുൻപാകെ നാം അവഹേളനം പാത്രമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

തന്റെ വൈദികരോടോ, ഗ്രാമീണ വൈദികരോടോ തന്റെ കീഴിലുള്ള സന്യാസികളോടോ തമ്മിലാകാം നിർബന്ധം പൂർവ്വം ഈ പ്രതം ആവശ്യപ്പെടരുത്. മറിച്ച്, ഈ കാര്യം സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രബോധനം തിരുലിഖിത പ്രബോധനം പോലെ ആയിരിക്കണം. തന്റെ സ്വന്തം ബലഹീനതയിൽ നിന്ന് അയാൾ മറ്റുള്ളവരുടെ ബലഹീനത മനസ്സിലാക്കണം. വിവാഹബന്ധത്തിൽ നിന്നകന്നിരിക്കുന്നതു് തങ്ങൾക്ക് പ്രയോജനകരമായിരിക്കുമോ എന്ന് ശ്രീഹന്മാർ നമ്മുടെ കർത്താവായ മിശിഹായോടാരാഞ്ഞപ്പോൾ “എല്ലാവരും ഈ ഉപദേശത്തിന് കഴിവുള്ളവരല്ല” എന്ന് അവിടുന്ന് അപേക്ഷിച്ചു. അധികം വൈകാതെ, “ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിവുള്ളവർ ഗ്രഹിക്കട്ടെ” എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഈ കാര്യം ശ്രീഹന്മാരുടെ മനസ്സാക്ഷിക്ക് അവിടുന്ന് വിട്ടുകൊടുത്തു (മത്താ. 19:11-12).

വിവാഹം തടയുന്നതു് ശരിയാണോ എന്ന് അറിയിക്കണം എന്ന് കൊറീന്തോസുകാർ ഏഴുതീയപ്പോൾ ഭാഗ്യവാനായ ശ്രീഹാ നമ്മുടെ രക്ഷകന്റെ പ്രബോധനമനുസരിച്ച് ഇപ്രകാരം പഠിപ്പിച്ചു: “നിങ്ങൾ എനിക്കു ഏഴുതീയ സംബന്ധിച്ചു: സ്ത്രീയേ സ്വപർശിക്കാതിരിക്കുന്നതാണ് പുരുഷന് നന്നു്. എന്നാൽ വേഗ്യാഭോഷം നിമിത്തം ഓരോരുത്തരും സ്വന്തം ഭാര്യയെ വെച്ചുകൊള്ളട്ടെ. സ്ത്രീ തന്റെ ഭർത്താവിനെയും. മറ്റൊരാൾക്കു്, ശ്രീഹാ മാനുഷിക ബലഹീനതയും കാര്യത്തിന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടും പരിഗണിച്ചപ്പോൾ, സ്വന്തമുഷ്ടതയാൽ ഈ പ്രതം നടത്തിയവർക്ക് താഴെപ്പറയുന്ന പ്രബോധനം നല്ലി: “അവിവാഹിതരും വിധവകളും എന്നേ

പ്പോലെ ആയിരിക്കുന്നതാണ് അവർക്ക് നല്ലതെന്നാണ് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്. എന്നാൽ അപ്രകാരം കഴിയാൻ സാധ്യമല്ലെങ്കിൽ അവർ വിവാഹിതരാകട്ടെ; കാരണം, സംയമനം സാധ്യമല്ലാത്തവർ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതാണ് നല്ലതു്” (1 കൊറി. 7:1-2;8-9).

ഇപ്രകാരം, സ്വയം നിഗ്രഹം ഇല്ലാത്തവരും അനേകരുടെ മനസ്സാക്ഷിക്ക് ഇടർച്ച വരുത്തിയവരുമായ മനുഷ്യരുടെ അയഞ്ഞ മനസ്ഥിതി നമുക്കും നമ്മുടെ അജഗണത്തിനും വരുത്തിവെച്ച നാശം എന്തെന്ന് ഇപ്പോൾ നാം ഓരോരുത്തരും മനസ്സിലാക്കിയെങ്കിൽ, നമ്മുടെ ഇടയിലെ ബലഹീനർക്കായി നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള പ്രതിവിധിയെ നിന്ദിക്കാതെ, നമുക്കും നമ്മുടെ ജനത്തിനും വേണ്ടി നാം നിർദ്ദേശിക്കുന്ന തിരുത്തലിലൂടെ നമ്മുടെ ജീവിതരീതികളിൽ മാറ്റം വരുത്തിയും പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്തും നമ്മുടെ രോഗം തുറന്നു കാട്ടുകയും നമ്മുടെ പാപങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുകയും വേണം. നമ്മുടെ വലിയ ഗുരുവിന്റെ വാക്കുകൾക്കു നമുക്കു സാക്ഷ്യം വഹിക്കാം: “സംയമനം സാധ്യമല്ലാത്തവർ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതാണ് നല്ലതു്.” നാം ഓരോരുത്തരും സ്വയം രണ്ടിലൊന്ന് തനിക്കായി തെരഞ്ഞെടുക്കണം. ഒന്നുകിൽ പരിപൂർണ്ണമായി പരിവർജ്ജിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ ആത്മാർത്ഥമായി അടുത്തു ചെല്ലുക. ഭാഗ്യവാനായ പൗലോസിന്റെ പ്രബോധനത്തിൽ പാദമൂന്നാം മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തിനു യോഗ്യമായ രീതികളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞുകൊണ്ട് തന്റെ കത്തിൽ തിമോതിയോസു് ഇപ്രകാരം കല്പിച്ചു: “ഒരുവൻ മെത്രാൻസ്ഥാനം ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ അവൻ നല്ലകാര്യം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. മെത്രാൻ കുറു മറ്റൊരുവനും ഏകഭാര്യയുടെ ഭർത്താവുമായിരിക്കണം.” (1തിമോ 3:1-2). ഈ പ്രബോധനം എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും ബാധകമാണെന്നതു സുവ്യക്തമാണ്. കാരണം, ശൈശവം മുതൽ മനുസരിച്ച് അവരിൽ ആരെങ്കിലും ഏക ഭാര്യയുമായി വിവാഹബന്ധത്തിലാണെങ്കിൽ, ആ വിവാഹം നൈയാമികമായിരിക്കും.

ശൈശവം മുതൽ സ്വീകരിച്ച ഡീക്കന്മാരെ സംബന്ധിച്ചു: സത്യസന്ധവും നൈയാമികവുമായ വിവാഹബന്ധത്തിൽ

ഏക ഭാര്യയുമായി യോജിക്കുന്നതിനും പിടലി കടുത്തവരുടെ അയഞ്ഞ മനസ്ഥിതി മൂലം പുറത്തുള്ളവർ നിന്ദിക്കുകയും ദുഷ്ടി ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പുരാതന രീതിയിൽ നിന്ന് ഓടിയകലുന്നതിനും നാം അവരെ അനുവദിക്കുന്നു. പുതുതായി ഡീക്കൻ പട്ടം സ്വീകരിക്കാൻ വരുന്നവരുടെ നൈയാമിക വിവാഹവും അവരുടെ ജീവിതരീതികളും പരിശോധനാവിധേയമാക്കണം. അവർ സത്യസന്ധരായ വിവാഹിതരാണെങ്കിൽ ശെമ്മാശ്ശി പട്ടം കൊടുക്കാം. അങ്ങനെ 'ഡീക്കൻമാർ ഏകപത്നീവ്രതം അനുഷ്ഠിക്കുന്നവരും സന്താനങ്ങളെയും കുടുംബത്തെയും നന്നായി നിയന്ത്രിക്കുന്നവരും ആയിരിക്കണം.' എന്ന ഔദ്യോഗിക പ്രബോധനം അവർ പൂർത്തീകരിക്കട്ടെ.

നമ്മുടെ ഇടയിൽ രോഗികളായവർ പരിപൂർണ്ണമായി സുഖപ്പെടുന്നതിന്, അവർ അതാഗ്രഹിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും, ഈ കാനനോടുകൂടി നാം ഇതും കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു. ഔദ്യോഗിക വചനം അനുസരിച്ച്, അവർ പ്രത്യാശയിൽ നിന്ന് വെട്ടിനീക്കപ്പെട്ടവരും തങ്ങളുടെ സംയമനമില്ലായ്മയിൽ എല്ലാത്തരം ശ്ലേച്ഛതകൾക്കും അഴിഞ്ഞാട്ടങ്ങൾക്കും സ്വയം സമർപ്പിച്ചവരുമാണ്. അവർ വ്യഭിചാരത്തിലും പരസംഗത്തിലും സന്തുഷ്ടി കണ്ടെത്തുന്നു. അവർ ദൈവഹിതാനുസൃതം നൈയാമികമായി വിവാഹം കഴിക്കുകയും സന്താനങ്ങളെ ജനിപ്പിച്ച് വളർത്തുകയും ചെയ്തിട്ടില്ല. **കാനൻ:** മെത്രാന്മാരാരും തങ്ങളുടെ കീഴിലുള്ള പട്ടണത്തിൽ നിന്നോ ഗ്രാമങ്ങളിൽ നിന്നോ ഡീക്കൻ പട്ടം സ്വീകരിക്കാൻ വരുന്നവർക്ക്, തങ്ങൾ സമീപിക്കുന്ന പട്ടണത്തിനനുസൃതമായ ജീവിതരീതികളുണ്ടോ എന്നും നൈയാമിക വിവാഹം നടത്തി കട്ടികളെ ജനിപ്പിച്ച് വളർത്തിയിട്ടുണ്ടോ എന്നും പരിശോധിച്ചറിയാതെ പട്ടം കൊടുക്കരുത്. മിശിഹായുടെ സഭയിൽ നിന്ന് പാഷണ്ഡതകളുടെ ലാഭമരണവും അഹങ്കാരവും ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം തുത്തുമാറ്റിക്കളയുന്നതിനാണിത്. വ്യഭിചാരത്തിലും പരസംഗത്തിലും മറ്റും ദുഷ്ട പ്രവൃത്തികളിലും വ്യാപരിച്ച് തങ്ങളുടെ ദുഷ്ടകാമത്തെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുകയും അതേസമയം വിവാഹവും സന്താനങ്ങളെ ജനിപ്പിക്കലും തിന്മയാണെന്ന് പറയുകയും ചെയ്യുന്ന പാഷണ്ഡികളുണ്ടല്ലോ. വ്യർത്ഥാഭിമാനത്തെ നിന്ദിക്കുന്ന നിശ്ചയ

ധാർമ്യത്തോടുകൂടി ഏകയോഗമായി നമുക്ക് നമ്മുടെ രാജഗണത്തിൽ നിന്ന് കപ്രസിദ്ധവും വിനാശകരവുമായ എല്ലാ പാരമ്പര്യങ്ങളും നീക്കിക്കളയാം. ദൈവകൃപയാൽ നമുക്കേല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന രൂപതകളിലുള്ള വിവാഹിതരുടെയും അവിവാഹിതരുടെയും മേൽ നീതിപൂർവകവും നെറിവുള്ളവയുമായ അതിർത്തികൾ വയ്ക്കാം. സ്വന്തമനസ്സോടുകൂടി വിവാഹം വേണ്ട എന്നു തീരുമാനിക്കുന്നയാൾ ശുദ്ധതയോടുകൂടി, സ്ഥിരമായി, മനസ്സുതർച്ച കൂടാതെ ഒരേകാന്തസ്ഥലത്തു് പാർക്കട്ടെ.

ശുദ്ധതയിലും ഭൗമിക വസ്തുക്കളുടെ വർജ്ജനയിലും മിശിഹായെ പ്രസാദിപ്പിക്കാൻ പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ട് തനിക്കായി ഈ അവിവാഹിത ജീവിതരീതി തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന വ്യക്തി, സത്യസന്ധമായ വിവാഹത്തെയും സന്താനങ്ങളെ ജനപ്പിക്കലിനെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള ഈ സ്വപക്ഷമായ അനുവാദത്തിനുശേഷം, വ്യഭിചാരത്തിനും പരസംഗത്തിനും മുതിർന്നാൽ, കാനോനുകളുടെ മുടക്കുകൾവഴി ശിക്ഷിക്കപ്പെടട്ടെ. അയാൾ ഒരു വൈദികനാണെങ്കിൽ, തന്റെ തെറ്റിനനുസൃതമായ അനുതാപം കാണിക്കുകയും മാപ്പിന് അർഹനാണെന്ന് തെളിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ പൗരോഹിത്യ ശുശ്രൂഷയ്ക്കു് അന്യനായിരിക്കട്ടെ. മരിച്ച്, നൈയാമിക വിവാഹം നടത്തിയ വ്യക്തി, മറ്റു സ്ത്രീകളുമായി ചേരാൻ തുനിയുകയോ, സ്വഭാവീകവന്ധ്യത്വമൊഴികെ യഥാർത്ഥ വിവാഹത്തിന്റെ ഫലങ്ങളെ തടയുകയോ ചെയ്താൽ അയാളും സഭാസംസർഗത്തിനും പൗരോഹിത്യ പദവിക്കും അന്യനായിത്തീരട്ടെ.

അവിവാഹിതനായ ഒരു വൈദികൻ ശരിയായ രീതിയിൽ വിവാഹിതനാകുവാൻ നൈയാമികമായി സന്താനങ്ങളെ ജനിപ്പിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ, ഭേദവദ, ആദ്യ ഭാര്യ മരിച്ച ഒരു വൈദികൻ വീണ്ടും വിവാഹിതനാകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ, മെത്രാൻ അതിനെ തടയാൻ പാടില്ല; കാരണം, നേരം വണ്ണമുള്ള വിവാഹവും സന്താനജനനവും പൗരോഹിത്യത്തിന് മുൻപായാലും പിൻപായാലും ദൈവത്തിന് പ്രീതികരവും സ്വീകാര്യവുമാണ്. ഒരു സ്ത്രീയുമായുള്ള വിവാഹവും അതുപോലെതന്നെ: മരണമോ, ഈ ലോകത്തി

ലുണ്ടാകാവുന്ന ആവശ്യങ്ങളോ നിമിത്തം വിവാഹത്തിന് വീണ്ടും അപേക്ഷിക്കുന്ന സഹോദരന്മാർ ഒന്നിനു പിറകേ ഒന്നായി സംഭവിച്ചാലും അത് അനുവദനീയമാണ്?()

അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ ഈ കാര്യങ്ങൾ കല്പിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നൈയാമിക വിവാഹവും സന്താനോല്പാദനവും എന്നതിനേക്കാൾ വിശുദ്ധീകരണവേണ്ടിയുള്ള തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നിർബന്ധത്തിൽ നിന്നും പരമ്പ്രേരണയിൽ നിന്നും സ്വതന്ത്രമായിരിക്കാനാണിത്. ഈ സത്യപ്രബോധനത്തിന് എതിരായി ഉയരുകയും ശ്ലേച്ഛമാണെന്ന് തന്റെ അഹങ്കാരത്തിൽ പരിഗണിക്കുകയും, പരിപൂർണ്ണ വിശുദ്ധി, അല്ലെങ്കിൽ നൈയാമിക വിവാഹവും അതിന്റെ സദാഫലങ്ങളായ സന്താനോല്പാദനവും എന്ന രണ്ടിലൊന്ന് നൽകിക്കൊണ്ട് നാമിപ്പോൾ ഏഴുതിവച്ച നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ നിജസ്ഥിതിയിൽ നിലനില്പാൻ പ്രേരിതനാകാതിരിക്കുകയും മിശിഹായുടെ സഹായത്താൽ നാം തുറന്നുകാട്ടി നമ്മുടെ ഇടയിൽ നിന്ന് നിഷ്കാസനം ചെയ്ത സംഗതികൾ തെറ്റായ മുട്ടുപടത്താൽ പഠിപ്പിക്കുകയും അനുവർത്തിക്കുകയും "കരയുന്നവർ" എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുകയും എന്നാൽ അതിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ നിന്ന് വളരെ അകന്നിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വഞ്ചകരെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾ മുകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയവ അംഗീകരിക്കാതിരിക്കുകയും സന്മനസ്സോടും വഞ്ചനയില്ലാത്ത ഹൃദയത്തോടും കൂടെ സ്വന്തം ഒപ്പം മുദ്രയും കൊണ്ട് ഈ സംഗതികൾ യോജിച്ച് അംഗീകരിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ, ഈ കാര്യങ്ങൾക്കെതിരായി പഠിപ്പിക്കുകയോ മുകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തി ഈ രേഖയിൽ ഉറപ്പിച്ചവ അംഗീകരിക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്താൽ, അയാൾ ഒരു മെത്രാനോ, വൈദികനോ സന്യാസിയോ ആണെങ്കിൽ അയാൾക്കു നാമുമായി ഒരു കൂട്ടിയ്യയും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല. അയാളുമായി നാം ബന്ധം പുലർത്തുകയില്ല; അയാൾ ശുശ്രൂഷിക്കുന്ന പൗരോഹിത്യത്തിൽ നിന്ന് അയാളെ മുടക്കുകയും ചെയ്യും. സഭയിലെ ഒരു പദവിയിലും ശുശ്രൂഷിക്കാൻ അയാൾക്കുനവാദമില്ല. അയാൾ ഒരു രാജാക്കനാണെങ്കിൽ അയാളെ ബന്ധിച്ച് മുടക്കണം. ഞങ്ങളുടെ ഒപ്പം മുദ്രയും കൊണ്ട് മുകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയവയുടെയെല്ലാം നിജസ്ഥിതി ഞങ്ങൾ ഉറപ്പിക്കുന്നു.

- ഞാൻ അകാചിയൂസ് മെത്രാൻ, പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കോസ്, മുകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നവയെല്ലാം അംഗീകരിക്കുകയും ഒപ്പം മുദ്രയും വയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.
- ഞാൻ പാപ്പാ, ബേത്—ലാപാതിലെ മെത്രാൻ, ബേത്—ഹൂസായേ മെത്രാപ്പോലീത്താ.....
- ഹായ്, പേരാത് മെശാന്റെ എപ്പിസ്കോപ്പാ—മെത്രാപ്പോലീത്താ.....
- പാരോമായ്, മറുനഗരത്തിലെ മെത്രാൻ.....
- യോഹന്നാൻ, കർകാ ദ് ബേത്സ്സോകിന്റെ മെത്രാൻ, ബേത്—ഗർമായ് മെത്രാപ്പോലീത്താ.....
- ബാതി, ഹൊർമിസ്ദ് അർദബീർ മെത്രാൻ.....
- അബ്ബീശോ, കൾകാർ മെത്രാൻ.....
- ശൈമയോൻ, ഹിർത്ത് മെത്രാൻ.....
- യസ്ദ്ഗേർദ്, ദൊറായ് മെത്രാൻ.....
- ശീലാ, സാബേമെത്രാൻ മിഹ്റാൻസായുടെ ഡീക്കനം നോട്ടറിയം; ഈ രേഖയിൽ അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി ഒപ്പിടാൻ നിയുക്തനായിരിക്കുന്നു.....
- നർസാ, റീമാ മെത്രാൻ ബാജീസിന്റെ ഡീക്കനം നോട്ടറിയം; ഈ രേഖയിൽ ബാജീസിനുവേണ്ടി ഒപ്പിടാൻ നിയുക്തനായിരിക്കുന്നു.....
- പോശായ് ശുശ്തെർ മെത്രാൻ.....
- മീക്കാ, ലാശോ, മെത്രാൻ.....
- അബ്രഹാം, മേദ്യാ മെത്രാൻ.....
- യൗസേപ്പ്, നെഹർഗൂർ മെത്രാൻ മാർ ഏലിയായുടെ പ്രെസ്ബിറ്ററിയം നോട്ടറിയം; അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർദ്ദേശത്താൽ ഞാൻ ഈ രേഖയിൽ ഒപ്പിട്ടിരിക്കുന്നു...
- നോഹ, ബലാശ്ഫർ മെത്രാൻ.....
- ഇസഹാക്കു, കർക്കാ ദ് മെശാൻ മെത്രാൻ.....
- അബ്രഹാം, തഹാൽ മെത്രാൻ.....
- പാപ്പാ, അരിവാൻ മെത്രാൻ.....
- അബ്രഹാം, അക്സദ്നക്ര കത്തിഡ്രലിലെ പ്രെസ്ബിറ്റർ റായ് മെത്രാൻ മാർ യൗസേപ്പിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർദ്ദേശാനുസരണം ഈ രേഖയിൽ ഒപ്പിട്ടിരിക്കുന്നു.....
- മോശ, ഫീറോസ്ഷപ്പർ മെത്രാൻ.....
- ദാനിയേൽ, കർമേ മെത്രാൻ.....
- ഹൊദീദാദ്, ഹർബ്ഗെലാൽ മെത്രാൻ.....
- അബ്രാത്, ബേത്—ബാഗാശ് മെത്രാൻ.....
- ഹോശ, അസർബെജാനിലെ ഗെൻസാക് മെത്രാൻ...

മാർ അകാചിയൂസിന്റെ സിനഡ് അവസാനിച്ചു.

ബർസൗമയുടെ സിനഡ്

ആമുഖം

ബർസൗമ സെലൂഷ്യൻ സഭാനേതൃത്വത്തോട് പിണങ്ങി കഴിഞ്ഞ കാലത്തു് ബേത് - ഹൂസായേയുടെ (ഏലാമിന്റെ) മെത്രാപ്പോളീസായ - ബേത് - ലാപാതിൽ വെച്ച് ഒരു ബേത് സിനഡ് കൂടി. കാലാന്തരത്തിൽ എതിർപ്പ് അവസാനിപ്പിച്ചു് അകാചിയസുമായി രമ്യതയിലായപ്പോൾ തന്റെ സിനഡ് അയാൾ തന്നെ റദ്ദു ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടു് ആ സിനഡ് പൗരസ്ത്യ സിനഡുകളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല.

ബേത്-ലാപാത് സിനഡ്

വീണ്ടും, നിസിബിസ് മെത്രാൻ ബർസൗമയുടെ സിനഡ് പൗരസ്ത്യ പിതാക്കന്മാരുടെ സിനഡുകളോടുകൂടി ഈ സിനഡ് ഈ രേഖയിൽ ചേർക്കാത്തതിന്റെ കാരണം ഇതാണ്: ബർസൗമ തന്റെ ജീവിതകാലത്തു് ബേത്-ഹൂഹദ്രാനാട്ടിൽ ബേത് - ഹെദ്രായ് ഗ്രാമത്തിലേക്കു് വന്ദ്യനും പിതാക്കന്മാരുടെ വിശുദ്ധ പിതാവുമായ അകാചിയസ് കാതോലിക്കോസിന്റെ പക്കലേക്കു വന്നു. അവിടെ മെത്രാന്മാരുടെ സിനഡിൽ അവർ ഒന്നിച്ചു് കുറച്ചു സമയം ചെലവഴിച്ചു. അയാളും അയാളുടെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന മെത്രാന്മാരും ബേത് - ലാപാത് പട്ടണത്തിൽ വെച്ച് തങ്ങൾ ചെയ്ത സകലതിനെക്കുറിച്ചും അനുതപിക്കുകയും ഒരുമ്പടി ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു: "രാജകീയ പട്ടണങ്ങളായ സെലൂഷ്യ - ഏസ്യസി ഫണിൽ വെച്ച് മെത്രാന്മാരുടെ ഒരു സിനഡ് വിളിച്ചുകൂട്ടണം; തങ്ങളുടെ മെത്രാന്മാരോടു കൂടി എല്ലാ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും സംബന്ധിക്കണം. ഞാൻ അവിടെ വന്നു്, ബേത് - ലാപാത് നഗരത്തിൽ വെച്ച് ചെയ്തവയെല്ലാം നീക്കിക്കളയാം". ദൈവസ്നേഹിതനും വന്ദ്യനും വിശുദ്ധനുമായ മാർ അകാചി

യസ് കാതോലിക്കോസ് - പാത്രിയർക്കീസ്, ബർസൗമയുടെ അനുതാപം കണ്ടു് അയാളെ സ്വീകരിക്കുകയും പരസ്പരം അനുരഞ്ജനത്തിലും യോജിപ്പിലും എത്തിച്ചേരുകയും ചെയ്തു. അവരെക്കുറിച്ച് പൗരോഹിത്യ ശുശ്രൂഷയിലും ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളുടെ സ്വീകരണത്തിലും പങ്കുകൊണ്ടു.

പാത്രിയാർക്കൽ സിംഹാസനത്തിന്റെ പ്രോവിൻസായ സെലൂഷ്യ-ഏസ്യസിഫണിലെ മെത്രാന്മാർക്കു് ബർസൗമയും കൂടെയുള്ളവരും എഴുതി; ബേത്-ഹൂസായേ പ്രദേശത്തുള്ള ബേത്-ലാപാതിൽ വെച്ച് നടന്ന സിനഡിൽ വെച്ച് ബർസൗമ ചെയ്തവയെല്ലാം പരിപൂർണമായി നീക്കി നിർവീര്യമാക്കിയിരിക്കുന്നു എന്ന് അവരെ അറിയിച്ചു. അതായതു്, താഴെ പറയുന്ന രേഖകൾക്കെതിരെ, കാതോലിക്കോസിന്റെ ആർക്കിയെപ്പീസിൽ അവരുടെ മുദ്രകളോടുകൂടി അവ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടു്.

പിതാക്കന്മാരുടെ സിനഡുകളുടെ കൂടെ ഈ സിനഡ് ചേർക്കാത്തതിന്റെ കാരണം ഇതാണ്. തെറ്റായ മനസ്സാരിയോടു കൂടിയും മാനുഷിക വികാരത്തോടു കൂടിയുമാണു് അതു് കൂടിയതെന്നു് തന്റെ ജീവിതകാലത്തു് ബർസൗമ താനെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. സഭാനേതൃത്വത്തിലായിട്ടുണ്ടു് അതു് രൂപീകൃതമായതു്. അതു സഭാഭരണത്തിൽ വഴിപിഴയ്ക്കലും തർക്കവും കഴിച്ചിലും ഉണ്ടാക്കി. ജ്ഞാനിയായ മനുഷ്യൻ എന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹം തന്റെ തെറ്റു് അംഗീകരിച്ചു. ബേത്-ലാപാതിൽ വെച്ച് തെറ്റായി ചെയ്തവയെല്ലാം അദ്ദേഹം അഴിച്ചു നീക്കിക്കളഞ്ഞു. "പൗരസ്ത്യ സിനഡുകളെല്ലാം ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഒന്നിച്ചു കൊണ്ടു വരാനും അവയോടൊപ്പം പാശ്ചാത്യ സിനഡുകളുടെ റിക്കാർഡുകളും ചേർക്കാനും ഏകയോഗമായി തീരുമാനിച്ചപ്പോൾ, എന്തു കൊണ്ടാണു് ഈ ഏക സിനഡിനു് അംഗീകാരം ഇല്ലാതെ പോയതു് എന്ന് ഈ കൃതി വായിക്കുന്ന വായനക്കാർ ആരെങ്കിലും ചോദിക്കാതിരിക്കാനാണു് ഞങ്ങളിപ്രകാരം വ്യക്തമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു്. ഈ സിനഡിന്റെ കാരണം അയാൾ മനസ്സിലാക്കി, സഭാസിനഡുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇതു് പരിഗണിക്കപ്പെടാതെയും അംഗീകരിക്കപ്പെടാതെയും ഇരുന്നതു് ശരിയായിട്ടാണെന്നു് ബോധ്യപ്പെടുത്തേണം.

മാർ ബാബായിയുടെ സിനഡ് (498)

ആമുഖം

മാർ ബാബായ് കാതോലിക്കോസിന്റെ കാലത്ത് (497—502 / 3) സെലൂഷ്യയിൽ വച്ച് ഒരു സിനഡ് നടന്നു. സഭാനടപടിക്രമം സംബന്ധിച്ച് തീരുമാനങ്ങളെടുത്തു. വൈദികസ്ഥാനികളുടെ വിവാഹം ഒരു ചർച്ചാവിഷയമായിരുന്നു. വിവിധ ഗണങ്ങളിൽപ്പെടുന്ന വൈദികസ്ഥാനികൾ സന്താനോല്പാദനം ലക്ഷ്യമാക്കി മാന്യമായ വിവാഹബന്ധത്തിലേർപ്പെടുന്നതിനു സിനഡ് അനുവാദം നൽകി.

നിസിബിസ് മെത്രാൻ ബർസായും അകാചിയുസ് കാതോലിക്കോസും പരസ്പരം ചൊല്ലിയിരുന്ന മഹാരോൻ നീക്കിക്കളഞ്ഞു. അവരിരുവരും മരിച്ചുകഴിഞ്ഞതുകിലും പരസ്പരം ചൊല്ലിയിരുന്ന മഹാരോൻ നിലനിന്നിരുന്നു.

സെലൂഷ്യൻ സഭാനേതൃത്വത്തെ എതിർത്തിരുന്ന മെത്രാന്മാർ അക്കലത്തും പേർഷ്യയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ബേത്—ലാപാതിലെ പാപ്പാ, റിവ്—അർമേനിയയിലെ യസുദാദ് എന്നിവർ എതിർപ്പിന് നേതൃത്വം നൽകി. സെലൂഷ്യൻ കാതോലിക്കോസാണ് പേഷ്യൻ സഭാധ്യക്ഷൻ എന്നു തീർപ്പു കല്പിച്ചു.

സെലൂഷ്യാസിനഡ്

വീണ്ടും, കാതോലിക്കോസ് മാർ ബാബായിയുടെ സിനഡ്.

ഫിറോസ്—ഷപ്പൂറിലെ മോശ, കർമേയിലെ ദാനിയേൽ, അബ്രാശഹറിലെ യൊഹാനിസ്, ബേത്—സബ്ദായിലെ യോഹന്നാൻ, ബാലാദിലെ നോഹ, റീമയിലെ മാരി, നെഹർഗൂറിലെ മോശ, ബേത്—ബാഗാശിലെ അബ്രാത്,

ഹർബ്ഗെലാലിലെ ഹൊദിദാദ്, മായൽതായിലെ യോഹന്നാൻ, ലാശോമിലെ അബ്രഹാം, തഹാലിലെ അബ്രഹാം, ബേത്—ദാസനിലെ മാറെ റഹ്മെ, മറുവിലെ യോഹന്നാൻ, ഹൊർമിസുദ്—അർമേനിയയിലെ ശീലാ, ശൂശ്തെരിലെ യസുദ്ഗേർദ്, പേർഷ്യയിലെ അബ്രേം, പേരാത്—മൈശാനിലെ മാരോൻ, ബേത്—മേഹ്റുഖായേയിലെ അബ്രഹാം, ഗോർഗാനിലെ അബ്രഹാം, റായ്യിലെ യൗസേപ്പ്, മേദ്യയിലെ ബാബായ്, ബലാസഫറിലെ അഹാരോൻ, ബേത്—ദാരായേയിലെ ബ്രീക്കീശോ, സാബേയിലെ മിഹ്റുൻസാ, ഷർഹഖർത്തിലെ പൗലോസ്, ബേത്—നൂഹദ്രായിലെ സോളമൻ, കർകാ ദ് ലേദാനിലെ സോളമൻ, ഹിർതായിലെ ഏലിയോ, കശ്കാറിലെ അമ്മാനവേൽ, കർകാദ്ബേത് സ്റ്റോകിലെ ബോക്തീശോ, ഹദിയാബിലെ യൗസേപ്പ്, പേരാതിലെ ആഹായ്, നിസിബിസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ഹോശ, ബേത്—ലാപാതിലെ മെത്രാൻ മാർവായ്, കാതോലിക്കാ ബാബായ്.

രണ്ടാം തെഷ്റീ മാസത്തിൽ, സമാധാന പ്രിയന്മാരായ ശാന്തശീലന്മാരും രാജാക്കന്മാരുടെ രാജാവുമായ സമാസാഫിന്റെ രണ്ടാം ഭരണ വർഷത്തിൽ ദൈവതിരുമനസ്സ് അനുസരിച്ച്, രാജാക്കന്മാരുടെ രാജാവിന്റെ കല്പനപ്രകാരവും പുണ്യപരിതന്നും ദൈവഭയമുള്ളവനുമായ മാർ ബാബായിയുടെ പ്രോത്സാഹനത്താലും ഞങ്ങളും അരാമയരുടെ പട്ടണത്തിലെത്തി. അങ്ങനെ വന്നുചേർന്ന വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിലെ മെത്രാന്മാരായ ഞങ്ങളുടെ പേരുകൾ താഴെ പറയുന്നു:

നിസിബിസ് മെത്രാനും അറാബാ രൂപതകളുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായുമായ ഹോശ, പേരാത് മെത്രാനും മൈശാൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായുമായ ആഹായ്, അർബേൽമെത്രാനും ഹദിയാബ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുമായ യൗസേപ്പ്, കർകാദ്ബേത് സ്റ്റോക് മെത്രാനും ബേത്—ഗർമായ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുമായ ബോക്തീശോ, കർകാ ദ് ലേദാൻ മെത്രാൻ അമ്മാനവേൽ, അർസൂൻ മെത്രാൻ ഇയ്യോബ്, കർകാ ദ് മൈശാൻ മെത്രാൻ ഇസഹാക്, ബേത്—നൂഹദ്രാ മെത്രാൻ സോളമൻ, ഷർഖാർത് മെത്രാൻ പൗലോസ്, സാബേ മെത്രാൻ മിഹ്റു

നർസാ, ബേത് ദറായേ മെത്രാൻ ബ്രിക്കീശോ, ഫീറോസ് ഷപ്പർ മെത്രാൻ മോശ, ബാലാസ് ഫർ മെത്രാൻ അഹറോൻ, മേദിയ മെത്രാൻ ബാബായ്, റായ് മെത്രാൻ യൗസേപ്പ്, ഗോർഗാൻ മെത്രാൻ അബ്രഹാം, ബേത്-മെഹ്-ഖ് റായേയുടെയും ഇസ്ഫഹാൻറെയും മെത്രാൻ അബ്രഹാം, തോസിൻറെയും അബ്രാശഹാൻറെയും മെത്രാൻ യൊഹാനിസ്, ബേത്-സബ്ദായ് മെത്രാൻ യോഹന്നാൻ, ബാലാദ് മെത്രാൻ നോഹ, റീമാ മെത്രാൻ മാരി, നെഹർഗർ മെത്രാൻ മോശ, ബേത്-ബാഗാശ് മെത്രാൻ അഫ്രാത്, ഹർബ് ഗെലാൽ മെത്രാൻ ഹൊദീദാദ്, മായൽതാ മെത്രാൻ യോഹന്നാൻ, ലാശോ. മെത്രാൻ അബ്രഹാം. തഹാൽ മെത്രാൻ അബ്രഹാം. കത്തിലൂടെ തങ്ങളുടെ സമ്മതം അറിയിച്ച മറ്റു മെത്രാന്മാരുടെ പേരുകൾ: കർമേ മെത്രാൻ ദാനിയേൽ, ഹർയോ മെത്രാൻ യസ്ദാദ്, സുസ മെത്രാൻ പാപ്പാ.

ഞങ്ങളുടെ ബഹുമാന്യ പിതാവായ കാതോലിക്കോസ് മാർ ബാബായിയോടുള്ള ബഹുമാനം കൊണ്ടും അദ്ദേഹത്തെ അഭിവാദനം ചെയ്യാനുമായി ഞങ്ങളെല്ലാവരും സന്മനസ്സോടും സ്നേഹത്തോടും ഒരുമിച്ചുകൂടി.

സെല്യൂഷ്യാ - സ്റ്റേസിയൻ പട്ടണങ്ങളിലെത്തിയ ഞങ്ങൾ മിശിഹായുടെ സ്നേഹത്തിൽ സമാധാനപ്രിയനും ശാന്തശീലനുമായ അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിച്ചു. തന്റെ സന്മനസ്സുനചിതമായ വിധം തന്റെ ചൈതൃക പ്രാമുഖ്യത്തിലുള്ള സമൂഹത്തിലെ അംഗങ്ങളും സഹോദരന്മാരുമെന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹം ഞങ്ങളെ സ്നേഹപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു. സമാധാനപ്രിയനും സൗഹൃദവാനും രാജാക്കന്മാരുടെ രാജാവുമായ സാമാസാപ് തനിക്കയച്ച കത്തു് അദ്ദേഹം ഞങ്ങളെ കാണിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധികാരത്തിൽ കീഴിലുള്ള മെത്രാന്മാരെല്ലാവരും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം ഒന്നിച്ചുചേരുകയും സത്യസന്ധമായ വിവാഹത്തിന്റെയും സന്താനോല്പാദനത്തിന്റെയും വിഷയത്തിൽ വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള എല്ലാ സന്യാസികൾക്കും വേണ്ടി നവീകരണം വരുത്തുകയും ചെയ്യണമെന്ന് അതിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു.

മിശിഹായുടെ നിയമങ്ങൾ അനുവർത്തിക്കുന്ന മുകളിൽ പേരെഴുതിയിട്ടുള്ള ഞങ്ങളെല്ലാവരും നമ്മുടെ ജനങ്ങളുടെയും അജഗണങ്ങളുടെയും ഇടയിൽ വിവാഹത്തെയും സന്താനോത്പാദനത്തെയും സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങളിൽ ആവശ്യമുള്ള തിരുത്തലുകൾ ഏകമനസ്സോടെ ഏല്പെടുത്തി. പാത്രീയർക്കീസു മുതൽ ഏറ്റവും താഴ്ന്ന നിലയിലുള്ള ആരംഭമെന്നും എല്ലാവരും ഏകഭാര്യയോടു കൂടിയതു് സന്താനോല്പാദനത്തോടു കൂടിയതു് മായ വിശുദ്ധ വിവാഹം പരസ്യമായി നിലനിത്തുവാനും അതിൽ ഏർപ്പെടുവാനും നാം അനുവദിക്കുന്നു. അത്രമാത്രം! ഈ തീരുമാനം ബേത്-ഏസായേ നാട്ടിൽ ബേത്-ലാപാത് നഗരത്തിൽ, രാജാക്കന്മാരുടെ രാജാവായ ഫീറോസിന്റെ 27-ാം വർഷത്തിൽ നടന്ന കൗൺസിലിനോടു. ബാലാഷിന്റെ രണ്ടാം വർഷത്തിൽ ബേത്-ഹെദ്രായിൽ മാർ അകാചിയൂസിന്റെ കാലത്തു് ആരബ് ധവ്യം അരാമിയ നാട്ടിൽ സമാപ്തവും ആയ ഏഴുത്തിനോടും വിശുദ്ധ ചിഖിതങ്ങളുടെ ആശയത്തിലും അല്പാപനത്തിലും സ്ഥാപിതമായ യഥാർത്ഥ വിശ്വസത്തോടും യോജിക്കുന്നതായിരുന്നു.

കാവാദിന്റെ നാലാം വർഷം മുതൽ ഇപ്പോഴത്തെ ഭരണാധിപനും രാജാക്കന്മാരുടെ രാജാവുമായ സാമാസാപ്പിന്റെ രണ്ടാം വർഷം വരെ നിലനിന്നിട്ടുള്ള എല്ലാ ശാപങ്ങളെയും ബഹിഷ്കരണങ്ങളെയും, സകലത്തിന്മേലും ഭരണം നടത്തുന്നവനായ മിശിഹായുടെ വചനത്താൽ ഞങ്ങൾ അഴിക്കുകയും റദ്ദാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സഭാകാര്യങ്ങളിലെ മാനുഷികപ്രവണതകൾ മൂലം സംഭവിച്ചു പോയവയാണവ. തർക്കങ്ങളും മര്യാദാലംഘനങ്ങളുമെല്ലാം അവയ്ക്കു കാരണമായിട്ടുണ്ടു്. അവയിൽ ചിലതു് അനുഗ്രഹീതനായ കാതോലിക്കോസ് മാർ അകാചിയൂസും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുള്ളവരും ചേർന്നു് നിസിബിസിലെ മെത്രാനായ മാർ ബർസൂമയ്ക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുള്ള മെത്രാന്മാർക്കും എതിരേ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ളതുണു്. വേറെ ചിലതു് മാർ ബർസൂമയും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പമുള്ള മെത്രാന്മാരും ചേർന്നു് കാതോലിക്കോസ് മാർ അകാചിയൂസിനും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പമുള്ള മെത്രാന്മാർക്കും എതിരേ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണു്. എന്നാൽ ന്യായമായ രീതിയിൽ നിർവഹിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള തുടർക്കരുളുകളും തുടർന്നും

നിലനില്ക്കുന്നതാണ്. മുൻപറയപ്പെട്ട രണ്ടു തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട വ്യക്തികളും പരസ്പര ശത്രുതയോടുകൂടി എഴുതിയ ലിഖിതങ്ങളും ശിക്ഷാവിധികളും തുടച്ചു നീക്കപ്പെടും. യാതൊരുത്തരും അവ കൈവശം വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാൻ പാടില്ല എന്ന് മിശിഹായുടെ വചനത്തിന്റെ നാമത്തിൽ ഞങ്ങൾ ആജ്ഞാപിക്കുന്നു.

കോക്കേയിലെ ഈ വലിയ പള്ളിയിലെ ശ്ലൈഹികസിംഹാസനത്തിന്റെ ബഹുമാനവും പ്രാഥമ്യവും സംബന്ധിച്ച് ആദ്യകാല പിതാക്കന്മാർ സൂനഹദോസുകൾ വഴി നടപ്പാക്കിയ എല്ലാ ശരിയായ നിയമങ്ങളെയും ഞങ്ങൾ അനുകൂലിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഏക സമ്മതത്തോടും പൂർണ്ണമനസ്സോടും നിർവ്യാജമായ സ്നേഹത്തോടും കൂടെ ഞങ്ങളുടെ ആരേണീയനും വിശുദ്ധനുമായ സഹോദരൻ കാതോലിക്കോസ് മെത്രാൻ മാർ ബാബായിയായ ഞങ്ങളുടെ തലവനും നേതാവും ആജ്ഞാദായകനും ഭരണാധികാരിയുമായി ഞങ്ങൾ പരിഗണിക്കുന്നു. ദൈവയേത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹം നടപ്പാക്കുന്ന എല്ലാ നടപടികളും ഞങ്ങളും അംഗീകരിക്കുന്നു. അഹങ്കാരത്തോടും വിദ്വേഷത്തോടും കലഹപൂർണ്ണവുമായ മനസ്സോടും കൂടി ഈ പ്രാമുഖ്യത്തെയും പിതാക്കന്മാരുടെ സിംഹാസനത്തെയും എതിർക്കുകയും പൗരസ്ത്യ ദേശത്തുള്ള സ്വന്തം സഹോദര മെത്രാന്മാരുടെ നൈയാമിക സമൂഹത്തിൽ നിന്നു സ്വയം വേർപെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആളിനുവേണ്ടി ഞങ്ങൾ ആദ്യം ക്രൈസ്തവമായ രീതിയിൽ മാധ്യസ്ഥ്യം പറയുകയും അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ സമൂഹത്തിലെ ഒരംഗവും സഹോദരനും സഹശുശ്രൂഷകനും എന്ന നിലയിൽ ഞങ്ങളുടെ സമൂഹത്തിൽ നിന്നും അകന്നുപോകരുതെന്ന് ഞങ്ങൾ അയാളെ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കും. എന്നാൽ അയാൾ എതിർപ്പിൽത്തന്നെ നിലനിൽക്കുകയും സഹമെത്രാന്മാരുടെ അഭ്യർത്ഥനയെ അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഞങ്ങളോടുള്ള സഹകരണത്തിൽ നിന്നും സ്വയം വേർപെടുത്തുകയും ചെയ്യാൽ ഞങ്ങൾക്കും അയാളുമായി യാതൊരു വിഷയത്തിലും ബന്ധം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല. അയാൾ പാത്രീയർക്കീസിന്റെ പക്കൽ വരുകയും ഞങ്ങളുടെ ഈ ലിഖിതത്തോടു ഒരു ശിഷ്യനെനോണം സംവദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ ഈ അകൽച്ച നിലനിൽക്കും.

ആണ്ടിൽ രണ്ടു തവണ വീതം നടക്കുന്ന മെത്രാന്മാരുടെ കൗൺസിലിനെ സംബന്ധിച്ച് പൂർവ്വികർ ഏർപ്പെടുത്തിയ നിബന്ധനകൾ അനുസരിച്ച് പ്രോവിൻസിന്റെ തലവനോടൊപ്പം നടത്തപ്പെടുന്നത് ഞങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുകയും അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യും. പാത്രീയർക്കീസിനോട് ചേർന്ന് മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും മെത്രാന്മാരും രണ്ടുവർഷത്തിൽ ഒരിക്കൽ ഒരു കൗൺസിൽ നടത്തണമെന്ന് നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അത് നാലു വർഷത്തിൽ ഒരിക്കൽ ആകണമെന്നാണ് ഞങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നത്. ആ സമ്മേളനം ഒന്നാം തെമ്പ് റി മാസത്തിലാണു നടക്കേണ്ടത്. എന്നാൽ ഈ നാലു വർഷകാലാവധിക്കിടയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഏതെങ്കിലും സുപ്രധാനകാര്യം മുഖമായി കൗൺസിൽ സമ്മേളിക്കണമെന്നു പാത്രീയർക്കീസിനു തോന്നിയാൽ എല്ലാ മെത്രാന്മാരും നല്ല മനസ്സോടെ അതു നിർവ്വഹിക്കണം. അവരിൽ ആർക്കെങ്കിലും രോഗമായിരിക്കുകയോ ഒഴിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലാത്ത എന്തെങ്കിലും തടസ്സമുണ്ടായിരിക്കുകയോ ചെയ്താൽ മാന്യമായി ഏതെങ്കിലും ഒഴികഴിവിൽ അഭയം പ്രാപിക്കാതെ, തന്റെ വൈദിക സമൂഹത്തിൽ നിന്ന് ശ്രദ്ധേയനായ ഒരു വ്യക്തിയെ പ്രതിനിധിയായി കൗൺസിലിലേയ്ക്ക് അയയ്ക്കണം. തീരുമാനങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുന്നതായി സ്വന്തം പേരിൽ ഒരു കത്തും കൊടുത്തു വേണം. പ്രതിനിധിയെ അയയ്ക്കാൻ. എന്നാൽ ഒരാൾ അലംഭാവപൂർവ്വം ഇക്കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാതിരുന്നാൽ, അടിസ്ഥാനമില്ലാത്ത എന്തെങ്കിലും കാരണം പറഞ്ഞ് തന്റെ ആഗമനം താമസിപ്പിച്ചാൽ അയാൾ തന്റെ സ്ഥാനത്തുനിന്നു നീക്കപ്പെട്ടതായി കരുതപ്പെടും. അയാൾ പാത്രീയർക്കീസിന്റെ പക്കൽ വരുകയും കൗൺസിൽ തീരുമാനങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുവരെ ഈ അവസ്ഥ തുടരും.

ബിൽപാതിലെ സഭയെയും റിപ്-അർഷീറിയിലെ മെത്രാനും ചേർഷ്യയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായുമായ യസൂബാദിനെയും സംബന്ധിച്ച്: കൗൺസിലിൽ വരണമെന്നു കാണിച്ച് ബിൽപാതിലെ വൈദികർക്കും യസൂബാദ് മെത്രാനും പലതവണ എഴുതിയതായി മാർ കാതോലിക്കോസിൽ നിന്നു ഞങ്ങൾ അറിഞ്ഞു. എന്നാൽ അവർ താമസം വരുത്തുകയും വരാതിരിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ ഞങ്ങൾ

എല്ലാവരും ചേർന്ന് ഈ തീരുമാനം ചെയ്യുകയും ഈ വിഷയം മാർ കാതോലിക്കോസിന്റെ കൈകളിൽ ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. രാജാക്കളുടെ രാജാവായ സമാസാപ്പിന്റെ ഈ ചിതീയ ഭരണ വർഷത്തിലെ തെശ്റീമാസം മുതൽ അതേ രാജാവിന്റെ മൂന്നാം ഭരണവർഷത്തിലെ തെശ്റീമാസം വരെ ഒരാളെങ്കിലും — പാപ്പാ വരുകയും സഭയുടെ ശരിയായ വിശ്വാസത്തിൽ സമ്മതം രേഖപ്പെടുത്തുകയും തസംബന്ധമായ രേഖകളിൽ ഒപ്പം മുദ്രയും ചാർത്തുകയും ചെയ്യുന്നവെങ്കിൽ, അഥവാ—പാപ്പാ വരാതിരിക്കുന്നപക്ഷം—അദ്ദേഹം തന്റെ പ്രതിനിധിത്വം സഭയുടെ ശരിയായ വിശ്വാസം ഉറപ്പിച്ചു പറയുകയും ഞങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയ ഈ ലിഖിതത്തെ അനുകൂലിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സമ്മതപത്രം കൊടുത്തുവിടുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, അദ്ദേഹം താൻ ഭരിക്കുന്ന രൂപതയിൽ ഞങ്ങളുടെ പങ്കാളിയായി കരുതപ്പെടും; ഇന്നുവരെ സംഭവിച്ച കാര്യങ്ങളെല്ലാം മറക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ അദ്ദേഹം ഈ വിധത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചില്ലെങ്കിൽ, മെത്രാന്മാരുടെ അരാമിയായിലെ ഈ സിനഡ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ ഏർപ്പെടുത്തിയ ശാപം നിലനിൽക്കും.

അതുപോലെ തന്നെ, റിവ്-അർദബീറിലെ മെത്രാനായ യസ്ദാദ് ഞങ്ങളുടെ പിതാവായ കാതോലിക്കോസ് മാർ ബാബായിയെ വണങ്ങുകയും അഭിവാദനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നതിനായി മുകളിൽ നിശ്ചയിച്ച കാലാവധിക്കുള്ളിൽ വരാതിരിക്കുകയും യഥാർത്ഥ സ്നേഹത്തിലും പരിപൂർണ്ണമായ സമാധാനത്തിലും ഞങ്ങൾ ഈ ലിഖിതത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള എല്ലാകാര്യങ്ങളും സമ്മതിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യാൽ അദ്ദേഹം ഞങ്ങളുടെ ശൂന്യം അന്യനായിരിക്കും. അദ്ദേഹവുമായി ഞങ്ങൾക്കു യാതൊരുവിധ കൂട്ടായ്മയും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. തിരിച്ചു വരാത്തവരെല്ലാം മുടക്കപ്പെടുകയും നിരാകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള മെത്രാന്മാരും മുകളിൽ പേർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളവരുമായ ഞങ്ങളെല്ലാവരും — മെത്രാന്മാരുടെ പരിശുദ്ധ തലവനായ കാതോലിക്കോസ് മാർ ബാബായിയുടെ സന്നിധിയിൽ ഇപ്പോൾ സമ്മേളിച്ചിരിക്കുന്നവർ— ഈ ലിഖിതം ഏഴുതുകയും ഒപ്പിടുകയും മുദ്രവയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ ഞങ്ങൾ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു: കാവാദിന്റെ ഏഴാം വർഷം മുതൽ ഇന്നുവരെയുള്ള സംഘർഷത്തിന്റെ കാലഘട്ടത്തിൽ തന്റെ നഗരത്തിലെ വൈദികരും മറ്റൊല്ലാവരും ചേർന്ന് മെത്രാനായി ആരെയെല്ലാം തെരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുണ്ടോ, അവരെയെല്ലാം ഞങ്ങൾ സ്നേഹത്തോടും ബഹുമാനത്തോടും മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തിന്റെ ക്രമത്തോടുംകൂടെ സ്വീകരിക്കും. എന്നാൽ കള്ളന്മാരും കൊള്ളയും കൊണ്ടു മെത്രാൻസ്ഥാനം കൈയടക്കിയവരെ—ഭിന്നതയും കലഹവും ഉപയോഗിച്ചു സ്ഥാനം നേടിയവർ, തന്റെ നഗരത്തിലെ വൈദികരും വിശ്വാസികളാലും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടാത്തവരെ—സഭാപരമായ ശാസനങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഞങ്ങൾ തിരസ്കരിക്കുന്നു. അവരുമായുള്ള സംസർഗത്തിൽ നിന്നു ഞങ്ങളെത്തന്നെ ഞങ്ങൾ അകറ്റുകയും ചെയ്യുന്നു.

മെത്രാനും കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കോസുമായ മാർ ബാബായിയുടെ വൈദികരും ആർച്ചുധീക്കനുമായ ഞാൻ, ശീലാ, കാതോലിക്കോസ് മാർ ബാബായിയുടെ കല്പനയനുസരിച്ച് ഈ പുസ്തകത്തിൽ ഒപ്പു വയ്ക്കുന്നു. മാർ ബാബായി മുകളിൽ പറഞ്ഞതെല്ലാം സമ്മതിക്കുകയും മുദ്ര വയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ബേത്-ഹുസായേയുടെ മെത്രോപ്പോളീസായ ബേത്-ലാപാതിലെ സഭയിലെ വൈദികസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഡീക്കനായ ഞാൻ, പോസായ്, ശ്രേഷ്ഠനായ മാർ മാർവായ് ബിഷപ്പ് മെത്രോപ്പോലീത്തായുടെ കല്പനയാൽ അദ്ദേഹത്തിനു വേണ്ടി ഈ പുസ്തകത്തിൽ ഒപ്പു വയ്ക്കുന്നു. മുകളിൽ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെല്ലാം അദ്ദേഹം സമ്മതിക്കുകയും മുദ്ര വയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അറബികളുടെ നാട്ടിലെ ബിഷപ്പ് മെത്രോപ്പോലീത്തായായ മാർ ഹോശായുടെ ഡീക്കനും നോട്ടറിയുമായ ഞാൻ, ഏലിയാ, മാർ ആബൂൻ മെത്രാന്റെ കല്പനയാൽ അദ്ദേഹത്തിനു വേണ്ടി ഒപ്പു വച്ചിരിക്കുന്നു. മുകളിൽ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെല്ലാം അദ്ദേഹം സമ്മതിക്കുകയും ഒപ്പു വയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പേരാതിലെ മെത്രാനും മൈശാനിലെ മെത്രോപ്പോലീത്തായുമായ ഞാൻ അൻപായി ഈ ലിഖിതം സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ഒപ്പം മുദ്രയും വയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

അർബേലിന്റെ മെത്രാനും ഹദ്യാബിന്റെ മെത്രാപ്പോലീത്തായുമായ ഞാൻ യൗസേപ്പ് മുകളിൽ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയോടെല്ലാം യോജിക്കുന്നു. അവയ്ക്ക് ഒപ്പം മുദ്രയും ചാത്തുന്നു.

പേരാതിലെ മെത്രാനും മൈശാന്റെ മെത്രാപ്പോലീത്തായുമായ ഞാൻ മാറി മുകളിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെല്ലാം സമ്മതിക്കയും അവയ്ക്ക് ഒപ്പം മുദ്രയും ചാത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

കർക്കാ ട്വേബത്-സ്റ്റോക്കിന്റെ മെത്രാനും ബേത്-ഗർമായിയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായുമായ ബോക്തീശോയുടെ ഡീക്കനും നോട്ടറിയുമായ ഞാൻ ഹോർമിസ്ട്ര് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കല്പനയാൽ അദ്ദേഹത്തിനു വേണ്ടി ഇതിൽ ഒപ്പിട്ടിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ഈ ലിഖിതം അംഗീകരിക്കുകയും മുദ്ര വയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

കൗകാറിയുടെ മെത്രാനായ ഞാൻ അമ്മാനവേൽ മുകളിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളും സമ്മതിക്കുന്നു. അവ ഞാൻ എന്റെ കയ്യൊപ്പുകൊണ്ടു സ്ഥിരീകരിക്കുകയും മുദ്ര വയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഹിർതാ മെത്രാനായ ഞാൻ ഏലിയാ ഈ പുസ്തകത്തിൽ ഒപ്പു വയ്ക്കുകയും ഇതിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നവയെല്ലാം സ്ഥിരീകരിക്കുകയും മുദ്രവയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

കർക്കാ ട്വേലോനിലെ മെത്രാനായ ഞാൻ ശാമുവേൽ മുകളിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ളവയെല്ലാം സമ്മതിക്കുകയും ഒപ്പം മുദ്രയും വയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഹോർമിസ്ട്ര് അർദഷീറിന്റെ മെത്രാനായ മാർ ശീലായുടെ വൈദികരായ ഞങ്ങൾ അബ്രഹാം, മാറി, ഗെമോൻ എന്നിവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു കത്തുകൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. കിഴക്കിന്റെ പാത്രിയർക്കീസായ മാർ ബാബായ് വിളിച്ചുകൂട്ടിയതും രാജാക്കന്മാരുടെ രാജാവായ സമാസാപ്പിന്റെ രണ്ടാം ഭരണവർഷത്തിൽ നടന്നതുമായ ഈ സുന്നഹദോസുമായി അദ്ദേഹം യോജിക്കുന്നു. ഈ രേഖയിൽ ഒപ്പുവയ്ക്കാൻ മാർ ശീലാ ഞങ്ങളോട് കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; കാരണം, ഈ വിഷയത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ യോജിപ്പ് ഉറപ്പുള്ളതാണ്.

ബേത്-നഹദാ മെത്രാനായ ഞാൻ ശാമുവേൽ ഇത് ഒപ്പുവയ്ക്കുകയും ഉറപ്പിക്കുകയും മുദ്ര വയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

മാറോസൈറസ് മെത്രാനായ ഞാൻ യോഹന്നാൻ ഈ ലിഖിതത്തിൽ ഒപ്പു വച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിലുള്ളവയെല്ലാം ഞാൻ സ്ഥിരീകരിക്കുകയും മുദ്രവയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഷർക്കർത്തിന്റെ മെത്രാനായ ഞാൻ പൗലോസ് ഈ ലിഖിതത്തിൽ ഒപ്പുവയ്ക്കുകയും എന്റെ മുദ്രകൊണ്ട് ഇതിനെ സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

സാബെയിലെ മെത്രാനായ മിഹ്റാൻസായുടെ വൈദികനും നോട്ടറിയുമായ ഞാൻ ശീല അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി ഈ രേഖയിൽ ഒപ്പുവയ്ക്കാൻ ആജ്ഞാപിക്കുകയും മുകളിൽ എഴുതിയ എല്ലാകാര്യങ്ങളും അദ്ദേഹം സമ്മതിക്കുകയും മുദ്രവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ബേത് ഓറായെ മെത്രാനായ മാർ ബ്രീക്ക് ഈശോയുടെ നോട്ടറിയായ ഞാൻ മർക്കോസ് അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി ഈ രേഖയിൽ ഒപ്പുവയ്ക്കാൻ ആജ്ഞാപിക്കുകയും മുകളിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന എല്ലാകാര്യങ്ങളും സമ്മതിക്കുകയും മുദ്ര വയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

മേദ്യയിലെ മെത്രാനായ ഞാൻ ബാബായ് ഈ ലിഖിതത്തിൽ ഒപ്പു വച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന എല്ലാകാര്യങ്ങളും ഞാൻ സമ്മതിക്കുകയും ഇതിൽ മുദ്രവയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

വൈദികനും നോട്ടറിയുമായ ഞാൻ ആഹായ് ബെലാസഫർ മെത്രാനായ മാർ അഹരോനുവേണ്ടി ഒപ്പിട്ടിരിക്കുന്നു. മുകളിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന എല്ലാകാര്യങ്ങളും അദ്ദേഹം സമ്മതിക്കുകയും മുദ്രവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

വൈദികനും നോട്ടറിയുമായ ഞാൻ ആഹായ്, റായ് മെത്രാനായ മാർ യൗസേപ്പിനുവേണ്ടി ഒപ്പിട്ടിരിക്കുന്നു. മുകളിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നവയെല്ലാം അദ്ദേഹം സമ്മതിക്കുകയും മുദ്രവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഗുർഗാനിലെ മെത്രാനായ ഞാൻ അബ്രഹാം ഈ ലിഖിതത്തിൽ ഒപ്പിട്ടിരിക്കുന്നു. മുകളിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഞാൻ സമ്മതിക്കുകയും മുദ്രവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ബേത് - മെഹ്ലാവായേയുടെയും ഇസഫഹാന്റെയും മെത്രാനായ ഞാൻ അബ്രഹാം ഒപ്പിടുകയും മുകളിൽ എഴുതി

യിരിക്കുന്നവയെല്ലാം സമ്മതിക്കുകയും മുദ്ര വയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

തോസിന്റെയും അബ്രാഹാമിന്റെയും മെത്രാനായ ഞാൻ യോഹാനിസ് മുക്ളിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നവയെല്ലാം സമ്മതിക്കുകയും ഒപ്പം മുദ്രയും വയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

നോട്ടറിയായ ഞാൻ ഹോഹ്, ബേത്-ബാഗാശ് മെത്രാനായ അഫ്രാത്തിന്റെ കല്പനയനുസരിച്ച് അദ്ദേഹത്തിനു വേണ്ടി ഈ ലിഖിതത്തിൽ ഒപ്പുവയ്ക്കുന്നു. മുക്ളിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നവയെല്ലാം അദ്ദേഹം സമ്മതിക്കുകയും മുദ്രവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

റീമാമെത്രാനായ ഞാൻ മാറി മുക്ളിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നവയെല്ലാം അംഗീകരിക്കുകയും മുദ്രവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ബാലാദ് മെത്രാനായ ഞാൻ ഹോഹ് ഈ ലിഖിതത്തിൽ ഒപ്പുവയ്ക്കുകയും അതിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നവയെല്ലാം സമ്മതിക്കുകയും മുദ്ര വയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

നെഹർഗൂർ മെത്രാനായ ഞാൻ മോശ ഒപ്പുവയ്ക്കുകയും മുക്ളിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നവയെല്ലാം സമ്മതിക്കുകയും മുദ്രവയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ബേത്-സബ്ദായ് മെത്രാനായ ഞാൻ യോഹന്നാൻ ഇതിൽ ഒപ്പം മുദ്രയും ചാർത്തിയിരിക്കുന്നു.

വൈദികനായ ഞാൻ യോഹന്നാൻ, പീറോസ്-ഷപ്പർ മെത്രാനായ മാർ ഗ്ലോയുടെ കല്പനയനുസരിച്ച് ഒപ്പുവച്ചിരിക്കുന്നു. മുക്ളിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നവയെല്ലാം അദ്ദേഹം അംഗീകരിക്കുന്നു. ഞാൻ ഇതിൽ മുദ്രചാർത്തി.

മായൽതാ മെത്രാനായ ഞാൻ യോഹന്നാൻ ഒപ്പുവയ്ക്കുകയും മുക്ളിൽ എഴുതിയവ സമ്മതിക്കുകയും മുദ്രവയ്ക്കുകയും ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഹർബ്ഗെലാൽ മെത്രാനായ ഞാൻ ഹൊദീദാദ് ഇതിൽ ഒപ്പം മുദ്രയും ചാർത്തിയിരിക്കുന്നു.

ലാശോ മെത്രാനായ ഞാൻ അബ്രഹാം ഒപ്പുവയ്ക്കുകയും മുക്ളിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നവ സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

തഹാൽ മെത്രാനായ ഞാൻ അബ്രഹാം മുക്ളിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നവ ഒപ്പം മുദ്രയും ചാർത്തി ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ബേത്-ദാസൻ മെത്രാനായ ഞാൻ മാഹോഹ്-റഹ്-മേഹ് മുക്ളിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നവയോടു യോജിക്കുന്നു. ഞാൻ അവയ്ക്ക് ഒപ്പം മുദ്രയും ചാർത്തിയിരിക്കുന്നു.

ബാലാദ് മെത്രാനായ ഞാൻ ശൂബ്-ഹാലീശോ ഒപ്പുവയ്ക്കുകയും മുക്ളിൽ എഴുതിയവയോടെല്ലാം യോജിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഞാൻ അതിൽ മുദ്രവച്ചിരിക്കുന്നു.

ഹോർമിസ്-ഓ - അർദഷീറിലെ പുരോഹിതഗണത്തിലെ വൈദികനായ ഞാൻ ആദോർ-ഹെർമിസ്-ഓ ഞങ്ങളുടെ മെത്രാനായ മാർ ശീലായുടെ കല്പനയനുസരിച്ച് അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി ഇതിൽ ഒപ്പുവച്ചിരിക്കുന്നു. അതിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നവയെല്ലാം അദ്ദേഹം സമ്മതിക്കുകയും ഉറപ്പിക്കുകയും മുദ്രവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

കർമേയിലെ മെത്രാനായ മാർ ദാനിയേലിന്റെ പുരോഹിതനും നോട്ടറിയുമായ ഞാൻ ആബാ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കല്പനയനുസരിച്ച് ഒപ്പു വച്ചിരിക്കുന്നു. മുക്ളിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നവയെല്ലാം അദ്ദേഹം സമ്മതിക്കുകയും മുദ്രവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ശൂശ്തെർ മെത്രാനായ ഞാൻ യസ്-ഓ-ഗെർദ് ഈ ലിഖിതത്തിൽ ഒപ്പുവയ്ക്കുകയും മുക്ളിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നവയെല്ലാം സമ്മതിക്കുകയും മുദ്രവയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

നോട്ടറിയായ ഞാൻ സീദോറാ ഹദ്-യാബ് മെത്രാപ്പോലീത്തായായ അബൊശ്-തായുടെ കല്പനയനുസരിച്ച് അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി ഈ ലിഖിതത്തിൽ ഒപ്പുവയ്ക്കുന്നു. മുക്ളിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നവയെല്ലാം അദ്ദേഹം സമ്മതിക്കുകയും മുദ്രവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

മെത്രാനായ ഞാൻ ശീലാ മുക്ളിൽ എഴുതിയ എല്ലാ കാര്യങ്ങളോടും യോജിക്കുകയും ഒപ്പം മുദ്രയും ചാർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

മാർ ബാബായിയുടെ സിനഡ് അവസാനിച്ചു.

മാർ ആബായുടെ സിനഡ് (544)

ആമുഖം

മാർ ബാബായ് കാതോലിക്കോസിനു ശേഷം (497—502/3) മാർ ശീലാസ് (505—521/2) കാതോലിക്കാ ആയി. അദ്ദേഹം മരിക്കുന്നതിനു മുൻപ് തന്റെ മകളുടെ ഭർത്താവായ ഏലീശായെ പിൻഗാമിയായി നിയമിച്ചു. ഇതിൽ കപിതരായ പേർഷ്യൻ മെത്രാന്മാർ മാർ നർസായെ തെരഞ്ഞെടുത്തു് ബദൽ കാതോലിക്കാ ആയി നിയമിച്ചു. അങ്ങനെ, ഇക്കാലത്തു് സെലൂഷ്യൻ സഭയിൽ ഒരേ സമയം രണ്ടു കാതോലിക്കാമാർ ഉണ്ടായി. അവരുടെ കൂടെ പേർഷ്യൻ സഭ മൊത്തത്തിൽ രണ്ടു ഗ്രൂപ്പുകളായി തിരിഞ്ഞു. നർസെ 535-ൽ മരിച്ചെങ്കിലും വിജ്ഞാനം തുടർന്നു. മെത്രാന്മാർ 539-ൽ ഏലീശായെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കി. പകരം പൗലോസിനെ നിയമിച്ചു. അദ്ദേഹം അധികം താമസിയാതെ മരിച്ചതിനാൽ 540-ൽ മാർ ആബായ് കാതോലിക്കായായി നിയമിതനായി.

മാർ ആബായുടെ കാലത്തു് (540—552) ബുസ്രാ രാജാവു് പേർഷ്യയിലുടനീളം കഠിനമായ മതമർദ്ദനം നടത്തി. കാതോലിക്കാ ആകുന്നതിനു മുൻപ് ബിസന്റയിൻ പ്രോവിൻസുകളിൽ സഞ്ചരിച്ചയാളായിരുന്നു ആബായ്. മത്സരിച്ചു കഴിഞ്ഞ മെത്രാന്മാരെ ഐക്യപ്പെടുത്തുവാൻ മാർ ആബായ് നടപടികൾ സ്വീകരിച്ചു. അദ്ദേഹം മെത്രാന്മാരോടൊത്തു് വിവിധ സ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചു. പല സ്ഥലങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരുന്ന “ഒപിരേണം” അവസാനിപ്പിച്ചു. അതായതു്, ഒരേ സമയം രണ്ടു കാതോലിക്കാമാർ ഭരിച്ചു കാലത്തു് മിക്കയിടങ്ങളിലും രണ്ടു മെത്രാന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. ജനങ്ങളെല്ലാം രണ്ടു ചേരി

യായി തിരിഞ്ഞു. രണ്ടു കൂട്ടരും മെത്രാന്മാരുടെ എണ്ണം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. ഇതാണു് ഒപിരേണം കൊണ്ടുതന്നെയാണു്. സഭ മാർ ആബായുടെ കാലത്തു് ഒന്നിച്ചു മുന്നേറി. മിക്കവാറും എല്ലായിടങ്ങളിലും തന്നെ ഐക്യം പുനഃസ്ഥാപിതമായി. ‘കാതോലിക്കായുടെ അറിവു കൂടാതെ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരെയും മെത്രാന്മാരെയും വാഴിക്കാൻ പാടില്ല’ എന്ന് തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടു.

മാർ ആബായുടെ കാലത്തു് നടന്ന മറ്റു് സംഭവങ്ങൾ: ജസ്റ്റീനിയൻ ചക്രവർത്തി 543-ൽ “മൂന്നുധ്യായങ്ങളെ” ശപിച്ചു. അന്നറിയപ്പെടുന്ന ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ മൂന്നു വർഷം നീണ്ടുനിന്ന ഭീകരമായ ഒരു പകർച്ച വ്യാധി ഉണ്ടായി. ബുസ്രാ രാജാവു് ഈ കാലത്തു് റോമൻ പ്രോവിൻസുകൾ ആക്രമിച്ചു് നിരവധിയാളുകളെ പേർഷ്യയിലേക്കു് അടിയടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. മാർ ആബായുടെ ഭരണത്തിന്റെ ആദ്യകാലത്തു് ബുസ്രാ രാജാവു് പേർഷ്യൻ ക്രൈസ്തവരോടു് അനുഭാവപൂർവ്വം പെരുമാറിയതിനാലാണു് സഭയിൽ ഐക്യം പുനഃസ്ഥാപിക്കാൻ മാർ ആബായ് കഴിഞ്ഞതു്. മാർ ആബായുടെ പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ആറു രേഖകളും കറേ കാനോനുകളുമുണ്ടു്. അവയിൽ ഒന്നും മൂന്നും നാലും അഞ്ചും രേഖകളാണു് ഇവിടെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു്. രണ്ടും ആറും, കാനോനുകളും അനുബന്ധത്തിൽ കൊടുക്കുന്നു. കയ്യെഴുത്തു പ്രതികളിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നതിനാൽ ജെ. ബി. ഷാബോയും തുടർന്നുള്ള വിവർത്തകരും ഈ രീതി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.¹

1. J. B. Chabot, op. cit. P. 68—95/318—351

മാർ ആബായുടെ സിനഡ്

വീണ്ടും കാതോലിക്കോസ് മാർ ആബായുടെ സിനഡ്.

ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ, പ്രധാനമെത്രാനായ പരിശുദ്ധ പാത്രിയർക്കീസ് മാർ ആബായും ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും മറ്റു മെത്രാന്മാരും ചേർന്ന് രചിച്ച സഭാപരമായ ലിഖിതങ്ങളുടെ ഒരു പകർപ്പാണിത്. ദൈവത്തിന്റെ കാരുണ്യത്താൽ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന, ശാന്തനും കാരുണ്യവാനും നന്മകൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നവനുമായ രാജാക്കന്മാരുടെ രാജാവ് ഖുസ്രായുടെ പതിമൂന്നാം ഭരണവർഷവും പരിശുദ്ധനായ പ്രധാന മെത്രാൻ കാതോലിക്കോസ് പാത്രിയർക്കീസ് മാർ ആബായുടെ കാതോലിക്കോസ് ഭരണത്തിന്റെ അഞ്ചാം വർഷവുമായ ഇക്കോല്ലം ശഹ്റീർ മാസത്തിലാണ് ഈ ലിഖിതം വിരചിതമായത്.

മാർ ഏലീശായും മാർ നർസായും ആരംഭിച്ച ദരസമയത്തു രണ്ട് കാതോലിക്കമാർ ഭരിക്കുന്ന സ്ഥിതിവിശേഷം കർത്താവായ മിശിഹായുടെ കൃപയും പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹവും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സഹവാസവും മൂലം പൂർണ്ണമായും നിർത്തലാക്കപ്പെടുകയും സെല്യൂഷ്യയിലെയും സ്റ്റേസിയഫിലെയും കാതോലിക്കോസ് ഭരണത്തിന്റെ ഏകത്വം ഉറപ്പാക്കപ്പെടുകയും പ്രധാന മെത്രാനായ പാത്രിയർക്കീസ് മാർ ആബായുടെ നിസ്സന്ദ്രമായ പ്രയത്നവും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം നിന്ന ദൈവഭയമുള്ള മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരുടെയും മെത്രാന്മാരുടെയും സുന്നഹദോസ് മൂലം എല്ലാ പൗരസ്ത്യദേശങ്ങളിലും സമീപ സ്ഥലങ്ങളിലും ഈ അധികാരം നിലനില്ക്കുകയും ചെയ്ത ശേഷമാണിത്. നിത്യജീവിതത്തിലെ ആദ്ധ്യാത്മിക ഭക്തത്വക്കലിന്റെ രഹസ്യത്തിൽ സ്നാനപ്പെട്ടവർക്ക് അനുയോജ്യമായ ജീവിതത്തിന് യുക്തമായ കാനോനാകൾ നടപ്പിലാക്കപ്പെട്ടു.

അനന്തരം മെത്രാന്മാരിൽ പ്രധാനിയായ പാത്രിയർക്കീസ് മിശിഹായുടെ നാമത്തെ പ്രതിയും പരിശുദ്ധ സഭയുടെ നിയമ

ങ്ങളെ പ്രതിയും പോരാട്ടങ്ങൾക്കായി സ്വയം കയ്യുളിച്ചു. കന്യകാ സഹനങ്ങൾക്കുശേഷം സത്യത്തിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം നാടുകടത്തപ്പെട്ടു. അക്കാലത്തു അങ്ങനെ ഒരവസ്ഥയിൽ പ്പോലും നിശ്ശബ്ദനായിരിക്കാൻ ദൈവകൃപ അദ്ദേഹത്തെ അനുവദിച്ചില്ല. മറിച്ചു കാതോലിക സഭയിലെ ഭരണത്തിന്റെ ഐക്യത്തിനും സഭയിലെ കാനോനുകളുടെയും പട്ടങ്ങളുടെയും നിലനില്പിനും പിന്തുണയ്ക്കും ഉറപ്പിനുംവേണ്ടി ആ ഭരണകാര്യത്തെപ്പറ്റി എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള എല്ലാ ലിഖിതങ്ങളും ശേഖരിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ അദ്ദേഹം ഏകാഗ്രതയോടെ ഏർപ്പെട്ടു. ആ ഭരണമാണെങ്കിൽ ശൈശ്വക പാരമ്പര്യമനുസരിച്ചു സെല്യൂഷ്യാ നഗരത്തിലുള്ള കോക്കേ ദേവാലയത്തിലെ പാത്രിയർക്കാ സിംഹാസനത്തിൽ പിൻതുടർച്ചമൂലം വന്നുചേർന്നിട്ടുള്ളതാണ്. അതിൽ നിന്ന് പൗരസ്ത്യദേശങ്ങളിലെയും സമീപപ്രദേശങ്ങളിലെയും ഭരണം ഉദ്ഭവിക്കുന്നു. സത്യവിശ്വാസത്തിനും സഭാസന്താനങ്ങളുടെ ക്രൈസ്തവജീവിത ശൈലിക്കും വേണ്ടിയുള്ള നിയമങ്ങൾക്കും നിർവചനങ്ങൾക്കും ഉള്ള അന്വേഷണം അദ്ദേഹം തുടരുന്നു. അങ്ങനെ ശേഖരിച്ച രേഖകളിലൊന്നാണ് "ഭരണപരമായ പ്രവൃത്തികളെ" സംബന്ധിച്ച കുറമെ സുന്നഹദോസ് രേഖകൾ. ആരോഗ്യസംഭാഷണകരമായ വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രാമാണികതയെ സംബന്ധിച്ച ചില രേഖകളും അക്കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. സത്യസന്ധമായ പെരുമാറ്റ രീതികളെക്കുറിച്ചുള്ള തായിരുന്നു ചില രേഖകൾ. ഇരട്ട ഭരണരീതി വരുത്തിവച്ച ആളുകളെ സ്ഥാനത്തുനിന്നു നീക്കിയതിനെയും അവരോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നവർക്ക് മാപ്പു നൽകിയതിനെയും മറ്റു തീരുമാനങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച രേഖകളായിരുന്നു വേറെ ചിലതു്. സഭാപരമായ നേതൃത്വത്തിന്റെ എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളുടെയും ഡിക്രികളും നിയമങ്ങളും സംബന്ധിച്ചവയായിരുന്നു വേറെ ചിലതു്. അവയോരോന്നിനെപ്പറ്റിയും കൂടുതൽ വെളിച്ചം വീശുന്ന ഭൂരിഭാഗം അടങ്ങിയ സിനഡിൽ ലേഖനം അക്കൂട്ടത്തിലായിരുന്നു.

പ്രധാനമെത്രാനായ പാത്രിയർക്കീസ് മാർ ആബായുടെ സിനഡ് രചിച്ച ലിഖിതം സെല്യൂഷ്യായിലെ സെന്റ് സിസിലിയുടെ സഭയിൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ ലിഖിതം 1672-ൽ ഫ്രാൻസിസിയൻ മെത്രാന്മാർക്ക് കൈമാറിയപ്പോൾ അതിൽ പരിഷ്കരണങ്ങൾ വരുത്തിയതായി കരുതപ്പെടുന്നു.

ഒന്നാമത്തേത്

ഒന്നാമതായി, ഈ രീതിയിൽ നടന്ന ഭരണപരമായ നവീകരണത്തിന്റെ സിനഡൽ നടപടികൾ.

ദയാലുവും ഐശ്വര്യവാനും ശാരീരികാരോഗ്യത്തോടും ആത്മസന്തോഷത്തോടും കരുണ നിറഞ്ഞ മനസ്സോടും സഭദേശത്തോടും കൂടെ തന്റെ ഭരണ സീമയിൽ ദീർഘകാലം വാണരജ്യം വന്നും, രാജാക്കന്മാരുടെ രാജാവും, ദൈവകൃപയാൽ സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടവനും, സ്രഷ്ടാവും കർത്താവും എല്ലാവരിൽനിന്നും പരിപാലകനും ആയ ദൈവത്തിന്റെ കൃപയാലും രണ്ടാം സൈറസിന്റെ ശുഷ്കാന്തിയാലും എല്ലാ രാജാക്കന്മാരെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠതയും, വിനയവും കരുണയും ഉള്ളവനുമായ ബുസ്രയുടെ ഭരണത്തിന്റെ പത്താം വഷം തീർമാ എന്ന രണ്ടാം തെശ്റീമാസത്തിൽ: എല്ലാ സൃഷ്ടികളുടെയും രക്ഷകനായ മിശിഹാ, തന്റെ വശുദ്ധ സഭയ്ക്കുവേണ്ടി എല്ലാ നല്ല കാര്യങ്ങളും നിരന്തരമായി ചെയ്യുവാൻ രാജാവിന്റെ സന്മനസുമൂലം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിന്തയിൽ ഉദിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും; അതുപോലെ സത്യപുരോഹിതരുടെയും വിവിധസ്ഥലങ്ങളിലെ തീക്ഷ്ണതയുള്ള മെത്രാപ്പോലീത്തമാരുടെയും മെത്രാന്മാരുടെയും ശുഷ്ഠാന്തിയും ഉണർവും വിശുദ്ധരുടെ പ്രാർത്ഥനകളും കൊണ്ടും; രണ്ടു ഭക്താക്കന്മാരുള്ള സ്രിയേപ്പോലെയും രണ്ടുതലയുള്ള ശരീരത്തെപ്പോലെയും ദൈവതിരുമുന്മാരെ ക്ലേശവും മനുഷ്യരുടെ മുന്മാരെ നിന്ദ്യവുമായ "ഇരട്ടപ്രാഥമ്യം" പൂർണ്ണമായി നീക്കി ഇല്ലാതാക്കി.

ഈ "ചിരഭരണരീതി" പേർഷ്യാക്കാരുടെ മഹനീയ സാമ്രാജ്യത്തിലുള്ള മിക്കവാറും എല്ലാ സ്കെകളിലും ശേഷം പൗരസ്ത്യദേശത്തിലും അതിനടുത്തുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലും, സ്വാർത്ഥരും, പിശാചുക്കളും അവരുടെ തലവനായ സാത്താനും വിറകൊള്ളുന്ന ശൈത്യക കാണോനാകൾ ലംഘിക്കുന്നതിന് ഭയമില്ലാത്തവരും ആയ മനുഷ്യരുടെ സംയമനരാഹിത്യത്താൽ ഏതാണ്ടു പതിനഞ്ചു വർഷത്തോളം നിലനിന്നു. അരാമീയ

യിലെ പ്രമുഖനഗരങ്ങളായ സെലൂഷ്യാ-സെസ്യൂസിഫൂസ് പട്ടണങ്ങളിൽ ശൈത്യക കാണോനാകൾ അനുസരിച്ചു സമാപിതമായ പാത്രിയാർക്കിക്കാസിംഹാസനത്തിന്റെ ഭരണപരമായ ഐക്യം അക്കാലത്തു പുനസ്ഥാപിതമായി. ഈ ശൈത്യകവും പൈത്രകവുമായ സിംഹാസനത്തിന്റെ ഭരണത്തിൽ നിന്നു പൗരോഹിത്യ ശുശ്രൂഷയുടെ എല്ലാ സ്ഥാനങ്ങളും പടികളും ആത്മീയ പട്ടങ്ങളും കാനോനിക അവകാശങ്ങളും നിയമസഭ്യത്വവും പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിലുടനീളമുള്ള ജില്ലകളിലും നഗരങ്ങളിലും ശേഷം പൗരസ്ത്യദേശം മുഴുവനും അതിനടുത്തുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലും വ്യക്തിപരിഗണന കൂടാതെ പുറപ്പെടുകയും കൈമാറ്റപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. രണ്ടു മഹാനഗരങ്ങളും ഒരു പോലെ സമാധാനത്തിലായതിനാൽ വിശുദ്ധനും മിശിഹായാൽ സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടവനുമായ മാർ ആബായ പാത്രിയാർക്കീസായെ വ്യവസ്ഥാപനമായിത്തീർന്നു തന്റെ വിപ്രവാസത്തിൽ നിന്നു തിരിച്ചുവന്നു.....

...മുമ്പു കലക്കത്തിലായിരുന്ന പീറോസു—ഷപ്പൂർ എന്ന അറബികളുടെ നഗരം സമാധാനത്തിലാക്കപ്പെട്ടു. താമസിയാതെ, തന്നെ സംരക്ഷിച്ചിരുന്ന ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ കശ്കാർ ജില്ലയിലേയ്ക്കു അദ്ദേഹം കടന്നു. ഇതാണ് ... പരിശുദ്ധരായ മനുഷ്യരുടെ ചൈതന്യം. ബേത്—ലാപ്പാത്തിന്റെയും ഹൂസീത്തരുടെ നാടു മുഴുവന്റെയും ബിഷപ്പു—മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയ ദൈവസ്നേഹമുള്ള മാർ പൗലോസു, കഷ്കാർ ലേദാൻ മെത്രാനായ മാർ ശൽമായ്, സാബേ മെത്രാൻ മിഹ്റാൻസാ, ഹോർമിസുദ്—അർദബീർ മെത്രാൻ മാർ ശീലാ, ശുശ്തെർ മെത്രാൻ മാർ ഏലീശാ, സൂസാ മെത്രാൻ മാർ ബുസ്രാ എന്നിവർ സീസോർദാ നഗരത്തിൽ ഒന്നിച്ചുകൂടി. അധികമായ അധ്യാപനവും ഉദ്ബോധനവും ന്യായവാദവും വഴി അവർ കശ്കാറുകാരെ പരസ്പരം അനുരഞ്ജിപ്പിച്ചു. അവർക്കു വേണ്ടി ദൈവസ്നേഹമുള്ള ദൈവനായ മാർ ശാമുവേൽ മെത്രാൻ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. ആ നഗരവും ആ ജില്ല മുഴുവനും അദ്ദേഹത്തിനു ഭരമേല്ക്കിക്കൊടുത്തു. മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തിനുവേണ്ടി കലഹം നടന്ന കാലത്തു പരസ്പരം കലഹിച്ചവരും സമാധാനകാലത്തു മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തു നിന്നും മെത്രാന്റെ ശുശ്രൂഷയിൽ നിന്നും നീക്കപ്പെട്ടവരും

മായ മ്ശർശായാ, ശാമുവേൽ എന്നിവർ വളരെ സന്തോഷത്തോടുകൂടെ അവരുടെ മെത്രാനായ ശാമുവേലിന്റെ കീഴിൽ സഭാനോന്നാകരംകന്നസ്യതമായി പ്രെസ്ബിറ്റർമാരായി സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹത്തിന് വിധേയരായി.

പരിശുദ്ധനും മിശിഹായെ സ്നേഹിക്കുന്നവനുമായ കാതോലിക്കോസ് മാർ ആബായും ദൈവസ്നേഹമുള്ള മെത്രാന്മാരും അനന്തരം അവിടെ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു. ശാമുവേൽ മെത്രാനും അവരോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നു. അവർ മൈശാൻ നാട്ടിലെത്തി. അവർ കടന്നുപോകുന്ന വഴിയിലുള്ള പല സ്ഥലങ്ങളിലും പല നവീകരണങ്ങളും നടപ്പിൽ വരുത്തിയിട്ട് മൈശാനിലെ പ്രധാന നഗരമായ പേരാതിൽ എത്തിച്ചേർന്നു; അവർ തിമയീ ബർ ദാദീശോ എന്നയാളെ പദവിയിൽ നിന്നും സ്ഥാനത്തുനിന്നും ശുശ്രൂഷയിൽനിന്നും മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും വിധത്തിലുള്ള നിർവ്വഹണത്തിൽനിന്നും എന്നെന്നേക്കുമായി അകറ്റിനിർത്തുകയും ഒറ്റപ്പെടുത്തുകയും പുറന്തള്ളുകയും ചെയ്തു. അയാൾ ചെയ്ത വാശാനലംഘനങ്ങൾക്കും തന്റെ മേൽ സ്വയം വരുത്തി വച്ച ശാപത്തിനും ആന്ധരപാതികമായിട്ടായിരുന്നു ഈ നടപടി. അയാൾ ഇളക്കി വിട്ട കലഹങ്ങളും ഭിന്നതകളും കാരണം ദൈവത്തിന്റെ സഭയിൽ ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തവനായിരുന്നു അയാൾ. അയാൾ പ്രെസ്ബിറ്റർ സ്ഥാനത്തുനിന്നും ഡീക്കൻ സ്ഥാനത്തുനിന്നും നീക്കം ചെയ്യപ്പെടുകയും വിശുദ്ധ രഹസ്യങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ നിന്നും വിലക്കപ്പെടുകയും വിശ്വാസികളോട് ഇടപെടുന്നതിൽ നിന്നും നിരോധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അയാൾ പശ്ചാത്താപം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും പ്രെസ്ബിറ്ററോട് ഡീക്കനോ ആയി സേവനം ചെയ്യാൻ അർഹനാണോ എന്നു വിധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെയായിരുന്നു വിലക്കു. മാർ പാത്രിയർക്കീസിന്റെയും മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെയും മെത്രാന്മാരുടെയും അഭിപ്രായവും താല്പര്യവും അനുസരിച്ച് മാർ യോഹന്നാൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ പേരാതിൽ നഗരത്തിന്റെയും മൈശാൻ പ്രദേശം മുഴുവന്റെയും എപ്പിസ്കോപ്പാ ആയും മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയും ചുമതല ഏല്പിക്കുകയും തൽസ്ഥാനത്തു ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

അവിടെ നിന്ന് പിതാക്കന്മാർ ഹൃദയീകരണങ്ങൾ ഹൈർമിസ്റ്റം—അർബ്ബീർ നഗരത്തിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. റീമാ മെത്രാനായ ദൈവസ്നേഹമുള്ള മാർ അബ്രഹാം അവരെ അനുഗമിച്ചു. അവിടുത്തെ കാര്യങ്ങളിൽ ആവശ്യമുള്ള തിരുത്തലുകൾ വരുത്തുകയും അവിടുത്തെ വിശ്വാസികൾക്ക് അവരുടെ ഇടയൻ ദൈവസ്നേഹമുള്ള മെത്രാൻ മാർ ശീലായുമായുള്ള അനുരഞ്ജനം വഴി ക്രൈസ്തവമായ ശാന്തിയും സമാധാനവും സംസ്ഥാപിതമാക്കുകയും ചെയ്തു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പിതാക്കന്മാർ പേർഷ്യാക്കാരുടെ നാട്ടിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു.

യാത്രയ്ക്കിടയിൽ ശുദ്ധയിൽപ്പെട്ടതും തിരുത്തേണ്ടതുമായ കാര്യങ്ങൾ പരിശോധിക്കുകയും തിരുത്തുകയും ചെയ്തതിനുശേഷം പാത്രിയർക്കീസും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുള്ള മെത്രാന്മാരും റിവ്—അർബ്ബീറിലെത്തി. അവരോടൊപ്പം ബീഹ് ഷപ്പൂരിലെ മെത്രാൻ മാർ അബ്രഹാം, അർബ്ബീർ കൊറേഹിലെ മെത്രാൻ മാർ ഖർദാഗ്, ഖിശിലെ മെത്രാൻ മാർ ദാവീദ് എന്നിവരും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവരും അവരുടെ കൗൺസിലിൽ ചേർക്കപ്പെട്ടു. അവർ കരകൊലം അവിടെ താമസിച്ചു. അവിടെ മെത്രാനായിരുന്ന ഇസഹാക്കിന്റെ പേരിലുണ്ടായിരുന്ന ശാപം, സ്ഥാനഭ്രംശനം, നാടുകടത്തൽ എന്നീ ശിക്ഷണനടപടികൾ അവർ സ്ഥിരീകരിച്ചു. അയാൾ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തുനിന്നും ശുശ്രൂഷയിൽ നിന്നും അർഹമായവിധം പുറത്താക്കപ്പെട്ടവനായിരുന്നു. അയാളുടെ പിൻഗാമിയായിരുന്ന ഈശോബോക്കിന്റെ പേരിലുള്ള ശിക്ഷാനടപടികളും സ്ഥിരീകരിച്ചു. അയാൾ സഭാനിയമങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധവും ക്രമരഹിതവുമായ രീതിയിൽ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു സ്വയം നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്തവനായിരുന്നു. ഇസഹാക്കും ഈശോബോക്തും മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേക്കോ സഭാശുശ്രൂഷാപരമായ മറ്റു സ്ഥാനങ്ങളിലേയ്ക്കോ നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്തിരുന്ന മറ്റൊരാളുടെ പേരിലും പിതാക്കന്മാർ നടപടികൾ സ്വീകരിച്ചു. ഭിന്നത നിലനിന്നിരുന്ന കാലത്തു താൻ ചെയ്ത തെറ്റുകളെക്കുറിച്ച് ഈശോബോക്ത് പശ്ചാത്താപം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും അകാനോനീകമായും ക്രമരഹിതമായും താൻ ഏറ്റെടുത്ത ശുശ്രൂഷയിൽ നിന്നും ഭരണത്തിൽനിന്നും സ്ഥാനത്തുനിന്നും

പിൻവാങ്ങി ബന്ധം വിടത്തന്നു എന്നെഴുതി സന്മനസ്സോടുകൂടി ഒരുരേഖ ഹാജരാക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ പാത്രീയർക്കീസും മെത്രാന്മാരും അയാളെ "സമാധാനം" നൽകി സ്വീകരിച്ചു. കാനോനികമായി ഞങ്ങൾക്കു സ്വീകാര്യമായ ഒരു ശുശ്രൂഷയിൽ ഇരിക്കാനും വൈദികസമൂഹത്തിന്റെ ബഹുമാനത്തിൽ ഇരിക്കാൻ അയാൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അഭിഷേകം വഴി അയാളെ വൈദികനായി സ്ഥിരീകരിക്കാനും അവർ അനുവദിച്ചു അതുപോലെ വൈദികസ്ഥാനത്തേക്കേർ വൈദിക ശുശ്രൂഷയ്ക്കോ അയാളോ അയാൾക്ക് മുമ്പ് ഇസഹാക്കോ തെരഞ്ഞെടുത്തവരെയെല്ലാം ശരിയായ അനുതാപത്തോടുകൂടി സ്വീകരിച്ച് ക്ഷമിച്ച് കാനോനികപട്ടം നൽകി വൈദിക സ്ഥാനത്തുറപ്പിച്ചു.

ഇവയും അതുപോലുള്ള മറ്റുകാര്യങ്ങളും പിതാക്കന്മാർ തീരുമാനിക്കുകയും നടപ്പാക്കുകയും ചെയ്തു. ബീഷപ്പ് മെത്രാപ്പോലീത്തായായിരുന്ന അകാചിയൂസിനെ ശുശ്രൂഷയിൽ നിന്നും എപ്പിസ്കോപ്പാ മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്നീ ഭരണത്തിൽ നിന്നും വേർപെടുത്തി. പകരം ശ്രേഷ്ഠൻ ദൈവസ്നേഹിതനായ മാനാ ആ സ്ഥാനത്തേക്കു തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. പാത്രീയർക്കീസിൽ നിന്നും മെത്രാന്മാരിൽ നിന്നും അഭിഷേകം സ്വീകരിച്ച അദ്ദേഹം റീവ് അർബ്ബീർ നഗരത്തിന്റെ മെത്രാനായും ഭരണാധികാരത്തിൽ ആ പ്രദേശത്തെ എല്ലാ ജില്ലകളുടെയും നഗരങ്ങളുടെയും മെത്രാപ്പോലീത്തായായും നിയമിതനായി. ഇത്രയും കാര്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചതിനുശേഷം മിശിഹായെ സ്നേഹിക്കുന്ന പരിശുദ്ധ പാത്രീയർക്കീസ് മാർ ആബായും ദൈവസ്നേഹമുള്ള മാർ പൗലോസ്, മാർ മാനാ എന്നീ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും മാർ ശൽമായ്, മാർ മിഹ്റാൻ സാ, മാർ ശീലാ, മാർ ഏലീശാ, മാർ അബ്രഹാം മാർ ബുസ്രാ, മാർ ഖർദാഗ്, എന്നീ മെത്രാന്മാരും റീവ്-അർബ്ബീറിൽ നിന്നു യാത്രയായി. അവർ മെത്രാനായ ദാവീദിനെ അനുഗ്രഹിക്കുകയും അദ്ദേഹം തന്റെ രൂപതയിലേക്കു പോകുകയും ചെയ്തു. അതിനുശേഷം പിതാക്കന്മാർ മിശിഹായുടെ അനുഗ്രഹത്താൽ ഹൂസീതരുടെ ഈ നാട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തി. അവരുടെ പരിഗണനയ്ക്കായി കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടു.

എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അവർ പരിശോധിക്കുകയും തിരുത്തുകയും ചെയ്തു. പേർഷ്യയിലെ വഴിയിൽ ഹൂസീതരുടെ ബാബ് നായി ഗ്രാമംവരെയുള്ള എല്ലാ ഗ്രാമങ്ങളിലും നഗരങ്ങളിലും ഈ സേവനം അവർ നിർവ്വഹിച്ചു.

അവിടെവെച്ച് ബീഹ്-ഷപ്പർ മെത്രാനായ മാർ അബ്രഹാം ഏതോ അടിയന്തിരാവശ്യം ഉണ്ടായതുകൊണ്ട് തന്റെ രൂപതയിലേക്കു പോയി. അതിനുശേഷം പാത്രീയർക്കീസും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്ന മെത്രാന്മാരും മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും യാത്ര തുടർന്നു. പോയ വഴിക്കു സോറാഗിലെ വിവിധ ഗ്രാമങ്ങളിൽ തിരുത്തേണ്ട കാര്യങ്ങളിലെല്ലാം അവർ തിരുത്തൽ വരുത്തി. തുടർന്ന് അവർ ശുശ്-തെർ നഗരത്തിലെത്തി. അവിടെവെച്ച് നിസിബിസുകാരനായ ശൈഖാനെ കൗൺസിലിലേക്കു വിളിച്ചുവരുത്തി. താൻ സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ തനിക്കില്ലാത്ത മെത്രാൻസ്ഥാനം ഭരണയോഗിച്ചതായി അയാളെ കുറപ്പെടുത്തി. സഭാകാനോനകൾ ലംഘിച്ചുകൊണ്ട് അയാൾ പലർക്കും വൈദികപട്ടവും ഡീക്കൻപട്ടവും കൊടുത്തിരുന്നു. ഇത്തരം ദാനങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്യാൻ അയാൾക്കു അധികാരമില്ലാതിരുന്നതിനാൽ അയാളിൽ നിന്നു സ്വീകരിച്ചവർക്കു ഒരു പട്ടവും കിട്ടിയിട്ടില്ല എന്നുള്ളതാണു വസ്തുത— അയാൾ വലുതായി പശ്ചാത്തപിക്കുകയും പൂർണ്ണമായി പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. കാരണം താൻ മെത്രാനല്ലാതിരിക്കെ സ്വയം മെത്രാനെന്നു വിളിക്കുകയും മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തിന്റെ പേരിൽ തനിക്കു അർഹതയില്ലാത്ത കാര്യങ്ങളെല്ലാം ചെയ്യുകയും ചെയ്തതിന്റെ പേരിലായിരുന്നു പശ്ചാത്താപവും പ്രായശ്ചിത്തവും ചെയ്ത കാര്യങ്ങളെല്ലാം നിഷ്ഫലങ്ങളാണെന്നു സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. മെത്രാന്റെ സ്ഥാനത്തിൽ നിന്നും ശുശ്രൂഷയിൽ നിന്നും സോറാഗ്, റാ-ഹോർമിസ്ട്രം അഥവാ മരേതെ കിലും സ്ഥലത്തുള്ള സഭാഭരണത്തിൽ നിന്നും സ്വയം വേർപെടുത്തിക്കൊണ്ടും സ്വയം നീക്കിക്കൊണ്ടും രാജിവെച്ചുകൊണ്ടും അയാൾ ഒരു കത്തു മുദ്രവെച്ചുകൊടുത്തു. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പാത്രീയർക്കീസും മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും മെത്രാന്മാരും അയാൾക്കു "സമാധാനം" നൽകുകയും ശുശ്-തെരിൽ

വൈദികനായി സേവനം ചെയ്യുവാൻ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു. അതേസമയം ശുശ്രൂശൻ മെത്രാനായ ദൈവസ്നേഹമുള്ള മാർ ഏലിശായെ അയാളുടെ കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കാൻ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

ഇക്കാര്യവും ഇതുപോലുള്ള മറ്റുകാര്യങ്ങളും ശുശ്രൂശൻ തിരുത്തിയതിനുശേഷം ശൈമൊനിൽ നിന്നു സ്വതന്ത്രരാണെന്ന പ്രഖ്യാപിച്ചവർക്ക് അവർ മാപ്പു നൽകി. അവരുടെ വൈദികാഭിഷേകങ്ങൾ പൂർണ്ണമാക്കി. ചേർഷ്യയിലും മറ്റു പ്രദേശങ്ങളിലും ഉള്ള മറ്റൊളകൾക്കെല്ലാം മാപ്പും അഭിഷേകവും നൽകപ്പെട്ടവിധത്തിൽ തന്നെയായിരുന്നു ഇത്. അതിനുശേഷം പാത്രിയർക്കീസും കൂടെയുള്ള മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും മെത്രാന്മാരും ബേത്-ലോപാത് എന്ന മെത്രാപ്പോലീത്തൻ നഗരത്തിലേക്കു നീങ്ങി. അവിടെ വച്ച് അവർ ദൈവസ്നേഹമുള്ള വനം പീറോസ്-ഷപ്പർ മെത്രാനുമായ മാർ ശൈമൊനെ തങ്ങളുടെ കാൺസിലിലേക്കു ചേർത്തു.

ബീൽപ്പാന്തുകാരനായ അബ്രഹാം ബർ ഒഴംമീഹിർ എന്നയാൾ അപ്പോഴും തന്റെ അഹങ്കാരത്തിലും അലക്ഷ്യഭാവത്തിലും നിലനിൽക്കുകയായിരുന്നു. വിശേഷബുദ്ധിയോ വിനയമോ ദൈവഭയമോ ഒന്നുമില്ലാതെ, ധിക്കാരവും ഭൃശ്ശാഠ്യവും നിർലജ്ജതയും നിറഞ്ഞ ചെറുപ്പം മുതലേ ശാപങ്ങളും കുറ്റപ്പെടുത്തലുകളും ഏറ്റുവാങ്ങി ജീവിച്ചിരുന്ന വ്യക്തിയായിരുന്നു അയാൾ. വ്യഭിചാരത്തിന്റെ പേരിൽ ശാന്താവായ ബോസാവ് അയാളെ ആദ്യം കുറ്റം വിധിച്ചിരുന്നു. പിന്നീട് ശാന്താവായ കാതോലിക്കോസ് മാർ ശീലാ അയാളെ മുടക്കുകയും ശപിക്കുകയും ചെയ്തു. അയാൾ മലിന ജീവിതത്തിൽ നിന്നു പിന്തിരിയുകയും ക്രൈസ്തവർക്കുപിതമായ വിധത്തിൽ നീതിപൂർണ്ണമായ ജീവിതം നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് ഇങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്തത്. എന്നാൽ അയാൾ തിന്മകളിൽനിന്നു വിമുക്തനായില്ല. കാരണം അയാൾ തന്റെ തെറ്റുകളെക്കുറിച്ച് പശ്ചാത്തപിച്ചില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, തനിക്കുവിലപ്പെട്ട വൈദിക ശുശ്രൂഷയിൽ ധിക്കാരപൂർവ്വം കയറിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അതേത്തുടർന്ന് വിവേകികളായ ഏല്യാവർക്കും അയാളോടുള്ള എതിർപ്പ് കൂടുതൽ വർദ്ധിച്ചു.

കൂടുതൽ കൂടുതലായ ശാപങ്ങളും വിലക്കുകളും അയാൾക്കു ലഭിച്ചു. അയാൾ തന്റെ തെറ്റുകൾക്കൊന്നും യാതൊരു പ്രായശ്ചിത്തവും ചെയ്തില്ലെങ്കിലും അന്നു സഭയിൽ നിലനിന്നിരുന്ന ഭിന്നത കാരണമായി അയാൾക്കു തോന്നിയതുപോലെ ജീവിക്കാനും പ്രവർത്തിക്കാനും തടസ്സമൊന്നും ഉണ്ടായില്ല എന്നുള്ളതാണ് ഏറ്റവും ലജ്ജാകരമായ കാര്യം. മിശിഹായുടെ രഹസ്യങ്ങളുടെ ഭയഭക്തിജനകമായ ശുശ്രൂഷയുടെ പാത്രങ്ങൾ ഏടുത്ത് അയാൾ പണയപ്പെടുത്തുകയും വിൽക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ ലഭിച്ച പണം കോഴയായി കൊടുത്തു സമ്മാനങ്ങളായി വിതരണം ചെയ്തു. അയാൾ കൊള്ളരുതാത്ത മനുഷ്യരെയും വേശ്യകളെയും തന്റെ ശിക്ഷിതകളാക്കുകയും സത്യത്തെ കുറിച്ചു പരിഗണനയില്ലാത്തവരുടെയിടയിൽ സ്ഥാനം നേടുകയും ചെയ്തു.

സഭാപരമായ കാനോനുകൾ ലംഘിക്കുന്നതിൽ തന്നോടു സഹകരിക്കാൻ വേണ്ടി തീമായിരുന്ന ക്ഷണിച്ചെങ്കിലും ആ പ്രദേശത്തെ യഥാർത്ഥ മെത്രാന്മാരായ പിതാക്കന്മാർ അയാളെ കുറ്റപ്പെടുത്തിയിരുന്നതിനാൽ ദ്വേഷനായ തീമായിക്ക് വന്നു ചേരാനായില്ല. പരിധിവിട്ട് ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കരുതെന്ന് അവർ അയാളെ ഉപദേശിച്ചിരുന്നു. അപ്പസ്തോലന്മാർ നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന അതിരുകൾ ലംഘിക്കുന്നതും മെത്രാന്മാരുടെ സംഖ്യ ഇനിയും വർദ്ധിക്കരുതെന്നുവിയം അഭിഷേകം നടത്തുന്നതും അയാൾക്കു യുക്തമല്ലെന്ന് അവർ അറിയിച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു വൈരുദ്ധ്യപരമാകും. ഇവിടെ ഒരു നിയമാനുസൃത മെത്രാന്മാരായിരിക്കെ മറ്റൊരാളെ മെത്രാനായി അഭിഷേചിക്കുന്നതിന് ഇതു നഗരത്തിലേയ്ക്ക് വരികയില്ലെന്ന് അംഗീകാരത്തിൽ ശപഥം ചെയ്തു. തുടന്ന് തീമായിയും അപ്പോൾ അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ബർസഹ്ദേ, ബ്രിക് മാറേഹ് എന്നിവരും ചേർന്ന് ഒരു ഉടമ്പടിയുണ്ടാക്കി. അവർ ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു ശാപം പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു. "ഞങ്ങൾ യോജിച്ച് ബേത് - ലോപാതിലോ മറ്റൊരുകിലും സ്ഥലത്തോവെച്ച് ബേത് - ലോപാത് നഗരത്തിനുവേണ്ടി ഒരു മെത്രാനെ അഭിഷേചിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾ പൗരോഹിത്യ ശുശ്രൂഷ മുഴുവനിൽ നിന്നും അഴിക്ക്പ്പെടുകയും മറ്റൊരു പട്ടം പട്ടമല്ലാതെയായിപ്പോകട്ടെ".

തീമായി, ബർസഹ്ദേ, ബ്രിക്മാറോഹ് എന്നിവർ ബേത്-ലാപാത് നഗരത്തിൽ വന്നെത്താതിരുന്നപ്പോൾ അബ്രഹാം അവരെ പിന്തുടർന്ന് മൈശാൻ ജില്ലയിലെത്തി. ആത്തിപ്പുണ്ട പെൺപട്ടി ആൺപട്ടിയുടെ പിറകെ എന്നവിധമായിരുന്നു അധികാരക്കൊതിയുടെ ചൂടുകയറിയ അയാളുടെ പോക്ക്. കുതിരയും പണവും കപ്പായങ്ങളും കൊടുത്തു അയാൾ തീമായിെയയും ബർസഹ്ദേയെയും ബ്രിക് മാറേഹിനെയും പ്രലോഭിപ്പിച്ചു. അവർ തെന്നിവിഴുകയും അവർ തന്നെ പ്രഖ്യാപിച്ച ശപഥങ്ങളെയും ശാപങ്ങളെയും ലംഘിച്ചുകൊണ്ട് അപരാധം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. തങ്ങൾ അബ്രഹാമിനെ അഭിഷേകം ചെയ്തു എന്ന് അവർ കരുതിയെങ്കിലും അവർ അയാളെ ദൂഷിപ്പിക്കുക മാത്രമാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ചെയ്തത്. തങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ച ദാനം യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർ അയാൾക്കു നൽകിയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അവർ തന്നെ അവർക്കെതിരായി പുറപ്പെടുവിച്ച ശാപവും പുറത്താക്കൽ പ്രഖ്യാപനവും നിമിത്തം പ്രസ്തുത കർമ്മം വഴി അവർ തങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തു നിന്നു നീപതിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകാരണമായി അവർ പൗരോഹിത്യത്വത്തിൽ നിന്നു ബഹിഷ്കൃതരായി.

തീമായി, ബർസഹ്ദേ, ബ്രിക്മാറോഹ് എന്നിവർ തങ്ങൾക്കും ഈ ശപിക്കപ്പെട്ട അബ്രഹാമിനും അതിഭയങ്കരമായ മറ്റൊരു വിധിവാചകവും നേടി. മെത്രാന്മാരും മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും പ്രത്യേകിച്ചു ശാന്താത്മാവായ പാത്രീയക്കീസ് മാർ പൗലോസും ചേർന്നു പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിവാചകമായിരുന്നു അത്. ശാന്താത്മാവായ മാർ പൗലോസിന്റെ നിര്യായത്തിനുശേഷം, ശപിക്കപ്പെട്ട ഈ വ്യക്തികളെ സ്ഥാനത്തുനിന്നു നീക്കാനുള്ള തീരുമാനം സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ടു. കാരണം, അടുത്ത പാത്രീയർക്കീസിനെ തെരഞ്ഞെടുക്കാൻ ഒത്തു ചേർന്ന മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും മെത്രാന്മാരും ആ തീരുമാനം ഒരിക്കൽക്കൂടെ ആവർത്തിച്ചു.

പിന്നീട് ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്ന മാർ ആബായുടെ സന്നിധിയിൽ, ശപിക്കപ്പെട്ടവനായ ഈ അബ്രഹാം കുററ

സമ്മതംനടത്തി. അയാൾ എഴുതി മുദ്ര വച്ച ആ പ്രഖ്യാപനം ഇപ്രകാരമായിരുന്നു.

“ദൈവത്തിന്റെ കാരണത്താൽ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന രാജാക്കന്മാരുടെ രാജാവും നന്മപ്രവർത്തിക്കുന്നവനും കാരണ്യവാനുമായ വ്യസ്രായുടെ ഒമ്പതാം ഭരണവർഷത്തിലെ ശബ്ബാത് മാസത്തിൽ, ഹുസൈറാ ആയ ഞാൻ അബ്രഹാം ബർ ഔമിഹിർ ബേത്-ലാപാത് നഗരത്തിൽ വെച്ചു ഇപ്രകാരം ഏറ്റുപറയുന്നു. ശാന്താത്മാവും ഭാഗ്യസ്മരണാർഹനും പരിശുദ്ധനും പാത്രീയർക്കീസുമായിരുന്ന മാർ പൗലോസ് നിര്യായനാകുകയും മിശിഹായെ സ്നേഹിക്കുന്ന മാർ ആബായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു പാത്രീയർക്കീസ് സ്ഥാനം വഹിക്കുന്നതിനായി ഉയരുകയും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ദൈവകാരണ്യം ഇടപെടുകയും ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന് അഭിവാദനം അർപ്പിക്കാൻ വന്നുണ്ടായുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം എന്റെ കാര്യം അധികം ശ്രദ്ധിക്കാതെ കടത്തിവിടും എന്നു ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. അതിനാൽ ഒരു പരിശോധന കൂടാതെ ഞാൻ സ്വീകരിക്കപ്പെടുമെന്നായിരുന്നു എന്റെ വിചാരം. എന്നാൽ അദ്ദേഹം നേരത്തെ എനിക്കറിഞ്ഞു കേട്ടിരുന്നതുകൊണ്ടും ഞാൻ ശപ്പണം ബഹിഷ്കൃതനാണെന്നു ലിഖിതരേഖകളിൽ നിന്നു ഗ്രഹിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടും അദ്ദേഹം എന്ന് സ്വീകരിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചു എന്നു മാത്രമല്ല, എന്റെ പേരിലുള്ള ശാപം പൂർണ്ണമായി സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. വിശ്വാസികളാരും എന്നോടു സഹകരിക്കാൻ അനുവദിക്കപ്പെടരുതെന്ന് അദ്ദേഹം കല്പിച്ചു. മൂന്നുദിവസത്തിലധികം സെല്യഷ്യം-സ്റ്റെസിയഫോൺ നഗരങ്ങളിൽ ഞാൻ തങ്ങൾതന്നെ വിലക്കും അദ്ദേഹം പുറപ്പെടുവിച്ചു. ഇപ്രകാരം പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ട ഈ കാര്യങ്ങൾ ബാഹ്യദർശനത്തിൽ വളരെ പാരുഷ്യം നിറഞ്ഞതായിരുന്നു. എന്നാൽ അവയിൽ നിന്നും എനിക്കു വലിയ സഹായം ലഭിച്ചു. കാരണം, അവയിലെ പാരുഷ്യം എന്നിൽ എന്റെ അപരാധങ്ങളെ കുറിച്ചുള്ള ഒരു അവബോധം ഉളവാക്കി. എല്ലാവരും എന്ന് ഒരു അന്യനായി കരുതുന്നു എന്നു കണ്ടപ്പോൾ എന്നിൽ പശ്ചാത്താപം ഉയർന്നു. ദുഃഖം എന്ന് കീഴ്പ്പെ

ടുത്തി. കാതോലിക്കോസിന്റെ ചേനത്തിനു മുന്നിൽ ഞാൻ നഗ്നപാദനായി ചെരിപ്പോ പാദാവരണമോ ഒന്നുമില്ലാതെ ദുഃഖവിവശനായി നിന്നു. ഇക്കാര്യം ദൈവസ്നേഹമുള്ള പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കോസ് മാർ ആബായ അറിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് അതു പ്രീതിജനകമായി. അദ്ദേഹം വിളിച്ചിട്ടു തന്നുസരിച്ച് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും മെത്രാന്മാരും വൈദികരും ബേത് ഹൂസായേ പ്രദേശത്തെ ജില്ലയിലും നഗരങ്ങളിലും നിന്നുള വിഖ്യാതരായ അൽമായരും വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കൽ വന്നെത്തിയിരുന്ന ആളുകളും നോക്കി നിൽക്കെ ആ സമയത്തിനും സന്ദർഭത്തിനും എന്റെ അപരാധങ്ങളുടെ ഗൗരവത്തിനും യോജിക്കുന്ന രീതിയിൽ അദ്ദേഹം ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. എന്നെക്കുറിച്ച് എഴുതപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിൽ നിന്നും അദ്ദേഹം ഗ്രഹിച്ചതും അന്നുമുതൽ ഇന്നു വരെയുള്ള എന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്നതുമായ കാര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹം പരാമർശിച്ചു. അദ്ദേഹം അവയോരോന്നും എടുത്തു പറയുകയും ഓരോന്നിനെക്കുറിച്ചും എന്നിൽ നിന്നും മറുപടികൾ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം ദീർഘക്ഷമയോടു കൂടി എന്റെ മറുപടികളും വാദങ്ങളും എല്ലാം കേട്ടു. എന്റെ വാക്കുകൾ എന്നെ നീതീകരിക്കുമെന്നു ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചെങ്കിലും ഞാൻ കുറവാളിയാണെന്നാണു് അവർ കണ്ടെത്തിയതു്. നമ്മുടെ പിതാവായ പാത്രീയർക്കീസും മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും മെത്രാന്മാരും എന്റെ വാക്കുകളെ തമ്മിൽ ഇടതട്ടിച്ചു നോക്കി. ഞാൻ തെറ്റായി പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ പരസ്പരം നിരാകരിക്കുന്നതായി അവർക്കു ബോധ്യപ്പെട്ടു.

“മാർ പാത്രീയർക്കീസും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പമുള്ള മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും മെത്രാന്മാരും പുണ്യമായ കാരണത്തോടും പൈതൃകമായ ജാഗ്രതയോടുംകൂടി എന്നോടു ശാന്തതയും മൂലലഭാവങ്ങളുംപ്രകടിപ്പിച്ചു. അവരുടെ അധ്യാപനങ്ങളെല്ലാം ഞാൻ ശ്രവിച്ചു. അവർ എന്റെ മുറിവുകൾ വേണ്ടവിധം പരിശോധിക്കുകയും മുൻപറഞ്ഞ വിധത്തിലുള്ള ഒരു വിധിയാൽ കാരണ

പുവും വച്ചുകെട്ടുകയും ചെയ്തു. ശാന്തമാവായ കാതോലിക്കോസ് മാർ ശീലായുടെയും മെത്രാനായ മാർ ബൊസാവിന്റെയും ലിഖിതങ്ങളിൽ നിന്നും ഡീക്കൻ എന്ന നിലയിലും വൈദികൻ എന്ന നിലയിലും ഞാൻ ചെയ്ത സേവനം കാനോനികമല്ല എന്നെനിക്കു മനസ്സിലായി. ഇക്കാര്യം എനിക്ക് ഇപ്പോൾ നന്നായി ബോധ്യം വന്നു. ഞാൻ മനസ്സിൽ വളരെ വിചലിതനായി. ഞാൻ എന്നിക്കു തന്നെ മുൻപറഞ്ഞവയെക്കുറിച്ചു ഗൗരവമേറിയ മറ്റൊരാൾമാരും വരുത്തിയിരുന്നു. ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ മെത്രാൻ എന്നു വിളിച്ചു കാര്യമാണതു്. പേരാതുകാരനായ ശപിക്കപ്പെട്ട തീമായ് കാരണമാണു് ആ കഴപ്പും സംഭവിച്ചതു്. പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ എല്ലാ പദവികളും നഷ്ടപ്പെട്ട അയാൾ എന്നെ മെത്രാനായി അഭിഷേകം ചെയ്തു. മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും മെത്രാന്മാരും ശപിച്ചിരുന്ന അയാൾ തന്നെ സ്വയം ശപിച്ചിരുന്നു. മെത്രാൻസ്ഥാനം ഇല്ലാതിരുന്ന അയാൾ എന്നെ അഭിഷേകം ചെയ്തെങ്കിലും അതു വഴിയായി എനിക്ക് മെത്രാൻ സ്ഥാനമോ ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള വൈദിക സ്ഥാനമോ ലഭിച്ചില്ല.

അതിനാൽ ആബായുടെ കാതോലിക്കോസ് പാത്രീയർക്കീസും മാർ ആബായോടും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പമുള്ള മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ, മെത്രാന്മാർ എന്നിവരോടും ദൈവസന്നിധിയിൽ എന്നിക്കുവേണ്ടി കാരണവും പ്രാർത്ഥിക്കാൻ ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഞാൻ നിരന്തരമായി ഏറെദൂരത്തു മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചും ഞാൻമൂലം മിശിഹായുടെ സഭയിൽ വന്നുകൂടിയ നാശങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവരുടെ പ്രാർത്ഥനമൂലം ദൈവം എന്നോടു ക്ഷമിക്കും എന്നു ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചു. മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തിന്റെ പേരിൽ എന്നിക്കു നൽകപ്പെട്ടു എല്ലാ ശാപങ്ങളും ശിക്ഷകളും ഞാൻ ഏറ്റുവാങ്ങി. ആദ്യം ശാന്തമാവായ മാർ പൗലോസ് പാത്രീയർക്കീസും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും മെത്രാന്മാരും ചേർന്ന് ശപിച്ചു. അതിനുശേഷം, പാത്രീയർക്കീസും സ്ഥാനത്തിന് അർഹനായ ആളിനെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി സമ്മേളിച്ച മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും മെത്രാന്മാരും ചേർന്ന്; പിന്നീടു് ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ പിതാവായ മാർ ആബായ പാത്രീയർക്കീസും അദ്ദേ

ഹത്തോടൊപ്പമുള്ള മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും മെത്രാന്മാരും ചേർന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ ഞാൻ ശാപങ്ങളും ബന്ധനങ്ങളും കൊണ്ടു നിയന്ത്രിക്കപ്പെട്ടു. അതിനാൽ എന്റെ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും പൂർണ്ണആത്മാവോടും കൂടെ ഈ പാപത്തിൽ നിന്നും ഓടിയകലാൻ ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു. എന്തൊരായ വലിയ അപരാധം മൂലം എന്റെ പേരിൽ ഏർപ്പെടുത്തപ്പെട്ട പരിധിക്കുള്ളിൽ നിന്നുകൊണ്ടുള്ള പശ്ചാത്താപത്താൽ എനിക്കു തന്നെ ആദ്ധ്യാത്മിക രോഗമോചനം നേടിയെടുക്കാനും ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു. എന്റെ പൂർണ്ണസമ്മതത്തോടുകൂടി എന്റെ മേൽ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഈ ശാപങ്ങൾ കാരണമായി മെത്രാൻ എന്ന പേരിനാൽ വിളിക്കപ്പെടുന്നതിനും എനിക്കു അധികാരമോ അനുമതിയോ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇനിമേലിൽ എന്നെത്തന്നെ മെത്രാനെന്നു വിളിക്കുകയോ എന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ ആരെങ്കിലും എന്നെ മെത്രാനെന്നു വിളിച്ചാൽ ഞാൻ അയാളെ കുറപ്പെടുത്താതിരിക്കുകയോ ആരെങ്കിലും എവിടെ വെച്ചെങ്കിലും എന്നെ മെത്രാനെന്നു വിളിച്ചതായി അറിഞ്ഞാൽ എനിക്കു ദുഃഖം തോന്നുകയും പാപത്തിൽ നിന്നും ഈ സ്ഥാനസംജ്ഞയിൽ നിന്നും ഓടിയകലുകയോ ചെയ്യാതിരുന്നാൽ ഞാൻ ശപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യട്ടെ. എനിക്കു യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇല്ലാത്തതും അതിനാൽ നിർവ്വഹിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതുമായ മെത്രാൻ സ്ഥാനം ഉള്ളതായി ഞാൻ ഭാവിച്ചാൽ, എന്റെ ഡീക്കൻ സ്ഥാനവും പുരോഹിതസ്ഥാനവും നഷ്ടമായിക്കൊള്ളട്ടെ. കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ ചെയ്തപോയ തെറ്റുകൾക്കു് നിഷ്ഠയോടുകൂടി പരിഹാരം ചെയ്യാൻ ഡീക്കൻ പുരോഹിതൻ എന്ന സ്ഥാനങ്ങളിലൊന്നിലോ അഥവാ യിൽ രണ്ടിലുമോ സേവനം ചെയ്യാൻ അനുവദിക്കപ്പെടുമെന്നു ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

അബ്രഹാമായ ഞാൻ ഈ വിധി സ്വീകരിക്കുകയും മുദ്രവയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. — ഞാൻ അബ്രഹാം ബർ ഔദ് മിഹിർ — ഹദ് യാബ് — മെത്രാപ്പോലീത്താ മാർ ഹെനാന, പൈസംഗൻ മെത്രാൻ മാർ യോഹന്നാൻ, മർവാൻ മെത്രാൻ മാർ ദാവീദ്, ബേഹ് — അർബ്ബീർ, റ്റേസീഫൻ എന്നീ പൈത്രകുന്ദന്മാരുടെ പൈതൃകപുരോഹിതന്മാരും തലവന്മാരായ മൽക്കീസദേക്കു്, ശൈമൊൻ,

ആഹായ്, ശീറിൻ, ശീലായ്, മാറി, ബ്രിക് യാഹ് ബേ ഇസഹാക്കു്, ശാബോർ, സാക്കീശോ, ശാമുവേൽ, യാക്കോബ്, റ്റോശാ, ദാനിയേൽ, അബ്രഹാം, അബ്രഹാം, ബാബായ്, കയ്യൂമാ, ബ്രിക് യാഹ് ബേ, ശൈമൊൻ, ഡീക്കന്മാരായ അക്രപിയൂസ്, ബ്രിക് ഇശോ, ബ്രിക് ഇശോ, സർഗീസ്, ബൽവായ്, ഏശായാ, യാക്കോബ്, ഹോശ, അബ്രഹാം, യാക്കോബ്, പോസായ്, ആഹായ് എന്നീ സാക്ഷികളോടുകൂടെ.

ശ്രേഷ്ഠൻ. ദൈവത്തിന്റെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവനുമായ മെത്രാൻ പാത്രിയർക്കീസ് മാർ ആബായെ ഞാൻ പത്തു സമ്മതിപ്പിച്ചതിന്റെ ഫലമായി അദ്ദേഹവും ഈ വാഗ്ദാനപത്രത്തിൽ മുദ്രവയ്ക്കുകയും ഇതിനെ സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഈ അബ്രഹാം ഇപ്രകാരം തന്റെ പ്രതീക്ഷയിൽ നിന്നു പൂർണ്ണമായി വിച്ഛേദിതനായതുകൊണ്ടു് അരാമിയായിൽ നിന്നു തിരിച്ചുപോയതിനുശേഷം തന്റെ തിന്മയാൽ പൂർണ്ണമായി വിഴങ്ങപ്പെട്ട അയാൾ പശ്ചാത്താപം പ്രകടിപ്പിച്ചില്ല. തന്റെ സഭാധ്യക്ഷനായ ദൈവസ്നേഹമുള്ള മാർ പൗലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു് കീഴ് വഴങ്ങിയുമില്ല. അയാൾ പോയി തനിക്കു പതിവായിട്ടുള്ള വ്യക്തകർമ്മങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുകയാണു് ചെയ്തതു്. അഹങ്കാരികളെയും വേശ്യകളെയും അതുപോലെ തന്നെ യഹൂദരെയും ചില പ്രമാണികളെയും അയാൾ സഹായത്തിനു കൂട്ടി. അയാളെ ദുഷ്ടതാപൂർവ്വം സഹായിച്ചു് ബേത് മിഹ്റു് ഖൊസ്യോ എന്ന പള്ളിയിൽ ഭിന്നത ഉണ്ടാക്കുവാൻ പരിശ്രമിച്ചവരുടെ പക്കൽ അയാൾ അഭയം തേടുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ ബാഹ്യശക്തികളിൽ നിന്നു് അനുകൂലമായ വിധി സമ്പാദിച്ചു് സഭാധികാരികളുടെ ശിക്ഷാവിധി നിർവീര്യമാക്കാൻ അയാൾ ശ്രമിച്ചു.

അയാളുടെ ഗുഡാലോചനകളെല്ലാം പുത്തീകരിക്കപ്പെടുന്നതുവരെ പാത്രിയർക്കീസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുള്ള മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും മെത്രാന്മാരും ക്ഷമാപൂർവ്വം കാത്തിരുന്നു. ഒടുവിൽ അയാൾ മറ്റുള്ളവരുടെ വിധിയാലും ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. അഹംറാഗാർ റാദ്, അവ്സ്യാൻഡയർ, മോബെ

ഡുകൾ, ഏറ്റുവേ രാജ്യത്തിലെ ഭരണാധികാരികൾ, ആ നാട്ടിലെ ന്യായാധിപന്മാർ എന്നിവർ മാത്രമല്ല, ആരു വഴിയാണോ അയാൾ നിലനില്പു പിടിച്ചു വാങ്ങിയത് അവരും അയാൾക്കെതിരായി വിധിയെഴുതി. അയാളെ ക്ഷൗരം ചെയ്യണമെന്നും കൈകാലുകൾ ബന്ധിക്കണമെന്നും അവരും ആവശ്യപ്പെട്ടു. അയാളെ മാത്രമല്ല, അയാളുടെ സഹകാരികളും തുടർന്ന് അയാളുടെ അതിക്രമങ്ങൾക്കു കൂട്ടു നിന്നാൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെടണമെന്നു വിധിയുണ്ടായി. അയാൾ അർഹിക്കുന്ന വിധം തടവിലാക്കപ്പെടണമെന്നു വിധിയുണ്ടായി. എന്നാൽ അയാൾ പിടിയിൽപ്പെടാതെ പലായനം ചെയ്തു. മറ്റുള്ളവർ അയാൾക്കു പകരം ജയിലിലായി.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പാത്രിയർക്കീസും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പമുള്ള മെത്രാന്മാരും ചേർന്ന് പശ്ചാത്തപിക്കാത്ത ആ മനുഷ്യന്റെ മേൽ നീതിയുക്തമായ ഒരു വിധിനിർണ്ണയം പുറപ്പെടുവിച്ചു. അയാളുടെ ഭക്തിയില്ലായ്മയ്ക്കും തെറ്റുകൾക്കും യുക്തമായ ഒരു വിധിയായിരുന്നു അത്. മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തിന്റേതായ പദവിയിൽ നിന്നും ശുശ്രൂഷയിൽ നിന്നും ഭരണാധികാരത്തിൽ നിന്നും അയാൾ പൂർണ്ണമായും അകറ്റപ്പെട്ടിരുന്നപ്പോൾ—മെത്രാൻ സ്ഥാനം ഒരിക്കലും അയാൾക്കു ലഭിച്ചിരുന്നില്ല, തനിക്കുണ്ടെന്ന് അയാൾ അഭിനയിച്ചു പൊള്ളയായ പദവി മാത്രമായിരുന്നു അത്— അതുപോലെതന്നെ അവർ, ഉയരങ്ങളും ആഴങ്ങളും അധീനമായിട്ടുള്ള ജീവിക്കുന്ന ദൈവിക വചനത്താൽ അയാളെ പുരോഹിതസ്ഥാനത്തു നിന്നും ഡീക്കൻ സ്ഥാനത്തുനിന്നും ആദരണീയമായ ഏതെങ്കിലും പദവിയിലുള്ള ശുശ്രൂഷയിൽനിന്നും പ്രതീക്ഷയ്ക്കും പ്രത്യാശയ്ക്കും വകയില്ലാത്തവിധം എന്നേക്കുമായി നീക്കുകയും ബഹിഷ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ അയാളെ ശപിക്കുകയും പള്ളിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിൽ നിന്നും വിശുദ്ധ രഹസ്യങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽനിന്നും വിശ്വാസികളോടുള്ള സമ്പർക്കത്തിൽനിന്നും വിലക്കുകയും ചെയ്തു. അയാൾ പശ്ചാത്തപിക്കുകയും തിരിച്ചു വരുകയും തന്റെ പാപത്തെക്കുറിച്ചും താൻ ചെയ്ത ഭക്തിവിരുദ്ധമായ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും ദുഃഖിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയിലാണ് അവർ ഇങ്ങനെ

ചെയ്തത്. പശ്ചാത്താപപ്രകടനത്തിലൂടെ അയാളുടെ തിരിച്ചുവരവു സംഭവിക്കുകയാണെങ്കിൽ പള്ളിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനും അൽമായൻ എന്ന നിലയ്ക്ക് വിശുദ്ധ രഹസ്യങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിനും അയാൾ അനുവദിക്കപ്പെടും. പാത്രിയർക്കീസും മെത്രാന്മാരും ചേർന്ന് ഈ ഭരണയുണ്ടാക്കി. സ്ഥാനത്തുനിന്നു നീക്കലും ശിക്ഷാവിധിയും കൂടെച്ചേർന്ന് ഈ രേഖ അവർ ബിൽപാത് നഗരത്തിൽ ഒതു ചേർന്ന് രൂപപ്പെടുത്തി. പരസ്പര സമ്മതത്തോടുകൂടെ അവർ മുദ്രവച്ച് ഇത് സാധുവാക്കുകയും സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. “എന്റെ നാമത്തിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ പേർ സമ്മേളിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ അവരുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും” എന്നും “നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ അഴിക്കുന്നതെല്ലാം സ്വർഗ്ഗത്തിലും അഴിക്കപ്പെടും” എന്നും അരുൾചെയ്തു മിശിഹായുടെ ശക്തിയാൽ അവർ ഇങ്ങനെ ചെയ്തു.

അതിനാൽ ഈ അധികാരത്താലും ഈ ശക്തിയാലും ഞാൻ, പാത്രിയർക്കീസ് ആബായ, മെത്രാന്മാരായ പൗലോസും മാനായും മെത്രാന്മാരായ ശൽമായ്, മിഹ്റാൻ സാ, ശീലാ, ഏലീശാ, ഗെമൊൻ, അബ്രഹാം, വ്യസ്രാകർദാഗ് എന്നിവരും ചേർന്ന് അബ്രഹാം ബർ ഔദ്മിറിന്റെ ബന്ധനവും ശാപവും മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തുനിന്നും മെത്രാന്മാരിൽനിന്നും പദവിയിൽ നിന്നും പുരോഹിതൻ, ഡീക്കൻ എന്നീ നിലകളിലുള്ള ശുശ്രൂഷയിലും ആദരണീയമായ ഏതെങ്കിലും സ്ഥാനം വഹിക്കുന്നതിലും നിന്നുമുള്ള നിരോധനവും സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു. ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളിൽ അയാളോടു സഹകരിക്കുന്നതിനോ അയാളോടൊത്തു ഭക്ഷിക്കുന്നതിനോ പാനം ചെയ്യുന്നതിനോ ആരെയും അനുവദിക്കുന്നതല്ല. അയാൾ പശ്ചാത്താപം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ കാരുണ്യം സ്വീകരിക്കുന്നതിന് ഞങ്ങൾ അനുവദിച്ചതായി പാത്രിയർക്കീസായ ഞാൻ എഴുതി അറിയിക്കുന്നതുവരെ ഈ നിരോധനം നിലനിൽക്കും. അയാൾ പശ്ചാത്താപം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതനുസരിച്ച് ഇതു ബാധകമാണ്. മെത്രാന്മാരുടെയോ പുരോഹിതന്മാരുടെയോ ഡീക്കന്മാരുടെയോ മറ്റേതെങ്കിലും ഗണത്തിന്റേയോ സ്ഥാനത്തിലോ വിഭാഗത്തിലോ

ക്രമത്തിലോ ഇയാളുടെ പേർ രഹസ്യമായിട്ടോ പരസ്യമായിട്ടോ പറയുകയോ വിളിക്കുകയോ കരുതുകയോ ചെയ്യുന്നവർ ഇതേ ശിക്ഷാവിധിക്ക് വിധേയരാകും. അവർ തെറ്റു ചെയ്യുന്നത് അടുക്കലോ അകലെയോ മുകളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഏതു വിധത്തിലുമോ ആയാലും തെറ്റു ചെയ്യുന്നത് തന്നെക്കുറിച്ചോ തന്റെ ഭാര്യയെക്കുറിച്ചോ മക്കളെക്കുറിച്ചോ ഭവനത്തെക്കുറിച്ചോ പരിഗണനയില്ലാത്ത ഒരു പുരുഷനായാലും സ്ത്രീയോ ആൺകുട്ടിയോ പെൺകുട്ടിയോ ആയാലും ശിക്ഷയ്ക്കു വ്യത്യസ്തം ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ദൈവത്തിന്റെ കോപം സകല ക്രൈസ്തവരുടെയും ആമ്മേനോടുകൂടി അവരുടെ മേൽ വന്നിടും. ഇവിടെ എഴുതിയിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും നിർവഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ മേൽ മിശിഹായുടെ അനുഗ്രഹം എന്നേക്കും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ.

പാത്രിയർക്കീസ് ആബായായ ഞാൻ എന്നോടൊപ്പമുള്ള താഴെ പറയുന്ന ദൈവസ്നേഹമുള്ള മെത്രാപ്പോലീത്തമാരോടും മെത്രാന്മാരോടും ചേർന്ന് ഈ എഴുതിയ കാര്യങ്ങൾ ഒപ്പം മുദ്രയും വെച്ച് സ്ഥിരീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ബേത്-ലോപാത് മെത്രാപ്പോലീത്തായായ ഞാൻ, പൗലോസ്, ഇത് ഒപ്പം മുദ്രയും വെച്ച് സ്ഥിരീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

റിവ്-അർദബീറിന്റെയും അതിന്റെ പ്രോവിൻസിന്റെയും മെത്രാപ്പോലീത്തായായ ഞാൻ, മാനാ, ഇത് സ്ഥിരീകരിക്കുകയും മുദ്ര വയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

കർക്കാട്-ലേദാൻ മെത്രാനായ ഞാൻ ശൽമായ് ഇതിൽ ഒപ്പം മുദ്രയും വെച്ചിരിക്കുന്നു.

സാബേ മെത്രാനായ ഞാൻ മിഹ്റം നർസാ ഇതു സ്ഥിരീകരിച്ചു ഒപ്പം മുദ്രയും ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

ഹോർമിസ്ദ് അർദബീർ മെത്രാനായ ഞാൻ ശീലാ ഇതു സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ഒപ്പിടുകയും മുദ്ര വയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ശുശ്-തെർ മെത്രാനായ ഞാൻ ഏലീശാ ഇതു സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ഒപ്പുവയ്ക്കുകയും മുദ്ര ചാർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

പീറോസ് ഷപ്പൂർ മെത്രാനായ ഞാൻ, ശൈമൊൻ ഇതു സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ഒപ്പം മുദ്രയും ചാർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

റീമാ മെത്രാനായ ഞാൻ അബ്രഹാം ഇതു സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ഒപ്പം മുദ്രയും ചാർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

സൂസാ മെത്രാനായ ഞാൻ, ഖുസ്രാ, ഇതു സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ഒപ്പം മുദ്രയും ചാർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

അർദബീർ ഖുറാഹ് മെത്രാനായ ഞാൻ കാർദാഗ് ഇതു സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ഒപ്പം മുദ്രയും ചാർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഞാൻ, ശുശ്-തെറിയിലെ പുരോഹിതനായ നിസിബീസ് കാരൻ ശൈമൊൻ ഇതു സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ഒപ്പം മുദ്രയും ചാർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ബർനഹ്-ഊ പള്ളിയിലെ പുരോഹിതന്മാരായ ഞങ്ങൾ അബ്രഹാം, ഹബീബ്, ബാലൻ, യാക്കോബ്, മാർ ശൈമൊൻ, അത്രയോസ്, മാർ ശൈമൊൻ, മാർ നർസായ്, യോഹന്നാൻ, ബർനയ്, ബർസൗമ എന്നിവർ എല്ലാവരും ഇതു സ്ഥിരീകരിക്കുകയും സ്ഥിരീകരിക്കുകയും മുദ്രവയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ബേത് മാർ അബ്രഹാം പള്ളിയിലെ പുരോഹിതന്മാരായ ഞങ്ങൾ, മാർ ശൈമൊൻ, സപ്രായ്, ഗദായ്, നർസാ, പാപ്പാ, ബർദോക്ക, അബ്രഹാം, യാസീദ്, ഒമീദ് നർസാ, എന്നിവർ ഇതു സ്ഥിരീകരിക്കുകയും സ്ഥിരീകരിക്കുകയും മുദ്രവയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ബേത് മിഹ്റം ബോസയദ് പള്ളിയിലെ പുരോഹിതന്മാരായ ഞങ്ങൾ ഇസഹാക്ക്, പേസായ്, ഏലീയാ എന്നിവർ ഇതു സ്ഥിരീകരിക്കുകയും സ്ഥിരീകരിക്കുകയും മുദ്രവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ബേത് യസൂദ്-ദാദ് പള്ളിയിലെ പുരോഹിതന്മാരായ ഞങ്ങൾ പോസായ്, മാർ ശൈമൊൻ, മർവായ്, മാറോൻ, മർവായ് എന്നിവർ ഇതു സ്ഥിരീകരിക്കുകയും സ്ഥിരീകരിക്കുകയും മുദ്രവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഞാൻ വാർദ്-യാബ് കാരോഗാബ്-യാദ്, ഞാൻ ഇറാൻ കൊറഹ് ഖുസ്രയിലെ സൈന്യാധിപനും ആളുഹ് എന്നും

ഇരുട്ടപ്പേരുകളുള്ളവനുമായ അബ്രഹാം, ഞാൻ ദാദാപ്രിംബർ ശെമൊൻ, ഞാൻ വോട്ബോദാദാ റിസ്വാനോളാർ, ഞാൻ ഇസഹാക് ബർ ഇസഹാക്, ഞാൻ ബേഹ്ദാദാ ബർ അഹായ്, ഞാൻ റയ്ൻ ബർ അബ്രഹാം, കർകാ ദ്ലേദാൻ കാരനായ ഞാൻ ഷാബോർ ബർ അബ്രഹാം എന്നിവർ ഇതു സ്വീകരിക്കുകയും സ്ഥിരീകരിക്കുകയും മുദ്രവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ആദോർ ഹൊർമിസ്ട്രം ബർ അർദോൻ, ബാബായ് ബർ പോസായ്, ഇസഹാക് ബർശൽമാ, ഇസഹാക് ബർ ആബി. മിഹ്റ ഹൊർമിസ്ട്രം ബർ മാലാകാ, അബ്ബാലാഹാ ബർ ഹൊർമിസ്ട്രം, പോസായ് ബർ ശെമൊൻ, പദ്വായ് ബർ ശൽമാ, സാദോക് ബർ സർഗിസ്, ഹൊർമിസ്ട്രം ബർ മാർ ശെമൊൻ, ബർബാശമിൻ ബർ മെഹ്ദോക്, പോസായ് ബർ മാരോൻ, മാർ യാക്കോബ് ബർ മെഹ്റീൻ, ആഹാദാബുബർ ശൽമാ, വ്യാപാരികളുടെമുപ്പനായ മിഹ്റ ബോസ്ട്രാദ് ബാർ ഗോർയാ, മാർ ശെമൊന്റെ പുത്രം വ്യാപാരിയുമായ കാമിസ്യാദ, വെള്ളിപ്പണിക്കാരുടെ മുപ്പനായ അർദാക് ബർ ശീലാ, സ്വർണ്ണപ്പണിക്കാരുടെ മുപ്പനായ ബെനോനിൻ ബർ ഗട്ടായി, ബേത്ലോപാത് നഗരത്തിലെ അനോകായ മുഖ്യനായ അട്ടായി എന്നി ഞങ്ങളും ഇതു അംഗീകരിക്കുകയും സ്ഥിരീകരിക്കുകയും മുദ്ര വയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

മർവായ്ബർ ബ്രീകീശോ, ബാബ്വായ്ബർആദാ, പോസായ് ബർ മാറി, ഹൊർമിസ്ട്രം അർദഷീർ പട്ടണത്തിൽ നിന്നുള്ള മർദായ്ബർ നബീറോദാക്ക് എന്ന ഞങ്ങളും ഇതു സ്വീകരിക്കുകയും സ്ഥിരീകരിക്കുകയും മുദ്രവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ശ്രീശ്വേർ നഗരത്തിൽ നിന്നുള്ള ബ്രീകീശോ ബർ ആദോർ ഹൊർമിസ്ട്രം, മിഹ്റകോസ്റം ബർ ഇസ്മായേൽ, മാർക്യാനാ ബർ അബ്ബീശോ, അബ്രഹാം ബർ ബാബായ് എന്ന ഞങ്ങളും ഇതു സ്വീകരിക്കുകയും സ്ഥിരീകരിക്കുകയും മുദ്ര വയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ശ്രീശ്വേർ നഗരത്തിൽ നിന്നുള്ള ബ്രീകീശോ ബർ ആദോർ ഹൊർമിസ്ട്രം, മിഹ്റകോസ്റം ബർ ഇസ്മായേൽ, മാർക്യാനാ ബർ അബ്ബീശോ, അബ്രഹാം ബർ ബാബായ് എന്ന ഞങ്ങളും ഇതു സ്വീകരിക്കുകയും സ്ഥിരീകരിക്കുകയും മുദ്ര വയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

മൂന്നാമത്

സത്യസന്ധമായ മാർഗ്ഗങ്ങളുടെ നിർവ്വഹണത്തെ സംബന്ധിച്ചു

പൗരസ്ത്യദേശത്തെ ദൈവസ്നേഹമുള്ള മെത്രാപ്പോലീത്താ മാർക്കും മെത്രാന്മാർക്കും ക്രൈസ്തവ സന്യാസസഭാംഗങ്ങൾക്കും പാത്രിയർക്കീസ് ആബാ, നമ്മുടെ പ്രതീക്ഷയായ കർത്താവിൽ അഭിവാദനങ്ങൾ അർപ്പിക്കുന്നു.

ദൈവഭയം നമ്മിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും അതിനു നാം പ്രധാന്യം കല്പിക്കുകയും നമ്മുടെ ജീവിതം അതിനനുസൃതമായി നിർവ്വഹിക്കാൻ ശ്രദ്ധാലുക്കളായിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ മനുഷ്യരായ നമുക്ക് ദൈവഭയം പോലെ പ്രയോജനകരവും സഹായകവുമായി മറ്റൊന്നുമില്ലെന്ന് പരിശുദ്ധരായ നിങ്ങൾക്കു ബോദ്ധ്യമുണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ. "ദൈവഭയം നല്ല മാർഗ്ഗത്തിന്റെ ആരംഭമാകുന്നു" എന്ന് എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളല്ലോ. ഭ്രമിയിലെ സകല സമ്പത്തും ചേർന്നാലും അതിനു തുല്യമാകുകയില്ല. എല്ലാത്തരത്തിലും പെട്ട സകല മനുഷ്യരുടെയും എല്ലാഗണങ്ങളിലും പെട്ട സകല മാലാവമാരുടെയും സകല വിധത്തിലുമുള്ള സൗന്ദര്യവും ആകർഷകത്വവും, ദൈവഭയമില്ലെങ്കിൽ നാണംകെട്ടതും വെറുക്കപ്പെട്ടതുമത്രേ. ഇതിലേക്ക് ആനയിക്കാത്ത ആസക്തികളുടെ ഉത്തേജനങ്ങളെല്ലാം ഗർഹണീയങ്ങളും അങ്ങേനോം നിന്ദ്യങ്ങളുമാകുന്നു. ആസക്തികളുടെ പിറകേ പായുന്നവർക്കു വേണ്ടി നരകത്തിലെ പീഡനത്തിന്റെ ഒരു പങ്ക് തയാറാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ദൈവഭയത്താൽ പരുവപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതും അതിനെ ലക്ഷ്യപ്പെടുത്താത്തതുമായ തത്പശാസ്ത്രങ്ങളും കലകളുമെല്ലാം വിരസങ്ങളും നിഷ്പ്രയോജനങ്ങളും നിരർത്ഥകങ്ങളുമാകുന്നു. അവ അവയുടെ ഉടമസ്ഥർക്കു വിനാശം വരുത്തിവയ്ക്കും. അതിൽ അധിഷ്ഠിതവും അതിനാൽ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ടതും അല്ലാത്ത എല്ലാ ശക്തികളും അധികാരങ്ങളും ദുർബ്ബലങ്ങളും അസ്ഥിരങ്ങളുമത്രേ.

തകരം മൂലം ഉണ്ടായ മുറിവുകൾ സഭാഗാത്രത്തിൽ നിന്നു താനേ അപ്രത്യക്ഷമാകും. അതിനു വഴിതെളിക്കുന്നവ ആയിരിക്കണം നമ്മുടെ വിജ്ഞാന സ്രോതസ്സുകൾ.

സഭാപരവും, ദൈവശാസ്ത്രപരവുമായ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ രചനയിലൂടെയും, വിവർത്തനത്തിലൂടെയും ഏവർക്കും സുപരിചിതനായ ബഹു. ഗീവർഗീസ് ചേടിയത്തച്ചന്റെ ഈ പുതിയ ഗ്രന്ഥം ബഹുജനസമക്ഷം സന്തോഷപൂർവ്വം അവതരിപ്പിക്കുന്നു. അച്ചന്റെ പ്രയത്നങ്ങളെ ആത്മാർത്ഥമായി അഭിനന്ദിക്കുകയും, വിജയാശംസകൾ നേരുകയും പുസ്തകരചനയിലൂടെയുള്ള സഭാസേവനത്തിന് പ്രത്യേകം നന്ദിപറയുകയും ചെയ്യുന്നു. ബഹു. അച്ചനോട് സഹകരിച്ച പ്രൊഫ. കെ. വി. ജോസഫ് സാറിനെയും അഭിനന്ദിക്കുന്നു. 'സിനോഡിക്കോൺ ഓറിയന്റാളെ' യുടെ മലയാള വിവർത്തനം വിജ്ഞാനകേന്ദ്രം പ്രത്യേകിച്ചു വേദശാസ്ത്ര വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു്, സഭാവിജ്ഞാനീയത്തിൽ മുന്നേറുന്നതിനു് സഹായകരമാകട്ടെ എന്ന് ആശംസിക്കുന്നു.

എന്ന്

സിറിൽ മാർ ബസേലിയോസ്

തിരുവനന്തപുരം മെത്രാപ്പോലീത്തൻ ആച്ച്ബിഷപ്പ്
മലങ്കര കത്തോലിക്കാ മെത്രാപ്പോലീത്താ

പട്ടം,
ഏപ്രിൽ 7, 1996.

ആമുഖം

ഇക്കഴിഞ്ഞ കാലയളവിൽ പല സിനഡൽ രേഖകൾ മലയാള ഭാഷയിൽ പ്രസിദ്ധീകൃതമായിട്ടുണ്ട്. 1980-ൽ നിഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണവും കാനോനുകളും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.¹ 1987 ൽ അതു വീണ്ടും അച്ചടിച്ചു.² അതോടൊപ്പം രണ്ടാം സാർവത്രിക സൂനഹദോസുമായി ബന്ധപ്പെട്ട രേഖകളും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.³ അൻസീറാ (314), നെയോ ചെസാറിയ (315), ഗാംഗ്ര (325/331) എന്നിവിടങ്ങളിൽ വച്ചു നടന്ന സിനഡുകളുടെ കാനോനുകളും ഇന്നു മലയാളത്തിൽ ലഭ്യമാണ്.⁴ 341 ലെ അന്ത്യോക്യൻ സിനഡിന്റെ രേഖകളും മലയാളത്തിലായിട്ടുണ്ട്.⁵ സാർദിക്കാ (342/3) ലവദീക്യ (343/81) എന്നീ സിനഡുകളുടെ ഡിക്രികൾ പ്രസിദ്ധീകൃതമായവയിൽപ്പെടുന്നു.⁶ അപ്പസ്തോലിക കാനോനുകൾ 85 ഏണ്ണവും അതേ ഗ്രന്ഥത്തിൽ തന്നെ കാണാം.⁷ പാശ്ചാത്യ പരരന്ധ്യ സുറിയാനി സഭകളിലെ പ്രാചീന സന്യാസ നിയമങ്ങൾ രണ്ടു പ്രാവശ്യം മലയാളത്തിൽ അച്ചടിച്ചിട്ടുണ്ട്.⁸ മാർ മാറുമായുടെ പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന കാനോനിക സമാഹാരം 1989 ൽ മലയാളത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.⁹

മെസൊപ്പോട്ടേമിയായിലെ പരരന്ധ്യ സുറിയാനി സഭയുടെ കാനോനിക സമാഹാരം നമ്മുടെ നാട്ടിൽ വളരെ

1. ജി. ചേടിയത്തു് സഭാപിതാക്കന്മാർ, കോട്ടയം, 1980, പേ. 198ff
2. ജി. ചേടിയത്തു്, സഭാപിതാക്കന്മാർ, 1 കോട്ടയം, 1987, പേ. 50ff
3. Ibid. 106ff.
4. ജി. ചേടിയത്തു്, ആദിമ സഭാപിതാക്കന്മാർ, കോട്ടയം, 1983, പേ. 361ff.
5. ജി. ചേടിയത്തു്, അന്ത്യോക്യൻസഭ, കോട്ടയം, 1986, പേ. 238ff
6. ജി. ചേടിയത്തു്, സഭാപിതാക്കന്മാർ 1. പേ. 86ff.
7. Ibid. 178ff.
8. Ibid. 122ff; OIRSI 43. പേ. 233ff.
9. ജി. ചേടിയത്തു്, മാർ മാറുമായുടെ കാനോനുകൾ, കോട്ടയം, 1989

ആഗ്രഹിക്കുന്ന ആർക്കും സുകൃതങ്ങളുടെ പരിശീലനത്തിലൂടെ നീതിയുടെ വ്യാപാരത്തിൽ ഇടപെടാൻ സന്ദർഭം ലഭിക്കുന്ന ഈ ഹ്രസ്വമായ ജീവിതത്തിൽ യാതൊരാളാണോ ഈ ദൈവഭയത്താൽ സ്വയം നിയന്ത്രിക്കുകയും തന്റെ ദർശനവും മനസ്സിന്റെ ഏകാഗ്രതയും അതിൽ ഉറപ്പിക്കുകയും മനസ്സിന്റെ സന്നദ്ധത അതിന് ഉന്മൂലമാക്കുകയും അതിന്റെ സഹകരണത്തോടുകൂടി മാത്രം സംസാരിക്കുകയും പെരുമാറ്റങ്ങളെ അതിന് അനുസൃതമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് അയാൾ മിശിഹായുടെ യഥാർത്ഥ സ്നേഹിതനാകുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ രക്ഷകന്റെ കല്പനകളെ ധിക്കരിക്കുകയും സ്വന്തം മനസ്സിന്റെ അഹന്തയിൽ തന്നിഷ്ഠാനുസൃതം പെരുമാറുകയും ചെയ്യുന്നവനെ ഏതെങ്കിലും പദവിയിലുള്ള ക്രൈസ്തവനായി പരിഗണിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. പദവി വഴിയോ ബാഹ്യപ്രകടനം വഴിയോ വിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരാളായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് അവൻ കാട്ടുന്നതു മര്യാദേകമാണ്. കാരണം, അവന്, യഥാർത്ഥ വിശ്വാസത്തിന് അനുയോജ്യമായ സുകൃതം നിറഞ്ഞ പെരുമാറ്റങ്ങളാകുന്ന ആദ്ധ്യർത്ഥിക കല്യാണ വസ്തുങ്ങളില്ല. ഇത്തരക്കാരെ സംബന്ധിച്ചു്, തലമുറകളെ ഉയിർപ്പിക്കുന്നവൻ വിധി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്: "അവനെ കൈകൊല്ലുകൾ ബന്ധിച്ചു പുറത്തുള്ള അന്ധകാരത്തിലേയ്ക്കു് എറിഞ്ഞുകളയുക; അവിടെ കരച്ചിലും പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും."

അതിനാൽ എല്ലാ നാട്ടിലും എല്ലാ പ്രദേശത്തുമുള്ള നേതാക്കളായ നാം എല്ലാസമയത്തും ഓരോ മണിക്കൂറിലും, വൈദികാധികാരത്തിന്റെ വിവിധ പടികളിലുള്ളവരെ ഒരു കാര്യം പഠിപ്പിക്കുകയും അനുശാസിക്കുകയും അവർക്കു സാക്ഷ്യവും മുനറിയിപ്പും നൽകുകയും വേണം; നാശത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന വിശാലമായ വീഥിയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കാതിരിക്കാൻ അവർ കരുതലുള്ളവരായിരിക്കണം. അതിനുപകരം ഇടുങ്ങിയ വാതിലിലൂടെ കടന്നു് നിത്യജീവന്റെ അനന്തമായ മാർഗ്ഗത്തിൽ എത്തിച്ചേരാനാണ് അവർ ശ്രമിക്കേണ്ടതു്. അതിനായി അവർ ലജ്ജാകരവും വ്യർത്ഥവുമായ അഭിലാഷങ്ങളെ പരിവർജ്ജിക്കണം. നശ്ചരങ്ങളായ ഭൗതികസമ്പാദ്യങ്ങളുടെ ആധിക്യത്തോടുള്ള താല്പര്യം ഉപേക്ഷിക്കണം. സ്തുതിക്കേണ്ടിയുള്ള മാനുഷികമായ ആസക്തിയോടു വിടപറയണം.

അപ്പോൾ അവർ നരകത്തിലെ നിത്യപീഡനത്തിൽ നിന്നു രക്ഷപെടും. നിത്യജീവന്റെ അനന്തപാതയിൽ എത്തിച്ചേരുകയും ചെയ്യും.

മനുഷ്യ വർഗ്ഗത്തിന്റെ ശത്രു നമ്മുടെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചു് അസൂയാലവായതുകൊണ്ടു് അനുസരണക്കേടിന്റെ സന്തതികളുടെയിടയിൽ—വിശുദ്ധ ലിഖിതങ്ങളിലെ അദ്ധ്യുപനങ്ങളെ അവഗണിക്കുന്നവരുടെയിടയിൽ—സദാ പ്രയത്നശീലനായിരിക്കുന്നു. തന്റെ ആഗ്രഹം അവരിൽ നിറവേറുകയാണ് അവന്റെ ലക്ഷ്യം. കടപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിൽ നിന്നു് അവർ വഴുതി മാറിപ്പോകുമ്പോൾ അവന്റെ ലക്ഷ്യം സംധിതമാകും എന്നെനിക്കു് തോന്നുന്നു. പാത്രീയർക്കാസിംഹാസനത്തെ സംബന്ധിച്ചു് മത്സരം നിലനിന്നിരുന്ന സമീപ ഭൂതകാലത്തു് അങ്ങനെയൊരവസ്ഥ സവിശേഷമായും നിലനിന്നിരുന്നു. ആ വിഭജനം പതിനഞ്ചു സംവത്സരം ഈ നാട്ടിലാകെ വാഴ്ച നടത്തി. ആ സന്ദർഭം, ആദർശഹീനരും സ്വാർത്ഥമോഹികളുമായ ചിലർ ഉളവാക്കിയ സാഹചര്യങ്ങൾ മൂലം സഭാധികാരസ്ഥാനങ്ങളെയെല്ലാം കഴിച്ചുമാറിക്കുകയും അരിപ്പയിൽ ധാന്യമണികൾ അരിക്കുന്നതു പോലെ അരിക്കുകയും ചെയ്തു. അരിപ്പയിൽ അരിക്കപ്പെട്ടമ്പോൾ ധാന്യമണികൾ മുകളിൽ നിന്നു താഴേയ്ക്കും താഴെ നിന്നു മുകളിലേയ്ക്കും ഒരു വശത്തു നിന്നു മറൊരാൾ വശത്തേയ്ക്കും തട്ടപ്പെട്ടമല്ലോ. യാതൊരു നിയമവും ക്രമവുമില്ലാതെയാണ് ഈ വക ചലനങ്ങൾ. അതു പോലെ, പരസ്പരം കലഹിച്ച നേതാക്കന്മാർ മൂലം വിശ്വാസികളെല്ലാം വല്ലാത്ത ചിന്താക്ഷഴപ്പങ്ങളിലും വിനാശങ്ങളിലും അകപ്പെട്ടു. ഓരോരുത്തരും അവരവർക്കു തോന്നിയതു പോലെയും സഭാനിയമങ്ങളെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടും പെരുമാറി.

എന്നാൽ ഇന്നു് ദൈവത്തിന്റെ കാരണവും കൊണ്ടും ദൈവം സഭയെ കാത്തുരക്ഷിക്കുന്ന രാജാധിരാജനായ ഖൃസ്തായുടെ ജാഗ്രത കൊണ്ടും സുകല വിശുദ്ധരുടെയും പ്രാർത്ഥനകൊണ്ടും ഒഴിരേണം അവസാനിച്ചു് കാരോലിക സിംഹാസനത്തിൽ നേതൃത്വത്തിന്റെ ഐക്യം സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്നു. പ്രവിശ്യകളിൽ അധികവും ഇപ്പോൾ ശരിയായി നയിക്കപ്പെട്ട സമാധാനത്തിൽ കഴിയുന്നു. നേതാക്കളുടെ നിരയിൽ സമാധാനം സുസ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് വിശ്വാസികളുടെ

ഇടയിലും ശരിയായ ക്രമം സ്ഥാപിതമാകേണ്ടതാണെന്നും ഏനിക്കു തോന്നുന്നു. കഴപ്പങ്ങളുടെ കാലത്തു് അവർ ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന തെറ്റുകളുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു പിന്തിരിയുകയും ശരിയായ കാര്യങ്ങളിൽ നിന്നു പുലർത്തുകയും ചെയ്യുന്നതു വഴിയാണു് ഇതു് സാധിതമാകേണ്ടതു്.

നാമും നമ്മോടൊപ്പമുള്ള മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും മെത്രാന്മാരും സഭയിൽ അനുരഞ്ജനത്തിനായി ശ്രമിച്ചപ്പോൾ വിശുദ്ധ ലിഖിതങ്ങളിലെ ആശയങ്ങൾ അനുസരിച്ചും, മിശിഹായുടെ മനസ്സും കല്പനയും അനുസരിച്ചും, കാര്യങ്ങൾ താഴെ പറയുംവിധം ആയിരിക്കണമെന്നു ഞങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുകയും ആജ്ഞാപിക്കുകയും നിർവ്വചിക്കുകയും ചെയ്തു: നഗരങ്ങളിലോ ഗ്രാമങ്ങളിലോ ഉള്ള വൈദികർക്കു് സംഘങ്ങൾ രൂപീകരിക്കാനോ ബന്ധനങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്താനോ തങ്ങളുടെ നായകന്മാർക്കു് എതിരായിട്ടോ തമ്മിൽ തമ്മിലോ കലാപങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കത്തക്കവിധം ശപഥങ്ങളിലോ ലിഖിതങ്ങളിലോ ഇടപെടാനോ അൽമായരുടെയിടയിൽ സ്വാധീനം പിടിച്ചെടുക്കാനോ പരദൂഷണം പറഞ്ഞു് അവരുടെ മനുസാക്ഷിയെ പീഡിപ്പിക്കാനോ അധികാരമുണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല. കഴപ്പങ്ങളുടെ കാലത്തു പ്രവർത്തിച്ചതുപോലെ കലഹങ്ങളും ഭിന്നതകളും വർദ്ധിക്കത്തക്കവിധം പ്രവർത്തിക്കാനോ അങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെ സഹായിക്കാനോ അൽമായരും അനുവദിക്കപ്പെടരുതു്. ഈ കാര്യങ്ങൾ, നിർവ്വചനവും കല്പനയും അനുസരിച്ചു് “നിങ്ങളുടെ നായകന്മാരെ അനുസരിക്കുവിൻ” എന്ന് എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു് നിരന്തരം അനുസരിക്കേണ്ടവരെ സംബന്ധിക്കുന്നതാകുന്നു. ബഹുമാന്യരായ അംഗങ്ങൾ എന്ന നിലയിൽ ഈ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു് അവർക്കു് നാം ഈ ഉപദേശം നൽകുന്നു: അവർ വീടുവീടാതരും കയറിയീരങ്ങരുതു്. അവർ പണമിടപാടുകാരോ ഭൗതികപ്രമാണികളുടെ നടത്തിച്ചുകാരോ ആകരുതു്. അങ്ങനെ ചെയ്യാൽ അവർ പൗരോഹിത്യത്തെ അപമാനിക്കുകയും വിശ്വാസികളായ അൽമായരെ പാപത്തിലേക്കു വലിച്ചിഴുക്കുകയും ആയിരിക്കും ചെയ്യുക. ഇത്തരക്കാർ സഹായിക്കാതിരിക്കാൻ അൽമായരും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണു്.

നമ്മുടെ പ്രകൃതി ഘടനയുടെ അതുല്യകരമായ സംരക്ഷണത്തിനും പിൻതലമുറയുടെ ഉത്പാദനത്തിനും വേണ്ടി ദൈവം വിവാഹം ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതു് മൃഗങ്ങളുടേതുപോലെ വിവേചന രഹിതമല്ല; പിന്നെയോ, യുക്തിബോധമുള്ള ജീവികൾക്കു യോജിച്ച വിധം ക്രമീകൃതമായിരിക്കണം. മനുഷ്യനു് തന്റെ ഭാര്യയോടു് പരിശുദ്ധവും നിയമവിധേയവുമായ സ്നേഹത്തിന്റെ ഘനീഷ്ഠ ബന്ധമാണുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു്. മൃഗതുല്യ സ്വഭാവമുള്ളവർ ഇക്കാര്യത്തിൽ കഴപ്പമുണ്ടാക്കുമ്പോൾ — പഴയകാലത്തു് ആദം ഒരു ഹവ്വയെക്കൊണ്ടു് എന്നപോലെ ഒരുവൻ ഒരു ഭാര്യയെക്കൊണ്ടു് സംതുപ്പനംകാതെ ഭാര്യ ജീവിച്ചിരിക്കേണ്ടതെന്ന മറ്റൊരു ഭാര്യയെ സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ — അയാൾ അവൾക്കെതിരെ ദൈവികനിയമത്തോടു മറുത്ത് അപരാധം ചെയ്യുകയാണു്. അയാളുടെ രണ്ടു ഭാര്യമാരും രണ്ടു ഭർത്താക്കന്മാരുള്ള സ്ത്രീയെപ്പോലെ ആയിത്തീരുന്നു. ആ സ്ത്രീയുടെ അവസ്ഥ വളരെ ഭീതിജനകമാണല്ലോ. പുരുഷൻ തക്കതായ കാരണമില്ലാതെ തന്റെ ആദ്യ ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിച്ചു് തന്നെ പ്രലോഭിപ്പിച്ചു് കഴപ്പത്തിലാക്കിയ മറ്റൊരുവളെ സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ വലിയ അപരാധമാണു് ചെയ്യുന്നതു്. അവളുടെ ബാഹ്യ സൗന്ദര്യത്തിൽ ആസക്തനായി സുബോധമില്ലാത്ത, കാമാതുരനായ ഒരാളെപ്പോലെ അയാൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അഥവാ അസംതുപ്പനായ, അത്യംഗ്രഹിയായ ഒരു വ്യക്തിയെപ്പോലെ പണത്തിനോ ധനത്തിനോ സ്വത്തിനോ വേണ്ടി അയാൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾക്കും പുറമേ തന്റെ രണ്ടാനമ്മയെയോ, പിതൃസഹോദരന്റെ ഭാര്യയെയോ, മാതൃസഹോദരന്റെ ഭാര്യയെയോ, പിതൃസഹോദരിയെയോ, മാതൃസഹോദരിയെയോ, സഹോദരിയെയോ, മരുമകളെയോ, മകളെയോ, രണ്ടാം ഭാര്യയുടെ മകളെയോ, പൗത്രിയെയോ, ദൗഹിത്രിയെയോ അഥവായുള്ളവരെപ്പോലെ സഹോദര പത്നിയെയോ, പുറജാതിക്കാരെപ്പോലെ അവിശ്വാസിനിയായ സ്ത്രീയെയോ സമീപിക്കാൻ മടിക്കാത്ത ആളുകളും ഉണ്ടു്.

ഇക്കാര്യങ്ങളെയും ഇങ്ങനെയുള്ള മറ്റു കാര്യങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചു് നാമും നമ്മോടൊപ്പമുള്ള മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും മെത്രാന്മാരും ചേർന്നു് താഴെ പറയുംവിധം നിശ്ചയി

കൈയും കല്ലു പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉയരായങ്ങളെ ഭരിക്കുന്ന ദൈവിക "വചന" വചനത്താലും ദൈവികലീഖിതങ്ങളുടെ ആശയങ്ങൾ അനുസരിച്ചുമാണ് ഞങ്ങൾ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്. മുകളിൽ പറഞ്ഞ വിധങ്ങളിലുള്ള നിയമ വിരുദ്ധമായ യാതൊരുവിധ വേഴ്ചയും വിശ്വാസികൾക്ക് അനുവദനീയമല്ല. അത് നിയമവിധേയമായ വിവാഹത്തിന്റെ പ്രത്യേകാവകാശങ്ങളെ ക്ഷതപ്പെടുത്തുകയും കഴപ്പത്തിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. പ്രസ്തുത പ്രത്യേകാവകാശങ്ങളാകട്ടെ, ദൈവം തന്റെ അവർണ്ണനീയമായ ഉത്തരവാദിത്തത്തിന്റെ യുക്തിസഹമായ സ്വഭാവത്തിന്റെ സഹായത്തിനായി ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ ഞങ്ങൾ വിജ്ഞാപനം ചെയ്യുന്നു: ആക്കെങ്കിലും രണ്ടു ഭാര്യമാരുണ്ടെങ്കിൽ, അഥവാ ഒരാൾ അവിശ്വാസിനിയായ ഒരു സ്ത്രീയോടോ തന്റെ രണ്ടാനമ്മയോടോ പിതൃവ്യന്റെ ഭാര്യയോടോ മാതൃലന്റെ ഭാര്യയോടോ, മാതാവിന്റെയോ പിതാവിന്റെയോ സഹോദരിയോടോ സ്വന്തം സഹോദരിയോടോ പുത്രഭാര്യയോടോ പുത്രിയോടോ ഭാര്യപുത്രിയോടോ ഭാര്യപുത്രിയുടെമകളോടോ ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അഥവാ സന്യാസികളുടെ ഏതെങ്കിലും ഗണത്തിൽപ്പെട്ടയാൾ തന്റെ സഹോദരന്റെ ഭാര്യയോടു രഹസ്യബന്ധം പുലർത്തുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അയാൾക്ക് ആ ബന്ധത്തിൽ നിന്നും വിട്ടതൽ നേടാൻ ഒരു കാലാവധി അനുവദിക്കപ്പെടും. ആ അവധി ഒന്നോ രണ്ടോ മൂന്നോ മാസമോ വളരെ വിഷമകരമായ സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഒരു വർഷം വരെയോ ആകാം. ആ കാലം കൊണ്ട് അവർ അത്തരം ബന്ധങ്ങൾ അവസാനിപ്പിച്ചിരിക്കണം.

സ്വന്തം ഭാര്യ ജീവിച്ചിരിക്കെ മറ്റൊരു സ്ത്രീയെ കൊണ്ടുവന്നവനെയോ അവിശ്വാസിനിയായ സ്ത്രീയോടു ചേർന്നവനെയോ രണ്ടാനമ്മയോടോ പിതൃവ്യന്റെയോ മാതൃലന്റെയോ ഭാര്യയോടോ പിതാവിന്റെയോ മാതാവിന്റെയോ സഹോദരിയോടോ സ്വന്തം സഹോദരിയോടോ പുത്രഭാര്യയോടോ പുത്രിയോടോ ഭാര്യപുത്രിയോടോ ഭാര്യപുത്രിയുടെമകളോടോ ബന്ധം പുലർത്തുന്നവനെയോ സഹോദരഭാര്യയെ ഭാര്യയാക്കി

എടുത്തവനെയോ സംബന്ധിച്ചു ഞാൻ പറയുന്നതിതാണ്: അയാൾ പുരോഹിതന്റെ പക്കൽ വന്ന് പ്രസ്തുതബന്ധങ്ങളിൽ നിന്നും മോചനം നേടുന്നതിനുള്ള കാലാവധി ആവശ്യപ്പെടണം. അയാൾ ഇക്കാര്യത്തിൽ അലംഭാവം കാണിക്കുകയോ പ്രസ്തുതബന്ധം രഹസ്യമായി തുടരുകയോ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ദൈവികവചനത്താൽ അയാൾ പള്ളിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിൽ നിന്നും വിശ്വാസികളോടു സമ്പർക്കം പുലർത്തുന്നതിൽ നിന്നും ഈ പാപത്തിൽ നിന്നും പിന്തിരിയുന്നതുവരെ വിലക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ബുദ്ധിമുട്ടുമായി പെരുമാറുന്ന സ്ത്രീകൾക്കുള്ള ശിക്ഷയും ഇപ്രകാരം മുകളിൽ എഴുതപ്പെട്ടതുതന്നെയായിരിക്കുമെന്ന് എല്ലാവരും അറിഞ്ഞിരിക്കട്ടെ. എന്നാൽ സഹോദരപുത്രിയോ സഹോദരിപുത്രിയോ ആയ ഒരാളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള കാര്യങ്ങൾ നമുക്കുവേണ്ടി ലിഖിതങ്ങളിൽ സൂക്ഷ്മമായി വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

സഹോദര ഭാര്യമാരെ സ്വന്തമാക്കിയിട്ടുള്ള സന്യാസികളെപ്പറ്റി നാം മുകളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ.

സഹോദര ഭാര്യയോടുള്ള അടുപ്പം എന്ന പാപത്തിലേക്കും അറിവില്ലായ്മകയാൽ ആകർഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വിശ്വാസികളായ അൽമായരെക്കുറിച്ച് ഇനി പറയാം. സഹോദരഭാര്യയെ പരിഗ്രഹിക്കുന്നത് പാപമാണെന്ന് അയാൾ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടായിരിക്കയില്ല. നേരെമറിച്ചു, അതൊരു നല്ല കാര്യമാണെന്ന് അയാൾ കരുതിയിരിക്കാം. അജ്ഞതമൂലം ദിവ്യലിഖിതങ്ങളിലെ വാക്കുകളെ അവർ തെറ്റായി മനസ്സിലാക്കി ഇവരെ സംബന്ധിച്ചുള്ള നമ്മുടെ തീരുമാനം ഇപ്രകാരമാണ്: നിയമ വിരുദ്ധമായ വിവാഹം എന്ന് ഈ പാപത്തിൽനിന്നും സഭയിലെ പുരോഹിതന്മാരുടെ ഉപദേശവും ശാസനയും കൊണ്ട് പിന്തിരിയുക എന്നത് അവരുടെ തന്നെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിനും തീരുമാനത്തിനും വിട്ടുപോയി. അവരുടെതന്നെ തീരുമാനം ലിഖിതം അവർക്ക് അതാവശ്യമാണ്. ചിലപ്പോൾ അത്വർക്കം പ്രയാസകരമായിരിക്കാം. ഒരുമിച്ചുള്ള ജീവിതത്തിൽ കഴിഞ്ഞുപോയ കാലത്തിന്റെ ദൈർഘ്യംകൊണ്ടും അവർക്കു ജനിച്ചിരിക്കുന്നതും കാരണമായിട്ടും വേർപാടു ഭയംകരമായിരിക്കാം.

അത്തരം സാഹചര്യത്തിൽ അവർ ഉപവസിക്കട്ടെയെന്നാണു ഞങ്ങളുടെ തീരുമാനം. അതായത്, സഹോദരഭാര്യയെ ചരി ഗ്രഹിച്ചവരും ഭർത്തൃസഹോദരനുമായി ബന്ധം പുലർത്തിയ വളം ഒത്തുചേർന്നു് ഒരു വർഷക്കാലം മുഴുവൻ തങ്ങളുടേ പാപ പരിഹാരം ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും പാപപരിഹാര ഭാഗങ്ങൾ നൽകുകയും വേണം. പരദേശികൾക്കും സ്വന്തം നഗരത്തിലെയോ സ്വന്തം ഗ്രാമത്തിലെയോ സഭയിലുള്ള ദരിദ്രർക്കുമാണു് തങ്ങൾക്കു് ആവശ്യത്തിനുള്ള സമ്പാദ്യത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം പാപപരിഹാരാർത്ഥമായി നൽകേണ്ടതു്. അതുവഴി അവരോടു് ക്ഷമിക്കപ്പെടും.

എന്നാൽ, ദൈവികലിഖിതങ്ങളാലും ഈ വിഷയത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ തീരുമാനം എന്തു് എന്നതു് സംബന്ധിച്ച ലിഖിതങ്ങളാലും കാര്യം അറിയപ്പെടുകയും വളരെ സ്പഷ്ടമായി വെളിപ്പെടുത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തതിനു ശേഷവും വൈദികരോ അൽമായരോ ആയ ആരെങ്കിലും ഈ പാപത്തിൽ തുടന്നുനിൽക്കുന്നതിനു തക്കവണ്ണം മനഃപൂർവ്വം ആകൃഷ്ടരാകുകയാണെങ്കിൽ, — അതിൽ നിലനിൽക്കുന്നവർ അത്രയധികമായ പാപങ്ങളാണു ചെയ്തുകൂട്ടുന്നതു് —, ഈ വിഷയത്തിലുള്ള ഞങ്ങളുടെ വിർവചനം അവർ പുച്ഛിച്ചു തള്ളുന്നവെങ്കിൽ, അങ്ങനെ സഹോദരഭാര്യയോടൊത്തു തന്നെ അയാൾ ജീവിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇക്കാര്യം അയാൾ അറിഞ്ഞിരിക്കട്ടെ: ഉയരാഴ്ചക്കു കയ്യാളുന്നവരും സകല സ്പഷ്ട വസ്തുക്കളെയും ഭരിക്കുന്നവനുമായ ജീവിക്കുന്ന ദൈവിക "വചന"ത്താൽ അയാളെ ഞങ്ങൾ ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലും ബന്ധിക്കുകയും ശപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പള്ളിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിൽ നിന്നും വിശുദ്ധകുടുംബം സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ നിന്നും വിശ്വാസികളുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്തുന്നതിൽ നിന്നും അയാൾ വിരമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ച എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഞങ്ങൾ ഇതുവരെ സ്പഷ്ടമായി വിശദീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഇവയെ ലംഘിക്കുന്നതിൽനിന്നു് ദൈവികവചനത്താൽ എല്ലാവരെയും വിരമിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. മേലിൽ സന്യാസികളിലോ അൽമായരിലോ പെട്ട വിശ്വാസികൾ ആരെങ്കിലും മുകളിൽ പറഞ്ഞ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളിൽ വീഴുകയും തെറ്റു തിരുത്താതിരിക്കുകയും ചെയ്യാൽ, അശ്രദ്ധനായിരിക്കുകയും ഇത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ വീഴുന്നതിനെക്കുറിച്ചു യേശുക്രൈസ്തുവിനോടു ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്യാൻ, അഥവാ ഇതിനോടു തുല്യമായ മറ്റൊരാളോടു ക്ഷമിക്കുകയും വിരോധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അയാൾ സ്രീയായാലും പുരുഷനായാലും അതിൽ വ്യത്യസ്തമില്ല. ഇങ്ങനെ അകറ്റപ്പെട്ടയാളുമായി അകന്നു നിൽക്കാതിരിക്കുകയോ അയാളുമായുള്ള സമ്പർക്കം വെറുക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നയാളും — രഹസ്യമായിട്ടായാലും പരസ്യമായിട്ടായാലും പ്രവൃത്തിയിലായാലും വിചാരിച്ചാൽ — സഭയിൽ നിന്നു പുറത്താക്കപ്പെടുകയും ശപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ഈ രണ്ടു കൂട്ടരുടെയും മേൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ദൈവത്തിന്റെ കോപം സകല ക്രൈസ്തുവരുടെയും ആമേനോടുകൂടി ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ. സന്യാസികളും വിശ്വസ്തരായ അൽമായരും അവരുടെ മരണദിവസം അവരോടു സഹവസിക്കാനോ മരണാനന്തര ശുശ്രൂഷകളിൽ സഹകരിക്കാനോ ശവസംസ്കാരദിനത്തിൽ ശവക്കച്ച അണിയിക്കാനോ, രഹസ്യമായും പരസ്യമായും, അനുവദിക്കപ്പെടുകയില്ല. ജീവിതകൃത്യങ്ങളിൽ അവർ സഭയുടെ ഉന്നതമായ ജീവിതരീതികളിൽ നിന്നു് അകന്നിരുന്നവരാണല്ലോ. മൃഗതുല്യവും നിയമവിരുദ്ധവുമായ വിവാഹംമൂലം കളങ്കപ്പെട്ടവരാണവർ. അങ്ങനെ വിവേചനശൂന്യരായി ജീവിച്ച അവർ മരണത്തിലും വിശ്വാസികളിൽ നിന്നു് അകറ്റപ്പെടുകയും വേർതിരിക്കപ്പെടുകയും വേണം. ജീവിതരീതിയിൽ മൃഗങ്ങൾക്കു തുല്യരായിരുന്ന അവർക്കു് കഴുതകൾക്കു യോജിച്ച ഒരു ശവസംസ്കാരമാണു നൽകേണ്ടതു്.

നിയമങ്ങൾ അനുസരിച്ചു് ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ഉത്സാഹത്തോടെ ജീവിക്കുന്നവരുടെമേൽ മിശിഹായുടെ അനുഗ്രഹം ധാരാളമായി വർഷിക്കപ്പെടട്ടെ. അതു് അവരെ നിരന്തരം സംരക്ഷിക്കട്ടെ.

നിങ്ങൾ സ്ഥിരതയുള്ളവരായിരിക്കുക. ഉപേക്ഷ കൂടാതെ ഇക്കാര്യങ്ങൾ എല്ലാവരെയും അറിയിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ വ്യാപൃതരാകുക. ഉത്സാഹശാലികളായ അജപാലക്കരെക്കൊണ്ടു് തന്റെ സഭയെ ബഹുമാനിതയാക്കുന്ന മിശിഹായ്ക്കു സ്തുതി. അവിടുത്തെ കാരണവും അനുഗ്രഹവും എന്നും എന്നെയും നമ്മുടെ മേൽ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ. ആമ്മേൻ.

നാലാമതും

ദീദരണത്തിനു ഹേതുവായ രണ്ടു വ്യക്തികളുടെ നിഷ്കാസനത്തെയും അവരോടൊത്തു നിന്ന വർക്കുള്ള മാപ്പുകളെയും തീരുമാനങ്ങളെയും കുറിച്ചും:

ആബാ കാതോലിക്കോസ്, എല്ലാ നിലകളിലുമുള്ള വൈദികരും വിവിധ ക്രമങ്ങളിലുള്ള അൽമായരമായ സേജി സ്ഥാൻ നാട്ടിലെ വിശ്വാസികൾക്കും, നമ്മുടെ പ്രത്യംഗയും നിങ്ങളുടെ ഉഭയസമാധാനദായകനുമായ നമ്മുടെ കർത്താവിൽ സമൃദ്ധമായ അഭിവാദനങ്ങൾ അർപ്പിക്കുന്നു.

കാതോലിക്കോസ് സ്ഥാനത്തിനുവേണ്ടി പരസ്പരം മത്സരിച്ച ദൈവയേമുള്ള മാർ ഏലീശാ, അനുഗ്രഹീതനായ മാർ നർസാ എന്നിവരുടെ കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചും വേറെ പല കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും നിങ്ങൾ നമുക്ക് എഴുതിയിരുന്നല്ലോ. നിങ്ങളുടെ കത്തിനു മറുപടിയായി ആ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് സ്പഷ്ടമായ ഒരു കത്തു നാം എഴുതിയിരുന്നു. ആ കത്തു ഞാൻ മുമ്പ് നിങ്ങൾക്കു അയച്ചു തന്നിട്ടുണ്ട്. മാർ ഏലീശായാ കട്ടെ, മാർ നർസായാ കട്ടെ, കാതോലിക്കാസ്ഥാനത്തുള്ള സ്ഥാനാഭിഷേകം സത്യസന്ധമായിട്ടോ സഭാനിയമവിയേയ മായിട്ടോ വിഹിത മാർഗ്ഗത്തിലോ സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല എന്ന് അതിൽ നാം നിങ്ങളെ അറിയിച്ചിരുന്നു. മാർ നർസാ ആണ് ആദ്യമായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടത്. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാര്യം സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടാമുമ്പ് മാർ ഏലീശാ ആ സ്ഥാനത്തിനുവേണ്ടി ഉത്സാഹപൂർവ്വം പ്രയത്നിച്ചു തുടങ്ങി. അങ്ങനെ അദ്ദേഹം ഈ കലഹത്തിന് അടിത്തറയിട്ടു. മാർ നർസാ ആ ഘട്ടംവരെ പ്രസ്തുത വിഷയത്തിൽ മത്സരമൊന്നും നടത്തിയിരുന്നില്ല. എന്നാൽ അദ്ദേഹവും കരുതലില്ലാതെ ഇക്കാര്യത്തിലേയ്ക്ക് എടുത്തുപാടി. അവരിൽ ആർക്കാണ് ജയപരാജയങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നതെന്നു തീരുമാനപ്പെടുന്നതിനു

മുമ്പായിട്ടാണ് ഇതു ചെയ്തത്. പ്രാമുഖ്യത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള പ്രത്യേകിച്ചും കാതോലിക്കോസ് സ്ഥാനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള അതിതാത്പര്യം ആർക്കുതന്നെ ഉചിതമല്ല. ഈ രണ്ടുപേരെ സംബന്ധിച്ച് അതു തീർത്തും അനുചിതമായിരുന്നു. അവർ അവകാശമില്ലാതെയും നിയമവിരുദ്ധമായും ഇരട്ട പ്രാമുഖ്യം സ്വീകരിച്ചു. സ്പഷ്ടമായും പ്രകടമായും ഭോഷകരമായ ഒരു സ്ഥിതിയാണത്. മനുഷ്യരൂടെ രീതികൾക്കും സമ്പ്രദായങ്ങൾക്കും ജീവിതത്തിനു തന്നെയും അതു ഭോഷം ചെയ്യും. അതു ദൈവ സന്നിധിയിൽ വെറുക്കപ്പെട്ടതും ക്രൈസ്തവീകതയ്ക്കു വെറുപ്പുള്ള വാക്കെന്നതും മിശിഹായുടെ സഭയ്ക്ക് അന്യവും അപമാനകരവും ആകുന്നു. ഒരു മനുഷ്യശരീരത്തിനു രണ്ടു തലയും ഒരു സ്ത്രീക്ക് രണ്ടു ഭർത്താക്കന്മാരും ഉള്ളതുപോലെയാണത്. ഇതിൽനിന്ന് ശ്രദ്ധാപൂർവ്വവും വിവേകപൂർവ്വവും ഓടിയകലുകയും അകലത്തിൽത്തന്നെ നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യുക അവർക്കു രണ്ടുപേർക്കും യുക്തമായിരുന്നു. എന്നാൽ അവർ ഭയമോ ശ്രദ്ധയോ കൂടാതെ അതിലേക്കു തട്ടിപ്പിന്നെ. അവർ രണ്ടു പേരിൽനിന്നു ഭിന്നത വ്യാപിച്ചു. ക്രൈസ്തവ സമൂഹത്തിലെ എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും എല്ലാ വ്യക്തികളിലും അതു പടർന്നു കയറി. മിശിഹായുടെ നിയമങ്ങളും കല്പനകളും അവിടുത്തെ ശിഷ്യന്മാരുടെ ശാസനകളും ഉപദേശങ്ങളും പല വർഷങ്ങളോളം അപഗണിക്കപ്പെടുകയും തിരസ്സറിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

സകലത്തിന്റെയും കർത്താവായ മിശിഹായുടെ ശക്തിയും അനുഗ്രഹവും കൊണ്ടും, ശാന്തനും മാനുന്ദും മനുഷ്യസ്നേഹിയുമായ മഹാരാജാവ് വ്യസ്രായുടെ സഹായം കൊണ്ടും, അനുഗ്രഹീതനായ പൗലോസ് കാതോലിക്കോസിന്റെ സഹായികാരത്തെ പൂർണ്ണമായും ഏകമാക്കി. സഭാനേതൃത്വത്തിന്റെ എല്ലാതലങ്ങളെയും അദ്ദേഹം അതനുസരിച്ചു ക്രമീകരിച്ചു. അങ്ങനെ, കഴഞ്ഞുമറിഞ്ഞു കിടന്ന കാര്യങ്ങളെല്ലാം മിക്കവാറും നേരെയായി. കാതോലിക്കോസ് പൗലോസ് കാര്യങ്ങളെല്ലാം പരിഷ്കരിക്കുകയും പുനഃസ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. 'ദൈവവചന'ത്താൽ മെത്രാന്മാരെ സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങൾ കല്പിക്കാനും നിർവ്വചിക്കാനും വിധിക്കാനും അദ്ദേഹം ആദ്യംതന്നെ ഉത്സാഹം കാണിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വേർപാടിനുശേഷം ഞാനും അതേ രീതിയിൽത്തന്നെ ഭാവിക്ക്

കയും ചിന്തിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇക്കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഞാൻ സ്വപ്നമായി നിങ്ങളെ അറിയിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. മാർ നർസായും മാർ ഏലീശായും വിവേചന ശൂന്യമായും ക്രൈസ്തവ സമൂഹത്തിന്റെ ചട്ടങ്ങൾക്കും നിയമങ്ങൾക്കും വിരുദ്ധമായും കാതോലിക്കോസ് സ്ഥാനമാകുന്ന വൈദിക പ്രമുഖത്വത്തിന്റെ വലംകൈ കയ്യടക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. സെല്യഷ്യൂസ്റ്റ്യൂസിഫ്താൻ എന്ന രണ്ടു നഗരങ്ങളുടെയും മനസ്സും സമ്മതവും കൂടാതെ അവർ അഭിഷിക്തരായി. അതിനാൽ യാതൊരു നിലയിലും വിഭാഗത്തിലും പെട്ട ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇപ്പോൾ ദിവംഗതനായിട്ടുള്ള ശാന്താത്മാവായ മാർ നർസായെയോ ഇപ്പോൾ സ്വന്തം തീരുമാനമനുസരിച്ചുതന്നെ കാതോലിക്കാ സ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രാമുഖ്യത്തിൽ നിന്നും പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിന്നും അകന്നു നിൽക്കുന്ന മാർ ഏലീശായെയോ കാതോലിക്കോസ് എന്നു വിളിക്കുകയോ കരുതുകയോ ചെയ്യരുതെന്നു അമേയനായ "ദൈവവചന"ത്താൽ നാം വിലക്കുന്നു. നാം ഇപ്രകാരം പറയുകയും നിയമമാക്കുകയും സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. കാരണം അവർ രണ്ടുപേരും നിയമാനുസൃതം കാതോലിക്കോസുമാർ ആയിട്ടില്ല.

താഴെ പറയുന്ന കാര്യം കൂടെ നാം നിങ്ങൾക്കെഴുതി: മാർ നർസായും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്ഷക്കാരും ചേർന്നു മാർ ഏലീശായ്ക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്ഷക്കാർക്കും എതിരെയും മാർ ഏലീശായും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്ഷക്കാരും ചേർന്നു മാർ നർസായ്ക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്ഷക്കാർക്കും എതിരെയും പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ള ബന്ധനങ്ങളും ശാപങ്ങളും ലിഖിതങ്ങളും നിരോധനങ്ങളും മാർ പൗലോസും മെത്രാന്മാരും ചേർന്നു റദ്ദാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ആദ്യം ശാന്താത്മാവായ മാർ പൗലോസും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിധോഗത്തിനുശേഷം ഞാനും ഇക്കാര്യം സമ്മതിച്ചു. ഞങ്ങൾ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ അധികാരത്താൽ ഇപ്രകാരം പറയുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. ഭിന്നതയും കലഹവും നിലനിന്ന ആ കാലഘട്ടത്തിൽ രണ്ടു പക്ഷക്കാർക്കും സുസ്ഥാപിതരാകാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവർക്ക് ഒരു പ്രവർത്തനവും നടത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതിനാൽ ഗത്യന്തരമില്ലാതായാലും കാര്യത്തിന്റെ അടിയന്തിരസ്വഭാവം കൊണ്ടും ഒരു തീരുമാനമെടുത്തു—ഇക്കാര്യം നാമും ചെയ്തു—ഭിന്നതയുടെ

കാലത്തു ഏലീശായുടെയോ നർസായുടെയോ പക്ഷക്കാരിൽ നിന്നും ആരെങ്കിലും പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ വലംകൈയോ ജ്ഞാനസ്നാനത്തിന്റെ സ്ഥിരീകരണമോ ഏതെങ്കിലും അനുഗ്രഹമോ ദൈവ നാമത്തിലുള്ള കൈവയ്പ്പോ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ദൈവസന്നിധിയിലുള്ള പ്രാർത്ഥനയോടും അദ്വൈതനയോടും കൂടെ അയാളോടു ക്ഷമിക്കുകയും അയാളെ അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആദ്യം മാർ പൗലോസും അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം നാമും, നമ്മുടെ കത്താവും രക്ഷകനുമായ മിശിഹായുടെ അധികാരത്തോടും അനുഗ്രഹത്തോടും കൂടെ ഇക്കാര്യം സ്ഥിരീകരിക്കുകയും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. മാർ പൗലോസും മെത്രാന്മാരും ഇപ്രകാരം ചെയ്തു. അവർക്കുശേഷം ബലഹീനനായ നാമും.

ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ താഴെ പറയുന്ന കാര്യവും വേണ്ട വിധം പൂർത്തീകരിക്കപ്പെട്ടു. ഒരു മെത്രാൻ ന്യായമായവിധം കൈയാളുന്ന ഒരു മെത്രാസനം ഉണ്ടായിരിക്കുകയും അയാൾ ഭിന്നതയുടെ കാലത്തു ഏലീശായുടെയോ നർസായുടെയോ പക്ഷക്കാരാൽ വാഴിക്കപ്പെട്ടവനല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യാൻ, കുറ്റങ്ങളും കുറ്റവുമാണ് ഇല്ലാത്തവനാണെങ്കിൽ, അയാൾ ഒരു വിധത്തിലും തെറ്റുകാരനല്ലാത്തതു കൊണ്ടും ആ സ്ഥാനത്തു സ്ഥിരപ്പെടുത്തപ്പെടണം. "ദൈവവചന"ത്താൽ ആരും അയാളെ ശല്യം ചെയ്യരുത്. ഒരു മെത്രാസനം ഉണ്ടായിരിക്കുകയും അതു അവകാശപ്പെടുന്നവരായി രണ്ടുപക്ഷത്തെയും ആളുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യാൻ, പുണ്യപുണ്ണമായ ജീവിതരീതിയും കുറ്റമറ്റ വിശ്വാസവുമുള്ളയൊരു "ദൈവവചന"ത്താൽ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തു സ്ഥിരപ്പെടുത്തപ്പെടണം. മറ്റേ ആരു വൈദികനായി സേവനം തുടരണം. അയാൾ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തിന്റെ കാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടുകയോ സഭയ്ക്കു ശല്യം ഉണ്ടാക്കുകയോ ചെയ്യരുത്.

രണ്ടുപേരും നല്ല ക്രമത്തിലും യഥാർത്ഥത്തിലും ഉള്ളവരാണെങ്കിൽ ആദ്യം മെത്രാനാക്കപ്പെട്ടയാളെ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തു സ്ഥിരപ്പെടുത്തണം. അങ്ങനെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തപ്പെട്ടയാൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്തോളം മറ്റൊരാൾക്ക് മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തിന്റെ ഭരണാധികാരത്തിലോ നേതൃത്വത്തിലോ

യാതൊരു പങ്കും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല. അയാൾ ശല്യങ്ങൾ ഒന്നും കത്തിപ്പൊക്കുന്നില്ലെങ്കിൽത്തന്നെ “ദൈവപുസ്തകം” ത്താൽ മെത്രാൻസ്ഥാനത്തിന്റെ വലതു കരത്തിൽ അയാൾക്ക് യാതൊരു അവകാശവുമില്ല. എങ്കിലും ബലിപീഠത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ഡിയാക്കോണിയനിലോ ചാൻസലിലോ നിന്നും കൂദാശകൾ സ്വീകരിക്കാൻ അയാളെ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു. മെത്രാൻസ്ഥാനത്തു സ്ഥിരപ്പെടുത്തപ്പെട്ടയാൾ ആദ്യം വേർപെടു കയാണെങ്കിൽ മറ്റൊരാൾ അയാളുടെ സ്ഥാനത്തു് മെത്രാൻ പദവിയിലും രൂപതയിലും സ്ഥിരപ്പെടുത്തപ്പെടണം. രണ്ടു പേരും അർഹരല്ലെങ്കിൽ രണ്ടുപേരെയും സ്ഥാനത്തുനിന്നു നീക്കണം. അവർ നേരത്തെ ആയിരുന്ന സ്ഥാനത്തു തുടരണം.

ഇതുപോലെ തന്നെ നിങ്ങളുടെ നാട്ടിലെ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നിർദ്ദേശം സംബന്ധിച്ചു്—മിശിഹായുടെ ദയാപൂർണ്ണമായ സ്നേഹത്തിൽ നിങ്ങളിൽ ഭൂരിപക്ഷം പേരും യാസീദ് അപ്രീദിന്റെ സ്ഥിരീകരണത്തെ സംബന്ധിച്ചു് എനിക്കു ഏഴുതിയിരുന്നല്ലോ. മെത്രാൻസ്ഥാനത്തേയ്ക്കുള്ള അഭിഷേകം നേരത്തെ സ്വീകരിച്ചയാളാണല്ലോ അദ്ദേഹം. നിങ്ങളുടെയും നിങ്ങളുടെ നാട്ടിലെയും മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു് അദ്ദേഹത്തെ നാം സ്ഥിരപ്പെടുത്തി. നിങ്ങളുടെ രൂപതയിലേയ്ക്കു് ഏഴുതിയ ഒരു മറുപടിക്കുറത്തിൽ ഇക്കാര്യം നാം നിങ്ങൾക്കു് ഏഴുതിയിരുന്നു.

യാസീദ് അപ്രീദിന്റെ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തുള്ള സ്ഥിരീകരണത്തെ സംബന്ധിച്ചു് ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ഏഴുതിയതിനു ശേഷം സർഗീസും നമ്മുടെ പക്കൽ വന്നു. നിങ്ങളിൽ ശേഷിച്ചവരുടെ പക്കൽനിന്നുള്ള കത്തുകളും ഇവിടെ വന്നു. സർഗീസ്സിന്റെ സത്യസന്ധതയും യുക്തതയും അവയിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ പരിചയമുള്ളവരും ഇവിടെ യുണ്ടായിരിക്കാൻ ഇടയായവരുമായ ചില വ്യക്തികൾ—പ്രത്യേകിച്ചു് രാജനിയുടെ ഭട്ടകസംരക്ഷകരിൽ പ്രധാനിയായ ഗാർമക്കുകാരൻ സോറീനും ചില പ്രളക്കന്മാരും—സർഗീസ്സിന്റെ സമ്പ്രദായങ്ങളെക്കുറിച്ചു് ബലമായ സാക്ഷ്യം നൽകി. അദ്ദേഹം അനധികൃതമായി മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു്

അഭിഷേകം സ്വീകരിച്ചു എന്നതു ശരിയാണ്. നമ്മോടൊപ്പം സമ്മേളിച്ചിരുന്നവരുടെ സന്നിധിയിൽ സർഗീസ്സ് താഴെ പറയുന്ന പ്രസ്താവം അംഗീകരിച്ചു; അതിനു ഞാൻ ദൈവസന്നിധിയിൽ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയും ചെയ്തു: “താങ്കൾ അഭിഷേകം സ്വീകരിച്ച സമയത്തു് അതു താങ്കൾക്കു് അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. കാരോലിക്കേററിന്റെ ഐക്യത്തെ സംബന്ധിച്ചെടുത്തോളം അതു സത്യസന്ധമോ ശരിയായിട്ടുള്ളതോ ആണെന്നു് ഞാൻ കേട്ടിട്ടുമില്ല”. എന്നാൽ അതേസമയം അദ്ദേഹം പുറപ്പെടുവനതായ നിങ്ങളുടെ നാടു് വളരെ വിദൂരമാണെന്നു സമ്മതിക്കണം—വിദൂരയാത്രമുഖമുണ്ടായ ക്ഷീണാധിക്യം അദ്ദേഹത്തിൽ പ്രകടമായിരുന്നു. എന്നു മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹം എല്ലാ ദിവസവും ഉപവസിക്കുകയും നിരന്തരമായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെന്നു് വിശ്വാസ്യരായ ആളുകളിൽ നിന്നു ഞങ്ങൾക്കു് അറിവു ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. അൻപതിനായിരത്തിലധികം താൻ മെത്രാൻസ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചതു് എന്നതിനെക്കുറിച്ചു് അദ്ദേഹം വലുതായി ദുഃഖിക്കുകയും വിലപിക്കുകയും പശ്ചാത്തപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇക്കാര്യങ്ങളും ഇതുപോലുള്ള മറ്റു കാര്യങ്ങളും പരിഗണിച്ചു് ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ ദുഃഖിതരായി. നാം നേരത്തെ നിങ്ങൾക്കു് ഏഴുതിയിരുന്നതുപോലെ അദ്ദേഹം മെത്രാൻസ്ഥാനത്തിന്റെ വലതു കരത്തിൽ നിന്നു് മാറാനിർത്തപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിലും കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ നാം അദ്ദേഹത്തോടു ക്ഷമിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിനു “സമാധാന”വും ശുശ്രൂഷാസ്ഥാനവും അർപ്പണത്തിൽ പങ്കാളിത്തവും നൽകുകയും ചെയ്തു.

നിങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ മെത്രാസനത്തിനു വളരെ യോജിച്ച ഒരു സ്ഥലമുണ്ടു് എന്ന് സർഗീസിൽ നിന്നും മറ്റൊളുകളിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കി. പ്രസ്തുത സ്ഥലത്തെ സംബന്ധിച്ചു് ഇതിനുമുമ്പും നമുക്കു് അറിവു് ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതാണു്. അതിനാൽ കലഹശമനത്തിനും നിങ്ങളുടെ സമാധാന വർദ്ധനവിനും വേണ്ടി താഴെ പറയുന്ന ക്രമീകരണം ചെയ്യുന്നതു യുക്തമായിരിക്കുമെന്നു നമുക്കുതോന്നി. യാസീദ് അപ്രീദും സർഗീസും ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്തോളം യാസീദ് അപ്രീദും, സാരിഗും, പാറേഹും, ഖാശും എന്നീ പള്ളികളെയും സമീപപ്രദേശം

ങ്ങളെയും അവയുടെ വകയായിട്ടുള്ള സകലതിനെയും മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തിന്നു ഭരിക്കണം. ആരും അദ്ദേഹത്തെ ഉപദ്രവിക്കുകയോ ശല്യപ്പെടുത്തുകയോ അരുതെന്നു് ദൈവവചനത്താൽ നാം വിലക്കുന്നു. ബാസ്കാ, റോക്കോത് എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലെ പള്ളികളെ സർഗീസ് കയ്യാളുകയും മെത്രാനായി ഭരിക്കുകയും ചെയ്യണം. ആരും അദ്ദേഹത്തെ ഉപദ്രവിക്കരുതെന്നു് "ദൈവവചന"ത്താൽ നാം വിലക്കുന്നു. യാസീദ് അപ്രീദ് ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്തോളം സർഗീസിനു് സാരിഗ്, പാഹെ, ഖാഗ് എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലെ ക്രൈസ്തവദേവാലയങ്ങളിൽ അധികാരം നടത്താനോ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തിന്റെതായ കൃത്യങ്ങൾ നടത്താനോ അനുവാദമില്ല. കാരണം അവ യാസീദ് അപ്രീദിന്റെ അധീനത്തിലുള്ളവയാണു്; നാം അപ്രകാരം വിധിച്ചിരിക്കുന്നു. സർഗീസ് ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്തോളം അദ്ദേഹം അവിടെ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ബാസ്കാ, റോക്കോത് എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലെ പള്ളികളിൽ അധികാരം നടത്താനോ മെത്രാന്റെതായ കർമ്മങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടാനോ യാസീദ് അപ്രീദിനു് അനുവാദമില്ല. ഈ ഇരുവരിൽ ഒരാൾ നിര്യാതനായാൽ കലക്കത്തിന്നുമുമ്പ് സെജിസ്ഥാനിൽ നിലനിന്നിരുന്ന രീതിയനുസരിച്ചു്, മരിച്ചയാളിന്റെ അധീനതയിലുള്ള പള്ളികളും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നയാൾ ഭരിക്കണം.

അതിനാൽ സർഗീസ് ഈ കത്തുമായി നിങ്ങളുടെയടുത്തു വരുമ്പോൾ അദ്ദേഹം ബാസ്കാന്റെയും റോക്കോത്തിന്റെയും മെത്രാസനത്തിൽ സ്ഥിരപ്പെടുത്തപ്പെടേണ്ടതാണെന്നു് യാസീദ് അപ്രീദ് നിങ്ങളും ആ സ്ഥലങ്ങളിലെ വൈദികരെയും വിശ്വാസികളായ അൽമായരെയും അറിയിക്കണം. ബാസ്കാലിലെ ജനങ്ങൾ അവിടെ ഒരു മെത്രാസനം ഉണ്ടാകുന്നതിനെ എതിർക്കുന്നവെങ്കിൽ അതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ അവരും യാസീദ് അപ്രീദ് നിങ്ങളും കൂടെ എഴുതി നമ്മെ അറിയിക്കണം. അങ്ങനെ നിങ്ങൾ അറിയിക്കുകയും ആ സ്ഥലം ഒരു മെത്രാസനത്തിനു യുക്തമാണോ അല്ലയോ എന്ന് നാം തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനിടയുള്ളതായ സമയത്തു് യാസീദ് അപ്രീദ് തന്നെ സാരിഗ്, പാഹെ, ഖാഗ് എന്നീ സ്ഥല

ങ്ങളെപ്പോലെ തന്നെ ബാസ്കാ, റോക്കോത് എന്നീ സ്ഥലങ്ങളെയും മെത്രാനായി ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. സർഗീസ് സ്നേഹത്തിലും ഐക്യത്തിലും അദ്ദേഹത്തോടു ചേർന്നു നില്ക്കണം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേക്കുള്ള അഭിഷേകം അദ്ദേഹത്തിനായി സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. എങ്കിലും മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തിന്റെ ജോലിയും നേതൃത്വവും ഇല്ലാതെ അദ്ദേഹം എവിടെ താമസിച്ചാലും "ദൈവവചന"ത്താൽ ബാസ്കാൽ അംഗീകരിക്കപ്പെടാത്തപക്ഷം ആരുടെയും മേൽ പട്ടത്വത്തിന്റെ വലതു കരം വയ്ക്കാനോ ജനങ്ങളുടെ തലവനായി നിൽക്കാനോ പള്ളിയിൽ മെത്രാന്മാരുടെ നിരയിൽ നിൽക്കാനോ ബഹുവും ഭിന്നതയും നവീകരിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രവണത പ്രകടിപ്പിക്കാനോ അദ്ദേഹത്തിനു അനുവാദമില്ല. എങ്കിലും ബലിപീഠത്തിനു മുന്നിൽ 'ഡിയാക്കോണിയ നിലോ' 'ചാൻസെലിലോ' മെത്രാന്മാരുടെ ക്രമത്തിൽ കൂദാശ സ്വീകരിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തെ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു. യാസീദ് അപ്രീദ് ആദ്യം നിര്യാതനാവുകയാണെങ്കിൽ, സർഗീസ് ജീവിച്ചിരിക്കുന്നിടത്തോളംകാലം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു് അഭിഷിക്തനാകാൻ "ദൈവവചന"ത്താൽ മറ്റൊരെയും അനുവദിക്കുന്നതല്ല. "ദൈവവചന"ത്താൽ സർഗീസ് മാത്രമായിരിക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമി.

ഇക്കാര്യങ്ങളോടൊപ്പം താഴെ പറയുന്ന കാര്യവും ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിയിക്കുന്നു. സർഗീസോ, യാസീദ് അപ്രീദോ ക്രൈസ്തവരുടെയിടയിലുള്ള ആരെങ്കിലുമോ ദാവീദ് മെത്രാനോടു സഹകരിക്കാൻ "ദൈവവചന"ത്താൽ അനുവദിക്കപ്പെടുന്നില്ല. നാം പ്രസ്തുത ദാവീദ് മെത്രാനെ ബന്ധിക്കുകയും ശപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അയാൾക്കു ക്ഷമയും സസ്പെൻഷൻ റദ്ദാക്കലും നൽകപ്പെട്ടതായി നമ്മുടെ പക്കൽ നിന്നു് കത്തു കിട്ടിയെങ്കിൽ മാത്രമേ ഇതിനു് ഒഴിവുണ്ടാകുകയുള്ളൂ. ഈ എഴുത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളും സർഗീസ് സമ്മതിക്കുകയും സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. തനിക്കു് വേറെ ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു് അധികാരമില്ലെന്നു് അദ്ദേഹം പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും സന്നിധിയിൽ

നമ്മോടു ഉടമ്പടി ചെയ്യുകയും അതിനേൽ മുദ്ര വയ്ക്കുകയും നമ്മോടൊപ്പം അതു സാധുവാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇക്കാര്യങ്ങൾക്കുശേഷം യാസീദ് അപ്രീദ് ഈ സർഗീസ് മെത്രാനെ ഖാശിലെ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ അദ്ദേഹവും ഖാശിലെ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തു ഭരിക്കട്ടെ.

ഈ ഡിക്രികൾക്കും നിർവ്വചനങ്ങൾക്കും താഴെ പറയുന്ന ദൈവസ്നേഹമുള്ളയാളുകൾ സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു.

- മാർ ഹെനാനാ, ഹെദിയാബു മെത്രാപ്പോലീത്താ
- ., ദയ്റായാ, ബേത്-ഗർമയ് മെത്രാപ്പോലീത്താ
- ., മോശ, ബേത്-ബാഗാശ് മെത്രാൻ
- ., യൗസേപ്പ്, ലാശാം മെത്രാൻ
- ., ബർനോൻ, ടറീഹാൻ മെത്രാൻ
- ., ശെമുവേൽ, മായൽതാ മെത്രാൻ
- ., പൗലോസ്, ബർഹീസ് മെത്രാൻ
- ., മാറുമാ, തഹാൽ മെത്രാൻ
- ., യാക്കോബ്, പൈദംഗരൻ മെത്രാൻ
- ., യോഹന്നാൻ, അസെർബൈജാൻ മെത്രാൻ

അവർ അവയുടെമേൽ സ്വന്തം മുദ്രകൾ പതിപ്പിക്കുകയും അവയെ സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

അഞ്ചാമത്ത്

സഭാ നേതൃത്വത്തിന്റെ എല്ലാ വിഭാഗങ്ങൾക്കും വേണ്ടിയുള്ള നിർവ്വചനങ്ങളെയും കാനോനുകളെയും സംബന്ധിച്ചു:

എന്റെ സഹോദരന്മാരും സഹശുശ്രൂഷകന്മാരുമായ ദോഹാമായ്-അർദബീറിലെയും അതിന്റെ മുഖ്യ നഗരത്തിന്റെയും മൈശാൻ പ്രവിശ്യ മുഴുവന്റെയും മെത്രാൻ ദൈവസ്നേഹമുള്ള മാർ യോഹന്നാനും അർബേലിന്റെയും അതിന്റെ മുഖ്യ നഗരത്തിന്റെയും ഹെദിയാബു പ്രവിശ്യ മുഴുവന്റെയും മെത്രാനായ മാർ ഹെനാനായ്ക്കും കർക്കാ ദ്ബേതിന്റെയും അതിന്റെ മുഖ്യ നഗരത്തിന്റെയും ബേത്-ഗർമയ് പ്രവിശ്യ മുഴുവന്റെയും മെത്രാനായ മാർ ദയ്റായായ്ക്കും റിവ് അർദബീറീന്റെയും മുഖ്യ നഗരത്തിന്റെയും പേർഷ്യാ പ്രവിശ്യ മുഴുവന്റെയും മെത്രാനായ മാർ മാനായ്ക്കും ദൈവസ്നേഹമുള്ള മറ്റു സഹോദരന്മാർക്കും സഹശുശ്രൂഷകർക്കും നമ്മുടെ പാത്രീയർക്കും സിംഹാസനത്തിന്റെ മേൽനോട്ടമുള്ള അരാമീയാ തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിലെ മെത്രാന്മാർക്കും നമ്മുടെ സഹോദരന്മാർക്കും സഹശുശ്രൂഷകർക്കും പടിഞ്ഞാറേ അതിർത്തിക്കപ്പാമുള്ള നിസിബിസ് പാഗോസിലെ ദൈവസ്നേഹമുള്ള മെത്രാന്മാർക്കും നമ്മുടെ സഹോദരന്മാർക്കും സഹശുശ്രൂഷകർക്കും മൈശാൻ പ്രവിശ്യയിലെ ദൈവസ്നേഹമുള്ള മെത്രാന്മാർക്കും നമ്മുടെ സഹോദരന്മാർക്കും സഹശുശ്രൂഷകർക്കും ബേത്-ഹൂസായെ പ്രവിശ്യയിലെയും ബേത്-ലാപാത്ത് പാഗോസിലെയും മെത്രാന്മാർക്കും നമ്മുടെ സഹോദരന്മാർക്കും സഹശുശ്രൂഷകന്മാർക്കും ഹെദിയാബു പ്രവിശ്യയിലെ ദൈവസ്നേഹമുള്ള മെത്രാന്മാർക്കും നമ്മുടെ സഹോദരന്മാർക്കും സഹശുശ്രൂഷകർക്കും തങ്ങളുടെ മാനങ്ങൾക്കും അധികാരാതിർത്തികൾക്കും ഉള്ളിൽ പസിക്കുന്ന വർദാദിലും അതിനപ്പുറവുമുള്ള മെത്രാന്മാർക്കും വടക്കും കിഴക്കും ഭാഗങ്ങളിൽ സമീപത്തും അകലെയുമുള്ള എല്ലാ

മെത്രാന്മാർക്കും നിങ്ങളുടെ സ്നേഹിതനായ ആബായാപത്രീയർക്കീസ്, നമ്മുടെ പ്രത്യംഗയും തന്നെ യേശുപ്പന്നവരുടെ സംരക്ഷകനും തന്റെ സഭയുടെ രക്ഷാകർതാവുമായ നമ്മുടെ കർതാവിൽ വളരെ സമാധാനം ആശംസിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെയും യുക്തിയുക്തമായ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തിന്റെ ജാഗ്രതയുള്ള ഇടയന്മാരായ എന്റെ സഹോദരരേ, മാറാടങ്ങൾക്കധീനമായ ഈ ലോകത്തിലെ ജീവിതത്തിലായിരിക്കണമെന്നുപോലും കാലം മനുഷ്യശരീരത്തിന്റെ അവസ്ഥ നിങ്ങൾക്കു അറിവുള്ളതാണല്ലോ. അതിന്റെ നിലനില്പിനു പരിമിതിയിലും പ്രശാന്തതയിലും പലതും ആവശ്യമുണ്ട്. അമിതോപഭോഗംകൊണ്ട് അതിനു നൈരക്രമമോ പാരമ്പര്യമോ ഉണ്ടാകരുത്. ഇല്ലായ്മകൊണ്ടും മെലിഞ്ഞു ദുർബ്ബലമാകാനിടയാകരുത്. യുക്തമല്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾ കൊണ്ട് അതിനു ക്ലേശമോ വിഷ്ണുവേദമോ ഉണ്ടാകരുത്. അഹങ്കാരംമൂലം വഴിതെറ്റി നടന്നു ഉപേക്ഷിതമാകരുത്. അശ്രദ്ധകൊണ്ട് ഏതെങ്കിലും കാര്യത്തിലേക്കു എടുത്തുപാടി ഉപേക്ഷിതമാകരുത്. ഇതുപോലെ തന്നെയോ ഇതിലധികമായോ സഭയുടെ കാര്യത്തിൽ നാം ജാഗ്രത പുലർത്തേണ്ടതുണ്ട്. എന്നെപ്പോലെതന്നെ നിങ്ങളും സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ താക്കോൽ കയ്യാളുന്നവരാണല്ലോ. അതിനാൽ നാം പൂർണ്ണ ഇച്ഛയോടും പൂർണ്ണ ആത്മാവോടും പൂർണ്ണമനസ്സോടുംകൂടെ ദൈവത്തിന്റെ സഭയുടെ നിർവ്വചനങ്ങളുടെയും കാനോനുകളുടെയും കാര്യത്തിൽ ജാഗ്രത പുലർത്തണം. സഭ നമ്മുടെ രക്ഷകന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക ശരീരമാണല്ലോ. നമ്മുടെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി നിവൃത്തിക്കേണ്ടതായി ദൈവീകജ്ഞാനം കല്പിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ പ്രിണിപ്പിക്കാനുള്ള മാനുഷികവും സഹായപാധിപ്പുതവുമായ ആഗ്രഹത്താൽ നമ്മുടെ ജനങ്ങളിൽ നിന്നു മാററപ്പടരുത്. ക്രൈസ്തവരിൽ ഒരു നിലയിലുള്ളവർക്കും ഉചിതമല്ലാത്ത മോശപ്പെട്ടകാര്യങ്ങൾ നേതൃത്വത്തിന്റെ ഉപേക്ഷമൂലം നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ നടക്കാനിടയാകരുത്. തലവൻ എവിടെയെല്ലാം കറവിലാത്തവനായിരിക്കുന്നുവോ അവിടെയെല്ലാം അയാൾക്കു കീഴിലുള്ളവരും കറമറാവരായിരിക്കും. അവർ വളരെ അനായാസമായി കോട്ടങ്ങൾ കൂടാതെ സംരക്ഷിക്കപ്പെടും. കാരണം

അനായാധികരം നേതാവിനെ അനുസരിക്കണം. അയാൾ അവരെ വഴിനടത്തണം. എന്നാൽ നേതാവ് ആരുതന്നെയായാലും അയാൾ സ്വന്തം ഉപേക്ഷകൊണ്ടു ബലഹീനനാകുമ്പോൾ നയിക്കപ്പെടുന്നവർ അയാളോടു അവജ്ഞയോടെ പെരുമാറും. ക്രമമായ വിധത്തിൽ അവരെ നയിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. നായകൻ ചെയ്യുന്ന അനുചിതമായ കാര്യങ്ങൾ മൂലം അവർ വിക്ഷണ്ണരാകും.

അതിനാൽ മറ്റൊരുകാരെ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പു നമുക്കു നായകന്മാരുടെ കാര്യം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കാരണം സഭാത്മകമായ സംരക്ഷണങ്ങളെല്ലാം അവരെ ആശ്രയിച്ചാണു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. ദൈവാരാധനയുടെ എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളും അവരിലൂടെ പൂർത്തിയാകുന്നു. അവരെ കൂടാതെ ക്രിസ്തുമതത്തിനു ഭൂമിയിൽ സ്ഥാപിതമാകാനോ വളരാനോ മനുഷ്യരുടെയിടയിൽ തഴയ്ക്കാനോ സാധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണു കർത്താവു സ്നാപകന്റെ സാക്ഷ്യവും മുകളിൽ നിന്നുള്ള ശബ്ദവും വഴി ഇസ്രായേലിനു അറിയിക്കപ്പെട്ട ഉടനേതന്നെ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരായി ശ്രീഹന്മാരെ തെരഞ്ഞെടുത്തതു്. അതുതങ്ങളും അടയാളങ്ങളും പ്രവർത്തിക്കുകയും പ്രദീപമായ രീതിയിൽ ബോധനം നൽകുകയും ചെയ്തതിനുശേഷം തന്റെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നവരെയും തന്റെ സഭയുടെ നായകന്മാരെയും കുറിച്ചുള്ള കാര്യങ്ങൾ ഉപമകൾ വഴി അവിടുന്ന് വെളിപ്പെടുത്തി. അവർ സ്വീകരിക്കാൻ പോകുന്ന സ്വർഗ്ഗീയ ദാനങ്ങളും ഔന്നത്യത്തിലും അശാധനയിലും അവർ കയ്യാളാൻ പോകുന്ന അധികാരവും അവിടുന്ന് വെളിപ്പെടുത്തി. അവർക്കു യോജിച്ച സമ്പ്രദായങ്ങൾ, വേദനകളിൽ അവർക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ട ക്ഷമ, സുവിശേഷത്തിൽ അവരുടെ അദ്ധ്വാനം, സുവിശേഷത്തെ സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങൾ, അതുകൊണ്ടും അതു വഴിയും ചെയ്യേണ്ട കാര്യങ്ങൾ, അതിനെ സംബന്ധിച്ചു അവർക്കു വേണ്ടിവരുന്ന പോരാട്ടങ്ങളും പരീക്ഷണങ്ങളും നമ്മുടെ കാലത്തിനു മുമ്പും ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ കാലത്തും ഇനി നമ്മുടെ ശേഷവും ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്ന കാര്യങ്ങൾ എണ്ണിവയെല്ലാം അവിടുന്ന് വെളിപ്പെടുത്തി. ശിഷ്യന്മാർക്കു യോജിക്കാത്ത എല്ലാ കാര്യങ്ങളിൽ നിന്നും അവരെ വിലക്കു

കയും ചെയ്തു. തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പാത്രമായ അനുഗ്രഹീതനായ പൗലോസ്, മിശിഹായുടെ നാമം സ്വന്ത ജനത്തിന്റെയും ജാതികളുടെയും പക്കലെത്തിച്ചു. അദ്ദേഹം സത്യത്തിനു വേണ്ടി ബന്ധനങ്ങളും ചമ്മട്ടിയടികളും മറ്റു പലതരം പീഡനങ്ങളും അനുഭവിച്ചു. അദ്ദേഹവും സഭയിൽ നേതാക്കന്മാരെ ഏർപ്പെടുത്തി. പ്രധാന നഗരങ്ങളിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരെയും മറ്റു നഗരങ്ങളിൽ മെത്രാന്മാരെയും അദ്ദേഹം നിയമിച്ചു.

ശ്രീഹന്മാർക്കുശേഷം തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരായ വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരും ഈ രീതിയിൽതന്നെ പ്രവർത്തിച്ചു. ആ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരിലും മെത്രാന്മാരിലും ഒരാൾപോലും പാത്രീയർക്കീസ് നിശ്ചയിച്ച പരിധികൾ ലംഘിക്കാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല. മെത്രാപ്പോലീത്താമാരെക്കാൾ സ്വയം ഉയർത്തുവാൻ മെത്രാന്മാർ അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. വിശ്വസ്തനായ ഒരു മെത്രാൻ തന്റെ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ സന്ദർശിക്കാനുള്ള സമയം ഏതെന്നറിയാമായിരുന്നു. ബുദ്ധിമാനായ ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്താ പാത്രീയർക്കീസിന്റെ അടുത്തുവരാനുള്ള സമയം അവഗണിച്ചിരുന്നില്ല. പടിഞ്ഞാറൻ പ്രദേശത്തും അതിനോടുചേർന്ന ഭാഗങ്ങളിലും ഇതു കാണാവുന്നതാണ്. വിശ്വാസം സംബന്ധമായ ഏതെങ്കിലും കാര്യത്തിൽ വിവിധ കാരണങ്ങളാൽ സംഘർഷമോ ഭിന്നതയോ ഉണ്ടായാൽ പോലും നിയമപരമായി അതായത് അപ്പസ്തോലിക കാനോനുകളിലും പൗരോഹിത്യത്തെ സംബന്ധിച്ച ചട്ടങ്ങളിലും സഭാത്മക അതിർവരമ്പുകളിലും അവിടെ അനാദരപൂർവ്വം പെരുമാറാൻ ആരും ധൈര്യപ്പെടാറില്ല; അങ്ങനെ ധൈര്യപ്പെട്ടാൽ അതിനചിതമായ ശിക്ഷാവിധിയിൽനിന്നും പ്രായശ്ചിത്തത്തിൽ നിന്നും ആരും രക്ഷപെടാറും ഇല്ല. ഒരു മെത്രാൻ വേണ്ടവിധത്തിൽ നിർവചിച്ച ഒരു കാര്യം അദ്ദേഹത്തിനു കീഴിലുള്ള ആർക്കും നിരാകരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്താ ശരിയായ വിധത്തിൽ വിലക്കുകയോ പരിമിതപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്ത കാര്യം അവഗണിക്കുവാനോ തള്ളിക്കളയാവാനോ ഒരു മെത്രാൻ അനുവദിക്കപ്പെടുന്നില്ല. അതുപോലെതന്നെ, പാത്രീയർക്കീസ് വിലക്കുകയോ നിർദ്ദിഷ്ടവിലയിലോ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യവും റദ്ദാക്കുവാൻ മെത്രാ

പ്പോലീത്താമാക്കോ മെത്രാന്മാക്കോ അധികാരമില്ല. പരിശുദ്ധാത്മാവ് പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ വേലയ്ക്കായി അവരെ തെരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുള്ളത് താഴത്തെ ക്രമത്തിലുള്ളവർ മദ്ധ്യശ്രേണിയിലുള്ളവരെയും മദ്ധ്യശ്രേണിയിലുള്ളവർ മുകളിലുള്ളവരെയും ആശ്രയിക്കത്തക്ക വിധത്തിലാണ്. അർഹതയനുസരിച്ച് അവർ പ്രസ്തുത ശ്രേണികളിലേയ്ക്ക് ഉയർത്തപ്പെടുന്നു. സ്വസ്തുതിലേയ്ക്കുയർത്തപ്പെടാനുള്ള വാഗ്ദാനത്തിനു തുല്യമാണിത്. സത്യത്തെ അനുസരിക്കാത്തവർ അവിടെ വീഴുകയും ശിക്ഷയുടെ അഗാധതയിലേയ്ക്ക് എറിയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

അതിനാൽ പാത്രീയർക്കീസ്, മെത്രാപ്പോലീത്താമാരോടും മെത്രാന്മാരോടും ആജ്ഞാപിക്കുമ്പോൾ, അഥവാ മെത്രാപ്പോലീത്താ മെത്രാന്മാരെ വിളിക്കുമ്പോൾ, അഥവാ മെത്രാൻ തന്റെ കീഴിലുള്ളവരോട് എന്തെങ്കിലും കല്പിക്കുമ്പോൾ അവർ അതു വേഗത്തിലും അശ്രദ്ധ കൂടാതെയും അനുസരിക്കണം. കാരണം ആ മേലധികാരികളുടെ ആജ്ഞകൾ ലംഘിക്കാൻ കീഴിലുള്ളവർക്ക് അധികാരമില്ല. അതുപോലെ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരോ മെത്രാന്മാരോ പാത്രീയർക്കീസിന്റെ ആസ്ഥാനം സന്ദർശിക്കുമ്പോൾ, അഥവാ മെത്രാന്മാർ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഓഫീസ് സന്ദർശിക്കുമ്പോൾ, പാത്രീയർക്കീസോ മെത്രാപ്പോലീത്തായോ ഏതെങ്കിലും കാരണവശാൽ അവിടെയില്ലെങ്കിൽ, മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും മെത്രാന്മാരും മേലധികാരിയുടെ ആസ്ഥാന നഗരത്തിൽപ്പോലും പ്രവേശിച്ചുകൂടാത്തതാകുന്നു, പ്രവേശിക്കുകയാണെങ്കിൽ പാത്രീയർക്കീസിന്റെ കൂടാതെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുവാദം കൂടാതെയും ഭരണ സംബന്ധമോ സഭാസംബന്ധമോ ആയ കാര്യങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ ആജ്ഞ നൽകാനോ പ്രവർത്തിക്കാനോ ലിഖിതമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കാനോ ആരാധനക്രമത്തിൽ പങ്കെടുക്കാനോ അവർക്ക് അനുവാദമില്ല. മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ആസ്ഥാനത്തു ചെന്നെത്തുന്ന മെത്രാന്മാരും ഈ നിയന്ത്രണങ്ങൾ പാലിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ അയാൾ പാത്രീയർക്കീസിനോടൊപ്പമായിരിക്കുമ്പോൾ ഇതിന് ഒഴിവുണ്ട്. അപ്പസ്തോലികമായ ഈ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ച് നമ്മുടെ ഈ പൗരസ്ത്യപ്രദേശത്തും സമീപമുള്ള പ്രദേശങ്ങളിലും ഈ കാര്യങ്ങൾ മിശിഹായുടെ തിരുവിഷ്ണുമനുസരിച്ച തുടർന്നുവരുന്നു.

എന്നാൽ സാത്താന്റെ പ്രേരണമൂലം ചില ഘട്ടങ്ങളിൽ ശത്രുത തലപൊക്കിയിട്ടുണ്ട്. മെത്രാന്മാർ അനർഹമായ വിധത്തിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്കെതിരായി ശക്തിപ്രയോഗം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ അനർഹമായ വിധത്തിൽ പാത്രീയർക്കീസിനോടു മത്സരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവർ ക്രമരഹിതമായ രീതിയിൽ സംസാരിക്കാനും അവർക്കു ചേരാത്ത ചില കാര്യങ്ങൾ സഭാനിയമങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിക്കാനും മുതിർന്നിട്ടുണ്ട്. അവർ പറയുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത ചില കാര്യങ്ങൾ അസഹ്യമായി വന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അവർ നിഷേധാത്മകമായി പ്രവർത്തിച്ച ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം നിഷ്പലമായി പരിണമിച്ചു. അതേ സമയം പൈതൃകമായ ക്രമീകരണങ്ങൾക്കനുസൃതമായി നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ പഴയതുപോലെ നിലനിൽക്കുന്നു. അവയ്ക്ക് ഇളക്കമൊന്നും തട്ടിയിട്ടില്ല. പതിനഞ്ചുവർഷം ദീർഘിച്ച കാലഘട്ടം മുഴുവൻ പാത്രീയാക്കേറ്റിൽ ഭിന്നത നിലനിന്നു. പൗരസ്ത്യപ്രദേശത്തും സമീപ പ്രദേശങ്ങളിലുമുള്ള സഭകളുടെമേൽ കഴപ്പവും ഭിന്നതയും നടമാടി. എല്ലാക്രമങ്ങളും കഴപ്പത്തിലായി. സഭാനിയമങ്ങൾ പിച്ഛിച്ഛിന്തപ്പെട്ടു. ഓരോരുത്തരും സ്വന്തം ഇച്ഛയ്ക്കനുസൃതം പെരുമാറി. ധിക്കാരവും ക്രമമില്ലായ്മയും എങ്ങും നിറഞ്ഞു. മിശിഹായുടെ കാരുണ്യത്താൽ ഈ കഴപ്പങ്ങളെല്ലാം അവസാനിച്ചു. പാത്രീയാർക്കേറ്റിനെ ദുർബ്ബലമാക്കിയ ഭിന്നത തന്റെ സഭയിൽനിന്നു നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യപ്പെടാൻ അവിടുന്ന് ഇടയാക്കി. കാതോലിക്കേറ്റി ഭരണത്തിലെ ഏകത പുനസ്ഥാപിതമായി. വിവിധ സ്ഥലങ്ങളുടെ സഭാപരമായ ഭരണത്തിനും വിശ്വാസികളുടെ സമൂഹത്തിന്റെ മുഴുവൻ ജീവിതക്രമീകരണത്തിനും ആവശ്യകമായ ഓർഡിനൻസുകളും നിയമങ്ങളും രൂപീകൃതമാകുകയും നടപ്പാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ദിവംഗതനായ കാതോലിക്കോസ് മാർ പൗലോസും ബലഹീനനായ നാമും വഴിയാണ് ഈ കാര്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടത്. മെത്രാപ്പോലീത്താമാരോടും നിങ്ങളിൽ ചില മെത്രാന്മാരോടും ചേർന്ന് അറാമിയായിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ട് ആദ്യം കൾക്കാറിലേക്കും അവിടെ നിന്നു മൈശാനിലേക്കും തുടന്ന് പേർഷ്യയിലേയ്ക്കും പിന്നീട് ബേത്-ലഹ്യായേയിലേയ്ക്കും

യാത്രചെയ്തു സന്ദർശിച്ചിരിക്കുന്നു. നാം ഇതിന് ഉപകരണമായത്.

ഈ കാര്യങ്ങൾക്കുശേഷം ബേത്-ലഹ്യാതിലേ മെത്രാനും മെത്രാപ്പോലീത്തായുമായ മാർ പൗലോസ് ഈ ജീവിതത്തിൽ നിന്നു വേർപിരിഞ്ഞു. ദൈവതിരുമനസ്സ് തെരഞ്ഞെടുത്തയാളിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു പ്രതിഷ്ഠിക്കുവാൻ അവർ നമുക്ക് ആളയച്ചു. എന്നാൽ അവരുടെയടുത്തേക്കു പോകാൻ നമുക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. നിസിബിസിലും മത്സരാനരീക്ഷും പ്രബലപ്പെട്ടിരുന്നു. ആ അവസ്ഥ കുറച്ച കാലമൊന്നുമല്ല അവിടെ നിലനിന്നത്. അവരുടെ മെത്രാനെ അവർ വളരെ പീഡിപ്പിച്ചതിനാൽ അദ്ദേഹം പിൻവാങ്ങി സ്വന്തം ഭവനത്തിൽ ഒതുങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ ചെയ്തതുപോലെ അവരുടെ പക്കൽ ചെന്നു അവരുടെ രൂപതയിലെ ഭരണപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ പരിഷ്കാരം വരുത്തുന്നതിൽ എനിക്കു തടസ്സങ്ങളും ഉണ്ടായി. എന്നെ സംബന്ധിച്ച്, അടിയന്തിര സ്വഭാവമുള്ള കാര്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കാൻ വേണ്ടി നിങ്ങളെയെല്ലാം വിളിച്ചുകൂട്ടി ഒരു കൗൺസിൽ കൂട്ടുവാൻ ഉചിതമായ ഒരു സന്ദർഭമായിരുന്നില്ല. കാരണം അതു വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടു നിറഞ്ഞ ഒരു കാലമായിരുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവു സഹായിക്കുകയും സമൂഹത്തിന്റെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി ഒരു കൗൺസിൽ ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യുംവരെ പേർഷ്യയിൽ സംഭവിച്ചതുപോലെ, ബേത്-ലഹ്യാതിലോ നിസിബിസിലോ ആരോപകൻ കലഹങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാൻ അവസരം ലഭിക്കാതിരിക്കാൻ എല്ലാവരും ശ്രദ്ധിക്കണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. പേർഷ്യയിൽ ഒരാം ഒരവസരത്തിൽ കൗൺസിലിക്കോസിന്റെ അനുവാദം കൂടാതെ അതിരൂപതയുടെ നേതൃത്വം കയ്യടക്കാൻ നോക്കി. ആ പ്രദേശത്തുള്ള എല്ലാവർക്കും അതുമൂലം വളരെ വിഷമമുണ്ടായി. അവർ കഷ്ടതയിലും നാശത്തിലും അകപ്പെട്ടു. ഒടുവിൽ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്കുശേഷമാണ് അതിനെന്താ പരിഹാരമുണ്ടായത്. മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും നിങ്ങളിൽപ്പെട്ട ചില മെത്രാന്മാരും അവിടെ സമ്മേളിച്ച് അതിനു പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കുകയായിരുന്നു. ഈ ജീവിതങ്ങൾ രചിക്കുകയും അവ നിങ്ങളിലുള്ള ദൈവസ്നേഹ

ത്തിനായി അയച്ചുതരുകയും ചെയ്യുന്നത് അനിവാര്യമായി എനിക്കു തോന്നി. ഇതിൽ, നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശു മിശിഹായുടെ നാമത്തിലും തന്റെ പിതാവിന്റെ ഇച്ഛയിലും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിലും നാം നിങ്ങളുടെ സമ്മതത്തോടെ ഇപ്രകാരം നിശ്ചയിക്കുകയും അനുശാസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; ബേത്ലാപാത്തിലാകട്ടെ നിസിബിസി ലാകട്ടെ, മറേതെകിലും സ്ഥലത്താകട്ടെ, അവിടങ്ങളിലുള്ള മെത്രാന്മാർക്ക്—മറേതെകിലും സ്ഥലത്തുള്ള അനുവാദമുള്ളവരോ വിലക്കപ്പെട്ടവരോ ആയ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ മെത്രാന്മാർ എന്നിവർക്കും—നമ്മുടെ അനുമതിയോ സാന്നിധ്യമോ കത്തോ കൂടാതെ ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തായെയോ മെത്രാനെയോ അഭിഷേകം ചെയ്യാൻ അനുവാദമില്ല. അവർ പട്ടം കൊടുക്കാൻ മുതിർന്നാൽ, അഥവാ, ബേത്—ലാപാതിനോ, നിസിബിസിനോ വേണ്ടി സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്യിച്ചാൽ, അഥവാ, അവർ അനുവദിച്ചയാൾ ഇവയിലൊന്നിലോ മറ്റൊന്നിലൊരിക്കലുമോ ആരൂഢനാകാൻ അനുവദിച്ചാൽ, അയാൾ ആരായിരുന്നാലും, ഏതു രീതിയിലായിരുന്നാലും ഉയരങ്ങളും ആഴങ്ങളും കയ്യാളുന്ന വചനത്താൽ അയാളെ ഡിസ്മിസ് ചെയ്യുകയും പൗരോഹിത്യ ശുശ്രൂഷയിൽ നിന്നും നേതൃത്വ സ്ഥാനത്തു നിന്നും നീക്കുകയും ചെയ്യും. അയാളോടോ, അയാളുടെ ലിഖിതങ്ങളോടോ ചേർന്നു നിൽക്കാനോ, അയാളുമായി കൂട്ടായു പുലർത്താനോ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്കോ മെത്രാന്മാർക്കോ വൈദികർക്കോ അൽമായർക്കോ അനുവാദമില്ല.

കൂടാതെ, ഈ ലിഖിതങ്ങളിൽ നാം ആദ്യം മുതൽ അവസാനം വരെ എഴുതിയിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ മുഴുവനുമോ അവയിൽ ഒരു ഭാഗമോ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരോ മെത്രാന്മാരോ ലംഘിക്കുകയും അങ്ങനെ ഔദ്യോഗിക പാരമ്പര്യങ്ങളും സഭാത്മക നിയമങ്ങളും ലംഘിക്കാൻ ഒരുമ്പെടുകയും ചെയ്യാൽ 'ദൈവവചന'ത്താൽ അവർ ഭരണ ശുശ്രൂഷയിൽ നിന്നു നീക്കപ്പെട്ടിരിക്കും എന്ന് അറിഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. കാരണം, മുകളിൽ നാം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതുപോലെ, സഭാത്മകമായ ഡിക്രികളും കാനോനുകളും ലംഘിക്കാൻ മെത്രാന്മാർക്കും മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്കും അനുവാദമില്ല. അങ്ങനെ

സഭയിൽ സമാധാനം സംരക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ദൈവത്തിന്റെ നാമം മഹത്ത്വപീഠമാവുകയും ചെയ്യട്ടെ.

അതിനാൽ നിങ്ങളുടെ ഒപ്പകൾ വഴി ഈ ലിഖിതങ്ങളിലുള്ള സമ്മതം നിങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുക. ഓരോന്നിനും നിങ്ങൾ മുദ്രവയ്ക്കുക. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ സഹായത്തോടെ ഇവ കൊണ്ടുവരുന്ന, നമ്മുടെ സമൂഹത്തിലെ ഒരു സഹോദരനായ മോശയെ ഇവ ഏൽപ്പിക്കുക. അയാൾ അവ വേഗം നമ്മെ ഏല്പിക്കും.

ശക്തരായിരിക്കുക. ലോകത്തിന്റെ സംരക്ഷണത്തിനും സഭ മുഴുവന്റെയും സമാധാനത്തിനും വേണ്ടിയും ദൈവത്തിന്റെ കാരുണ്യത്താൽ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന രാജാധിരാജനായ ബുസ്രായുടെ ആയുസ്സിനും ആരോഗ്യത്തിനും രക്ഷയ്ക്കും വേണ്ടിയും എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും വേണ്ടിയും അക്കൂട്ടത്തിൽ പാവപ്പെട്ടവനായ നമുക്കു വേണ്ടിയും നമ്മോടൊത്തു പ്രാർത്ഥിക്കുക.

ഞാൻ, പാത്രിയർക്കീസ് ആബായ ഇക്കാര്യങ്ങൾ രചിക്കുകയും മുദ്രവയ്ക്കുകയും സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഞാൻ, ദോഹായ്—അർദബീറിന്റെയും അതിന്റെ മെത്രാപ്പോലീസിന്റെയും മൈശാൻ മുഴുവന്റെയും മെത്രാനായ യോഹന്നാൻ ഇവ സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ഒപ്പിടുകയും മുദ്രവയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഞാൻ, അർബേലിന്റെയും അതിന്റെ മെത്രാപ്പോലീസിന്റെയും ഹെദീയാബ് പ്രദേശം മുഴുവന്റെയും മെത്രാനായ ഹെനാനാ ഇവ സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ഒപ്പം മുദ്രയും ചാർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഞാൻ, കർക്കാ ദ്ബേത്—സ്റ്റോക്കിന്റെയും അതിന്റെ മെത്രാപ്പോലീസിന്റെയും ബേത്—ഗർമായ് ദേശം മുഴുവന്റെയും മെത്രാനായ ദയ്റായാ ഇവ ഒപ്പിടുകയും സ്ഥിരീകരിക്കുകയും മുദ്രചാർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

റീവ് അർദബീറിന്റെയും അതിന്റെ മെത്രാപ്പോലീസിന്റെയും പേർഷ്യ മുഴുവന്റെയും മെത്രാനായ മാർ മാനായുടെ സമ്മതപത്രം.

ഞാൻ, കൾകാർ മെത്രാനായ ശാമുവേൽ ഇവ സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ഒപ്പം മുദ്രയും ചാർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഞാൻ, മെത്രാനായ മോശ ഇവ സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ഒപ്പം മുദ്രയും ചാർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഞാൻ, കൾകാർ ദ്വൈമിശാൻ മെത്രാൻ ശീലാ ഇവ സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ഒപ്പം മുദ്രയും ചാർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഞാൻ, ഷർക്കാർത്ത് മെത്രാനായ അബ്രഹാം ഇവ സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ഒപ്പം മുദ്രയും ചാർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഞാൻ, ഹോർമിസ്ട്രൂ അർദഷീർ മെത്രാനായ ശീലാ ഇവ സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ഒപ്പം മുദ്രയും ചാർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഞാൻ, റിമാ മെത്രാനായ അബ്രഹാം ഇവ സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ഒപ്പം മുദ്രയും ചാർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഞാൻ, ബേത്—ബോഗാഷ് മെത്രാനായ മോശ ഇവ സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ഒപ്പം മുദ്രയും ചാർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഞാൻ, ലാശോ മെത്രാനായ യൗസേപ്പ് ഇവ സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ഒപ്പം മുദ്രയും ചാർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഞാൻ, സാബേ മെത്രാനായ മിഹ്റ നർസാ ഇവ സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ഒപ്പം മുദ്രയും ചാർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഞാൻ, ശൂശ്തെർ മെത്രാനായ ഏലീശാ ഇവ സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ഒപ്പം മുദ്രയും ചാർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഞാൻ, മായൽതാ മെത്രാനായ ഗെമദാൻ ഇവ സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ഒപ്പം മുദ്രയും ചാർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഞാൻ, ഹർബ്ഗെലാൽ മെത്രാനായ ബോക്തീശോ ഇവ സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ഒപ്പം മുദ്രയും ചാർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഞാൻ, ബേത്—ദാനായേ മെത്രാനായ മർക്കോസ് ഇവ സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ഒപ്പം മുദ്രയും ചാർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

പരിശുദ്ധ മാർ ആബായ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സിനഡ് അവസാനിച്ചു.

മാർ യൗസേപ്പിന്റെ സിനഡ് (554)

ആമുഖം

മാർ ആബായ കാതോലിക്കോസ് തന്റെ എതിരാളികളുടെ പ്രവർത്തനത്താൽ കാരാഗൃഹത്തിൽ കിടന്നാണ് മരിച്ചത്. തുടർന്ന് മാർ യൗസേപ്പിനെ കാതോലിക്കാ ആയി വ്യസ്രാ രാജാവ് നിയമിച്ചു. പിന്നീട് മെത്രാന്മാർ സിനഡു കൂടി അതംഗീകരിക്കുകമാത്രമാണു ചെയ്തത്. യൗസേപ്പിനെ ഗെരഞ്ഞെടുത്തപ്പോൾ, ഉടനെതന്നെ ഒരു സിനഡ് വിളിച്ചു കൂട്ടണം എന്ന് മെത്രാന്മാർ ഒരു നിബന്ധന വച്ചിരുന്നു. വീണ്ടും ഒരു വർഷം, കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവർ തങ്ങളുടെ ആവശ്യം ഒന്നുകൂടി ഉന്നയിച്ചു. 554-ലെ സിനഡ് മെത്രാന്മാരുടെ നിർബന്ധം മൂലമാണ് യൗസേപ്പ് വിളിച്ചുകൂടിയത്. 23 കാനോനുകൾ പാസ്സാക്കി. എല്ലാവിധ അധികാരങ്ങളും ഉണ്ടെങ്കിലും പാത്രിയർക്കീസ് സംഘടിതമായി പ്രവർത്തിക്കണം എന്ന് സിനഡിന്റെ ഏഴാം കാനൻ അനുശാസിക്കുന്നു. പ്രധാന കാര്യങ്ങളെല്ലാം സിനഡിൽ ചർച്ച ചെയ്തു തീരുമാനിക്കണം തുടങ്ങിയവ പാസ്സാക്കി.

സെലൂഷ്യൻ സിനഡ്

വീണ്ടും, കാതോലിക്കോസ് മാർ യൗസേപ്പിന്റെയും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പമുള്ള മെത്രാന്മാരുടെയും സിനഡ്.

ആദരണീയരും ദൈവസ്നേഹമുള്ള എന്റെ സഹോദരന്മാരും സഹ ശുശ്രൂഷകരും മിശിഹായിലുള്ള യഥാർത്ഥ വിശ്വാസത്തിൽ രാജകീയ നഗരമായ സെലൂഷ്യ സെസിയൂസിലെ കോക്കേ ദേവാലയത്തിലുള്ള ഐക്യ സിനോഡത്തിന് ചെയ്യുക പിൻതുടർച്ചയിൽ സഹകാരികളുമായ പൗരസ്ത്യ

ദേശത്തെ പ്രോവിൻസുകളിലെ മെത്രാന്മാർക്കും മെത്രാന്മാർക്കും, നിങ്ങളുടെ പ്രിയ ദർശനത്തിന് വേണ്ടി ദാഹിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ ദാസനും സമൂഹത്തിന്റെ സേവകനുമായ യൗസേപ്പ്, നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ പ്രതീക്ഷയും എല്ലാ ആപത്തുകളിലും നിന്നും നമ്മെ രക്ഷിക്കുന്നവനുമായ യേശു മിശിഹായുടെ നാമത്തിൽ അഭിവാദനങ്ങൾ അർപ്പിക്കുന്നു. ദൈവാനുഗ്രഹത്താലും എല്ലാ മെത്രാന്മാരുടെയും മെത്രാന്മാരുടെയും സമ്മതത്താലും നാം കാതോലിക്കോസ് പാത്രിയർക്കീസായിരിക്കുന്നു. എല്ലാറ്റിന്റെയും കർത്താവിന്റെ കാരുണ്യത്താൽ ഇതു നമുക്ക് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. നാമും, സെലൂഷ്യൻ സിനഡിയിലെ കോക്കെ കത്തീഡ്രൽ പള്ളിയിലെ ഏഴാമിയും പെത്രാകയും ആയ പാത്രിയർക്കീസ് സിനഡിയിലെ പ്രോവിൻസിലെ നിങ്ങളുടെ സ്നേഹിതരും സഹോദരരുമായി നമ്മോടുകൂടിയുള്ള മെത്രാന്മാർക്കും, നാം ഈ ആശംസകളയയ്ക്കുന്നു.

അനുഗ്രഹീതനായ പൗലോസ് ശ്രീഹാ ദൈവിക രഹസ്യങ്ങളുടെ പാതാവും സ്വർഗ്ഗീയ മണവാളന്റെ വധുവായ പരിശുദ്ധ സഭയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനും ക്രമീകരണകർത്താവുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: "ഒരേ കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് തന്നെ വീണ്ടും വീണ്ടും നിങ്ങൾക്ക് എഴുതുന്നത് അരോചകമായി എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല" (ഫിലി 3:1). അതുപോലെ തന്നെ എന്റെ സ്നേഹഭാജനങ്ങളായ നിങ്ങൾക്ക് അറിവും ബോധ്യവുമുള്ള കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് എഴുതി നിങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതിൽ എനിക്കു മടുപ്പു തോന്നുന്നില്ല. കാരണം, നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ കാരുണ്യത്താൽ ദൈവികകാര്യങ്ങളിൽ നിങ്ങളെല്ലാവരും പരിശീലനം നേടിയിട്ടുണ്ട്. ജീവിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായ നമ്മുടെ കർത്താവ് യേശുമിശിഹായുടെ തൊഴുത്തിലെ ആട്ടിൻപാറങ്ങളുടെ ഇടയന്മാരും തലവന്മാരുമായിരിക്കാൻ അവിടുത്തെ മുൻകൂട്ടിയുള്ള അറിവിനാൽ നിങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുകയും വിശ്വസ്തരായി സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ഈ സമയത്തു നിങ്ങളുടെപേർക്ക് ഈ ലിഖിതം എഴുതാനും സമൂഹത്തിന്റെ ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി നിങ്ങളുടെ

സ്നേഹത്തെ സജ്ജമാക്കാനും ഉണ്ടായ സാഹചര്യം ഇപ്രകാരമാണ്: ഗ്രീക്കുകാരുടെ കണക്കു കൂട്ടൽ പ്രകാരം ഫിലിപ്പിന്റെ മകനായ അലക്സാണ്ടറിന്റെ വർഷം 863-ൽ നമ്മുടെ പിതാവും ഭാഗ്യസ്തരണാർഹനുമായ മാർ ആബാ ഈ ലോകത്തിൽ നിന്നു വേർപിരിഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണത്തിന് മുമ്പു നിലനിന്നിരുന്ന ചിരേണരീതിമൂലം അദ്ദേഹം നേതൃത്വത്തിൽ വന്നതിനുശേഷം പുറത്തുള്ളവരുടെ അസൂയയും അകത്തുള്ളവരുടെ പരാതികളും മൂലം അദ്ദേഹത്തിന് ബന്ധനങ്ങളും നാടുകടത്തലുകളും അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നു. ക്രമം കെട്ടുവരും കലാപകാരികളുമായ ആളുകൾക്ക് അവരുടെ ഭൃത്യരുടെ പൂർത്തീകരണത്തിന് വീണ്ടും സന്ദർഭം ലഭിച്ചു. സൂക്തപൂർണ്ണമായ ക്രമത്തെ അധിക്ഷേപിക്കുന്നതിനും, സഭാകാനോനുകളെ ചവിട്ടിത്തേയ്ക്കുന്നതിനും ദിവ്യ കല്പനകളെ പുച്ഛിക്കുന്നതിനും ശീശുകളും ഭിന്നതകളുമാകുന്ന കളകൾ വിതയ്ക്കുന്നതിനും വിദ്വേഷങ്ങൾ കത്തിപ്പൊടിക്കുന്നതിനും അവർക്ക് അവസരം ലഭിച്ചു. ദൈവഭയത്തിന് അപരിചിതരായിത്തീരാൻ അവർ സ്വയം തീരുമാനിച്ചു. "വീട്ടുകാർ" എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടവർ, നമ്മുടെ മുൻഗാമിയും ഭാഗ്യസ്തരണാർഹനുമായ മാർ ആബാ കാതോലിക്കോസിനെതിരെ ഗർഹണീയമായ പരാതികൾ അന്യജനങ്ങളുടെ മുന്നിൽ ഉന്നയിച്ചു, അദ്ദേഹം അവരെ കുറ്റപ്പെടുത്തുകയും ശാസിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് അവർ അങ്ങനെ ചെയ്തത്. അദ്ദേഹം അവരെ ശാസിച്ചതുകൊണ്ട്, അവർ തങ്ങളുടെ ചീത്ത മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ നിന്നു പിന്തിരിഞ്ഞു, ദൈവത്തിങ്കലേയ്ക്കു തിരിയാനും പശ്ചാത്താപിക്കാനും അങ്ങനെ ദൈവത്തിന്റെ കാരുണ്യം അവർക്കു ലഭിക്കാനും പാപത്തിൽ അവർ മരിക്കാതിരിക്കാനും വേണ്ടിയാണ്. എന്നാൽ പരിശുദ്ധനായ അദ്ദേഹം അവർക്കുവേണ്ടി ക്ലേശിച്ച അത്രയും അവർ കഠിന ഹൃദയരായിത്തീരുകയും അവരുടെ കടങ്ങളുടെ കഠിനഭാരം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയുമാണു ചെയ്തത്. അതിനാൽ അദ്ദേഹം തടങ്കലിൽ തന്റെ ദിവസങ്ങൾ അവസാനിപ്പിച്ചു; സകലത്തിന്റെയും നാഥനായ ദൈവത്തിൽ നിന്നു തന്റെ പ്രതിഫലം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. എല്ലാ നാടുകളിലും ദൈവനാമത്തെ ഭയപ്പെടുന്നവർക്ക് അദ്ദേഹം ഒരു നല്ല മാതൃകയായിത്തീർന്നു.

എണ്ണറോടുകൂടിയായിരുന്നു എന്നു അതേവർഷത്തിൽ തന്നെ ഇയാർ മാസത്തിൽ ദൈവകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി സമൂഹം മുഴുവൻറെയും തിരഞ്ഞെടുപ്പും സമ്മതവും കൊണ്ടും നിസ്സാരനും പാവപ്പെട്ടവനുമായ ഞാൻ, പേർഷ്യൻ രാജ്യത്തിന്റെയും പൗരസ്ത്യ ദേശങ്ങളുടെയും രാജകീയനഗരങ്ങളായ സെലൂഷ്യ സിനഡിനോടും എന്നിവയുടെയും ശ്രേഷ്ഠപുരോഹിത സ്ഥാനം ഏറ്റെടുത്തു. സമ്മേളിച്ചിരുന്ന മെത്രാന്മാർ വളരെ ശക്തമായ രീതിയിൽ താഴെ പറയുന്ന നിർദ്ദേശം ഉന്നയിച്ചു: "സന്ദർഭം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ പൈതൃകമായ കാനോനുകൾ നവീകരിക്കപ്പെടണം, നിയമങ്ങളും കാനോനുകളും സഭാപാരമ്പര്യങ്ങളും മുമ്പത്തേതുപോലെ തന്നെ സംരക്ഷിക്കപ്പെടണം." എന്നാൽ തക്കതായ ഒരു സന്ദർഭം ഉണ്ടാകാതിരുന്നതുകൊണ്ടും ആ സമയത്തു നാം എഴുതിയില്ല.

വീണ്ടും 864-ാമാണ്ടിൽ അവർ ഈ അഭ്യർത്ഥന ആവർത്തിച്ചു. എന്നാൽ എനിക്കു പലതരം കാര്യങ്ങളും തടസ്സങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. തടസ്സങ്ങളുണ്ടാകുന്ന കാര്യങ്ങളെല്ലാം നീങ്ങിയതിനുശേഷമല്ലാതെ എഴുതിയതുകൊണ്ട് പൊതുവായി വലിയ പ്രയോജനമുണ്ടാവുകയില്ലെന്ന് എനിക്കു തോന്നി. പിന്നീട് ദൈവത്തിന്റെ കാരണവും അനുഗ്രഹവും കൊണ്ട് പ്രശ്നങ്ങൾക്കല്ലാം സമാധാനമുണ്ടായി. വീണ്ടും 865-ാം വർഷം രണ്ടാം കാനോൻമാസത്തിൽ മെത്രാന്മാർ സമ്മേളിച്ചു. ഈ വിഷയത്തിൽ വളരെ ശക്തമായ അഭ്യർത്ഥന സമർപ്പിച്ചു. പൗരസ്ത്യ ദേശത്തെ പരിശുദ്ധ സഭയിൽ നിലനിന്നിരുന്ന കെടുമതികളെയും കുഴപ്പങ്ങളെയും കുറിച്ച് വളരെ ദുഃഖിച്ചുകൊണ്ടും മരണത്തോളം വേദിച്ചുകൊണ്ടുമായിരുന്നു അവരുടെ അഭ്യർത്ഥന. സഹോദരന്മാരായ ഇടയന്മാരുടെയെല്ലാം സന്നിധിയിൽ അവർ യാചന സമർപ്പിച്ചു. പരിശുദ്ധ സഭയിലെ പൈതൃക കാനോനുകൾ അവയിലെ ക്രമീകരണങ്ങളോടും വ്യവസ്ഥകളോടും കൂടി ദൈവസ്നേഹത്തിൽ വളരുന്നതിനും സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതിനും സഭാംഗങ്ങളെ സഹായിച്ചിരുന്നു. തന്നിഷ്ടം നടപ്പാക്കുന്ന മനുഷ്യരിലൂടെ സാത്താൻ ഉളവാക്കിയ കുഴപ്പങ്ങൾക്കു മറുപടി ആവ മണ്ടിമാഞ്ഞും തേഞ്ഞുമാഞ്ഞും പോയി. മുമ്പ് ഉണ്ടായിരുന്നവർ ഇല്ലാത്ത വിധവും, പരിശുദ്ധ സഭയിൽ കാനോനുകൾ നീക്കിക്കളയാതിരുന്ന വിധവും അനേകരുടെ

എഴുത്തുകളിൽ നിന്ന് അവ അപ്രത്യക്ഷമായി എന്ന് അവർ പരാതിപ്പെട്ടു.

ഇടയന്മാരായ നിങ്ങളെല്ലാവരും നിങ്ങളുടെയും നിങ്ങളുടെ സംരക്ഷണത്തിന് ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരുടെയും ആത്മാക്കളാകുന്ന നൂകുകളെ കാത്തുരക്ഷിക്കുന്നതിനു സന്നദ്ധരാണെന്നു നമുക്കറിയാം. ധീരന്മാരായ നാവികരെയും വിവേകികളായ അമരക്കാരെയും പോലെ നിരന്തര പരിശ്രമവും വിജ്ഞാനവും വിവേകവും കൊണ്ട് നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കപ്പലുകളെ, ചുഴികത്തുകയും തിരയടിച്ചാർക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കടലിൽ അവയെ തിരായി ഉയരുന്ന കടുത്ത കൊടുങ്കാറ്റുകളുടെയും കരുത്താർന്ന ചുഴലിക്കാറ്റുകളുടെയും മദ്ധ്യത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷിച്ചു പ്രശാന്തതയുടെ തുറമുഖത്തേയ്ക്ക് സുരക്ഷിതമായി ആനയിക്കുന്നു. അവിടെ ദൈവാത്മാവിന്റെ കരമുണ്ടും പരീക്ഷകൻ ഉളവാക്കുന്ന കൊടുങ്കാറ്റുകളിൽ നിന്നാണ് ആത്മാക്കളാകുന്ന കപ്പലുകളെ രക്ഷിക്കേണ്ടതു്. തന്റെ കപട ശിഷ്യന്മാർ വഴി അവൻ സഭയ്ക്കു തിരായി ഇളക്കങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു. അവർ സ്വാർത്ഥസ്നേഹം കാരണമായി, കാനോനുകളെ ചവിട്ടിത്തേയ്ക്കുകയും ദൈവിക നിയമങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്നതിനെ നിന്ദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു വഴി ക്രിസ്തുമതത്തെ ദ്രോഹിച്ചു. സ്വന്തം ആടുകളെയും തൊഴുത്തുകളെയും, കഞ്ഞിപ്പാകളുടെ കപ്പായം ധരിച്ചവരും എന്നാൽ ഉള്ളിൽ കടിച്ചുകീറുന്ന ചെന്നായ്ക്കുമാലവരിൽനിന്നു രക്ഷിക്കാൻ നിങ്ങൾ സന്നദ്ധരാണെന്നു നാം അറിയുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രസാദത്താൽ ഞാനും നിങ്ങളും വിളിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു് ഏതു് കാര്യങ്ങൾക്കാണോ അവ പൂർത്തിയാക്കിയാൻ ഞാനും നിങ്ങളും ഒന്നുചേർന്നു സന്നദ്ധരായിരിക്കണം. സഭയുടെ കാനോനുകൾ അവ ആചരിക്കുന്നവരെ എല്ലാം ഉപദ്രവങ്ങളിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കുന്ന കോട്ടകളും രക്ഷാസങ്കേതങ്ങളുമാണ്. അവ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രകാശം അന്വേഷിക്കുന്നവർക്കും ദൈവാരാജ്യത്തിന്റെ വഴിയിൽ സുരക്ഷിതമായി സഞ്ചരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കും പ്രകാശം നൽകുന്ന വിളക്കുകൾപോലെയാകുന്നു. സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലേയ്ക്കുള്ള വഴി മുന്തരിപ്പതിനെട്ട് എകൃതമെന്നിടൽ പിതാക്കന്മാരിൽ നിന്നുള്ളതു. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തന

ത്താൽ ആജ്ഞാപിക്കപ്പെട്ടതുമായ കാനോനുകളാലും കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ സമ്മേളിച്ച നൂറമ്പതുപിതാക്കന്മാരാൽ രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടതും മറ്റനേകം പിതാക്കന്മാരുടെ സിനഡുകളിൽ രൂപീകൃതമായ നിയമങ്ങളും വഴി മിനുസപ്പെട്ടതും കാൽപ്പാടുകൾ പതിഞ്ഞതുമായവകുന്നു. ഈ കാനോനുകൾ നമ്മുടെ കാലങ്ങളിലും ദിവസങ്ങളിലും മറക്കപ്പെട്ടപോയിരിക്കുന്നു. അനുഗ്രഹീതമായ സിനഡിന്റെ പരിശുദ്ധ കൗൺസിലിൽ— നമ്മുടെയും നിങ്ങളുടെയും കൗൺസിലിൽ— നാമും നിങ്ങളും ചേർന്ന് ഒപ്പുകളോടും മുദ്രകളോടും “ദൈവവചന”ത്തിന്റെ കല്പനകളോടും കൂടെ താഴെ ക്രമമായി എഴുതിയിരിക്കുന്ന കാനോനുകൾ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ടെട്ടെ.

എല്ലാറ്റിനും മുമ്പായി മിശിഹായിലുള്ള രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളിലുള്ള ശരിയായി പ്രഖ്യാപനം നാം അംഗീകരിക്കുന്നു. അതായത് അവിടുത്തെ ദൈവത്വവും അവിടുത്തെ മനുഷ്യത്വവും. സ്വഭാവങ്ങളുടെ സവിശേഷതകൾ അവയിൽ നാം നിലനിർത്തുന്നു. അവയിൽ നിന്ന് കൂട്ടിക്കഴിച്ചിലും, ജീണ്ണതയും മാറ്റവും വ്യതിയാനവും നാം അകറ്റി നിർത്തുന്നു, ത്രിത്വത്തിലെ മൂന്ന് ആളുകളിലുള്ള വിശ്വാസം നാം നിലനിർത്തുന്നു. സത്യപിതാവായ ഏകദൈവത്തിന്റെ ഏക സത്യപുത്രനിലുള്ള സുസ്ഥിരവും അവർണ്ണനീയവുമായ ഐക്യം നാം ഏറ്റുപറയുന്നു. ‘രണ്ടു മിശിഹാമാരെ’ക്കുറിച്ചോ രണ്ടു ‘പുത്രന്മാരെ’ കുറിച്ചോ ചിന്തിക്കുന്നവരെയും പറയുന്നവരെയും ഏതെങ്കിലും ന്യായത്തിന്റെ പേരിൽ ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ ഒരു ചതുർത്വം ഇളക്കിവിടുന്നവരെയും ഞങ്ങൾ ശപിച്ചിരിക്കുന്നു, ശപിക്കുന്നു; ഞങ്ങളെയുള്ളവരെ മുഴുവൻ ക്രൈസ്തവസമൂഹത്തിൽ നിന്നും പുറംതള്ളപ്പെട്ടവരായി ഞങ്ങൾ കണക്കാക്കുന്നു. ചാരിത്ര്യശുദ്ധിയുള്ളതും പാവനവുമായ നിലനില്പിനോടു ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാകാര്യങ്ങളും ഞങ്ങൾ ആചരിക്കുന്നു. സ്വന്തം ശാരീരിക ജീവിതത്തെക്കാൾ അധികമായി അവധാനത്തോടെ സഭാകാനോനുകൾ ഞങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നു. താഴെ എഴുതിയിരിക്കുന്ന കാനോനുകളിൽ ഒന്നെങ്കിലും ലംഘിക്കുന്നവർക്ക് അവ ഓരോന്നിലും പാർത്തിരിക്കുന്ന ശിക്ഷകൾ ഞങ്ങൾ വിധിക്കുന്നു.

ഒന്നാം കാനോന:

താഴെ പറയുന്നകാര്യം കൗൺസിലിന്റെ അറിവിൽപ്പെട്ട ഒരൊരു കത്തോലിക്കോസ് മാർ യൗസേപ്പിന്റെ പക്കൽ വന്നു മറ്റൊരു പ്രോവിൻസിലേക്കു തന്നെ വൈദികനായി അഭിഷേചിക്കണമെന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടു. അയാൾക്കു താഴെപറയുന്ന വിശദീകരണം നൽകപ്പെട്ടു: “തന്റെ അധികാരാർത്ഥിയിൽപ്പെട്ടതല്ലാത്ത സ്ഥലത്തു് ആരെയും വൈദികനാക്കാൻ സഭാ കാനോനാകൾ ആരെയും അനുവദിക്കുന്നില്ല, പ്രത്യേകിച്ചും അപരിചിതനായ ഒരാളെ അയാൾ ആ സ്ഥാനത്തിനു യോഗ്യനാണോ അല്ലയോ എന്ന് എങ്ങനെ നിശ്ചയിക്കും?” അയാൾ പോയി രാജ്യത്തെ ചില അക്രൈസ്തവ പ്രഭുക്കന്മാരെ അഭയം പ്രാപിച്ചു. ആ പ്രഭുക്കന്മാർ അയാൾക്കുവേണ്ടി ശക്തിയായി ശിപാർശ ചെയ്തു. എന്നാൽ സഭാധികാരികൾ അതു സ്വീകരിച്ചില്ല. കാരണം, ഞങ്ങളെ ചെയ്യുന്നത് സഭാ കാനോനുകളുടെ ലംഘനമായിരിക്കും. ഇക്കാരണത്താൽ ഭക്തിഹീനനായ ആ മനുഷ്യൻ അവർക്കെതിരായി വളരെ ഉപദ്രവങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി. അയാളുടെ പ്രേരണയാൽ ആ ഗ്രാമത്തിലെ പള്ളി തകർക്കപ്പെട്ടു. ‘പുതിയ ക്രിസ്ത്യാനികൾ’ എന്ന പേരിൽ പലരെയും ബന്ധനത്തിലാക്കി. പീഡനങ്ങൾ സഹിക്കാൻ കഴിയാത്ത പലരും സഭയിൽ നിന്നു തെറ്റിപ്പോയി. ഇങ്ങനെ വളരെ ഉപദ്രവം ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സ്ഥലത്തെ മെത്രാൻ അയാളോടു കാരണ്യത്തിനായി അഭ്യർത്ഥിച്ചു. ക്രിസ്ത്യാനികളെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതിൽ നിന്നു പിന്തിരിയണമെന്നും അയാളെ വൈദികനാക്കാമെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ഇങ്ങനെ ദുഷ്ടതകൾ പ്രവർത്തിച്ചു നിയമനിഷേധകനായ ആ മനുഷ്യനു വൈദികാഭിഷേകം ലഭിച്ചു. എന്നാൽ നീതിയിൽ നിന്നു അയാൾക്കു അയാളുടെ അക്രൈസ്തവങ്ങൾക്കു തക്ക ശിക്ഷ ലഭിച്ചു.

ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ചു താഴെ പറയുന്നതുപോലെ ചെയ്യണമെന്നാണു ഞങ്ങൾക്കുതോന്നുന്നത്: ഇനിമേലിൽ ഒരു ഡീക്കനോ വൈദികനോ മെത്രാനോ പുറത്തുള്ളവരുടെയോ വിശ്വാസികളായ അൽമാമാരുടെയോ ഇടപെടൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു സഭയിൽ സുപ്രധാനമായ സ്ഥാനം പിടി

ചുപററാൻ ശ്രമിക്കുകയാണെങ്കിൽ അയാൾ അഴിക്കപ്പെടുകയും അയാൾക്കുള്ള സ്ഥാനത്തുനിന്നു നീക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അയാളെ സഹായിക്കുന്ന വിശ്വാസികളും പശ്ചാത്തപിക്കുന്ന തുവരെ സഭാത്മകമായ സകല സമ്പർക്കങ്ങളിലും നിന്നും അകറ്റി നിർത്തപ്പെടും. ആരെങ്കിലും ഈ കാര്യങ്ങളെയോ ഇതുപോലുള്ള മറ്റു കാര്യങ്ങളെയോ അനുകരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇത്തരം ദൃഷ്ട്യപ്രവൃത്തികളിൽ നിന്നും പിന്തിരിയാൻ ഞങ്ങൾ അവരോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ അഭ്യർത്ഥന അയാൾ സ്വീകരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അയാൾക്ക് ഏതെങ്കിലും സ്ഥാനങ്ങൾ കിട്ടിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽത്തന്നെ അതിൽ നിന്നും അയാൾ നീക്കം ചെയ്യപ്പെടും. അയാൾ പൗരോഹിത്യത്വത്തിനടുത്തു എത്തിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ, ആദ്യഘട്ടം മുതലേ അയാൾ ദൃഷ്ടകാര്യങ്ങൾ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അയാൾ ശപിക്കപ്പെടുകയും സഭാത്മകമായ സകല സമ്പർക്കത്തിലും നിന്നും അകറ്റിനിർത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അയാൾ പശ്ചാത്തപിക്കുന്നതുവരെ ഈ അവസ്ഥ തുടരും. അയാളെ സഹായിക്കുന്നവരും വിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ പശ്ചാത്താപത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ കാണപ്പെടുന്നതുവരെ ഇതേ ശിക്ഷ ലഭിക്കും.

രണ്ടാം കാനോന:

മറ്റൊരു കാര്യവും ഞങ്ങളുടെ അറിവിൽപ്പെട്ട ഒരു സ്ഥലത്തു് ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ രണ്ടു പള്ളികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. "പുതിയ" പള്ളി എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്നതാണ്. അവയിൽ ഒന്നും മറ്റൊന്നും "പഴയ" പള്ളി. രണ്ടിനും സ്പഷ്ടമായി വിശ്വാസികളുടെ ഓരോ സമൂഹം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഏതോ കാര്യവശാൽ അവരുടെ മെത്രാൻ "പുതിയ" പള്ളിയിലെ വൈദികരുടെയും വിശ്വാസികളുടെയും പേക്കു് എഴുതി. "പഴയ" പള്ളിക്കാർ എന്നു പറയപ്പെടുന്നവർ അതു കൈക്കലാക്കി. അതു് "റാഡി"ന്റെ പക്കൽ കൊണ്ടുപോകുകയും ചേർപ്പുനന്ദയുടെയിടയിൽ കാര്യം പരസ്യമാക്കുകയും ചെയ്തു. അതു് ഒരു "പുതിയ" പള്ളിയാണെന്നു് മെത്രാൻ തന്നെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയല്ലോ. ആ ന്യായത്തിൽ അവർ പുതിയപള്ളി തക്കത്തു് വിശ്വാസികളെല്ലാവരും ഒറ്റ സമൂഹമായിത്തീരുന്നതിനും സന്യാസി

കൾക്കു് അവരുടെ അത്യംഗ്രഹം നടപ്പാക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയിട്ടാണ് അവർ ഇങ്ങനെ ചെയ്തതു്.

ഭാവിയിലേയ്ക്കു് കാനോനിക്കലായി ഇങ്ങനെ ആജ്ഞാപിക്കുന്നു: എചിടെയെങ്കിലും രണ്ടു പള്ളികളും വിശ്വാസികളുടെ രണ്ടു സമൂഹങ്ങളും ഉണ്ടെങ്കിൽ ഒരു പള്ളി തകർക്കുന്നതിനും തങ്ങളുടെതല്ലാത്ത ഒരു വിശ്വാസി സമൂഹത്തെ തങ്ങളുടെ പിന്നാലെ ചേർക്കുന്നതിനും സഹോദര വൈദികരെ ബന്ധനത്തിലാക്കുന്നതിനും അവരുടെ സമ്പത്തുകൾ നശിപ്പിക്കുന്നതിനും മതവിശ്വാസം ഉപേക്ഷിക്കാൻ ഇടയാക്കുന്നതിനും വേണ്ടി സഹോദരന്റെ മേൽ കറാറോപണം നടത്തുന്നവൻ ആരായാലും അയാൾ അഴിക്കപ്പെടുകയും പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ എല്ലാ തലങ്ങളിൽ നിന്നും നീക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

മൂന്നാം കാനോന:

വിണ്ടും മറ്റൊരു കാര്യം കൂടെ ഞങ്ങളുടെ അറിവിൽപ്പെട്ട. മെത്രാന്മാർ പോലും വിശ്വാസികളുടെയും പുറത്തുള്ളവരുടെയും പിന്തുണയോടുകൂടി പരസ്പരം സിംഹാസനങ്ങൾ തട്ടിയെടുക്കുകയും സമ്മർദ്ദം ഒന്നുമില്ലാതെ തന്നെ മറ്റുള്ളവരുടെ അധികാരപരിധിയിൽ സേച്ഛാനുസൃതം വൈദികരെ അഭിഷേകം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ചു് ഞങ്ങൾ കാനോനികമായി ഇങ്ങനെ ആജ്ഞാപിക്കുന്നു: തന്റെതല്ലാത്തതു കയ്യടക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരെ, തനിക്കുള്ളതുകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടാൻ മെത്രാന്മാർ ഉപദേശിക്കണം. കർത്താവു തനിക്കു നൽകിയിരിക്കുന്ന ആദ്ധ്യാത്മിക പത്തിയോടു അയാൾ അപരാധം പ്രവർത്തിക്കരുതു്. ഇങ്ങനെ സ്നേഹപൂർവ്വം നൽകപ്പെടുന്ന ഉപദേശം സ്വീകരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അയാളെ സസ്പെൻഡ് ചെയ്യണം. എന്നിട്ടും അയാൾ അനുസരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അയാളെ ഡിസ് മിസ് ചെയ്യുകയും പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ എല്ലാ നിലകളിൽ നിന്നും നീക്കുകയും ചെയ്യണം. മാത്രമല്ല, സഭാനിയമങ്ങൾ തെറ്റിച്ചു് ഒരാരം തന്റെ അധികാരത്തിന്തിക്കു പുറത്തു് ഒരാരംകു് വൈദികാഭിഷേകം നൽകുകയാണെങ്കിൽ ആ അഭിഷേകം അസാധുവും നിരർത്ഥകവുമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

നിയമം ലംഘിക്കാത്ത വിധത്തിലുള്ള വിശദീകരണങ്ങളോ
നുമില്ലെങ്കിൽ വിധി കല്പനയനുസരിച്ചു നടപ്പാക്കപ്പെടണം.

നാലാം കാനോന:

വീണ്ടും മറ്റൊരു കാര്യം ഞങ്ങളുടെ അറിവിൽപ്പെട്ടു.
ഒരു രൂപതയിൽ ഒരു മെത്രാൻ ദിവംഗതനാകുമ്പോൾ ഭിന്നത
കളും കക്ഷിതീരിവുകളും ഉണ്ടാകുന്നു. ഓരോരുത്തരും സ്വന്തം
ഇഷ്ടം നടപ്പാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. അവർ അവരുടെ മനസ്സിന്റെ
അസ്വസ്ഥതയ്ക്കനുസൃതമായി മാനുഷിക വികാരങ്ങളാൽ നയി
ക്കപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് അൽമായർ കൂട്ടംചേർന്ന് വൈദികരുടെ
കക്ഷികളോടു യോജിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ആ പ്രവിശ്യയിലെ
മെത്രാന്മാരുടെയോ വൈദികരുടെ വിശ്വാസികളും ചേർന്ന മുഴു
വൻ സമൂഹത്തിന്റെയോ സഹകരണമില്ലാതെ അവർ തന്നെ
രഹസ്യമായി ഒരാളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. അവർ ശപഥങ്ങൾ
സ്വീകരിക്കുകയും മരിക്കേണ്ടിവന്നാലും അയാളെ കൈവെടിയ
കയില്ലെന്ന് ഉടമ്പടി ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. തത്ഫലമായി
സമൂഹത്തിൽ ദുഷണവും വളരെ ഉപദ്രവങ്ങളും ഉളവാകുന്നു.

ഇക്കാരണത്താൽ ഞങ്ങൾ താഴെ പറയുന്ന കല്പന പുറപ്പെ
ടുവിക്കുന്നു. ഈ വിധത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ ബന്ധിക്ക
പ്പെടുകയും ശപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. വിശുദ്ധ രഹസ്യങ്ങ
ളിലെ ഭാഗഭാഗിത്വത്തിൽ നിന്നും വിശ്വാസികളുമായുള്ള
എല്ലാത്തരം സമ്പർക്കങ്ങളിൽ നിന്നും അവർ നിരോധിക്കപ്പെ
ട്ടിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നയാൾക്ക് ആ
സമയത്തു് അതിനെക്കുറിച്ച് അറിവില്ലെങ്കിലും, തുടർന്ന്
അക്കാര്യത്തിൽ സമ്മതം നൽകുകയാണെങ്കിൽ, അയാളുടെ
തെറ്റിന് അർഹമായ വിധത്തിൽ സഭാത്മകമായ സകല
സമ്പർക്കങ്ങളിൽ നിന്നും അയാൾ അകറ്റി നിർത്തപ്പെടും.
എന്നാൽ ഒരാൾ സ്വന്തം പ്രേരണയും പ്രവർത്തനവും മൂലം
മുകളിൽ പറഞ്ഞവിധം സംഭവിക്കാനിടയാക്കുകയും ധാർഷ്ട്യം
നിറഞ്ഞ ആ മനോഭാവത്തിൽ നിന്നു പിന്തിരിയാതെ ഇരിക്ക
ുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അയാൾ നീക്കപ്പെടുകയും
അയാൾക്കു സഭയിലുള്ള സ്ഥാനം നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

അഞ്ചാം കാനോന:

രൂപതയിൽ നിന്നു രൂപതയിലേയ്ക്കു കടിയേറുന്ന മെത്രാനെ
പാശ്ചാത്യദേശത്തെ മെത്രാന്മാരുടെ ഒരു കൗൺസിൽ ശപിക്ക

കയും അയാൾ അതിനെ തൃണവത്ഗ്ണിക്കുകയും അതു മൂലം
വിശുദ്ധ സഭയിൽ അപമാനസംഭാരത്തിന് ഒരു വാതിൽ തുറക്ക
പ്പെടുകയും ചെയ്തു വിവരം കൗൺസിലിന്റെ അറിവിൽപ്പെട്ടു.
ഇത്തരം സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായ സ്ഥലത്തൊന്നും സഭയ്ക്ക് അഭി
വൃദ്ധിയുണ്ടായിട്ടില്ല. വലുതായ അഴിമതികളും ക്ഷതങ്ങളും
നാശങ്ങളും അവയിൽ നിന്ന് ഉളവാകുകയും ചെയ്തു.

കാനോനകൾ വഴി പിതാക്കന്മാർ കല്പിച്ച ഈ ശാപം
നമുക്കു സംഭവിക്കാതിരിക്കുന്നതിനും ഇത്തരം അപമാനസംഭാരം
ഭവേവത്തിന്റെ സഭയിൽ ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതിനും കർത്താ
വായ മിശിഹായുടെ പൗരോഹിത്യത്തിൽ അശുദ്ധി ഏർപ്പെടാ
തിരിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി സ്വർഗ്ഗീയമായ അധികാരത്താൽ
ഞങ്ങൾ ആജ്ഞാപിക്കുന്നു. രൂപത വീട്ട് മറ്റൊരു രൂപതയി
ലേയ്ക്കു മാറിപ്പോകുവാൻ ആർക്കും അനുവാദമില്ല. അകത്തും പുറ
ത്തുമുള്ളവർ ശക്തിയായ സമ്മർദ്ദം പ്രയോഗിച്ചാൽപോലും
അപ്രകാരം ചെയ്യുവാൻ പാടില്ല. ഈ വിഷയത്തിൽ ആളുക
ളുടെ അഭ്യർത്ഥന മെത്രാൻ സ്വീകരിക്കരുതു്; സഭാകാനോനാകൾ
സംരക്ഷിക്കുന്നതിൽ അയാൾ നിഷ്പയുളളവനായിരിക്കണം.
തനിക്കു നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആദ്ധ്യാത്മിക ഭാര്യയോടുള്ള പരി
ശുദ്ധമായ ഘനീഷുബന്ധമാണതു്. ഈ ഡിക്രി ലംഘിക്കാൻ
ധൈര്യപ്പെടുന്നവർ ആരായിരുന്നാലും അവർ പൗരോഹിത്യ
രതിന്റെ എല്ലാ നിരകളിൽനിന്നും വൈദികസമൂഹത്തോടുള്ള
സമ്പർക്കത്തിൽനിന്നും അകറ്റപ്പെടും. അയാൾ പശ്ചാത്തപി
ക്കുകയും അയാൾക്കു മാപ്പു കൊടുക്കുകയും പരിശുദ്ധരഹസ്യങ്ങ
ളിലുള്ള ഭാഗഭാഗിത്വം അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു
നല്ലതാണെന്ന് മെത്രാൻ സംഘത്തിനു ബോധ്യം വരുന്നതു
വരെ ഈ നിരോധനം തുടരും.

ആറാം കാനോന:

മറ്റൊരു കാര്യവും കൗൺസിലിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടു.
സമൂഹത്തിന്റെ കൗൺസിലുകൾ ഉള്ളപ്പോൾ അധികാരികളും
നേതാക്കന്മാരും പറയുന്നതു അവരോടു ബന്ധപ്പെട്ടതായ
കാര്യങ്ങളെല്ലാം ചില മെത്രാന്മാർ നല്ല മനസ്സോടെ ചെയ്യും.
പക്ഷെ കരകഴിയുമ്പോൾ അവർ അതെല്ലാം നിഷേധിക്കും.
“ഞങ്ങൾ അങ്ങനെ ചെയ്തില്ല.” “നിർബന്ധിക്കപ്പെട്ടിട്ടാണ്”

ഞങ്ങൾ അങ്ങനെ ചെയ്തത്." അവരുടെ വാക്കുകൾ ഒരു രീതിയിലും പ്രവൃത്തികൾ വേറൊരു രീതിയിലും ആണെന്ന് വരുന്നു. കുറം ചെയ്യുന്നവരുടെമേൽ ശിക്ഷാവിധികൾ ഉണ്ടാകണമെന്നു അവർ വാദിക്കുന്നു. എന്നാൽ ശിക്ഷാവിധി രൂപപ്പെടുകയും സമൂഹത്തിന്റെ കൗൺസിലിൽ അതു പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടുകയും മെത്രാന്മാരെല്ലാം തങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരുടെ തീരുമാനത്തിനു സമ്മതം നൽകുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ മെത്രാന്മാരുടെ കൗൺസിൽ ചെയ്ത കാര്യത്തിന് അവർ എതിരാകും.

ഈ വിഷയത്തിൽ ഞങ്ങൾ കാനോനികമായി ഇങ്ങനെ കല്പന പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു: അത്തരക്കാരെ സഹോദരമെത്രാന്മാർ ശക്തിയായി കുറപ്പെടുത്തണം. അതുകൊണ്ട് അവർ തങ്ങളുടെ തെറ്റായ മാഗ്ഗങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അവരെ പൗരോഹിത്യ ശുശ്രൂഷയിൽ നിന്നു നിരോധിക്കണം. എന്നിട്ടും അവർ അവരുടെ ധർമ്മ്യത്തിൽ തുടരുകയും സഹോദരന്മാരുടെ ഉപദേശങ്ങളും കല്പനകളും അനുസരിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ "ദൈവവചനത്താൽ" അവർക്ക് ശുശ്രൂഷയിൽ നിന്നുള്ള ബഹിഷ്കരണത്തിന്റെ നിശ്ചിത സമയപരിധി നൽകട്ടെ. എന്നിട്ടും അവരുടെ മുറിവുകൾ സുഖപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ എല്ലാ സ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നും അവർ ഉരയില്ലെടുകയും ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യട്ടെ.

ഏഴാം കാനോന:
താഴെ പറയുന്ന ഒരു കാര്യവും കൗൺസിലിന്റെ പരിഗണനയ്ക്കു വിഷയമായി: വലിയ പിതാവിന്റെ, അതായത് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സ്ഥാനം ലഭിച്ച ചിലർ തന്നിഷ്ടപ്രകാരം കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു. തങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയും തങ്ങളിൽ തന്നെയുമാണ് അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ. അപർ തോന്നിയെ തെറ്റല്ലാം പോകുകയും തീരുമാനങ്ങൾ ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർ മെത്രാന്മാരുടെ അടുത്തുപോകുകയോ അവരെ തങ്ങളുടെ പക്കലേക്കു വിളിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിലും തങ്ങളുടെ തീരുമാനങ്ങൾ അവരെ നിർബന്ധിച്ച് അംഗീകരിപ്പിക്കുന്നു. അംഗീകരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അവർക്കെതിരെ ആരോപണങ്ങൾ കത്തിപ്പൊടുകയും അവരെ ശപിക്കുകയും മെത്രാൻസ്ഥാനത്തു നിന്നു നീക്കം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇക്കാരണത്താൽ ഞങ്ങൾ താഴെപ്പറയുന്ന കല്പന പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു: മെത്രാപ്പോലീത്തായാകട്ടെ, പാത്രിയർക്കീസാകട്ടെ ഏതു കാര്യവും ചെയ്യുന്നത് സമൂഹത്തിന്റെ ഉപദേശത്തോടു കൂടിയും അനേകം മെത്രാന്മാർ ഉള്ളപ്പോഴുമായിരിക്കണം. ആ പ്രവൃത്തി ഈ വിധത്തിൽ സാധ്യവായിത്തീരുന്നു. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങൾ വിശ്വാസ്യങ്ങളായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ അടിയന്തിര സ്വഭാവമുള്ള ഏതെങ്കിലും കാര്യം ഉണ്ടാവുകയും മെത്രാന്മാരെ സമ്മേളിപ്പിക്കാൻ സമയം ഇല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ, അഥവാ കാര്യത്തിന്റെ തിട്ടക്കും സമയം നീട്ടിവയ്ക്കാൻ അനുവദിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, മെത്രാന്മാർ വരുന്നതു വരെ കാര്യം നീട്ടിവച്ചാൽ കഴുപ്പുണ്ടാകുമെങ്കിൽ, ഇത്തരം അത്യാവശ്യ സാഹചര്യങ്ങളിൽപ്പോലും മൂന്നു മെത്രാന്മാരെക്കൊണ്ടു കൂട്ടിയിട്ടല്ലാതെ ഒരു കാര്യവും ചെയ്യരുത്. എന്നെന്നാൽ കർതൃവചനാനുസൃതം, മൂന്നു മെത്രാന്മാർ കൂടുമ്പോൾ അത് സമൂഹത്തിന്റെ കൗൺസിൽ ആയി അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു, "എന്റെ നാമത്തിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ പേർ ഒന്നിച്ചു കൂടുന്നിടത്തു" അവരുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഞാൻ ഉണ്ടായിരിക്കും" (മത്താ. 18: 20). ഇതിനെ തിരായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ ആരായിരുന്നാലും അവർ സമൂഹം അംഗീകരിച്ച ശിക്ഷാവിധിക്കും പ്രായശ്ചിത്തത്തിനും അർഹരായിരിക്കും.

എട്ടാം കാനോന:
വൈദികരും ആശ്രമാധിപന്മാരും അവരുടെ ആസ്ഥാനങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ച് മെത്രാന്റെ അനുവാദം കൂടാതെ വേറെ സ്ഥലങ്ങളിലേയ്ക്ക് മാറിപ്പോകുന്നതായി അറിയുന്നു. കൂടുതൽ അഭിവൃദ്ധിയുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ നോക്കിയാണ് ഇവർ മാറിപ്പോകുന്നത്. അവർ ആദ്യസ്ഥലങ്ങളിൽ വന്ന കാലത്തു അവയും അഭിവൃദ്ധിയിൽ നിലനിന്നവയാണ്. കുറെക്കാലം കൊണ്ട് അവർ അവയെല്ലാം നശിപ്പിച്ച് വേറെ സ്ഥലങ്ങളിലേയ്ക്കു പോയി.

ഇക്കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ഞങ്ങൾ കാനോനികമായി ഇങ്ങനെ ആജ്ഞാപിക്കുന്നു: ഇങ്ങനെപോയ ആളുകൾക്ക് മേലിൽ ഏതെങ്കിലും പള്ളിയുടെയോ സന്യാസാശ്രമത്തി

ന്റെയോ നായകസ്ഥാനം കൊടുക്കാൻ പാടില്ല. പള്ളിയുടെയോ സന്യാസാശ്രമത്തിന്റെയോ വകയായിട്ടുള്ള ഏതെങ്കിലും വസ്തു അവരുടെ കൈവശമുണ്ടെങ്കിൽ അതു തിരിച്ചെടുത്തു് ആ സ്ഥാപനത്തിനു കൊടുക്കണം. സ്ഥലത്തെ മെത്രാൻ അവരെ സംബന്ധിച്ചു് വേണ്ട മുന്നറിയിപ്പുകൾ നൽകണം. അവർക്കു് കൂടുതലായി എന്തെങ്കിലും ശിക്ഷ നൽകേണ്ടതോ വശ്യമാണെന്നു് മെത്രാന്മാരോടോ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതു് അതു ചെയ്യുവുന്നതാണു്.

ഒമ്പതാം കാനോന:

ഇനി മറ്റൊരു കാര്യം കൂടെ സുന്നഹദോസിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപെട്ടിട്ടുണ്ടു്. പലവിധ കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ ഏല്പിച്ച ചില വൈദികരുണ്ടു്. അവർ കുറ്റവാളികളാണെന്നു് സഭയ്ക്കു് അകത്തു പുറത്തുമുള്ളവർക്കു് അറിയുകയും ചെയ്യാം. അവർ നല്ല മനസ്സോടെ പശ്ചാത്തപിച്ചില്ലെങ്കിലും ആവശ്യത്തിന്റെ പേരിൽ പശ്ചാത്തപത്തിന്റെ ഭാവങ്ങൾ പുറമേ പ്രകടിപ്പിച്ചു് ആളുകളുടെ അനുഭാവം പിടിച്ചു പററി. നേതാക്കന്മാർ വാക്കുകൾക്കതീതമായ കാരണങ്ങളാൽ, അവരെ അവരുടെ സ്ഥാനങ്ങളിൽ ശുശ്രൂഷ തുടരാൻ കാരണപൂർവ്വം അനുവദിച്ചു. അവർ വീണ്ടും പരിശ്രമിച്ചു് അകത്തു പുറത്തുമുള്ളവരുടെ അനുഭാവം കൂടുതലായി സമ്പാദിച്ചു് മെത്രാൻ പദവിയിൽ കയറിക്കൂട്ടി. എന്നാൽ പഴയ കാലത്തു് അവർ കുറ്റം ചെയ്ത വരും കുറ്റപ്പെടുത്തലിനു് അർഹരമാണു് എന്നു് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതു കൊണ്ടു് കുറ്റം ചെയ്യുന്നവരെ ശാസിക്കാനോ ശിക്ഷിക്കാനോ അവർക്കു സംഭവിക്കാതെ വരുന്നു.

ഇക്കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു് ഞങ്ങൾ കാനോനികമായി ഇങ്ങനെ കല്പന പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു: മറ്റുള്ളവരുടെ ഗുരുവായിരിക്കുന്ന ഒരാൾ സഭാകാനോനാകൾ ലംഘിക്കുകയോ ക്രൈസ്തവ ജീവിത ശൈലിക്കു് ചേരാത്തതു് എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്താൽ, അയാൾ മറ്റുള്ളവരുടെ കാര്യം ആർജ്ജിക്കുകയും തന്റെ പഴയ സ്ഥാനത്തു തുടരാൻ അനുവദിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യാലും പിതാവിന്റെ സ്ഥാനമായ മെത്രാൻ സ്ഥാനം നേടാൻ അയാൾ ഉദ്യമിക്കരുതു്. ഈ നിർദ്ദേശം ലംഘിക്കുന്നവർ ബന്ധിക്കപ്പെടുകയും ശപിക്കപ്പെടുകയും

വൈദിക ശുശ്രൂഷയിൽ നിന്നു നീക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യണം. മെത്രാന്മാരുടെ സമൂഹം അവർക്കായി നിർദ്ദേശിക്കുന്ന പശ്ചാത്താപകൃത്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചു കഴിയും വരെ ഈ സ്ഥിതി തുടരണം. ഉദ്യമിച്ചയാൾ ഡിസ്മിസ് ചെയ്യപ്പെടുകയും അയാൾ സ്വീകരിച്ച സ്ഥാനത്തു നിന്നു നീക്കപ്പെടുകയും വേണം.

പത്താം കാനോന:

മറ്റൊരു കാര്യം കൂടെ അറിവിൽപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്; വൈദികരും ഡീക്കന്മാരും സന്യാസികളും അവിശ്വാസികളായ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നു; അവരിൽ ചിലർ മനസ്സാത്തരപ്പെടുന്നു. അവർ അവരിൽ സന്താനങ്ങളെ ജനിക്കുന്നു. കുറെക്കഴിഞ്ഞു് മാറിയർ അവരെക്കുറിച്ചു് അറിയുമ്പോൾ അവരെ പിടിക്കുകയും ബന്ധിക്കുകയും ക്രിസ്തുമതത്തെ നിന്ദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ചില വൈദികരും ഡീക്കന്മാരും അവരുടെ അവിശ്വാസികളായ മക്കൾമുഖവും നിന്ദാർഹരായിത്തീരുന്നു.

ഇത്തരത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ആളുകളെ മേലിൽ വൈദിക ശുശ്രൂഷ വിശ്വസിച്ചു് ഏല്പിക്കരുതു് എന്ന് ഈ വിഷയത്തിൽ ഞങ്ങൾ കാനോനികമായി കല്പന നൽകുന്നു.

പതിനൊന്നാം കാനോന:

പള്ളികളുടെയും സന്യാസാശ്രമങ്ങളുടെയും സ്വത്തുക്കളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രമാണങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു് ഏല്പിക്കപ്പെടുന്ന ചില മെത്രാന്മാരും വൈദികരും അവ തന്ത്രപൂർവ്വം സ്വന്തം പേരിലാക്കുകയും പിന്നീട് അവ സ്വന്തം മക്കൾക്കു് കൊടുക്കുന്ന വിൽപത്രങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായി അറിവാ യിരിക്കുന്നു. അവരുടെ ഭാര്യമാരെയോ പുത്രിമാരെയോ അന്യമതസ്ഥർ വിവാഹം ചെയ്യുമ്പോൾ പ്രസ്തുത സ്വത്തുക്കൾ പള്ളികൾക്കും ആശ്രമങ്ങൾക്കും മാത്രമല്ല ക്രൈസ്തവ സമൂഹത്തിനും നഷ്ടപ്പെടാൻ ഇടയാകുന്നു.

ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ചു് ഞങ്ങൾ കാനോനികമായി താഴെ പറയുന്ന കല്പന നൽകുന്നു. സമൂഹത്തിന്റെ കാര്യങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു് ഏല്പിക്കപ്പെടുന്നവർക്കു് സമൂഹത്തിന്റെ ഉപദേശ

ശവം കൗൺസിലും കൂടാതെ ഉടമ്പടികൾ ഉണ്ടാക്കാൻ അനുവാദമില്ല. അവർ രഹസ്യമായി എന്തെങ്കിലും ഉടമ്പടിയുണ്ടാക്കിയാൽ അവ സഭയുടെ വിധിമൂലം തള്ളപ്പെടുകയും അസാധുവാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

പ്രശ്നങ്ങൾ കനോന:

മറ്റൊരു കാര്യം കൂടെ: മെത്രാന്മാർ, വൈദികർ, ഡീക്കന്മാർ സന്യാസികൾ, വിശ്വാസികൾ എന്നിവരിൽ ചിലർ അവരുടെ കുറ്റങ്ങൾ മൂലം വൈദിക ശുശ്രൂഷയിൽ നിന്നും വിശുദ്ധ രഹസ്യങ്ങളുടെ സ്വീകരണത്തിൽ നിന്നും വിശ്വാസികളുമായുള്ള സമ്പർക്കത്തിൽനിന്നും "ഭദ്രവചന"ത്താൽ വിലക്കപ്പെടുമ്പോൾ ചിലർ അത് പ്രതിഷേധം കൂടാതെ തത്കാലം സ്വീകരിക്കും. എന്നാൽ പിന്നീട് അവർ പോയി പുറത്തുള്ളവരുടെ പിന്തുണ നേടിയിട്ട് അവരുടെ ശിക്ഷ പിൻവലിക്കാപ്പടാനുള്ള പ്രയത്നങ്ങൾ നടത്തും. എന്നാൽ അവർ തങ്ങളുടെ തെറ്റുകൾ തിരുത്താനുള്ള യാതൊരു ശ്രമവും നടത്തുകയില്ല. സഭാ നിയമങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കണമെന്ന താല്പര്യത്തിൽ ആരെങ്കിലും അവരുടെ നടപടികൾക്ക് എതിരായി നിന്നാൽ അവർ പല തരത്തിലുള്ള പീഡനങ്ങൾക്കു വിധേയരാകേണ്ടിവരും. ശിക്ഷാവിധേയരായ ആളുകൾ അവരുടെ ലൗകികാധികാരം ഉപയോഗിച്ചും രാജകീയമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ വഴിയും മറ്റു പലതരത്തിലുമാണ് പീഡിപ്പിക്കുന്നത്. വേറെ ചിലയാളുകളാകട്ടെ, ശിക്ഷാനടപടികളെ നേരേ ചെറുക്കുകയാണ് ചെയ്യുക. അവർ കലാപമുണ്ടാക്കും. അവർ കലഹപ്രിയരായ ആളുകളെ സംഘടിപ്പിച്ച് ഒരു പാർട്ടിയുണ്ടാക്കി മെത്രാന്റെ അധികാരത്തിൽ നിന്നു വിട്ടുപോകുകയും തങ്ങൾ പറയുന്നതെല്ലാം അനുസരിക്കുന്ന ഒരാളെ മെത്രാനാക്കുകയും ചെയ്യും.

ഈ വിഷയത്തിൽ ഞങ്ങൾ കാനോനികമായി ഇങ്ങനെ ആജ്ഞാപിക്കുന്നു: ഇത്തരം കുറ്റവാളികൾ സഭാപരമായ എല്ലാ സമ്പർക്കത്തിൽ നിന്നും നിശ്ചിത കാലയളവിലേയ്ക്ക് മാറ്റി നിർത്തപ്പെടണം. അവർ തെറ്റുകളെക്കുറിച്ച് ബോധവാന്മാരാകുകയും പശ്ചാത്തപിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അവരെ തിരികെ സ്വീകരിക്കാം. നേരേമറിച്ച് അവർ സ്വന്തം

ധർമ്മശൃത്തിൽ നിലനിൽക്കുകയും പശ്ചാത്താപത്തിന് സന്ദർഭം നൽകിയിട്ട് അതുപയോഗിക്കാതെ കലഹവും സംഘർഷവും ജനിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ, സ്വന്തം ആത്മാക്കളെക്കുറിച്ചു ദയ വിചാരിക്കാനും സമൂഹത്തിന്റെ അനുമതിയും മറുപും വഴി ആത്മാവിന്റെ രോഗമോചനം നേടാനും അവർ കൂട്ടാക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് സ്ഥിരമായ ശിക്ഷകൾ നൽകണം. വൈദികരാണെങ്കിൽ അവരെ അഴിക്കുകയും അവരുടെ ശുശ്രൂഷയിൽ നിന്നു നീക്കം ചെയ്യുകയും വിശ്വാസികളുമായുള്ള സമ്പർക്കത്തിൽ നിന്നു വിലക്കുകയും വേണം. വിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ അവരെ സഭാപരമായ സകല സമ്പർക്കത്തിൽ നിന്നും വിലക്കണം. എന്നാൽ അവർ തിരിച്ചു വരുകയാണെങ്കിൽ വിശുദ്ധരഹസ്യങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാൻ അവരെ അനുവദിക്കാം.

പതിമൂന്നാം കാനോന:

കഴപ്പുക്കാരായ ചില അൽമായരെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു കാര്യവും സിനഡിന്റെ അറിവിൽപ്പെട്ടു. സഭാനിയമങ്ങൾ ലംഘിച്ചു അവർ സഭയുടെ "സമാധാന"ത്തിനു പോലും അർഹരല്ല. എന്നാൽ സഭയുടെതായ ഏതെങ്കിലും ആലോചനായോഗമുള്ള പ്ലേം അവർ വന്ന് പ്രധാന ഇരീപ്പിടങ്ങളിൽ ഉപവിഷ്യാരും. ക്രൈസ്തവജീവിതത്തിന്റെ സമ്പ്രദായങ്ങളിൽ ഒട്ടും വിശ്വസ്തരല്ല എങ്കിലും അവർ സന്യാസികളുടെയും ഡീക്കന്മാരുടെയും വൈദികരുടെയും മെത്രാന്മാരുടെ പോലും വിധി പർത്താക്കളായിത്തീരുന്നു. അവരുടെ കുറ്റം എത്ര വലുതാണെന്നകാര്യം അവരുടെ തലയിൽ കയറുന്നില്ല.

ഇവരെ സംബന്ധിച്ച് ഞങ്ങൾ കാനോനികമായി താഴെ പറയുന്ന തീരുമാനം ചെയ്യുന്നു: ഒരു തലവന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ സമൂഹത്തിന്റെ ഒരു ആലോചനായോഗം നടക്കുന്നിടത്തു അവർ പ്രവേശിക്കാൻ പാടില്ല എന്നു മാത്രമല്ല ഏതു കാര്യത്തിനായാലും യോഗത്തിൽ ഒരു ഇരീപ്പിടം നൽകപ്പെടാൻ അർഹരായി അവരെ കണക്കാക്കാനും പാടില്ല. അവരുടെ സേവനം ആവശ്യമായ തരത്തിൽ ഏതെങ്കിലും സാഹചര്യം ഉണ്ടായാൽ അവർ കുറ്റവാളികളായി സഭയിൽ വന്നുനിൽക്കണം. അവർക്ക് വിധിയാളന്മാരാകണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആദ്യം അവരെ

ത്തന്നെ വിധിക്കട്ടെ. അതിനുശേഷം, തങ്ങളെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠരായിട്ടുള്ളവരെ അവർ വിധിക്കട്ടെ. മറ്റൊരു തരത്തിലും പ്രവർത്തിക്കാൻ അവർക്ക് അനുവാദമില്ലെന്നു ഞങ്ങൾ ശാപവും കല്പിക്കുന്നു.

പതിനാലാം കാനോന:

താഴെപ്പറയുന്ന കാര്യവും ഞങ്ങളുടെ അറിവിൽപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: പിതാക്കന്മാരുടെ പിതാവായ പാത്രിയർക്കീസ് ദിവംഗതനാകുമ്പോൾ പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ ഉന്നത പിതൃസ്ഥാനത്തേയ്ക്കു തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നയാൾ സമൂഹത്തിന്റെ മുഴുവൻ സമ്മതത്തോടുകൂടിയാണു തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടേണ്ടതു്, അതിനാൽ സമാധാനകാലമാണെങ്കിൽ, തടസ്സം ഉണ്ടാക്കുന്നതല്ലെന്നുമായ ഒന്നുമില്ലെങ്കിൽ ആ സമ്മതത്തിൽ എഴുത്തു വഴിയോ കൈവയ്പ്പുവഴിയോ എല്ലാ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും പങ്കുചേരുക എന്നതു് ആവശ്യകമാണു്. എന്നാൽ ആ കാലം കഴിഞ്ഞാൽ കലാപമോ നിറഞ്ഞതാണെങ്കിൽ, ക്രിസ്തുമതത്തിനു പുറത്തുനിന്നു ശല്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നുവെങ്കിൽ, രണ്ടു മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെ സമ്മതത്തോടുകൂടെ, തിടക്കത്തിൽ തലവന്റെ തെരഞ്ഞെടുപ്പു നടത്താവുന്നതാണു്. അങ്ങനെയൊ കമ്പോൾ നമുക്ക് എന്തിനായിട്ടുള്ളവരിൽ നിന്നു് പീഡനവും വേദനയും അധികമായി ഉണ്ടാകാതിരിക്കുമല്ലോ. പേരിനു മാത്രം ക്രിസ്ത്യാനികളായിട്ടുള്ള കലഹപ്രിയരായ ആളുകൾ ആ സന്ദർഭമേപയോഗിച്ചു് ഭിന്നതകളും ശീശുകളും ഉണ്ടാക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഇതുപോലുള്ള കാര്യങ്ങൾ ഇതിനു മുൻപു നടന്നിട്ടുള്ളതത്രേ.

ഇതു കാരണമായി ഞങ്ങൾ താഴെ പറയുന്ന തീരുമാനം ചെയ്യുന്നു: മനുഷ്യവ്യക്തികളോടുള്ള ബഹുമാനത്താലും മാനുഷികവികാരങ്ങളാലും പ്രേരിതരാകാതെ, നല്ല മനസ്സോടും നീതിപൂർണ്ണമായ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളോടുംകൂടെ, സെലൂഷ്യം സ്റ്റേസിയഫൻസ് നഗരങ്ങളിലെ വൈദികരും വിശ്വാസികളും ആ സിംഹാസനത്തിന്റെ പ്രവിശ്യയിലെ മെത്രാന്മാരോടു ചേർന്നു രണ്ടു മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെ സമ്മതത്തോടു കൂടിയും ഒരു തലവനെ തെരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ, മറ്റൊരാൾ പ്രവിശ്യകളും നല്ല മനസ്സോടും സന്നോഷത്തോടും കൂടെ ആ തലവനെ സ്വീക

രിക്കണം. അദ്ദേഹം പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രസാദത്താൽ തങ്ങൾക്കുമേൽ തലവനും നേതാവുമായി അവരോധിക്കപ്പെട്ടയാളാണു്. അവർ നല്ല ശിഷ്യന്മാരെപ്പോലെ അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിക്കുകയും ആദരിക്കുകയും വേണം. പാത്രിയർക്കീസ് ആകുന്ന ആഭ്യന്തരപിതാവിനെ അവർ എഴുത്തുകൾ വഴി ബഹുമാനിക്കണം. അദ്ദേഹവും അതുപോലെതന്നെ തന്റെ എല്ലാ സഹോദരന്മാരെയും സഹമെത്രാന്മാരെയും ബഹുമാനിക്കണം. ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രവിശ്യ ഇതിനെതിരായി പ്രവർത്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ മറ്റൊരാൾ പ്രവിശ്യകളും ചേർന്നു് കഠിനവും കണ്ണേറിയതുമായ ഒരു ശിക്ഷ അവരുടെ മേൽ സ്വീകരിക്കണം. കാരണം, അവർ തങ്ങളുടെ ധർമ്മവും മൂലം തലവന്റെ നേരെ കയ്യുയർത്തുകയാണെങ്കിൽ അവർക്കു കീഴിലുള്ളവരും അങ്ങനെ കയ്യുയർത്താൻ ധൈര്യപ്പെടും.

പതിനഞ്ചാം കാനോന:

മറ്റൊരു കാര്യം ഞങ്ങളുടെ അറിവിൽപ്പെട്ടു. കാനോലിക്കോസിനു് മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെ അംഗീകാരവും അഭിഷേകവുമില്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തെ പാത്രിയർക്കീസ് എന്നും പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അംഗീകാരവും അഭിഷേകവുമില്ലാത്ത മെത്രാപ്പോലീത്തായെ മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്നും വിളിക്കേണ്ടതില്ല എന്നുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ അംഗീകാരമുള്ളപ്പോൾത്തന്നെ അതു് പൊതുവായ സമ്മതത്താൽ എഴുതപ്പെട്ട ആജ്ഞകൾ അനുസരിച്ചല്ല, പ്രത്യേക സഭാകാനോനകൾക്കും ആചാരങ്ങൾക്കും ക്രമത്തിനും സഭാപരമായ പാരമ്പര്യങ്ങൾക്കും എതിരായ വിധത്തിലാണു് ചെയ്യപ്പെട്ടതു്. അതിനാൽ പാത്രിയർക്കീസായാലും മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയാലും മെത്രാനായാലും പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ എല്ലാ പദവികളിൽ നിന്നും അയാൾ നീക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു് 'ദൈവവചന'ത്താൽ ഞങ്ങൾ ആജ്ഞാപിക്കുന്നു.

പതിനാറാം കാനോന:

താഴെ പറയുന്ന കാര്യവും കൗൺസിലിന്റെ വിചിന്തനത്തിനു വിഷയമായി: ഏതെങ്കിലും ഒരു വസരത്തിൽ ഒരു പ്രദേശവിൻസിലെ മെത്രാന്മാർ അവരുടെ തലവന്റെ കീഴിൽ സമ്മേളിക്കുമ്പോൾ—അതു സഭാപരമായ ഏതെങ്കിലും കാര്യ

ത്തെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിക്കുന്നതിനാകാം. അല്ലെങ്കിൽ സഭാ കാനോനുകൾക്കും പൊതുവായ ക്രൈസ്തവ രീതികൾക്കും എതിരായി ധിക്കാരപൂർവ്വം എന്തെങ്കിലും ചെയ്ത ഒരാളെക്കുറിച്ച് വിധി പ്രസ്താവിക്കുന്നതിനാകാം—വരാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ ചില മെത്രാന്മാർ വരാൻ താമസിക്കുകയോ വരാതിരിക്കുകയോ സമ്മതം രേഖപ്പെടുത്തി അയയ്ക്കാതിരിക്കുകയോ അടുത്തുള്ളയാളാണെങ്കിൽ സ്ഥലം വിട്ടു പോകുകയോ ചെയ്യുന്നു. പ്രവിശ്യയിലെ സഹോദര മെത്രാന്മാർ ചെയ്ത കാര്യങ്ങളോടു് അവർ സഹകരിക്കുന്നില്ല.

ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് "ദൈവവചന"ത്താൽ ഞങ്ങൾ ആജ്ഞാപിക്കുന്നു: പ്രസ്തുത മെത്രാൻ പ്രവിശ്യയിലെ മെത്രാന്മാരുടെ സമുഹത്തെ ധിക്കരിക്കുന്നതിനാൽ പ്രസ്തുത പ്രവിശ്യയിലെ സമുഹം ചെയ്യുന്നതിനെല്ലാം അനാദരിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ അയാൾ മേലിൽ സമുഹത്തിന്റെ കാര്യങ്ങൾ, പ്രത്യേകിച്ചും മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും മെത്രാന്റെയും ചുമതലകൾ വഹിക്കാൻ അർഹനായി കരുതപ്പെടരുത്. പൗരോഹിത്യ സംബന്ധമായ എല്ലാ ശുശ്രൂഷകളിൽ നിന്നും അയാളെ ബഹിഷ്കരിക്കണം. എന്നാൽ അയാൾ ദുഃഖിക്കുകയും പശ്ചാത്താപത്താൽ തന്റെ ആത്മാവിനെ പുറത്തേയ്ക്ക് ഒഴുക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, തന്റെ തെറ്റിനെക്കുറിച്ച് ബോധവാന്മാകുകയും തനിക്കുവേണ്ടി മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പക്കൽ അഭ്യർത്ഥന നടത്താൻ പ്രവിശ്യയിലെ എല്ലാ മെത്രാന്മാരോടും അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, തന്റെ തെറ്റുകളെല്ലാം അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു വിധി പ്രസ്താവം എഴുതി സമർപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ, തന്റെ പതിവു സമ്പ്രദായങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനായി ഒരുടമ്പടിയുണ്ടാക്കുന്നെങ്കിൽ, പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ എല്ലാ പദവികളിൽ നിന്നും പുറത്തുള്ളപ്പോൾ തായി തന്നെക്കുറിച്ചുതന്നെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അയാൾ തിരിച്ചുവരമെങ്കിൽ, സമുഹത്തിന്റെ മാപ്പു നൽകലിലൂടെ അയാളെ കാരുണ്യപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കാം.

പതിനേഴാം കാനോന:

വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നവരെ സംബന്ധിച്ച് മെത്രാന്മാരുടെ കൺസിലസിൽ പരാമർശമുണ്ടായി. ഓരോ പദവിയിലും ഉള്ള

വക്ട് പദവിയുടെ ഗൗരവം അനുസരിച്ചുള്ള ശിക്ഷ നൽകപ്പെടണമെന്ന തീരുമാനമുണ്ടായി. വിവേചനാശൂന്യമായും സമൂഹത്തിന്റെ കാര്യങ്ങളിൽ വിധി പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഓരോരുത്തർക്കും തോന്നുന്നതുപോലെയും മേലിൽ തീരുമാനങ്ങൾ ഉണ്ടാകാൻ പാടില്ലെന്നും ഈ വിഷയത്തിൽ നിയമങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച ചിന്താക്കഴപ്പങ്ങൾ അവശേഷിക്കരുതെന്നും തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടു.

ഈ വിഷയത്തിൽ "ദൈവവചന"ത്താൽ താഴെ പറയും പ്രകാരം ഞങ്ങൾ ആജ്ഞാപിക്കുന്നു. വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നത് അൽമായരാണെങ്കിൽ സഭാപരമായ എല്ലാ സമ്പർക്കത്തിൽ നിന്നും അവരെ അകറ്റി നിർത്തണം. അവർ അവരുടെ അപരാധത്തെക്കുറിച്ച് അവബോധമുള്ളവരാകുകയും ദുഃഖിക്കുന്നതോടൊപ്പം നല്ല മനസ്സോടെ പശ്ചാത്താപം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അവരെ സംബന്ധിച്ച് കാനോനുകൾ അനുസരിച്ച് വിധിപ്രസ്താവന നടത്തണം. അയാളുടെ സ്ഥാനത്തിനു യോജിച്ച ശിക്ഷയാണെന്നൽകേണ്ടതു്. അയാൾ കാനോനികമായ പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യുകഴിയുമ്പോൾ അയാൾക്കു മാപ്പുകൊടുത്തു് സഭാപരമായ കൂട്ടായ്മയിലേയ്ക്ക് അയാളെ സ്വീകരിക്കാം. കുറ്റവാളി ഒരു സന്യാസിയായിരിക്കിൽ ഒരു കൊല്ലം പ്രാർത്ഥനയും പ്രായശ്ചിത്തവും എന്ന ശിക്ഷ അയാൾക്കു നൽകാം. ഈ കാനോനികശിക്ഷ പൂർത്തിയായി കഴിയുമ്പോൾ സഭാകൂട്ടായ്മയിലേക്ക് സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതിന് അയാളെ അനുവദിക്കാം. ഡീക്കൻ മൂന്നു കൊല്ലവും ഭാര്യയില്ലാത്ത വൈദികന് ഏഴു കൊല്ലവുമായിരിക്കും ശിക്ഷ. വൈദികൻ ഭാര്യയുള്ളവനാണെങ്കിൽ അയാളെ പിന്നീടു് വൈദിക ശുശ്രൂഷ ഏല്പിക്കരുതു്. മെത്രാന്റെ കാര്യവും ഇതുപോലെ തന്നെ. പിതാക്കന്മാരുടെ സിനഡിന്റെ കല്പനനുസരിച്ചാണിതു്. ഇതിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമായി ചെയ്യാൻ ആർക്കും അനുവാദമില്ല.

പതിനെട്ടാം കാനോന:

താഴെ പറയുന്ന കാര്യവും സിനഡിൽ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ടുപാത്രീയക്കീസിന്റെയോ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയോ കീഴിലുള്ള ഏതെങ്കിലും പ്രോവിൻസിൽ അതിന്റെ വിസ്തൃ

തിയോ അധികാരപരിധിയുടെ വിശാലതയോ സ്ഥലത്തിന്റെ വിദൂരസ്ഥിതിതാവസ്ഥയോ മൂലം സഭാഭരണപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ അസൗകര്യം നേരിടുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവിടെ ഒരു പുതിയ രൂപതയുണ്ടാക്കുന്നത് ആശംസ്യമാണെന്ന് സഭാപ്രവിശ്യയുടെ തലവന് തോന്നാം. സമീപത്തുള്ള ചില രൂപതകളിൽ നിന്നു കറെ ഗ്രാമങ്ങൾ പുതിയ രൂപതയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടിവരും.—സ്ഥാപകരൂപതകളുടെ ഭാഗങ്ങളായിരിക്കുമവ. അപ്പോൾ ആ നടപടിയെ അസാധുവാക്കാൻ ആർക്കും അധികാരമില്ല. പഴയ രൂപതകളുടെ അതിരുകളെ കുറിച്ചു താല്പര്യമുള്ള ചില മെത്രാന്മാർ പുതിയ രൂപത ഉണ്ടാകുന്നത് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ലെന്നു വന്നേക്കാം. തങ്ങളുടെ രൂപതകളിലെ ചില ഭാഗങ്ങൾ എടുത്ത് പുതിയ രൂപതയോടു ചേർക്കുന്നത് അവർക്ക് അഭിമതമല്ലാതെ വരാം. അത്തരത്തിൽ എതിർപ്പുണ്ടാക്കുന്നവർ അവരുടെ വൈദികശുശ്രൂഷയിൽ നിന്നു ബന്ധിക്കപ്പെടുകയും ശപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അവർ പറയുകയും ചെയ്യാനാഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുകാര്യത്തെക്കുറിച്ച് അനതപിക്കുന്നതുവരെ ഈ ശിക്ഷ നിലനിൽക്കും. കാരണം, മിശിഹായുടെ യുക്തിബോധമുള്ള അജഗണത്തിന്റെ സംരക്ഷണം ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന യഥാർത്ഥ അജപാലകരെ സംബന്ധിച്ചെടുത്തോളം എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും കാലഭേദങ്ങളിലും തങ്ങളുടെ അജഗണങ്ങൾ എല്ലാ ഉപദ്രവങ്ങളിലും സംരക്ഷിക്കപ്പെടണമെന്നും അജഗണത്തിന്റെ വലിപ്പം വലിച്ചു വരണമെന്നും അവർ വളർന്നു പുഷ്ടിപ്പെടണമെന്നും തങ്ങളുടെ സഹായത്തോടു കൂടി തങ്ങളെപ്പോലുള്ള പുതിയ അജപാലകന്മാർ കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെടണമെന്നും ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണ് ഉചിതമായിട്ടുള്ളത്. “തങ്ങളുടെ കർത്താവേ, അവിടുന്ന് അഞ്ചു താലന്തുകൾ വീതം തങ്ങൾക്കു തന്നു; തങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും അവയ്ക്കുപുറമേ അഞ്ചു താലന്തുകൾ വീതം കൂടെ നേടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു” എന്ന് പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ ദിവസം അജപാലക പ്രധാനനോടു വിളിച്ചു പറയാൻ. “നന്നായി; നല്ലവരും വിശ്വസ്തരായ സേവകരേ, നിങ്ങളെ ചെറിയ തുക ഏല്പിച്ചു; അതു നിങ്ങളുടെ കയ്യിലിരുന്നുവലിച്ചു. നിങ്ങളുടെ കർത്താവിന്റെ സന്തോഷത്തിൽ പങ്കുചേരുക” (മത്താ. 25: 20-21) എന്ന് പറയപ്പെടാൻ അവർക്കു സാധിക്കണം.

പത്തൊമ്പതാം കാനോൻ:

കൗൺസിലിൽ താഴെ പറയുന്ന കാര്യവും ചട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടു; പാവനമായ മാമോദീസാ വഴി പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തിന് അർഹരായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടവരും പരിശുദ്ധ രഹസ്യങ്ങളിൽ പങ്കാളിത്തം നൽകപ്പെട്ടവരും ക്രൈസ്തവ സാഹോദര്യമാകുന്ന കുടുംബത്തിലെ അംഗത്വം നൽകപ്പെട്ടവരും വിശുദ്ധ ലിഖിതങ്ങളുടെ പാരായണത്താൽ ബോധിതരും ആയിട്ടുള്ളവരിൽ ചിലർ സ്വന്തമനസ്സാലെ പിശാചു സേവ, വിചിത്രമായ മന്ത്രോച്ഛാരണങ്ങൾ, കെട്ടുപരടുകൾ, പ്രശ്നവസ്തുലകൾ, ലഗം നോട്ടം, തങ്ങളുടെ കാര്യങ്ങൾ നിവൃത്തിക്കുന്നതിനു മുഹൂർത്തം നോട്ടം തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾക്കു വിധേയരാകുന്നു.

ഇത്തരം വലിയ നിർഭാഗ്യങ്ങളിൽ നിപതിച്ചവർ ആരെങ്കിലും തിരിച്ചു വന്നാൽ ശാരീരിക രോഗങ്ങൾ ബാധിച്ചവർക്ക് എന്നപോലെ അവർക്കും രോഗവിമോചനം നൽകേണ്ടതാണ്. വൈദികർ ആശീർവ്വിച്ചു പ്രാർത്ഥനയുടെ എണ്ണയും പ്രാർത്ഥനയുടെ വെള്ളവും ഉപവാസവും പ്രാർത്ഥനയും ജാഗ്രതയും നിരന്തരമായ ജാഗരണവും വഴിയാണ് അവർക്ക് മോചനം നൽകേണ്ടത്. അയാളുടെ അന്ധകാരം ബാധിച്ച മനസ്സിൽ നിന്ന് അതിനെ ആവരണം ചെയ്യുന്ന വിചിത്രമായ ഭീതി മുഴുവനായി നീങ്ങുന്നതു വരെ ഈ ചികിത്സ തുടരണം. അതോടൊപ്പം കറപ്പെടുത്തൽ, ബോധനം, ഉദ്ബോധനം, തിരുത്തൽ എന്നിവയും ആശ്വാസനം, പ്രോത്സാഹനം, പ്രത്യുശ നൽകൽ, മാപ്പു നൽകൽ എന്നിവയും നിരന്തരമായി നടക്കണം. അങ്ങനെ മാത്രമേ പശ്ചാത്താപം അറിയാനും ഉറപ്പുവരുത്താനും കഴിയൂ. അങ്ങനെ ഓരോ സന്ദർശനത്തിലും അല്ലാലുമായി പങ്കാളിത്തം നൽകണം. വിശുദ്ധ രഹസ്യങ്ങളിൽ പെട്ടെന്ന് ഭാഗഭാഗിത്വം നൽകരുത്. എന്നാൽ അയാൾ ഒരു വൈദികനാണെങ്കിൽ അയാളെ വിശ്വസിച്ച് പൗരോഹിത്യ ശുശ്രൂഷ വീണ്ടും ഏല്പിക്കാൻ പാടില്ല.

ഇരുപതാം കാനോൻ:

നഗരങ്ങളിലും നഗരപ്രാന്തങ്ങളിലും സന്യാസാശ്രമങ്ങളോ രക്തസാക്ഷി സ്തൂരകങ്ങളോ സ്ഥാപിക്കരുതെന്ന് മറ്റുള്ളവർ

ആജ്ഞാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ചിന്താഗതി ക്രൈസ്തവീകതയ്ക്കു വിരുദ്ധമാണ് എന്ന് മെത്രാന്മാരുടെ കൗൺസിലിൽ പറയപ്പെട്ടിട്ടും ഉണ്ട്. മുകളിൽ പറഞ്ഞ കാര്യം അവിശ്വാസികൾക്കും യൂദന്മാർക്കും പ്രിയപ്പെട്ടതാണ്. കാരണം, ക്രിസ്തുമതം തഴയ്ക്കാതിരിക്കാനും ദൈവമഹത്ത്വം വലിക്കാതിരിക്കാനും അതു കാരണമാകുന്നു. എന്നാൽ വിശുദ്ധ ലിഖിതങ്ങളും അനുഗ്രഹീതരായ ശ്രീഹന്മാരുടെ കാലം മുതൽ ഇന്നുവരെയുള്ള പാരമ്പര്യവും ആചാരവും അനുസരിച്ച് ആ വിധത്തിൽ വളരുകതന്നെവേണം. കാരണം പള്ളികളും സന്യാസാശ്രമങ്ങളും ആരാധനാലയങ്ങളും രക്തസാക്ഷി മന്ദിരങ്ങളും നഗരങ്ങളിലും നഗര പ്രാന്തങ്ങളിലും നിർമ്മിക്കപ്പെടണം. എന്നാൽ അവയിൽ മെത്രാന്റെ അനുമതിയോടുകൂടി ചില നിശ്ചിത ദിവസങ്ങളിൽ മാത്രമേ ബലിയർപ്പണവും ജ്ഞാന സ്നാനവും നടത്താവൂ. മറ്റു ദിവസങ്ങളിലെല്ലാം കുർബാന കത്തീഡ്രൽ പള്ളിയിൽ നിന്നെടുത്ത് തുടർച്ചയായി കൊടുക്കണം.

ഇരുപത്തൊന്നാം കാനോൻ:

താഴെ പറയുന്ന കാര്യവും മെത്രാന്മാരുടെ കൗൺസിലിൽ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ടു: ഓരോ പ്രോവിൻസിലും ഉള്ള സ്ഥാനമനുസരിച്ച് അതിനുള്ള ബഹുമാനം നിലനിർത്തണം. ആ വിഷയത്തിൽ ശല്യമോ ചിന്താക്കുഴപ്പമോ ഉള്ളവർക്കു ആർക്കും അധികാരമില്ല. ഓരോളെ കൂടുതലായി ബഹുമാനിക്കാനോ മറ്റൊരാളുടെ ബഹുമാനം കുറയ്ക്കാനോ പാടില്ല. ഒന്നിനു പിറകെ ഒന്നായി എല്ലാവർക്കും അർഹമായ ബഹുമാനം നൽകണം. ഓരോരുത്തർക്കുമുള്ള സവിശേഷതകളെല്ലാം പരിഗണിക്കപ്പെടണം. വിശുദ്ധലിഖിതങ്ങളിലെ കല്പനകൾ അനുസരിച്ച് പീതാക്കന്മാരുടെ സിനഡിന്റെ കാനോനുകളനുസരിച്ചും പാശ്ചാത്യദേശത്തും ക്രിസ്തുമതം തഴച്ചുവളരുന്ന മറ്റൊരല്ലാ ദേശങ്ങളിലും നിലനിൽക്കുകയും തുടരുകയും ചെയ്യുന്ന രീതിയും പാരമ്പര്യവുമനുസരിച്ച് എല്ലാ കാര്യങ്ങളും പൂർണ്ണമായി സംരക്ഷിക്കപ്പെടണം. എല്ലാ സന്ദേശങ്ങളിലും അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട മഹത്ത്വപൂർണ്ണവധുവായ സഭയെ സ.ബ.സിച്ച് ഇതു ഉചിതമാണ്. അതുമൂലം അവളെ ദർശിക്കുന്നവരെല്ലാം സകലത്തിന്റെയും നാഥനായ ദൈവത്തെ അവളിൽ

മഹത്ത്വപ്പെടുത്താനിടയാകും. ഈ കാര്യങ്ങൾക്കെതിരായി മത്സരിക്കുന്നവരെല്ലാം അവർ നിൽക്കുന്ന പദവികളിൽ നിന്നു നീക്കപ്പെടും. പാരമ്പര്യവും പൗരസ്ത്യദേശത്തു ഇതുവരെയുള്ളതുപോലെ പൈതൃകമായ രീതിയുമനുസരിച്ച് താഴെ പറയുന്നതും ആചരിക്കപ്പെടുന്നതു നല്ലതാണെന്ന് പാത്രിയർക്കീസിനും സഹോദരമെത്രാന്മാരുടെ കൗൺസിലിനും തോന്നി. പാത്രിയർക്കീസ് നിര്യാതനാകുമ്പോൾ കൾകാറിന്റെ മെത്രാൻ ആ വിവരം അറിയുമ്പോഴോ ചുമതലപ്പെട്ടവർ ആ വിവരം അദ്ദേഹത്തെ എഴുതി അറിയിക്കുമ്പോഴോ ഒട്ടും താമസിക്കാതെ രാജകീയ നഗരമായ സെല്യൂഷ്യാ—സ്റ്റേസിഫണിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു ചെല്ലണം. സ്വമനസാതന്നെ—രണ്ടാം സ്ഥാനക്കാരനും പാത്രിയർക്കീസിഹാസനത്തിന്റെ സംരക്ഷകനുമെന്ന നിലയിൽ പ്രവിശ്യയിലുള്ള തന്റെ സഹപ്രവർത്തകരായ മറ്റു മെത്രാന്മാരെല്ലാവരെയുംകാലം അധികമായി ഇക്കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനു ബാധ്യതയുണ്ട്—തന്റെ സഹോദരന്മാരായ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്കും മെത്രാന്മാർക്കും എഴുത്തയക്കണം. അവർ സെല്യൂഷ്യാ-സ്റ്റേസിഫണിലേക്കു വരുകയും അവരുടെ മാധ്യസ്ഥ്യം മൂലം പാത്രിയർക്കീസ് സ്ഥാനത്തേയ്ക്കുള്ളയാളിന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പും അഭിഷേകവും പൂർത്തീകൃതമാകണമെന്ന് ആ കത്തിൽ ആവശ്യപ്പെടണം. എന്നാൽ വിവരം അറിയുകയോ എഴുത്തുമൂലം അറിയിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്തിട്ടും കൾകാറിലെ മെത്രാൻ വരാതിരിക്കുകയും മെത്രാന്മാരുടെ കൗൺസിലിൽ നടക്കുന്ന അന്വേഷണത്തിൽ വരാതിരിക്കുന്നതിനു തക്ക കാരണമില്ലെന്നു വ്യക്തമാകുകയും ചെയ്താൽ, മെത്രാന്മാരുടെ കൗൺസിലിന്റെ ബോധ്യമനുസരിച്ച് അയാളെ പൗരോഹിത്യപരമായ എല്ലാ ശുശ്രൂഷകളിൽനിന്നും വിലക്കേണ്ടതാണ്. അയാൾ വന്ന് തന്റെ തിരാനിന് അനുസൃതമായ തിരുത്തൽ കൗൺസിലിൽ നിന്നും സ്വീകരിക്കുന്നതുവരെ ഈ അവസ്ഥ തുടരണം. അയാൾക്ക് പ്രസ്തുത ബഹുമതി പിന്നെ ഒരിക്കലും നൽകപ്പെടരുത്. പകരം, അയാൾ ഏറ്റവും അവസാനത്തെ സ്ഥാനം ഉള്ളവനായിരിക്കട്ടെ. കാരണം സമൂഹം അയാൾക്കു നൽകിയ ബഹുമാനം അയാൾ പരിഗണിച്ചില്ല.

ഇരുപത്തിരണ്ടാം കാനോന:

മെത്രാന്മാരുടെ ഈ സിനഡിന്റെ തീരുമാനമനുസരിച്ച് സുസാണാർഹനായ കാതോലിക്കോസ് മാർ ആബായുടെ പ്രയത്നത്താൽ നവീകരിക്കപ്പെട്ട ചൈത്രക കാനോനകൾ എല്ലാം വളരെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം അനുവർത്തിക്കപ്പെടണം. അവ ലംഘിക്കുന്നവർക്കെല്ലാം തക്കതായ ശിക്ഷ നൽകപ്പെടും. മെത്രാന്മാരുടെ കൗൺസിലിന് ഉചിതമെന്നു തോന്നുന്ന ശിക്ഷകളാണു നൽകേണ്ടതു്.

ഇരുപത്തിമൂന്നാം കാനോന:

മെത്രാന്മാരുടെ കൗൺസിൽ താഴെപറയുന്ന തീരുമാനവും ചെയ്തു. വൈദികൻ ഡീക്കനെയോ വിസിററർ വൈദികനെയോ കോർ എപ്പിസ്കോപ്പോ വിസിറററെയോ മെത്രാൻ കോർ എപ്പിസ്കോപ്പായെയോ മെത്രാപ്പോലീത്താ മെത്രാനെയോ പാത്രീയർക്കീസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെയോ സസ്പെൻഡ് ചെയ്താൽ സസ്പെൻഡ് ചെയ്തതു് അന്യായമായിട്ടാണെന്ന വാദം ഉണ്ടെങ്കിലും സസ്പെൻഷൻ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം അനുസരിക്കപ്പെടണം. സസ്പെൻഡ് ചെയ്യപ്പെട്ടയാൾ ആ അവസ്ഥയിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു് സമൂഹത്തിന്റെ കൗൺസിലിൽനിന്നു് ഒരു തീരുമാനം നേടാൻ ശ്രമിക്കണം. സസ്പെൻഡ് ചെയ്യുകയും ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തയാളിനെക്കുറിച്ചു് ഉയർന്ന പദവിയിലുള്ള അധികാരിയുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിലാണു് കൗൺസിൽ നടക്കേണ്ടതു്. കൗൺസിൽ കാര്യങ്ങൾ പരിശോധിച്ചു തീരുമാനം ചെയ്താൽ അതു് ബാധകവും ഉചിതവുമായി കരുതി നടപ്പിലാക്കണം.

ഈ സിനഡ് വിശുദ്ധരും ദൈവസ്നേഹമുള്ളവരുമായ താഴെപ്പറയുന്നവരുടെ ഒപ്പുകളും മുദ്രകളും കൊണ്ടു് ഉറപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

- മാർ യൗസേപ്പ് കാതോലിക്കോസ് മെത്രാൻ
- മാർ ഗെമൊൻ, ബേത്—ഇസ്രായേൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ
- സെമൂവർ പൗലോസ്, നിസിബിസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ
- ഇസ്രായേൽ മാർ മൗശ്ശാ, ഹെദിയാബ് മെത്രാപ്പോലീത്താ
- മാർ വൽദീനാ, പുതിയ നഗരത്തിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താ

- ശുബ്ഹാലമാറൻ, കൾകാർ മെത്രാൻ
- ഗെമൊൻ, പീറോസ് ഷപ്പൂർ മെത്രാൻ
- അകാചിയസ്, മേദ്യ മെത്രാൻ
- യോഹന്നാൻ, ബേത്—ഇസ്രായേൽ മെത്രാൻ
- ബർനോൻ, കർമേ മെത്രാൻ
- ദന്നഹാ, മസ്ബദാൻ മെത്രാൻ
- അബ്രഹാമ, ഇസ്ഫഹാൻ മെത്രാൻ
- യസൂംഗർദ്ദ്, ബാലാദ് മെത്രാൻ
- യാസീദ് പനേഹ്, മായൽതാ മെത്രാൻ
- ആളുദെമ്മേ, നിനവേ മെത്രാൻ
- നർസാ, അറീവാൻ ഗ്രാമങ്ങളുടെ മെത്രാൻ
- തഹ്മീൻ, സിർസോർ മെത്രാൻ
- യോഹന്നാൻ, അബോറാദിന്റെയും ഷഹാർപീറോസിന്റെയും മെത്രാൻ
- തങ്ങളുടെ കത്തുകളും മുദ്രയും വഴി സമ്മതം നൽകിയവർ:
- മാർ ദാവീദ്, മാറോ മെത്രാപ്പോലീത്താ
- പോസായി, ഹൽവാൻ മെത്രാൻ
- സുറിൻ, കർക്കാദ് ലേദാൻ മെത്രാൻ
- ശീലാ, ഹോർമിസൂദ് അർദബീർ മെത്രാൻ
- ഏലീശാ, ശുശനെർ മെത്രാൻ
- ഖുസ്രാ, സുസാ മെത്രാൻ
- ബർസുമ, കർദ്ദ മെത്രാൻ
- നാഥോം, അർസോൻ ദ് ബേത്—ഔസ്സാൻ മെത്രാൻ
- ദാനിയേൽ, റാസിഖായേ മെത്രാൻ
- യാക്കോബ്, പൈദൻഗൻ മെത്രാൻ
- ഔബാൻ, അഹ്മദാൻ മെത്രാൻ
- സർഗീസ്, റീമാ മെത്രാൻ
- ബർനായ്, കർമേ മെത്രാൻ
- മെൽക്കിസെദേക് അസർബൈജാൻ മെത്രാൻ
- ഗബ്രിയേൽ, ഹർബ് ഗെലാൽ മെത്രാൻ
- തീയഡോർ, മർമറോദ് മെത്രാൻ
- സുറിൻ, ആമോലിന്റെയും ഗീലാന്റെയും മെത്രാൻ
- ബേത്—ഗർമായ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ആലാഹ് സേക്കായുടെ സമ്മതം ഏറ്റവും അവസാനമായി വന്നു.

പേരാത്ത് ദ്വൈശാനിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താ മാർ യോഹന്നാന്റെ സമ്മതം വരാൻ താമസിച്ചതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനം മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെ മൂന്നാം സ്ഥാനത്തു് ഒഴിച്ചിട്ടിരുന്നു. ഒന്നാമതു് ബേത്-ഹുസ്സായെയുടെ; രണ്ടാമതു് നിസിബിസിന്റെ; മൂന്നാമതു് പേരാതിന്റെ; നാലാമതു് ഹെദിയാബിന്റെ; അഞ്ചാമതു് ബേത്ഗർമായുടെ; ആറാമതു് റിവ്അർഷീറിന്റെ; ഏഴാമതു് മറോസായാ; അവരുടെ എല്ലാവരുടെയും തലപ്പത്തു് സെല്യഷ്യാ—സ്യെസിഫണിലെ കാതോലിക്കാ സിംഹാസനത്തിൽ വാഴുന്ന പാത്രിയർക്കീസ്. അദ്ദേഹമാണ് എല്ലാ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെയും പിതാവും തലവനും. അദ്ദേഹം നൽകുന്ന അഭിഷേകവും അനുമതിയും വഴി രൂപം കൊള്ളുന്നതാണ് ഈ പിതൃത്വം. അദ്ദേഹത്തെ കൂടാതെ അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഏതു മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും സ്ഥാനം പൂർണ്ണമായും അസാധുവായിരിക്കും.

കാതോലിക്കോസ് മാർ യൗസേപ്പിന്റെ സിനഡ് അവസാനിച്ചു.

മാർ യൗസേപ്പിന്റെ കാലത്തും പേർഷ്യയിലെ ക്രൈസ്തവ സഭയിൽ ഭിന്നതകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ മാർ ഹെസക്കിയേലിന്റെ കാലമായപ്പോഴേക്കും ഈ സ്ഥിതിക്കു മാറ്റം വന്നു. സഭാകാനോനാകൾ നവീകരിച്ചുറപ്പിക്കാൻ മെത്രാന്മാർക്കു് അവസരം ലഭിച്ചു. ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസം സംബന്ധിച്ചുള്ള നീണ്ട ആമുഖത്തോടുകൂടിയാണ് സിനഡൽ നടപടികൾ. ത്രിയേകദൈവത്തിലുള്ള വിശ്വാസം, പുത്രൻ തമ്പുരാന്റെ മനുഷ്യാവതാരത്തിലുള്ള വിശ്വാസം എന്നിവ സ്പഷ്ടമായി പഠിപ്പിക്കുന്നു. കലർപ്പില്ലാത്ത രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളിലാണ് ഏകനും അവിഭാജ്യനുമായ പുത്രൻതമ്പുരാൻ എന്ന് പ്രഘോഷിക്കുന്നു. തുടർന്ന് സഭാനവീകരണ സംബന്ധമായ 39 കാനോനുകളാണ് ഈ സിനഡൽ രേഖയിലുള്ളതു്.

മാർ ഹെസക്കിയേലിന്റെ സിനഡ് (576)

ആമുഖം

മാർ യൗസേപ്പിന്റെ കാലത്തും പേർഷ്യയിലെ ക്രൈസ്തവ സഭയിൽ ഭിന്നതകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ മാർ ഹെസക്കിയേലിന്റെ കാലമായപ്പോഴേക്കും ഈ സ്ഥിതിക്കു മാറ്റം വന്നു. സഭാകാനോനാകൾ നവീകരിച്ചുറപ്പിക്കാൻ മെത്രാന്മാർക്കു് അവസരം ലഭിച്ചു. ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസം സംബന്ധിച്ചുള്ള നീണ്ട ആമുഖത്തോടുകൂടിയാണ് സിനഡൽ നടപടികൾ. ത്രിയേകദൈവത്തിലുള്ള വിശ്വാസം, പുത്രൻ തമ്പുരാന്റെ മനുഷ്യാവതാരത്തിലുള്ള വിശ്വാസം എന്നിവ സ്പഷ്ടമായി പഠിപ്പിക്കുന്നു. കലർപ്പില്ലാത്ത രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളിലാണ് ഏകനും അവിഭാജ്യനുമായ പുത്രൻതമ്പുരാൻ എന്ന് പ്രഘോഷിക്കുന്നു. തുടർന്ന് സഭാനവീകരണ സംബന്ധമായ 39 കാനോനുകളാണ് ഈ സിനഡൽ രേഖയിലുള്ളതു്.

സിനഡൽരേഖ

വീണ്ടും കാതോലിക്കോസ് മാർ ഹെസക്കിയേലിന്റെ സിനഡ്.

കാരുണ്യവാനും സൽഗുണസംപൂർണ്ണനും ശാന്തനും മൂലലസ്വഭാവിയും വിജയശ്രീലാളിതനുമായ ഞങ്ങളുടെ പ്രഭു രാജാധിരാജൻ ബുസ്രായുടെ ഭരണത്തിന്റെ നാല്പത്തഞ്ചാം വർഷത്തിലെ ശബ്ദാത് മാസത്തിൽ — അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണം എന്നുമെന്നും ലോകത്തിന്റെ ഐശ്വര്യത്തിനു കാരണമാകട്ടെ— ആദരണീയനും പരിശുദ്ധനും ദൈവത്തിന്റെ തെരഞ്ഞെടുത്ത

കപ്പെട്ടവനും പിതാക്കന്മാരുടെ പിതാവും അജപാലക പ്രധാനനും കാനോലിക്കോസ് പാത്രിയർക്കീസുമായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവും മാർ ഹെസക്കിയേലിന്റെ ഭരണകാലത്ത് ഈ സിനഡ് നടന്നു. ഈ കാലത്ത് ദൈവകൃപയാൽ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും മെത്രാന്മാരുമായ, താഴെ പേരെഴുതിയിരിക്കുന്ന ഞങ്ങൾ സമ്മേളിച്ചു: ദലായ്, ബേത്ഗുസായേ മെത്രാപ്പോലീത്താ; ശമദാൻ, പേരാത് മൈശാൻ മെത്രാപ്പോലീത്താ; ഹെനാനാ, അർബേലിന്റെയും ഹെദിയാബ് ദേശം മുഴുവന്റെയും മെത്രാപ്പോലീത്താ; മാറി, കശ്കാർ മെത്രാൻ; മോശ, കക്കാ ദ്ലേദാൻ മെത്രാൻ; ബർശബ്താ, ഷർകാർത് മെത്രാൻ; ദാവീദ്, ഹോർമിസ്ദ് അർദഷീർ മെത്രാൻ; സാബാ, ലാശോം മെത്രാൻ; ബാബായ്, സാബേ മെത്രാൻ; ദാനിയേൽ, ശുശ്തർ മെത്രാൻ; കാമീശോ, ബേത്-ദാസൻ മെത്രാൻ; ശമുവേൽ, അറീവാൻ നഗരങ്ങളുടെ മെത്രാൻ; മാറി, പീറോസ്-ഷപ്പൂർ മെത്രാൻ; ആദോർ-ഹോർമിസ്ദ്, സുസാ മെത്രാൻ; ബർശബ്താ, മായൽതാ മെത്രാൻ; ഹെനാനാ, ഹർബ്ഗെലാൽ മെത്രാൻ; അഹറോൻ, ഇസ്ഫഹാൻ മെത്രാൻ; ശമുവേൽ, ബർഹീസ് മെത്രാൻ; ശുബ്ഹാലീശോ, തഹാൽ മെത്രാൻ; പാപ്പാ, മിഹ്റഗാക് ദാഗ് മെത്രാൻ; മെൽക്കീസദേക്, അസർബൈജാൻ മെത്രാൻ; ശുബ്ഹാ, ബലാസ്ഫർ മെത്രാൻ; സോറാ, ഗൊർഗാൻ മെത്രാൻ; കോർമേ, സേജസ്ഥാൻ മെത്രാൻ; യോഹന്നാൻ, ശേനാ മെത്രാൻ; ശുബ്ഹാ, സബ്രാൻ മെത്രാൻ; മിഹ്റ-ഷപ്പൂർ, റാം-ഹോർമിസ്ദ് മെത്രാൻ; യാസദ്-പനേഹ്, നിനവേ മെത്രാൻ; ശമുവേൽ, മർവാൻ മെത്രാൻ; ബർസ ഹ്ദേ, അയിൻ സപ്പാനേ മെത്രാൻ.

പിതാക്കന്മാരുടെ പിതാവായ മാർ പാത്രിയർക്കീസിനെ സന്ദർശിച്ചു ബഹുമാനിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണു ഞങ്ങൾ സമ്മേളിച്ചത്. അദ്ദേഹം തന്റെ "സമാധാനത്തിലൂടെ" നേരത്തേ ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ വന്നിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ "സമാധാന"ത്തോടൊപ്പം സഭയുടെ ശാന്തിക്കും സമാധാനത്തിനും വേണ്ടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠമായ സന്നിധിയിലേക്കു ഞങ്ങൾ വരുന്നു. കുർത്താവു രക്ഷകനുമായ യേശു മിശിഹായുമായി വിവാഹവാദാനം ചെയ്തവളാണ് ആ സഭ.

അവരും അവളുടെ സമാധാനത്തിന്റെ കൂട്ടുകെട്ടിൽ അവിടുത്തെ സമാധാനത്തോടൊപ്പം യാത്ര ചെയ്യുന്നതിനു വേണ്ടി തന്റെ വിശ്വസ്തു സേവകരായ വിശുദ്ധ ശ്രീഹന്മാർ വഴി ഈ വാദാനം അവിടുന്നു അവരുംകൂടി നൽകി: "ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം തരുന്നു. ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എന്റെ സമാധാനം തരുന്നു. ഈ ലോകത്തിൽ എന്റെ സമാധാനത്തിനു തുല്യമായി ഒന്നുമില്ല. എന്റെ സമാധാനം ഏറ്റവും ഉയർത്തപ്പെട്ട ഔന്നത്യത്തിലേയ്ക്കു നയിക്കുന്നു. ശരീരത്തിൽ ഭാരമുള്ളവർക്കും നടപ്പിൽ മന്ദതയുള്ളവർക്കും എന്റെ സമാധാനം പുതിയ ചിറകുകൾ നൽകുന്നു. അവർ ഉയർന്നു പറക്കുകയും ഞാൻ വസിക്കുന്ന വാസസ്ഥലത്തേയ്ക്കു ഉയർത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതിനു വേണ്ടിയാണിത്. എന്റെ ഉജ്ജ്വലവും വിശിഷ്ടവുമായ സമാധാനം പാപത്തിന്റെ മാലിന്യം നീക്കുകയും അതുമൂലം അതിന്റെ സമ്പ്രദായങ്ങൾക്കനുയോജ്യമായ ഒരു വാസസ്ഥലം സജ്ജീകൃതമാകുകയും ചെയ്യും."

പിതാക്കന്മാരുടെ പിതാവായ മാർ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പിതൃത്വത്താൽ അയയ്ക്കപ്പെട്ടവനും സ്വഗ്നീയ വസനങ്ങളാൽ അലംകൃതനും അവർണ്ണനീയ സൗന്ദര്യങ്ങളാൽ പരിവേഷിതനുമായ ഈ ദൂതനോടൊത്തു ഞങ്ങൾ യാത്ര ചെയ്തു. ഉല്ലസിച്ച് കൊണ്ടും മനസ്സിന്റെ സന്തോഷത്തോടും ഹൃദയത്തിന്റെ ഉത്സാഹത്തോടുംകൂടെ ആനന്ദിച്ചുകൊണ്ടുമായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ യാത്ര. ഞങ്ങളുടെ ഒത്തുചേരലും ഒരുമിച്ചുള്ള യാത്രയും മൂലം അദ്ദേഹത്തിന്റെ നന്മകളിൽ ഇനിയും കൂടുതൽ ആനന്ദിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസന്നതയുടെ മാധുര്യം ഇനിയും കൂടുതലായി ആസ്വദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനു വേണ്ടിയായിരുന്നു അത്. ഞങ്ങളെ ആവർജ്ജിക്കുന്നതിനും അതുമൂലം ഞങ്ങളും അതിന്റെ പുതിയ സ്വീകർത്താക്കളാകുന്നതിനും അതിന്റെ മാധ്യസ്ഥ്യം മൂലം നമ്മുടെ ക്രൈസ്തവമായ സന്തോഷദിനങ്ങൾ മുടിപ്പടുകയും അലംകൃതമാകുകയും ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടി പുതുതായി മുളയെടുക്കുകയും വളർന്നു വികസിക്കുകയും ഞങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ഉയന്നു വരുകയും ചെയ്ത പ്രസന്നതയായിരുന്നു അത്.

എന്നാൽ എല്ലാ പ്രയോജനങ്ങളും നിറഞ്ഞതും ഏല്പാ സൗന്ദര്യങ്ങളാലും അലംകൃതവും ആയ ഈ സമാധാനം, നമ്മുടെ

പ്രകൃതിയുടെ ശത്രുവും നമ്മുടെ നാശത്തിനുവേണ്ടി എന്നെന്നും പ്രയത്നിക്കുകയും പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനുമായ സാത്താന്റെ പ്രവർത്തനത്താൽ മുൻകാലത്തു് ഉന്നതമായ ഈ പൗരസ്ത്യദേശത്തു് സഭയിൽ നിന്നു് അകന്നുപോയി. അവൻ അവന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ ഉന്നതസ്ഥാനത്തു വസിക്കുന്നതിനായി പോയി. അവിടെനിന്നു് ശത്രുതയുടെ അന്ധകാരം വൈപരീത്യപൂർവ്വം അതിന്റെ പ്രക്ഷുബ്ധത വെളിപ്പെടുത്തി. ആലിപ്പഴത്തിന്റെ ശക്തിയോടെ അവന്റെ കണ്ണുകളുടെ കുറപ്പിൽ അതു് അവളുടെമേൽ അതിന്റെ സവിശേഷതകൾ വർഷിച്ചു. ഭിന്നതകളും കലഹങ്ങളും നടപ്പിലായി. കലാപങ്ങളും മത്സരങ്ങളും ഉത്തേജിതങ്ങളായി. കൂരിരട്ടും രാത്രിയും എല്ലാവരുടെയും മേൽ വ്യാപിച്ചു. കർത്തുള്ള മദ്ധ്യാഹ്നം തകർന്നപ്പോൾ ഉപദ്രവകാരികളായ കരിമേഘങ്ങൾ അവളെ നാലുപാടും വലയം ചെയ്തു. യേജരങ്ങളായ വാർത്തകളും ഭീതിജനകങ്ങളായ അറിയിപ്പുകളും ഘോരമാരിപോലെ അവിരാമം അവളുടെമേൽ ആഞ്ഞടിച്ചു. കല്ലുകൊണ്ടെറിഞ്ഞു് അവളുടെ ആകർഷകങ്ങളായ ഫലങ്ങൾ താഴെ വീഴ്ത്തുന്നതിനും അവളുടെ പ്രിയമക്കളെ അവളിൽനിന്നു നീക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയായിരുന്നിതു് എന്നു തോന്നും.

സഭ ഇങ്ങനെ അപകടത്തിൽപ്പെടുമ്പോൾ പീഡനങ്ങളാലും വൈപരീത്യങ്ങളാലും അവൾ അടിക്കപ്പെട്ടു. തന്നെ ബാധിച്ച കർത്താർന്ന കാര്യങ്ങളാൽ അവൾ ഉലയപ്പെട്ടു. അതിഭയങ്കരമായ ചുഴിയിലേയ്ക്കു് എടുത്തൊറിയപ്പെട്ടതു പോലെ എല്ലാവരും മുങ്ങിപ്പോകുമെന്നു തോന്നി. സഭ തന്നെക്കുറിച്ചു തന്നെ കരയുകയും വിലപിക്കുകയും ചെയ്തു. അവളുടെ ഏറ്റവും നല്ല അവയവങ്ങൾ പരസ്പരം വിച്ഛേദിച്ചു കളയുകയാണെന്നു തോന്നി. അവ ഒരിക്കലും ഇല്ലാതിരുന്ന അവസ്ഥയിൽ എത്തുമെന്നു തന്നെ തോന്നിപ്പോയി. ഈ സമയത്തു് മിശിഹാ തന്റെ അലംകൃതമായ വധുവിനെ അനുസ്മരിച്ചു. ഇതുപോലുള്ള ആശങ്കയിലും ആകലതയിലും അവൾ ഇനിയും കൈവിടപ്പെടരുതെന്നു് അവിടുന്ന് തിരുമനസ്സായി. താൻ അവൾക്കു നൽകിയ വാഗ്ദാനങ്ങൾ അവിടുന്ന് ഓർമ്മിച്ചു. ആ വാഗ്ദാനങ്ങളാണു് സാത്താന്റെ കാപട്യങ്ങളും തന്ത്രങ്ങളും വഴി ഇപ്പോൾ അവളിൽ നിന്നു പറന്നകന്നിരിക്കുന്നതു്. അവളെ ബാധിച്ചിരുന്ന

ഇരുണ്ട രാത്രിയെ അവിടുന്ന് ഒരയകുറി; അവളുടെമേൽ വ്യാപിച്ചിരുന്ന വൈപരീത്യങ്ങളുടെ അന്ധകാരത്തെ അവിടുന്ന് ചിതറിച്ചു; മുക്കികൊല്ലാൻ പാഞ്ഞടുത്ത കൂറ്റൻ തിരുമാലകളെ അവിടുന്ന് ശാന്തമാക്കി; അവളെ പിടികൂടുകയും തകച്ചുയിലേയ്ക്കു് ആനയിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്ത വിപത്തുകളുടെ പ്രളയത്തെ അവിടുന്ന് നിവൃത്തിയാക്കി. അവളുടെ അവനതമായ ശിരസ്സു് ഒരു പുതിയ രേണാധികാരിയിലൂടെ അവിടുന്ന് പിടിച്ചുയർത്തി. പിതാക്കന്മാരുടെ പിതാവു. ഇടയന്മാരിൽ മുഖ്യനുമായ കാതോലിക്കോസു് പാത്രിയർക്കീസു് മാർ ഹെസക്കിയേൽ ആണു് ഈ രേണാധികാരി. മിശിഹാ ഇദ്ദേഹത്തെ വിളിക്കുകയും അവളുടെ തലപ്പത്തു് ഉയർത്തുകയും ചെയ്തു. അവൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മാദ്ധ്യസ്ഥ്യം മൂലം സമാധാനം അവളുടെ പക്കലേയ്ക്കു തിരിച്ചുവരുകയും അവൾക്കു നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്യണം എന്നതായിരുന്നു അവിടുത്തെ ഹിതം. ഇദ്ദേഹം വഴി അനുഗൃഹീതവും സന്തോഷഭരിതവുമായ സുപ്രഭാതം പൊട്ടിവിടർന്നു. പ്രസന്നമായ ആകാശവും പ്രകാശഭരിതമായ പകലും ആവിർഭവിച്ചു. പരിശുദ്ധസഭയുടെ മഹത്വമാർന്ന സന്താനങ്ങളുടെ മേൽ അവ പടർന്നു. കണ്ടാലും, സഭാമാതാവു് ആറ്റാദിച്ചല്ലസിക്കുകയും മധുരനാദത്തിലുള്ള സ്നോത്രഗാനങ്ങളാലും അവിരാമമായ കൃതജ്ഞതാപ്രകാശനങ്ങളാലും ആത്തുവിളിക്കുകയും ചെയ്തു. കരതലലലനികളോടെ അവൾ ഉറക്കപ്പെട്ടിട്ടിരിക്കെ: "എന്റെ ഹൃദയം കർത്താവിൽ ശക്തിപ്രാപിക്കുന്നു. എന്റെ കൊമ്പു് ഉയർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ശത്രുക്കൾക്കെതിരെ എന്റെ വായു് തുറന്നിരിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ കർത്താവു് തന്റെ രക്ഷകൊണ്ടു് എന്നെ സത്തുഷ്ടയാക്കിയിരിക്കുന്നു. എന്റെ മക്കളുടെ തലപ്പത്തു് അവിടുന്ന് ഉയർത്തിയ ആദരണീയനായ ഉന്നത പുരോഹിതനും പിതാക്കന്മാരുടെ പിതാവുമായ മാർ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ മാദ്ധ്യസ്ഥ്യം വഴിയാണു് ഈ രക്ഷ അവിടുന്ന് എന്നിക്കു നൽകിയതു്".

ഈ രണ്ടാമത്തെ ദാവീദു് തന്റെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിനാലും ജീവിതരീതികളാലും ഇടയന്മാരുടെ നാഥനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ അജഗണത്താൽ പരീക്ഷിച്ച യോഗ്യത തെളിയിക്കപ്പെട്ടവനത്രേ. അദ്ദേഹം അജഗണത്തെ തെറ്റിപ്പാത്തി അദ്ധ്യാ

പനത്താൽ മധുരമായ പുൽത്തകിടികളിൽ മേയിക്കുകയും തന്റെ പരിശുദ്ധ അധരങ്ങളാകുന്ന അരുവിയിൽ നിന്നു വരുന്ന സന്തോഷകരമായ വാക്കുകളാകുന്ന ജീവജലം കുടിക്കാൻ നൽകുകയും ചെയ്യും. അജഗണത്തിന്റെ ആരോഗ്യവർദ്ധനയ്ക്കും അതിന്റെ നാശം ആഗ്രഹിക്കുന്ന ആത്മീയപുണ്യ ചെന്നായ്ക്കളുടെ നാശത്തിനും തകർച്ചയ്ക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേവനം കാരണമാകും. കർത്താവിന്റെ അജഗണത്തെ അദ്ദേഹം നയിക്കുകയും വഴികാട്ടുകയും സംരക്ഷിക്കുകയും യജമാനന്റെ ഭവനത്തിലെത്തിക്കുകയും ചെയ്യും. അത് അവിടുത്തെ സ്വരം ശ്രവിക്കുകയും തന്റെ രാജ്യമാകുന്ന ആട്ടിൻതൊഴുത്തിൽ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുകയും സ്വർഗ്ഗീയ രാജാധിരാജനും അതിന്റെ ഉടമസ്ഥനും രക്ഷകനുമായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ അർപ്പണീയമായ ആനന്ദങ്ങൾ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. ഞങ്ങളോടുള്ള അവിടുത്തെ സ്നേഹത്തിന്റെ സഹായത്താൽ ഒത്തുചേർന്ന ഞങ്ങൾ, തന്റെ അജഗണത്തിന്റെ തലപ്പത്തു് അവിടുന്നു പ്രതിഷ്ഠിച്ച മാർ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ദർശനത്തിനായി ഇവിടെ സമ്മേളിച്ചിരിക്കുന്നു.

വളരെ സന്തോഷത്തോടെ ആരംഭിച്ചു്, പരിശുദ്ധ ശ്രീഹന്മാരാലും അനുഗ്രഹിതരായ പിതാക്കന്മാരാലും പരിശുദ്ധ സഭയിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട അദ്ധ്യാപനങ്ങളും കാനോനുകളും ഞങ്ങൾ അനുസരിച്ചു. പിതാവായ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഭരണത്താലും നേതൃത്വത്താലും അവ നവീകരിക്കപ്പെടണമെന്നു ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടു. പരിശുദ്ധ സഭയുടെ സന്താനങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുകയും പഠിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ട അത്യാവശ്യമായ കാര്യങ്ങൾ പ്രത്യേകമായി എടുത്തു പറയേണ്ടതു് ആവശ്യമാണെന്നും ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ ചെയ്യാൽ അവരുടെ ജീവിതം ആ നിയമങ്ങൾക്കും ചട്ടങ്ങൾക്കും അനുസൃതമായി ക്രമീകരിക്കാൻ കഴിയുമല്ലോ. വിചാരങ്ങൾ പരിശോധിക്കപ്പെടുകയും അന്തഃകരണങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ആ ദിനത്തിൽ അവരുടെ ആത്മാക്കൾക്കു് മുഖപ്രസരം ലഭിക്കാൻ അതു സഹായകമാകും. "എന്റെ പിതാവിനാൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവരേ, വരുവിൻ; ലോകസ്ഥാപനം മുതൽ നിങ്ങൾക്കായി തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന രാജ്യം അവ കാശപ്പെടുത്തുവിൻ" എന്ന പ്രതീക്ഷാദായകവും സ്നേഹനിർഭര

വുമായ വാക്കുകൾ കേൾക്കാനും അതു കാരണമാകും. ഞങ്ങളുടെ ഈ നിർദ്ദേശത്തെ പിതാവായ പാത്രിയർക്കീസ് അഭിനന്ദിച്ചു. തന്റെ അറിവിന്റെ മഹത്വത്തിനും ഉന്നതമായ അദ്ധ്യാപനത്തിനും അനുസൃതമായ വിധം ഞങ്ങളോടു സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തു. ആളുകൾ നിരന്തരമായി അവയെക്കുറിച്ചു ധ്യാനിച്ചാൽ അവർക്കു് വളരെ ഉപയോഗപ്രദമാകാവുന്ന കാര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹം പഠിപ്പിക്കുകയും വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. സഭയുടെ നവീകരണത്തിനു വേണ്ടി അവികലവും പൂർണ്ണവുമാക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ സമൂഹത്തിന്റെ പ്രിയപുത്രനും തന്റെ സോട്ടറിയുമായ യോഹന്നാൽ കശീശായെ അദ്ദേഹം ഭരമേല്പിച്ചു.

ഞങ്ങൾ ദൈവത്തിനു് ഏറ്റുപറച്ചിലിന്റെ ആരാധനയും കൃതജ്ഞതാപ്രകാശനവും നടത്തി. ദൈവം പ്രഭുക്കന്മാരുടെ പ്രഭുവാകുന്നു. അവിടുത്തെ സ്വഭാവം ഉന്നതവും ഉയർത്തപ്പെട്ടതും എല്ലാ സ്തുതികൾക്കും പുകഴ്ച്ചകൾക്കും അപ്പുറം മഹത്വമാനന്ദമത്രേ. അവിടുന്നു നിത്യമായി നിലനിൽക്കുന്നു. അദ്ദേശ്യനും, അജ്ഞയനും, അപരിമേയനും ആദ്യത വിഹീനനും എല്ലാത്തിനെയും ഭരിക്കുന്നവനും എല്ലാ സൃഷ്ടികളെയും രൂപപ്പെടുത്തുന്നവനും അവിടുന്നുവെന്നും അവിടുന്നു് എല്ലാ മാറ്റങ്ങൾക്കും പരിണാമങ്ങൾക്കും അതീതനും വികാരങ്ങൾക്കും വിക്ഷോഭങ്ങൾക്കും ഭൂസ്ഥിതനാകുന്നു. എല്ലാം തന്നിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. അവിടുന്നു് തന്റെ ഉന്നതമായ മഹത്വത്തിൽ എല്ലാറ്റിനും ഉപരിയായും എല്ലാറ്റിന്റെയും ഉള്ളിലും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. തന്റെ അധികാര പൂർണ്ണമായ കല്പനയാലും തന്റെ ശക്തിയുടെ കരുത്തിനാലും അവിടുന്നു് എല്ലാറ്റിനെയും കീഴടക്കുകയും സംരക്ഷിക്കുകയും ഭരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവിടുന്നു പഴയ ഉടമ്പടിയുടെ ദാതാവു. പുതിയ ഉടമ്പടിയെ പരിപൂർണ്ണമാക്കിയവനാകുന്നു. തന്റെ പരിശുദ്ധ പ്രവാചകന്മാർ വഴി അവിടുന്നു് പ്രാചീനരെ തന്റെ സ്വഭാവത്തിന്റെ ഏകത്വത്തെക്കുറിച്ച് പഠിപ്പിക്കുകയും സൂചനകളാലും അടയാളങ്ങളാലും തന്റെ ത്രിത്വത്തിന്റെ മഹത്വപൂർണ്ണമായ കീനോമാകളെ വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

അവസാന നാളുകളിൽ, സാമൂത്രിക ശ്രീഹായും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവനുമായ പാലോസിന്റെ അഭിപ്രായ പ്രകാരം,

തന്റെ പുത്രനും നമ്മുടെ കർത്താവുമായ മിശിഹാവഴി അവിടുന്ന് നമുക്കു വെളിപ്പെടുത്തുകയും നമ്മോടു സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തു. മിശിഹാവഴി തന്റെ പിതാവിന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും ഫലത്തുപുണ്ണമായ ക്നോമാകൾ പുതുതായി അറിയിക്കപ്പെട്ടു. തന്റെ വിശ്വസ്തു പ്രസംഗകരായ പരിശുദ്ധശ്രീഹന്മാരെ അവിടുന്ന് പഠിപ്പിക്കുകയും ഇപ്രകാരം അവരോടു ആജ്ഞാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ വെളിപ്പെടുത്തൽ നടന്നത്: "പോയി എല്ലാ ജനതകളെയും ശിഷ്യപ്പെടുത്തുകയും പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ അവർക്ക് മാമോദീസാ നൽകുകയും ചെയ്യവിൻ. അവർ ജ്ഞാനസ്നാനത്താൽ ജനിപ്പിക്കപ്പെട്ടു കഴിയുമ്പോൾ അവരുടെ ഉപയോഗത്തിന് യുക്തമായ സുവിശേഷം—ഞാൻ നിങ്ങളുടെ നൽകിയ അദ്ധ്യാപനങ്ങളും കല്പനകളും പ്രബോധനങ്ങളും—അവർക്കു നൽകുക. അവർ അവ പാലിക്കുകയും അവയെ കേറിച്ചു ധ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. അവ കാരണമായി സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാനും ആനന്ദം അനുഭവിക്കുവാനും അവർ പ്രാപ്തരും. ഞാനോ ഇതാ ലോകാവസാനം വരെ എന്ന് നിങ്ങളോടു കൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കും. ആമേൻ" (മത്താ. 28: 19-20).

ആ ദൈവപുത്രൻ നമ്മുടെ പ്രകൃതിയുടെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരം ഭൂമിയിൽ അവതരിച്ചു. പാപത്തിന്റെ ഫലമായി പഴകി ടർബലപ്പെട്ടതായിരുന്നു നമ്മുടെ പ്രകൃതി. പരിശുദ്ധ കന്യകാമറിയത്തിൽ നിന്ന് തന്റെ ദൈവത്വത്തിനുള്ള നിവാസസ്ഥാനമായി ഒരു പുണ്ണമായ ആലയം അവിടുന്ന് സ്വീകരിച്ചു. അത്യുന്നതന്റെ ശക്തിയാൽ കന്യകാമറിയം അവിടുത്തെ ഗർഭം ധരിച്ചു പ്രസവിച്ചു. ജഡത്തിലുള്ള മിശിഹാ ദൈവവും മനുഷ്യനുമെന്ന രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളിൽ അറിയപ്പെടുകയും ഏറ്റുപറയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ഏകപുത്രനാണ്. ആ ഏകപുത്രൻ വഴി, വാല്യകൃം ബാധിച്ച നമ്മുടെ സ്വഭാവം നവീകരിക്കപ്പെട്ടു. അവിടുത്തെ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ ആവരണത്തിൽ ഉള്ള അവിടുത്തെ പീഡാനുഭവവും കരിശുരണവും വഴി മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ കടം വീട്ടപ്പെട്ടു. "ഈ ദേവാലയം നിങ്ങൾ തകർക്കുക; മൂന്നാം ദിവസം ഞാൻ

അതു വീണ്ടും ഉയർത്തും" എന്ന് അവിടുന്ന് യഹൂദരോടു മുൻകൂട്ടി പറഞ്ഞിരുന്നതു പോലെ (യോഹ. 2: 19), തന്റെ ദൈവത്വത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ മൂന്നാം ദിവസം അവിടുന്ന് മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉത്ഥാനം ചെയ്തു: "തന്റെ ശരീരമാകുന്ന ദേവാലയത്തെക്കുറിച്ചാണ് യേശു ഇതു പറഞ്ഞത്" എന്ന് സുവിശേഷകൻ ഇക്കാര്യം വിശദീകരിക്കുന്നു (യോഹ. 2: 21). തന്റെ ഉത്ഥാനം വഴി അവിടുന്ന് മരണത്തിന്റെ വേലി തകർത്തു; പാതാളത്തിന്റെ കോട്ടകൾ നിലംപരിചാക്കി; പാപത്തിന്റെ ശക്തിയെ ഇല്ലാതാക്കി; നമ്മുടെ സ്വഭാവത്തിന്റെ തകർച്ചയ്ക്കായി അത്യുഗ്രമായി അലറിനടന്ന സാത്താന്റെ അഹങ്കാരത്തെ തറപറിച്ചു. തന്റെ ഉത്ഥാനവും, സ്വർഗ്ഗാരോഹണസമയം വരെ ശിഷ്യന്മാരോടു കൂടിയുള്ള സഞ്ചാരവും, തന്റെ മരണത്തിൽ താൻ ജീവിച്ചിട്ടുവരും, തന്റെ ഉത്ഥാനത്തിന്റെ ആദ്യ പ്രഘോഷകത്വമായിത്തീർന്ന മരിച്ചവരുടെ ഉത്ഥാനവും വഴി മരിച്ചവരിൽ നിന്നുള്ള ഉയിർപ്പിന്റെ സുപ്രതീക്ഷയും ഉറപ്പും ലോകം മുഴുവനും നൽകി.

അതിനുശേഷമുള്ള നാല്പതു ദിവസത്തിനിടയ്ക്ക് തന്റെ ഉത്ഥാനം സംബന്ധിച്ച് അവിടുന്ന് തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്ക് ഉറപ്പുള്ള ബോധ്യം നൽകി. അവർ സ്വീകരിക്കാനിരിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ദാനം വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയും ജറുസലേമിൽ തന്നെ താമസിച്ചുകൊണ്ടു തന്റെയും പിതാവിന്റെയും വാഗ്ദാനത്തിനായി കാത്തിരിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആഗമനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വാഗ്ദാനമായിരുന്നു അത്. അനന്തരം അവർ തന്റെ നേരേ നോക്കിക്കൊണ്ടു നിൽക്കെ അവിടുന്ന് മുക്തിലേയ്ക്ക് എടുക്കപ്പെട്ടു. ഒരു മോലം വന്ന് സ്വീകരിച്ച അവിടുന്ന് അവരുടെ കാഴ്ചയിൽ നിന്നു മാറിപ്പോയി. തുടർന്ന് അവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കുവാൻ അവരുടെ പക്കലേയ്ക്ക് വിശുദ്ധ മാലാഖമാർ അയയ്ക്കപ്പെട്ടു. അവർ പറഞ്ഞു, "ഗലീലായരേ, നിങ്ങൾ ആകാശത്തിലേയ്ക്കു നോക്കിക്കൊണ്ടു നിൽക്കുന്നതെന്തു? നിങ്ങളിൽ നിന്ന് സ്വർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്ക് എടുക്കപ്പെട്ട യേശു സ്വർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്കു പോകുന്നതായി നിങ്ങൾ കണ്ടതുപോലെ തന്നെ തിരിച്ചുവരും" (നട. 1:11). കാരണം, അവിടുന്ന് പോകുന്നത് മരിച്ചവരെ ഉയിർപ്പിക്കുന്ന

തിന്നും പാപത്തെയും മരണത്തെയും നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യുന്നതിന്നും സമസ്തസൃഷ്ടികളുടെയും മേൽ കുറവില്ലാത്തവയും വിധി പ്രസ്താവവും നടത്തുന്നതിന്നും വേണ്ടിയാണ്. അവിടുന്ന് നീതിമാന്മാരെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലെ സൗഭാഗ്യത്തിൽ ഭാഗഭാഷകളാകുന്നതിന്നും ദൃഷ്ടന്മാരെ ഗേഹെന്നായിലെ പീഡനത്തിൽ ഭാഗഭാഷകളാകുന്നതിന്നും വേണ്ടി നീക്കിനിർത്തും.

ഇതാണ് പിതാവും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവുമായ മൂന്നു ക്നോമാകളിലുള്ള യഥാർത്ഥമായ വിശ്വാസം. — മഹത്തവ പൂണ്ണവും യഥാർത്ഥമായ ഏകസ്വഭാവം. — ഈ വിശ്വാസം, മാനി, മാർസ്യൻ, ബർദയ്സാൻ എന്നിവരെയും അവരെപ്പോലുള്ള മറ്റു പാഷണ്ഡികളെയും പരിത്യജിക്കുകയും തള്ളിക്കളയുകയും മുടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ വിശ്വാസം കൊണ്ട് ആരിയ്യസ്, എവുനോമിയസ്, അപ്പോളിനാരിസ് എന്നിവരും അവരുടെ അനുയായികളുടെ എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളും അവരുടെ പക്ഷത്തെ പാഷണ്ഡത്തെയുടെ അനുഭാവികളായ എല്ലാവരും. — പിതാവിനെ അപവദിക്കുന്നവരും പുത്രന്റെ ദൈവത്വത്തിൽ പീഡാസഹനം ആരോപിക്കുന്നവരും പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ തള്ളിക്കളയുന്നവരും, അങ്ങനെ പരിശുദ്ധ തിത്വത്തിന്റെ ഏകത്വത്തിൽ കൂട്ടിക്കഴിച്ചിൽ സൃഷ്ടിക്കുന്ന എല്ലാവരും. — അകറ്റപ്പെടുകയും പുറന്തള്ളപ്പെടുകയും മുടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും ഉന്നതവും മഹത്തവപൂർണ്ണവുമായ ഈ സ്വഭാവത്തിന് ആരാധനയർപ്പിക്കാൻ ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ തലയ്ക്കൽ അവിടുനയർത്തിയ ആ ഇടയന്റെയും ഇടയ പ്രധാനന്റെയും മാധ്യസ്ഥ്യം വഴി ത്രിത്വൈകത്വം തന്റെ വരദാനങ്ങളാൽ ഞങ്ങളെ സത്തുഷ്ടരാക്കി, ഞങ്ങൾ സന്തോഷത്തോടെ, പരിശുദ്ധരായ പിതാക്കന്മാരാൽ നടപ്പാക്കാപ്പട്ടവയും സഭയിൽ വന്നുകൂടിയ ഉപേക്ഷാഭാവംമൂലം അവഗണിക്കപ്പെട്ടവയുമായ കാനോനാകൾ നവീകരിക്കാനും നടപ്പാക്കാനും ഞങ്ങളുടേതാണ്. ആ സമയം മുതൽ പ്രസ്തുത നിയമങ്ങൾ പരിഷ്കരിക്കാനും ക്രമീകരിക്കാനും ഞങ്ങൾ ഉദ്യുക്തരായി.

നമ്മുടെ പ്രകൃതിയുടെ ശത്രുവായ സാത്താൻ തന്റെ തന്ത്രങ്ങളും കാപട്യങ്ങളും കൊണ്ട് മനുഷ്യാത്മാക്കളെ നശിപ്പിക്കുന്ന

തിനുവേണ്ടി അവരെ പിടികൂടാനുള്ള കെണികൾ ഒരുക്കുന്നതിൽ നിരന്തരം വ്യഗ്രതനായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ചിലയളവുകൾ അവനെ അംഗീകരിക്കുകയും അവൻ സേവനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യണമെന്നതാണ് അവന്റെ ലക്ഷ്യം. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ മറ്റുള്ളവരും ആ മാതൃക പിന്തുടരാനും അവരോടൊത്തു അവനോടു കൂട്ടുകൂടാനും വേറെയും അനേകർ ഉണ്ടാകുമല്ലോ. അതിനാൽ പരിശുദ്ധ സഭയുടെ എല്ലാ സന്താനങ്ങളെയും ഉദ്ദേശിച്ച് സഭയിലെ മെത്രാന്മാരും നേതാക്കളും അജഗണങ്ങളെ പരിപാലിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധാർജ്ജിക്കുകയും വൈകല്യനകളനുസരിച്ചുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ അവർ അറിയുകയും ആചരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന്നും അവരുടെ ദൃഷ്ടികൾ അവയിൽ ഉറപ്പിക്കപ്പെടുന്നതിന്നും അവരുടെ ജീവിതഗതികൾ അവയനുസരിച്ച ക്രമീകരിക്കപ്പെടുന്നതിന്നും അതാവശ്യമാണ്. അജഗണങ്ങൾ ആർത്തി പിടിച്ച ചെന്നായ്ക്കളുടെ കയ്ക്കിൽ അകപ്പെടുകയും അവർ അവയെ പിടിച്ചിടുകയും തന്മൂലം പിന്നീട് ശരിയായ കണക്കുകൊടുക്കാൻ സാധിക്കാതെ അജഗണങ്ങൾ അവയുടെ നാഥന്റെ ശിക്ഷക്കുരായിത്തീരുകയും ചെയ്യാതിരിക്കാൻ ആ പരിപാലനം ആവശ്യകമത്രെ. നമ്മുടെ കർത്താവും രക്ഷകനുമായ മിശിഹാനമ്മുടെ മനുഷ്യവർഗ്ഗപരമശത്രുവിനാൽ ദൃഢലക്ഷ്യത്തോടുകൂടി പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ട സന്ദർഭത്തിൽ അപ്പോസ്തല പ്രമുഖനായ ശൈമയോനോട് ഇങ്ങനെ അരുചെയ്തു: ‘ശൈമയോനേ, സാത്താൻ ഗോതമ്പു കൊഴിക്കുന്നതുപോലെ നിന്നെ കൊഴിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു എന്നാൽ നിന്റെ വിശ്വാസം ദുർബ്ബലമാകാതിരിക്കണമെന്നതിന്നു വേണ്ടി ഞാൻ നിനക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ട്’. തുടർന്ന് അവിടുന്ന് അരുചെയ്തതെന്താണ്? ‘എന്നാൽ നീയാകട്ടെ, മടങ്ങിച്ചെല്ലുമ്പോൾ നിന്റെ സഹോദരന്മാരെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുക’ (ലൂക്കോ. 22:31-32). ഇടയന്മാർക്ക് അജഗണങ്ങളെപ്പറ്റി ജാഗ്രതയും ശ്രദ്ധയും താത്പര്യവും ഉണ്ടായിരിക്കണം. വിശ്വാസികളുടെ മനസ്സുകളെ ദൃഷ്ടിപ്പിക്കാനും അവരിൽ നിന്നു അവരുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ സത്യം തിട്ടിയെടുക്കാനും കള്ളന് സന്ദർഭം ലഭിക്കരുത്.

കാനോനാകൾ

1. മെസസാലിയരെക്കുറിച്ച്

താഴെ പറയുന്ന കാര്യം സിനഡിൽ അറിയിക്കപ്പെട്ടു. ചിലയാളുകൾ ദുഃഖാചരണക്കാരുടെയും സന്യാസികളുടെയും കപടവേഷമണിഞ്ഞു വിശ്വാസികളുടെ മനസ്സുകളെ ദുഷിപ്പിക്കുകയും പാപത്തിൽ മുഴുകിയ സ്ത്രീകളെ അകലേയ്ക്കു നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തെറ്റായ രീതിയിൽ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിൽ ഒരു പാപവുമില്ലെന്നു പറയാൻ അവർ ധൈര്യപ്പെടുന്നു. ചെയ്യേണ്ട കാര്യങ്ങളെ അവർ പൂർണ്ണമായി ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. ബലി സമർപ്പണം, ഉപവാസം, പ്രാർത്ഥന തുടങ്ങി പാപികളെ ദൈവത്തോടു അനുരഞ്ജിപ്പിക്കുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളെയും അവർ അധികേഷപിക്കുന്നു. നന്മയ്ക്കു പ്രതിസമ്മാനമോ ദൃഷ്ടന്മാർക്കു ശിക്ഷയോ ഇല്ലെന്ന് അവർ ഉറക്കെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. അതുല്യമായ ധർമ്മങ്ങളോടു കൂടി അവർ ഭാര്യമാരെ ഭർത്താക്കന്മാരിൽ നിന്നും ഭർത്താക്കന്മാരെ ഭാര്യമാരിൽ നിന്നും അകറ്റുന്നു. വിധവകളെയും യൗവനസഹജമായ ചുറ്റു ചുറ്റുക്കു ഉള്ളവരെയും പ്രതിശ്രുതകളായ കന്യകകളെയും പ്രതിശ്രുതകളല്ലാത്തവരെയും എല്ലാം അവർ പറഞ്ഞു കബളിപ്പിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ അശുഭീയീലും വലുതായ കൗമാസക്തിയിലും സഹകരിക്കാൻ അവർ അവരെ വഴിപ്പെടുത്തുന്നു. നിയമങ്ങളുടെ വിധാതാവായ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെതിരെ അവർ പരസ്യമായി രംഗത്തു വരുന്നു. ഈ കൊടുങ്കിരതകളിലും കരുത്തുറ്റ ദൃഷ്ടകളിലും ഏർപ്പെട്ട് അവർ അവിടുത്തോടു യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു.

ഇവരെയും ഇവരെപ്പോലുള്ളവരെയും സംബന്ധിച്ച സിനഡ് താഴെപറയും വിധം കല്പിക്കുകയും നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു: ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള വൈദികപദവി സ്വീകരിക്കുകയും പരിശുദ്ധസഭയുടെ ശുശ്രൂഷയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവരിൽ ഇത്തരക്കാർ ആരെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ അവരെ പൂർണ്ണമായും പുറന്തള്ളുകയും സഭയുടെ എല്ലാത്തരം

ശുശ്രൂഷകളിൽ നിന്നും അകറ്റുകയും വിശ്വാസികളുമായിട്ടുള്ള സകലവിധ സമ്പർക്കങ്ങളിൽ നിന്നും ബഹിഷ്കരിക്കുകയും വേണം. വിശുദ്ധ രഹസ്യങ്ങളിൽ പങ്കാളിത്തവും വിശ്വാസികളുമായി സമ്പർക്കവും നൽകപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പായി ഒരു കൊല്ലം മുഴുവനും അവർ പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യണം. എന്നാൽ സഭാനേതൃത്വപരമായ യാതൊരു പദവിയും അവർക്കു പിന്നീടു ഒരിക്കലും നൽകരുത്. മുൻപറഞ്ഞതരം കുറ്റങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതു് സന്യാസികളോ വിശ്വാസികളായ അൽമായരോ ആണെങ്കിൽ അവർക്കു ആറുമാസത്തെ പ്രായശ്ചിത്തം നൽകണം. അതിനുശേഷം വിശ്വാസികളുമായി ഇടപെടാൻ അനുവദിക്കാം.

2. സ്വയം ഷണ്ഡരാക്കുന്നവരെ സംബന്ധിച്ചു്:

അവർ സഭയിലെ സ്ഥാനങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേരുന്നതിന്നു് അപേക്ഷിക്കുന്നതിനു മുമ്പായിട്ടാണ് അംഗംഗത്തിനു വിധേയരായതെങ്കിൽ ഒരു നിശ്ചിതകാലം ദുഃഖത്തിലും പശ്ചാത്താപത്തിലും കഴിച്ചുകൂടിയതിനുശേഷമേ ആ സ്ഥാനത്തിനായി അപേക്ഷിക്കാവൂ. അതിനുശേഷം അവർക്കു് നമ്മുടെ രക്ഷകന്റെ ജീവദായകരഹസ്യങ്ങളിൽ പങ്കാളിത്തം നൽകാം. എന്നാൽ സഭാപരമായ പദവികളിൽ എത്തിയതിനുശേഷമാണ് അവർ അംഗംഗപ്പെട്ടതെങ്കിൽ അവരെ ആ പദവികളിൽ നിന്നു പൂർണ്ണമായി നീക്കം ചെയ്യണം. പിന്നീടു അവർക്കു് കൂദാശകളിൽ സാധാരണ മനുഷ്യരെപ്പോലുള്ള പങ്കാളിത്തം നൽകാം. എന്നാൽ ശത്രുക്കളുടെ പ്രവർത്തനത്താലോ അപകടങ്ങളാലോ മറ്റുതരത്തിലുള്ള ക്ഷതങ്ങളാലോ, അവരുടെ ഇഷ്ടമനുസരിച്ചല്ലാതെയാണ് ഷണ്ഡത്വം സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ അവർ കുറ്റമില്ലാത്തവരായി കണക്കാക്കപ്പെടണം. എന്നാൽ അവരുടെ ജീവിതരീതി കുറ്റമറ്റതായിരിക്കുകയും അവരെപ്പറ്റി നല്ല സാക്ഷ്യം ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ അവർ സഭാശുശ്രൂഷയിലെ ഏതു പദവിയിലും എത്തിച്ചേരുന്നതിനു തടസ്സമില്ല.

3. പേരിനു വിശ്വാസികളാണെങ്കിലും പെരുമാറ്റത്തിൽ ദൈവഭയം ഇല്ലാത്ത ആളുകളെക്കുറിച്ച്:

ചില സാധനങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുകയോ മോഷ്ടിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്താൽ വിവരങ്ങൾ വെളിപ്പെട്ട കിട്ടാൻ വേണ്ടി ചിലർ

മന്ത്രവാദികളെയും ഗണിച്ചു പറയുന്നവരെയും അഭയം പ്രാപിക്കുന്നു. അവരുടെ അടുത്തു പോവുകയോ അവരെ സ്വന്തം വീടുകളിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുവരുകയോ ചെയ്യുന്നു. ശുദ്ധീകരണത്തിനെന്നു പറഞ്ഞ് വേറെ ചില കാര്യങ്ങൾ—വെള്ളം തളിക്കൽ, പിശാചുസേവ സംബന്ധിച്ച മറ്റു ചില കാര്യങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ—അവർ ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെ പിശാചുസേവക്കാർ അവരുടെ ഗുരുക്കന്മാരായിത്തീരുകയും അവർ സ്വന്തം ശരീരത്തിൽ മന്ത്രത്തകിടകൾ, കെട്ടുകൾ, മറ്റു മാന്ത്രിക സാധനങ്ങൾ എന്നിവ അണിയുകയും ചെയ്യുന്നു. മിശിഹായിൽ നിന്നുണ്ടാകാവുന്ന ശിക്ഷകളെ അവർ ഭയമില്ല. “കന്താവിന്റെ മേശയ്ക്കു” പിശാചിന്റെ മേശയുമായി യാതൊരു കൂട്ടുകെട്ടുമില്ല” (1 കൊറി. 10:21) എന്നുള്ള, ഇത്തരക്കാരെ അകറ്റുകയും പുറത്താക്കുകയും ചെയ്യുന്ന, നമ്മുടെ കന്താവിന്റെ വാക്കുകൾ ഇവരിൽ ഭീതിയോ വിറയലോ ഉളവാക്കുന്നില്ല. ഇക്കൂട്ടർ പിശാചുസേവ സംബന്ധിച്ച കർമ്മങ്ങളിൽനിന്നു പുറത്തു വന്നാലുടൻ പള്ളിയിൽ വന്ന് മിശിഹായുടെ ശരീരരക്തങ്ങളുടെ പാപമോചകമായ രഹസ്യങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിനു കൈനീട്ടാനുള്ള ധർമ്മവും കാണിക്കണം. ഇതു അവരുടെ ആത്മാക്കൾക്കു ശിക്ഷാവിധിക്കും അവരുടെ തന്നെ നാശത്തിനും കാരണമായിത്തീരും; അവരുടെ മേൽ തീക്ഷ്ണമായ ദൈവകോപം വിളിച്ചുവരുത്തുകയും ചെയ്യും.

ഇവരെയും ഇവരെപ്പോലുള്ളവരെയും കുറിച്ചു സിനഡ് ഇപ്രകാരം ആജ്ഞാപിക്കുന്നു: വൈദികപരമായ ഏതെങ്കിലും പദവിയുള്ളയാളുകൾ ഇത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ കഠിനമായിട്ടുണ്ടെന്നു കണ്ടാൽ അവരെ അവരുടെ പദവിയിൽ നിന്നു പുറത്താക്കണം. അൽമായരാണ് ഇത്തരം കുറ്റങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ അവർ ദഃഖത്തിലും പശ്ചാത്താപത്തിലും മുഴുകി ഒരു നിശ്ചിത കാലഘട്ടം സഭയ്ക്കു പുറത്തു നിൽക്കണം. ആ കാലഘട്ടം പൂർത്തിയാക്കിയാൽ അവരെ സഭയിലേയ്ക്കു സ്വീകരിക്കാം.

4. താഴെ പറയുന്ന കാര്യം സിനഡിൽ അറിയിക്കപ്പെട്ടു: ദൈവതിരുമനസ്സിനെക്കുറിച്ചു ശരിയായ ബോധനം ലഭിക്കാതെ കയ്യാലും സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ ശക്തി അറിയാതെ ക

യാലും ചിലയാളുകൾ അവരുടെ നടപടികളിൽ അന്യമതസ്ഥരെ അനുകരിക്കുന്നു. ദൈവഭയം നൽകുന്ന നന്മകളെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രതീക്ഷകളിൽ നിന്നു ബഹുദൂരം അകന്നുകഴിയുന്നവരാണ് അന്യമതസ്ഥർ. അവരുടെ ബന്ധുക്കൾ മരിക്കുമ്പോൾ അവർ ഒരുമിച്ചുകൂടി ദഃഖപാഠവശ്യം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചും അവരുടെ സ്ത്രീകൾ അവരുടെ തലമുടി മുറിച്ചുകളയുകയും വസ്ത്രങ്ങൾ വലിച്ചുകീറുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർ വിലാപങ്ങളും പ്രലാപങ്ങളും നടത്തുകയും താളവാദ്യങ്ങൾ മുഴക്കുകയും മന്ത്രങ്ങൾ ഉരുവിടുകയും വൃക്ഷങ്ങൾ വെട്ടി വീഴ്ത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. വലുതായ ദഃഖം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ക്രിസ്തുചരത്തിന്റെ ക്രമത്തിൽ നിന്നു വളരെ വിദൂരസ്ഥമായ അനേക കാര്യങ്ങളാണ് അവർ ചെയ്യുന്നത്. ക്രൈസ്തവരായ അൽമായർ ഇക്കാര്യങ്ങളിൽ അവരെ അനുകരിക്കുമ്പോൾ അവർ ദൈവജ്ഞാനത്തിൽ നിന്നു വളരെ അകന്നുപോകുകയാണ്.

സിനഡ് ഈ വിഷയത്തിൽ താഴെപ്പറയുന്ന തീരുമാനം ചെയ്തു. വൈചര്യത്തിന്റെ ദിനത്തിൽ അവർ നിശ്ശബ്ദരായും മനക്ഷോഭം കൂടാതെയും ഇരിക്കണം. ഇരിക്കുന്നത് പള്ളിയിലോ സന്യാസാശ്രമത്തിലോ അവരവരുടെ വീടുകളിലോ അവരവരുടെ പ്രദേശങ്ങളിലെ രീതിയനുസരിച്ചു ആകാം. എന്നാൽ അവരുടെ പെരുമാറ്റം പുനരുത്ഥാനത്തിൽ വിശ്വാസമുള്ളവരുടെ വിധത്തിൽത്തന്നെ ആയിരിക്കണം. ഈ വിധത്തിൽ അവരുടെ പ്രവർത്തനം മറ്റുള്ളവരുടെ മുമ്പിൽ കാണപ്പെടണം. ഗുരുക്കന്മാരും വൈദികരും യഥാർത്ഥ വിശ്വാസമുള്ളവരും പറയുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ നിന്നു അവർക്കു സമാശ്വാസനം ലഭിക്കണം.

5. സഭയിൽ നിന്നു പുറത്താക്കപ്പെട്ട ചിലയാളുകളുടെ കാര്യവും സിനഡിൽ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ടു. അനുസരണക്കുറവും മര്യാദകേടും കാരണമായി അവർ തങ്ങളുടെ മതസരത്തിലും തലതിരിവിലും തന്നെ നിൽക്കുകയാണ്. അവർ അന്യമതസ്ഥരുടെയും ലൗകികരുടെയും പിന്തുണ സമ്പാദിച്ചുകൊണ്ട് അവരെ കുറ്റം വിധിച്ചവരെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുന്നു. ചെയ്യേണ്ടതു ചെയ്യാതെ തന്നെ ശിക്ഷയിൽ നിന്നു വിമുക്തരാകാൻ അവർ ശ്രമിക്കുന്നു.

ഇക്കൂട്ടരെ സംബന്ധിച്ച സിനഡ് താഴെ പറയുന്ന തീരുമാനം ചെയ്തു: അവർ അനുസരണത്തോടെ ന്യായമായ വഴിയിലേയ്ക്കു വന്നാൽ ദഃഖത്തിലും പശ്ചാത്താപത്തിലും മുഴുകി ഒരു നിശ്ചിതകാലം കൂടെ സഭയ്ക്കു പുറത്തു നിൽക്കണം. അതിനു ശേഷം അവരോടു ക്ഷമിക്കാം.

6. സഭയുടെ സമാധാനവും ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ കോട്ടയുമാകുന്ന ദൈവവചനത്തെപ്പറ്റി തർക്കിക്കുന്നവരും ധിക്കാരികളുമായ മനുഷ്യരിലൂടെ വളരെ ശ്രദ്ധയില്ലായ്മ സഭയിൽ കടന്നു കൂടി എന്ന് സിനഡിൽ അറിവായിരിക്കുന്നു. വൈദികരും അൽമായരും ഒരുപോലെ അനേകം പേർ അതിനെ ചവിട്ടിത്തേയ്ക്കുകയും നിന്ദിക്കുകയും ചെയ്തു. അപരാധങ്ങൾ മൂലം സഭയിൽ നിന്നു പുറത്താക്കപ്പെട്ടവർ അവർക്കു നൽകപ്പെട്ട ശിക്ഷ ഒട്ടും വകവെക്കുന്നില്ല. മറ്റുള്ളവർ അവരുമായുള്ള സമ്പർക്കം വർദ്ധിക്കുന്നുമില്ല. മറ്റുള്ളവർ ഒറ്റപ്പെടുത്തുകയാണെങ്കിൽ അവർ തെറ്റിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടുകയും അവർക്കു തന്നെ നന്മ ലഭിക്കുകയും ചെയ്യാൻ എളുപ്പമുണ്ട്. എന്നാൽ പുറത്താക്കപ്പെട്ടവർ പുറത്താക്കപ്പെട്ടവരോടു സമ്പർക്കം പുലർത്തുന്ന കാലത്തോളം പുറത്താക്കപ്പെട്ടവർ അവരുടെ ധിക്കാരത്തിൽ തുടരും. തന്മൂലം അവരോടു സമ്പർക്കം പുലർത്തുന്നവരും നിത്യയുടെ വിധിക്കു അർഹരാകും.

ഈ വിഷയത്തിൽ സിനഡ് താഴെ പറയുന്ന തീരുമാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു: "ദൈവവചന"ത്തിനെതിരായിട്ടുള്ള ഏതെങ്കിലും അപരാധത്തിന് ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടവർ വൈദികരാണെങ്കിൽ, തെറ്റായ മാർഗ്ഗം വിട്ടു നേർവഴിക്കു വരുന്നതിനായി ഒന്നോ രണ്ടോ തവണ കുറപ്പെടുത്തലുകൾ കിട്ടിയിട്ടും ധിക്കാരത്തിലും കുറബോധത്തിലും ഉറച്ചുനിന്നാൽ, അവരെ അവരുടെ പദവികളിൽ നിന്നു പുണ്യമായി പുറത്താക്കണം. അവർ ദഃഖത്തിലും പശ്ചാത്താപത്തിലും മുഴുകിയവരായി ഒരു നിശ്ചിത സമയം സഭയ്ക്കു പുറത്തു നിൽക്കണം. അതിനു ശേഷവും സാധാരണ അംഗങ്ങളായി മാത്രമേ സഭയിൽ അവരെ സ്വീകരിക്കാവൂ. കാരണം ദൈവിക "വചനത്തെ" സാധാരണകാര്യമായിട്ടാണ് അവർ കണക്കാക്കിയത്.

സസ്"പെൻഡ് ചെയ്യപ്പെടുകയും അതു വകവെക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തത് അൽമായരാണെങ്കിൽ വിവരം അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് അവരോടു സഹകരിക്കുന്നവരും സഭയിൽ നിന്നു പുറത്താക്കപ്പെടും. രണ്ടു കൂട്ടരും നേരായ വഴിയിലേയ്ക്കു വന്നു കഴിയുമ്പോൾ അവർ അവരുടെ തെറ്റുകളെക്കുറിച്ച് അനുതപിച്ചും ദഃഖിച്ചും ഒരു നിശ്ചിതകാലം പുറത്തു നിൽക്കണം. അതിനു ശേഷം അവരോടു ക്ഷമിക്കാം.

ഇനി മറ്റൊരു കാര്യം: പുറത്താക്കപ്പെട്ടിട്ടും, "ഞങ്ങളെ പുറത്താക്കിയതു" ശരിയായ രീതിയിലല്ല". എന്നുപ്രായമുള്ളവരുണ്ടെങ്കിൽ, അവരും പുറത്താക്കൽ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം അനുസരിക്കുക തന്നെ വേണം. പുറത്താക്കിയ അധികാരിയുടെ മേൽ വിധി പ്രസ്താവിക്കാൻ അധികാരമുള്ളയാളിന്റെ പക്കൽ അവർ പരാതി കൊടുക്കണം. പുറത്താക്കപ്പെട്ടത് തെറ്റായിട്ടാണെങ്കിൽ ആ നടപടി റദ്ദു ചെയ്യപ്പെടണം. അങ്ങനെ ചെയ്യേണ്ടതു് വൈദികന്റെ കാര്യത്തിൽ മെത്രാനും മെത്രാന്റെ കാര്യത്തിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായും ആ പ്രവിശ്യയിലെ മറ്റു മെത്രാന്മാരും ചേർന്നാണ്; മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയാണെങ്കിൽ ശിക്ഷ റദ്ദാക്കേണ്ടതു് പാത്രീയർക്കീസും.

7. നിയമവിരുദ്ധമായി സൂരികളെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് സിനഡ് ഇങ്ങനെ തീരുമാനം ചെയ്തു: മുന്പുള്ള പിതാക്കന്മാർ ഈ വിഷയത്തിൽ തീരുമാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആ നിയമങ്ങളെല്ലാം കർശനമായി പാലിക്കപ്പെടണം. വിശ്വാസികളാരും അവയെ അനാദരിക്കരുതു്.

8. അന്ധമായ കാമാസക്തിക്കടിമപ്പെട്ടവരായ ചിലരുടെ കാര്യം സിനഡിൽ അറിയിക്കപ്പെട്ടു. സന്തോഷത്തിനും സമൃദ്ധത്തിന്റെ പൊതുവായ നന്മയ്ക്കും വേണ്ടി ക്രമീകൃതമായ രീതിയിൽ ദൈവം വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഒരു കാര്യത്തെ അവർ ക്രമം കെട്ടുതും കഴുപ്പും പിടിച്ചതുമായ രീതിയിലാണു നിർവ്വഹിക്കുന്നതു്. ഭാര്യമാരാക്കി വയ്ക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അവർ സൂരികളെ തട്ടിക്കൊണ്ടു പോകുന്നു. അതിനെത്തുടർന്ന് വലിയ അടിപിടികളും ക്ഷതങ്ങളും സംഘർഷങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി പലരും കൊല്ലപ്പെടുന്നു.

ഈ വിഷയത്തിൽ സിനഡ് ഇങ്ങനെ കല്പിക്കുന്നു: മേലിൽ വൈദികർ സൂരികളെ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയാൽ അവർ

അവരുടെ പദവികളിൽ നിന്നു ബഹിഷ്കൃതരും. എന്നാൽ സ്രീകളെ അപഹരിക്കുന്നതു് അൽമായരാണെങ്കിൽ അവരും അവരുടെ സഹകാരികളും, അവർ വൈദികരാകട്ടെ, അൽമായരാകട്ടെ, ശപിക്കപ്പെടണം. രണ്ടുകൂട്ടരും ന്യായമായ രീതിയിലേക്കു വരുന്നതുവരെ ശാപം നിലനിൽക്കും. അവർ സഭയ്ക്കു പുറത്തു് ഒരു നിശ്ചിതകാലം ദുഃഖത്തിലും പശ്ചാത്താപത്തിലും നിൽക്കണം. അതിനുശേഷം അവരോടും ക്ഷമിക്കാം.

9. വേറൊരു കാര്യവും സിനഡിന്റെ പരിഗണനയ്ക്കു വിഷയമായി. പല സ്ഥലങ്ങളിലും വിശ്വാസികൾ അവരുടെ ദാസിയമാരെ അവിശുദ്ധവും ശർഹണീയവുമായ വ്യഭിചാര കൃത്യങ്ങൾക്കു പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ലഭിക്കുന്ന നികൃഷ്ടമാപണം തങ്ങൾക്കു കിട്ടാൻ വേണ്ടിയാണ് ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു്. ഈ ഗൃഹത്തിൽ അവർ ആ പാവങ്ങളുടെ ജീവിതാവശ്യങ്ങളും അവർക്കു് അർഹതപ്പെട്ട സംരക്ഷണവും പിൻവലിക്കുക വരെ ചെയ്യുന്നു. തങ്ങൾ അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ കൊടുമുടിയായി വ്യഭിചാരം എന്ന ഈ പാപത്തിൽ അവർ സ്വയം നശിപ്പിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ ജീവിതാവശ്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കുന്നതിനാവശ്യമായ വക കിട്ടുന്നതിനു വേണ്ടിയാണിതു്.

ഈ വിഷയത്തിൽ സിനഡ് താഴെപറയും വിധം തീരുമാനിക്കുന്നു: ഇനിമേലിൽ ഒരു വിശ്വാസിയും പ്രതിഫലത്തിനുവേണ്ടിയോ ജീവിതാവശ്യങ്ങൾ നൽകപ്പെടുന്നതിനു വേണ്ടിയോ തന്റെ ദാസിയെ വേശ്യയാക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽ വിടാൻ പാടില്ല. മേലിൽ ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതായി കണ്ടുപിടിക്കപ്പെടുന്നതു് ആരായാലും അയാൾ സഭയാൽ ശപിക്കപ്പെടും. വേണ്ടവിധത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതു വരെ യും ദാസിയെ വേശ്യയാക്കുന്നതിനുള്ള ദൃഷ്ടമായ ഒഴികഴിവുകളെല്ലാം ഒഴിവാക്കുന്നതു വരെയും ഈ ശാപം നിലനിൽക്കും.

10. പള്ളികൾ, സന്യാസാശ്രമങ്ങൾ, പുണ്യസ്ഥലങ്ങൾ എന്നിവയ്ക്കു് വേശ്യകൾ നൽകുന്ന ദാനധർമ്മങ്ങൾ, നേർച്ചകാഴ്ചകൾ, ഉപഹാരങ്ങൾ എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ചു്: അവ സ്വീകരിക്കാൻ പാടില്ലെന്നു് സിനഡ് ആജ്ഞാപിക്കുന്നു. അവരിൽനിന്നു് മേൽപറഞ്ഞവ സ്വീകരിക്കുന്നവരെല്ലാം ശിക്ഷാവിധിയിക്കും അർഹരായിരിക്കും.

11. മറ്റൊരു കാര്യം സഭയുടെ പരിഗണനയിൽ വന്നു: ചില വിശ്വാസികൾ അവരിലുള്ള വൈദേഹ്യം കാരണമായി ഈ ലോകത്തിൽ നിന്നുള്ള അവരുടെ വേർപാട് സമീപമാകുമ്പോൾ അവർക്കു് പ്രയോജനം കിട്ടുന്നതിനു വേണ്ടിയും പള്ളികൾ, സന്യാസാശ്രമങ്ങൾ, ആസ്തികൾ, എന്നിവയ്ക്കും അവയുടെ ഏതെങ്കിലും തരം പ്രത്യേകമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കോ പാവങ്ങൾക്കോ അവരുടെ സമ്പത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം ഇഷ്ടാനുമായി നീക്കിവയ്ക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ അവരുടെ ദാസന്മാരെയോ ദാസികളെയോ സ്വതന്ത്രരാക്കുന്നതിനുള്ള തീരുമാനം ചെയ്യുന്നു. അഥവാ അവരെ പള്ളികൾക്കോ സന്യാസാശ്രമങ്ങൾക്കോ ആസ്തികൾക്കോ മറ്റാളുകൾക്കു സേവനത്തിനോ വിട്ടു കൊടുക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്ന കാരണവന്മാരുടെ അനന്തരാവകാശികൾ പലരും അവരുടെ വിൽപ്പത്രങ്ങളിലെ വ്യവസ്ഥകൾ അനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല. പൂർവ്വികന്മാരുടെ കാലശേഷം നിശ്ചിത സമ്പത്തുകളെയോ ദാസീദാസന്മാരെയോ വിൽപ്പത്രത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ അനുസരിച്ചു വിട്ടുകൊടുക്കുന്നില്ല. സ്വതന്ത്രരാക്കുകയോ പള്ളികൾക്കോ സന്യാസാശ്രമങ്ങൾക്കോ മറ്റു് ആളുകൾക്കോ വിട്ടുകൊടുക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ട ദാസീദാസന്മാരെ നേരത്തേയുള്ളതുപോലെ തന്നെ ദാസരായി വച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഈ കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും ഇത്തരം ഇഷ്ടാനങ്ങളുള്ള ആളുകളെ സംബന്ധിച്ചും സിനഡ് കല്പിക്കുകയും അവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു: വിൽപ്പത്രം എഴുതിയ പൂർവ്വികർ ആജ്ഞാപിച്ചിട്ടുള്ളതു പോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതു വരെ അത്തരക്കാർ ബന്ധനത്തിലും ശാപത്തിലും ആയിരിക്കും.

12. താഴെ പറയുന്ന വിഷയവും സിനഡിന്റെ പരിഗണനയ്ക്കു വിഷയമായി: ചില ദാസന്മാർ സ്വന്തം നിലയ്ക്കു വേണ്ടി സ്വന്തം യജമാനന്മാർക്കു് എതിരാകുകയും പോയി വൈദിക പട്ടമോ ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള സഭാപരമായ പദവിയോ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെ ചെയ്ത കഴിയുമ്പോൾ യജമാനന്മാർ അവരെ പിടികൂടുന്നു. അപ്പോൾ അവർ യജമാനന്മാർക്കു സേവനം ചെയ്യാൻ നിർബന്ധിതരാകുന്നു. ചിലർ ഈ അവസ്ഥയിൽ ഒളിച്ചോടുന്നു.

ഈ വിഷയത്തിൽ സിനഡ് താഴെപ്പറയുന്ന തീരുമാനം ചെയ്തു: യജമാനന്മാരെ സേവിക്കാനുള്ള ബാല്യതയിൽ നിന്നു മോചനം നേടുകയും അതു സംബന്ധിച്ചു വിശ്വാസ്യമായ രേഖകൾ കാണിക്കുകയും ചെയ്തിട്ട് അവർക്ക് സഭാസേവന പരമായ സ്ഥാനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അപേക്ഷകരാകാവുന്നതാണ്. അവരെ സംബന്ധിച്ചു വിശ്വാസ്യരായ ആളുകൾ വിശ്വാസ്യമായ സാക്ഷ്യങ്ങൾ നൽകിയിരിക്കുകയും വേണം.

13. സഭാധികാരപരമായ കാര്യങ്ങളെല്ലാം ക്രമവും പദവിയും ക്രമീകൃതമായ അധികാരവും അനുസരിച്ചുള്ളതാണല്ലോ. പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ സ്ഥാപിതവും ക്രമീകൃതവുമായിട്ടുള്ളവയാണ് അവയെല്ലാം. അച്ചടക്കം, ബോധനം, പൊതുനന്മ എന്നിവയാണ് അവയുടെ ലക്ഷ്യം. ഉയർന്നതും ഇടത്തരവും താഴ്ന്നതുമായ എല്ലാ സ്ഥാനങ്ങളിലുമുള്ള ആളുകൾ ഇക്കാര്യങ്ങൾ നന്നായി ശ്രദ്ധിക്കണം. ഒരാൾക്ക് മറ്റൊരാളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ആവശ്യത്തിന്റെ അനുപാതമനുസരിച്ചു അവർക്ക് സ്ഥാനക്കയറ്റം നൽകി ഈ ആവശ്യം നിറവേറ്റും; താഴത്തെ പദവിയിലുള്ളവർ ഇടത്തരം പദവിയിലേയ്ക്കും അവിടെയുള്ളവർ ഉയർന്ന പദവികളിലേയ്ക്കും എല്ലാ പദവികളുടെയും നാമനായ പരിശുദ്ധാത്മാവിലേക്കാണ് പ്രത്യേകമായി ഒരു പദവിയിൽ നിന്നും ഉയർന്ന പദവിയിലേക്ക് ഉയർത്തപ്പെടുന്നത്; അവരുടെ മാധ്യസ്ഥ്യം വഴി ദൈവം സ്വർഗ്ഗീയ ദാനങ്ങൾ മനുഷ്യർക്കു നൽകുന്നു. ഈ കാര്യങ്ങൾ വിശുദ്ധ ലിഖിതങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടും വിശദമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലും അതു സംബന്ധിച്ച പ്രസ്താവങ്ങളുണ്ട്. അതിനാൽ ഒരു മെത്രാൻ ഏതെങ്കിലും ഒരു കല്ലന നൽകുകയോ ന്യായമായ വിധത്തിൽ ഏതെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധികാരത്തിന് കീഴിലുള്ള ആരും അദ്ദേഹത്തെ എതിർക്കാനോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കല്ലനയെ ധിക്കരിക്കാനോ പാടില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നവരുണ്ടെങ്കിൽ നീതിയുടെ കഠിനമായ വിധിക്ക് അവർ വിധേയരാകും. അതുപോലെതന്നെ, മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ ശരിയായ വിധത്തിൽ ചെയ്യുകയും കല്ലിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങൾ അവഗണിക്കാനോ അവയെ തിരസ്സറിക്കാനോ മെത്രാൻ അവകാശമില്ല. അതുപോലെ, പാത്രീയർക്കീസ് ചെയ്യുകയോ

സ്ഥാപിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന അത്തരം കാര്യങ്ങൾ മെത്രാന്മാർക്കോ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്കോ ലംഘിക്കാനോ റദ്ദാക്കാനോ പാടുള്ളതല്ല— അവയിലൊന്നുപോലും— കാരണം അത് ദൈവികമായ കല്ലനയാകുന്നു. കാരണം, എല്ലാ അവയവങ്ങളും ശിരസ്സിനു കീഴിലാണല്ലോ. എല്ലാ അവയവങ്ങളും ശിരസ്സിനെ ആശ്രിക്കുന്നു; ശിരസ്സാകട്ടെ മറ്റൊരാൾ അവയവങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചു ശ്രദ്ധയും താത്പര്യവും പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തലയ്ക്കും മുക്കളിലായി തലയുടെയും മറ്റുംഗങ്ങളുടെയും സ്രഷ്ടാവായവൻ മാത്രമേ ഉള്ളൂ.

ഈ കാര്യങ്ങൾ ഇങ്ങനെ ക്രമീകരിച്ച സ്ഥാപിതമായിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് പാത്രീയർക്കീസ് മെത്രാപ്പോലീത്താമാരെയും മെത്രാന്മാരെയും വിളിക്കുമ്പോൾ, അഥവാ മെത്രാപ്പോലീത്താ മെത്രാന്മാർക്ക് ഏതെങ്കിലും നിർദ്ദേശം നൽകുമ്പോൾ, അഥവാ മെത്രാൻ തന്റെ അധികാര സീമയിലുള്ളവർക്ക് ഏതെങ്കിലും ആജ്ഞ നൽകുമ്പോൾ അവരോടു കല്ലിക്കപ്പെട്ടവയെല്ലാം ജാഗ്രതയോടും താത്പര്യത്തോടുംകൂടെ അനുസരിക്കാൻ അവർ ബാധ്യസ്ഥരാണെന്നു കാര്യം വ്യക്തമാണല്ലോ. പ്രസ്തുത ആജ്ഞകളെ ലംഘിക്കാൻ അവർക്ക് അനുവാദമില്ല.

മെത്രാപ്പോലീത്താമാരോ മെത്രാന്മാരോ പാത്രീയർക്കീസിന്റെയോ മെത്രാന്മാർ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയോ ആസ്ഥാനത്തുവരുകയും പാത്രീയർക്കീസോ മെത്രാപ്പോലീത്തായോ തന്റെ നഗരത്തിലോ ജോലിയിലോ ഇല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യാൻ മെത്രാന്മാർക്ക് ആ സ്ഥാനത്തു പ്രവേശിക്കാനോ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കാര്യങ്ങളിലോ ഭരണപരമായ കാര്യങ്ങളിലോ ഇടപെടാനോ സംസാരിക്കാനോ പാടില്ല; പാത്രീയർക്കീസിന്റെ കല്ലനയുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രം ചെയ്യാവുന്നതുമാണ്. അതുപോലെ പാത്രീയർക്കീസ് സ്ഥലത്തില്ലാത്തപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിന്റെയും ഭരണത്തിന്റെയും നഗരത്തിൽ പ്രവേശിക്കാനോ ഭരണപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ ആജ്ഞാപിക്കാനോ പ്രവർത്തിക്കാനോ ലിഖിതനിർദ്ദേശങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കാനോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കല്ലനയോ അനന്തരത്തിലോ കൂടാതെ ആരാധനക്രമത്തിൽ പ്രവേശിക്കാനോ ശുശ്രൂഷയിൽ നിൽക്കാനോ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്കോ മെത്രാ

ന്മാർക്കോ അനുവാദമില്ല. ഇതുപോലെ തന്നെ ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്താ മെത്രാന്റെ രൂപതയിലും മെത്രാൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ രൂപതയിലും ചെയ്യാൻ പാടില്ല. എന്നാൽ പാത്രീയർക്കീസ് കൂടെയുള്ളപ്പോൾ മുൻപറഞ്ഞ നിരോധനത്തിന് ഒഴിവുണ്ട്.

14. സമൂഹം മുഴുവൻ ഉന്നതമായി കണക്കാക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ചില കാര്യങ്ങളുണ്ട്. അവയിൽനിന്നു സമൂഹത്തിനു മുഴുവനും ബഹുമാന്യത ലഭിക്കുന്നു. ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ വളരെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം സ്ഥാപിക്കുകയും ആചരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അവയിൽ ഒരു കാര്യം താഴെ പറയുന്നു: പാത്രീയർക്കീസ് എന്ന പദം "ഭരണാധികാരത്തിന്റെ പിതാവു" എന്ന് തർജ്ജമ ചെയ്യാം. സഭാപരമായ എല്ലാ അധികാരസ്ഥാനങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിനു കീഴിലാണ്. അവർക്ക് തലവന്മാരും ഭരണാധികാരികളുമാകുന്നതിനുള്ള അധികാരവും ശക്തിയും അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്നു. വിജയശ്രീലാളിതനായ നമ്മുടെ പ്രളവം രാജാധിരാജനുമായ ബുസ്രായുടെ ഉന്നതവും മഹത്വപൂർണ്ണവുമായ ഈ രാജ്യത്തിലെ എല്ലാപള്ളികളിലും ആരാധനക്രമത്തിലെ പ്രാർത്ഥനാഗാനങ്ങളിൽ പാത്രീയർക്കീസിന്റെ പേര് ഉറക്കെപ്പറയുക എന്നതു കേവലം ന്യായമത്രേ. മെത്രാന്മാരിലും മെത്രാപ്പോലീത്താമാരിലും പെട്ട ഒരാളും തന്റെ രൂപതയിലും അധികാരപരിധിയിലും പെട്ട പള്ളികളിൽ നിയമം നടപ്പാക്കുന്നതിൽ അലംഭാവം കാണിക്കാൻ അനുവദിക്കപ്പെടരുത്. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഉദാസിനത കാണിക്കുന്നവർ സമൂഹത്തിന്റെ കറപ്പെടുത്തലിനു വിധേയരാകും.

15. നാലുകൊല്ലം കൂടുമ്പോൾ എല്ലാ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും മെത്രാന്മാരും പാത്രീയർക്കീസിനോടൊപ്പം സമ്മേളിക്കണമെന്നാണ് സിനഡിന്റെ ആഗ്രഹം. അവിടെ പൊതുവായ കാര്യങ്ങൾ ആലോചനാവിഷയമാകണം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിലുള്ള അവരുടെ പരസ്പര സമ്പർക്കം മൂലം തിരുത്തൽ ആവശ്യമുള്ള കാര്യങ്ങൾ പരിഷ്കരിക്കാനും ക്രമമായിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ ശക്തിപ്പെടുത്താനും ബലമായി ഉറപ്പിക്കാനും അവർക്കു സാധിക്കും. വത്സരത്തിലെ വലിയ ഉപവാസത്തിനു

മുമ്പായിട്ടാണ് ഇതു നടത്തേണ്ടതു്. അന്നു പാത്രീയർക്കീസ് തന്റെ സിംഹാസന നഗരത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ. വലിയ അത്യാവശ്യങ്ങളില്ലെങ്കിൽ, എല്ലാവരും തന്റെയടുത്തു വരണമെന്നു താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതായി പാത്രീയർക്കീസ് എഴുത്തു മൂലം അറിയിക്കുമ്പോൾ അവർ ഉപേക്ഷ കൂടാതെ വേഗത്തിൽ വന്നെത്തേണ്ടതാണ്, എന്നാൽ തക്കതായ ഏതെങ്കിലും തടസ്സങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവർ അക്കാര്യം വ്യക്തമായി എഴുതി ഭൂതന്മാർ വശം കൊടുത്തുവിട്ട് അറിയിക്കണം. എന്നാൽ സ്ഥാപിതമായിട്ടുള്ള തീരുമാനം അനുസരിച്ച് അവർ വന്നുചേരുന്നില്ലെങ്കിൽ, അഥവാ അടിയന്തിര സ്വഭാവമുള്ള കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കെ, പാത്രീയർക്കീസ് എഴുത്തുവഴി ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടു വരാതിരിക്കുകയും വിവരം എഴുതി അറിയിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ അവർ സിനഡിന്റെ വിധിതീർപ്പിനും കറപ്പെടുത്തലിനും വിധേയരാകും.

16. മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും മെത്രാന്മാരും നാലു വർഷത്തിൽ ഒരിക്കൽ പാത്രീയർക്കീസിനോടൊത്തു സമ്മേളിച്ച് സമുദായത്തിനാവശ്യമായ കാര്യങ്ങളിൽ വേണ്ട തിരുത്തലുകൾ നടത്തണം എന്നു കാനോന ഉണ്ടല്ലോ. അതുപോലെ തന്നെ മെത്രാന്മാർ ആണ്ടുതോറും ഈജിപ്ത് മാസത്തിൽ അവരുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തൻ നഗരത്തിൽ സമ്മേളിക്കണമെന്നു സിനഡ് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. സമൂഹത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ആ സമ്മേളനത്തിൽ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടണം. അവരുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ വച്ചുതന്നെ തിരുത്തലുകൾ ആവശ്യമുള്ള കാര്യങ്ങളെല്ലാം തിരുത്തപ്പെടണം. അതു മൂലം സമൂഹത്തിനു നന്മയുണ്ടാകും. സമുദായ മദ്ധ്യത്തിൽ ശത്രുതയും വിഭേദവും മുണ്ടെങ്കിൽ അവ പരിഹരിക്കപ്പെടണം. ഉപേക്ഷമൂലം ഈ സമ്മേളനത്തിൽ വന്നുചേരാത്ത മെത്രാന്മാരുണ്ടെങ്കിൽ അവരെ സിനഡ് കറപ്പെടുത്തണം.

17. വൈദികാധികാരമുള്ളവരെ സംബന്ധിച്ച് താഴെ പറയുന്ന കാര്യം സിനഡിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടു. എല്ലാ ക്രമങ്ങളെക്കൊണ്ടും സ്ഥാനങ്ങളെക്കൊണ്ടും ഉന്നതമായിട്ടുള്ളതാണ് വൈദികസ്ഥാനം. മഹത്തും പ്രതാപപൂർണ്ണവുമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അതിനോടു ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ വൈദികർ

എല്ലാത്തരം വിശുദ്ധിയിലും ശുചിത്വത്തിലും ജീവിക്കണം. എല്ലാവർക്കും മതിപ്പുള്ളവയായ വിധത്തിൽ അവർ ജീവിക്കണം. എല്ലാത്തരം വിഭവങ്ങളെയും പരിഭവങ്ങളെയും ശത്രുതയെയും അവർ അകലെ നിർത്തുകയും മനസ്സിൽ നിന്നു പുർണ്ണമായി ബഹിഷ്കരിക്കുകയും വേണം. വക്രവും വിഭവപുർണ്ണവുമായ ഒരു മനസ്സ് അവർക്കുണ്ടാകാൻ പാടില്ല. കാരണം അത്തരം കാര്യങ്ങളെല്ലാം സാത്താന്റെ ഇച്ഛയിൽ നിന്നു ജനിക്കുന്നതാണ്. ദുസ്സഭാവക്കാരെ അവർ പഠിപ്പിക്കുകയും തെറ്റു തിരുത്തുകയും കുറ്റപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കണം. ആത്മനാശത്തിൽ നിന്നു അവരെ രക്ഷപ്പെടുത്താനും അവരെ നേടാനും വേണ്ടിയാണിത്. എന്നാൽ അവർ കുറ്റപ്പെടുത്തേണ്ട സ്ഥിതിയിൽ കണ്ടെത്തപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ, കഠിന മനഃസ്ഥിതിയും വിഭവപുർണ്ണവുമായ പരസ്പര ശത്രുതയും അവരിലുണ്ടെങ്കിൽ, ഈ കുറ്റങ്ങളെല്ലാം മെത്രാപ്പോലീത്താമാരായാലും മെത്രാന്മാരായാലും അവർ അവരുടെ സ്ഥാനത്തു നിന്നും നീക്കപ്പെടും.

18. മെത്രാന്മാർ പ്രതിഷ്ഠിതരാകുന്നതു മെത്രാപ്പോലീത്താമാരാലോ അവരുടെ കല്പനയാലോ പാത്രീയർക്കീസിന്റെ കല്പനയാലോ ആണല്ലോ. ഈ വിധത്തിലല്ലാതെ ഒരു മെത്രാൻ പ്രതിഷ്ഠിതനാവുക സാധ്യമല്ല. അതുപോലെ തന്നെ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ പാത്രീയർക്കീസിനാലോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കല്പനയാലോ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെടണം. അങ്ങനെയല്ലാതെ മെത്രാന്മാർ ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തായെ പ്രതിഷ്ഠിക്കാൻ അനുവദിക്കപ്പെടാൻ പാടില്ല. അഥവാ അങ്ങനെ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടാൽ അയാളുടെ അഭിഷേകം സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടുകയില്ല. അങ്ങനെ പ്രതിഷ്ഠിതരാകുന്നവർ സിനഡിന്റെ കുറ്റവിധിക്ക് വിധേയരാകും.

19. മെത്രാന്മാരെ സംബന്ധിച്ചു തന്നെ മറ്റൊരു കാര്യവും സിനഡ് തീരുമാനിച്ചു. മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു വിളിക്കപ്പെടുന്നയാൾ ആരായിരുന്നാലും സ്വന്തം മെത്രാപ്പോലീത്തായാൽത്തന്നെ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെടണം. നേരിട്ടല്ലെങ്കിൽ കല്പന വഴി അല്ലെങ്കിൽ പാത്രീയർക്കീസിന്റെ കല്പന വഴി അല്ലെങ്കിൽ അവരിൽ ഒരാളുടെ അനുമതിക്കത്തു ഉണ്ടായിരിക്കണം.

ആ കത്തുകൾ പാത്രീയർക്കീസിന്റെയോ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയോ സ്ഥാനത്തുള്ളതാണ്. ആ കത്തു നടുക്കുവെക്കപ്പെടണം. മെത്രാൻസ്ഥാനപ്രതിഷ്ഠയ്ക്കു പ്രവിശ്യയിലെ മെത്രാന്മാർക്കു എല്ലാവർക്കും വന്നെത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ കഴിയാത്തവർ സമ്മതക്കത്തുകൾ അയയ്ക്കണം. തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടയാൾ ഏറ്റവും കുറഞ്ഞത് മൂന്നു മെത്രാന്മാരുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിലാണ് സ്ഥിരപ്പെടുത്തപ്പെടേണ്ടതു്. അപ്പോൾ അവരുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ പാത്രീയർക്കീസിന്റെയും മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും ലിഖിതങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം. അപ്പോൾ മാത്രമേ ആ കമ്മം വിധിയനുസരിച്ചു പൂർണ്ണമാകൂ. മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തു പ്രതിഷ്ഠിതനായ ആൾ പാത്രീയർക്കീസിനെ സന്ദർശിക്കാനും ബഹുമാനം അർപ്പിക്കാനുമായി വേഗം യാത്ര പുറപ്പെടണം. ആ സന്ദർശനത്തിൽ പാത്രീയർക്കീസ്, നടുപ്പിലായിട്ടുള്ള സഭാനിയമങ്ങൾ അനുസരിച്ചു അയാളുടെ സ്ഥാനപ്രതിഷ്ഠ പൂർണ്ണമാക്കും. ഈ വിധത്തിലല്ലാതെ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെടുന്നവരുടെ സ്ഥാനം നഷ്ടപ്പെടും. അങ്ങനെ പ്രതിഷ്ഠിക്കാൻ സഹകരിച്ചവർ സിനഡിന്റെ ശിക്ഷാവിധിക്ക് വിധേയരാകുകയും ചെയ്യും.

20. അനുശാസനത്തിനു വേണ്ടി ഈ നിയമം കൂടുതൽ സ്പഷ്ടമായി നവീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതു് ആവശ്യമാണെന്നും സിനഡിനു തോന്നി. കർത്താവായ ആത്മാവിനാൽ കാരുണ്യപൂർവ്വം സഭയ്ക്കു നൽകപ്പെടുന്ന ഉന്നതമായ ദാനമാണു പൗരോഹിത്യം. അതിന്റെ മാദ്ധ്യസ്ഥ്യത്താൽ ജനങ്ങൾക്കു സ്വസ്ഥിയും ദാനങ്ങൾ നൽകപ്പെടണം. സ്രഷ്ടാവു സൃഷ്ടികൾക്കു നൽകിയിട്ടുള്ള ദാനങ്ങൾ അതുവഴി പരിപൂർണ്ണവും കുറമില്ലാത്തതും ആക്കപ്പെടണം. അതിനാൽ 'മിശിഹായുടെ വചന'ത്താൽ, മെത്രാപ്പോലീത്താമാരോ മെത്രാന്മാരോ കൈക്കൂലിയോ പ്രതിഫലമോ വാങ്ങിക്കൊണ്ടു് വൈദികസ്ഥാനം ഒരാൾക്കും വിൽക്കാൻ പാടില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അതു് ലോകത്തെക്കാളും അതിലുള്ള സകല വസ്തുക്കളെക്കാളും ഉന്നതമാകുന്നു. മുകളിൽ പറഞ്ഞ തരത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ നരകവും വരാനിരിക്കുന്ന ലോകത്തിൽ ദുഷ്ടന്മാർക്കായി സംവരണം ചെയ്തു വെച്ചിട്ടുള്ള ശിക്ഷയും വിലയ്ക്കു വാങ്ങുകയാണ്. അവരുടെ സംരക്ഷ

ണവും പ്രവർത്തനശൈലിയും, ദൈവത്തിന്റെ ദാനം ലോകത്തിലെ സമ്പത്തു കൊണ്ടു വിലയ്ക്കു വാങ്ങാവുന്നതാണെന്നു കരുതിയ ശീമോന്റെതിനു തുല്യമാകുന്നു. ഇത്തരം തെറ്റു ചെയ്യുന്നയാൾ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയാലും മെത്രാനായാലും അയാളും അയാളിൽ നിന്നു ആ വിധത്തിൽ പഴരോഹിത്യം സ്വീകരിക്കുന്നയാളും അവരുടെ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നും എല്ലാ സഭാശുശ്രൂഷകളിൽനിന്നും പുണ്യമായി നീക്കം ചെയ്യപ്പെടണം.

21. താഴെ പറയുന്ന കാര്യവും സിനഡ് തീരുമാനിച്ചു: വൈദികരെ സംബന്ധിച്ചു പണ്ടേ നടപ്പായിരിക്കുന്ന നിയമം അനുസരിച്ചു അവർ അവരുടെ കാര്യങ്ങൾ നീതിയിലും ദൈവയേത്തിലും നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതാണ്. അവർ ചതിക്കപ്പെട്ടവരെയും അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടവരെയും മദ്കരുടെ കൈകളിൽ നിന്നു മോചിപ്പിക്കാനും വ്യക്തിപരിഗണനകൾ കൂടാതെ നീതിവിധി നടത്താനും നിരപരാധികളെ ശിക്ഷിക്കാതിരിക്കാനും കുറ്റക്കാരെ നീതികരിക്കാതിരിക്കാനും ശ്രദ്ധാലുക്കളായിരിക്കണം. കാരണം, നീതിവിധി ദൈവത്തിന്റേതാകുന്നു. കൈകളിലി വാങ്ങലിന്റെ മഹാഗർത്തത്തിൽ നിപതിക്കാതിരിക്കുന്നതിനു് ഈ നിയമവും ഇവിടെ നടപ്പാക്കപ്പെടണം. വൈദികരിലാരും, വിധിപ്രസ്താവത്തിനോ മറ്റേതെങ്കിലും കാര്യത്തിനോ വേണ്ടി കൈകളിലി വാങ്ങി സ്വയം ശിക്ഷാവിധിക്കു വിധേയനാകുകയും അവനവന്റെ മേൽ ദൈവകോപം ഇളക്കിവിടുകയും ചെയ്യരുത്. അനന്ധിയാസം സഹീറയും വഞ്ചന കാണിച്ചുകൊണ്ട്, അവർ വിറ്റവയലിന്റെ വിലയിൽ ഒരു ഭാഗം ഒളിച്ചു വെച്ചുകൊണ്ട് — ഒളിച്ചു വെച്ചതു് അവരുടെ സ്വന്തം സമ്പത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നു, ബാക്കിഭാഗം അവർ ഒളിച്ചു വെച്ചമില്ല എങ്കിലും — ശ്രീഹന്മാരുടെ കാൽക്കൽ വീണു മരിക്കുക എന്ന ഭീതിജനകവും ഉടനടിയുള്ളതുമായ ശിക്ഷ അവർക്കു ലഭിച്ചെങ്കിൽ, ശ്രീഹന്മാരുടെ സ്ഥാനം അലങ്കരിക്കാൻ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർ വഞ്ചന കാണിച്ചാൽ എത്രയോ അധികം ശ്രദ്ധയും ശക്തവുമായ ശിക്ഷയായിരിക്കും അവർക്കു ലഭിക്കുന്നതു്! കാരണം, കൈകളിലി, കൊടുക്കുന്നവനെയും കൈകളിലി വാങ്ങുന്നവനെയും ദൈവമുൻപാകെ അവർ നിശ്ശഡമായും

സ്വഷ്ടമായും കൊല്ലുകയാണ് ചെയ്യുക. പാപം ചെയ്യാൻ അവസരം ലഭിച്ചവന്റെ രക്തവും നീതിരഹിതമായി കൈകളിലി കൊടുക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കപ്പെട്ടവൻ പാപം ചെയ്യാൻ പ്രേരിതനാകുന്ന ദൃഷ്ടിയും! നീതികെട്ട വൈദികരല്ലാതെ മറ്റാരാണ് ഇതിനു കണക്കുപറയേണ്ടതു്!

നിരപരാധിയെയും കുറ്റക്കാരനെയും ഒരുപോലെ അവർ വിഴുങ്ങിക്കളയുന്നു. മറ്റുള്ളവരെ എന്നതിലുപരി അവർ തങ്ങളെത്തന്നെ വിഴുങ്ങുകയാണ്! അതുകൊണ്ടു് മേലിൽ കൈകളിലി വാങ്ങുന്ന ഏതു പുരോഹിതനും, തെളിയിക്കപ്പെട്ടാൽ സഭയുടെ ന്യായവിധിക്കു വിധേയനായിത്തീരും എന്ന് ഈ സിനഡ് വിധിക്കുന്നു.

22. ഇതു സിനഡിൽ തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടു: വൈദികർ ഒരു കാരണവശാലും ധിക്കാരികളും അഹങ്കാരികളുമായിരിക്കാൻ പാടില്ല. അവർ അനീതി പ്രവർത്തിക്കാനും പാടില്ല. നീതിരഹിതമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെ വിധിക്കാനുള്ളവരാണ് വൈദികർ. അവർ സന്മാതൃക നൽകാൻ ഉത്സുകരായിരിക്കണം. പാത്രിയർക്കീസ് കല്പിച്ചാലല്ലാതെ, തന്റെ സഹോദര മെത്രാന്റെ ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ, അയാൾ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോഴോ, മരിക്കുമ്പോഴോ, കൈകടത്തി നിയമം ഉണ്ടാക്കാനോ കല്പന കൊടുക്കാനോ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്കും മെത്രാന്മാർക്കും അനുവാദം ഇല്ല. മറിച്ചു ചെയ്യുന്നതൊന്നും നിലനില്ക്കുകയില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നയാൾ സിനഡിന്റെ വിധിനിർണ്ണയത്തിനു വിധേയനാകും.

23. ഒരു മെത്രാൻ മരിക്കുമ്പോൾ, മെത്രാപ്പോലീത്താ ഉണ്ടെങ്കിൽ, സഹമെത്രാന്മാരെ വിളിച്ചു കൂട്ടുക എന്നതു് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഭൗത്യമാണു്. അവരൊന്നിച്ചു യോഗ്യനായ ഒരാളെ തെരഞ്ഞെടുക്കാൻ പട്ടണത്തിലെ പഴരന്മാരെ ഉപദേശിക്കണം. മെത്രാന്മാർ അയാളെ വാഴിക്കണം. ഇതു സ്വീകാര്യമായി സിനഡിനു തോന്നി. മെത്രാപ്പോലീത്താ മരിച്ചാൽ, പ്രോവിൻസിലെ മെത്രാന്മാർ ഒന്നിച്ചുകൂടി നഗരത്തിലെ പഴരന്മാരെ ഉപദേശിക്കണം. അവരുടെ മാധ്യസ്ഥ്യവും സഹകരണവും കൊണ്ടു് യോഗ്യനായ ഒരാളെ

തെരഞ്ഞെടുക്കണം. തുടർന്ന് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ സംബന്ധിച്ച്, അഥവാ മെത്രാപ്പോലീത്താ ഇല്ലെങ്കിൽ മെത്രാനെ സംബന്ധിച്ച് പാത്രീയർക്കീസിനെ അറിയിക്കണം. മെത്രാൻ മരിച്ചിട്ട് നാലു മാസത്തിനകം പുതിയ മെത്രാപ്പോലീത്തായെപ്പറ്റി, മെത്രാപ്പോലീത്താ ഇല്ലെങ്കിൽ മെത്രാനെപ്പറ്റി, പാത്രീയർക്കീസിനെ അറിയിക്കണം. അത്യാവശ്യ കാര്യമില്ലെങ്കിൽ ഈ കാലാവധി നീട്ടാൻ പാടില്ല. എന്നാൽ ഈ കാര്യങ്ങളിൽ മെത്രാന്മാർ അശ്രദ്ധരായിരിക്കാൻ പാടില്ല.

24. മെത്രാന്മാരും വൈദികരും തങ്ങളുടെ രൂപതകളും സഭകളും ഉപേക്ഷിക്കാൻ പാടില്ല എന്നതു സംബന്ധിച്ചും അവ ഉപേക്ഷിച്ചു പോവുകയും മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ വാസമുറപ്പിച്ച് അവിടങ്ങളിൽ സേവനം നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു സംബന്ധിച്ചും ഈ സിനഡിനു തോന്നുന്നതു ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ഈ വിഷയങ്ങളിൽ പ്രാചീനർ ഏതു കാനോനാകലും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടോ അവ നിലനിൽക്കണം.

25. താഴെ പറയുന്ന കാര്യം സിനഡിൽ പറയപ്പെട്ടു: സേവനം ചെയ്യുന്നതിനായി പള്ളികളും സന്യാസാശ്രമങ്ങളും ചിലരെ ഏല്പിച്ചു. എന്നാൽ അവർ അവ സ്വാധീനപ്പെടുത്തിയിട്ട് അവയിലെ വരുമാനങ്ങൾ ബന്ധുക്കൾക്കു നൽകി. അതുകൊണ്ട് അവരുടെ മരണശേഷം അവരുടെ അവകാശികളായിത്തീർന്നവർ പ്രസ്തുതസ്ഥാപനങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളും വരുമാനങ്ങളും തങ്ങളുടെതായിത്തന്നെ നിലനിർത്തി. ഇനി മറ്റൊന്നും: മാനേജർമാർ, മുതൽസൂക്ഷിപ്പുകാർ എന്നീ നിലകളിൽ പള്ളികൾ, സന്യാസാശ്രമങ്ങൾ, അഗതിമന്ദിരങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയുടെ ചുമതല ഏല്പിക്കപ്പെടുന്നവരുണ്ട്. അങ്ങനെയുള്ളവരിൽ ചിലർ ആ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ സമ്പത്തു വിൽക്കുകയോ പണയപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യുന്നു.

പള്ളികളുടെയും സന്യാസാശ്രമങ്ങളുടെയും സമ്പത്തു ബന്ധുക്കൾക്കു കൈമാടുന്നവരെയും പള്ളികളുടെയും സന്യാസാശ്രമങ്ങളുടെയും സ്വത്തുക്കളും വരുമാനങ്ങളും സ്വന്തമാക്കി വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരെയും സംബന്ധിച്ച് സിനഡ് താഴെ പറയുന്ന തീരുമാനം ചെയ്യുന്നു: ഈ സ്വത്തുക്കളും വരുമാനങ്ങളും

ഏവയെന്ന് അന്വേഷിച്ചു കണ്ടുപിടിക്കണം; പള്ളികളുടെയും സന്യാസാശ്രമങ്ങളുടെയും ആതുരാലയങ്ങളുടെയും സമ്പത്തു കയ്യടക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നവർ സ്വയം മുമ്പോട്ടു വന്ന് അവ തിരിച്ചെടുക്കണം. അപ്രകാരം ചെയ്യാതെ ശാഠ്യപൂർവ്വം പ്രസ്തുത സമ്പത്തു കൈവശം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ അവരുടെ തെറ്റുകൾ തിരുത്തുന്നതുവരെ സഭാപരമായ ശിക്ഷാ നടപടികൾക്കു വിധേയരായിരിക്കും. ഇനിമുതൽ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരോ മെത്രാന്മാരോ വൈദികരോ ഡീക്കന്മാരോ വിശ്വാസികളോ സ്വന്തം അധികാരപ്രകാരം പള്ളികളുടെയോ സന്യാസാശ്രമങ്ങളുടെയോ ആതുരാലയങ്ങളുടെയോ വകയായ ഏതെങ്കിലും വസ്തു സമുദായത്തിന്റെ പൊതുവായ സമ്മതവും തീരുമാനവും കൂടാതെ സ്വന്തം അധികാരപ്രകാരം വിൽക്കാനോ പണയപ്പെടുത്താനോ പാടില്ല. ഇനിമേലിൽ ഇതിനു വിപരീതമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ അവരുടെ തെറ്റു തിരുത്തുന്നതുവരെ സഭാപരമായ ശിക്ഷാവിധികൾക്കു വിധേയരായിരിക്കും.

26. പള്ളികൾക്കോ സന്യാസാശ്രമങ്ങൾക്കോ ആതുരാലയങ്ങൾക്കോ വേണ്ടിയാണെന്ന ഭാവത്തിൽ വസ്തുവകകൾ വാങ്ങുകയും അതിനായി സ്വന്തം പേരിൽ പ്രമാണങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മെത്രാന്മാരും വൈദികരും ഡീക്കന്മാരും വിശ്വാസികളും ഉണ്ടെന്ന വസ്തുത സിനഡിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടു. പ്രസ്തുത വസ്തുക്കൾ അവർ സ്വന്തം ഭവനങ്ങളിൽ വയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത്തരം പ്രമാണങ്ങൾ അവരുടെ ഭവനങ്ങളിൽ കണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇപ്രകാരം നഷ്ടം സംഭവിക്കണം.

ഈ വിഷയത്തിൽ സിനഡ് താഴെ പറയുന്ന തീരുമാനം ചെയ്തു: മെത്രാപ്പോലീത്താമാരോ മെത്രാന്മാരോ വൈദികരോ ഡീക്കന്മാരോ വിശ്വാസികളോ പള്ളികൾക്കോ സന്യാസാശ്രമങ്ങൾക്കോ ആതുരാലയങ്ങൾക്കോ വേണ്ടി വസ്തുക്കൾ വാങ്ങുമ്പോൾ അവരുടെ സ്വന്തം പേരിൽ പ്രമാണങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയാണെങ്കിൽ, അഥവാ ഈ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ വസ്തുക്കൾ അവർ സ്വന്തം പേരിൽ പ്രമാണപ്പെടുത്തുകയാണെങ്കിൽ, അവരെ പ്രസ്തുത പ്രമാണങ്ങൾ സ്വന്തം വീടുകളിലോ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലോ സൂക്ഷിക്കാൻ അനുവദിക്കുന്നതല്ല; അവ പള്ളികളുടെ

ഇരുട്ടവയ്ക്കുകളിൽ സൂക്ഷിക്കണം. അവർ ആ വസ്തുക്കൾ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതായി പ്രമാണമെഴുതി പള്ളി ഇരുട്ടവയ്ക്കുകളിൽ സൂക്ഷിക്കുകയും വേണം.

27. പള്ളികൾക്കും സന്യാസാശ്രമങ്ങൾക്കും ആതുരമാലകൾക്കുമുള്ള നേർച്ചവസ്തുക്കൾ, സ്നോത്രകാഴ്ചകൾ, ദശാംശങ്ങൾ കടിഞ്ഞൂൽ ഫലങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയെക്കുറിച്ച് അതതുസ്ഥലത്തെ മെത്രാൻ അറിവു കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ തീരുമാനപ്രകാരം മാത്രം അവ കൈകാര്യം ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതാണെന്നും ഈ സിനഡ് തീരുമാനിക്കുന്നു.

28. സിനഡിൽ മറ്റൊരു കാര്യവും പറയപ്പെട്ടു: അപ്പസ്തോലിക നിയമങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലാത്ത ചില മെത്രാന്മാർ, നൽകാൻ സ്ഥാനങ്ങളില്ലാത്ത സ്ഥിതിയിൽ ചിലയാളുകൾക്കു ചില പദവികൾ നൽകുന്നു. അങ്ങനെ ആക്കപ്പെടുന്നവർ എല്ലാ ഭാഗത്തുനിന്നും എതിർക്കപ്പെടുന്നു; അംഗീകരിക്കപ്പെടാതിരിക്കുന്നു. തുടർന്ന് നൽകപ്പെട്ട പദവിയിൽ നിന്ന് അവർ നീക്കപ്പെടുന്നു. അവർ ശിക്ഷയ്ക്ക് അർഹരായിത്തീരുന്നു.

ഈ വിഷയത്തിൽ സിനഡ് താഴെ പറയുന്ന തീരുമാനം ചെയ്തു: നിയമിക്കാൻ സ്ഥാനങ്ങളില്ലാത്ത അവസ്ഥയിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരോ മെത്രാന്മാരോ ആർക്കും ഒരു പദവിയും നൽകാൻ പാടില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ നിയമം അനുവദിക്കുന്നില്ല. ഈ വിധത്തിൽ അഭിഷേകം നൽകുന്നവർ സിനഡിന്റെ കഠിനപ്പെട്ടതലിനു വിധേയരാകും. അവർ നൽകുന്ന അഭിഷേകം അസാധുവായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

29. മെത്രാന്റെ അധീനതയിലുള്ള പള്ളികളുടെയും സന്യാസാശ്രമങ്ങളുടെയും സമ്പത്തിനെയും വരുമാനങ്ങളെയും മറ്റൊരാൾക്കു കാര്യങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച് സിനഡ് താഴെ പറയുന്ന തീരുമാനം ചെയ്യുന്നു: മെത്രാന്റെ കീഴിലുള്ള വൈദികർക്കും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട വിശ്വാസികൾക്കും പ്രസ്തുത കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് അറിവുണ്ടായിരിക്കണം. ആളുകൾക്ക് അക്കാര്യത്തിലുള്ള അജ്ഞത കാരണമായി പള്ളികൾക്കു യാതൊന്നും നഷ്ടപ്പെടാൻ ഇടയാകരുത്. മെത്രാൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന കാല

ത്തോളം അവ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലായിരിക്കണം. അതുപോലെ തന്നെ, മെത്രാന്റെ വകയായി എന്തെങ്കിലുമുണ്ടെങ്കിൽ അവ അദ്ദേഹം ഇഷ്ടമുള്ളവർക്കു കൊടുക്കട്ടെ, പള്ളിയുടെ സ്വത്തു പാഞ്ഞു് അതു കയ്യടക്കാൻ ആരു ശ്രമിക്കരുത്. പള്ളിയുടെ വകയായിട്ടുള്ള വസ്തുക്കൾ അതതിന്റെ സ്ഥാനത്തു സംരക്ഷിക്കപ്പെടണം. മെത്രാന്റെ വകയായിട്ടുള്ളവ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തന്നെയോ അദ്ദേഹം ആർക്കു കൊടുക്കുന്നുവോ അയാളുടെയോ അധീനതയിലായിരിക്കട്ടെ. അങ്ങനെയൊക്കുമ്പോൾ അതിനിടയ്ക്ക് അന്യായം നടക്കാൻ പാപം സംഭവിക്കാൻ ഇടയാകാതിരിക്കും.

30. താഴെ പറയുന്ന കാര്യം സിനഡിൽ അറിയിക്കപ്പെട്ടു: ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ സഭയിലെ മെത്രാൻസ്ഥാനം ഏല്പിക്കപ്പെടുന്ന ചിലയാളുകൾ പള്ളികളുടെ സമ്പത്തു് എടുത്തു് അവരുടെ ബന്ധുക്കൾക്കു നൽകുന്നു. അവർ പള്ളികളുടെ കാര്യം അവഗണിക്കുകയും പള്ളിവക സ്വത്തു സംരക്ഷിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വൈദികരുടെയും പരദേശികളുടെയും സംരക്ഷണത്തിനും യാദൃച്ഛികമായ ആവശ്യങ്ങൾക്കും ഉപയോഗപ്പെടേണ്ട സമ്പത്തു് അക്കാര്യങ്ങൾക്കു ലഭിക്കാതെ പോകുന്നു.

ഈ വിഷയത്തിൽ സിനഡ് താഴെ പറയുന്ന തീരുമാനം ചെയ്തു: മെത്രാന്മാർ പള്ളികളുടെ സമ്പത്തുക്കളോ വരുമാനങ്ങളോ ഒന്നും എടുത്തു് ബന്ധുക്കൾക്കു കൊടുക്കരുത്. അതു കാരണമായി പള്ളികളുടെ കാര്യത്തിൽ അവർക്കുള്ള താല്പര്യം കുറയുകയും ചെയ്യരുത്. ഇങ്ങനെയൊന്നെങ്കിലും മെത്രാൻ സ്ഥാനം ലഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പു് അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന സമ്പത്തുക്കളിലും മെത്രാൻസ്ഥാനം മൂലം സൃഷ്ടമായി അവർക്കു ലഭിച്ച സമ്പത്തുക്കളിലും നിന്നു് ഇഷ്ടമുള്ളതു് അവർക്കു് ഇഷ്ടമുള്ളവർക്കു കൊടുക്കാവുന്നതാണു്.

31. താഴെ പറയുന്ന കാര്യം കൗൺസിലിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടു: ചിലപ്പോൾ വൈദികരുടെ സന്യാസികളും വിശ്വാസികളും അവരുടെ മെത്രാന്മാർക്കു് എതിരായി സംഘം ചേരുന്നതായി അറിവായിരിക്കുന്നു. അവർ പരസ്പരം സമ്മതപ്രകാരം

ഉടമ്പടി ഉണ്ടാക്കുകയോ ദാനങ്ങൾ കൊണ്ടോ ഏഴുതു വഴി യായോ അവർക്കെതിരായി കലാപം ഉണ്ടാക്കുകയും അങ്ങനെ വളരെ ദ്രോഹം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. വൈദികരെ പരസ്പരം എതിരായി ഇളക്കിവിടുന്നവരും ഉണ്ട്.

ഈ വിഷയത്തിൽ സിനഡ് താഴെ പറയുന്ന തീരുമാനം ചെയ്തു: വൈദികരോ സന്യാസികളോ വിശ്വാസികളോ മെത്രാനെതിരായിട്ടോ പരസ്പരം എതിരായിട്ടോ കലാപം ഉണ്ടാക്കാനോ ഗുഡാലോചന നടത്താനോ പാടില്ല. മെത്രാനെതിരായി എന്തെങ്കിലും പരാതിയുള്ളവർ അക്കാര്യം മെത്രാപ്പോലീത്തായെ അറിയിക്കണം. അവിടെ ന്യായമായ പരിഹാരം ഉണ്ടാകുന്നില്ലെങ്കിൽ അവർ പ്രശ്നം പാത്രിയർക്ക് സിന്റെ സന്നിധിയിൽ എത്തിക്കണം. അദ്ദേഹം ആ വിഷയത്തിൽ ന്യായമായ തീരുമാനം ചെയ്യും. മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കാര്യവും ഇപ്രകാരംതന്നെ വേണം. മറ്റു വിധത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ സസ്പെൻഡ് ചെയ്യപ്പെടും.

32. എന്തെങ്കിലും കാരണത്താൽ മെത്രാന്മാരാൽ ബഹിഷ്കൃതരാകുന്ന ചിലർ വന്നു മെത്രാന്മാരെക്കുറിച്ച് കുറ്റാരോപണങ്ങൾ നടത്താറുണ്ട് അവർ അടിസ്ഥാന രഹിതമായ ആരോപണങ്ങൾ കെട്ടിച്ചമയ്ക്കുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ സിനഡ് താഴെ പറയുന്ന തീരുമാനം ചെയ്തു: ഈ പരാതിക്കാർ സത്യസന്ധരാണോ അല്ലയോ എന്ന് അവരുടെ പെരുമാറ്റത്തിൽ നിന്നു പരിശോധിച്ചു മനസ്സിലാക്കണം. അവരുടെ വാക്കുകൾ വിശ്വാസ്യങ്ങളാണെന്നു ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ അവ സ്വീകരിക്കപ്പെടണം. അവരുടെ മെത്രാനെപ്പറ്റിയുള്ള പരാതിയെ സംബന്ധിച്ച് തീരുമാനം ഉണ്ടാകണം. എന്നാൽ അവരുടെ പരാതികൾ അടിസ്ഥാനമുള്ളവയല്ലെങ്കിൽ, പരാതിക്കാർ വൈദികരായാലും വിശ്വാസികളായാലും അവർ സഭാപരമായ ശിക്ഷാനടപടികൾക്ക് വിധേയരായിരിക്കും.

33. താഴെ പറയുന്ന കാര്യം സിനഡിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടു: ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ മെത്രാൻ മരിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ ചിലയാളുകൾ ഒതുചേർന്ന് ഒരു ശപഥം കൊണ്ട് പരസ്പരം ബന്ധിതരായിത്തീരുന്നു. ഏഴുതപ്പെട്ട ഉടമ്പടികൾവഴി അവർ

ഓരോരോ കക്ഷികളായിത്തീരുന്നു. അവർ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് ഒരാളെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നു. അയാൾ ആ സ്ഥാനത്തിനു യോഗ്യനാണോ എന്ന കാര്യം അവർ പരിഗണിക്കുന്നതേയില്ല.

ഈ വിഷയത്തിൽ കൗൺസിൽ താഴെ പറയുന്ന തീരുമാനം ചെയ്തു: വ്യക്തിയുടെ പ്രേരണമൂലം സംഘങ്ങൾ രൂപീകൃതമായാൽ, അയാൾ ഒരു വൈദികനാണെങ്കിൽ ആ തെറ്റു തിരുത്തുന്നതുവരെ ആ സ്ഥാനത്തിരിക്കാൻ പാടില്ല. അങ്ങനെ സംഘമുണ്ടാക്കുന്നവർ ഒരു നിശ്ചിതകാലം വരെ സഭയ്ക്കു പുറത്തു നിറുത്തപ്പെടും.

34. താഴെ പറയുന്ന കാര്യവും സിനഡിന്റെ പരിഗണനയിൽ വന്നു. സഭയിൽ പദവികൾ ലഭിക്കുന്നതിനു തക്കതായ യോഗ്യതയും പരിശീലനവുമില്ലാത്ത ചിലയാളുകൾ പ്രസ്തുത സ്ഥാനങ്ങൾ ലഭിക്കാതെ വരുമ്പോൾ അന്യമതക്കാരെയോ വിശ്വാസികൾ തന്നെയോ സാധാരണ ജനങ്ങളെയോ അഭയം പ്രാപിച്ച് മെത്രാന്മാർക്ക് ശല്യമുണ്ടാക്കുന്നു. അങ്ങനെ മെത്രാന്മാർക്ക് വളരെ ഉപദ്രവം ചെയ്യുന്നു.

ഈ വിഷയത്തിൽ സിനഡ് താഴെ പറയുന്ന തീരുമാനം ചെയ്തു: ഈ വിധത്തിൽ സഭാധികാരപരമായ പദവികൾ കൈക്കലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർക്ക് ആ പദവികൾ ഒരിക്കലും ലഭിക്കാൻ പാടില്ല. അവർ അവരുടെ പ്രാകൃത നടപടിയിൽ നിന്നു പിന്തിരിയുന്നതുവരെ ഒരു നിശ്ചിതകാലം അവരെ സഭയ്ക്കു പുറത്തു നിറുത്തണം.

35. ചിലയാളുകൾ സന്യാസശ്രമങ്ങൾ പണിയുകയും അവയുടെ ആവശ്യത്തിനു വേണ്ട സമ്പത്തു നൽകാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നും അതു മൂലം ആശ്രമങ്ങൾ ഉപേക്ഷിതാവസ്ഥയിലാവുകയും അവയെ സംരക്ഷിക്കാൻ ആരും ഇല്ലാതെ വരുകയും ചെയ്യുന്നു എന്ന കാര്യം സിനഡിൽ അറിയിക്കപ്പെട്ടു.

ഇതു സംബന്ധിച്ച് സിനഡ് ഇപ്രകാരം തീരുമാനിച്ചു: സന്യാസശ്രമങ്ങൾ പണിയിക്കുന്നവർ, അവയുടെ സംരക്ഷണത്തിനായി ഒരു സത്ചിത നിധി രൂപീകരിച്ചു നൽകുന്നതുവരെ അവ ആശീർവദിക്കപ്പെടരുത്. ആശ്രമാധിപന്മാർ അവരുടെ സ്വന്തം തീരുമാനപ്രകാരം അത്തരം ആശ്രമങ്ങൾ ഏറ്റെടുക്കാൻ പാടില്ല. അവർ അവിടേയ്ക്കു പോകാനും വരാനും

പാടില്ല. പിന്നെയോ, അവശ്യകാര്യങ്ങൾക്കുള്ള ചെലവിന് വകയുണ്ടോ എന്ന് ആദ്യമേ അന്വേഷിക്കണം. അവിടെ ആവശ്യമുള്ള മറ്റു കാര്യങ്ങൾ മെത്രാൻ കല്പിച്ചു നടപ്പാക്കണം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധികാരത്തിൽ കീഴിലാണല്ലോ ആ ആശ്രമം.

36. അൽമായരുടെ നടത്തുകാരോ അൽമായർക്കോ അന്യ മതസ്ഥർക്കോ വേണ്ടി പണമിടപാട് നടത്തുന്നവരോ ആയിത്തീരുന്ന വൈദികരെ സംബന്ധിച്ചു: മേലിൽ വൈദികർ ഇത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ ചെന്നു വീഴരുത്, സഭയിൽ നിന്ന് അവർക്കു ലഭിച്ച ബഹുമാനം അപമാനിക്കപ്പെടാനിടയാകരുത്.

37. മേലിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ അവരുടെ പുത്രിമാരെ സെക്കുലർ സംഗീതം പഠിക്കാൻ അനുവദിക്കരുത്.

38. ഒരു മെത്രാന്റെ ആസ്ഥാനമുള്ളിടത്തെ വൈദികർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധികാരാതിർത്തിയിലുള്ള ഗ്രാമീണരെക്കാൾ ഉയർന്ന പദവിയിലുള്ളവരായിരിക്കും.

39. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ വലിയ പ്രോവിൻസിൽ കുറെ മെത്രാന്മാരുണ്ട്. മറ്റു പ്രവിശ്യകളിൽ നിന്നും അനേകം മെത്രാന്മാരുണ്ടല്ലോ. രണ്ടു കൂട്ടത്തിലും പ്രധാനികളായ കുറെ മെത്രാന്മാരുണ്ടായിരിക്കും. അവരുടെ സ്ഥാനക്രമത്തെക്കുറിച്ച് സിനഡ് താഴെ പറയുന്ന തീരുമാനം ചെയ്യുന്നു. പാത്രിയർക്കൽ പ്രവിശ്യയിലെ രണ്ടാമത്തെ മെത്രാൻ മറ്റു പ്രവിശ്യകളിലെ മെത്രാന്മാരെക്കാൾ സ്ഥാനം കൂടിയ ആളായിരിക്കും. അതുപോലെ തന്നെ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ മൂന്നാമത്തെ മെത്രാൻ മറ്റു മൂന്നാം സ്ഥാനക്കാരെക്കാൾ മുമ്പനായിരിക്കും. അതുപോലെ തന്നെ നാലാമന്മാരും. ഈ ക്രമത്തിൽ ഏഴാമത്തെ മെത്രാന്മാർ വരെയുള്ളവർക്ക് ഇരിപ്പിടങ്ങൾ ക്രമപ്പെടുത്തണം. ഇതേ ക്രമത്തിൽത്തന്നെയാണ് മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെ ഇരിപ്പിടങ്ങളും നിശ്ചയിക്കേണ്ടതു്. എന്നാൽ ഏഴാം സ്ഥാനം കഴിഞ്ഞാൽ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പ്രോവിൻസിലെ എല്ലാ മെത്രാന്മാർക്കും മറ്റു പ്രോവിൻസുകളിലുള്ളവരെക്കാൾ മുൻഗണന നൽകണം. അവർ ഇരിപ്പിടത്തിലും ക്രമത്തിലും മറ്റുള്ളവർക്കു മുമ്പിലായിരിക്കും.

ഈ 39 കാനോനുകൾ അവസാനിച്ചു.

ദൈവവരപ്രസാദത്തിന്റെ പ്രവർത്തനത്താലും പിതാക്കന്മാരുടെ പിതാവായ മാർ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പ്രചോദനത്താലും നവീകരിക്കപ്പെട്ട ഈ കാനോനുകളെ ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും ചേർന്ന കൗൺസിൽ സുസ്ഥാപിതമാക്കി താഴെ പറയുന്ന ഞങ്ങളുടെ വിശുദ്ധ സഹോദരന്മാരുടെ ലിഖിത രൂപത്തിലുള്ള സമ്മതവും ഇതിനു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. മാർ സർഗീസ്—മ്ശംഹീഗ് മെത്രാൻ, മാർ ഇസഹാക്ക്—ഹാഗാറിന്റെയും ബേത്—അർദഷീറിന്റെയും മെത്രാൻ.

ഇവർ അവരുടെ വൈദികർ വഴിയാണ് സമ്മതം എത്തിച്ചിട്ടുള്ളതു്. സർഗീസ് മെത്രാൻ അയച്ചയാളിന്റെ പേരു് പുരോഹിതനായ മാർ ശെമക്കൻ എന്നും ഇസഹാക്ക് മെത്രാൻ അയച്ചയാളിന്റെ പേരു് ഡീക്കൻ സർഗീസ് എന്നുമത്രേ.

സിർസോർ മെത്രാനായ മാർ ബ്രിക്ക് യാഹ്ബേ, ബോർസാൻ മെത്രാൻ മാർ ബാബായ് എന്നീ വിശുദ്ധ സഹോദരമെത്രാന്മാർ സന്തോഷപൂർവ്വം ഏഴുതി അയച്ച സമ്മതപത്രവും ഞങ്ങളുടെ പക്കലുണ്ട്. ഈ സെല്യൂഷ്യാ-സ്റ്റേസിഫൺ സിംഹാസനത്തിലുണ്ടായിരുന്ന പരിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരായ പാത്രിയർക്കീസുമാർ ഉണ്ടാക്കുകയും സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്ത നിയമങ്ങളുടെയും തീരുമാനങ്ങളുടെയും ലിഖിതങ്ങൾ ഞങ്ങൾ പൂർണ്ണമായ സന്തോഷത്തോടും ജാഗ്രതയോടും സദുദ്ദേശ്യത്തോടും കൂടെ സ്വീകരിക്കുകയും സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഞങ്ങളോടൊപ്പം വന്നുചേരാനും സഭയെ സംബന്ധിച്ചു് ജീവനും നന്മകളും നിറഞ്ഞ ഈ മഹത്തായ കാര്യത്തിൽ ഞങ്ങളോടു സഹകരിക്കാനും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ചില സഹോദര മെത്രാന്മാരുണ്ട്. അതിനു കാരണം അവരുടെ നാടു വളരെ അകലെയായിരിക്കുന്നതാകാം. അല്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് യഥാസമയം അറിയിപ്പു നൽകാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു വരാം. എങ്കിലും മനസ്സുകൊണ്ടു് അവർ ഞങ്ങളോടൊപ്പമുണ്ടു് എന്നു ഞങ്ങൾക്കറിയാം. എന്നാലും, ദൈവഹിതമനുസരിച്ചു് കാര്യസ്ഥിതിന്റെ വാതിൽ അവർക്കായി തുറക്കപ്പെടുകയും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട ഈ കൗൺസിലിൽ ചെയ്യപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളെ

ക്കുറിച്ചു അവർ അറിയുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അവരും സന്തോഷം നിറഞ്ഞ മനസ്സോടെ പറന്നു വരുകയും സഭയുടെ തായ ഈ സന്തോഷകരമായ വിരുന്നിൽ പങ്കാളികളാകുകയും ചെയ്യുന്നു. നേരിട്ടു വരാൻ സാധിക്കുന്നവർ നേരിട്ടു വന്നോ. രോഗം മൂലമോ മറ്റേതെങ്കിലും വിഷമം മൂലമോ വരാൻ സാധിക്കാത്തവർ അവരുടെ കത്തുകൾ വഴി സന്നിഹിതരാകണം. അങ്ങനെ സഭയെ മഹത്തുപപ്പെടുത്തുന്ന മിശിഹായുടെ പ്രതാപത്താൽ അവരും സന്തോഷപൂർണ്ണരായിത്തീരണം. അവർക്കു വേണ്ടി താഴെ സ്ഥലം ഇട്ടിട്ടുണ്ട്. ഒന്നിനു പിറകെ ഒന്നായി അവർ വരുമ്പോൾ അവർ ഒപ്പം മുദ്രയും ചാർത്തി ഈ കാനോനുകളെ സ്ഥിരീകരിക്കണം. വലിയ ഇടയനായ മാർ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പ്രോത്സാഹനത്താൽ ക്രമീകരിക്കപ്പെടുകയും സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത നിയമങ്ങളാണിവ. ഈ നിയമങ്ങൾ മൂലം സഭയ്ക്ക് തന്റെ കർത്താവായ മിശിഹായെ ഏറ്റവും പരയാൻ കഴിയും. "ഒരു തൊഴുത്തും ഒരിടയനുമൊക്കെ" എന്നു സുവിശേഷത്തിൽ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ (യോഹ 10:16). ആ വചനം നമ്മിൽ പൂർത്തിയാക്കും. കർത്താവിന്റെ ആടുകൾ വരുകയും അവിടുത്തെ ഇടയൻ അവരെ നയിക്കുകയും ചെയ്യും. നാം അപരിചിതന്റെ പിറകേ പോവുകയില്ല; കാരണം, അവന്റെ സ്വരം നാം തിരിച്ചറിയുന്നില്ല. നമ്മുടെ ഇടയന്റെ സ്വരമെന്ന് നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചത്. നാം അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം നമ്മെ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ഭവനമാകുന്ന മഹത്തും പ്രതാപപൂർണ്ണവുമായ തൊഴുത്തിലേക്കു ആനയിക്കും. നമ്മുടെ കർത്താവിൽ നാം അഭയം കണ്ടെത്തും. അവിടുന്ന് നമ്മെ എല്ലാ ഉപദ്രവങ്ങളിലും നിന്നു കാത്തു രക്ഷിക്കും. തന്റെ ശാന്തിയും സമാധാനവും തന്റെ ജനത്തോടു സഭയോടു സമസ്തലോകത്തോടുമൊപ്പം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതിനും ഭ്രമിയുടെ അതിർത്തികൾ വരെയും യുദ്ധങ്ങളും കലഹങ്ങളും അവസാനിക്കുകയും നിരാകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതിനും വേണ്ടി ഞങ്ങൾ മിശിഹായോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. വൈദികർ ഐക്യത്തിൽ വർത്തിക്കുന്നതിനും അൽമായർ നന്മകളിൽ സമൃദ്ധരാകുന്നതിനും നമ്മുടെ ഇടയൻ തന്റെ അജഗണത്തിന്റെ തലയ്ക്കൽ സന്തോഷത്തോടെ നിൽക്കുന്നതിനും അജഗണ

ത്തിന്റെ യജമാനൻ തന്നോടു വിളിച്ചുപറയുന്ന വാക്കുകൾ ഈ വിധം കേൾക്കുന്നതിനും ഇടയാക്കട്ടെ: "എന്റെ ചെമ്മരിയാടുകളെയും പെണ്ണാടുകളെയും കുഞ്ഞാടുകളെയും എനിക്കായി സംരക്ഷിക്കുകയും പകലിന്റെ ചൂടും ഭാരവും സഹിക്കുകയും അജഗണത്തിലെ ആണാടുകളെ തോളിൽ വഹിച്ചുകൊണ്ടു നടക്കുകയും അജഗണങ്ങളെ സ്വസ്ത്രീയമായ മേച്ചിൽ സ്ഥലങ്ങളിൽ തീറി പോഷിപ്പിക്കുകയും അവയെ സ്നേഹിക്കുകയും ചേർത്തു പിടിക്കുകയും കൈകൾക്കു കീഴിൽ ഒളിപ്പിക്കുകയും കഴുകൻ അതിന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ മേൽ അടയിരിക്കുകയും സ്വന്തം ചിറകുകൾക്കു കീഴിൽ അവരെ സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ അജഗണത്തെ പരിപാലിക്കുകയും ചെയ്ത നല്ല ഇടയാ, വരുക. നിന്റെ കർത്താവിന്റെ മണിയറയിലേയ്ക്കു പ്രവേശിക്കുക. കിരീടവും അവർണ്ണനീയങ്ങളായ സമ്മാനങ്ങളും സ്വീകരിക്കുക. ഇത്രയും കാലം എനിക്കുവേണ്ടി അനുഭവിച്ച ക്ലേശങ്ങളിലും ക്ഷീണങ്ങളിലും വേദനകളിലും നിന്നു വിമോചിതനാവുക. എന്റെ രാജ്യമാകുന്ന പറ്റുസായിൽ സംഗ്രഹിക്കേണ്ടതു കണ്ടെത്തുക. ഞാൻ വാശാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു പോലെ ഇതാ, വഴിയൊരുക്കിയിരിക്കുന്നു; അതിൽ നിനക്കും നിന്റെ അജഗണത്തിനുമായി ഞാൻ നല്ല വസ്തുക്കൾ തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നു. കാരണം നിങ്ങൾക്കു വഴി ഒരുക്കാനാണു ഞാൻ പോന്നത്. നിങ്ങളുടെ ആറ്റാടത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള വിരുന്നും ഭക്ഷണപ്പട്ടിരിക്കുന്നു. പ്രവേശിക്കുക, നിവസിക്കുക, വിശ്രമിക്കുക. നല്ല വസ്തുക്കളിൽ അനന്തകാലംവരെ നിങ്ങളുടെ ഇഷ്ടം പോലെ ആറ്റാടിക്കുക."

മുകളിൽ മുകളിലോടൊപ്പം പേരെഴുതിയിരിക്കുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്തമാരും മെത്രാന്മാരുമായ ഞങ്ങൾ ദൈവത്തിൽ ആദരണീയനും മഹത്തമമുള്ളവനും ഞങ്ങളുടെ പിതാവുമായ കാതോലിക്കോസ് പാത്രിയർക്കീസ് മാർ ഹെസക്കിയേലിന്റെ ദ്രവ്യതയിൽ ഈ ലിഖിതങ്ങൾ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു. ഇവ സഭയെയും അവളുടെ സന്താനങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച സാധുവായിരിക്കും.

കാതോലിക്കോസ് മാർ ഹെസക്കിയേലിന്റെ സിനഡ് അവസാനിച്ചു.

മാർ ഈശോയാബിന്റെ സിനഡ് (587)

വീണ്ടും കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കോസ് പാത്രിയർക്കീസായ മാർ ഈശോയാബിന്റെയും പ്രവിശ്യകളുടെ തലവന്മാരായ ദൈവസ്നേഹിതരായ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെയും പ്രവിശ്യകൾക്കുള്ളിലെ പ്രദേശങ്ങളുടെ തലവന്മാരായ ശ്രേഷ്ഠ മെത്രാന്മാരുടെയും സിനഡ്.

നമ്മുടെ സഭാപരവും സിനഡുപരവും നിയമപരവും കാനോനികവുമായ എല്ലാ ലിഖിതങ്ങളുടെയും ആമുഖം സമൂഹത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷകർ എന്ന നിലയിൽ നമ്മുടെ പേരിലും മറ്റൊരാളുടെയും പേരിൽ സർവ്വോപരിയായി ദൈവത്തിനുള്ള നിരന്തരവും ശരിയായി അർപ്പിക്കുന്നതുമായ കൃതജ്ഞതാർപ്പണമാകുന്നു. ദൈവം എല്ലാ നന്മകളുടെയും ദാതാവും നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഭരണകർത്താവും ഉണ്ടായ വയും നിലനിൽക്കുന്നവയുമായ സകലത്തിന്റെയും സ്രഷ്ടാവും നാഥനാകുന്നു. അവിടുന്ന് ഇഹലോകവും പരലോകവും സംവിധാനം ചെയ്യുകയും ക്രമീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അതായത്, സൃഷ്ടവസ്തുവായി ആരംഭിക്കുകയും ക്ഷണിക വസ്തുവായി അവസാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ നശ്വരലോകവും, കാലത്തിന്റെ കണക്കുകൂട്ടലുകൾക്ക് അതീതവും സൃഷ്ടവസ്തുവായി തന്നെ ആരംഭിച്ചുകിട്ടിയ അന്ത്യമില്ലാത്തതും എല്ലാം ക്രമീകരിക്കുന്നവന്റെ ഇച്ഛയനുസരിച്ച് അനന്തകാലംവരെ നിലനിൽക്കുന്നതുമായ അമർത്യലോകവും, ദൈവം മർത്യതയുടെ മാർഗ്ഗത്തെ യുക്തിയുടെ പ്രകാശംകൊണ്ടു സുന്ദരമാക്കി. അവിടുന്ന് യുക്തിബോധത്തെ സഹായിക്കുകയും ബലപ്പെടുത്തുകയും യുക്തമായ നിയമനിർമ്മാണങ്ങളും കല്പനകളുംകൊണ്ട് അതിനെ

അലങ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. അവിടുന്ന് തന്റെ ആധികാരികമായ ആജ്ഞയാൽ തന്റെ കർത്തൃത്വത്തിന്റെ ആരാധകരായ നമ്മെ, തന്റെ ആട്ടിൻകൂട്ടങ്ങളുടെ ഇടയന്മാരെന്ന നിലയിൽ ഈ തലമുറയിൽ തന്റെ നാമത്തിൽ തന്റെ അജഗണങ്ങളെ ഒന്നിച്ചു കൂട്ടുന്നതിനും അവർക്കുവേണ്ട ക്രമീകരണങ്ങളും നവീകരണങ്ങളും നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനും അനുവദിച്ചു. അതായത്, സത്യപ്രബോധകർ ദൈവികമായി മുമ്പു നടപ്പാക്കിയിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ ഉറപ്പിക്കുന്നതിനും സത്യത്തിന്റെ അദ്ധ്യേതാക്കൾക്ക് അവശ്യം. ആവശ്യമായ കാര്യങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നതിനും തിന്മകൾ ഉന്മൂലനം ചെയ്യുന്നതിനും. അങ്ങനെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ദൈവത്തിനു പ്രസാദകരമായ ഒരു ബലിയും ദൈവദാസന്മാർക്ക് രോഗമോചകമായ ഔഷധവുമായിത്തീരണം.

വൈപരീത്യം നിറഞ്ഞ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ കാരുണ്യപൂർവ്വം നമ്മുടെ നേരെ തിരിയുന്നതിനും നല്ലവനും കരുത്തനും വിജയശാലിയും സമാധാന പ്രേമിയും എക്കാലത്തെയുംകാലം അധികം മനുഷ്യസ്നേഹിയുമായ നാഥനെ, രാജാധിരാജനായ ഹൊർമ്മീസിനെ നമുക്കു നൽകുന്നതിനും ദൈവം തിരുമനസ്സായി. ഈ ലോകത്തിൽ വസിക്കുന്ന സകല മനുഷ്യർക്കും സന്തോഷവും സമാധാനവും നൽകുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് ദൈവം ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത് കരുതണം. തന്റെ കരുങ്ങളും ആധികാരികവും നന്മ നിറഞ്ഞതും വിവേകപൂർണ്ണവുമായ കല്പനകളും വഴി അദ്ദേഹം തന്റെ സീമാതീതമായ സഹതാപത്തിന്റെ ധന്യത നമുക്കു വെളിപ്പെടുത്തി. ദൈവസ്നേഹവും മനുഷ്യസ്നേഹവും സമാഹരിച്ച സമ്പന്നമായ മനസ്സിനടയവനും നല്ലവനും വിജയശാലിയുമായ നമ്മുടെ നാഥനും രാജാധിരാജനുമായ അദ്ദേഹം അതുതാവഹമായ വിവേകത്താൽ അനുഗൃഹീതനാകുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ രാജ്യത്തെ സുന്ദരമാക്കി. തന്റെ ഭരണത്തിൻകീഴിലുള്ള ഭൂപ്രദേശത്തെ മുഴുവൻ അതിലെ എല്ലാ നിവാസികൾക്കും ഹൃദയാനന്ദം നൽകുന്ന ഒരു മണിയറയുണ്ടാക്കി. ഉപദ്രവം ചെയ്യുന്ന മുറച്ചെടികളോ വൃക്ഷങ്ങളോ കളകളോപോലെ അതിൽനിന്നു തിന്മകളെ നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്തു. ഫലവൃക്ഷങ്ങൾ എന്നപോലെ അതിൽ നന്മകളെ നട്ടുവളർത്തി. നല്ല വിതക്കാരനെപ്പോലെ, തന്റെ രാജ്യത്തെ

ചുരുങ്ങിയ കാലത്തിനുള്ളിൽ ദുഷ്കൃത്യങ്ങളുടെ ഉത്ഭവസ്ഥയിൽ നിന്നു ജീവിപ്പിച്ചു സൽകൃത്യങ്ങളുടെ സമ്പത്തുകൊണ്ടു സന്യസ്തമാക്കി. എന്നു മാത്രമല്ല, തന്റെ പ്രജകളും ദാസ്യമായ ക്രൈസ്തവരായ നമ്മുടെ നേർക്കു തന്റെ കാരുണ്യത്തിന്റെ ധാരാളിത്തവും സ്നേഹത്തിന്റെ ആധിക്യവും വെളിപ്പെടുത്തി. നാമാകട്ടെ, എല്ലാവരും ചേർന്നു നിശ്ചയിക്കുകയും ആത്മാർത്ഥവുമായ മനസ്സോടെയും നാഥനായ അദ്ദേഹത്തോടു കടപ്പാടും ആരാധനാഭാവവും ഉള്ളവരായും രാപകൽ അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാജ്യം എന്നേക്കും അദ്ദേഹത്തിനു അധീനമായിരിക്കുന്നതിനും സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ രാജാധിരാജൻ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പമുണ്ടായിരിക്കുന്നതിനും ഭൂലോകവാസികളെല്ലാവരും കർത്താവിന്റെ ഇച്ഛയനുസൃതം എന്നേക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രജകളായിരിക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയാണ് നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്.

ഈ സിനഡ് സമ്മേളനം താഴെ വെളിപ്പെടും വിധം, ദൈവേഷ്യയനുസരിച്ചു, ഹൃദയത്തിന്റെ സന്തോഷത്തിലും ശരീരത്തിന്റെ ആരോഗ്യത്തിലും തന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളുടെ വിജയത്തിലും സ്വർഗ്ഗീയമായ സഹായത്താൽ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുകയും നിലനിർത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന നല്ലവനും വിജയശാലിയും ശാന്തനും മനുഷ്യസ്നേഹിയുമായ രാജാധിരാജൻ ഹെർമ്മിസിന്റെ ഭരണത്തിന്റെ എട്ടാം വർഷത്തിൽ നടന്നു.

വിശുദ്ധ സഭകളുടെ ഭരണത്തലവന്മാരായ ഞങ്ങൾ, പിതാക്കന്മാരുടെ തലവനായ കാതോലിക്കോസ് പാത്രിയർക്കീസ് മാർ ഈശോയാബിന്റെ കല്പനയനുസരിച്ചു, കാനോനികമായി സമ്മേളിച്ചു. സ്വസ്ഥീയ നിയോഗത്താൽ പ്രവിശ്യകളുടെ തലവന്മാരായ മെത്രാപ്പോലീത്തമാരും പ്രവിശ്യാവിഭാഗങ്ങളിലെ ഭരണത്തലവന്മാരായ മെത്രാന്മാരുമായ ഞങ്ങൾ ആദ്യകാലം മുതൽ തന്നെ സഭയിൽ നിലവിലിരുന്ന വഴക്കമനുസരിച്ചു സമ്മേളിച്ചു. രാജാക്കന്മാരുടെ രാജ്ഞിയും പ്രതാപപുണ്യമായ ഈ രാജ്യത്തിലെ പൈതൃകവും, അപ്പസ്തോലികവുമായ രൂപതകളിൽ ഭരണം നടത്തുന്ന ഞങ്ങൾ സ്വസ്ഥീയമായ ക്രമീകരണവും രാജകല്പനയനുസരിച്ചു, സമുദായത്തിന്റെ ആഭര

ണീയനായ തലവനും പിതാവുമായ മാർ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഭരണത്തിന്റെ നാലാം വർഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്തുവന്നു. ബാബിലോണിയൻ സമതലത്തിൽ രാജകീയ നഗരമായ മഹോസേയിൽ അപ്പസ്തോലിക കല്പനപ്രകാരം കാതോലികമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെടുകയും ക്രൈസ്തവ നിയമത്തിൽ പൈതൃകമായി സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത പൈതൃകമായ പാത്രിയർക്കാസിംഹാസനത്തിങ്കൽ ഞങ്ങളെത്തി. 'എന്റെ നാമത്തിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ പേർ സമ്മേളിക്കുന്നിടത്ത് അവരോടുകൂടെ ഞാനുണ്ടായിരിക്കും.' എന്നു നമ്മോടു വാഗ്ദാനം ചെയ്ത നമ്മുടെ ജീവദായകനായ യേശു രാജകീയമായും ആധികാരികമായും ഞങ്ങളുടെ തലപ്പത്തിരിക്കുന്നവനായി ഞങ്ങളോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരിക്കും. ഞങ്ങൾക്കുള്ള ചേർന്നപ്പോൾ വിനീത മനസ്സോടുകൂടിയ പരിശോധനകളാൽ പരസ്പരം തീരുത്താനും തീരുത്തപ്പെടാനും വേണ്ടി ഞങ്ങൾ ഓരോരുത്തരായി പരസ്പരം അടുത്തു. പ്രധാന ഇടയനിൽ നിന്നെന്നപോലെ ഞങ്ങളുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ നിന്നു തിരുത്തലുകൾ മുന്നോട്ടുപോകുമ്പോൾ അദ്ധ്യാപനങ്ങളും നവീകരണങ്ങളും കല്പനകളും അജഗണങ്ങളുടെ ആലകളിലേക്കു കൂടുതൽ ആത്മവിശ്വാസത്തോടു കൂടി ആനയിക്കാൻ ഞങ്ങൾക്കു കഴിയേണ്ടതിനു വേണ്ടിയായിരുന്നു അതു്. സംഭാഷണ സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടെ ഇപ്രകാരം ഭരണാധികാരിയുടെ ഉച്ചകോടിയിൽ നിന്നെന്ന പോലെ തടസ്സം കൂടാതെ ധാരാളം നവീകരണങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കുന്നതിനും അതു സഹായകമാകണം. അങ്ങനെ, യഥാർത്ഥ ദൈവികപദീസാ ആയ സഭാരാമത്തിന്റെ വിസ്മൃതിയിലെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളും നന്മ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും പാപങ്ങൾ നീക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വരപ്രസാദത്തിന്റെ ജലസേചനത്താൽ തഴയുന്ന, ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്ന സഭ്ഫലങ്ങളാൽ ശോഭിക്കുന്ന, അവസ്ഥയുള്ളവരാണ്.

അതിനാൽ ഈ ആത്മവിശ്വാസത്തോടു പതറാത്ത സുപ്രതീക്ഷയോടു കൂടെ ഞങ്ങൾ ഇവിടെ സമ്മേളിച്ചു— പാത്രിയർക്കീസായ ഞാനും മെത്രാപ്പോലീത്തമാരായ ഞങ്ങളും. ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ പേരുകൾ ഞങ്ങളുടെ മുദ്രകൾക്കു സമീപം സ്വന്തം കയ്യക്ഷരത്തിൽ എഴുതിച്ചേർത്തിരിക്കുന്നു. അവയാൽ ഈ പുസ്തകം മുദ്ര വയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥ

ത്തിൽ നിന്നു നമ്മുടെ ധാരണാശക്തിക്കതീതമായ നന്മകൾ ഉള്ളവരും. അതു അത്ഥശൂന്യമായ മുൻ വിധികളെയെല്ലാം നിരാകരിക്കുന്നു. അതു ക്രിസ്തുശിഷ്യന്മാർക്കു പ്രയോജനങ്ങളും സഹായങ്ങളും നിറഞ്ഞതാണ്. ഞങ്ങളുടെ അദ്ധ്യാപനത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കണമെന്നു ക്രിസ്തുാനികളോടു ഞങ്ങൾ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. അതിലുമധികമായി ചില കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യണമെന്നു "നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ വചന"ത്തിന്റെ നാമത്തിൽ ഞങ്ങൾ ആജ്ഞാപിക്കുകയാണ്. ശരിക്കും അവധാനപൂർവ്വമാണു അവരതു ചെയ്യേണ്ടതു്, അശ്രദ്ധയോടെയല്ല. വല്ലവിധവുമല്ല, വളരെ സൂക്ഷ്മതയോടെ അവർ അതു ചെയ്യണം. ധർമ്മ്യത്തോടെയല്ല, ശിഷ്യോചിതമായ വിധത്തിലാണു അവർ അതു ചെയ്യേണ്ടതു്. ദൈവിക ഭവനത്തിനു വേണ്ടി അവർ അതു ചെയ്യണം. ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നതിതാണ്: കാപട്യം നിങ്ങളിൽ നിന്നു നീക്കുക. പ്രകോപനപരവും ശിക്ഷാകരവുമായ അപൂർണ്ണതകൾ നീക്കുക. അങ്ങനെയൊക്കുമ്പോൾ വിശുദ്ധ സ്നാനത്തിന്റെ രഹസ്യം കളങ്കം കൂടാതെ അന്ത്യശ്വാസം വരെ, മിശിഹായുടെ ദിനം വരെ സംരക്ഷിക്കാൻ കഴിയും. എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു പോലെ, ഇതുപോലുള്ള ത്യാഗങ്ങൾ മൂലമാണു മനുഷ്യർ ദൈവത്തിനു പ്രിയപ്പെട്ടവരായിത്തീരുന്നതു്.

നമ്മുടെയിടയിൽ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. യഥാർത്ഥ വിശ്വാസത്തിന്റെ നിർവ്വചനവും ദൈവത്തിനു പ്രിയങ്കരങ്ങളായ സൂക്തങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച നിയമങ്ങളുടെ നിർവ്വചനവും ആണു അവ. ശ്രീഹന്മാർ വഴി ലഭിച്ച ബോധനത്തിന്റെയും ജറുസലേമിൽ ആരംഭിച്ച, പിതാക്കന്മാർ വഴിയുള്ള അദ്ധ്യാപനത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിലും നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ പ്രഖ്യാപനങ്ങളുടെയും വാഗ്ദാനങ്ങളുടെയും വെളിച്ചത്തിലുമാണു ഈ നിർവ്വചനങ്ങൾ നടക്കേണ്ടതു്. ഈ ബോധനം ആത്മാവിന്റെ ചിറകുകളിൽ ചുരുങ്ങിയ സമയം പിന്നിട്ടു് ലോകത്തിൽ മനുഷ്യവാസമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം വ്യാപിച്ചു് നശിപ്പിക്കാനാവാത്ത വിധം തുടരണം. എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ, എല്ലാ ഭാഗങ്ങൾക്കും സാക്ഷ്യമായി, ലോകത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലും അനന്തമായ അളവുമായി ശബ്ദം വീശി അതു് വ്യാപിക്കുന്നു.

ഒന്നാം കാനോന

അതിനാൽ ഈ കാനോനുകളുടെ പ്രതിഷ്ഠാപനത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ സത്യവിശ്വാസം പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെടുന്നു. അതിൽ ദൈവഭയത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളുടെയും ആരംഭം ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ടു് എന്നു പറയാം. നമ്മുടെ കർത്താവു് ആദ്യം പ്രഖ്യാപിക്കുകയും, ശിഷ്യപ്പെടുകയും തന്റെ സുവിശേഷത്തിലേക്കു പരിവർത്തിതരാവുകയും ചെയ്തു എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി തന്റെ പന്ത്രണ്ടുപേർ വഴി എല്ലിക്കുകയും ചെയ്തു നീതിയുടെ എല്ലാ അനന്തം സൗന്ദര്യങ്ങളും അതിൽ അലങ്കൃതവും പ്രകാശിതവുമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ആദ്യകാല പിതാക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ തലമുറകളിൽ അതു് പൂർണ്ണമായും പര്യാപ്തമായും പ്രഖ്യാപിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പരിശുദ്ധപിതാക്കന്മാർ, പലകാര്യങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പൂർണ്ണമായ യുക്തികളിലും ഗ്രന്ഥമായ പ്രസ്താവങ്ങളിലും കൂടെ പറയുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും രേഖപ്പെടുത്തുകയും എല്ലാ പ്രദേശങ്ങളിലെയും സഭകൾക്കുവേണ്ടി സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ നിഖ്യായിൽ സമ്മേളിച്ച മുനന്തറപ്പിത്തിനെടു പിതാക്കന്മാരും, പ്രാതിനിധ്യമില്ലാത്ത റിമിനിയിൽ കൂടിയവരുടെ ഭക്തിരഹിതമായ നിലപാടിനെ നിരാകരിച്ചുകൊണ്ടു് ബിസാന്ത്യത്തിൽ സമ്മേളിച്ച നൂററമ്പതു പിതാക്കന്മാരും ആണു്. റിമിനിയിൽ കൂടിയവർ പുത്രന്റെ അസ്തിത്വത്തെ നിഷേധിക്കുക എന്ന ധർമ്മ്യം കാണിച്ചവരാണ്. അർദ്ധ—ആര്യന്മാരായ മാസിയോണിയന്മാർ ധർമ്മ്യതാപൂർവ്വം പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ അസ്തിത്വം നിഷേധിച്ചു. യഥാർത്ഥമായ കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസം യാതൊരു കളങ്കവുമില്ലാത്ത വിധത്തിൽ നമ്മുടെയിടയിൽ ദൈവത്തിന്റെ സഭകളിൽ എന്നേയ്ക്കും സംരക്ഷിക്കപ്പെടുകയും പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. പിതാക്കന്മാരിൽ നിന്നു ലഭിച്ചതായ ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം ഞങ്ങളിപ്പോൾ ഇവിടെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. അതിലെ പ്രസ്താവങ്ങൾ ഒരരോന്നിനോടു അവയ്ക്കു യുക്തമായ അർത്ഥവും വിശദീകരണവും ചേർക്കുന്നു. പ്രയോജനകരമായ വിധം വ്യാഖ്യാനം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനു് തന്റെ സഹായം ഞങ്ങൾക്കു നൽകുന്നതിനു് സൃഷ്ടിയുടെ നാഥനായ നമ്മുടെ കർത്താവിനോടു് ദണ്ഡനമസ്കാരപൂർവ്വകമായ അഭ്യർത്ഥനയോടെ ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

സർവ്വശക്തനായ പിതാവായ ഏകദൈവത്തിലും ദൈവപുത്രനും ഏക കർത്താവുമായ യേശുക്രിസ്തുവിനെയും പിതാവിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടുവന്നവനായ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെയും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. വാക്കുകളുടെ വായനക്രമം പേരുകളോടു സവിശേഷമായും യുക്തമായും ചേർന്നിരിക്കുന്ന ആ കാര്യങ്ങളുടെ ബന്ധം അനുസരിച്ച് ദൈവിക ത്രിത്വത്തിന്റെ പേരുകൾ വെവ്വേറെ ഒന്നിനുപിറകെ കാണിക്കുന്നുവെങ്കിലും പൈതൃക പ്രസ്താവത്തിന്റെ അർത്ഥവും ആശയവും ത്രിത്വത്തിന്റെ ഒരു വിശദീകരണത്തിന് ഇതുപോലുള്ള ഒരു ക്രമം ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ത്രിത്വം സംഖ്യാകരണത്തിനതീതമാണ്. അതിനാൽ ഒന്നും ഒന്നും ഒന്നും ആയിരിക്കുന്നത് സത്താപരമായി ഏകസ്വഭാവത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു എന്നു വ്യക്തമാണ്. 'നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവ് ഏക കർത്താവായവനാണ്' എന്നും എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. (ആവ.6:4; മർക്കോ. 12:29). 'നിങ്ങൾ പോയി എല്ലാ ജനതകളെയും ശിഷ്യപ്പെടുത്തുകയും പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ അവരെ ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുവിൻ' എന്നുള്ള നമ്മുടെ ജീവദായകനായ മിശിഹായുടെ സവിശേഷത്തിന്റെ വിശദീകരണമനുസരിച്ച് (മത്താ. 28:19) "പിതാവ്, പുത്രൻ, പരിശുദ്ധാത്മാവ്" എന്നതു് സത്തയുടെ വിവിധ ക്നോമാകളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. "പിതാവ്" പുത്രൻ പരിശുദ്ധാത്മാവ്" എന്നീ വ്യതിരിക്തനാമങ്ങളോടു് പിതാക്കന്മാർ ദൈവവും കർത്താവും ആത്മാവും എന്നു ചേർത്തപ്പോൾ, ആ വിശേഷണങ്ങൾ ഓരോന്നും—അതായതു് അവ മൂന്നും—മൂന്നു ക്നോമാകളെയും സംബന്ധിക്കുന്നതാണെന്നും വിവർത്തനീയമായവിധം സ്പഷ്ടമാണ്. അതായതു് പിതാവ് ദൈവവും കർത്താവും ആത്മാവുമാകുന്നു; പുത്രൻ കർത്താവും ദൈവവും ആത്മാവുമാകുന്നു; പരിശുദ്ധാത്മാവ് ആത്മാവും കർത്താവും ദൈവവുമാകുന്നു. നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ വളരെ ചുരുക്കമായി ത്രിത്വത്തിലുള്ള വിശ്വാസം ഉറപ്പിച്ചു. അതു വഴിയായി മൂന്നു ദൈവികങ്ങളുടെ സ്വഭാവപരവും സത്താപരവുമായ സാജാത്യവും ക്നോമാകളുടെ വ്യത്യസ്തതയും ദൈവത്തിന്റെ ഏകത്വവും വിവേക പൂർവ്വകമായും പൂണ്ണമായും അവർ പഠിപ്പിച്ചു. ത്രിത്വത്തിന്റെ സത്താപരവും സ്വഭാവപരവുമായ

സാജാത്യം നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ പ്രഖ്യാപിച്ചതു് ആരിയൂസിന്റെ വായക്കണ്ണുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ്. ത്രിത്വത്തിന്റെ സത്താസാജാത്യം വിഭിന്നമാക്കാൻ ധിക്കാരപൂർവ്വം അയാൾ ശ്രമിച്ചു. അതേ സമയം നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ ത്രിത്വത്തിലെ ആളുകളുടെ വ്യതിരിക്തതയെക്കുറിച്ചും പ്രഖ്യാപനം നടത്തി. ദൈവം ഏക ക്നോമാ ആണെന്നു ദൃഢാധ്യപൂർവ്വം പഠിപ്പിച്ച യഹൂദരുടെ വാദത്തെ നിരാകരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ആയിരുന്നു അതു്. സാധാരണമായി പ്രയോഗിക്കുന്ന ഏകദൈവത്വം, ഏകകർത്തൃത്വം, ഏകആത്മത്വം എന്നീ സവിശേഷവും വിഭജിക്കാനാവാത്തതുമായ വിശേഷണങ്ങൾ വിവിധ ദൈവത്വങ്ങളെയും കർത്തൃത്വങ്ങളെയും അർത്ഥശൂന്യമായി ഏറ്റുപറയുന്ന വിജാതീയരുടെ അധ്യാപനത്തിന്റെ നിരാകരണത്തിനും നശീകരണത്തിനും വേണ്ടിയുള്ളതാണ്.

ഇങ്ങനെ ദൈവത്തിന്റെ സത്താപരമായ ഏകത്വത്തെ കുറിച്ചുള്ള പ്രഖ്യാപനത്താൽ ആരിയൂസിന്റെ വിശ്വാസവിരുദ്ധതയെ തകർക്കുകയും ക്നോമാകളുടെ വ്യതിരിക്തത സുസ്ഥാപിതമാക്കിയുള്ളതുകൊണ്ട് ബാലിശവാദങ്ങളെ നിശ്ശബ്ദമാക്കുകയും ദൈവത്തിന്റെ ഏകത്വം വഴി വിജാതീയരുടെ തെറ്റുകളെ തകർക്കുകയും ചെയ്തതിനു ശേഷം പിതാക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ വിശ്വാസ പ്രഖ്യാപനത്തോടു് പ്രസക്തമായ ചില കാര്യങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തു. "സർവ്വശക്തനായ ഏകദൈവം" എന്നതിനോടു് ദൃശ്യവും അദൃശ്യവുമായ എല്ലാറ്റിന്റെയും നിർമ്മാതാവ് എന്നു അവർ കൂട്ടിച്ചേർത്തു. കാരണം അവിടുന്ന് നിർമ്മാതാവും രൂപീകരിക്കുന്നവനും എല്ലാറ്റിലും എല്ലാറ്റിന്റെയും കർത്താവുമാകുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ "ഏക കർത്താവ്" എന്നതിനോടു് അവർ "ഈശോമിശിഹാ" എന്നു കൂട്ടിച്ചേർത്തു. അങ്ങനെ മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചതു പോലെ ത്രിത്വത്തിലെ ക്നോമാകൾക്കു് പൊതുവായിട്ടുള്ള ഒന്ന് അവർ വെളിപ്പെടുത്തി. എന്നാൽ "പിതാവായ ഏകദൈവം" എന്നതു പോലെ "ഏക കർത്താവായ പുത്രൻ" എന്നു അവർ കൂട്ടിച്ചേർത്തില്ല. പകരം വാക്കുകളുടെ ക്രമം മാറ്റിയിട്ടു് അവർ പറഞ്ഞു "ഏക കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ". വ്യക്തമായ ദൈവത്തിന്റെ മനുഷ്യത്വത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന ശരിയായ കാര്യങ്ങൾ അവർ മറന്നില്ല. എവുതീക്കസിന്റെ

വിഭാഗത്തിൽ പെടുന്നവർ ദൈവപുത്രന്റെ മനുഷ്യത്വം നിഷേധിക്കുകയും ചിലയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നെങ്കിലും പിതാക്കന്മാർ മിശിഹായുടെ ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും ഒരേകരയിൽ മഹത്തായി വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും വിവേകപൂർവ്വം പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു. "അഭിഷിക്തൻ" എന്ന വിശേഷണം പിതാവിൽ നിന്നു കിട്ടിയ അവിടുത്തെ ദൈവത്വത്തിന്റെയും അവിതർക്കിതമായി മാതാവിൽ നിന്നു കിട്ടിയ അവിടുത്തെ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെയും സൂചകമാണ്. എവുത്തീക്കസും അയാളുടെ തൊറീസ കൂട്ടിൽക്കണവരും മിശിഹായുടെ മനുഷ്യത്വം നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടു് മൗഢ്യമായി സംസാരിച്ചു് ചതിക്കുകയോ മിശിഹായുടെ മനുഷ്യത്വം മറഞ്ഞുപോകുന്നു എന്ന് പറയുകയോ ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ "ഏകജാതനും എല്ലാ സൃഷ്ടികളുടെയും ആദ്യജാതനും" എന്ന് എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു പോലെ പിതാക്കന്മാർ തുടർന്നു പറയുന്നു.

അവർ ഇങ്ങനെയും കൂട്ടിച്ചേർത്തു: "അവിടുത്തെ കരങ്ങളാൽ ലോകങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും സകലതും സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു". സകലത്തിന്റെയും കാരണവും സ്രഷ്ടാവും പിതാവിനോടുള്ള ആയിരുന്നവെന്ന് ഇങ്ങനെ അവർ വെളിപ്പെടുത്തി. യേശുമിശിഹാ തന്റെ ദൈവത്വത്തിൽ എല്ലാ യുഗങ്ങൾക്കും മുമ്പു് പിതാവിൽ നിന്നു ജനിച്ചവനും എന്നാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടാത്തവനും പ്രകാശത്തിൽ നിന്നുള്ള പ്രകാശവും സത്യദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള സത്യദൈവവും ആണെന്ന് അവിടുത്തെ സത്തയെ സംബന്ധിച്ചു് അവർ വീണ്ടും അറിയിച്ചു.

ആരിയൂസിനെ തകർക്കാണെന്നപ്പോലെ അവർ വീണ്ടും തുടർന്നു. ഹോമോളസിയോൻ, അതായതു് ഒരേ സ്വഭാവവും ഒരേ സത്തയും എന്ന വാക്കു മുന്നോട്ടു വച്ചുകൊണ്ടു്, യേശു മിശിഹാ തന്റെ ദൈവത്വത്തിൽ സകലത്തിന്റെയും സ്രഷ്ടാവായ പിതാവിനോടു സമാനനാണെന്ന് അവർ വെളിപ്പെടുത്തി. ശിമോണിയരുടെയും മനിക്കേയരുടെയും ക്ഷുദ്ര അദ്ധ്യാപനങ്ങളാകുന്ന ഭൂതങ്ങൾക്കും മായാദർശനങ്ങൾക്കും എതിരായി സത്യപ്രബോധനത്തിന്റെ അഗ്രന്ഥമായ പടച്ചട്ട അണിഞ്ഞു് അവർ പറഞ്ഞു, "അവൻ മനുഷ്യരായ നമുക്കു

വേണ്ടിയും നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടിയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നിറങ്ങി പരിശുദ്ധാത്മാവിനാലും കന്യകാമറിയത്താലും ജഡം ധരിച്ചു് മനുഷ്യനായി". യേശുമിശിഹാ തന്റെ സ്വഭാവങ്ങളുടെ ഐക്യത്തിൽ തന്റെ പ്രത്യക്ഷീകരണത്തിൽ (ജഡത്തിലും ജഡധാരണത്തിലും) സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നിറങ്ങി ജഡം ധരിച്ചു് മനുഷ്യനായി എന്നതു് ദൈവസ്വഭാവത്തിന്റെയും മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിന്റെയും സംയോജനം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അവിടുന്ന് നമ്മുടെ മനുഷ്യത്വം എടുത്ത വസ്തുത സംശയത്തിനിടയില്ലാത്ത വിധം ഇവിടെ വെളിപ്പെടുന്നു. ശിമോന്റെയും മാനിയുടെയും സഹകാരികൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന മായാവിഭ്രമങ്ങൾ എല്ലായിടത്തുനിന്നും അതുമൂലം നീക്കപ്പെടും. "വചനം മാംസമായി നമ്മുടെ ഇടയിൽ വസിച്ചു" (യോഹ. 1:14) എന്നെഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ, നമ്മുടെ മനുഷ്യത്വം എടുത്തു് അതിൽ വസിച്ചു വചനമായ ദൈവത്തിന്റെ വെളിപാടും, ശരീരം എടുക്കലും തിരുത്താവതരവും അവർ നിഷേധിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, മനുഷ്യനായി അവതരിക്കുകയും നമ്മുടെയിടയിൽ വസിക്കുകയും ചെയ്ത ദൈവവചനത്തിന്റെ വരപ്രസാദത്തിന്റെ മഹത്വം വെളിപ്പെടണമെന്നും പിതാക്കന്മാർ ആഗ്രഹിച്ചു.

അഭക്തനായ ആരിയൂസു് വചനമായ ദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ ഉന്നതവും നികൃഷ്ടവുമായ കാര്യങ്ങൾ ഒരു പോലെ ആരോപിച്ചു. സത്യാനുഭവമെന്നപ്പോലെ കാര്യങ്ങൾ വ്യതിരിക്തമായോ സംയുക്തമായോ ആരോപിക്കേണ്ടവ അപ്രകാരം ചെയ്യാൻ അയാൾക്കു് അറിഞ്ഞുകൂടാതിരുന്നു. അതിനാൽ അയാൾ ത്രാസിൽ തൂക്കപ്പെടുകയും വീഴുകയും തെറ്റുപററുകയും ചതിക്കപ്പെടുകയും ശപിക്കപ്പെടുകയും ബഹിഷ്കൃതനാവുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ പിതാക്കന്മാർ ദിവ്യവ്യാപാരത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ളവ കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയും പൂർണ്ണമാക്കുകയും ചെയ്തു. ഏകജാതന്റെ ദൈവിക സ്വഭാവത്തെയും മിശിഹായുടെ സ്വഭാവങ്ങളുടെ ഐക്യത്തെയും—അതായതു് അവിടുത്തെ മാറാൻവരാത്ത അമർത്യമായ ദൈവത്വത്തിന്റെയും അനിരാക്രതവും അവിസ്മൃതവുമായ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെയും ഐക്യത്തെയും—കുറിച്ചു പഠിപ്പിച്ചതിനുശേഷം അവിടുത്തെ മനുഷ്യത്വത്തെ സംബന്ധിച്ച അദ്ധ്യാപനങ്ങൾ അവർ കൂട്ടി

ച്ചേർത്തു. ഉന്നതമായ കാര്യങ്ങൾ കൊണ്ട് അവിടുത്തെ ദൈവത്വം അവർ വളരെ സ്പഷ്ടമായി വെളിപ്പെടുത്തിയതു പോലെ നമുക്കുവേണ്ടിയും നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടിയും എല്ലാ സ്പഷ്ടീകളുടെയും നവീകരണത്തിനുവേണ്ടിയും സ്വീകരിക്കപ്പെട്ട അവിടുത്തെ മനുഷ്യത്വവും അവർ സ്പഷ്ടമാക്കി. പിതാക്കന്മാർ പറഞ്ഞു, “അവിടുന്ന് നമുക്കുവേണ്ടി പൊന്തിയോസ് പീലാത്തോസിന്റെ നാളുകളിൽ പീഡകൾ അനുഭവിച്ചു, ക്രൂശിൽ തറുത്തുപെട്ടു, മരിച്ചു. അടക്കപ്പെടുകയും വിശുദ്ധലിഖിതങ്ങൾ പറയുന്നതുപോലെ മൂന്നാം ദിവസം ഉയർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്തു”. —യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മനുഷ്യത്വത്തിൽ, അതായത്—നമുക്കു സത്യം പറയാം—തന്റെ ശാരീരികാവസ്ഥയിൽ അവിടുന്ന് നമുക്കുവേണ്ടി കരിശുരണം വരിച്ചു. മിശിഹായുടെ ദൈവസ്വഭാവം പീഡ സഹിക്കുകയും മരിക്കുകയും ചെയ്തില്ല എന്നും, അവിടുത്തെ ആത്മാവ് മരണവിധി സ്വീകരിച്ചില്ല എന്നും, പിതാക്കന്മാരുടെ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനത്തിൽ നിന്ന് ശരിയായ മനസ്സാക്ഷിയുള്ള എല്ലാവർക്കും വ്യക്തമാണ്. കാരണം, മരണത്തിന്റെ പരിമിതിക്ക് വിധേയമാകാൻ ആത്മാവിന് സാധ്യമല്ല. നമ്മുടെ കർത്താവു ഇപ്രകാരം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി: “ശരീരത്തെ കൊല്ലുന്നെങ്കിലും ആത്മാവിനെ കൊല്ലാൻ കഴിയാത്തവരെ യേശുടേണ്ട” (മത്താ.10:28). ഈ വാക്കുകൾക്കു യഥാർത്ഥവും സാക്ഷ്യം വഹിച്ചു. എന്തെന്നാൽ നമ്മുടെ കർത്താവു ക്രൂശിതനായി മരിച്ചു കഴിഞ്ഞത് അവിടുത്തെ ശരീരം സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടതിനുശേഷം അവിടുന്ന് തന്റെ ആത്മാവിൽ പറ്റിപ്പിടിച്ചുപിടിച്ചുപോയി.

വീണ്ടും ഭാഗ്യവാന്മാരായ പിതാക്കന്മാർ ഇപ്രകാരം കൂട്ടിച്ചേർത്തു: “അവിടുന്ന് സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കരേറി പിതാവിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു ഇരുന്നു”. —യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മനുഷ്യത്വത്തിൽ, കാരണം, മനുഷ്യത്വത്തിലാണ് അവിടുന്ന് ഉയർത്തപ്പെട്ടതും പിതാവിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു ഇരുത്തപ്പെട്ടതും; അത് ദൈവത്വത്തിലല്ല. ദൈവത്വം നിത്യമായും അവിനാശ്യമായും അവിടുത്തേക്കു പിതാവിനോടൊപ്പമുണ്ട്. “ജീവിക്കുന്നവരെയും മരിച്ചവരെയും വിധിക്കുവാൻ അവിടുന്ന്

മഹത്വത്തിൽ വീണ്ടും വരും. അവിടുത്തെ രാജ്യത്തിന് അവ സാന്നിദ്ധ്യമാകയില്ല”. —യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വത്തിലും മനുഷ്യത്വത്തിലും.

പുറത്തുപെട്ടവരും പ്രാതിനിധ്യമില്ലാത്തവരുമായ കൂട്ടിക്കെതിരായി ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചതിനുശേഷം പിതാക്കന്മാർ മാസിഡോണിയസിന്റെ അക്കേതിക്കെതിരെ തിരിഞ്ഞു. മാസിഡോണിയസ് പരിശുദ്ധാത്മാവിനെതിരായി ദൈവഭൂഷണം പറഞ്ഞയാളാണ്. പിതാക്കന്മാർ പറയുന്നു: “പിതാവിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്നവനും പിതാവിനോടു പുത്രനോടും കൂടെ ആരാധിക്കപ്പെടുന്നവനും നിബിയന്മാരും ശ്രീഹന്മാരും വഴി സംസാരിച്ചവനും ജീവദായക കർത്താവുമായ ഏക പരിശുദ്ധാത്മാവിലും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു”. അതിനാൽ പിതാക്കന്മാർ അവരുടെ ദൈവികമായ അധ്യാപനത്താൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ക്നോമയെക്കുറിച്ചു ശ്രേഷ്ഠമായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയും, സത്തയിലും സ്വഭാവത്തിലും താൻ പിതാവിനോടു പുത്രനോടും തുല്യനാണെന്നു വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. “അവിടുന്ന് എല്ലാക്കാര്യങ്ങളും, ദൈവത്തിന്റെ നിഗൂഢ രഹസ്യങ്ങൾ പോലും അന്വേഷിച്ചു കണ്ടെത്തുന്നു” എന്ന് എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളല്ലോ (1 കൊറി 2:10).

ഇതാണ് ഭൂഷിക്കാത്ത വിശ്വാസവും അതിന്റെ വാക്യാംശങ്ങളുടെ ക്രമമനുസരിച്ചുള്ള അർത്ഥത്തിന്റെ ചുരുക്കവും. ഇതു വഴിയായി മിശിഹായുടെ ആളത്തവും തന്റെ ദൈവത്വത്തിന്റെയും മനുഷ്യത്വത്തിന്റെയും സ്വഭാവങ്ങളും പരിപൂർണ്ണമായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ പ്രഖ്യാപനം മിശിഹായുടെ ദൈവത്വം അംഗീകരിക്കുകയും അതേസമയം മനുഷ്യത്വം നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കും, അവിടുത്തെ മനുഷ്യത്വം അംഗീകരിക്കുകയും ദൈവത്വം നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കും, ദൈവത്വം നിഷേധിക്കുകയും മനുഷ്യത്വം സാധാരണമോ നീതിമാന്മാരുടെതിനു തുല്യമോ ആണെന്നു പറയുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കും എതിരായിട്ടുള്ളതത്രേ.

ഭാഗ്യവാന്മാരായ നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ അവരുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ നിഷേധം മാമേദീസാ സ്വീകരിച്ചവർക്കു

മാത്രമാണ് അവകാശമായി നൽകിയത്. അതിനാൽ അവർ ഇങ്ങനെയും കൂട്ടിച്ചേർത്തു: "ഏകവും പരിശുദ്ധവും കാരോലി കവും ട്രൈഹിക്വമായ സഭയിലും പാപങ്ങളുടെ മോചനത്തിന് വേണ്ടിയുള്ള ഏക മാമോദീസായിലും മരിച്ചവരുടെ ഉത്ഥാനത്തിലും പുതിയ ജീവിതത്തിലും വരാനിരിക്കുന്ന ലോകത്തിലും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു."

ഇപ്രകാരം സമ്പന്നമായും പൂർണ്ണമായും സത്യം പ്രഖ്യാപിച്ചതിനു ശേഷം അവർ ആരിയസിനെയും അയാളുടെ തെറ്റിന്റെ സന്താനങ്ങളെയും ശപിക്കുന്ന വിഷയത്തിലേക്കു തിരിഞ്ഞു. "എന്നാൽ അവിടന്ന് ഇല്ലാതിരുന്ന ഒരു സമയമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും ജനനത്തിനു മുമ്പ് അവിടന്ന് ഇല്ലായിരുന്നുവെന്നും അവിടന്ന് ഇല്ലായ്മയിൽ നിന്നു സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും പറയുന്നവർ, അഥവാ അവിടന്ന് മറ്റൊരാൾ ക്നോമയിൽ അഥവാ സത്തയിൽ നിന്നുള്ളവനാണെന്നു പറയുന്നവർ അഥവാ, ദൈവപുത്രൻ മാറ്റങ്ങൾക്കു് അധീനനാണെന്നു പറയുന്നവർ എന്നിവരെയെല്ലാം സാർവ്വത്രികവും ട്രൈഹിക്വമായ സഭ ശപിക്കുന്നു." എന്നാൽ പാഷണ്ഡികൾ അവരുടെ ശഠതയിൽ, മിശിഹായുടെ മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിന്റെ ഗുണവിശേഷങ്ങളും പീഡാസഹനങ്ങളും അവിടത്തെ ദൈവത്വത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിന്മേലും ക്നോമയിന്മേലും ആരോപിക്കാൻ ധൈര്യപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ അക്കാര്യങ്ങൾ മിശിഹായുടെ മനുഷ്യത്വത്തിന് ദൈവത്വത്തോടുണ്ടായിരുന്ന പരിപൂർണ്ണമായ ഐക്യം കാരണം വ്യാപാരപ്രകാരം ദൈവത്തോടു ചേർന്നു പറയപ്പെടുന്നവയാണ്; സ്വഭാവത്താലെയല്ല പറയപ്പെടുക.

ഇതാണ് പിതാക്കന്മാരുടെ വിശ്വാസം. അത് പുറജാതിക്കാരുടെയും യഹൂദ വിശ്വാസത്തിന്റെയും പാഷണ്ഡതകളുടെയും വായപ്പിക്കുന്നതാണ്. അത് ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസത്തെ ഉന്നതമാക്കുകയും മഹത്വപീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ കാര്യങ്ങളോടു് യോജിക്കാത്തവർ ആരായാലും അവർ സ്വയം താഴ്ത്തുകയും സത്യത്തെ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

രണ്ടാം കാനോൻ

പരിശുദ്ധനായ തിയഡോറിന്റെ ലിഖിതങ്ങൾക്കും പ്രബോധനങ്ങൾക്കും ഉള്ള ന്യായീകരണം. അദ്ദേഹത്തെ

സംബന്ധിച്ചു് പാഷണ്ഡികൾ പരത്തുന്ന നിരാധാരങ്ങളായ അപവാദങ്ങൾക്കെതിരെ:

വിശ്വാസത്തിന്റെ നിജസ്ഥിതി സംബന്ധിച്ചു് ചർച്ച ചെയ്തതിനുശേഷം സത്യപ്രബോധകരായ അദ്ധ്യാപകന്മാരെയും പ്രഘോഷകരെയും കുറിച്ചു പറയുക ഉചിതമാകുന്നു. ഇക്കാരണത്താൽ അവരിൽ ഒരാളും വ്യാഖ്യാതാവുമായ വിശുദ്ധ മാർ തിയഡോറിനെക്കുറിച്ചു് ഇപ്പോൾ വിശദമായി പറയേണ്ടതിന്റെ അവസരം വന്നിരിക്കുന്നതിനാൽ ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. സിലീഷ്യാ ദേശത്തു് മൊപ്സുഖെസ്ത്യാ പട്ടണത്തിലെ മെത്രാനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ചാരിത്ര്യപൂർണ്ണവും അദ്ധ്യാനനിർഭരവുമായ ജീവിതം നയിച്ച അദ്ദേഹം നാല്പത്തിയഞ്ചു കൊല്ലം പ്രശസ്തമായ രീതിയിൽ മെത്രാൻ സ്ഥാനം വഹിച്ചു. ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ നവീകൃതവും വിവേകപൂർണ്ണവുമായ മനസ്സോടെ അദ്ദേഹം വി. ലിഖിതങ്ങൾ വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ക്ഷുദ്രമായ കപടമതങ്ങളുടെ അബദ്ധപഠനങ്ങൾക്കെതിരേ അടരാടുകയും ചെയ്തു. ശ്രോതാക്കളുടെയും വായനക്കാരുടെയും സഹായത്തിനും ഉന്നമനത്തിനും വേണ്ടി അദ്ധ്യാപനങ്ങളുടെയും ആദ്ധ്യാത്മികചിന്തകളുടെയും ഉജ്ജ്വലനീക്ഷേപം കൊണ്ടു സഭയുടെ ഈടുവയ്ക്കുകയും അദ്ദേഹം നിറച്ചു. സത്യപ്രബോധനത്തിനെതിരെ അബദ്ധങ്ങൾ ഒഴുക്കിവിട്ടു ചതിയന്മാരായ പ്രബോധകർക്കെതിരേ ദൈവവചനമാകുന്ന ആത്മാവിന്റെ വാളുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം പോരാടി. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അദ്ധ്യാപനം തന്റെ വൈശിഷ്യത്തിന്റെ സൗന്ദര്യത്താൽ സ്ഥിരീകൃതവും തന്റെ വൈശിഷ്യം യഥാർത്ഥമായ വിവേകത്താൽ മുദ്രിതവുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ട അടയാളങ്ങളും സഹായങ്ങളും വഴി നമ്മുടെ കർത്താവു് അദ്ദേഹത്തിനു സാക്ഷ്യം വഹിച്ചു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ തന്റെ ജീവിതകാലത്തു് സത്യപ്രബോധകരുടെയിടയിൽ അദ്ദേഹം പ്രശസ്തനായിരുന്നു. മരണശേഷമാകട്ടെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമം ആദരിക്കപ്പെടുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്മാരകം ദൈവത്തിന്റെ എല്ലാ സഭകളിലും ഉജ്ജ്വലമായി നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്തു. പരിശുദ്ധനായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളും വ്യാഖ്യാനങ്ങളും സത്യം ഏറ്റു പറഞ്ഞവരും തെറ്റിലേയ്ക്കു തിരിയാത്തവരുമായ എല്ലാ

വരും അംഗീകരിക്കുകയും ആദരിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്തെന്നാൽ പ്രവാചകന്മാരിലൂടെയുള്ള പ്രവചനമോ ശ്രീഹന്മാരിലൂടെയുള്ള പ്രഖ്യാപനമോ പോലെ ശൈശ്വഹിക വിശ്വാസത്തിന്റെ നിജസ്ഥിതി അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളിലും അദ്ധ്യാപനങ്ങളിലും സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഭാഗ്യവാനായ ജോൺ ക്രിസോസ്റ്റോം അന്യായമായി നാടുകടത്തപ്പെട്ട് ആത്മീയ പോരാട്ടം നടത്തുന്നവർക്ക് കിരീടം നൽകുന്ന നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ പക്കലേയ്ക്കുള്ള യാത്ര സമീപസ്ഥമായ കാലത്തു് “സത്യപ്രബോധകൻ” എന്ന് ഈ വ്യാഖ്യാതാവിനെ പരാമർശിച്ചു. തന്റെ വിപ്രവാസകാലത്തു് ക്രിസോസ്റ്റോം തിയഡോറീസ് ഒരു കത്തെഴുതി. ആ കത്തിൽ അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തി: ‘അങ്ങയുടെ തീക്ഷ്ണവും സുസ്ഥിരവും നിഷ്കളങ്കവുമായ സ്നേഹം ഞങ്ങൾ അനുസ്മരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ അങ്ങയിൽ ആദ്യാദിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ അങ്ങു് സിലീഷ്യായിൽ സ്ഥാപിതമായിട്ടുള്ള സഭയുടെ നിധിയത്രേ’.

എന്നാൽ സത്യത്തിന്റെ ശത്രുവായ സാത്താൻ അവന്റെ അസൂയയും കരുതശാലിത്വവും കാരണമായി, ഇക്കാര്യങ്ങൾ കണ്ടപ്പോൾ അവന്റെ ഹൃദയം പിളർന്നതുപോലെയാണി. അവൻ പാഷണ്ഡികൾ വഴി അദ്ദേഹത്തിനെതിരായി ഭാവനാസൃഷ്ടിയുള്ള അപവാദങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിച്ചു് അനേകം പേരെ വഴിതെറ്റിച്ചു. അങ്ങനെ മനസ്സിൽ വൈരാഗ്യം നിറഞ്ഞ അവൻ ഈ സഭാപിതാവിന്റെ ദൈവികമായ അദ്ധ്യാപനങ്ങൾ തള്ളിക്കളയാൻ അവരെ സജ്ജരാക്കി. ഈ കാലത്തുപോലും സത്യവിശ്വാസികളെന്ന പേരിൽ വിളിക്കപ്പെടുന്നെങ്കിലും സ്വന്തം ശാന്തമൂലം സത്യവിശ്വാസത്തെയും സഭയുടെ പ്രബോധനങ്ങളെയും പാരമ്പര്യങ്ങളെയും കലക്കുന്നവരായ ഒരുക്കൂട്ടം ആളുകൾ പെട്ടെന്ന് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു എന്ന് പിതാക്കൻന്മാരുടെ സിനഡിനു മുന്പാകെ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. അവർ ഒരു വിരുദ്ധസമൂഹമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നെങ്കിലും വ്യാഖ്യാതാവിന്റെ കൃതികളിലും ഭാഷ്യങ്ങളിലും കൃപയുടെ സഹായത്താൽ സംഭരിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന സത്യപ്രബോധനത്തിന്റെ കരുത്തുറം ശക്തിക്കു മുന്തിൽ നിഷ്പ്രഭരായിപ്പോയി.

വ്യാഖ്യാതാവിനെതിരായിട്ടുള്ള അവരുടെ ലഹളകളിൽ മറ്റുകാര്യങ്ങളോടൊപ്പം ഭാഗ്യവാനായ ഇയ്യോബിന്റെ പുസ്തകത്തിന് ആധ്യാത്മികാർത്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹം രചിച്ച ഭാഷ്യത്തിനെതിരായും അവർ സംസാരിക്കുന്നു. താർക്കികരീതിയിലും പ്രകടനപരമായ വിധവും സത്യത്തിനു വലിയ വിലകല്പിക്കാത്ത സോഫിസ്റ്റുകളിൽ ആരോ ആണ് അതു രചിച്ചതു്. ആഖ്യാനങ്ങളെ വെട്ടിച്ചുരുക്കുകയും സത്യത്തിൽ നിന്നു വിഭ്രമങ്ങളായ പിത്തലാട്ടങ്ങളിൽ നിന്നു രൂപപ്പെടുത്തിയ ഭാവനാത്മകങ്ങളായ ഭാഗങ്ങൾ ചേർത്തു വികസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കൂട്ടരിൽ ഒരാളാണ് കർത്താവെന്ന് അതു ശരിയായി വിചിന്തനം ചെയ്യുന്നവർക്ക് സത്യത്തിന്റെ വായനയിൽനിന്ന് നന്നായി മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. അയാൾ അതിന്റെ ചെറിയ ഭാഗങ്ങൾക്കൊപ്പം വിശദീകരണപരമായ വാക്കുകളും കൂട്ടിച്ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ചിലതു് അസത്യത്തിന്റെയും ദൈവഭൃഷണത്തിന്റെയും ഗണത്തിൽപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ അനുഗ്രഹീതനായ യോബിന്റെ പുസ്തകം മോശ എഴുതിയതല്ല എന്നു ചോദിക്കാൻ അവർ ധൈര്യപ്പെട്ടു. ആ കെട്ടുകഥ അവർ സന്തോഷപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു. സഭാപ്രബോധകരെ താറടിക്കാൻ സന്ദർഭം കിട്ടാൻ വേണ്ടിയാണ് അവർ അതു ചെയ്തതു്.

അതിനാൽ തന്റെ ജീവിതത്തിലും മരണത്തിലും വരപ്രസാദത്തിന്റെ സന്താനങ്ങൾക്കു പ്രബോധകനായിരുന്ന ആളിനെതിരെ, നാവുകെട്ടപ്പെട്ടവരും മടുപ്പുവാക്കുന്നവരുമായ ചിലയാളുകൾ, നമ്മുടെ കർത്താവിനെതിരേ യഹൂദർ പയറിയതു പോലെ, അബദ്ധങ്ങളുടെ മൂലകളിലും ഗുഹകളിലും നിന്നു് വണ്ടുകളെയും പീവീടുകളെയും പോലെ ഇപ്പോൾ പയറുകയാണ്. അതിനാൽ ദൈവികസ്ഥാനത്തുള്ളവരാരും തന്നെ രഹസ്യമായോ പരസ്യമായോ ഈ സഭാമല്ലാനെ നിന്ദിക്കുകയോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദിവ്യകൃതികളെ തള്ളിക്കളയുകയോ സത്യത്തിന് അന്യമായ മറ്റേതെങ്കിലും ഭാഷ്യം സ്വീകരിക്കുകയോ ചെയ്യാൻ പാടില്ല എന്ന് എല്ലാവർക്കിനെയും ഭരിക്കുകയും ഉയരാഴ്ങ്ങൾ കയ്യാളുകയും ചെയ്യുന്ന “ദൈവ വചന”ത്താൽ ഞങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കുന്നു. ആഡംബരപുണ്ണമായ ആരോണങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്ന വേശ്യകളെപ്പോലെ പിത്ത

ലാട്ടവും സത്യത്തിൽ നിന്ന് അന്യമായ ഭംഗിവാക്കുകളും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവർക്കു വേണ്ടി ചമയ്ക്കപ്പെട്ടതാണ് അത്തരം ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ എന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ഞങ്ങൾ മുകളിൽ പ്രസ്താവിക്കുകയും രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഇക്കാര്യങ്ങൾക്കു എതിരായി നിൽക്കാൻ രഹസ്യമായോ പരസ്യമായോ ആരെങ്കിലും മുതിന്നാൽ അവർ ശപിക്കപ്പെടുകയും, ഏതു പ്രബോധകരുടെ അഭ്യർത്ഥനങ്ങൾക്കെതിരായിട്ടാണോ സ്വന്തം ബുദ്ധിശൂന്യതയിൽ അവർ വികസനങ്ങൾ നടത്തുന്നത്, സുബോധമുണ്ടായി ആ ഗുരുക്കന്മാരുടെ ശിഷ്യരായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ സഭാപരമായ എല്ലാ കൂട്ടായ്മകൾക്കും അവർ അന്യരായിരിക്കും.

മൂന്നാം കാനോൻ:

പഴയനിയമത്തിലും പുതിയനിയമത്തിലും ഓരോ തലമുറയിലും നിയമനിർമ്മാണവും നിയമം നടപ്പാക്കലും മൂലം ഉളവാകുന്ന നന്മകളെക്കുറിച്ചു്.

ഇപ്പോൾ സത്യത്തിന്റെ അന്തരായികളായ നമുക്കു് നിയമനിർമ്മാണത്തിലും നിയമം നടപ്പാക്കലിലും നിന്നു ലഭിക്കുന്ന നേട്ടങ്ങളെയും നന്മകളെയും കുറിച്ചു സംക്ഷിപ്തമായി പ്രതിപാദിക്കുന്ന വിഷയത്തിലേയ്ക്കു തിരിയാം. അതായതു് താത്കാലികമായി നിലനിന്ന പഴയ ഉടമ്പടിയും മിശിഹായുടെ സുവിശേഷത്തിന്റെ പുതിയ പ്രഖ്യാപനവുമായ ആ നിയമങ്ങൾ. അങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ നല്ലവരും കാര്യസ്ഥന്മാരായ ദൈവം നമ്മിൽ സംപ്രീതനാകും. അവിടുന്ന് യുക്തിബോധത്തെ പരിധികൾക്കുള്ളിൽ നിറുത്തത്തക്കവിധം അതിനെ നിയമത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ജാഗ്രതകൊണ്ടു് അനുഗ്രഹിക്കുകയും യുക്തമായ കല്പനകൾ നൽകുകയും ചെയ്യും. ദൈവം മനുഷ്യനെ മറ്റൊരാൾ ജീവിക്കുകൊണ്ടും അധികമായി ബഹുമാനിക്കുന്നു. അതുലധ്യമായിട്ടുള്ള ആദ്യത്തെ രൂപപ്പെടുത്തലിൽ മാത്രമല്ല, അവനോടു് എപ്പോഴും കാണിക്കുന്ന അസാധാരണമായ താത്പര്യത്തിലും ഈ ആദരം പ്രകടമാകുന്നു. അവനെ രൂപപ്പെടുത്തുകയും സ്വന്തം ദൈവത്വത്തിന്റെ പ്രതിപാദനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യാൻ അയാൾ മുദ്രവയ്ക്കുകയും ചെയ്യാതിനു ശേഷം വിവേചനത്തിനുള്ള അറിവു് അവനിൽ

നികേഷപിച്ചു. സഹായകരമായവിധം സമീപിക്കാനും ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം അകന്നു നിൽക്കാനും വിവേചനശക്തി മനുഷ്യനെ സഹായിക്കുന്നു. നിയമനിർമ്മാണം കൊണ്ടു് അവിടുന്ന് അവനെ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. യുക്തിബോധത്തെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കാനും ക്രമം പരിപാലിക്കാനും നിയമങ്ങൾ സഹായിക്കുന്നു. നല്ല കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വാഗ്ദാനങ്ങൾ വിമോഹകരമായ രീതിയിൽ നൽകുന്ന നിയമങ്ങളെന്തു്; ന്യായവിധിയുടെ ഭീഷണി ഭീതിജനകമായ വിധം നൽകുന്ന നിയമങ്ങളെന്തു്. ചിലതു് ജന്മസിദ്ധമായിത്തന്നെ നമുക്കു കൈവരുന്നു, ചിലതു് ആജ്ഞകൾ വഴി, ചിലതു് പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപിക്കത്തക്ക വിധം മറവില്ലാതെ ലിഖിതരൂപത്തിൽ. മിണ്ടാപ്രാണികൾ നിയമങ്ങൾ നിശ്ശബ്ദമായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. വിശേഷബുദ്ധിയുള്ള സൃഷ്ടികൾ അവ വാചികമായിട്ടും രൂപങ്ങളോടൊപ്പം ലിഖിതരൂപത്തിലും പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. എല്ലാ സൃഷ്ടികളും തങ്ങളുടെ സ്രഷ്ടാവിന്റെ നിത്യമായ ശക്തിയും എന്നും നിലനിൽക്കുന്ന ദൈവത്വവും പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയാണ് സ്രഷ്ടാവു് ആദിയിൽ നമ്മുടെ രൂപവത്കരണത്തിന്റെ തലകളായ ആദം, ഹവ്വ എന്ന ആദിമനുഷ്യരോടു് ദൈവികമായ സവിശേഷതാലഭ്യം കാണിച്ചതു്. അവിടുന്ന് അവർക്കായി ഒരു പുതിയ നിയമം ഉണ്ടാക്കുകയും നടപ്പാക്കുകയും ചെയ്തു. അതുവഴി പരിശോധന, വിധേയത്വം, ബഹുമാനം എന്നു മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ അവിടുന്ന് അവരെ അറിയിച്ചു. അതുവഴി അവരുടെ ഔചിത്യബോധം പരിശോധിക്കപ്പെട്ടു, താൻ കർത്തൃത്വത്തോടുള്ള അവരുടെ വിധേയത്വം അറിയുമാറാക്കി, മറ്റൊരാൾ സൃഷ്ടികൾക്കും ഉപരിയായി അവർക്കുള്ള ബഹുമാനം വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

യുഗങ്ങൾ അതിശീഘ്രം കടന്നുപോയപ്പോൾ ജഡത്തിലുള്ള ഇസ്രായേലിനുവേണ്ടി ദൈവം ധാരാളം നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി. ആ നിയമങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായവ ദൈവത്തിന്റെ അംഗുലികളാൽ കൽപ്പലകകളിൽ എഴുതപ്പെട്ടവയാണ്. അവ അവരുടെ മോചനത്തിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥനായ മോശ വഴി അവർക്കു നൽകപ്പെട്ടു. മോശ വിമോചനം വിമോചിതനായിരുന്നു. ആ നിയമങ്ങൾ താല്പാലിക ക്രമീ

കരണത്തിന് അനുയോജ്യമായിരുന്നു. അവ ആയിരത്തഞ്ഞൂറുകൊല്ലക്കാലം അവർ ഉപകാരപ്പെട്ടു. ഒടുവിൽ പ്രതിരൂപത്തിനു പകരം എല്ലാവരുടെയും രക്ഷയ്ക്കും നവീകരണത്തിനും വേണ്ടി അവതരിച്ച ദൈവപുത്രൻ എന്ന യഥാർത്ഥ പ്രതിരൂപം അവരുടെ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. നല്ലവനും പരിപൂർണ്ണനും അധികാരമുള്ളവനുമായ അവിടുന്ന് അധികാരപൂർവ്വവും പ്രാമാണികവുമായ വീധത്തിൽ മലമുകളിൽ വെച്ചു തന്റെ സ്നാനത്തിനുശേഷം തന്റെ സുവിശേഷത്തിന്റെ ദിവ്യ വ്യാപാരത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ശിഷ്യന്മാരുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിനെ തുടർന്ന് നിയമങ്ങൾ നടപ്പാക്കി. അവ പൂർണ്ണവും അവിടുന്ന് വെളിപ്പെടുത്തിയ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ ജീവിതരീതിക്ക് അനുയോജ്യവും ആയിരുന്നു. തുടർന്നുള്ള കാലഘട്ടത്തിലും ലോകത്തിലെ തലമുറകളെ പ്രബോധനപരമായ അദ്ധ്യാപനം കൂടാതെ അവിടുന്ന് വിട്ടുപോയില്ല. അതായത്, എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ, അവിടുന്ന് തനിക്കു സാക്ഷ്യം ഇല്ലാത്ത അവസ്ഥ വരുത്തിയില്ല. അങ്ങനെ പഴയ നിയമത്തിൽ ദൈവവും പുതിയ നിയമത്തിൽ ദൈവപുത്രനും തയാറാക്കിയ—പഴയ നിയമത്തിലും പുതിയ നിയമത്തിലുമായി ദൈവികത്വം തയാറാക്കിയ—സ്ഥിരമായി പ്രയോജനകരമായവ ഒഴുക്കുന്ന ഈ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ ശ്രീഹന്മാർ അവരുടെ കാലത്തും പിതാക്കന്മാർ അവരുടെ തലമുറകളിലും സഞ്ചരിച്ചു. ആദ്ധ്യാത്മികമായ എല്ലാ അഭ്യർത്ഥനകളും കൊണ്ടും അവർ സഭയെ അലംകൃതയാക്കി. നിയമങ്ങളുടെയും ദൈവികവും ബോധനാത്മകവും വിജ്ഞാനദായകവും നീതികരണസമർത്ഥവുമായ കാനോനുകളുടെയും ശ്രദ്ധാപൂർവ്വകമായ സംരക്ഷണം കൊണ്ട്, കോട്ടയും കൊത്തലും കൊണ്ടെന്ന പോലെ, അതിനെ കോട്ട കെട്ടി സുരക്ഷിതമാക്കി. അതിനാൽ നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റെ അദ്ധ്യാപനത്തിൽ നിന്നും നിയമങ്ങളുടെ സ്ഥാപനത്തിൽ നിന്നും ഉദ്ഭവിക്കുന്ന വിവിധ പ്രയോജനങ്ങളും സുകൃതപൂർണ്ണമായ കല്പനകളും ക്രമത്തിൽ ആഖ്യാനം ചെയ്യാൻ സമയമില്ല. അവയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി നിയമങ്ങളുടെ ഭാഗമായി കൃതജ്ഞത അർപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. നിയമങ്ങൾ കാക്കുന്നവർക്ക് ഭാഗ്യവും നേരവും.

ഈ കാര്യങ്ങളെയും ഇതുപോലുള്ള കാര്യങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച് നാം ബോധവാന്മാരാകയാൽ നമ്മുടെ ജീവദായകനായ യേശുവിന്റെ നാമത്തിലും അധികാരത്തിലും അവിടുത്തെ അനുമതിയോടുകൂടിയും ഞങ്ങൾ സമ്മേളിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ ദൈവത്തെ അറിയുകയും ദൈവത്താൽ അറിയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ പവിത്രവും ക്രമീകൃതവുമായ ജീവിതത്തിനനുഗുണമായ ജീവദായകമായ അദ്ധ്യാപനം രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി സമകാലീനർക്കായി ഞങ്ങൾ സമ്മേളിച്ചിരിക്കുന്നു.

നാലാം കാനോന:

ശിഷ്യന്മാരിലും മക്കളിലും നിന്ന് ഗുരുക്കന്മാർക്കും മാതാപിതാക്കൾക്കും അവകാശപ്പെട്ട ബഹുമാനത്തെയും ശിഷ്യന്മാരുടെയും മക്കളുടെയും വിദ്യാഭ്യാസ വിഷയത്തിൽ പ്രകടിപ്പിക്കാൻ യുക്തമായ ശ്രദ്ധയെയും കുറിച്ചു.

അതിനാൽ സഹായകരമായ വീധത്തിൽ മുൻ പറയപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾക്കുശേഷം, കുറപ്പെടുത്താതെ, നീതികരിക്കുന്ന സഭപ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ച് ചില കാര്യങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കുന്നതു യുക്തമായിരിക്കുമെന്നു ഞങ്ങൾ കരുതുന്നു. അവ പ്രകോപിപ്പിക്കാതെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നവയായിരിക്കും. ഈ വിഷയത്തിൽ, മറ്റു കാര്യങ്ങൾക്കു മുമ്പായി മാതാപിതാക്കന്മാരോടും ഗുരുക്കന്മാരോടുമുള്ള ബഹുമാനത്തെക്കുറിച്ചും മക്കളുടെയും ശിഷ്യരുടെയും അച്ഛക്കും, ക്രമീകരണം എന്നിവയെക്കുറിച്ചും പറയാനാണു ഞങ്ങൾ കരുതുന്നത്. എന്തെന്നാൽ പ്രകൃതി അതിന്റെ ദർശനശേഷിയിൽ അത്തരം കാര്യങ്ങൾ ആജ്ഞാപിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സാഹിത്യം അതിന്റെ പ്രബോധനാത്മകതയിലും പിന്തു അതിന്റെ പ്രതീതിയാലും വചനം ആജ്ഞാപനത്താലും ലേഖനം ലിപികൾ വഴിയും ആശയങ്ങൾ പ്രചോദനപരമായും ഭീഷണിയിൽ ഭീതിജനകമായും സ്വസന്താനങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കാനും പഠിപ്പിക്കാനും ജനയിതാക്കളെ പഠിപ്പിക്കാനും അതുപോലെതന്നെ ജനയിതാക്കളെ സംരക്ഷിക്കാനും ബഹുമാനിക്കാനും സന്താനങ്ങളെയും പഠിപ്പിക്കുന്നു. മക്കളും ശിഷ്യന്മാരും കടപ്പാട് എന്ന നിലയും പിതാ

കന്മാരും ഗുരുക്കന്മാരും ഭാഷിണ്യത്തോടെയുമാണ് ഇങ്ങനെ ചെയ്യേണ്ടത്. ഈ കാര്യങ്ങൾ സ്നേഹത്തിലും ബഹുമാനത്തിലും ധാരാളമായി നൽകപ്പെടണം; നന്മകളുടെ ശുശ്രൂഷകന്മാരും മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരും എന്ന നിലയിൽ അങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ സന്തോഷവും ബഹുമാനവും വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ കഴിയും. അപ്പോൾ അവർ ഗർഹണീയരായിത്തീരാതെ വിവേകമുള്ളവരായിത്തീരും. വിവേകമുള്ള ദൈവ്യാപിക എന്ന നിലയിൽ പ്രകൃതിയും പ്രകൃതിനാമനായ കർത്താവ് അധികാരമുള്ള യജമാൻ എന്ന നിലയിലും മാതാപിതാക്കളും അദ്ധ്യാപകരുമായവരോട് ഒരു കാര്യവും മക്കളും ശിഷ്യന്മാരുമായവരോട് മറ്റൊരു കാര്യവും ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ശാരീരികമായ കാര്യങ്ങളാണ് പ്രകൃതിയും ആഗ്രഹിക്കുന്നത്— അത്തരം കാര്യങ്ങൾ ജന്തുക്കൾക്കുപോലും ഉള്ളതുമാണ്— മനസ്സ് ആദ്ധ്യാത്മിക കാര്യങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ ദൈവത്തോട് ഒരു സാമ്യമുണ്ടെന്നു പറയാം. ദൈവവും നാം അവിടുത്തെ “പിതാവു” എന്നു വിളിക്കണം എന്നു ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. അവിടുന്ന് നമ്മെ കൃപാപരം വഴി തന്റെ സ്നേഹ സന്താനങ്ങളായി സ്വീകരിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. മുകളിൽ പറഞ്ഞ രണ്ടു വിഭാഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും ജഡികവും ആത്മീയവും ആയവയ്ക്ക്, ദൈവം നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ചില വിശുദ്ധ ലിഖിത ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്ന് ഇക്കാര്യം വ്യക്തമാണ്: “നിന്റെ മാതാപിതാക്കളെ ബഹുമാനിക്കുക” (പുറ. 20:12). എന്തെന്നാൽ അവർ നിന്റെ കാരണവും ഈ മർത്ത്യലോകത്തിലേയ്ക്കുള്ള നിന്റെ ശാരീരിക ആഗമനത്തിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥരും ആകുന്നു. ആദ്ധ്യാത്മിക ജനനത്തെക്കുറിച്ച് വി. ഗ്രന്ഥം പറയുന്നു: “സുവിശേഷത്തിൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ യേശുക്രിസ്തുവിൽ ജനിച്ചിട്ടു” (1കൊറി. 4:15). അവർ ആദ്ധ്യാത്മികമായി കൃപാപരത്തിന്റെ സന്താനങ്ങളായിത്തീരുന്നതിന് വേണ്ടി അവർക്ക് കാരണവും അദ്ധ്യാപകരുമായിരുന്ന ഒരാളെന്ന നിലയിലാണ് ഇതു പറയുന്നത്. ഈ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി സ്പഷ്ടമായി പ്രതിപാദിക്കുന്ന മറ്റൊരു വധി ഭാഗങ്ങളുണ്ട്.

അതിനാൽ ഈ കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് “നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ വചനത്താൽ ഞങ്ങൾ ഇപ്രകാരം കല്പി

ക്കുകയും ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; ദൈവത്തിനു പ്രസാദകരമായ പ്രസ്തുത രണ്ടു ശാസനകളെയും സംബന്ധിച്ച് മേൽപറഞ്ഞ രണ്ടു വിഭാഗത്തിലും പെട്ടവർ ശ്രദ്ധയുള്ളവരായിരിക്കണം. മാതാപിതാക്കളോട് അവലംബപ്രയുക്തമാകാതെയും പിറുപിറുക്കാതെയും ഇരിക്കണം. മക്കളും ശിഷ്യന്മാരും ദ്രോഹിക്കപ്പെടാതെയും തെറ്റിൽ വീഴാതെയും ഇരിക്കണം. ഈ അനുശാസനങ്ങൾ അനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെ കർത്താവിന്റെ അനുഗ്രഹം സംരക്ഷിക്കട്ടെ. അങ്ങനെ ചെയ്യാത്തവർ ശാപത്തിനും ദൈവത്തിന്റെ പ്രതികാരത്തിനും അർഹരായിത്തീരും.

അഞ്ചാം കാനോന:

പുരോഹിതന്മാരെയും ഡീക്കന്മാരെയും പുതിയ ഉടമ്പടിയിലെ ബലിപീഠത്തിലെ ശുശ്രൂഷകരെയും സംബന്ധിച്ച്: അവരുടെ ശുശ്രൂഷയുടെ ഉന്നതമായ സ്ഥിതിക്കനുസൃതമായി അവർ തങ്ങളുടെ ജീവിതരീതികൾ ക്രമീകരിക്കണം:

സഭാപരമായ ശുശ്രൂഷയുടെ പ്രതീകങ്ങളിലും പ്രതിരൂപങ്ങളിലും നിന്നു ലഭിച്ച അധികാരം വഴി ആത്മവിശ്വാസത്തോടു കൂടെ സംസാരിക്കാൻ ഞങ്ങൾക്ക് അനുവാദമുണ്ട്. അതിനാൽ, ബലിപീഠത്തിലെ ശുശ്രൂഷകരായ പുരോഹിതന്മാർ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ഛായയും സാദൃശ്യവും വഹിക്കുന്നു എന്നും സഭയിലെ ശുശ്രൂഷകരായ ഡീക്കന്മാർ യഥാർത്ഥ ഉന്നത പുരോഹിതന്റെ ശുശ്രൂഷകരായ ഉന്നതങ്ങളിലെ മാലാഖമാരുടെ ഛായയും സാദൃശ്യവും വഹിക്കുന്നു എന്നും ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ പറയാൻ കഴിയും. കാരണം, ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നവരും മനുഷ്യരുടെ പാപങ്ങൾ മോചിക്കുന്നവരും അനുസാണമുള്ള അദ്ധ്യാപകരും ആയിട്ടാണ് പുരോഹിതന്മാർ അവരുടെ പൗരോഹിത്യശുശ്രൂഷയിൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. പരിപൂർണ്ണമായ ഈ മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ കൊണ്ട് അവർ അവരുടെ പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ നിയമം പൂർത്തിയാക്കുന്നു. ‘നീഴലായ’ വസ്തുക്കളുടെ ശുശ്രൂഷകരായിരുന്ന പുരോഹിതന്മാരെക്കുറിച്ച് പഴയ ഉടമ്പടിയിലെ മദ്ധ്യസ്ഥൻ ഇക്കാര്യം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അക്കാര്യം പൊതുവിന്റെ ശുശ്രൂഷകരായ പുരോഹിതന്മാരെ സംബന്ധിച്ചെടുത്തോളം ഏറ്റവും യോഗ്യമാകുന്നതാണ്:

“അവർ അവിടുത്തെ കോപത്തിനും സംതൃപ്തിക്കും അനുസൃതമായി അവിടുത്തെ ബലിപീഠത്തിൽ സുഗന്ധധൂപം അർപ്പിക്കും. അവർ യാക്കോബിനെ അവിടുത്തെ വിധികളും ഇസ്രായേലിനെ അവിടുത്തെ നിയമങ്ങളും പഠിപ്പിക്കും”. ഈ മൂന്നു വിധങ്ങളിലായി പുരോഹിതന്റെ പദവി എത്ര ഉന്നതമാണെന്നു നിയമദായകൻ വ്യക്തമാക്കി. കോപം ജലിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ പ്രാർത്ഥനകളുടെ പരിമളം കൊണ്ടു് അതു പ്രശമിതമാകുന്നു. ജനങ്ങൾ പാപം ചെയ്യുമ്പോൾ അവരുടെ ബലികളുടെ സംതൃപ്തിപ്പെടുത്തൽ കൊണ്ടു് പാപങ്ങൾ മോചിക്കപ്പെടുന്നു. അദ്ധ്യാപനം ആവശ്യമാകുമ്പോൾ അവരുടെ മനസ്സു കവിഞ്ഞൊഴുകുകയും അവരുടെ നാവുകൾ നിയമദായകന്റെ നിയമങ്ങളുടെ ഉത്താനം. ജനങ്ങൾക്കു പകർന്നുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവു് ഉടമ്പടികൾ പുത്തീകരിക്കുന്നവരും പരിപൂർണ്ണമായ കാര്യങ്ങളുടെ അദ്ധ്യാപകരും എന്ന നിലയിൽ, തന്റെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെ “ഭൂമിയുടെ ഉല്പം ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശവും” എന്നു വിളിച്ചു. കാരണം തെറ്റിലായിരിക്കുന്നതു കൊണ്ടു സ്വാദുക്കെടുവരായ ആളുകളെ അവരുടെ അനാസ്വാദ്യത നീക്കി ഉല്പം എന്നപോലെ അവർ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു. തെറ്റിൽ അടിഞ്ഞുകിടക്കുന്നവർക്കു വെളിച്ചം എന്നപോലെ അവർ പ്രകാശം നൽകുന്നു. ആജ്ഞകളും ശാസനകളും നൽകുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ അവിടുന്ന് അരുൾചെയ്യു്: ഉല്പിന്റെ ഉറ കെട്ടുപോയാൽ എന്തുകൊണ്ടു് അതിനു് വീണ്ടും ഉറയുണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കും. അതു് പുറത്തു് എറിയപ്പെടാനും ആളുകളാൽ ചവിട്ടപ്പെടാനും മാത്രമേ കൊള്ളുകയുള്ളു. വീണ്ടും അവിടുന്ന് ഭീഷണിയുടെ സ്വരത്തിൽ ഈ മൂന്നറിയിപ്പു നൽകി: “നിങ്ങൾക്കു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വിവേചനാത്മകമായ ഉത്താനത്തിന്റെ പ്രകാശം നിങ്ങളുടെ വഞ്ചനയും കാപട്യവും ചീത്തകാര്യങ്ങളിലുള്ള തല്പര്യവും മൂലം അന്ധകാരമായിത്തീർന്നാൽ നരകത്തിൽ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സംവരണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അന്ധകാരം എത്രയധികമായിരിക്കും?” അതായതു്, പഠിപ്പിക്കുകയും പാപങ്ങൾ മോചിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ അബദ്ധമായും തലതിരിഞ്ഞ രീതിയിലും പെരുമാറയാൽ ബോധമില്ലാത്തവരെ ആരു പഠിപ്പിക്കും, പാപികൾക്കു്

ആരു മോചനം നൽകും? മൗതികമായ രീതിയിൽ കർത്താവിന്റെ സാമ്യം വഹിക്കുന്നവരും പ്രതീകാത്മകമായി മാലാഖമാരുടെ സാമ്യം വഹിക്കുന്നവരും തങ്ങളുടെ വഴിയിലെ ചുവടുവയ്പുകൾ സ്വന്തം മാതൃകകളുടെ രീതിയിൽ ക്രമീകരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അവർ സത്യത്തോടു ബന്ധമില്ലാത്തവരാണെന്നു ശുദ്ധാത്മാക്കൾ സംശയിക്കും. കാരണം, അയാൾ ഒരു മാതൃകാസംവഹകനെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ ശിഷ്യന്മാർ അപ്പസ്തോലന്റെ ഈ കുറപ്പെടുത്തൽ അനുസ്മരിക്കട്ടെ: “മറുത്തുവരെ പഠിപ്പിക്കുന്നവരായ നിങ്ങൾ നിങ്ങളെത്തന്നെ പഠിപ്പിക്കുന്നില്ലേ?” (റോമ 2:21) “മറുത്തുവരോടു പ്രഖ്യാപനം നടത്തിയവനായ ഞാൻതന്നെ പുറംതള്ളപ്പെട്ടവനായിത്തീരരുതല്ലോ” (1കൊരി. 9: 27).

ഇവയെക്കാളെല്ലാം കൂടുതൽ ഭീതിദായകമായ ഒരു കാര്യമുണ്ടു്. “എന്റെ സ്നേഹിതാ, കല്യാണവസ്യങ്ങളില്ലാത്ത അവസ്ഥയിൽ ഇവിടെ പ്രവേശിക്കുവാൻ താങ്കൾക്കു് എങ്ങനെ കഴിഞ്ഞു? ഇയാളെ കൈകാലുകൾ ബന്ധിച്ചു് പുറത്തുള്ള അന്ധകാരത്തിലേയ്ക്കു് എറിഞ്ഞുകളയുക” (മത്താ. 22:12-13). അനേകം വൈദികരും ഡീക്കന്മാരും വലതുഭാഗം കൈവിടുകയും ഇടതുഭാഗം കൈയടക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നതായി ഞങ്ങൾക്കു് അറിവുലഭിച്ചു. അവർ ശരീരത്തിന്റെ കാര്യം ശ്രദ്ധിക്കുന്നവരും ആത്മാവിന്റെ കാര്യം അവഗണിക്കുന്നവരുമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. തെറ്റും അധർമ്മികവുമായ വിധത്തിൽ അവർ സ്വീകാര തിരസ്കാരങ്ങൾ നടത്തിയിരിക്കുന്നു. അവർ അവരുടെ ചെയ്തികളിലും കണക്കു കൂട്ടലുകളിലും വഴിതെറ്റിയവരായിരിക്കുന്നു. അവരിൽ പലരും തങ്ങൾക്കു ഭരമേല്ക്കപ്പെട്ട ശുശ്രൂഷയ്ക്കു യോജിച്ചതായ ചാരിത്ര്യപൂർണ്ണവും ശ്രേഷ്ഠവുമായ ജീവിതശൈലിയിൽ നിന്നു വ്യതിചലിച്ചിരിക്കുന്നു. അവിശുദ്ധവും നിയമവിരുദ്ധവുമായ വിവാഹബന്ധങ്ങളിൽ അവർ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവർ കാരണമായി പശുരോഹിത്യം അവജ്ഞയോടെ വീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. ഭരണാധികാരം നിന്ദിക്കപ്പെടുന്നു, ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസം തന്നെ അനാദരിക്കപ്പെടുന്നു. ജനങ്ങളും പുരോഹിതന്മാരെപ്പോലെ ആയിത്തീരുന്നു. അദ്ധ്യാപകരുടെ കർത്തൃത്വം കഴിഞ്ഞു ജീവിതം അദ്ധ്യാപനങ്ങളെത്തന്നെ ദുർബ്ബലമാക്കി.

അതിനാൽ മിശിഹായുടെ ശുശ്രൂഷകന്മാർക്കും ഭാസന്മാർക്കും യോജിച്ച രീതിയിൽ ബഹുമാന്യമായ സമ്പ്രദായങ്ങളുടെ മാതൃകകളാൽ തങ്ങളുടെ ജീവിതരീതിയെ ആകെ അന്തസ്സാർ താക്കാൻ ബഹുമാന്യതയുള്ള എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളിലും പെട്ട വരെ 'നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ വചന'ത്താൽ ഞങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുകയും അവരോടു് ആജ്ഞാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സ്വയം കുറപ്പെടുത്താത്ത, മറയ്ക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കളോടുള്ള പരിചയം മൂലം പഴിക്കപ്പെടാത്ത, ലജ്ജയാൽ ആക്രമിക്കപ്പെടാത്ത, പരിഹാസത്താൽ സ്തർശിക്കപ്പെടാത്ത വിശ്വസ്തമായ മനഃസാക്ഷിയോടു കൂടി അവർ ജീവിക്കണം. അവർ യുക്തിബോധമുള്ളവരായിരിക്കണം. ദുഷിതരാകാതെ, തങ്ങൾക്കു രേമേലിക്കപ്പെട്ട ജനങ്ങൾക്കു് സ്വഗ്ഗത്തിലേയ്ക്കു നയം കണേ വഴികളിൽ വഴികാട്ടികളായി മിശിഹായുടെ ദിനംവരെ അവരുടെ ശുശ്രൂഷയിലും ജീവിതരീതികളിലും നിലനിൽക്കണം. ഈ പറഞ്ഞ വിധത്തിൽ ആയിരിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കു് നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ദിനത്തിൽ വളരെ ആത്മവിശ്വാസമുണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ ധിക്കാരികളായിരിക്കാൻ ധൈര്യപ്പെടുന്നവർക്കു് യുഗങ്ങളുടെ വിധികർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ ശിക്ഷാവിധിയും ശാപവും സംവരണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ആറാം കാനോൻ:

വിശുദ്ധസ്ഥലത്തെ പാത്രങ്ങൾ കയ്യടക്കാനും പള്ളികളുടെയും സന്യാസശ്രമങ്ങളുടെയും ഹോസ്റ്റലുകളുടെയും മെത്രാസനങ്ങളുടെയും സമ്പത്തു കൊള്ളയടിക്കാനും ഉദ്യമിക്കുന്നവൈദികരെയും ഡീക്കന്മാരെയും കുറിച്ചു്:

വിശ്വസനീയരായ ആളുകൾ താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ പിതാക്കന്മാരുടെ കൗൺസിലിൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യൂ; ബഹുമാന്യതയുടെ വിശിഷ്ടകല്പായം അണിയുന്നവരുടെ വൈദികരുടെയും ഡീക്കന്മാരുടെയും പദവികൾ വഹിക്കുന്നവരുമായ ചിലരുണ്ടു്. പുരമേ അവർക്കു് യഥാർത്ഥ വൈദികരുടെയും ഡീക്കന്മാരുടെയും രൂപവും അലങ്കാരവും മുണ്ടെങ്കിലും അവർ അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളാൽ അവരുടെ പദവികൾക്കു് അന്യരാണ്. അവർ വിശുദ്ധപാത്രങ്ങൾ

ആഗ്രഹിക്കുകയും പുറജാതികൾക്കു യോജിച്ച വിധത്തിൽ ആ പാത്രങ്ങൾ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ശിക്ഷാവിധിയെക്കുറിച്ചോ സുവിശേഷ പ്രസംഗകന്റെ ഉപാലംഭം നിറഞ്ഞ ഈ ഉദീരണത്തെക്കുറിച്ചോ അവർക്കു് അല്പവും ഭയമില്ല; 'വിഗ്രഹങ്ങളെ വെറുക്കുന്ന നിങ്ങൾ വിശുദ്ധസ്ഥലത്തെ കൊള്ളയടിക്കുന്നുവോ?' (റോമ. 2:22).

ഇനി വേറൊരു കൂട്ടം പുരോഹിതന്മാരും വിശ്വാസികൾ എന്ന കപടനാമം ധരിക്കുന്നവരുമുണ്ട്. അവർ പള്ളികളുടെയും മെത്രാസനങ്ങളുടെയും സമ്പത്തു് കൊള്ളയടിക്കുന്നു. കണ്ടുപിടിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അവർ കള്ളപ്രമാണങ്ങൾ കെട്ടിച്ചമയ്ക്കുന്നു. ദൈവികസ്ഥാപനങ്ങൾക്കു നൽകപ്പെട്ട ഭൂമി മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങൾ, തുടങ്ങിയവയെല്ലാം അത്തരം പ്രമാണങ്ങൾ വഴി അവർ സ്വന്തംപേരിലോ സ്വന്തം മക്കളുടെ പേരിലോ ആക്കിത്തീർക്കുന്നു. വിശ്വാസികൾ ദൈവികസ്ഥാപനങ്ങൾക്കു ഭാഗമോ സ്റ്റോത്രകാഴ്ചയോ ആയി സമർപ്പിക്കുന്ന പണംകൊണ്ടു വാങ്ങുന്ന വസ്തുക്കൾ അവർ സ്വന്തം പേരിലാക്കുന്നു. വിശ്വാസികൾ സ്വന്തം പാപങ്ങളുടെ പ്രക്ഷാളനത്തിനു വേണ്ടി സമർപ്പിക്കുന്ന ധനമാണു് ഇക്കൂട്ടർ ഇങ്ങനെ ദുർവിനിയോഗം ചെയ്യുന്നതു്. അവർ ഇപ്രകാരം മോഷ്ടിക്കുകയും കൊള്ളയടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു് ദൈവത്തിന്റെ കയ്യിൽ നിന്നത്രേ. അവർക്കു് അതിൽ കുലുക്കമില്ല. കുററബോധം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ബാധിക്കുന്നുമില്ല.

സ്വന്തം നാശത്തിൽ ഉത്സാഹശാലികളായ ഈ ധിക്കാരികളെ തഥാക്രമിത 'പുരോഹിത'ന്മാരും അന്തഃസാര വിഹിനരായ 'വിശ്വാസികളും ആയവരെ—ഞങ്ങൾ പ്രബോധിപ്പിക്കുകയും കുറപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവത്തിനുവേണ്ടി സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കൾ അവരുടെ കൈവശമുള്ളതു് ഉടൻ തന്നെ തിരിച്ചു കൊടുക്കാൻ 'നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ വചന'ത്താൽ ഞങ്ങൾ ആജ്ഞാപിക്കുന്നു. തപരിതമായ ശിക്ഷ തലയിൽ വീഴുംമുമ്പു് വിശുദ്ധസ്ഥലങ്ങളുടെവക വസതുക്കൾ അവർ തിരിച്ചുൽപിക്കട്ടെ.

സാധനങ്ങൾ വാങ്ങിയതു് പുരോഹിതന്മാരുടെയോ വിശ്വാസികളുടെയോ പേരിലാണെങ്കിൽ, അഥവാ, ദൈവിക വാസസ്ഥലങ്ങളുടെ പേരിൽ വസ്തുക്കൾ വാങ്ങിയതു സംബന്ധിച്ച പ്രമാണങ്ങൾ ഏതെങ്കിലും ക്രൈസ്തവരുടെ കൈവശമുണ്ടെങ്കിൽ, അവർ ആ വസ്തുക്കളും പ്രമാണങ്ങളും പ്രസ്തുത സ്ഥാപനങ്ങളെ തിരിച്ചേൽപ്പിക്കട്ടെ. അവർ വേറൊരു തരത്തിലും പ്രവർത്തിക്കരുതു് എന്ന് "നമ്മുടെ കർത്താവായ മിശിഹായുടെ വചന"ത്താൽ ഞങ്ങൾ ആജ്ഞാപിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ ദൈവാലയത്തിന്നും അനുബന്ധ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും വേണ്ടിയുള്ള വസ്തുവകകൾ വിശ്വാസികൾ അവരുടെ സ്വന്തം പേരിലോ മക്കളുടെ പേരിലോ വാങ്ങിയിട്ടുണ്ടാവും. ഇതു് അത്യാഗ്രഹം മൂലം തന്ത്രപരമായി ചെയ്തതാകാം, അല്ലെങ്കിൽ, സഭാസ്നേഹികൾ എന്ന നിലയിൽ ഉത്തമ വിശ്വാസത്തോടുകൂടി ചെയ്തതാകാം. ഏതു വിധത്തിലായാലും അവർ അവയ്ക്കു് ഒഴിമുറി പ്രമാണങ്ങൾ എഴുതുകയും അവയും വാങ്ങൽ സംബന്ധിച്ച പ്രമാണങ്ങളും വസ്തുക്കൾ സഹിതം ദൈവാലയങ്ങളിൽ ഏല്പിക്കുകയും വേണം. ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം തക്കം കൂടാതെയും സ്ഥലത്തെ അധികാരിയായ മെത്രാന്റെ അറിവോടുകൂടിയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. മറ്റേതെങ്കിലും വിധത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതു് "നമ്മുടെ കർത്താവായ മിശിഹായുടെ നാമത്തിൽ," ഞങ്ങൾ വിലക്കുന്നു. ഇനിമേൽ വിശുദ്ധ ഭവനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഏതു വസ്തു വാങ്ങിയാലും അതു ആ വിശുദ്ധഭവനത്തിന്റെ പേരിൽത്തന്നെ വാങ്ങേണ്ടതാണ്. അതു സാധ്യമല്ലാത്ത സാഹചര്യങ്ങളിൽ—വസ്തു ഇടപാടു കാര്യങ്ങളിൽ നല്ല പരിചയമില്ലാത്തതു കൊണ്ടാണ് ഞങ്ങൾ ഇങ്ങനെ പറയുന്നതു്—മറ്റൊരുടയെങ്കിലും പേരിൽ വസ്തുക്കൾ വാങ്ങിയാൽ ഉടനെതന്നെ അതിന്റെ ഉടമസ്ഥത സംബന്ധിച്ച ഒരു ഒഴിമുറിപ്രമാണം എഴുതി മുദ്രവയ്ക്കേണ്ടതാണ്. പള്ളിയുടെയോ സന്യാസാശ്രമത്തിന്റെയോ വകയായിട്ടുള്ള ഏതു് വസ്തുവും ആ പള്ളിയിലോ ആശ്രമത്തിലോ സുരക്ഷിതമായ ഒരു സ്ഥാനത്തു സൂക്ഷിച്ചു വയ്ക്കേണ്ടതാണ്. അല്ലെങ്കിൽ മിശിഹായുടെ ദിനത്തെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുകയും അതിനെ യേശുപ്പടുകയും ചെയ്യുന്ന സത്യസന്ധനായ ഒരു വ്യക്തിയുടെ വീട്ടിൽ സൂക്ഷിക്കണം. മറ്റൊരു തരത്തിൽ

പ്രവർത്തിക്കാൻ ഒരു ക്രൈസ്തവനും അനുവാദമില്ലെന്ന് 'മിശിഹായുടെ വചനത്താൽ' ഞങ്ങൾ അറിയിക്കുന്നു. ഇതിനെതിരായി ആരെങ്കിലും പ്രവർത്തിച്ചാൽ അവന്റെ മേലും അവന്റെ ഭവനത്തിന്മേലും ദൈവകോപം എന്നേക്കും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ.

ഏഴാം കാനോന:

തങ്ങളുടെ സമ്പത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം വിശുദ്ധ ഭവനങ്ങളിലൂടെ ദൈവത്തിന്നു നൽകുന്ന കാരണവന്മാരുടെ മരണപത്രികവഴിയുള്ള ഭാഗങ്ങളെ തെറ്റായ വിധത്തിൽ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന അവകാശികളെക്കുറിച്ചു്.

നിത്യസമ്മാനങ്ങൾക്കുള്ള മറ്റേലോകം കാത്തിരിക്കുന്നു എന്ന്, ദ്രവ്യമായ വിശ്വാസമുള്ളവർ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുന്നു. അവർ തങ്ങളുടെ സമ്പത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം ദൈവത്തിനായി മാറ്റിവയ്ക്കുന്നു. ദൈവാലയങ്ങൾ, സന്യാസാശ്രമങ്ങൾ, ആസ്പത്രികൾ, വിദ്യാലയങ്ങൾ, മെത്രാസനങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ നിർമ്മിക്കുന്നതിനോ പുഷ്പിപ്പെടുത്തുന്നതിനോ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനോ വേണ്ടിയായിരിക്കും അവർ അങ്ങനെ സമ്പത്തു നീക്കിവയ്ക്കുന്നതു്. തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളുടെ ക്ഷാളനത്തിന്നും ആത്മാക്കളുടെ മോചനത്തിന്നും ബന്ധുജനങ്ങളുടെ സംരക്ഷണത്തിന്നും വേണ്ടിയാണ് അവർ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു്. തങ്ങളുടെ നിക്ഷേപങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെയും അവിടുത്തെ ഭാസന്മാരുടെയും കൈകളിൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന വിശ്വാസത്തോടെ അവർ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നു. അതായതു്, അനശ്വരസമ്പത്തിനു വേണ്ടി നശ്വരമായ സമ്പത്തു് അവർ നിക്ഷേപിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ചെയ്തു് അവർ ഈ ലോകത്തുനിന്നു പിരിഞ്ഞു് സ്വർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നു. എന്നാൽ കാരണവന്മാർക്കു ശേഷം ഉടമസ്ഥത കൈവശപ്പെടുത്തുന്ന അവിശ്വസ്തരായ അവകാശികൾ സാദരസ്മരണാർഹരായ കാരണവന്മാരുടെ മരണപത്രങ്ങളെ റദ്ദു ചെയ്യുകയുണ്ടാകുന്നു. ദൈവത്തിനുവേണ്ടി മാറ്റി വച്ചിരിക്കുന്ന സമ്പത്തു് തട്ടിയെടുത്തുകൊണ്ടു് അവർ ദൈവത്തെ വഞ്ചിക്കുന്നു. രാജാക്കന്മാരുടെയും രാജാക്കന്മാരുല്ലാത്തവരുടെയും ലോകത്തിലെ നേതാക്കളുടെയും കർത്താവായ ദൈവത്തിനായി നൽകപ്പെട്ടവ മാറ്റിക്കളയാൻ നിർത്തലാക്കണം. അവർ

പ്രേരിതരാകുന്നു. ഇത്തരം വഞ്ചനയ്ക്കെതിരായി പഴയ കാലത്തെ പിതാക്കന്മാരുടെ നിയമങ്ങളിൽ ശാപം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. 'അപ്പസ്തോലപ്രവർത്തനങ്ങൾ' എന്ന ദിവ്യ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഏകനിയമാസിയനെയും അയാളുടെ ഭാര്യയായ സഹിറായെയും സംബന്ധിച്ച ആഖ്യാനത്തിൽ ഈ വിഷയം പരാമുഖമാകുന്നു. അവർ തങ്ങളുടെ സമ്പത്തു ദൈവത്തിനായി നീക്കിവെച്ചു. സ്വത്തു വിറ്റുകൊടുത്ത പണത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം അവർ ശ്രീഹന്മാരുടെ മുമ്പിൽ സമർപ്പിച്ചു, ഒരു ഭാഗം അവർ ഉളിച്ചുവെച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ പരീക്ഷിക്കാനുള്ള വഞ്ചനാപരമായ ലക്ഷ്യത്തിൽ അവർ യോജിച്ചു. എന്നാൽ ആ വഞ്ചന മറഞ്ഞിരുന്നില്ല. പന്ത്രണ്ടു ശ്രീഹന്മാരുടെ തലവനായ 'സത്യപാഠ' ആ വഞ്ചന വെളിപ്പെടുത്തി. അപ്പസ്തോലന്റെ തീരുമാനമാകുന്ന ദൈവിക ശിക്ഷാവിധിയിലൂടെ സംഭവിച്ച ആകസ്മികവും ഭീതിജനകവുമായ മരണത്താൽ ആ മനുഷ്യനും അയാളുടെ ഭാര്യയും അവരുടെ മോഷണത്തിനു പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്തു. നൽകുകയും പിന്നീട് അതിൽ റിനു മോഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തവർ ശിക്ഷാവിധിയിൽ നിന്നും രക്ഷപെട്ടില്ലെങ്കിൽ— ഒരിക്കൽ വേർതിരിക്കപ്പെടുകയും ദൈവത്തിങ്കലേയ്ക്ക് ഉയർത്തപ്പെടുകയും ചെയ്ത ഒരു സമർപ്പിത വസ്തുവാണു് അവർ മോഷ്ടിച്ചതു്— കൊടുക്കാതിരിക്കുകയും വിശ്വസിച്ചെല്പിക്കപ്പെട്ട മുതൽ വഞ്ചിച്ചെടുക്കാനും സ്വന്തമാക്കാനും ഉദ്യമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കുള്ള ശിക്ഷ എത്രയധികമായിരിക്കും?

അതിനാൽ പിതാക്കന്മാരുടെ സിനഡ് ശാപവും സ്വസ്തിയമായ ശിക്ഷാവിധിയും സഹിതം ഇങ്ങനെ ആജ്ഞാപിച്ചിരിക്കുന്നു: മരിച്ചുപോയ കാർണവന്മാരുടെ മരണപത്രത്തിലെ നിർദ്ദേശങ്ങളെ—അതുമൂലം സ്രീധനത്തിന്റെ ബാധ്യതകൾ നിറവേറ്റപ്പെടാതിരിക്കുകയോ ഉത്തമണ്ണന്മാരോടുള്ള ബാധ്യതയ്ക്കു ഭേദം വരുകയോ ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ— അന്നു ഒരിക്കൽ ഏതു ക്രിസ്ത്യാനിയും ചെയ്യുന്നതു് ദൈവിക ഭവനങ്ങളെയും പാവപ്പെട്ടവരെയും വഞ്ചിക്കുകയും അവയുടെ അവകാശങ്ങൾ നിഷേധിക്കുകയുമാണു്. യഥാർത്ഥ വിശ്വാസികൾ പൈതൃകമായി മാറിവെച്ച സമ്പത്താണു് ഇപ്രകാരം അപഹരിക്കുന്നതു്. ഇങ്ങനെ ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ പ്രസ്തുത സമ്പത്തു്

സ്വന്തം അധീനതയിൽ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയോ സന്താനങ്ങൾക്കു് പൈതൃകമായി നൽകുകയോ ചെയ്യരുതു്. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നവർ മിശിഹായുടെ വചനത്താൽ അന്യരും ശപിക്കപ്പെട്ടവരും ആയിത്തീരും. പിതാക്കന്മാർ മോചിപ്പിച്ച അടിമകളെ വീണ്ടും അടിമത്തത്തിൽ ആക്കുന്നവരെ സ്വതന്ത്ര മനുഷ്യരെ മോഷ്ടിച്ചു് അടിമകളായി വിൽക്കുന്നവരെപ്പോലെ സഭ ബഹിഷ്കരിക്കുകയും തിരസ്സറിക്കുകയും ചെയ്യും. മുകളിൽ പറഞ്ഞ എല്ലാ കാര്യങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച ഒരു പ്രഖ്യാപനം വായിക്കപ്പെടുന്നതാണു്.

എട്ടാം കാനോന:

സഭയിലെ പ്രാർത്ഥനകളെ അവജ്ഞാപൂർവ്വം വീക്ഷിക്കുന്നവരെയും മിശിഹായുടെ രഹസ്യങ്ങളുടെ സ്വീകരണത്തെ പരിഹസിക്കുന്നവരെയും സന്യാസികൾ എന്ന കപടവേഷത്തിൽ ഭവനരഹിതരായി പുററിനടക്കുകയും തങ്ങളുടെ പുറംസ്രീകളെ കൊണ്ടുനടക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെയും ഒരേ ആശ്രമത്തിൽ ഒന്നിച്ചുതാമസിക്കുന്ന സ്രീപുരുഷന്മാരെയും കുറിച്ചു്:

വിവേകികളായ ആളുകൾ താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ സിനഡിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തി: ചിലയാളുകൾ നസ്രായ പ്രതക്കാർ, സന്യാസികൾ, താപസർ തുടങ്ങിയവരുടെ ബഹുമാന്യമായ വേഷങ്ങൾ വഞ്ചനാപരമായി ധരിച്ചുകൊണ്ടു നടക്കുന്നു. സ്ഥിരമായ വാസസ്ഥലമില്ലാതെ അവർ അലഞ്ഞു നടക്കുന്നു. ഗ്രാമങ്ങളിലും നഗരങ്ങളിലും കൂടെ അവർ നീങ്ങുന്നു. ഉപവാസം, പ്രാർത്ഥന, വിശുദ്ധ രഹസ്യങ്ങളുടെ സ്വീകരണം തുടങ്ങിയവയെ അവർ പരിഹസിക്കുന്നു. വേറെ ചിലർ കുറുക്കൂടെ നികൃഷ്ടമായ തട്ടിപ്പു നടത്തുന്നവരാണ്. അവർ ഉന്നത നിലയിലുള്ള വസ്രം ധരിച്ച സ്രീകളെ തങ്ങളുടെ കൂടെ കൊണ്ടു നടക്കുന്നു. ഒരേ സന്യാസ ഭവനത്തിൽ സ്രീപുരുഷന്മാർ ഒരുമിച്ചു താമസിക്കുന്ന രീതിയും ഉണ്ടു്. ഇത്തരം തട്ടിപ്പുകളും കത്തഴിഞ്ഞ സമ്പ്രദായങ്ങളും മൂലം വിശ്വാസികൾ ഇടറിപ്പോകുന്നു, അവിശ്വാസികൾ പരിഹസിക്കുന്നു, ബോധനം നിഷ്ഫലമായി ഭവിക്കുന്നു.

അതിനാൽ സിനഡ് താഴെ പറയുന്ന വിധം തീരുമാനിക്കുകയും 'ദൈവവചന'ത്താൽ ആജ്ഞാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു:

ബഹുമാന്യമായ കപ്പായങ്ങൾ ധരിക്കുകയും നസ്രായപ്രതകാരെപ്പോലെ ദാരിദ്ര്യത്തിൽ ജീവിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ അവരുടെ പിതാവിന്റെ വേനത്തിലോ പള്ളിയിലെ വൈദികന്റെ വേനത്തിലോ സമീപത്തുള്ള സന്യാസാശ്രമത്തിലോ അപർക്കവേണ്ടി പ്രത്യേകമായ ഒരു വാസസ്ഥലം ക്രമീകരിക്കണം. എന്നാൽ പഠനത്തിലുള്ള താൽപര്യം മൂലം വിശുദ്ധലിഖിതങ്ങളിൽ ബോധനം നടക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു പോകാൻ അവർ ഉത്സുകരാവുകയാണെങ്കിൽ അവർ സ്വന്തം രൂപതയിലെ മെത്രാനിൽ നിന്നും “സമാധാനക്കത്തുകൾ” സമ്പാദിക്കണം. തലതിരിഞ്ഞ സമ്പ്രദായങ്ങളിൽനിന്നും പാപത്തിനു പ്രേരകമായ അലഞ്ഞു തിരിയലിൽ നിന്നും മനസ്സിനെ നിവർത്തിപ്പിക്കുന്നതിനായി അവർ പ്രാർത്ഥനയിലും സഭയുടെ ഉപവാസത്തിലും പാപവിമോചകമായ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളുടെ സ്വീകരണത്തിലും നിരന്തരമായി ഏർപ്പെടണം. അങ്ങനെ അവർ ശുദ്ധീകരണവും പൈതൃകവുമായ നിയമങ്ങളുടെ നകത്തിനു കീഴിലേയ്ക്കു സമാനീതരാകും. വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷന്റെ കീഴിലുള്ള വൈദികരായിട്ടോ, അദ്ധ്യയ്യപ്രധാനികളുടെ കീഴിലുള്ള അദ്ധ്യയതാക്കളായിട്ടോ, ലജ്ജയില്ലാതെ കരകൗശല വേലകൾ ചെയ്യുന്നവരായിട്ടോ ആക്ഷേപത്തിനിടയില്ലാത്ത അദ്ധ്യാപനം ചെയ്യുന്നവരായിട്ടോ അവർ വിധേയത്വത്തോടെ ജീവിക്കട്ടെ. ഉപവാസം, പ്രാർത്ഥന, വിശുദ്ധരഹസ്യങ്ങളുടെ സ്വീകരണം എന്നിവയെ ക്രൈസ്തവരാരും പരിഹസിക്കരുതെന്നും “ദൈവവചനത്താൽ” ഞങ്ങൾ ആജ്ഞാപിക്കുന്നു. സഭാപരമായ കല്പനകളെയും പരിഹസിക്കാൻ പാടില്ല. ആരും സ്രീയെളുടെ കൊണ്ടുനടക്കുകയോ അവളോടൊത്തു് ഒരു സന്യാസാശ്രമത്തിലോ മുനിയറയിലോ താമസിക്കുകയോ ചെയ്യാൻ പാടില്ല. സ്രീകളുടെ സന്യാസവേനങ്ങളിൽ പുരുഷന്മാർ താമസിക്കാൻ പാടില്ല. ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം “ദൈവവചന”ത്താൽ ഞങ്ങൾ ആജ്ഞാപിക്കുകയാണ്. മറിച്ചു് ആരെങ്കിലും ചെയ്യുന്നതായി കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടാൽ അയാൾ അനർഹമായി എടുത്തണിഞ്ഞിട്ടുള്ള ബഹുമാന്യമായ കപ്പായം അയാളെകൊണ്ടു് ഉഴുരിക്കുകയും സഭയിൽനിന്നു് അയാളെ അകറ്റുകയും ചെയ്യും. അയാളെ ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ സഹായിക്കുകയോ അയാളെ

മായി സഹകരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന എല്ലാവരും ശപിക്കപ്പെട്ടവരായിരിക്കും. അങ്ങനെ സഹായിക്കുന്നവരുടെ മേലും സഹായിക്കപ്പെടുന്നവരുടെ മേലും ദൈവകോപം ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ. കത്തഴിഞ്ഞ സമ്പ്രദായങ്ങളിൽ നിന്നു പിന്തിരിയുകയും മുകളിൽ പറഞ്ഞ കല്പനകൾ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ അവർക്കു മാപ്പു ലഭിക്കാതിരിക്കട്ടെ. സ്രീകളുടെ സന്യാസാശ്രമത്തിൽ വസിക്കുന്ന പുരുഷന്മാരും പുരുഷന്മാരുടെ സന്യാസാശ്രമത്തിൽ വസിക്കുന്ന സ്രീകളും കുറെ സമയത്തേയ്ക്കു് സുരക്ഷിതമായ ഒരു സ്ഥലത്തു് പാപ്പിക്കപ്പെടണം. തത്ത്വദീക്ഷയില്ലായ്മയുടെ സംശയത്തിൽ നിന്നകന്നു് കരസമയം അവർ അവിടെ കഴിയട്ടെ. — ഇങ്ങനെ വസിക്കുന്ന സമയം ആവശ്യമനുസരിച്ചു് ഒരു രാത്രിയോ ഒരു ദിവസമോ ആകാം. ഇപ്രകാരം ദൈവത്തിന്റെ നാമവും അവിടുത്തെ ബോധനവും ഭൃഷണവിമുക്തമാകട്ടെ. ഇത്തരം ആളുകൾ അത്തതു സ്ഥലത്തെ മെത്രാന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ തിരുത്തപ്പെടണം. മെത്രാന്മാർ അനുസരണമുള്ള മക്കളെ എന്നവിധം അവരെ തിരുത്തുകയോ അനുസരണമില്ലാത്ത മക്കളെ എന്നവിധം അവരെ പുറത്താക്കുകയോ ചെയ്യട്ടെ.

ഒമ്പതാം കാനോൻ :

ഞായറാഴ്ചകളിലെയും തിരുന്നാളുകളിലെയും സഭാപരമായ സമ്മേളനങ്ങൾ ഭേദിക്കുകയും സാധാരണ ജനങ്ങളെ നിഷ്ഠയില്ലായ്മയും അലഞ്ഞു തിരിയലും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സന്യാസാശ്രമങ്ങളെയും സന്യാസികളുടെ മറ്റു വാസസ്ഥലങ്ങളെയും കുറിച്ചു്:

നമ്മുടെ പ്രകൃതിയുടെ ശത്രുവായ സാത്താൻ സഭയുടെ ശുദ്ധഗതിക്കാരായ മക്കളുടെ മനസ്സുകളിൽ ചിന്താക്കഴപ്പും ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു് സകല വിധത്തിലും ശ്രമിക്കുന്നു; വഴിതെറ്റിക്കുന്നവരുടെ കാപട്യപൂർണ്ണമായ ചാതുര്യങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചു് അവരെ നശിപ്പിക്കാൻ ഉത്സാഹിക്കുന്നു. നസ്രായപ്രതവും സന്യാസവും ആദരണീയങ്ങൾ തന്നെ. ധീരാത്മാക്കൾ അതിന്റെ നിയമങ്ങൾ അനുസരിച്ചു് അതിന്റെ ഉത്തമ മാതൃകകൾ ആവിഷ്കരിക്കുന്നുണ്ടു്. സഭയുടെ ശത്രു ഈ പ്രസ്ഥാനത്തെ ഭൂഷിപ്പിക്കുകയും ആത്മീയമായി കത്തഴിഞ്ഞ

സ്വഭാവം കൊണ്ട് അതിനെ സഭാഭവനത്തിലെ അംഗങ്ങൾക്ക് മാർഗ്ഗവിഷ്ണുവും പുറത്തുള്ളവർക്കു പരിഹാസവിഷയവും ആക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ, സിനഡിൽ താഴെ പറയുന്ന വിവരം ലഭിച്ചു: അസ്സീറിയായിലും സമീപപ്രദേശങ്ങളിലും ചില സന്യാസാശ്രമങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഗ്രാമങ്ങൾക്കു പുറത്തു സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അവയിൽ ചിലവ പുരുഷന്മാർക്കും മറ്റു ചിലവ സ്ത്രീകൾക്കും വേണ്ടിയുള്ളവയാണ്. എന്നാൽ രണ്ടിലും സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരും ക്ലേശം ആയ വിധത്തിലും പരിസരവീക്ഷണം ഇല്ലാതെയും കഴിയാറിരുന്നു. ഇതിനു പുറമെ, ഒരു പ്രത്യേക സ്ത്രീ താമസിക്കുന്ന ഒരു ക്സീലുമുണ്ട്. പല പുരുഷന്മാരും പലപ്പോഴും അവളോടൊത്ത് അവിടെ പ്രവേശിക്കുകയും പുറത്തുപോകുകയും ചെയ്യുന്നതായി പിടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവരെ സംബന്ധിച്ച് അനാശാസ്യരുടെ സംശയം ഉണ്ട്. അത് നസ്രായപ്രതക്കാർക്കു ചേരുന്നതല്ല.

അതിനാൽ സ്വർഗ്ഗീയമായ അധികാരം അനുസരിച്ചും മുമ്പിലത്തെ കാനോനയിൽ ഞങ്ങൾ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള നിയമത്തിന് അനുസൃതമായും ഞങ്ങൾ തീർപ്പു കൽപ്പിക്കുന്നു: ഒരു സ്ത്രീ തനിയെ ഒരു ക്സീലിലോ ഒരു മാത്തിലോ താമസിക്കാൻ പാടില്ല. സാധിക്കുമെങ്കിൽ സ്ത്രീകൾക്ക് അത്തരം പാർപ്പിടം തന്നെ ഉണ്ടാകാൻ പാടില്ല. എന്നാൽ ഉണ്ടായിരുന്നു അഥവാ ഉണ്ട് എങ്കിൽ ഒരു പാർപ്പിടത്തിൽ അനവധി സ്ത്രീകൾ താമസിക്കണം. ഏറ്റവും കുറഞ്ഞത് നാലോ അഞ്ചോ പേർ വേണം. അങ്ങനെ ആവുമ്പോൾ നസ്രായപ്രതത്തിന് യോജിച്ച സാമൂഹ്യ സമ്പർക്കംകൊണ്ടു സ്ത്രീകളുടെയിടയിൽ കത്തഴിഞ്ഞ സമ്പ്രദായം അവസാനിപ്പിക്കാൻ കഴിയും. വിനയപൂർണ്ണമായ ഈ നിയമം ലംഘിക്കാൻ ഉദ്യമിക്കുന്നവർ ആരായാലും അയാൾ “മിശിഹായുടെ വചനത്താൽ” ശപിക്കപ്പെടും.

കർത്താവിന്റെ ശരീര രക്തങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഞായറാഴ്ചകളിലും തിരുന്നാളുകളിലും സഭയുടെതായ സംമ്മേളനങ്ങൾ വിട്ടുപോകാൻ സന്യാസാശ്രമങ്ങളിലും ക്സീലുകളിലും അലഞ്ഞു നടക്കാനും ആർക്കും അനുവാദമില്ല.

എന്നാൽ ഒരാരം സന്യാസാശ്രമങ്ങളിലോ ക്സീലുകളിലോ പോയി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനോ കാഴ്ചകൾ സമർപ്പിക്കുന്നതിനോ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത് കത്തോലിക്കാസഭയിലെ അർപ്പണത്തിന്റെയും നേർച്ചകാഴ്ചകളുടെയും ദിവസങ്ങളിലാണെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ അയാളെ തടയുന്നില്ല.

പത്താം കാനോന:

പണ്ടത്തെ ആളുകളുടെ ഉത്സാഹംകൊണ്ടു നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതും പിന്നീടുള്ളവരുടെ ഉപേക്ഷമൂലം നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ വിശുദ്ധ വേനങ്ങളെപ്പറ്റി:

ദൈവഭയത്തിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടിരുന്നവരായ പൂർവ്വികന്മാർ അവരുടെ സമ്പത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം നിക്ഷേപിച്ചിട്ട് മിശിഹായുടെ നാമത്തിൽ പള്ളികളും സന്യാസാശ്രമങ്ങളും പണികഴിപ്പിച്ചു. അവിടുത്തെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കും സ്തുതിക്കും അവിടങ്ങളിൽ വരുന്നവരുടെ സന്തോഷത്തിനും വേണ്ടിയാണ് അവർ അങ്ങനെ ചെയ്തത്. എന്നാൽ നമ്മുടെ തകർന്ന തലമുറയുടെ തീക്ഷ്ണതക്കുറവും ഉപേക്ഷയും മൂലം ആ ദൈവിക വേനങ്ങൾ അവഗണിക്കപ്പെട്ട അവസ്ഥയിൽ എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു. അവയുടെ സമ്പത്തിന്റെ നശീകരണം അഥവാ കൊള്ളയടിക്കൽ മൂലമാണ് ഇങ്ങനെ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ ഉപേക്ഷകളെല്ലാം കാരണം ഭൂമുഖത്തു ശിക്ഷകൾ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു; ഭൂതലനിവാസികളുടെമേൽ കാരണ്യമില്ലാത്ത ശിക്ഷാവിധികൾ അയയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ദൈവത്തിനു പ്രിയപ്പെട്ടവരായി ആരും നമ്മുടെയിടയിലില്ല; വാളു് ഉറയിലിടാൻ ദൈവത്തിനു യാതൊരു പ്രേരണയും ലഭിക്കുന്നുമില്ല.

അതിനാൽ എല്ലാ വിശ്വാസികളെയും ഞങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുകയും ആജ്ഞാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു: അവർ വിശുദ്ധ ദേവാലയങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ താല്പര്യമുള്ളവരായിരിക്കണം. അവ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടാനിടയാക്കരുത്. നാശം വന്നുപോയവ പുനർനിർമ്മിക്കണം. അവയിൽ നിന്നാണല്ലോ എല്ലാവർക്കും വേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥന സ്വർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്കുയരുന്നത്. പ്രാർത്ഥനകളിൽ നിന്ന് അവയിൽ അഭയം തേടുന്നവർക്ക് രോഗശാന്തിയും പാപമോചനവും ലഭിക്കുന്നു. ഈ നിർദ്ദേശത്തിനു

വിപരീതമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ ശിക്ഷാവിധിക്ക് അർഹരായിത്തീരും. ഈ കാര്യങ്ങളുടെ നിർവ്വഹണത്തിൽ വൈദികാദ്ധ്യക്ഷന്മാർ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം സഹകരിക്കണം.

പതിനൊന്നാം കാനോന:

സന്യാസഭവനങ്ങളെക്കുറിച്ച്: അവയ്ക്ക് ശരിയായ വരുമാന മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉറപ്പായിട്ടില്ലെങ്കിൽ പുതിയ ഭവനങ്ങൾ നിർമ്മിക്കരുത്. അവ അനാഥമായിത്തീരുകയും അതു് ഉത്പ്പിന്നു കാരണമായിത്തീരുകയും ചെയ്യരുതല്ലോ.

പണ്ടത്തെയാളുകൾ, മിശിഹായുടെ അഭിലാഷം പൂർത്തിയാക്കുന്നതിന് അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഉദയം കൊണ്ട താല്പര്യം കാരണമായി പല സ്ഥലങ്ങളിലും സന്യാസ ഭവനങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു. ഇന്ന് അവ അവഗണനയും അശ്രദ്ധയും കൊണ്ട് നാശത്തിൽ നിപതിച്ചിരിക്കുകയാണ്. മുൻകാനോനയിൽ ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

ഈ വിഷയത്തിൽ ഞങ്ങൾ താഴെ പറയുംവിധത്തിൽ അറിയിക്കുകയും അനുശാസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു: രൂപതയുടെ ഭരണാധികാരിയായ മെത്രാന്റെ അറിവു കൂടാതെ ഒരു ക്രൈസ്തവനും മതപരമായ ഭവനങ്ങൾ നിർമ്മിക്കരുത്. മെത്രാന്റെ അറിവോടുകൂടി നിർമ്മിക്കുമ്പോൾ നിർമ്മിക്കുന്നയാൾ സ്ഥാപനത്തിന്റെ സംരക്ഷണത്തിനും അസാധാരണ സാഹചര്യങ്ങളെ നേരിടുന്നതിനും വേണ്ടിയുള്ള വരുമാനം കിട്ടാൻ മാത്രം സമ്പത്തു നീക്കിവയ്ക്കണം. താൻ വസിക്കുന്ന ഭവനമല്ലാത്തവയുടെ കാര്യം പറയുകയാണെങ്കിൽ, പുതിയ ഭവനങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നവനെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠൻ പഴയ ഭവനങ്ങളെ നല്ല നിലയിലാക്കുന്നവനാണ്. ആരെങ്കിലും പുതിയ സഭാഭവനങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുകയും അവയുടെ സംരക്ഷണത്തിനുവേണ്ടി വേണ്ടത്ര വരുമാനം നീക്കിവയ്ക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അവ ആശീർവദിക്കരുത്. നിർമ്മാതാക്കൾ തന്നെ ഭവനത്തിന്റെ സംരക്ഷണത്തിന് ആവശ്യമായ ധനം നൽകുകയും ഞങ്ങൾ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാകാര്യങ്ങളും പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്യാതിനുശേഷം മാത്രമേ ആശീർവാദം നടത്താവൂ. മറിച്ചാണെങ്കിൽ അതു് ഉത്പ്പിന്നു കാരണമാകുകയും നമുക്കെതിരായി പരിഹാസം ഉയരുകയും ചെയ്യും.

പന്ത്രണ്ടാം കാനോന:

തങ്ങളുടെ ഭാനങ്ങളും സ്റ്റോത്രകാഴ്ചകളും സ്വന്തം ഗ്രാമത്തിലേയോ പട്ടണത്തിലേ പള്ളികളിലോ സന്യാസാശ്രമങ്ങളിലോ നൽകാതെ, പൊങ്ങച്ചത്തോടുകൂടി മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ കൊണ്ടുപോയി കൊടുക്കുന്നവരെക്കുറിച്ച്:

താഴെ പറയുന്ന കാരണത്താൽ പല ഭവനങ്ങളും പള്ളികളും സന്യാസാശ്രമങ്ങളും തകർച്ചയിലെത്തിരിക്കുന്നു എന്ന് പലയാളുകളും സിനഡിൽ ആവർത്തിച്ചു പരാതിപ്പെട്ടു: പല ആളുകളും ഭാനങ്ങളും സ്റ്റോത്രകാഴ്ചകളും നൽകുന്നത് സഭാപരമായ സമ്പ്രദായമനുസരിച്ചല്ല, പൊങ്ങച്ചക്കാരെപ്പോലെ ആത്മപ്രശംസാപരമായ രീതിയിലോ പാഷണ്ഡികളെപ്പോലെ അന്ധവിശ്വാസപരമായിട്ടോ കൂട്ടികളെപ്പോലെയോ കളിവിനോദമട്ടിലോ ആണ്. അവർ അവരുടെ പണം എടുത്തുപൊക്കി, കഴൽവിളിക്കുന്നതുപോലെ ഉറക്കെ വിളിച്ചുപറയുകയും സൂര്യന്റെയും ചന്ദ്രന്റെയും മുമ്പാകെ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർ തങ്ങളുടെ ഭാനങ്ങളും സ്റ്റോത്രകാഴ്ചകളും സ്വന്തം സ്ഥലത്തെ പള്ളികളിലോ സന്യാസാശ്രമങ്ങളിലോ അല്ല, അന്യസ്ഥലങ്ങളിലാണ് സമർപ്പിക്കുന്നത്. ഇക്കാരണത്താൽ പല ഭവനങ്ങളും നാശമടഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വൈദികരും വൈദികാദ്ധ്യക്ഷന്മാരും വളരെ തീക്ഷ്ണതാപൂർവ്വം പഠിപ്പിക്കുകയും ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടും വഴിതെറ്റിക്കുന്ന പഴയ ചിന്താഗതികളിൽ നിന്ന് അവർ വിമുക്തരാകുന്നില്ല. അവർ അവരെത്തന്നെ ഞങ്ങളെപ്പോലെ തലയില്ലാത്തവരാക്കുന്നു എന്ന് പറയാം. അഥവാ യുഷ്മായ രീതിയിൽ സ്വന്തം തലയുള്ള, സ്വയം ഭരിക്കുന്ന കൂട്ടരെപ്പോലെ ആണെന്നു പറയാം, ശിഷ്യരെപ്പോലെയല്ലാതെ പ്രകടനപരമായി ചെയ്യുന്ന ഭാനം നിഷ്ഫലമാണെന്ന് ഒരു പക്ഷേ അവർ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല; കളിവിനോദമായിട്ടുള്ള ഭാനം പരിഹാസ്യമാണെന്നും അബദ്ധചിന്താഗതികളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ—കുറെ ദൂരെയുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തു് ദൈവം കൂടുതൽ നന്നായി കേൾക്കുമെന്നും ചില മദ്ധ്യസ്ഥന്മാർ വഴിയുള്ള പ്രാർത്ഥന കൂടുതൽ ഫലപ്രദമാണെന്നും മറ്റുമുള്ള ധാരണകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ—ചെയ്യുന്ന

പ്രവൃത്തികൾ സാധുവായ തത്ത്വങ്ങൾക്കു വിപരീതമാണെന്നും അവർ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ശരിയായ തത്ത്വങ്ങൾ വികലമായ ധാരണകൾക്ക് അറുതി വരുത്തുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവ് സമരിയാക്കാരി സ്രീയോത് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞല്ലോ: “ദൈവം ആത്മാവാകുന്നു; അവിടുത്തെ ആരാധിക്കുന്നവർ ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും ആരാധിക്കണം” (യോഹ. 4: 24).

അതിനാൽ ജീവന്റെ ശിഷ്യത്വത്തിന്റെ സന്താനങ്ങളെ യെല്ലാം ഞങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നു: അവർ അവരുടെ ദാനങ്ങളും സ്നേഹകൃത്യങ്ങളും നൽകേണ്ടതു് അവരുടെ സമീപത്തുള്ള ദേവാലയങ്ങൾക്കാണ്. ഗ്രാമത്തിലോ നഗരത്തിലോ ഉള്ള എല്ലാവരും അങ്ങനെ കൊടുത്തതിനു ശേഷം മറ്റു സ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിക്കാൻ ആവർ അഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ഉത്തമമായ ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി അവർ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ അവരെ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നില്ല.

പതിമൂന്നാം കാനോൻ:

ചാരിത്ര്യപൂർണ്ണവും നിയമവിധേയവുമായ വിവാഹത്തെക്കുറിച്ച്. കല്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുപോലെ നിയമാനുസൃതം വിവാഹിതരമാകുന്നതാണ് കടംബങ്ങളിലെ അംഗങ്ങൾക്കു നല്ലതു്; മൃഗങ്ങളെപ്പോലെ ജീവിക്കുന്നതല്ല.

സാമാന്യരീതിയിൽപ്പെട്ട കുടുംബജീവിതത്തിനാവശ്യമായ നിയമങ്ങൾ പഴയനിയമത്തിലും അവികലമായ കടംബജീവിതത്തിനാവശ്യമായ നിയമങ്ങൾ പുതിയനിയമത്തിലും നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പ്രവാചകന്മാരും ശ്രീഹന്മാരും വഴി ഈ നിയമങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ടു. കടംബത്തിലെ അംഗത്വത്തിനു യോഗ്യമായ, അന്തസ്സറ്റവും സത്യസന്ധവുമായ ജീവിതരീതിക്ക് ആ നിയമങ്ങളാവശ്യമാണ്. ക്രമബദ്ധത, മാനുസ്യത, ദാമ്പത്യം എന്നിവയെ എല്ലാം സംബന്ധിക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യൻ മൃഗങ്ങളെപ്പോലെയല്ലാതെ ജീവിക്കാൻ വേണ്ടിയുള്ള നിയമങ്ങളാണവ. പാപപുണ്യങ്ങളോ നീതിയോ ഒന്നും മൃഗങ്ങൾക്കു ബാധകമല്ല. എന്നാൽ വിശേഷബുദ്ധിയുള്ള ജീവികൾ, അഥവാ കടംബത്തിലെ അംഗങ്ങൾ എന്ന നിലയിൽ മനുഷ്യരുടെ കാര്യം വ്യത്യസ്തമാണ്. നിയമബദ്ധമായ അച്ചടക്കംവഴി സഹായകരമായ രീതിയിൽ

അടുക്കുന്നതിനും കരുതലോടെ അകന്നു നിൽക്കുന്നതിനും അവർക്ക് എളുപ്പമാകുന്നു. ദൈവഹിതത്തെക്കുറിച്ച് അവർ ശ്രദ്ധാലുക്കളായിരിക്കണമെന്നുള്ള അവർ വിവാഹത്തിനു തകർച്ച വരുത്തുന്നതു ശരിയല്ല. നമ്മുടെ പ്രകൃതിയിലെ തലമുറകളുടെ പ്രജനനത്തിനും നിലനില്പിനും വേണ്ടി സൃഷ്ടി കർത്താവ് തന്റെ ജ്ഞാനയുക്തമായ വിദഗ്ദ്ധ ക്രമീകരണം വഴി സ്ഥാപിച്ചതാണു വിവാഹം. എന്നാൽ നിയമം ലംഘിച്ചു ജീവിക്കുന്നവർ വിദഗ്ദ്ധബുദ്ധിയില്ലാത്ത ജീവികളെപ്പോലെ ആയിത്തീരുന്നു. മനുഷ്യൻ താന്തോന്നിത്തം കൈവിടുകയും നിയമാനുസൃതമായ വിവാഹജീവിതത്തിലെ ചാരിത്ര്യത്തെ സ്നേഹിക്കുകയും വേണം. വിവാഹജീവിതത്തിൽ ദൈവത്തിനു ദമ്പതിമാരോടും ദമ്പതിമാർക്കു പരസ്പരവുമുള്ള സ്നേഹം നിലനിൽക്കുന്നു; ലോകസ്ഥാപനത്തിൽ സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭഘട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതുപോലെ തന്നെ. സുവിശേഷത്തിൽ നമ്മുടെ കർത്താവും ഇക്കാര്യം തന്നെയാണ് ആജ്ഞാപിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഇതു മനുഷ്യശരീരത്തിന്റെ ക്രമാനുസൃതമായ രൂപീകരണത്തിനനുസൃതവുമാണ്.

രണ്ടു തലകളുള്ള ഒരു ശരീരമോ രണ്ടു ശരീരങ്ങൾ ഉള്ള ഒരു തലയോ ഇല്ലല്ലോ. ഒരു മിശിഹാക്കും ഒരു സഭയ്ക്കും മിശിഹായുടെ ശരീരമാകുന്ന സഭയ്ക്കും ഒരു മിശിഹായും മാത്രം ഉള്ളതുപോലെ “എല്ലാവരിനും ഉപരിയായിട്ടുള്ളവനെ തന്റെ ശരീരമാകുന്ന സഭയുടെ ശിരസ്സായിരിക്കാൻ അവിടുന്ന് അനുഭവിച്ചു.” എന്ന് എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (എഫേ. 1:22-23). രണ്ടു ഭർത്താക്കന്മാരുള്ള സ്രീയില്ല. അങ്ങനെയുണ്ടായാൽ പ്രകൃതിയും നിയമവും ഒരുപോലെ അവളെ വെറുക്കും. അപരിചിതനായ ഒരു മനുഷ്യൻ തന്റെ ശയ്യയിൽ കയറി അതിനെ മലിനമാക്കുന്നതു് ഏതു ഭർത്താവിനും വിദ്വേഷജനകമായിരിക്കുമല്ലോ. അതുപോലെ തന്നെ ഒരു ഭാര്യയും മറ്റൊരു സ്രീ തന്റെ കിടക്കയിൽ പ്രവേശിച്ചു് അതിനെ മലിനമാക്കുന്നതു ദുസ്സഹമായിരിക്കും. ഒരു പുരുഷന്റെ ഭാര്യമാരായി രണ്ടോ മൂന്നോ സ്രീകളുള്ള ഒരു ഭവനവും ഉണ്ടാകാൻ പാടില്ല. അതിനോടോപ്പം കലഹങ്ങളും അകൽച്ചയും അവിടെ പ്രവേശിക്കും.....ഭവനം വിദ്വേഷത്താൽ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. നിയമധർമ്മസകനായ പിശാചിന്റെ

മാർകമായ അന്യയുമുലം ജീവൻ നശിച്ചു. പൂർവ്വപിതാവിന്റെ വേനത്തിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൗത്രന്റെ വേനത്തിലും എൽക്കാനായുടെയും ആത്മാവിന്റെ സങ്കീർത്തനക്കാരന്റെയും വേനങ്ങളിലും നിലനിന്നിരുന്ന ശത്രുതപോലെ. ദാവീദിന്റെ പുത്രനായ സോളമൻ മഹാവിജ്ഞാനിയായിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യമാർ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തെ ദൈവത്തിൽ നിന്നകറ്റി. ദൈവം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപരാധത്തിൽ കപിതനായി.

ഇപ്രകാരം വിവാഹത്തിലെ ക്രമക്കേടുകൾ മൂലമുണ്ടാകുന്ന പല കുറ്റങ്ങളും ദിവ്യചരിത്രങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പൂർവ്വകന്മാർപോലും അവരുടെ ദുർബ്ബല്യം കാരണമായി ദൈവത്തിന്റെ സംരക്ഷണവും നേത്രത്വവും അവഗണിക്കുകയും രണ്ടോ അതിലധികമോ സ്ത്രീകളുമായി ബന്ധപ്പെടുകയും ചെയ്തുകിട്ടി. മിശിഹായുടെ ആഗമനംമൂലം മാറ്റം സംഭവിച്ചു. അവിടുന്ന് ആദ്യസ്ത്രീയും ആദ്യകാല മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടി നൽകപ്പെട്ട നിയമസംഹിതയും ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുകയും കരമറ്റംജീവിതത്തിനു ആവശ്യമായ നിയമങ്ങൾ നിദ്ദേശിച്ചു തരികയും ചെയ്തു. സുവിശേഷം സ്വീകരിച്ചവരെ നിയമാനുസൃത വിവാഹത്തെക്കുറിച്ച് അവിടുന്ന് ബോധവാന്മാരാക്കി. ശിഷ്യന്മാരാകട്ടെ, ആവശ്യബോധംകൊണ്ടും, സാന്മാർഗ്ഗികവും നിയമായിഷിതവുമായ വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ചു മറ്റുകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും എഴുതി. അനുസരണമുള്ളവരുടെ ജീവിതക്രമത്തിന് അവയും ആവശ്യമാണ്. ദൈവിക ലിഖിതങ്ങളിലും പിതാക്കന്മാരുടെ നിയമങ്ങളിലും ഇക്കാര്യങ്ങളെല്ലാം വ്യക്തമായി എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും ശാപങ്ങളോടൊപ്പം അവ അല്പംപ്രയത്നമായി ആശ്വാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും മാത്രമല്ല, അവയെല്ലാം സാദരസ്മരണാർഹനായ മാർ ആബാ കാതോലിക്കോസ് വളരെ സ്പഷ്ടമായി നമുക്കു രേഖപ്പെടുത്തിത്തന്നിട്ടുണ്ട്. ക്രൈസ്തവരുടെയിടയിൽ എല്ലാപേരുകളിലുമുള്ളവർ വിവാഹത്തെ കുറിച്ച് അനുവർത്തിക്കേണ്ട നിയമങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് അദ്ദേഹം എഴുതിയ ഒരു സിനോഡിക്കൽ ലേഖനത്തിലാണ് മാർ കാതോലിക്കോസ് ഇങ്ങനെ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. അതിൽ അദ്ദേഹം കൊടുത്തിട്ടുള്ള നിയമങ്ങളിലൊന്ന്

നാം മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതായത് രണ്ടു ഭാര്യമാരെ സംബന്ധിച്ചുള്ളത്. ലിഖിതങ്ങളിൽ വിശദമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളതും നിയമങ്ങളിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ എല്ലാകാര്യങ്ങളോടും ഞങ്ങൾ യോജിക്കുന്നു. വ്യഭിചാരം കാരണമായിട്ടല്ലാതെ തന്റെ നിയമാനുസൃത ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ ഒരാൾക്കും അനുവാദമില്ല. വിവേകമില്ലാത്ത, കാമാസക്തനായ ഒരാളെപ്പോലെ മറ്റൊരു സ്ത്രീയുമായി ബന്ധപ്പെടാനും പാടില്ല. ബാഹ്യവും നശ്വരവുമായ സൗന്ദര്യത്തിന്റെ പേരിൽ ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിച്ച് മറ്റൊരാളിനെ സ്വീകരിക്കരുത്. എന്തുകൊണ്ടും തൃപ്തിവരാത്ത അത്യാഗ്രഹിയായ ഒരുത്തനെപ്പോലെ പണമോ പദാർത്ഥങ്ങളോ മറ്റുനശ്വര സമ്പത്തുകളോ ലഭിക്കാൻ വേണ്ടി മറ്റൊരു സ്ത്രീയെ പരിഗ്രഹിക്കരുത്. ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളുടെ പേരിൽ, അതായത് ബാഹ്യ സൗന്ദര്യം കാരണമായിട്ടും. നശ്വരസമ്പത്തു് സ്വന്തമാക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയും ചിലർ രണ്ടാനമ്മയോടോ, പിതൃസഹോദരന്റെ ഭാര്യയോടോ, പിതൃസഹോദരിയോടോ, മാതൃസഹോദരിയോടോ, സഹോദരിയോടോ, പുത്രഭാര്യയോടോ, പുത്രിയോടോ, ഭാര്യപുത്രിയോടോ, ഭാര്യയുടെ കൊച്ചുമകളോടോ എല്ലാം ബന്ധപ്പെടാൻ അന്യജാതിക്കാരെപ്പോലെ മുതിർന്നിട്ടുണ്ട്. യുവാന്മാരെപ്പോലെ സഹോദര ഭാര്യയോടും അന്യമത സ്ഥരരെപ്പോലെ വിശ്വാസമില്ലാത്ത സ്ത്രീകളോടും ബന്ധപ്പെടുന്നവരുണ്ട്.

ഈ കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ദൈവഹിതമനുസരിച്ച് പൈതൃകവും ദൈവികവുമായ തീരുമാനത്താൽ താഴെ പറയും വിധം ഞങ്ങൾ അനുശാസിക്കുന്നു: "ദൈവ വചന"ത്താൽ മുകളിൽ പറഞ്ഞ നിയമങ്ങൾ ആരും ലംഘിക്കരുത്. പ്രയോജനകരങ്ങളായ നിയമങ്ങൾ എന്ന നിലയിൽ എല്ലാവരും അവ അനുസരിക്കണം. ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവിതത്തിനു യുക്തങ്ങളായ കാര്യങ്ങളാണവ. അവ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ അദ്ധ്യാപനങ്ങൾക്കും കല്പനകൾക്കും അനുസൃതമായിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളുമാണ്. അവ അനുസരിക്കണവരെല്ലാം. അവയാൽ അനുഗ്രഹിതരാകും; ലംഘിക്കുന്നവർ അവയാൽ ശപ്തമാകും.

പതിനാലാം കാനോന:

ദാവീഫലം പായൽ, മന്ത്രം ചെയ്യാൻ, ചുട്ടുകെട്ടുക, ആഭിചാരം നടത്തൽ തുടങ്ങിയ തെറ്റുകൾ ചെയ്യുന്നവരെയും

വിചിത്രമായ രഹസ്യാത്മകർമ്മങ്ങൾ തേടി നടക്കുന്നവരെയും ഗോളസഞ്ചാരങ്ങളെയും പക്ഷികളുടെ ശബ്ദങ്ങളെയും നിരീക്ഷിക്കുന്നവരെയും കുറിച്ചു്.

എല്ലാം സൃഷ്ടിച്ചവനും ക്രമീകരിച്ചവനുമായ ഏക ദൈവത്തെ ഏറ്റുപറയുകയും അവിടുത്തെ ശ്രദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന്നു് ദൈവികമായ അദ്ധ്യാപനം എല്ലാ തലമുറകളിലും മനുഷ്യരെ പഠിപ്പിക്കുകയും ഉദ്ബുദ്ധരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവനാമത്തിന്റെ സ്തുതിക്കും മനുഷ്യരുടെ തന്നെ നന്മയ്ക്കും വേണ്ടിയാണിതു്. മനുഷ്യർക്കു സ്വാഭാവികമായി ദ്രോഹം സംഭവിക്കുന്ന നടത്തിപ്പുകാരുടെ കാര്യങ്ങളിൽനിന്നു് അകന്നു നിൽക്കണമെന്നു് ആ അദ്യയാപനം ആളുകളെ തീക്ഷ്ണതാപൂർവ്വം പഠിപ്പിക്കുകയും അനുശാസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രശ്നംവയ്ക്കൽ, ഭാവിഫലം പറയൽ, മന്ത്രം ചെയ്യൽ, മന്ത്രച്ചരട് കെട്ടൽ, ആഭിചാരം നടത്തൽ തുടങ്ങിയവയാണു് അക്കാരിയങ്ങൾ. അതുപോലെ ദൈവത്തിന്നു് അന്യമായ എല്ലാകാര്യങ്ങളിൽ നിന്നും മനുഷ്യർ അകന്നുനിൽക്കണം. അവയെല്ലാം അവയുടെ ജന്മദാതാക്കൾക്കു തന്നെ ലഭജയും അപമാനവും ശാപവും നാശവും വരുത്തിവയ്ക്കുന്നവയാണു്. അസത്യത്തിന്റെ പിതാവും തന്റെ കതന്ത്രപരമായ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളിലൂടെ പ്രവഹിപ്പിക്കുന്ന ഇക്കാര്യങ്ങളാൽ അവയിൽ അകപ്പെടുന്നവർ വിഷമത്തിലും ചിന്താക്ഷഴപ്പത്തിലും അകപ്പെടുന്നു. വേറെ ചിലയാളുകൾ വിശുദ്ധരുടെ അസ്ഥികളുടെ സാദൃശ്യങ്ങളോ അസ്ഥികൾ തന്നെയോ വഹിച്ചുകൊണ്ടു് നടക്കുന്നു. അവ വഹിച്ചുകൊണ്ടു് അവർ വിശ്വാസികളുടെ ഭവനങ്ങളിൽ, പ്രത്യേകിച്ചും തത്ത്വചിന്തയില്ലാത്ത സ്ത്രീകളുടെ ഭവനങ്ങളിൽ പ്രവേശനം തേടുന്നു. തങ്ങളുടെ സഞ്ചികളിലും മാലകളിലും അവയ്ക്കു് സ്ഥാനം നൽകുന്നവരുടെ കഴുത്തിൽ അത്യാഗ്രഹത്തിന്റെ ഈ കച്ചവടച്ചരക്കുകൾ അവർ കെട്ടിത്തൂങ്ങുന്നു. ആ അസ്ഥികൾ കഴുകിയ വെള്ളം അഥവാ അവ മുക്കിയ എണ്ണ അവർ ആളുകളുടെ നാസാഭാഗങ്ങളിലും വായിലും ഒഴിക്കുന്നു. അതു കാരണമായി ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ ആദരിക്കപ്പെട്ട നാമം അധീക്ഷേപിക്കപ്പെടാനിടയാകുന്നു.

അതിനാൽ സ്വർഗ്ഗീയമായ അധികാരത്താൽ ഞങ്ങൾ ആജ്ഞാപിക്കുന്നു: പ്രശ്നംവയ്ക്കൽ, ഭാവിഫലം പറയൽ, മന്ത്രം

ചെയ്യൽ, ഉറക്ക കെട്ടൽ, ആഭിചാര പ്രയോഗങ്ങൾ തുടങ്ങിയ വിചിത്രമായ രഹസ്യത്മാക കർമ്മങ്ങളൊന്നും ക്രൈസ്തവർ ചെയ്യാൻ പാടില്ല എന്നു് ദൈവവചനത്താൽ ഞങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കുന്നു. ഗോളസഞ്ചാരങ്ങളെയോ ഭാവിഫലം അറിയാനായി പക്ഷികളുടെ ശബ്ദത്തെയോ നിരീക്ഷിക്കാൻ പാടില്ല. അസ്ഥികളിൽ വെള്ളമോ എണ്ണയോ അവർ ആരുടെയും മുക്കിലോ വായിലോ ഒഴിക്കാൻ പാടില്ല. അവർ വിശുദ്ധന്മാരുടെ അസ്ഥികൾ സ്വീകരിക്കാനോ വീട്ടിൽ സൂക്ഷിച്ചു വയ്ക്കാനോ പാടില്ല എന്നു് ദൈവവചനത്താൽ ഞങ്ങൾ തീർപ്പു കല്പിക്കുന്നു. വിശുദ്ധരുടെ അസ്ഥികൾ വയ്ക്കുന്നതിന്നു നിശ്ചിത സ്ഥലങ്ങളുണ്ടു് — അവിടെ അവ സ്ഥാപിക്കുകയും വണങ്ങുകയും ചെയ്യണം. അജ്ഞതയും അശ്രദ്ധയും മൂലം മുൻപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളാൽ വന്നുഭവിച്ച അനാദരവും അവജ്ഞയും മേലിൽ ഒരിക്കലും സംഭവിക്കാൻ പാടില്ല എന്നു് മിശിഹായുടെ വചനത്താൽ ഞങ്ങൾ കല്പിക്കുന്നു.

പതിനഞ്ചാം കാനോന:

പണം പലിശയ്ക്കു കൊടുക്കുകയും ഡിസ്കൗണ്ടു് വഴി സ്വത്തു വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെക്കുറിച്ചു്: മുൻപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ ഭവനംഗങ്ങൾക്കു യോജിച്ചതല്ല.

പലിശ വാങ്ങിക്കരുതു് എന്നു് വിശുദ്ധ ലിഖിതങ്ങൾ ഭവനംഗങ്ങളെ വളരെ താല്പര്യപൂർവ്വം ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുകയും താക്കീതു ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. പലിശ വന്ധ്യതയുടെ സന്താനമാണു്, സ്വാഭാവികമായി ജനിക്കാഞ്ഞിട്ടു നിർബന്ധിച്ചു ജനിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതു്. ഈ നാണംകെട്ട കാര്യത്തിൽനിന്നു് ശ്രദ്ധാലുക്കൾ ഓടിയകലുന്നു. എന്നാൽ ഡിസ്കൗണ്ടിങ്ങു് (കിഴിവുചെയ്യൽ) ചെയ്യുന്നവരെ ഞങ്ങൾ കൂടുതൽ കാര്യമായി കുറ്റപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. അതു വളരെ ദുഷ്ടമായ ഒരു കൃത്യമാണു്. പരിശുദ്ധമായ കല്പനകളിലെ ആശയങ്ങൾ അടിസ്ഥാനമാക്കി സഭാപിതാക്കന്മാർ ഇക്കാര്യങ്ങൾ വിലക്കിയിട്ടുണ്ടു്. പല തലമുറകളിലായി നടന്നിട്ടുള്ള സിനഡുകളിലെ കാനോനുകളിൽ ഈ വിലക്കു നമുക്കു കാണാവുന്നതാണു്. കാരണം, 'കിഴിവു ചെയ്യ'ലിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന വഞ്ചന അവർ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. പ്രണങ്ങളോടുകൂടിയ

ക്യാൻസർ പോലെ പടർന്നു പിടിക്കുകയും നാശം വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് ആ തിന്മ. അതു സമീപത്തുള്ള മറ്റവയവങ്ങളെയും ബാഹ്യവസ്തുക്കളെയും പോലും നശിപ്പിക്കും. ന്യായമായി സമ്പാദിക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കൾ പോലും സംരക്ഷിക്കാൻ വളരെ വിഷമമാണ്. എന്നിരിക്കെ, പ്രകോപനപരമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ വളരെ സമ്പത്തു സമ്പാദിച്ചവരുടെ അവസ്ഥയും അതുകൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനവും എന്താണ്? നീതിമാനായ മനുഷ്യൻ തന്നെ വിഷമിച്ചാണു രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത് എന്നിരിക്കെ, ദുഷ്ടന്റെയും പാതകിയുടെയും വഞ്ചകന്റെയും അവസ്ഥ എന്തായിരിക്കും? കടം വാങ്ങുന്ന പാവപ്പെട്ടവരുടെ അഭ്യർത്ഥന മൂലവും അവരുടെ ആവശ്യങ്ങളുടെ ആധിക്യം മൂലവും മിതമായ നിരക്കിൽ പലിശ വാങ്ങുന്ന പണമിടപാടുകാരെ കരാപ്പെടുത്തുന്നതിൽ നിന്നു സഭാനേതാക്കൾ പലപ്പോഴും വിട്ടുനിന്നിട്ടുണ്ട്. കാരണം, മാസം ഒരു ശതമാനം നിരക്കിൽ കടം വാങ്ങുന്നവരുണ്ട്. അതിലും കൂടുതൽ ഉദാരമായി പെരുമാറുന്നവരുണ്ട്. കരുണയുള്ളവർക്ക് കരുണ ലഭിക്കും എന്നതും ചെയ്ത കർത്താവ് തങ്ങളെ തള്ളിക്കളയുകയില്ല എന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കുന്നു. എന്നാൽ വേറെ ചിലർ, ശഠിയായിട്ടുള്ളതൊന്നെന്നു വിസ്മരിച്ചുകൊണ്ട് കാരുണ്യ ലേശമില്ലാതെ പെരുമാറുന്നു. അവർ മുതലിന് മര്യാദകെട്ട പലിശ കണക്കാക്കുകയും വളരെ അശ്രദ്ധയോടുകൂടി ഉയർന്ന പലിശ ഈടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അതിനാൽ ഞങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന കല്പന അനുസരിച്ചു ഞങ്ങൾ ഇങ്ങനെ അജ്ഞാപിക്കുന്നു: “മുൻകൂർ പലിശ” ആരും ഈടാക്കരുത്. പരിപൂർണ്ണമായ ആദർശത്തിൽ നിന്നു കണ്ണുകളെ അകറ്റിക്കൊണ്ട് ഉയർന്ന പലിശ വാങ്ങാൻ ആരെങ്കിലും തീരുമാനിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവൻ വീണ്ടും സ്വയം ശിക്ഷയ്ക്കു വിധേയനാക്കാതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കട്ടെ. കാപട്യപൂർവ്വം കൊടുക്കൽ വാങ്ങൽ നടത്തുന്നവൻ അത്യാഗ്രഹിയെ പോലെ തന്നെ അസത്തുഷ്ടി അനുഭവിക്കുന്നു. കാരുണ്യമില്ലാത്തവനെപ്പോലെ അതിരുവിട്ടു പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ സ്വയം ശിക്ഷിക്കുകയും സ്വകടംബത്തിന്മേൽ ശാപം വലിച്ചു വയ്ക്കുകയുമാണ് ചെയ്യുന്നത്.

പതിനാറാം കാനോന:

പലിശയ്ക്കു കൊടുക്കലും ‘കിഴിവു’ വഴി സമ്പാദ്യം വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന വൈദികരെയും സന്യാസികളെയും കുറിച്ചു.

വേനത്തിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചു ആശാസ്യവും അവരുടെ ജീവിതശൈലിക്ക് അനുയോജ്യവും ആയ സഹായകരമായ അദ്ധ്യാപനം ഞങ്ങൾ പൊതുവായി അവതരിപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞു. അമിതമായ പലിശ, കിഴിവു ചെയ്തൽ തുടങ്ങിയ വഞ്ചനാപരമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ തങ്ങളുടെ സമ്പത്തു വർദ്ധിപ്പിക്കാനുള്ള അത്യാഗ്രഹം അവർ കൈവെടിയാൻ വേണ്ടിയാണ് അങ്ങനെ ചെയ്തതു്. സത്യസന്ധരും നീതിമാന്മാരുമായ എല്ലാവരും അത്തരം സമ്പാദ്യങ്ങളെ തിരസ്കരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ വൈദികർക്കു യോഗ്യമായ ഉന്നത ജീവിതശൈലിയെക്കുറിച്ച് പരിഗണിക്കുന്ന ഞങ്ങൾ ഇപ്രകാരം അജ്ഞാപിക്കുന്നു: സഭയുടെ ശുശ്രൂഷയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരാൾ തന്റെ ശുശ്രൂഷയുടെ ഓന്നത്യത്തിന് ആനന്ദപരീകമായി തന്റെ സമ്പ്രദായങ്ങളിലും ഒന്നത്യം പുലർത്തണം. അയാൾ പലിശവാങ്ങൽ, കിഴിവു തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളിൽ പരിചിതനായിരിക്കാനേ പാടില്ല. അങ്ങനെയൊക്കുമ്പോൾ പുരോഹിതന്മാരുടെയും ഉന്നത പുരോഹിതൻമാരുടെയും ശിഷ്യരായിട്ടുള്ള മറ്റൊരാളെ പഠിപ്പിക്കാൻ വിശുദ്ധിയുടെ അദ്ധ്യാപകൻ എന്ന നിലയിൽ അയാൾക്ക് കൂടുതൽ എളുപ്പമായിരിക്കും.

പതിനേഴാം കാനോന:

മെത്രാന്മാരാൽ സസ്പെൻഡ് ചെയ്യപ്പെടുന്ന വൈദികരെയും മഹാസിനഡിൽ പാത്രീയർക്കീസിനാലും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പമുള്ള മെത്രാന്മാരും അഥവാ പാത്രീയർക്കീസിനാൽത്തന്നെയും സസ്പെൻഡ് ചെയ്യപ്പെടുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്താമാരെയും കുറിച്ചും ആവശ്യം വരുന്നതനുസരിച്ചു തന്റെ പ്രോവിൻസിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തായാലും മറ്റു മെത്രാന്മാരും സസ്പെൻഡ് ചെയ്യപ്പെടുന്ന മെത്രാന്മാരെയും കുറിച്ചും.

ധിക്കാരത്തോടു കൂടി പെരുമാറുന്ന നേതാക്കളുടെ ശുദ്ധതയും മൂലം സഭയിൽ വലിയ അച്ചടക്കരാഹിത്യം സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവർക്കെതിരായി നടപ്പിലാക്കപ്പെട്ട സസ്പെൻഷൻ കളെയും ശാപങ്ങളെയും അവർ കാൽകൊണ്ടു ചവിട്ടിക്കളയുന്നു. കുറും ചെയ്ത വൈദികർക്കെതിരായി മെത്രാന്മാരോ അഥവാ അങ്ങനെയുള്ള മെത്രാന്മാർക്കെതിരായി മെത്രാപ്പോലീത്തായും മെത്രാന്മാരും ചേർന്നോ അഥവാ സഭാപരമായ കാര്യങ്ങൾ മൂലം അത്യാവശ്യം വരുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ പാത്രീയർക്കീസ് തനിച്ചോ സ്വീകരിക്കുന്ന നടപടികളാണ് മുകളിൽ പറഞ്ഞവിയം. അവഗണിക്കപ്പെടുന്നത്. ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ച് 'ദൈവ വചന' ത്താൽ ഞങ്ങൾ ആജ്ഞാപിക്കുന്നു: മേലിൽ ഇങ്ങനെയുണ്ടാകരുത്. ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ ഭാവിയിൽ സംഭവിക്കരുത്. സഭയ്ക്ക് അവളുടെ നന്മകളും പരിമിതികളും അന്വേഷിച്ചു കണ്ടെത്താൻ കഴിയണം. അവളുടെ അതിർത്തികൾ അവൾക്കുള്ളിൽ ബലിഷ്ഠമാക്കപ്പെടണം. സഭയിലെ മറ്റൊരാൾ പദവികളിലുമുള്ള ആളുകളുടെ ഭരണം നിർവ്വഹിക്കുന്ന സഭാധികാരികളുടെ നിയമങ്ങളും കല്പനകളും മേലിൽ അവഗണിക്കപ്പെടരുത്. അവയെ അനാദരിക്കുന്നവർ ഭാവിയിൽ നമ്മുടെ യിടയിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടാൻ പാടില്ല. അങ്ങനെ അനാദരിക്കുന്നവർ അവരുടെ പദവിയിൽ നിന്നും ശുശ്രൂഷയിൽ നിന്നും പുറത്താക്കപ്പെടണം. ഞന്റെ അപരാധത്തെയും അനാദരത്തെയും കുറിച്ചുള്ള പശ്ചാത്താപത്തിന്റെ അടയാളങ്ങൾ അയാളിൽ വ്യക്തമാകുന്നതു വരെ ഈ ബഹിഷ്ഠനും തുടരണം.

പതിനെട്ടാം കാനോനം:

ശപിക്കപ്പെടുകയോ ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെടുകയോ പൗരോഹിത്യ ശുശ്രൂഷയിൽ നിന്നു പുണ്യമായി പുറത്താക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നവരെക്കുറിച്ച്: അവർ സ്വീകരിക്കപ്പെടരുത്.

മഹാസിനഡിനാൽ ഒരിക്കൽ ബന്ധവിച്ഛേദം വരുത്തി പുറത്താക്കപ്പെട്ട മെത്രാൻ അഥവാ മെത്രാപ്പോലീത്താ, അഥവാ വൈദികരുടെയും ഡീക്കന്മാരുടെയും കൗൺസിലിൽ വെച്ച് കുറുങ്ങൾ നിമിത്തം മെത്രാന്മാർ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ട് പുറത്താക്കപ്പെട്ട വൈദികനോ ഡീക്കനോ, ന്യായമായി ബഹിഷ്കൃത

രായ ശുശ്രൂഷയിലേയ്ക്കു വീണ്ടും സ്വീകരിക്കപ്പെടരുത്. അവർ നിലത്തിഴഞ്ഞു നടന്നു ആളുകളെ ശല്യപ്പെടുത്തുകയും സഹായികളെ സംഘടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാൻപോലും അവർക്കു കാര്യം ലഭിക്കാൻ പാടില്ല. അവർക്കു സഹായികൾ ഉണ്ടാകാൻ പാടില്ല. സ്വീകരിക്കപ്പെടുമെന്ന പ്രതീക്ഷ അവർക്കു ഉണ്ടാകാൻ പാടില്ല. അവരോടുള്ള സഹതാപത്തിന് ഒരു സ്മരണയും ഉണ്ടാകാൻ പാടില്ല. കലഹപ്രിയരും അയോഗ്യരായ ആളുകൾ മൂലം ഇതിനു മുമ്പു സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള കഴപ്പങ്ങൾ മേലിൽ സംഭവിക്കരുത്. ദൈവനിയമങ്ങളെയും പിതാക്കന്മാരുടെ കല്പനകളെയും സംബന്ധിച്ച് പല ചിന്താക്കഴപ്പങ്ങളും അത്തരക്കാരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ മൂലം ഇതിനു മുമ്പു സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു മഹാസിനഡ് പുറപ്പെടുവിച്ച ശിക്ഷാവിധി കാരണമായി ബഹിഷ്കൃതരോ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടരോ ആയിട്ടുള്ളവരെ മറ്റൊരു സിനഡ് സഭാപരമായ സമ്മേളനങ്ങളിലേയ്ക്കു സ്വീകരിക്കാൻ പാടില്ല. അവരോടു സഹകരിക്കുകയോ അവരെ സഹായിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന എല്ലാവർക്കും അവരുടെ തെറ്റു തിരുത്തുന്നതിനുപയുക്തമായ കുറപ്പെടുത്തലും താത്കാലിക ബഹിഷ്ഠനവും നൽകപ്പെടണം. അവർക്കെതിരെ നടപ്പിലാക്കപ്പെട്ട ശിക്ഷാവിധിയെക്കുറിച്ചറിഞ്ഞിട്ടും അവരെ തുടർന്നു സഹായിക്കുന്നവർക്ക് സവിശേഷമായി ഈ ശിക്ഷ നൽകേണ്ടതാണ്. ഇത്തരം കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച ഈ ശിക്ഷാവിധി ഇതിനു മുമ്പും ഒരു സിനഡിൽ വിശുദ്ധപിതാക്കന്മാർ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.

പത്തൊമ്പതാം കാനോനം:

ശുശ്രൂഷക സമൂഹത്തിന്റെ തലവനായ ആർച്ചുഡീക്കനാകാൻ വേണ്ടി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ആളിനെക്കുറിച്ചും മെത്രാന്റെ കല്പനയനുസരിച്ച് അയാളുടെ ചുമതലയിൽ ഭരമേല്ക്കപ്പെടുന്ന കാര്യങ്ങളെയും കർമ്മങ്ങളെയും കുറിച്ചും:

ശുശ്രൂഷയുടെയും സഭാപരമായ സമ്മേളനങ്ങളുടെയും എല്ലാ സമയത്തും ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്ന പുരോഹിതന്മാരുടെ തലവനായി ആർച്ചുഡീക്കന്റെ ശുശ്രൂഷ മെത്രാന്റെ സന്നിധിയിൽ അവശ്യം ആവശ്യമാണ്. ഒരു സഭ മെത്രാന്റെ നേതൃത്വ

മില്ലാത്ത അവസ്ഥയിൽ ആയിരിക്കുന്നതു ശരിയല്ലല്ലോ. മെത്രാൻ സഭയുടെ തലവനായതുകൊണ്ടാണത്രെ അതുപോലെ തന്നെ സഭാപരമായ ശുശ്രൂഷകൾക്കും സമ്മേളനങ്ങൾക്കും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സമയങ്ങളിൽ ആർച്ചുഡീക്കൻ അകലെയായിരിക്കുന്നതും ശരിയല്ല. ഓരോ മെത്രാനും തന്റെ രൂപതയിലെ സഭയിൽ ഒരു ആർച്ചുഡീക്കൻ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതു നല്ലതാണ്. എന്നാൽ ആർച്ചുഡീക്കൻ സ്ഥാനത്തേക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നയാൾ വിവേകിയും വാഗ്മിയും നല്ല പെരുമാറ്റമുള്ളവനും നീതിമാനും ദയയുള്ളവനും സഭയിലെ ശുശ്രൂഷകളിലും ആരാധനക്രമങ്ങളിലും നിഷ്ണാതനുമായിരിക്കണം. മെത്രാന്റെ ഇംഗിതമനുസരിച്ച് എല്ലാ സമയത്തും സഭാശുശ്രൂഷകൾ സമൂഹത്തിന്റെ എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളുടെയും മേൽ അദ്ദേഹം ചുമതല വഹിക്കണം. അദ്ദേഹം വൈദികരെ ഇരിപ്പിടങ്ങളിൽ അവരുടെ സ്ഥാനങ്ങളിൽ ഇരുത്തുകയും ഡീക്കന്മാരുടെ സ്ഥാനങ്ങൾ ക്രമീകരിക്കുകയും വേണം. പള്ളിയുടെ വാതിലുകളെ സംബന്ധിച്ചു മുൻകരുതലുകൾ എടുക്കണം. വി. ലിഖിതങ്ങൾ വായിക്കാനുള്ളവരെ നിശ്ചയിക്കണം. അവർക്ക് ആഴ്ചകൾ വകതിരിച്ചു കൊടുക്കണം. മെത്രാൻ സ്ഥലത്തില്ലാത്ത സന്ദർഭത്തിൽ, സുവിശേഷം വായിക്കാനും കൂടാതെ ആശീർവദിക്കാനുമുള്ള വൈദികരെ നിശ്ചയിക്കുന്നതും ആർച്ചുഡീക്കനാണ്. മെത്രാനുള്ളപ്പോൾ തന്റെ ജാപിത്യബോധമനുസരിച്ച് അദ്ദേഹമാണു കാര്യങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കുന്നതു്. സഭയുടെ കാര്യങ്ങളെല്ലാം അന്വേഷിക്കേണ്ടതു് ആർച്ചുഡീക്കനാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശവും നിർദ്ദേശവും കൂടാതെ വൈദികർ ഒരു ഗ്രാമത്തിലും പോകാൻ പാടില്ല. പട്ടണത്തിലുള്ള വൈദികൻ, ഡീക്കൻ, സബ് ഡീക്കൻ എന്നിവർ പട്ടണത്തിലുണ്ടായിരിക്കുകയും നിയമമനുസരിച്ചോ തന്റെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചോ തക്കതായ തടസ്സമോ ഗുരുതരമായ രോഗമോ ഇല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ പ്രാർത്ഥനയുടെ സമയത്തു് തന്റെ സഹപ്രവർത്തകരുടെ നിരയിൽ കാണപ്പെടാതിരുന്നാൽ, അവജ്ഞാഭാവത്തോടുകൂടെ ബേമായിലെ പ്രാർത്ഥനാസമൂഹത്തെവിട്ട് ചമയപ്പുരയിൽ പോയിരിക്കുകയോ വീട്ടിൽ പോയി എന്തെങ്കിലും ജോലിയിൽ ഏർപ്പെടുകയോ ചെയ്യാൻ കഠിനപ്പെടുത്തലിനും സന്ധ്യൻഷനും

അർഹനായിരിക്കും. ആർച്ചുഡീക്കനു് വളരെ ജാഗ്രതയും ശ്രദ്ധയും ആവശ്യമാണ്. ജാഗ്രതയോടുകൂടെയും ഉപേക്ഷകൂടാതെയും കഠിനപരിശ്രമത്തോടെയും അലംഭാവം കൂടാതെയും അയാൾ തന്റെ സഹപ്രവർത്തകരായ വൈദികർക്കും മറ്റനേകർക്കും നല്ല മാതൃകയായിരിക്കണം. തന്റെ ശുശ്രൂഷയുടെ നിർവ്വഹണത്തിൽ മെത്രാന്റെ മുൻപുകെയും സഭ മുഴുവന്റെയും മുമ്പാകെയും അയാൾ ഒരു ദീപം പോലെ ആയിരിക്കണം. വൈദികരുടെയിടയിൽ അയാൾ ഒരു സുായാധിപനായിരിക്കണം. അതായത് വൈദികരുടെയും മനുഷ്യരുടെയും മദ്ധ്യത്തിൽ, അഥവാ, സഭാനേതാക്കളുടെയും സഭാസന്താനങ്ങളുടെയും ഇടയ്ക്ക്. അയാൾ അവരുടെ കാര്യങ്ങൾ കേൾക്കുകയും തീരുമാനങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളുകയും വേണം. സഭകളിലെ വൈദികർ സഭാതലവന്മാർക്കെതിരായി പ്രക്ഷോഭം ഉണ്ടാക്കുകയും ശീശ്മകൾ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യാൻ പാടില്ല. സഭയുടെ തലവന്മാർ സഭാകാര്യങ്ങൾ തങ്ങൾ തന്നെയായി നിർവ്വഹിക്കുകയും അതതു് അവർ സഭയുടെ സന്താനങ്ങളായ വൈദികരെ മറ്റു വൈദികരുടെ സഹകരണം കൂടാതെ ശപിക്കാൻ പാടില്ല. വൈദികർ തമ്മിലുള്ള ഏതെങ്കിലും കാര്യങ്ങൾ വിഷമകരമായിത്തീർന്നാൽ അതു് ആർച്ചുഡീക്കന്റെ പരിഗണനയ്ക്കു സമർപ്പിക്കപ്പെടണം. അതു് പിന്നെയും വിഷമകരമായിത്തീരുകയാണെങ്കിൽ മെത്രാന്റെ പക്ഷലേക്ക് ആനയിക്കപ്പെടണം. അദ്ദേഹം അതിനു പരിഹാരമുണ്ടാക്കും. നിയമവിധേയരായ ആളുകളാൽ ഈ കല്പനകൾ ലംഘിക്കരുതു്.

ഇരുപതാം കാനോൻ:

സഭകളുടെ വിശുദ്ധ ഭവനങ്ങളെയും സന്യാസാശ്രമങ്ങളെയും ഹോസ്റ്റലുകളെയും കുറിച്ച്: രൂപതയുടെ തലവനായ മെത്രാന്റെ അറിവോടും കല്പനയോടും കൂടെ അവ അവയെ ഭരിക്കുന്നവരെ ഏല്പിക്കണം.

പിതാക്കന്മാരുടെ സിനഡിൽ താഴെ പറയുന്ന കാര്യം പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടു: സഭകളുടെ വിശുദ്ധഭവനങ്ങളുടെയും സന്യാസാശ്രമങ്ങളുടെയും ആവശ്യത്തിനായി നൽകപ്പെടുന്ന വിഭവങ്ങൾ കയ്യടക്കാൻ ചില വൈദികരും ഡീക്കന്മാരും ധൈര്യം

പ്പെടുന്നു. മെത്രാന്റെ അറിവു. ആജ്ഞയും കൂടാതെയാണ് ഇങ്ങനെ ചെയ്യപ്പെടുന്നത്. ഇക്കൂട്ടർ അവരുടെയും അവരുടെ കുടുംബങ്ങളുടെയും സംരക്ഷണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അമിതാവേശം മൂലം വിശുദ്ധവേദനങ്ങൾക്കായി നൽകപ്പെടുന്ന കാഴ്ചവയ്പ്പു വസ്തുക്കൾ കയ്യടക്കുന്നു. പ്രസ്തുത വേദനങ്ങളുടെ പലതരം ആവശ്യങ്ങളുടെ നിവൃത്തിയ്ക്കായി വേണ്ടി നിയോഗിക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കളാണവ.

ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ചു് സ്വസ്ഥിയായ അധികാരത്താൽ ഞങ്ങൾ ഇങ്ങനെ ആജ്ഞാപിക്കുന്നു: വൈദികരോ ഡീക്കന്മാരോ വിശ്വാസികളോ, മെത്രാന്റെ അറിവു. അനവാദവും കൂടാതെ വിശുദ്ധ വേദനങ്ങളുടെ ഭരണാധികാരം കയ്യടക്കുകയോ അവയ്ക്കു് അവകാശപ്പെട്ട വിഭവങ്ങൾ കൈവശപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യരുതു് എന്നു് ദൈവവചനത്താൽ ഞങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കുന്നു. മെത്രാന്റെ അറിവോടും അനുമതിയോടും കൂടെ, സത്യസന്ധരും നീതിമാന്മാരുമായ മനുഷ്യരുടെ അഭിപ്രായവും ഉപദേശവും അനുസരിച്ചു്, നേതൃത്വത്തിനും പ്രസ്തുത ശുശ്രൂഷയ്ക്കും ഉപയുക്തനായ സത്യസന്ധനും ഉത്സാഹശാലിയുമായ ഒരു വ്യക്തിയെ തിരഞ്ഞെടുത്തു് പള്ളിയുടെയോ സന്യാസാശ്രമത്തിന്റെയോ ഹോസ്റ്റലിന്റെയോ ഭരണച്ചുമതല അയാളെ ഏല്പിക്കണം. ഇതിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായ രീതിയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്കു് ശാപം. ദൈവകോപം. അവരുടെ മേൽ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ.

ഇരുപത്തൊന്നാം കാനോന:

ഭരണാധികാരികൾക്കെതിരായി കലാപമുണ്ടാക്കുന്നതിനും സഹപ്രവർത്തകരെ തള്ളിപ്പറയുന്നതിനും വേണ്ടി ശപഥം ചെയ്യുന്നതിനായി ഒരുമിച്ചു കൂടുകയും പരസ്പരം സഹകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെക്കുറിച്ചു്:

താഴെ പറയുന്ന കാര്യവും പിതാക്കന്മാരുടെ സിനഡിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടു. കലഹപ്രിയത്തോടുകൂടെ ഒതുചേരുന്ന ചിലയാളുകളുണ്ടു്. അവർ പരസ്പരം സഹകരിച്ചു് ഒരുമ്പടിയുണ്ടാക്കുന്നു. അവർ ശപഥം ചെയ്യുകയും അതു് എഴുതി ഒപ്പം മുദ്രയും വയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വീഞ്ഞു കലർത്തിക്കുടിക്കുകയും

ഉപ്പു് തളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പരസ്പരം സഹകരിക്കുന്നതിൽ നിന്നു് ഒരിക്കലും പിന്തിരിയുകയില്ല എന്ന അത്ഥത്തിലാണു് ഈ നടപടികൾ. അവർ അവരുടെ സഹപ്രവർത്തകരെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനായി പുറത്തുള്ള കോടതികളിൽ അവരെ തള്ളിപ്പറയുന്നു. സ്നേഹത്തിനു വിരുദ്ധമായ ഉടമ്പടിയുണ്ടാക്കുകയാണു വേറെ ചിലർ ചെയ്യുന്നതു്. പരസ്പരം ഒരുമിച്ചു് ഭക്ഷിക്കുകയോ പാനം ചെയ്യുകയോ ഉപ്പു് ഉപയോഗിക്കുകയോ ചെയ്യുകയില്ല എന്നതാണു് അവരുടെ ശപഥം. സ്നേഹത്തിന്റെ 'ശത്രു'വിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെയും അസൂയയുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ സ്നേഹത്തിന്റെ നിയമത്തെ അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തോടെ ഇളക്കിക്കളയാനാണു് അവരുടെ ശ്രമം.

അതിനാൽ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ വചനത്താൽ ഞങ്ങൾ ആജ്ഞാപിക്കുന്നു: മേലിൽ ഒരു ക്രൈസ്തവനും ഇപ്രകാരം ചെയ്യാൻ പാടില്ല. അതായതു് ഇത്തരം ഉടമ്പടികൾ ഉണ്ടാക്കാനോ ശപഥം ചെയ്യാനോ അധികാരികൾക്കെതിരായി കലാപമുണ്ടാക്കാനോ തന്റെ സഹപ്രവർത്തകരോടൊപ്പം വിദ്വേഷത്തോടെ സമ്മേളിക്കാനോ മറ്റൊരാളോടുള്ള വിദ്വേഷത്തോടെ അയാളെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഒരുമിച്ചു ഭക്ഷിക്കുകയും പാനം ചെയ്യുകയും ഉച്ചിതനുകയും ചെയ്യാനോ പാടില്ല. ഒരു സഹപ്രവർത്തകനെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അയാൾക്കെതിരായി ഒരു ന്യായാധിപന്റെ പക്കൽ കുറപ്പെടുത്തൽ നടത്താൻ പാടില്ല. ക്രിസ്ത്യാനികൾ പരസ്പരം സ്നേഹവും സമാധാനവും നിഷേധിക്കാൻ പാടില്ല. സഹായകരമായ വിധത്തിൽ ഇവിടെ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കല്ലനകളെ കാലുകൾക്കുകീഴിൽ ചവിട്ടിത്തേക്കാൻ ഉദ്യമിക്കുന്നവരായാലും അവരുടെമേൽ ശാപവും ദൈവകോപവും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ.

ഇരുപത്തിരണ്ടാം കാനോന:

അനാഥരായ കുട്ടികളുടെ സമ്പത്തു് ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം സംരക്ഷിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ സഭാനേതാക്കൾ കല്ലന നൽകണം.

മാതാപിതാക്കളുടെ മരണംമൂലം അനാഥരായിത്തീരുന്ന കുട്ടികളുടെ സമ്പത്തു് ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം സംരക്ഷിക്കപ്പെടുക

എന്നതു ന്യായമാണ്. മെത്രാന്റെ അറിവും കല്പനയും അനുസരിച്ചുവേണം ഇതു നിർവ്വഹിക്കപ്പെടാൻ. ഇത്തരം സ്വന്തം നല്ല സാക്ഷ്യത്തിനടമയായ ഒരു വ്യക്തിയെ എല്ലിക്കണം. അയാൾ കവർച്ച ചെയ്യാത്തവനും വിശ്വസ്തനുമായിരിക്കണം; കട്ടികൾ പ്രായമാകുന്നതുവരെ സ്വന്തം സംരക്ഷിക്കുകയും പ്രായമാകുമ്പോൾ കേടുപാടുകൾ കൂടാതെ അവരെ എല്ലിക്കുകയും വേണം. ഏതായാലും ഒരു രണ്ടാനപ്പന്റെ ചുമതലയിൽ പ്രസ്തുതസ്വന്തം ഏൽപ്പിക്കരുത്. രണ്ടാനപ്പൻ അവ സ്വന്തമാക്കുകയോ നശിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യും. ഒരു പക്ഷെ രൂപതയിലെ മെത്രാനോ സമീപവാസികളായ വിശ്വാസികളും വൈദികരും ചേർന്നോ അയാൾക്കനുകൂലമായി സാക്ഷ്യം നൽകുകയാണെങ്കിൽ സ്വന്തം അയാളുടെ സൂക്ഷ്മത്തിന് ഏല്പിക്കാം. ഇപ്പറഞ്ഞതിനു വിരുദ്ധമായി ആരും പ്രവർത്തിക്കരുത്.

ഇരുപത്തി മൂന്നാം കാനോൻ:

സഭയിലെ മാനുഷമായ പദവികൾ ഉള്ളയാളുകൾ മറ്റുള്ള കളുടെ കാര്യസ്ഥന്മാരായും വളർത്തുപിതാക്കന്മാരായും തങ്ങളുടേ തല്ലാത്ത വ്യവഹാരങ്ങളിൽ അഭിഭാഷകരായും പ്രവർത്തിക്കുന്നതു ശരിയല്ല. മേലിൽ അവർ വിവാഹ മോചിതരായ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്യരുത്.

സഭയിലെ ഉന്നതമായ ശുശ്രൂഷാപദവികൾ വഹിക്കുന്നവർ ഉന്നതമായ ജീവിതരീതി പരിപാലിക്കണമെന്ന് ഞങ്ങൾ ഇതിനുമുമ്പ് പല തവണയും പറയുകയും പല രീതിയിലും വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പുതിയ ഉടമ്പടിയിലെ ശുശ്രൂഷകരായ സഭയിലെ ഉന്നത സ്ഥാനികൾ വൈശിഷ്ട്യം കൊണ്ടു സ്വയം അലങ്കരിക്കണം. അവർ വിശ്വസ്തരായ അൽമായരെപ്പോലെ പെരുമാറിയാൽ പോരാ. ദൈവത്തിങ്കലേയ്ക്ക് കൂടുതൽ ആഴത്തിൽ ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുകയും ദൈവ വര പ്രസാദ സ്വീകരണത്തിൽ കൂടുതലായ ഔന്നത്യം നേടുകയും ചെയ്യുവരെപ്പോലെ അവർ പെരുമാറണം. 'സ്ഥാന'വും അദ്ധ്യാപനവും കൊണ്ടു മാത്രമല്ല, അതിലധികമായി സ്വന്തം പ്രവൃത്തികൾ കൊണ്ടും അവർക്ക് സാക്ഷ്യം നൽകപ്പെടണം. അവർ മറ്റുള്ളവരെ പഠിപ്പിക്കുകയും സ്വയം പഠിപ്പിക്കാതിരി

ക്കുകയും ചെയ്യാൻ പാടില്ല. അവർ വിളക്കു പിടിച്ചുകൊണ്ടു നടക്കുന്ന അന്ധനെപ്പോലെ ആകരുത്. അവർ മറ്റുള്ളവർക്ക് വെളിച്ചം നൽകുന്നു; അതേസമയം വെളിച്ചത്തിന്റെ സന്തോഷം അവർക്ക് നിഷേധിക്കപ്പെടുന്നു.

ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ച് പിതാക്കന്മാരുടെ കൗൺസിലിൽ താഴെ പറയുന്ന പരാതി ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടു. ചില ദൈവദികർ അവരുടെ ശുശ്രൂഷയുടെ പദവികൾ നശിക്കുന്നതിനായി പെരുമാറാതെയും ആദ്ധ്യാത്മികമായ സേവനം നിർവ്വഹിക്കുന്ന തങ്ങളുടെ പദവികളുടെ ചാരിത്ര്യത്തിന് യോജിച്ച വിധം ജീവിക്കാൻ പ്രേരിതരാകാതെയും വർത്തിക്കുന്നു. വിശ്വാസികളിൽ നിന്നും അവിശ്വാസികളിൽ നിന്നും അവർ പലിശ വാങ്ങുന്നു; അവർ യുവതികളുടെ മേൽനോട്ടക്കാരാകുന്നു. അങ്ങനെ സ്വന്തം ആദ്ധ്യാത്മിക ശുശ്രൂഷകളിൽ തടസ്സപ്പെട്ടവരായിത്തീരുന്നു. ആദ്ധ്യാത്മിക ശുശ്രൂഷയുടെ മേൽനോട്ടക്കാരാണു തങ്ങൾ എന്ന് അവർ മറന്നുപോകുന്നു. വേറെ ചിലർ തങ്ങളുടേതല്ലാത്ത കോടതിവ്യവഹാരങ്ങളിൽ അഭിഭാഷകരായി സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്നു. ഭൗതികകാര്യങ്ങളിൽ കാര്യസ്ഥന്മാരായി നിയമിക്കപ്പെടുന്നവരുണ്ട്. ലജ്ജാകരവും നിത്യമായി ശിക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതുമായ അത്യാഗ്രഹത്തിൽ അവർ പലതരം ബിസിനസ്സുകളിൽ ഏർപ്പെടുന്നു. വൈദികരുടെ നാമനാൽ വൈദികർക്ക് ഏല്പിച്ചു കൊടുക്കപ്പെട്ട ദൈവികമായ സേവനങ്ങളുടെ നിർവ്വഹണത്തിന് മുകളിൽ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെല്ലാം പ്രതിബന്ധങ്ങളത്രേ. വേറെ ചിലരാകട്ടെ, അപമാനകരമായ ആരോപണങ്ങൾക്കു വിധേയരായി വിവാഹ മോചിതരായ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ സ്വന്തം അശ്രദ്ധയും കാമാസക്തിയും മൂലം അവർ അനേകർക്കു ദുർമാതൃകയും വേദനാകാരണവും ആയിത്തീരുന്നു.

അതിനാൽ ഞങ്ങൾ താഴെ പറയും വിധം പഠിപ്പിക്കുകയും ആജ്ഞാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; ഇനി മേലിൽ വൈദികരും ഡീക്കന്മാരും സന്യാസികളും പലിശ വാങ്ങാൻ പാടില്ല. തങ്ങളുടേതല്ലാത്ത കോടതി വ്യവഹാരങ്ങളിൽ പ്രതിഫലം പറ്റിക്കൊണ്ടു അഭിഭാഷകവൃത്തി നടത്താൻ പാടില്ല. അവർ

ഏതെങ്കിലും മനുഷ്യരുടെ കാര്യസ്ഥന്മാരാകരുത്. കാരണം അവർ മാലാഖമാരുടെയും മനുഷ്യരുടെയും കർത്താവിന്റെ കാര്യസ്ഥന്മാരാണ്. ഇനി മേലിൽ അവർ അപമാനകരമായ പാപങ്ങളുടെ പേരിൽ ആരോപണ വിധേയരായി ഭർത്താക്കന്മാരാൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട സ്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്യരുത്. സാധുവായി വിവാഹം ചെയ്ത ഭാര്യയോടൊപ്പം ജീവിക്കുന്നയാൾ പോലും, അവൾ വ്യഭിചാരത്തിൻ്റെ പേരിൽ നിന്ദിക്കപ്പെട്ടാൽ അവളെ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നും അവളുമായിട്ടുള്ള അടുത്ത സമ്പർക്കത്തിൽ നിന്നും അകന്നിരിക്കണമെന്നും കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുക, ബഹുമാന്യപദവികളിലുള്ളവർ നിന്ദിക്കപ്പെടുന്നതും തങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷയുടെ ക്രമത്തിൽ നിന്നും വളരെ വിദൂരസ്ഥിതവുമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിൽ നിന്നും വളരെ അകന്നിരിക്കുക എന്നത് യഥാർത്ഥത്തിൽ എത്രയോ ഉചിതമാണ്! ഈ ലോകത്തിലെ രാജ്യത്തിൻ്റെ അധികാരം സംബന്ധിച്ച ഏതെങ്കിലും ഉദ്യോഗം വഹിക്കുന്നയാൾ ഒരു വ്യക്തിയുടെ കാര്യസ്ഥനായിരിക്കുന്നത് അപമാനകരമാണെങ്കിൽ ക്രിസ്തുവിൻ്റെ കാര്യസ്ഥനും അവിടുത്തെ ശിഷ്യന്മാരുടെ പിതാക്കന്മാരും പരിപോഷകരുമായിട്ടുള്ളവർ ആ ദൈവിക സേവനത്തിനു അന്യമായ മറ്റൊരു സേവനത്തിലേയ്ക്കു തിരിയുന്നത് എത്രയോ അപമാനകരമാണ്! വിവേകികളായ ആളുകൾക്കു നൽകപ്പെടുന്ന നിദ്ദേശം അവർ വളരെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം തങ്ങളെത്തന്നെ കളങ്കങ്ങളിൽ നിന്നും കാത്തുരക്ഷിക്കണമെന്നത്രേ. ഇനിമേലിൽ വൈദികർ വിവാഹ മോചിതരായ സ്രീകളോടു സമ്പർക്കം പുലർത്താനേ പാടില്ല— ലജ്ജാകരമായ പാപത്തിൻ്റെ പേരിൽ ആരോപണം ഉണ്ടാകാത്തവരോടു പോലും. അങ്ങനെയൊക്കുമ്പോൾ അവർ തിന്മയിൽ നിന്നും ദൂരദൃശ്യങ്ങളിൽ നിന്നും വിമുക്തരായിരിക്കും. ഏതെങ്കിലും ഒരാൾ തൻ്റെ ബുദ്ധിഭ്രമം കാരണം വ്യഭിചാരക്കരം ആരോപിക്കപ്പെട്ട ഒരു സ്രീയെ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, പ്രസ്തുത ആരോപണം ശരിയാണെന്നു തെളിഞ്ഞാൽ, സ്വീകരിച്ചയാൾ ഒരു വൈദികനാണെങ്കിൽ അയാൾ അവളെ ഉപേക്ഷിക്കണം. മറ്റൊരു തരത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതു നിയമാനുസൃതമല്ലെന്നു “ദൈവവചനം”ത്താൽ ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു.

ഇരുപത്തിനാലാം കാനോൻ :

ഭർത്താവു മരിച്ച സ്രീയെ സംബന്ധിച്ച്. അയാൾ മരണപത്രം ഉണ്ടാക്കി, എന്നാൽ അവളുടെ സ്രീധനം സംബന്ധിച്ച

നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകിയില്ല. അവൾക്കു, സ്വന്തം സ്രീധനത്തിന്മേൽ അധികാരമുണ്ടോ?

താഴെ പറയുന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നമുക്കിവിടെ പറയാം: ഒരു സ്രീക്ക് അവളുടെ ഭർത്താവിൻ്റെ മരണശേഷം സ്വന്തം സ്രീസ്വത്തിൻ്റെ മേൽ അധികാരമുണ്ടോ? ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ച തീരുമാനമുണ്ടാവുകയും അത് ക്രൈസ്തവരുടെയിടയിൽ പരക്കെ അറിയപ്പെടുകയും ചെയ്യുക എന്നത് ശരിയും ന്യായവുമാണെന്നു ഞങ്ങൾ കരുതുന്നു. മറ്റു നിയമങ്ങളെന്ന പോലെ ഇക്കാര്യവും പരസ്യര സമ്മതത്തോടും ഏകാഭിപ്രായത്തോടും കൂടെ വേണം കൈകാര്യം ചെയ്യപ്പെടാൻ: ഒരു സ്രീയ്ക്ക് അവളുടെ സ്രീസ്വത്തിന്മേൽ ഭർത്താവിൻ്റെ ജീവിത കാലത്തും മരണശേഷവും ഒരുപോലെ അധികാരമുണ്ട്. അതിനെ സംബന്ധിച്ച് ഭർത്താവു മരണപത്രത്തിൽ നിർദ്ദേശം നൽകിയിട്ടില്ലെങ്കിലും കഴുപ്പമില്ല. അവളുടെ സമ്മതം കൂടാതെ ഉത്തമർണ്ണന്മാർക്കോ അവകാശികൾക്കോ അതിൻ്റെ മേൽ അധികാരമുണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല. വളരെ കുറിയും നിയമങ്ങളെ തകിടം മറിക്കുന്നതുമായ ഒരാവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ, അത് നിയമപാലകർക്കെതിരായി പ്രയോഗിക്കപ്പെടരുത്. ഒരു ഭർത്താവു തൻ്റെ സ്വത്തിൽ നിന്നും ഭാര്യയ്ക്ക് ഏതെങ്കിലും സമ്മാനം നൽകിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അത് പുരുഷന്മാരായ അവകാശികളുടേതിനു തുല്യമായ ഒരു പൂർണ്ണപീതമല്ലെങ്കിൽ അവൾക്ക് ആ സമ്മാനം കിട്ടിയ സ്വത്തിന്മേലും അവളുടെ സ്രീധനത്തിന്മേലും അധികാരം ഉണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ കിട്ടിയ ദാനം ആണങ്ങളും പെണ്ണുങ്ങളുമായ മറ്റവകാശികൾക്കു കിട്ടിയതിനു തുല്യമാണെങ്കിൽ അവൾ അതു സ്വീകരിക്കുന്നതോടൊപ്പം അവളുടെ സ്രീധനം അവകാശികൾക്കു പങ്കുവെച്ചുകൊടുക്കണം. എന്നാൽ അങ്ങനെ കിട്ടിയ ഭാഗമാണോ സ്രീധനമാണോ സ്വതന്ത്രമായി എടുക്കേണ്ടത് എന്നും അവൾക്കു തീരുമാനിക്കാം. എന്നാൽ ഭർത്താവു നൽകുന്ന വീതം അവൾ ജീവിക്കുന്ന കാലത്തോളം അവളുടെ ചെലവിനു വേണ്ടിയുള്ളതുമാത്രമാണ്, പൂർണ്ണാധികാരമുള്ള പിൻതുടർച്ച സ്വത്തല്ല എന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അവൾക്ക് അത് തൻ്റെ മരണസമയത്തു് ഇഷ്ടമുള്ള യാളുകൾക്കു ദാനം ചെയ്യാൻ അധികാരമുണ്ട്. അതുപോലെ തന്നെ അവൾക്ക് തൻ്റെ സ്രീധനത്തിൻ്റെമേൽ പിത്രസ്വത്തു്

എന്ന നിലയിൽ പൂർണ്ണമായ അധികാരമുണ്ട്. ഈ വിഷയത്തിൽ എല്ലാ സഭാസമൂഹങ്ങൾക്കും ഒരു അഭിപ്രായം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. നീതി നടപ്പാക്കുന്നതും നിന്ദയിൽനിന്നും ഹാനിയിൽ നിന്നും വിമുക്തവും എന്ന നിലയിലാണിത്.

ഇരുപത്തഞ്ചാം കാനോന:

ക്രൈസ്തവർ മറ്റു മതക്കാരുടെ ഉൽസവങ്ങൾക്കു പോവുകയോ അവയിൽ പങ്കെടുക്കുകയോ ചെയ്യരുതെന്നും.

ചില ക്രൈസ്തവർ അവരുടെ അറിവുകേടോ അശ്രദ്ധയോ കാരണമായി മറ്റു മതങ്ങളിലേയ്ക്കു പോകുകയും അവരുടെ ഉത്സവങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായി ഞങ്ങൾ കേട്ടു. അതായത് അവർ യഹൂദരുടെയോ പാഷണ്ഡരുടെയോ അന്യ മതസ്ഥരുടെയോ ഉത്സവങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ അത്തരം ഉത്സവങ്ങളുടെ ഭാഗമായി കൊടുത്തയയ്ക്കപ്പെടുന്ന സാധനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നു.

അതിനാൽ സ്വസ്ഥിയായ അധികാരത്താൽ ഞങ്ങൾ ഇങ്ങനെ ആജ്ഞാപിക്കുന്നു: ക്രൈസ്തവർ ആരും അക്രൈസ്തവ മായ ഉത്സവങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കാൻ പാടില്ല. ഉത്സവങ്ങളുടെ ഭാഗമായി കൊടുത്തയയ്ക്കപ്പെടുന്ന സാധനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാനും പാടില്ല. കാരണം അവ അവരുടെ ബലികളിൽ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കളായിരിക്കും.

ഇരുപത്താറാം കാനോന:

സിനഡിലേയ്ക്കു വിളിക്കപ്പെട്ട മെത്രാന്മാരും മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും പോകാതിരിക്കരുത്.

സിനഡിലേയ്ക്കു ക്ഷണിക്കപ്പെടുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും മെത്രാന്മാരും സിനഡിനെ നിസ്സാരമായി കണക്കാക്കുകയും പോകാൻ വിസമ്മതിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. കാരണം, എങ്ങനെയാണു പഠിപ്പിക്കേണ്ടതെന്നും അറിയുമ്പോൾ അവർ കൂടുതൽ പ്രയോജനമുള്ളവരായിത്തീരുന്ന അവർക്കു പഠിക്കാൻ ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ അതും സിനഡ് വഴി സാധാരണയായി സഭയിൽ സംഭവിക്കുന്ന പരിഷ്കാരങ്ങളും പ്രയോജനപ്രദങ്ങളാണെന്നും സിനഡിനു ക്ഷണിക്കപ്പെടുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും

രിലും മെത്രാന്മാരിലും അതിനെക്കുറിച്ച് അചഞ്ചയുള്ളവർ ഉണ്ടെങ്കിൽ, കാനോനികവും സ്വീകാര്യവുമായ പ്രധാന കാരണങ്ങൾ ഇല്ലാതെ പോകാതെ ഇരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, യഥാർത്ഥ്യം ഇങ്ങനെയാണെന്നും അന്വേഷണത്തിൽ വ്യക്തമാവുകയാണെങ്കിൽ സമൂഹത്തിന്റെ ശിക്ഷാവിധിയനുസരിച്ചു അയാളെ തന്റെ ശുശ്രൂഷയിൽനിന്നു സസ്പെൻഡ് ചെയ്യണം. അയാൾ തന്റെ തെറ്റു തിരുത്തുകയും തന്റെ അവജ്ഞയും അലസതയും തന്നിൽ നിന്നു തുടർത്തുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ ആ സസ്പെൻഷൻ നിലനിൽക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ അയാൾ മൂലം സമൂഹത്തിനു തന്നെ ദോഷം സംഭവിക്കും.

ഇരുപത്തേഴാം കാനോന:

മറ്റു മതങ്ങളിലുള്ളവരുമായി വിവാഹബന്ധത്തിൽ ഏല്പിച്ചവരെക്കുറിച്ച്. തങ്ങളുടെ ഗ്രാമങ്ങളിലെ ഉത്സവങ്ങൾ പാഷണ്ഡികളുടെ ചുമതലയിൽ ഏല്പിക്കുന്നവരെയും അവരുടെ പക്കൽനിന്നും അനുഗ്രഹങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെക്കുറിച്ച്.

ഉത്തമരായ ആളുകൾ എല്ലാ കാര്യത്തിലും പരിശുദ്ധി പാലിക്കണം എന്നത് ശരിയും ഉചിതവുമാണല്ലോ. നിരന്തരം മതങ്ങളുടെ അഭ്യുപനങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവർ കരുതലോടെ ഇരിക്കണം. അവർ തങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും അന്യമതസ്ഥരുടെ വിവാഹച്ചടങ്ങുകൾക്കും കീഴീടയാരണത്തിനും നൽകരുത്. അവർ സത്യവിശ്വാസത്തോടു യോജിക്കുന്നു എന്ന് വാശാനം ചെയ്യുന്നുണ്ടോ എന്നുറപ്പുവരുത്തുവാൻ അവർ ശ്രദ്ധാലുക്കളായിരിക്കണം. മിശിഹായുടെ വിശുദ്ധ ബലിപീഠങ്ങൾ പാഷണ്ഡികളുടെ ശുശ്രൂഷകൾക്കായി വിട്ടു കൊടുക്കരുത്. യഥാർത്ഥ ആശീർവാദങ്ങളല്ലാത്ത (അന്യമതസ്ഥരുടെ) ആശീർവാദങ്ങൾ അവർ സ്വീകരിക്കുകയരുത്. ഏതെങ്കിലും ഒരു ക്രൈസ്തവൻ ഇതിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി പ്രവർത്തിച്ചാൽ അയാളുടെ അവജ്ഞയ്ക്ക് അർഹമായ കുറ്റപ്പെടുത്തൽ അയാൾക്കു ലഭിക്കും. മുമ്പുള്ള പിതാക്കന്മാരുടെ സിനഡുകളിൽ സ്പഷ്ടമായി നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കാനോനികമായ ശിക്ഷകൾ അയാൾ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യും.

ഇരുപത്തൊട്ടാം കാനോന:

വൈദികർ രഹസ്യമായ ഉള്ളുകളിൽ ക്ഷേപകയും പാനം ചെയ്യുകയും വിരുന്നുകൾ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നതു ശരിയല്ല എന്നതിനെക്കുറിച്ചു്.

വൈദികരിൽ ചിലർ, അവരുടെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കു യോജിച്ച ക്രമങ്ങളെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടു് രഹസ്യമായവു വെളിച്ചം കുറഞ്ഞതുമായ മുറികളിൽ പോയി മിരതമില്ലാത്ത വിധം തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ക്രമംകെട്ട ആളുകളെപ്പോലെ ക്ലബ്ബ് മുറികളിൽ വിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടു. പൗരോഹിത്യം വളരെ അന്തസ്സുള്ളതു പൊങ്ങച്ചത്തിന്റെയും സുഖഭോഗതല്പരതയുടെയും അത്യാധംബരങ്ങളെ ശർഹിക്കുന്നതുമാണല്ലോ.

ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചു് "ദൈവവചന"ത്താൽ ഞങ്ങൾ താഴെ കാണുംവിധം ആജ്ഞാപിക്കുന്നു: വൈദികർക്കും സന്യാസികൾക്കും രഹസ്യങ്ങളായ ഇരുട്ടുമുറികളിൽ പോകാനോ ക്ലബ്ബ് മുറികളിൽ വിശ്രമിക്കാനോ അനവാദമില്ല. മറ്റു തരത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെല്ലാം "ദൈവവചന"ത്താൽ ശപിക്കപ്പെട്ടു്.

ഇരുപത്തൊമ്പതാം കാനോന:

സഭാപരമായ ശുശ്രൂഷയുടെ ക്രമീകരണത്തെയും പദവികളെയുംകുറിച്ചു്; താഴ്ന്ന പദവികളിലുള്ളവർ മദ്ധ്യമ പദവികളിലുള്ളവരുടെ നേക്കും മദ്ധ്യമ പദവികളിലുള്ളവർ ഉന്നത പദവികളിലുള്ളവരുടെ നേക്കും ഉന്നത പദവികളിലുള്ളവർ കാനോനികമായും പൈതൃകമായും ഏറ്റവും ഉന്നത സ്ഥാനത്തു പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടയാളിന്റെ നേക്കും ആചരിക്കേണ്ട ബഹുമാനത്തെക്കുറിച്ചു്.

നയിക്കുന്നവർക്കും നയിക്കപ്പെടുന്നവർക്കും സഹായങ്ങൾ നിറഞ്ഞ മുക്കളിൽ പറഞ്ഞ കാനോനുകളുടെ ക്രമീകരണം സ്വർഗ്ഗീയമായ സംരക്ഷണത്തോടെ പൂർത്തിയായിക്കഴിഞ്ഞ സ്ഥിതിയ്ക്കു്, നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ അനുമതിയോടെ നമുക്കു്

സഭയിലെ ക്രമങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഭരണാധികാരികളോടുള്ള ബഹുമാനത്തെക്കുറിച്ചും അറിയിക്കുന്ന വിഷയത്തിലേയ്ക്കു തിരിയാം. പ്രത്യേകിച്ചും പിതാക്കന്മാരുടെ തലവന്റെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിനെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കരങ്ങളിൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു. അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്നതുമായ സഭാപരമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും ചിന്തിക്കണം. ഞങ്ങളുടെ ഈ കാനോനിക ലിഖിതത്തിൽ, സഭയിലുള്ള പദവികളുടെയും സ്ഥാനങ്ങളുടെയും ക്രമങ്ങളും അറിയിക്കപ്പെടണം. ഉപരിലോകത്തിലുള്ള, അതായതു് മാലാഖമാരുടെതായ, വ്യവസ്ഥിതിയിൽ ഭരണാധികാരികളും മേൽക്കോയ്മകളും സിംഹാസനങ്ങളും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. അവിടെ സകലത്തിന്റെയും ക്രമീകരണകർത്താവിന്റെ ആജ്ഞയനുസരിച്ചു് മറ്റൊല്ലാത്തിനും ഉപരിയായ ശുശ്രൂഷ നടത്തുന്നു. താഴെയുള്ളതായ ഭൗതിക ലോകത്തിലും ഇതേ സ്ഥിതിയുണ്ടു്. പലയാളുകളും പങ്കെടുക്കുന്ന പ്രസ്തുത ഭരണക്രമത്തിൽ എല്ലാവർക്കും ഉപരിയായിട്ടുള്ള ഒരാൾ കാര്യങ്ങൾ നിയന്ത്രിക്കുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവും ജീവദായകനുമായ ഈശോമിശിഹാ ക്രമീകരിച്ച സഭയുടെ വ്യവസ്ഥിതിയിലും സ്ഥിതി വ്യത്യസ്തമല്ല. ആരും ഭത്തിൽ പന്ത്രണ്ടു ശ്രീഹന്മാരുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പോടു കൂടെയാണു് അവിടന്നു് ആ വ്യവസ്ഥിതി ക്രമീകരിച്ചതു്. ഉന്നതമായ അധികാരം പൂർണ്ണമായി കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിനു് അവിടന്നു് അവരെ ഏല്പിച്ചു. കാനോനികവും പൈതൃകവുമായ അധികാരമാണു് ഇങ്ങനെ നൽകപ്പെട്ടതു്. താഴെയുള്ള ക്രമങ്ങൾക്കും അവിടന്നു് അവരെ ചുമതലപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. കാരണം സ്വജനത്തെയും ജാതികളെയും പഠിപ്പിക്കുന്നതിനും പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതിനുമായി അവിടന്നു് അവരെ ചേർത്തറിക്കയും അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. തന്റെ അദ്ധ്യാപനത്തിന്റെ ആധിക്യം കാരണമായി, അദ്ധ്യാപന ശുശ്രൂഷയുടെ ആവശ്യത്തിലേയ്ക്കു ഏഴുപതുപേരുടെ ഒരു സംഘത്തെയും പിന്നീടു് അവിടന്നു തെരഞ്ഞെടുത്തു. ഈ ഏഴുപതു് അപ്പസ്തോലന്മാർ ആദ്യത്തെ ഗണത്തിന്റെ താഴെ സ്ഥാനമുള്ളവരും ഏറ്റവും ഉപരിയായിട്ടുള്ളവർക്കു ശേഷം മദ്ധ്യസ്ഥിതിയിലുള്ളവരുമാണു്. പാത്രിയർക്കീസുമാർക്കും കാനോലിക്കോസുമാർക്കും ശേഷം മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്കും മെത്രാന്മാർക്കുമുള്ള സ്ഥാനമാണവരുടെതു്.

തന്റെ ഉത്ഥാനത്തിനും സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിനും ആത്മാവിന്റെ പരപ്രസാദത്തിന്റെ ആഗമനത്തിനും ശേഷം അവിടുന്നു വൈദികരെയും ഡീക്കനന്മാരെയും രണ്ടാം ഗണത്തിനു ശേഷം മൂന്നാമത്തെ ഗണമായി വേർതിരിച്ചു നിശ്ചയിച്ചു. അങ്ങനെ അവിടുന്നു സഭയെ ഒന്നും രണ്ടും മൂന്നും ഗണത്തിൽ പ്പെട്ട ഭരണാധികാരികളെ കൊണ്ടു സമ്പന്നമാക്കി. അനുഗ്രഹത്തിന്റെ സമ്പന്നമായ അരുവിയെ അവരക്കു നൽകപ്പെട്ട ദാനങ്ങൾക്കനുസൃതമായി ഇതു നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടു. അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ അഗ്നിയിൽ നിന്നും ഉജ്ജ്വലിച്ചതും കൈപകർന്നു നൽകപ്പെട്ടതും അവിടത്തെ ആദ്യ ആഗമനം മുതൽ അന്തിമാഗമനം വരെ മുൻതൊറാതെ കൈമാറ്റപ്പെട്ടു പോരുന്നതുമായ ഭരണാധികാരികളുടെയും പിതാക്കന്മാരുടെയും അഭിഷേകത്തിലൂടെ ഇതു സാധ്യമായി.

ഒന്നാമത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും ഗണങ്ങൾ നിദ്രപ്രാപിച്ച കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മാവ് പിതാക്കന്മാരുടെ വിതരണത്തിലൂടെ വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ രൂപതകളും സിംഹാസനങ്ങളും സ്ഥാപിച്ചു. അവിടുന്നു പാശ്ചാത്യ പ്രദേശത്തു നാലു പാത്രീയക്സീസുമാരെ നിശ്ചയിച്ചു. അവർ അത്യുന്നത സ്ഥാനങ്ങൾ വഹിക്കണമെന്നും മറ്റു പദവികളില്ലാത്ത അവർക്കു കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കണമെന്നും നിശ്ചയിച്ചു. കിഴക്കൻ പ്രദേശത്തിനുവേണ്ടി അഞ്ചാമതൊരു പാത്രീയക്സീസിനെ അവിടുന്നു നിശ്ചയിച്ചു. സുര്യസ്തമനത്തിന്റെ മക്കളുടെ ആ പ്രമുഖസ്ഥാനങ്ങൾ അവിടത്തെ ക്രൈസ്തവരുടെയും പുരോഹിതരുടെയും പദവികൾ ക്രമീകരിക്കുകയും അവരെ ഭരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ സുര്യോദയത്തിന്റെ മക്കളുടെ ഈ പ്രഥമസ്ഥാനം സത്യത്തിന്റെ ശിഷ്യരാക്കപ്പെട്ട ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രദേശങ്ങളിൽ പ്രമുഖമായ ഈ പ്രദേശം ക്രമപ്പെടുത്താൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടതാണ്. ഈ ഉന്നതസ്ഥാനം സത്യവിശ്വാസത്തിൽ ജാജ്വല്യമാനമായിരിക്കെ, പ്രമുഖസ്ഥാനങ്ങളുടെ മാതാവിന്റെ ചെങ്കാൽ പന്ത്രണ്ടു പേരിൽ പ്രമുഖനായ പത്രോസിന്റെ സാദൃശ്യത്തിലും സഭാശില്പികളിൽ വരേണ്യനായ പൗലോസിന്റെ സാദൃശ്യത്തിലും വഹിക്കുന്നു. ഭരണാധികാരി ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നവരും പൈതൃക സിംഹാസനങ്ങളും, അതാ

യത് സഭാധികാരപരമായ സ്ഥാനങ്ങൾ കയ്യാളുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും മെത്രാന്മാരും എല്ലാം ഈ സിംഹാസനത്തിന്റെ പൈതൃക പ്രാമുഖ്യത്തിനു വിധേയമാണ്.

വൈദികർ, സന്ദശകർ, കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാമാർ എന്നിങ്ങനെ മെത്രാന്റെ ഭരണസംവിധാനത്തിന്റെ ഭാഗങ്ങളായിട്ടുള്ളവർ സ്വന്തം രൂപത മുഴുവനാലും പ്രാമുഖ്യം കയ്യാളുന്ന മെത്രാന്റെ കല്പനകളെയോ ശാപങ്ങളെയോ ലംഘിക്കാൻ അനുവദിക്കപ്പെടുന്നില്ലല്ലോ. അതുപോലെ, പ്രവിശ്യകളുടെ തലവന്മാരായ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും രൂപതകളുടെ തലവന്മാരായ മെത്രാന്മാരും പാത്രീയക്സീസിന്റെ വചനങ്ങളെയോ കല്പനകളെയോ ശാപങ്ങളെയോ ചെറുക്കാനോ ലംഘിക്കാനോ അനുവദിക്കപ്പെടുന്നില്ല. പാത്രീയക്സീസ് കാനോനികമായും പൈതൃകമായും ഉള്ള ശുശ്രൂഷ നടത്തുന്ന പിതാക്കന്മാരുടെ തലവനാണ്. അദ്ദേഹം സഭയുടെ കാര്യങ്ങളിൽ മിശിഹായുടെ ഇംഗിതമനുസരിച്ച് അവർക്ക് ആജ്ഞകൾ നൽകുന്നു. ക്രൈസ്തവ സമൂഹം ഇടയനില്ലാത്ത അജഗണത്തെപ്പോലെ ആയിത്തീരാതിരിക്കാൻ വേണ്ടിയാണിതു്. സഭാപരമായ കാര്യങ്ങൾ, വൈദികാധികാരം വഹിക്കുന്നവരുടെയിടയിൽ പ്രത്യേകിച്ചും ക്രമം കെട്ടുതായിത്തീരുമ്പോൾ ഇടയനില്ലാത്ത അവസ്ഥ വന്നുപോകും. അധികാരത്തിന്റെ പല പദവികൾ ക്രമീകരിക്കുന്നതിനും ആജ്ഞ നൽകുന്നവരെയും ആജ്ഞ അനുസരിക്കുന്നവരെയും ആജ്ഞകളാൽ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിന് എല്ലാത്തിനും ഉപരിയായി ഒരാളെ നിയമിക്കുന്നതിനും പരിശുദ്ധാത്മാവ് തിരുമനസ്സായി. അവയവങ്ങൾ ശിരസ്സിനോട് എന്നപോലെ മറ്റുള്ളവർ അദ്ദേഹത്തോടു ചേർന്നിരിക്കുന്നു. ആ ശിരസ്സിൽ നിന്നു വിവേചനാശക്തി പ്രവഹിക്കുന്നു. ധാരണാശക്തി കുടികൊള്ളുന്നതും ആ ശിരസ്സിൽത്തന്നെ വിവേചനാശക്തി മനുഷ്യന്റെ ആവേഗങ്ങളെയും സ്വാഭാവിക വിചാരങ്ങളെയും വഴിതെറ്റിപ്പോകാതെ കാത്തുരക്ഷിക്കുന്നു. ധാരണാശക്തിയാകട്ടെ ജ്ഞാനേന്ദ്രിയങ്ങളെയും ശരീരഭാഗങ്ങളെയും കേടുപറ്റാതെ സംരക്ഷിക്കുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ സഭയുടെ തലവനിൽ നിന്ന് പൗരോഹിത്യസ്ഥാനങ്ങൾ ഒഴുചിത്യപ്യർവ്വം പ്രവഹിക്കുകയും സാധാരണ ഭരണക്രമം അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു പൈതൃകമായി ഉദ്ഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ച് ഞങ്ങൾ കാനോനികമായി താഴെ പറയുന്ന കല്പന പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു: പാത്രീയർക്കീസിന്റെ അഭിഷേക സന്ദർഭത്തിൽ മൂന്നോ നാലോ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ ഒത്തുചേരണം. അവരോടൊപ്പം അവരുടെ പ്രവിശ്യകളിൽ നിന്നു രണ്ടോ മൂന്നോ മെത്രാന്മാരും ഉണ്ടായിരിക്കണം. വലിയ പ്രവിശ്യയിലെ മെത്രാന്മാരിലും ആർച്ചുഡീക്കനിലും സഭയുടെ തലവന്മാരിലും മഹോസെയിലെ രണ്ടു നഗരങ്ങളിലെ പ്രമുഖരായ വിശ്വാസികളിലും നിന്നുള്ള ഏഴുത്തുകൾ വഴി വിളിക്കപ്പെടുമ്പോഴാണ് മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും അവരോടൊപ്പമുള്ള മെത്രാന്മാരും ഒത്തുചേരേണ്ടത്. ഈ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും മെത്രാന്മാരും വന്നുകഴിയുമ്പോൾ മഹോസെയിലെ നഗരങ്ങളിലെ വൈദികരുടെയും വിശ്വാസികളുടെയും പൊതുക്കൗൺസിലിൽ, വലിയ പ്രവിശ്യയിലെ മെത്രാന്മാരുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ അവർ തീരഞ്ഞെടുപ്പു പരിശോധിക്കണം. മുൻവിധിയില്ലാത്തതും വ്യക്തിപരിഗണനകളിൽ നിന്നു വിമുക്തവും ദൈവകോപത്തിനു വിഷയമാകാത്തതുമായ തെരഞ്ഞെടുപ്പിലൂടെ യോഗ്യരും പാത്രീയർക്കീസിംഹാസനവും പ്രമുഖസ്ഥാനങ്ങളുടെ മാതാവായ പ്രമുഖസ്ഥാനവും കയ്യാളവാൻ പ്രാപ്തമായ ഒരാളിനെ അവർ നിശ്ചയിക്കണം. അനന്തരം വിളിച്ചുവരുത്തപ്പെട്ട മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെയും മെത്രാന്മാരുടെയും സന്നിധിയിലേയ്ക്ക് അവർ അദ്ദേഹത്തെ ആനയിക്കുകയും പരിചയപ്പെടുത്തുകയും വേണം. അനന്തരം താമസം കൂടാതെ അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിഷേകം പൂർത്തിയാക്കണം.

പാത്രീയർക്കീസായ എനിക്കും മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും മെത്രാന്മാരുമായ ഞങ്ങൾക്കും താഴെ പറയുന്ന കാര്യത്തിൽ നല്ല ബോദ്ധ്യമുണ്ടു്: വിശ്വസ്തയുള്ള സഭയുടെ ക്രമത്തിന്റെയും സമാധാനത്തിന്റെയും സുഹൃത്തുക്കൾ എന്ന നിലയിലും ക്രൈസ്തവലോകത്തിന്റെ ബഹുമാനത്തിന്റെയും അതിലെ പ്രമുഖസ്ഥാനത്തിന്റെയും സുഹൃത്തുക്കൾ എന്ന നിലയിലുമാണിതു്. സ്വർഗ്ഗീയമായ അധികാരത്താൽ നിയോഗിക്കപ്പെടുകയും ആജ്ഞാപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത ഞങ്ങൾ സഭയിൽ ക്രമവും സമാധാനവും നിലനിർത്തുന്നതിനുവേണ്ടി ഇങ്ങനെ ആജ്ഞാപിക്കുന്നു: മെത്രാപ്പോലീത്താമാരിലും മെത്രാന്മാരിലും വൈദികരിലും വിശ്വാസികളിലും നിന്നുള്ള ആരുതന്നെ

ആയാലും മിശിഹായുടെ ഇച്ഛയനുസരിച്ച് പാത്രീയർക്കീസ് ആവശ്യപ്പെടുകയോ ആജ്ഞാപിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങളെ അനാദരിക്കുകയോ നിന്ദിക്കുകയോ ധിക്കരിക്കുകയോ ചെയ്യാൻ ഞങ്ങളെല്ലാവരും ചേർന്ന് അയാളെ ശപിക്കുന്നു. അയാൾ ആരുതന്നെ ആയാലും “ദൈവവചന”ത്താൽ തന്റെ ശുശ്രൂഷയിൽ നിന്നും പദവിയിൽ നിന്നും അകറ്റപ്പെടുവനായി ഞങ്ങൾ കണക്കാക്കുന്നു. അയാൾ നേർവഴിക്കു വരുകയും തെറ്റു തിരുത്തുകയും തെറ്റുകളെക്കുറിച്ച് പശ്ചാത്താപിക്കുകയും സഭോധികാര പ്രമുഖ്യത്തിനു കീഴ് വഴങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ ഈ അവസ്ഥ നിലനിൽക്കും.

അതിനാൽ ഈ പുസ്തകം വായിക്കാൻ ഇടയാകുന്നവരുടെ കൂടുതലായ അറിവിനുവേണ്ടി താഴെ പറയുന്ന കാര്യം വ്യക്തമാക്കുന്നതു ശരിയാണെന്നു ഞങ്ങൾ കരുതുന്നു. ഒരു വൈദികൻ മരൊറ്റാരു വൈദികനെ സസ്പെൻഡ് ചെയ്യാൻ അനുവാദമില്ല. ഒരു മെത്രാൻ മരൊറ്റാരു മെത്രാനെയോ ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്താ മരൊറ്റാരു മെത്രാപ്പോലീത്തായെയോ സസ്പെൻഡ് ചെയ്യാൻ പാടില്ല. പാത്രീയർക്കീസിന്റെ കല്പനയും അനുവാദപത്രവും കൂടാതെ മെത്രാന്മാർക്കു് അവരുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ സസ്പെൻഡ് ചെയ്യാൻ അനുവാദമില്ല. പാത്രീയർക്കീസിന്റെ കല്പനയില്ലാതെ ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് തന്റെ പ്രോവിൻസിലെ ഒരു മെത്രാനെ സസ്പെൻഡ് ചെയ്യണമെങ്കിൽ ആ പ്രോവിൻസിലെ മരൊറ്റാ മെത്രാന്മാരുടെയുമോ ഭൂരിപക്ഷം മെത്രാന്മാരുടെ എങ്കിലുമോ പിന്തുണ ഉണ്ടായിരിക്കണം. തെറ്റു ചെയ്യുകയോ കുറ്റപ്പെടുത്തലും തെറ്റു തിരുത്തലും ആവശ്യമായ അവസ്ഥയിലായിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന മെത്രാന്മാരെയോ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരെയോ പാത്രീയർക്കീസിനു് ഒരു മെത്രാന്റെ സാന്നിധ്യത്തോടു് സഹകരണത്തോടു് കൂടെ സസ്പെൻഡ് ചെയ്യാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ സാഹചര്യവശാൽ തക്കതായ ആവശ്യങ്ങളും വിഷമങ്ങളും ഉണ്ടാവുകയാണെങ്കിൽ പാത്രീയർക്കീസിനു തന്നെ സഭാഭരണപരമായ ആവശ്യത്തിനു വേണ്ടിയും കാര്യങ്ങൾ കഴപ്പം പിടിച്ചതായതുകൊണ്ടും മെത്രാപ്പോലീത്തായെയോ മെത്രാനെയോ നീതിപൂർവ്വകമായി സസ്പെൻഡ് ചെയ്യാവുന്നതാണ്. ഒരു വൈദികൻ മെത്രാ

നെതിരായി തെറ്റു ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ മെത്രാൻ അതിനെക്കുറിച്ചു നീതിപൂർവ്വകമായ അന്വേഷണം നടത്തട്ടെ. വൈദികൻ കുറ്റക്കാരനാണെങ്കിൽ മെത്രാൻ അയാളെ കുറ്റക്കാരനായി വിധിക്കുകയും കുറ്റത്തിന്റെ സ്വഭാവമെന്താണെന്നു വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യട്ടെ. മെത്രാന്റെ ശാപത്തിനെതിരായി എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കാൻ വൈദികന് അധികാരമില്ല. എന്നാൽ ഒരു മെത്രാൻ മെത്രാപ്പോലീത്താക്ക് എതിരായി എന്തെങ്കിലും കുറ്റം ചെയ്താൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ പ്രോവിൻസിലെ എല്ലാ മെത്രാന്മാരെയും അല്ലെങ്കിൽ അവരിൽ ഭൂരിപക്ഷംപേരെ വിളിച്ചു കൂട്ടണം. അവർ മെത്രാപ്പോലീത്തായോടൊത്ത് നീതിപൂർവ്വകമായ അന്വേഷണം നടത്തി നിയമാനുസൃതം കുറ്റം വിധിക്കണം, കുറ്റത്തിന്റെ സ്വഭാവം കുറ്റവാളിക്കു വ്യക്തമാക്കിക്കൊടുക്കുകയും വേണം. ഒരു മെത്രാൻ, തനിക്കെതിരായി സിനഡ് പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ള ശാപം ലംഘിക്കാൻ അനുവാദമില്ല. എന്നാൽ തനിക്കെതിരായി അന്യായം പ്രവർത്തിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് മെത്രാൻ പറയുകയാണെങ്കിൽ പാത്രിയർക്കീസ് സിനഡിൽ അതിനെ സംബന്ധിച്ച അന്വേഷണം നടത്തണം. ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്താ തെറ്റായ വഴിക്കു തിരിഞ്ഞാൽ പ്രവിശ്യയിലെ മെത്രാന്മാർ അക്കാര്യം ലിഖിതരൂപത്തിൽ പാത്രിയർക്കീസിനെ അറിയിക്കണം. എല്ലാ കാര്യങ്ങളും സ്വാഭാവികവും ക്രമാനുസൃതവുമല്ലെങ്കിൽ പാത്രിയർക്കീസ് കുറ്റം ആരോപിച്ചവരെയും ആരോപണ വിധേയനായ ആളിനെയും പ്രവിശ്യയിലെ മറ്റു മെത്രാന്മാരെയും എഴുത്തയച്ച് തന്റെ പക്കലേക്കു വിളിപ്പിക്കണം. അതല്ലെങ്കിൽ സമീപത്തുള്ള ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്താക്ക് പാത്രിയർക്കീസ് എഴുതണം. അതനുസരിച്ച അദ്ദേഹം തന്റെ പ്രവിശ്യയിലുള്ള മെത്രാന്മാരോടൊപ്പം - എല്ലാവരുമല്ലെങ്കിൽ മൂന്നു പേരെങ്കിലും - അന്വേഷണം നടത്തി നീതിപൂർവ്വകമായ ഒരു വിധിനിർണ്ണയം നടത്തണം. കുറ്റമോചനമാണോ ശിക്ഷയാണോ വിധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്ന് അവർ പാത്രിയർക്കീസിനെ അറിയിക്കണം. പാത്രിയർക്കീസ് നീതിയോടും ദൈവഭയത്തോടും കൂടെ വേണ്ട കാര്യങ്ങൾക്കു നിർദ്ദേശം നൽകണം. പാത്രിയർക്കീസ് ഏർപ്പെടുത്തിയ ശാപം ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ തടസ്സപ്പെടുത്താൻ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്കോ മെത്രാ

ന്മാർക്കോ അനുവാദമില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അറിവും അനുവാദവും കൂടാതെ അവർ അതിന് അറുതിവരുത്താനും പാടില്ല. സഭയിലെ പട്ടികകളുടെ ക്രമബദ്ധത സംരക്ഷിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് ഈ ക്രമീകരണങ്ങൾ. എല്ലാ പ്രദേശങ്ങളിലും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനത്താൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സഭയുടെ വ്യവസ്ഥിതികളിൽ കഴപ്പങ്ങൾ ഉണ്ടാകാതിരിക്കുകയും വേണമല്ലോ.

മുപ്പതാം കാനോന:

പ്രവിശ്യകളിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായും മെത്രാൻമാരും ചേർന്നുള്ള കൗൺസിലിനെക്കുറിച്ചും, മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും മെത്രാന്മാരും പാത്രിയർക്കീസിനോടു ചേർന്നു നടത്തുന്ന കൗൺസിലിനെക്കുറിച്ചും.

മെത്രാന്മാർ അവരുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായോടുകൂടിയും മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും മെത്രാന്മാരും പാത്രിയർക്കീസിനോടു കൂടിയും കൗൺസിലുകൾ നടത്തേണ്ടതെങ്ങനെയെന്നും അനുഗൃഹീതരായ പിതാക്കന്മാർ പഴയ കാനോനുകളിൽ ആജ്ഞാപിക്കുകയും കല്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവയുടെ നിർവഹണത്തിൽ അനുഗൃഹീതരായ പിതാക്കന്മാർ ഏർപ്പെടുത്തിയ ക്രമങ്ങളെയും കല്പനകളെയും കുറിച്ച് ഉപദിഷ്ടരായ ഞങ്ങളും തത്സംബന്ധമായി കല്പനകൾ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുണ്ട്. മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും മെത്രാന്മാരും അവയെ ലംഘിക്കുന്നതു ശരിയല്ല. കാനോനുകളിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള സമയ ക്രമങ്ങളെ അവരിലാറെങ്കിലും ലംഘിച്ചാൽ അവർ കുറ്റപ്പെടുത്തലിനു വിധേയരാകും. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സന്നിധിയിൽ വന്നു തെറ്റുതിരുത്തുന്നതു വരെ അയാൾ സസ്പെൻഷനു വിധേയനായിരിക്കും. ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രശ്നം ഉണ്ടാവുകയും അതു അത്ര പ്രാധാന്യമുള്ളതായതുകൊണ്ട് അതിനെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കാൻ മെത്രാന്മാരും മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും സമ്മേളിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണെന്നു പാത്രിയർക്കീസിനു ബോധ്യം വരുകയും ചെയ്താൽ പാത്രിയർക്കീസ് അവരിൽ എല്ലാവരെയുമോ, കുറെപേരെയോ വിളിച്ചാൽ, പഴയകാലത്തെ പിതാക്കന്മാർ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള കാലാവധികൾക്കിടക്കായാലും അവർ സന്തനസ്സോടെ സമ്മേളിക്കേണ്ടതാണ്. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ

ആഹ്വാനത്തെ ആരും നിരാകരിക്കരുത്. ഈ വിഷയത്തിൽ ഏതെങ്കിലും മെത്രാപ്പോലീത്തായോ മെത്രാനോ അനാദരവോ എതിർപ്പോ പ്രകടിപ്പിച്ചാൽ അയാൾ പാത്രീയർക്കീസിന്റെ സന്നിധിയിലെത്തി തന്റെ തെറ്റു തിരുത്തുകയും പാത്രീയർക്കീസ് അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ തന്റെ ശുശ്രൂഷയിൽ നിന്ന് അകറ്റി നിർത്തപ്പെടും.

നിസിബിസുകാരുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയ ശൈമോൻ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവിശ്യയിലെ മെത്രാന്മാർ, (റീവ്-അർജ്ജിന്റിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയ ഗ്രിഗറി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവിശ്യയിലെ മെത്രാന്മാർ) എന്നിവർ ഇപ്രകാരം വിളിക്കപ്പെട്ടിട്ടു വരാത്തവരാണ്. എഴുത്തുകൾ വഴി രണ്ടു തവണവിതം വിളിക്കപ്പെട്ടിട്ടും അവർ അവജ്ഞാപൂർവ്വം വരാതിരുന്ന. അവ നവന്റെയും സ്വന്തം അജഗണങ്ങളുടെയും നന്മയെക്കുറിച്ച് ഒരു ബോധവുമില്ലാത്ത ആളുകളെപ്പോലെയാണ് അവർ പെരുമാറിയത്. നിന്ദനീറാത്ത ഇടയന്മാർക്കും ഉപേക്ഷാഭരിതരായ കാര്യസ്ഥന്മാർക്കുമായി ഒരുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വിധിയെ സംബന്ധിച്ച് അവർക്ക് യേശു വിറയലോ ഇല്ല. കാരണമുണ്ടെന്നായ നമ്മുടെ നാഥന്റെ സ്ഥാനാരോഹണത്തിന്റെ ഈ എട്ടാം വർഷത്തിലെങ്കിലും അവർ വന്ന് തങ്ങളുടെ തെറ്റുകൾ തിരുത്തുന്നില്ലെങ്കിൽ, പാത്രീയർക്കീസിന്റെ മുമ്പിൽ വന്ന് പശ്ചാത്തപിച്ച് നിയമപരമായവിധം തെറ്റുതിരുത്തുന്നതു വരെ അവർ സസ്പെൻഷനിലായിരിക്കും - അവരെല്ലാവരും അവരുടെ ശുശ്രൂഷയിൽ നിന്ന് അകറ്റപ്പെട്ടവരാണെന്നാണ് ഞങ്ങളെല്ലാവരും കരുതുന്നത്. അവർ വന്ന് മറ്റൊരാൾ പിതാക്കന്മാരെയും പോലെ ഈ കാനോനുകൾക്കും മുദ്ര വയ്ക്കണം.

മുപ്പത്തൊന്നാം കാനോന:

ഈ കാനോനുകളുടെ പാലനത്തെ സംബന്ധിച്ച് പിതാക്കന്മാർ ചെയ്ത ഉടമ്പടിയുടെ തീരുമാനം.

വളരെ ആവശ്യമായ ഇക്കാര്യം ഉറക്കെ പറയണമെന്നും ആവശ്യകമായ ഇക്കാര്യം ഈ കാനോനുകളുടെ അവസാനംകൂടെ ചേർക്കണമെന്നും ഞങ്ങൾക്കു തോന്നി. ഈ കാനോനുകളുടെ സ്ഥാപനം ദൈവഹിതത്തെ ലക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നതും അതിനോടു യോജിക്കുന്നതുമായാകുന്നു. ശ്രോതാക്കൾക്കും അനുവാചകർക്കും

അവയിൽ നിന്നു വളരെ പ്രയോജനം ലഭിക്കും. അതുകൊണ്ടാണ് പെരുവായ അഭിപ്രായത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഞങ്ങൾ ഇതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചത്. കാനോനുകൾ എല്ലാം ഞങ്ങളെല്ലാവരും സസൂക്ഷ്മം എഴുതിയെടുത്ത സൂക്ഷിക്കണമെന്നും ഓരോ സംവത്സരത്തിന്റെയും ആദ്യമാസത്തിൽ സഭാസമൂഹങ്ങളുടെ പ്രയോജനത്തിനായി അജഗണങ്ങളുടെ സമ്മേളനങ്ങളിൽ അവ വായിക്കണമെന്നും ഞങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചു. സ്വാഭാവികമായ അന്യായാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശിഷ്യരിൽ നിന്ന് ശാശ്വതമായ നന്മകൾ അകറ്റി നിർത്താൻ ശ്രമിക്കുന്ന സാത്താൻ ഇടം കൊടുക്കാതിരിക്കാൻ വേണ്ടിയാണിത്. തന്റെയും തന്റെ അജഗണത്തിന്റെയും നന്മയെ വെറുത്തുകൊണ്ട് എന്നവിധം ഈ വിഷയത്തിൽ അവജ്ഞ കാട്ടുന്നവർ തനിക്കുപരിയായിട്ടുള്ളവരുടെ കറപ്പെടുത്തലിനു പാത്രമാകും. നമ്മുടെ കർത്താവായ മിശിഹായിൽ നിന്ന് അയാൾക്ക് തന്റെ അവിശ്വസ്തതയ്ക്കു യുക്തമായ പ്രതിസമ്മാനം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ അവ വായിക്കുന്നവരും ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം അവ അനുസരിക്കുന്നവരും ഈ ലോകത്തിൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടുകയും, വരാനിരിക്കുന്ന ലോകത്തിൽ നന്നായി ശുശ്രൂഷിച്ചവരോടൊപ്പം ധൈര്യശാലികളായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

ഈ കാനോനുകൾ സ്ഥാപിച്ച മെത്രാന്മാരുടെ ആശീർവാദം.

ഈ കാനോനുകൾ എഴുതിയവരുടെയും അവ സംരക്ഷിക്കുന്നവരുടെയും അവ അനുസരിക്കുന്നവരുടെയും മേൽ ധന്യനാൽകുന്നതും ദുഃഖവിമുക്തവുമായ കർത്താവിന്റെ അനുഗ്രഹം ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ. ദൈവതിരുമനസ്സിന്റെ അനുചരിയാലും രാജകല്പനയുടെ അധികാരത്താലും സമ്മേളിക്കുകയും മുകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയ കാര്യങ്ങൾ തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്ത പരിശുദ്ധവും സമാധാനപൂർണ്ണവുമായ സിനഡ് മിശിഹായുടെ ഇച്ഛയനുസരിച്ച് ഇവ എല്ലാവർക്കും സഹായകരമായ വിധത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അമർത്തുന്നവരുടെ ദൈവത്തിന്റെയും, മരിച്ചവരും ജീവിക്കുന്നവരും എല്ലാവർക്കും ജീവൻ നൽകുന്നവരും ദൈവപുത്രനായ യേശു മിശിഹായുടെയും

ജീവിക്കുന്നവനായ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും കാരുണ്യം കത്തോലിക്കാസഭയുടെ മേലും രാജ്യങ്ങളുടെ രാജനിയും പ്രതാപപൂർണ്ണമായ ഈ രാജ്യത്തിന്റെമേലും സമസ്തലോകത്തിന്മേലും, അനുസരിക്കുന്നവരുടെയും ആത്മീയജീവന നന്മ പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന ഈ കാനോനുകളാകുന്ന ദീപം കൈവശമുള്ള എല്ലാവരുടെയും മേലും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ—ആമ്മേൻ.

ഈ സിനഡിൽ പങ്കെടുത്ത മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെയും മെത്രാന്മാരുടെയും പേരുകൾ താഴെ പറയുന്നു:

- ഈശോയാബ്, കാതോലിക്കോസ് പാത്രിയർക്കീസ്.
- ബാർസ, ബേത്-ഏസായേ മെത്രാപ്പോലീത്താ
- ഗെമദാൻ, മൈശാൻകാരുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ
- യസേപ്പ്, കശ്കാർ മെത്രാൻ
- യസേപ്പ്, ഹിർത്താ മെത്രാൻ
- ഗോശീശോ, ബേത് നൂഹദ്ദി, മെത്രാൻ
- ദാവീദ്, ഹൊർമിസ്ട്രാ അർദബീർ മെത്രാൻ
- തിമോതിയോസ്, ബേത്-ബാഗാശ് മെത്രാൻ
- അബ്രഹാം, സാബേ മെത്രാൻ
- എസ്തപ്പാനോസ്, ശുശ്തെർ മെത്രാൻ
- കാമീശോ, മഹോസേ ദി അരിവാൻ മെത്രാൻ
- അദോർ ഹോർമിസ്ട്രാ, സൂസാമെത്രാൻ
- ബർഗബ്താ, മായൽതാ മെത്രാൻ
- ഗബ്രിയേൽ, ഹർബ്ഗെലാൽ മെത്രാൻ
- ബൊക്തീസദ്, തഹാൽ മെത്രാൻ
- ബർനോൻ, ഹരവാൻ മെത്രാൻ
- നഥാനിയേൽ, സിർസോർ മെത്രാൻ
- അബ്രഹാം, ടെഹ്റാൻ മെത്രാൻ
- പാപ്പാ, മിഹ്റാ—ഗംഖറാഗ് മെത്രാൻ
- മീലെസ്, ശേനാ മെത്രാൻ
- ഹനാനീശോ, റാം-ഹോർമിസ്ട്രാ മെത്രാൻ
- മാർ ആബാ, നിനെവേ മെത്രാൻ
- ക്രീലീശോ, ബേത്-തെബ്യാത്തായുടെയും കാർത്തൈവായുടെയും മെത്രാൻ.

അസ്സീറിയരുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയ ഹെനാനായ്ക്കു വേണ്ടി വൈദികനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആർച്ചുധീക്കനുമായ മാർ ആബാ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി.

മാറോ മെത്രാപ്പോലീത്താ ഗ്രിഗറിക്കുവേണ്ടി അദ്ദേഹം അയച്ച പ്രെസ്ബിറ്റർ മക്കോസ് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി.

ഹർയോ മെത്രാപ്പോലീത്താ ഗബ്രിയേലിനു വേണ്ടി അദ്ദേഹം അയച്ച പ്രെസ്ബിറ്റർ ദാനിയേൽ.

പോശീഗ് മെത്രാൻ ഹബീബിനു വേണ്ടി അദ്ദേഹം അയച്ച ഡീക്കനായ ഏലീശാ.

ബാദിസായിലെയും ഖാദിസ്ഥാനിലെയും മെത്രാനായ ഗബ്രിയേലിനു വേണ്ടി അദ്ദേഹം അയച്ച ഡീക്കൻ സർഗിസ്.

സ്വന്തം കത്തുകളാൽ സമ്മതം തന്നവർ: മാർ ബൊക്തീശോ, ബേത്-ഗർമായ് മെത്രാപ്പോലീത്താ, കർകാദ് മൈശാനിലെ ഗബ്രിയേൽ, ലാശോമിലെ സാബാറീശോ റീമായിലെ മൽക്കീസദെക് നഹർശൂറിലെ മോശ.

പരിശുദ്ധ സിനഡിൽ കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കോസ്-പാത്രിയർക്കീസായ മാർ ഈശോയാബ് രചിച്ച കാനോനകൾ അവസാനിച്ചു. അവ മുപ്പത്തിയൊന്നെണ്ണമാണ്.

വീണ്ടും, അതേ കാതോലിക്കോസ് മാർ ഈശോയാബിന്റെ കാനോനുകൾ. ദാവായ് ദ്വീപിലെ മെത്രാനായ യാക്കോബിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം രചിച്ചത്.

ഒന്നാമത് കത്തിന്റെ പകർപ്പ്

ആദരണീയനും കാരുണ്യവാനുമായ പുരോഹിതനും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട മെത്രാനും താലോണിന്റെ സമീപമുള്ളദാവായ് ദ്വീപിന്റെ ഇടയനും കാറ്ററിന്റെ പ്രവിശ്യയിൽ വസിക്കുന്നവനുമായ മാർ യാക്കോബിന്: ഋണാനന്യൂനപ്പെട്ടവരേ, അവർ തന്റെ നിയമങ്ങളുടെ പാലനം വഴി അവിടുത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കത്തക്കവിധം വിവേകികളാക്കുന്ന നമ്മുടെ കർത്താവും പ്രത്യശേയം ജീവദാതാവുമായ ദൈവത്തിന്റെ ഹിതവും ആജ്ഞയനുസരിച്ച് മെത്രാനും പാത്രിയർക്കീസുമായിരിക്കുന്ന താങ്കളുടെ സുഹൃത്തു് ഈശോയാബ്-താങ്കളുടെ

ജീവിതത്തിന് വേണ്ടി, അതു സംരക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ദൈവത്തിനു പ്രീതികരമായിരിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെയെന്നു, പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു് - അഭിവാദനങ്ങൾ അർപ്പിക്കുന്നു.

ദൈവത്തിനു പ്രിയപ്പെട്ടവനെ, താങ്കൾക്കു ദൈവത്തോടുള്ള സ്നേഹം സ്വന്തം അജഗണത്തോടുള്ള താങ്കളുടെ വലുതായ സ്നേഹം വഴി നന്നായി വെളിപ്പെടുന്നു. അജഗണത്തിന്റെ കാര്യത്തിലുള്ള താല്പര്യാധിക്യം വഴി മുഖ്യ അജപാലകനെ പ്രസാദിപ്പിക്കാൻ താങ്കൾ അവിരാമമായി ശ്രമിക്കുന്നു. ആ അജഗണത്തിനു വേണ്ടിയാണല്ലോ അവിടുന്നു് ദൈവികമായ ആജ്ഞയനുസരിച്ചു് തന്റെ ജീവൻ സമർപ്പിച്ചതു്. ഭൗമികവസ്തുക്കളെ സ്നേഹിക്കുന്നവരായ ഭൃമിയുടെ സന്താനങ്ങൾ സ്വപ്നപോലെ മാഞ്ഞുപോകുന്നതും നിലനിൽക്കാത്തതും ക്ഷണികങ്ങളുമായ ഭൗതിക വസ്തുക്കളിൽ വലുതായ ശ്രദ്ധ കാണിക്കുന്നു. സ്വർ്ഗ്വീയ കാര്യങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നവർ, സ്വർ്ഗ്വത്തിലേയ്ക്കു വിളിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവർ, അഥവാ, വിശേഷബുദ്ധിയുള്ള അജഗണങ്ങളുടെ ക്രൈസ്തവ അജപാലകന്മാർ സമൂഹത്തിന്റെ നേതാക്കളെന്ന നിലയിൽ അതിലും വളരെയധികമായ ശ്രദ്ധയോടുകൂടി ആദ്ധ്യാത്മിക കാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ഏല്പിക്കണമെന്നു കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, അവധാനപൂർണ്ണവും ജാഗ്രത്തും ഒരു തരത്തിലും മാന്ദ്യം ബാധിക്കാത്തതുമായ മനസ്സോടുകൂടെയാണു് അവർ ഇക്കാര്യം നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതു്. ആദ്ധ്യാത്മിക കാര്യങ്ങൾ നശിച്ചുപോകാത്തതും നിലനിൽക്കുന്നതുമായ നമ്മുടെ എല്ലാ നന്മകൾക്കും കാരണമാണു്. ഇങ്ങനെ ആ രണ്ടുകൂടരും രണ്ടുതരം കാര്യങ്ങൾ സ്വന്തം കഴിവുകൾ പരമാവധിവരെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു സംരക്ഷിക്കുന്നു, ഭൗമികകാര്യതല്പരർ ഭൗമിക കാര്യങ്ങൾ നശ്വരമായ വിധം സംരക്ഷിക്കുന്നു; ആദ്ധ്യാത്മിക കാര്യതല്പരർ ദൈവികകാര്യങ്ങൾ ശാശ്വതമായ വിധം സംരക്ഷിക്കുന്നു.

തെറ്റായ കാര്യങ്ങൾ അവയുടെ സമൃദ്ധിയിൽ അവയുടെ കർത്താക്കളെ കൂടുതൽ കൂടുതലായി തെറ്റായ വഴിയിലേയ്ക്കു നയിക്കുന്നു എന്നു വ്യക്തമാണു്. അതേ സമയം നല്ല കാര്യങ്ങൾ ആളുകളെ കൂടുതൽ കൂടുതലായി നീതീകരിക്കുന്നു. ദുഷ്ടകൃത്യങ്ങൾ അവ വർദ്ധിക്കുന്നതോടൊപ്പം അവയുടെ കർത്താ

ക്കളെ വലിച്ചു തഴു്ത്തുന്നു. കറെക്കാലം കഴിയുമ്പോൾ അവർ വിസ്മരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ സൽകൃത്യങ്ങളാകട്ടെ, വർദ്ധിക്കുന്നതോടൊപ്പം തത്കർത്താക്കളുടെ ദൈവാനുഗ്രഹം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും കേടുപാടുകൾ കൂടാതെ ശാശ്വതമായി നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെട്ടവർക്കു് സത്യപഠനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച ശ്രദ്ധ അത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്നു - ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെട്ടവരുടെ രഹസ്യങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷകരായ പുരോഹിതന്മാർക്കും ഇതു് സവിശേഷമായ രീതിയിൽ ആവശ്യമാണു്. കാരണം, അതു് അതിന്റെ സൂക്ഷ്മതയിൽ അതിന്റെ സുഹൃത്തുക്കൾക്കു് വാശാനം ചെയ്യപ്പെട്ട അനുഗ്രഹങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നു നൽകുന്നു. എന്തെന്നാൽ അതു് പലവിധത്തിലുള്ള അനുഗ്രഹദായകമായ നീതിമത്ത്വത്തിന്റെ നിയമിതമാണെന്നു പറയാം. ദൈവത്തിന്റെ മഹത്ത്വമാകുന്ന ലവണം കൊണ്ടു് അതു് അതിന്റെ ഉടമസ്ഥരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ പാകപ്പെടുത്തുന്നു. പാപങ്ങളാകുന്ന മുറിവുകളിലുണ്ടാകുന്ന ജീർണതയെ അതു ദുരീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ടവർക്കു് അതു വിവേകം നൽകുന്നു. നമ്മുടെ ജീവദായകനായ യേശുവിന്റെ പാദമുദ്രകളിൽ സ്വർ്ഗ്വത്തിലേയ്ക്കു് തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പാതകളിൽ നിന്നു് അവർ ഒരു തരത്തിലും തെറ്റിപ്പോവുകയോ വിട്ടുപോവുകയോ ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണിതു്. പരിശുദ്ധ കന്യകയിൽ നിന്നു പ്രത്യക്ഷനായ സമയത്തു് അവിടുന്നു് മാറ്റമോ നീക്കമോ കൂടാതെ ദൈവമായി സ്വർ്ഗ്വത്തിൽ നിന്നു് ഇറങ്ങിവരുകയാണു ചെയ്തതു്. പിന്നീടു് ഭൂമിയുടെ നിമ്നതര ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നു് തന്നെ അയച്ചവന്റെ പക്കലേയ്ക്കു് അവിടുന്നു് ആരോഹണം ചെയ്തു. തന്റെ പവിത്ര സങ്കേതത്തിന്റെ സ്വർ്ഗ്വത്തിൽ നിന്നു് തന്റെ ശാരീരിക പ്രകൃതിയുടെ ആവരണത്തിൽ ലോകത്തിന്റെ നവീകരണത്തിനും സൃഷ്ടികളുടെ രക്ഷയ്ക്കുമായി അവിടുന്നു വീണ്ടും ദൈവമായി പ്രത്യക്ഷീഭവിച്ചു. ഇതേ വിധത്തിൽ വി. ലിഖിതങ്ങൾ മോശയുടെ സംഘത്തിന്റെ തോറായിലും നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ സംഘത്തിന്റെ സുവിശേഷത്തിലും ജീവിതത്തിന്റെ തത്ത്വത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു സ്നേഹം ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നു. അവയിൽ ആദ്യത്തേതു് താത്കാ

ലികമായ ഒരു കാലഘട്ടത്തേയ്ക്ക് മിണ്ടാപ്രാണികളുടെ നിശ്ശബ്ദമായ രക്തംകൊണ്ട് മുദ്രണം ചെയ്യപ്പെട്ടതാണ്. മരേന്ത് എല്ലാത്തിനെയും നവീകരിക്കുന്നവന്റെ ജീവനുള്ള രക്തത്താൽ എന്തെന്നേയ്ക്കുമായി മുദ്രവയ്ക്കപ്പെടുകയും പ്രബലമാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഹാബേലിന്റെ രക്തത്തെക്കാളധികമായി സംസാരിക്കുകയും എല്ലാം ക്ഷമിക്കുകയും പ്രസാദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് ആ രക്തം. അവിടുത്തെ സ്നേഹമാകുന്ന അഗ്നികൊണ്ട് നീതിയുക്തവും വിശ്വസനീയവുമായ എല്ലാ അദ്ധ്യാപനവും പ്രകാശിക്കുകയും ഉഗ്രമായി ജലീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ആ അഗ്നി ഒന്നും നശിപ്പിക്കുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ കാട്ടിക്കൂട്ടലായിട്ടല്ലാതെ, യഥാർത്ഥ മനസ്സോടെ, ഉപരിപ്പവമായിട്ടല്ലാതെ, നിശ്ചയ ദാർശ്യത്തോടെ, കപട പ്രകടനപരമായിട്ടല്ലാതെ ആത്മാർത്ഥമായി, അദ്ധ്യാപനത്തിന്റെ സ്നേഹത്തിൽ ഏറ്റെടുത്ത എല്ലാവരും നന്നായി പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നവരും തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നവരും ആയിരിക്കുന്നതിനും പലകാര്യങ്ങൾ നന്നായി ചെയ്യുന്നതിനും ദൈവത്തിന്റെ സമീപത്തണയുന്നതിനും പ്രാപ്തരാക്കപ്പെടുന്നു.

തെറ്റിലായിരിക്കുന്നവരുടെ മൗഢ്യത്തിന്റെ സ്വാദില്ലായ്മയ്ക്കു സ്വാദു നൽകുന്ന “ഭൂമിയുടെ ഉപ്പെ”നും പ്രമാണങ്ങളുടെ അന്ധകാരത്തിൽ, സത്യത്തിൽ നിന്നു വിദൂരമായ അബദ്ധപഠനങ്ങളുടെതായ ഇരുട്ടിൽ, വീണു വലയുന്നവർക്ക് പ്രകാശം നൽകുന്ന “ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശ” മെന്നും അവരെ തെരഞ്ഞെടുത്തവൻ ആരെ വിളിച്ചുവോ, ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിച്ചവരും നന്നായി പ്രവർത്തിച്ചവരുമായ അവർ അനുഭവിച്ച വൈപരീത്യങ്ങൾ സഹിക്കുകയും അനുകരിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് — നിങ്ങളോടു കല്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുപോലെ യഥാർത്ഥ പിതാക്കന്മാരുടെ കാൽപ്പവടുകളെ മുറികെപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് — ജീവിക്കുന്നവരായ നിങ്ങൾ വളരെ അത്യന്വശ്യമുള്ള ചില കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചോദിച്ചുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾക്ക് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. അവയ്ക്ക് മറുപടി എഴുതണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ ആ അഭ്യർത്ഥനയുടെ സ്നേഹത്താൽ നിർബ്ബന്ധിതരായി, താമസം കൂടാതെ തന്നെ, ദുർബ്ബലമായ വിധത്തിലാണെങ്കിലും സത്യസന്ധമായി മറുപടി എഴുതുകയാണ്. വൈദികപരമായ കല്പനകളെയും ആത്മാവിന്റെ

വഴികളുടെ ശുശ്രൂഷസംബന്ധിച്ച സഭാപരമായ കാനോനുകളെയും സംബന്ധിച്ചാണല്ലോ നിങ്ങൾ ചോദിച്ചിട്ടുള്ളതു്. സഭാപരമായ എല്ലാകാനോനുകളെയും സംബന്ധിച്ച് ചുരുക്കി എഴുതണമെന്നാണ് ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നതു്. എന്നാൽ നിങ്ങൾ സ്നേഹപൂർവ്വം ചോദിച്ചിരിക്കുന്നതു് ഈ കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചായതിനാൽ അവയെക്കുറിച്ച് മാത്രമേ ഞങ്ങൾ ഇവിടെ എഴുതിയിട്ടുള്ളൂ. നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരിലും അദ്ധ്യാപകരിലും സഹോദരന്മാരിലുംചെട്ടവർ ആരും തന്നെ അവയെക്കുറിച്ച് ക്രമമായി എഴുതിയിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഒരു കാര്യംകൂടെ നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണമെന്നു ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു: മഹത്തായ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ഞങ്ങൾ ബോധനത്തിന്റെ അത്യുന്നത തലങ്ങളിലായിരുന്നപ്പോൾ സഭാധ്യക്ഷന്മാരായ പിതാക്കന്മാരുടെയും വിശുതരായ സഹോദരന്മാരുടെയും അഭ്യർത്ഥനയനുസരിച്ച് ഞങ്ങൾ സ്പഷ്ടമായും വിശദമായും ചിലതെല്ലാം എഴുതി. അതിൽ, ഒരു വൈദികൻ പാപമോചകമായ ജ്ഞാനസ്മാനത്തെ സമീപിക്കുന്നതും ഭീതിജനകവും പുരോഹിതോചിതവുമായ ശുശ്രൂഷയിൽ ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കുകയും ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെട്ടവരുടെ പാപങ്ങൾ മോചിക്കുന്നതുമായ ബലിവസ്തുക്കൾ സമർപ്പിക്കുന്നതും ഏതു വിധത്തിലാണ് ശരിയായിരിക്കുക എന്നു പ്രതിപാദിച്ചിരുന്നു. ആവശ്യമായ കാര്യങ്ങൾക്ക് ചുരുങ്ങിയ വിശദീകരണം നൽകിക്കൊണ്ടായിരുന്നു പ്രതിപാദനം. ഗുരുക്കന്മാരും പിതാക്കന്മാരും വഴി നമുക്കു കൈമാറികിട്ടിയിട്ടുള്ള ക്രൈസ്തവ പാരമ്പര്യങ്ങൾക്കനുസൃതമായി നാം എഴുതുമ്പോൾ ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ നമ്മുടെയിടയിൽ കടന്നുകൂടിയിട്ടുള്ളതും വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടതും സൂക്ഷ്മബുദ്ധിയില്ലാത്തവർ സംരക്ഷിച്ചു പോരുന്നതുമായ ഇതര പാരമ്പര്യങ്ങൾ നാം ഉപേക്ഷിച്ചുകളയുന്നു. അറിവില്ലാത്തയാളുകൾ അവരുടെ സ്വന്തം പാരമ്പര്യങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി പഠിപ്പിച്ചവയാണ് ആ അബദ്ധങ്ങൾ. അവ ഋജുബുദ്ധികളായ ആളുകളെ വഴിതെറ്റിച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്ന വാഹനങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു. എന്നാൽ ശരിയായ വിധത്തിൽ ശിഷ്യന്മാരെ പോലെ നല്ല പഠനം നടത്തിയിട്ടുള്ളവർ വിശ്വാസയോഗ്യരാണ്. അവർ കരുത്തോടുകൂടി പഠിപ്പിക്കുന്നു. കാരണം

സ്വർഗ്ഗത്തിനു കീഴിലുള്ള സകലകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും നേരത്തേ തന്നെ സുവിശേഷാത്മകമായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ട ആചാര്യ പരവും പൈതൃകവുമായ പഠനങ്ങൾ അവജ്ഞാഭാവം കൂടാതെ അവർ വിനയപൂർവ്വം സംരക്ഷിച്ചു. അത് ന്യായ യുക്തമായ എല്ലാത്തിനും സാക്ഷ്യമായും ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെട്ട വെക്കല്ലാം അഭിമാനത്തിനും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട സകലത്തി ന്റെയും നവീകരണത്തിനും കാരണമായും വേിച്ചു.

വിദഗ്ദ്ധരായ എഴുത്തുകാരുടെ രൂപികകൊണ്ടു കുറിക്കപ്പെട്ട വിശുദ്ധപാഠങ്ങൾ ദൈവികജ്ഞാനത്താൽ പൂരിതങ്ങളാകുന്നു. അവയിൽ നിന്ന് നേതാക്കൾ അവരുടെ അദ്ധ്യാപനങ്ങളും സ്നേഹവും കൊണ്ടും സന്യാസിമാർ അവരുടെ അനുസരണവും സ്നേഹവും കൊണ്ടും, പരികന്യകയുടെ മുദ്രവയ്ക്കപ്പെട്ട ഉദരത്തിൽ നിന്നു പ്രത്യക്ഷീഭവിച്ച നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ഇഷ്ടം നിറവേ റുവാൻ പ്രാപ്തരായിത്തീരുന്നു. തന്റെ നിയമങ്ങൾ ജ്ഞാന സ്നാനപ്പെട്ടവരെയും തന്റെ അജഗണങ്ങളെ തന്റെ ഇടയന്മാ രെയും ഏല്പിച്ചവനായ ആ കർത്താവ് തന്റെ പവിത്രസങ്കേത മായ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു പ്രകാശിക്കുന്നു. അജഗണങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്ന അവിടന്ന് തന്റെ നിയമങ്ങൾ പാലിക്കപ്പെ ടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പുറജാതികളുടെ അപ്പസ്തോലനം ദൈവിക പുരുഷനും പുതിയ നിയമത്തിലെ എഴുത്തുകാരനുമായ പൗ ലോസും ഇപ്രകാരം കരുത്തുററതും ഉപദേശാത്മകവുമായ നിയ മങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തി. മിശിഹായുടെ രഹസ്യങ്ങൾ വെളിപ്പെടു ത്തുന്ന സാർവ്വത്രികലേഖനങ്ങളിൽ, പ്രത്യേകിച്ചും, തന്റെ അദ്ധ്യാത്മികസന്താനവും ശിഷ്യനും സഹപ്രവർത്തകനും ആസ്യ യുടെ മെത്രാനുമായിരുന്ന തിമോത്തിക്കുള്ള ലേഖനങ്ങളിൽ, ആണ് അദ്ദേഹം ഇക്കാര്യം നിർവ്വഹിച്ചത്.

ഇനി ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ചോദ്യത്തിലേയ്ക്കു മടങ്ങി വരട്ടെ. ഉത്തരം പറയുന്നത് നിങ്ങൾ എഴുതിയ ക്രമത്തിലല്ല ഞങ്ങൾ കൊടുത്ത ക്രമത്തിലാണ്. കാരണം, അവയിൽ ചിലതിന് മറ്റുള്ളവയെക്കാൾ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. ചിലതിന് പരസ്പരം വേർപെടുത്താനാവാത്ത ബന്ധവുമുണ്ട്.

ഒന്നാം ചോദ്യം:

നിങ്ങളുടെ ചോദ്യങ്ങളിൽ ആദ്യത്തെത് ഇതാണ്: പുരോഹിതൻ കൂടാതെയോർ അണയുമ്പോൾ അയാൾ ആരംഭി ക്കേണ്ടത് എങ്ങനെ? എന്താണ് പറയുന്നത്? രഹസ്യങ്ങൾ മുദ്രവയ്ക്കുന്നക്രമം എന്ത്?

ഒന്നാം ചോദ്യത്തിനുള്ള ഉത്തരം:

ഭീതിജനകമായ സമയത്ത് ഭീതിജനകമായ സ്ഥലത്ത് ഭീതിജനകമായ കാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ തന്നെക്കുറിച്ചും എല്ലാ ജനങ്ങളെ കുറിച്ചും ഉള്ള ഭയം പുരോഹിതനുണ്ടാകുന്നു—ലാക്ഷ ണികമായി സംസ്കരിച്ചെടുത്തത് യഥാർത്ഥമായി ജീവിതത്തി ലേയ്ക്ക് ഉയിർപ്പിക്കപ്പെടുകയും മാതികമായി പുനരുജ്ജീവിത നാകുകയും ചെയ്യുന്നു—തനിക്കുവേണ്ടിയും സമസ്തജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും വിശ്വസിക്കുന്ന സമസ്തജനങ്ങളു ടെയും അത്മനകൾ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കയത്തുവാനും അയാൾ ആജ്ഞാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പുതിയ ഉടമ്പടിയിലെ പുരോ ഹിതൻ ഏല്പിയിരിക്കുന്നത് കർത്താവിന്റെ വിശുദ്ധ സ്ഥലത്തു നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുന്ന പാപവിമോചകമായ ബലിയെന്ന ആദ്ധ്യാത്മിക പ്രവൃത്തിയിലാണ്. അയാൾ സകലത്തി ന്റെയും നാഥനായ ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നവനും തന്റെ ശുശ്രൂഷയുടെ മാധ്യസ്ഥ്യം വഴി സമൂഹത്തിന്റെ പാപമോ ചനം സാധിക്കുന്നവനാകുന്നു. ഉപേക്ഷകൂടാതെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം നിൽക്കാനും കളങ്കം കൂടാതെ പരിശുദ്ധനായിരിക്കാനും അയാൾക്കു കല്പന ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. സ്വന്തം ശിക്ഷയ്ക്കു കാര ണവും വിശ്വാസികളുടെ രക്ഷയ്ക്കു പ്രതിബന്ധവും ആകത്തക്ക വിധം ശുശ്രൂഷയിൽ മാലിന്യം കലരാൻ പാടില്ല. എന്തെ ന്നാൽ അയാൾ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ പ്രതിബിംബം വഹി ക്കുകയും അവിടുത്തെ ശുശ്രൂഷയുടെ സ്ഥാനത്തുനിന്നു സംസാ രിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തന്റെ ശുശ്രൂഷാ സ്ഥാനത്തിന്റെ മഹത്വവും ഔന്നത്യവും മനസ്സിലാക്കി ഭയത്തോടും വെടി പ്പോടും അവൻ സമീപിക്കുന്നു. മുക്തിലുള്ള പാപകരുടേതി നേക്കാൾ ഇതു കൂടുതലായി ബഹുമാനിക്കപ്പെടുന്നു, ആദരിക്ക പ്പെടുന്നു. അതിൽ ഭയങ്കരതും മത്സരക്കാരുമായ പിശാചുക്കൾ നടുങ്ങുകയും വിറയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അടുത്തുവന്നു മുട്ടുകുത്തിയശേഷം അവൻ നിന്നുകൊണ്ടു്
 ബലിപീഠത്തെ വണങ്ങുന്നു. ഉടൻതന്നെ ജനങ്ങളെ അഭി
 സംബോധന ചെയ്തു് ആശീർവദിച്ചു കൊണ്ടുപറയുന്നു: "സമാ
 ധാനം നിങ്ങളോടുകൂടെ". എല്ലാവിധ ദുഷ്ടതകളിൽ നിന്നും
 മനസ്സിനെ വെടിപ്പാക്കി വിശുദ്ധീകരിക്കാനും, സ്വർഗ്ഗത്തി
 ലെന്നപോലെ ക്രിസ്തീയ ആലയത്തിൽ നില്ക്കാനുള്ള ഒരു
 കല്പനാവാക്കാണിതു്. ആ സമാധാനാശാസനുള്ള പ്രത്യഭിവാ
 ദനം ജനങ്ങളിൽ നിന്നു് അയാൾ സ്വീകരിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ
 വിശ്വാസത്തിനു് അന്യമായിട്ടുള്ളതൊന്നും തങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
 ഇല്ലെന്നു് പ്രഖ്യാപിക്കയാണു് അവർ ചെയ്യുന്നതു്. "അങ്ങ
 യോടും അങ്ങയുടെ ആത്മാവോടും കൂടെ" എന്നു് അവർ മറുപടി
 പറയുന്നു. ഉടനെ അദ്ദേഹം കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു, "നമ്മുടെ കർത്താ
 വേശുമിശിഹായുടെ കൃപയും പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ
 സ്നേഹവും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സംസർഗവും നാമെല്ലാവ
 രോടും കൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ". ഈ ശ്ലൈഹിക വാക്യം ഉപ
 യോഗിച്ചു് അവൻ ആശീർവദിക്കുകയും, സ്നാനം സ്വീകരിച്ചു
 ഓരോരുത്തരിലും ഈ കാര്യങ്ങൾ സംഭവിക്കട്ടെ എന്നു് പ്രാർത്ഥി
 ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പിന്നീടു് സഭാക്രമമനുസരിച്ചുള്ളവ
 അദ്ദേഹം പറയുന്നു. അവയെപ്പറ്റി നീ എന്നോടു് ചോദിച്ചി
 ടില്ലല്ലോ. നിന്റെ ചോദ്യാവലിയിൽ അവ നീ ഉൾപ്പെടു
 ത്തിയിട്ടുമാില്ല. അവ എല്ലാവർക്കും അറിവുള്ളതാണു്; ദൈവ
 ത്തിന്റെ എല്ലാ പള്ളികളിലും നടപ്പുള്ള ക്രമമാണു്.

എന്നാൽ ഓരോ സെക്ഷന്റെയും അവസാനം, അവന്റെ
 അധരങ്ങൾ കൊണ്ടു് ശരിയാംവണ്ണം മഹത്തപപ്പെടുത്തി
 കൊണ്ടു് ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളുടെമേൽ കാനോനികമായി തന്റെ
 കൈകൊണ്ടു് അവൻ സ്റ്റീബായുടെ രാജകീയമുദ്ര വരയ്ക്കുന്നു.
 മൂന്നു സെക്ഷനുകളും അവസാനിപ്പിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ അവൻ
 ദുഃഖമായി അണയുന്നു—നീ എഴുതിയിരുന്നതുപോലെല്ല,
 നാം എഴുതുന്നതു പോലെ—അപ്പത്തിന്റെ ഉത്തരഭാഗം തന്റെ
 കൈകളിൽ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടു് അതിനെ ചുംബിക്കുകയും
 തന്റെ കണ്ണുകളിൽ വയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തന്റെ നയന
 ങ്ങളും മനസ്സും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് അവൻ പറയുന്നു:
 നിന്നെ ഭക്ഷിക്കുന്നവർ മരിക്കാതിരിക്കുവാൻ "സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
 നിന്നിറങ്ങിയ ജീവദായകമായ അപ്പമേ, നിനക്കു സ്തുതി".

തുടർന്നു് അപ്പം മുറിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു; മുറിക്കുമ്പോൾ അവൻ
 പറയുന്നു: "ദൈവമായ കർത്താവേ, പിതാവും പുത്രനും
 പരിശുദ്ധാത്മാവുമേ, ആകാശത്തിന്റെയും ഭൂമിയുടെയും
 കർത്താവേ, ഞാൻ നിനക്കു നന്ദിപറയുന്നു. ഞാൻ നികൃഷ്ടനും
 അയോഗ്യനുമായിരിക്കെ, നിന്റെ മിശിഹായുടെ ശരീര
 രക്തങ്ങളുടെ ഭീതികരവും വിശുദ്ധവും ദിവ്യവുമായ
 രഹസ്യങ്ങൾ പരികർമ്മം ചെയ്യുവാൻ കാരുണ്യപൂർവ്വം എന്നെ
 നീ അർഹനാക്കി. നിന്റെ ജനത്തിനും നിന്റെ ഇടവക
 യിലെ അജഗണത്തിനും പാപപരിഹാരത്തിനും പാപമോച
 നത്തിനും ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയ്ക്കും എല്ലാ ജനങ്ങളുടെയും അനു
 രത്നജനത്തിനും സർവ സൃഷ്ടികളുടെയും സമാധാനത്തിനും
 സുസ്ഥിതിക്കും വേണ്ടി ഞാൻ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യട്ടെ. പിതാവി
 ന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ,
 എന്നേക്കും. ആമ്മേൻ.

മുറിച്ച ഒരു കഷണം കൊണ്ടു് ശരീരത്തെ ആശീർവദിച്ചു
 കൊണ്ടു് അവൻ പറയുന്നു: "പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും
 പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ വിശുദ്ധശരീരം പാപ
 വിമോചകമായ തിരുരക്തം കൊണ്ടു് എന്നേക്കും ദൃശ്യാ ചെയ്യ
 പ്പെടുന്നു. ആമ്മേൻ".

മുറിച്ച കഷണങ്ങൾ കരിശാക്രതിയിൽ വയ്ക്കുമ്പോൾ
 അവൻ പറയുന്നു: "പിതാവും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവുമായ
 മഹനീയ ത്രിത്വത്തിന്റെ നാമത്തിൽ ഈ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങൾ
 എന്നേക്കും ദൃശ്യാ ചെയ്യപ്പെടുകയും പവിത്രീകരിക്കപ്പെടുകയും
 ഐക്യപ്പെടുകയും പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.
 ആമ്മേൻ".

ഇവിടെ അവൻ രഹസ്യങ്ങളുടെ മേലല്ല, തന്റെ നെററി
 മേൽ കരിശടയാളം വരയ്ക്കുന്നു.

ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളുടെ ദൃശ്യാ സംബന്ധിച്ചു് ഇത്രയും മതി.
 കാരണം, ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളുടെ കാനൻ സംബന്ധിച്ചും ദിവ്യ
 രഹസ്യങ്ങളുടെ ദൃശ്യാ സംബന്ധിച്ചും നീ ഇത്രയുമേ നമ്മോടൊ
 രാഞ്ഞുള്ളൂ.

കാനൻ 2

ബലിയർപ്പിക്കുന്ന പുരോഹിതനെ സംബന്ധിച്ചു: അവൻ എപ്പോഴാണ് കൂദാശ സ്വീകരിക്കേണ്ടതു്, അർപ്പിക്കാൻ നിയുക്തനായിരിക്കുന്നതു് എപ്പോഴാണ്?

ദിവ്യരഹസ്യങ്ങൾ അർപ്പിക്കുന്ന ഭീതികരമായ ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി നിയുക്തനായിരിക്കുന്ന വൈദികൻ രണ്ടുകാരണങ്ങളാൽ മെത്രാനേക്കാളും വൈദികസമൂഹം മുഴുവനേക്കാളും മുമ്പേ കൂദാശ സ്വീകരിക്കുന്നു: "അധ്വാനിക്കുന്ന കർഷകൻ തന്റെ ഫലങ്ങളിൽ നിന്നും ആദ്യമായി ഭക്ഷിക്കുക എന്നതു ന്യായമാണ്" എന്ന് എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ, മറ്റൊന്ന് അവൻ കൂദാശയുടെ മാധ്യസ്ഥ്യം വഹിക്കുകയാൽ അവൻ അതിന്റെ ആവശ്യമില്ല എന്ന മട്ടിലല്ല. പിന്നെയോ, അവൻ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളുടെ ദാനത്തിന്റെയും പാപമോചനത്തിന്റെയും വലിയ ആവശ്യക്കാരനാണ്. കാരണം, എല്ലാ സ്നാനപ്പെട്ടവർക്കും, അർപ്പിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും മുൻപായി ക്ഷമിക്കപ്പെടാൻ താല്പര്യപൂർവ്വം നോക്കിപ്പാർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആവശ്യക്കാരനെപ്പോലെ, സ്വീകരിക്കാനായി താല്പര്യപൂർവ്വം അവൻ ധൃതിപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ മെത്രാൻ സന്നിഹിതനാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹമാണ് അവൻ അതു് നല്കുന്നതു്; അദ്ദേഹം സന്നിഹിതനല്ലെങ്കിൽ, സമൂഹത്തിന്റെ തലവൻ, അതായതു്, ഏറ്റവും പ്രായം കൂടിയ വൈദികൻ അവൻ അതു നല്കുന്നു. അപ്പോൾ അപ്പിച്ചവൻ, തനിക്കു തന്നവൻ കൊടുത്തുകൊണ്ടു് പ്രത്യുത്തരിക്കുന്നു. കർത്താവിന്റെ കാസിയെ സംബന്ധിച്ചും ഇപ്രകാരം തന്നെ ചെയ്യുന്നു. ബലിയർപ്പിച്ച വൈദികൻ, ബലിപീഠത്തിനടുത്തു് സന്നിഹിതരായ വൈദികർക്കും ഡീക്കന്മാർക്കും അതിനുശേഷം കർബാന കൊടുക്കുന്നു: പിന്നീട് ദിവ്യരഹസ്യങ്ങൾ താഴേക്കു കൊണ്ടുവന്നിട്ടു് അഴിക്കാലിന്റെ പടികളിൽ നിന്നുകൊണ്ടു് "നമ്മുടെ കർത്താവേശ്രമിശിഹായുടെ കൃപ നാമെല്ലാവരോടും കൂടെ എന്നേക്കും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ. ആമേൻ" എന്നുപറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ജനങ്ങളെ ആശീർവദിക്കുന്നു.

അവൻ പിന്നീട് കർബാന കൊടുക്കുന്നു. അതുകഴിഞ്ഞു് വീണ്ടും ബലിപീഠത്തെ വന്ദിക്കുന്നു. അവൻ കർബാന കൊടുക്കാൻ പോകുന്നില്ലെങ്കിൽ വലത്തോട്ടു മാറി തെക്കോട്ടു

തിരിഞ്ഞുനില്ക്കുന്നു. വൈദികരുടെ അഭാവത്താൽ ആവശ്യമെന്നു വന്നാൽ മെത്രാനും കർബാന കൊടുക്കുന്നു; അപ്പോൾ ഒരു വൈദികനോ ഡീക്കനോ അവൻ മുമ്പായി പീലാസാ പിടിക്കുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം വിതരണം ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, അദ്ദേഹം സാക്രിസ്റ്റിയിൽ പോയിരിക്കുന്നു. ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിച്ചു് അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു് സമാധാനം സ്വീകരിക്കുന്നു.

എന്നാൽ അർപ്പിക്കാൻ ആളെ മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ലാതിരിക്കെ മെത്രാനും വൈദികരും വന്നു് ബലിപീഠത്തിൽ മുത്തി സമാധാനം സ്വീകരിക്കയും പരസ്പരം സമാധാനം കൊടുക്കയും ചെയ്യാൽ, അർപ്പകൻ ആരായിരിക്കണമെന്നു് ആച്ചുഡീക്കൻ അറിയിക്കണം. അദ്ദേഹം സന്നിഹിതനല്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായിയോ, മെത്രാന്റെ കല്പനയാൽ ബേമായിൽ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നയാളോ അപ്പകനെ നിയമിക്കുന്നു.

കാനൻ 3

ഡീക്കൻ വൈദികൻ കർബാന കൊടുക്കാൻ പാടില്ല എന്നതിനെക്കുറിച്ചു്; കർബാന കൊടുക്കാൻ വൈദികനോ ഡീക്കനോ ഇല്ലാത്തപ്പോൾ ബലിപീഠത്തിൽ നിന്നു് കർബാന എടുക്കേണ്ടതെങ്ങനെ എന്നാണ് കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്?

ഡീക്കൻ വൈദികൻ കർബാന കൊടുക്കാൻ പാടില്ല എന്ന് ദിവ്യമായ സിനഡിക്കൽ കാനോനുകളിൽ കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; എന്തുകൊണ്ടാണ് അനുവദിച്ചിട്ടില്ലാത്തതു് എന്നും അവിടെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ വൈദികനന്തകാൻ മറ്റൊരു വൈദികൻ സന്നിഹിതനല്ലെങ്കിൽ, സന്നിഹിതനായ ഡീക്കൻ സഹായിക്കുക ആവശ്യമാണ്; പണ്ഡിതരായവർ അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്ന രീതി അനുസരിച്ചു് ചെയ്യണം: അതായതു്, വൈദികൻ ബലിപീഠത്തിൽനിന്നു് ഒരു ഭാഗമെടുത്തു് അടുത്തുനില്ക്കുന്ന ഡീക്കന്റെ കൈകളിൽ വയ്ക്കുന്നു. അതിനുശേഷം സാഷ്യാംഗപ്രണാമം ചെയ്തു് കർതൃശരീരത്തെ വണങ്ങുന്നു. പിന്നീടു് അതു തന്റെ വലത്തുകൈ വിരലുകൾകൊണ്ടു് ഡീക്കന്റെ കൈയിൽ നിന്നെടുത്തു് ഇടത്തുകൈയിൽ വയ്ക്കുന്നു. പിന്നീടു് വലത്തുകൈവിരലുകൾ കൊണ്ടെടുത്തു് ഭക്ഷിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഡീക്കൻ പറയുന്നു: "മിശി

ഹായുടെ ശരീരം. ഭക്ഷിച്ചിട്ട് സാഷ്ടാംഗപ്രണാമം ചെയ്യുന്നു. പിന്നീട് ബലിപീഠത്തിൽനിന്നും കാസായെടുത്തു ഡീക്കന്റെ കൈയിൽ കൊടുക്കുന്നു. പിന്നീട് വന്ദിച്ചതിനുശേഷം ഡീക്കന്റെ കൈകളിൽനിന്നും കാസാ വാങ്ങി അതിൽ നിന്നു പാനം ചെയ്യുന്നു. തിരിച്ച് കാസാ ഡീക്കനെ ഏല്പിക്കുന്നു; അയാൾ അത് ബലിപീഠത്തിൽ വയ്ക്കുന്നു. ഒരു ഡീക്കൻ സന്നിഹിതനല്ലെങ്കിൽ, അത്യാവശ്യം പ്രമാണിച്ചാണെങ്കിൽ, ഡീക്കന്റെ കൈകളിൽനിന്നു സ്വീകരിക്കുന്നരീതിയിൽ വൈദികൻ മടംബഹായിൽ നിന്നും എടുത്തു സ്വീകരിക്കുന്നു. കുർബാന സൂക്ഷിക്കുന്ന സക്രാരി ഉള്ളിടത്താണിത് സാധിക്കുക. അപ്രകാരമൊന്നില്ലെങ്കിൽ, ഡീക്കനെയോ മറ്റൊരാൾ വൈദികനെയോ കൂടാതെ വൈദികൻ തനിയെ കൂദാശ ചെയ്യാൻ പാടില്ല. മറ്റു വലിക്കുകയും ലുത്തിനിയ ചൊല്ലുകയും തന്റെ വാക്കുകൾകൊണ്ട് ആളുകളെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുകയും പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് അവരെ ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആളിനെ കൂടാതെ എങ്ങനെ കൂദാശ നടത്താനാകും?

കാനൻ 4

സഭാനിരകളിൽ പട്ടത്തിനെത്തുന്നവരെ ഏതു രീതിയിലാണ് ആശീർവദിക്കേണ്ടത് എന്നതു സംബന്ധിച്ചു്:

പട്ടം സംബന്ധിച്ചു് നിലവിലിരിക്കുന്ന എല്ലാ കാനോനുകളെ കുറിച്ചും എഴുതാൻ, അവിടുന്നാവശ്യപ്പെട്ടില്ല എന്നു് ഓർക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. ഇതു മാത്രമാണ് ചോദിച്ചിരുന്നതു്: പട്ടത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകാവസരം സുവിശേഷം ബലിപീഠത്തിൽ വയ്ക്കണമോ വേണ്ടയോ?

ഇതു സംബന്ധിച്ചു് എനിക്കു് നിന്നെ അറിയിക്കുവാനുള്ളതു് ഇതാണ്: എല്ലാ ദൈവികകാര്യങ്ങളുടെയും പൂർത്തികരണം സുവിശേഷത്തിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിലായിരിക്കണം: പട്ടത്തിന്റെ അവസരം മാത്രമല്ല, വിശുദ്ധ കുർബാനയർപ്പണാവസരവും സ്നാനത്തിനുള്ള തൈലം കൂദാശ ചെയ്യുമ്പോഴുമെല്ലാം ഉണ്ടായിരിക്കണം. പാപമോചനത്തിനുള്ള മാമോദീസാത്തൊട്ടി വിശുദ്ധീകരിക്കാൻ മെത്രാനോ വൈദികനോ അണയുമ്പോൾ, ആർച്ചഡീക്കൻ വലിയ ഗ്രന്ഥവും ഒരു വൈദികൻ തൈലപ്പാത്രവും എടുത്തു് കൂദാശനടത്തുന്ന മെത്രാന്റെയോ

വൈദികന്റെയോ കൂടെ മാമോദീസാത്തൊട്ടിക്കു ചുറ്റും നിൽക്കണം. എന്നാൽ പട്ടത്തിന്റെ അവസരം, സുവിശേഷം ബലിപീഠത്തിൽ വയ്ക്കുമ്പോൾ, തങ്ങൾ എന്തിനായി വേർതിരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ ആ ശുശ്രൂഷയുടെ മഹത്വത്തെപ്പറ്റിയും ഓന്നത്യത്തെപ്പറ്റിയും, പാപമോചനം നൽകുന്ന ബലിപീഠത്തിന്റെ ചുറ്റും ദൈവികകാര്യങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷകരാകാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരുടെ ഉന്നതവും പാവനവുമായ ജീവിതത്തെപ്പറ്റിയും പട്ടം സ്വീകരിക്കാൻ പോകുന്നവരോട് മെത്രാൻ സംസാരിക്കണം. എല്ലാ തിന്മകളിൽനിന്നും വിമുക്തമായ നിർമ്മല മനസ്സാക്ഷിയുടെ അടയാളമായി അവർ കൈകഴുകുന്നു. ഉടനെ, ഉന്നതത്തിലെ സൈന്യങ്ങളുടെ നിരകളിലൂടെയുള്ള പാവനശുശ്രൂഷ ഏറ്റവും ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പൂർത്തിയാക്കപ്പെടുന്നു. തത്സംബന്ധമായി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള കാനോനുകളനുസരിച്ചു് അവയെല്ലാം നിർവഹിച്ചു് പൂർത്തിയാക്കുന്നു.

കാനൻ 5

സ്നാനം സ്വീകരിച്ച ചിലരു്, അവരുടെ പ്രബോധകരായ ചില വൈദികരു് പരസ്പരമുള്ള സമാധാനം, പള്ളിക്കു പുറത്തു മാത്രമല്ല, പള്ളിക്കകത്തു് രമ്യതയുടെയും പാപമോചനത്തിന്റെയും അവസരത്തിലും നല്ലൊരില്ല എന്നതു സംബന്ധിച്ചു്:

നമ്മുടെ ജീവദാതാവായ മിശിഹാ തന്റെ മരണത്താൽ നമ്മുടെ മരണത്തെ കൊല്ലുകയും തന്റെ ശ്രൂശാരോഹണത്താൽ കൊലപാതകിയായ എതിരാളിയെ വധിക്കുകയും ചെയ്തു. അവിടുന്നു വന്നു് ഭൂസ്ഥർക്കും സമീപസ്ഥർക്കും സമാധാനം പ്രഘോഷിച്ചു. നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തോടു ചേരുന്ന ഇത്തരം വിശ്വസനീയ ചിന്തകളാൽ പതം വന്ന മനസ്സുള്ളവരെ തങ്ങൾ വിളിക്കപ്പെട്ട ഭവനാതിർത്തിയിലെ ദൈവിക പരിധിക്കു പുറത്തേക്കു കടക്കാൻ അവരുടെ സ്ഥിരത അനുവദിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ, ക്രോധത്താൽ ക്രമം തെറ്റുകയും സഹശിഷ്യരുടെ നിന്ദനങ്ങളാൽ ബലഹീനരാകുകയും ചെയ്തു ചിലർ സ്നാനം സ്വീകരിച്ചവരുടെ കൂട്ടത്തിലുണ്ടു്. ദൈവികാലയത്തിൽ ആയിരുന്നു് അനുരഞ്ജനം നടത്തുന്ന നാഴികയിൽപോലും അനുരഞ്ജനപ്പെടാനോ തങ്ങളെ മ്ലിിക്കുന്ന വിദ്വേഷം എന്ന രോഗത്തിൽ

നിന്നു വിമുക്തരാകാനോ അവർ തങ്ങളെത്തന്നെ സമർപ്പിക്കുന്നില്ല. പാപം പോക്കുന്നിടത്തിരിക്കുന്ന പാപം പോക്കുന്ന വൈദികർപോലും യേശുക്രിസ്തു തങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്ന പാപമോചന ശുശ്രൂഷയെ അനുസ്മരിക്കുന്നില്ല; മറിച്ച് ഗർവ്വിഷ്ണനെപ്പോലെ ഭൃഷ്ടതകൊണ്ടോ, അറിവില്ലാത്തവനെപ്പോലെ അപര്യാപ്തതകൊണ്ടോ തെറ്റായി പ്രവർത്തിക്കുകയും പാപവും ഇടർച്ചയും ഉളവാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കുറമറെ പ്രബോധനത്തിന്മേൽ കുറ്റാരോപണത്തിന് അവർ ഇടയാക്കുന്നു; കാരണം, 'പരസ്പരം സമാധാനം കൊടുക്കേണി' എന്ന് സഭാശുശ്രൂഷകൾ വിളിച്ചു പറയുന്ന അവസരത്തിൽ, അവർ ഒന്നുകിൽ വെറുപ്പോടുകൂടി കർബ്ബാന സ്വീകരിക്കാത്ത അപരിചിതരെപ്പോലെ ഇറങ്ങിപ്പോകുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ യൂദാസ്കരിയോത്തായെപ്പോലെ, അവിടെത്തന്നെ ധിക്കാരപൂർവ്വം നിന്നുകൊണ്ട് സമാധാനത്തിന്റെ കർതൃനിയമത്തെ ഉറപ്പുകയോടുകൂടി ചവിട്ടിമെതിക്കുന്നു.

അതുകൊണ്ട്, ഇപ്രകാരം കഠിന ഹൃദയനും മൃഗീയനുമായ വ്യക്തി വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിന്റെ മേൽക്കൂരയ്ക്കു കീഴിൽ നില്ക്കാൻ പാടില്ല; ശത്രുത സ്രവിക്കുന്നതും കോപം ജ്വലിപ്പിക്കുന്നതുമായ കൈകളിൽ അന്തരജ്വലിക്കുന്ന കർതൃശരീരം സ്വീകരിക്കാൻ അയാൾ ഒരുമ്പെടുകയുമാരതു്; പിന്നെയോ അവനെ പൂർണ്ണമായി അന്യനാക്കി നിശ്ശേഷം പുറന്തള്ളുന്നു. പടനുകയറുന്ന ക്യാൻസർ പോലെ അനേകരെ ദൃഷ്ടിപ്പിക്കാതിരിക്കാൻ അയാൾക്കു സുബോധം വന്നു ഗുരുക്കന്മാരെയും സമൂഹത്തിന്റെ നാഥനെയും അനുസരിക്കുന്നതുവരെ അയാൾ ശുശ്രൂഷിക്കാനും പാടില്ല. രണ്ടു കാരണങ്ങളാൽ കർബ്ബാന അർപ്പിക്കുന്ന ഭീതിജനകമായ നാഴികയിൽ തന്റെ മുൻപാകെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടുകൂടി സംസാരിക്കുവാൻ തന്റെ കല്പന അനുസരിക്കുന്നവർ എന്ന നിലയിൽ കർത്താവ് നമ്മെ അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്: അതായതു്, നമ്മുടെ കടക്കാരോടു നാം ക്ഷമിക്കുന്നതു വഴി, നമ്മോടു കല്പിച്ചതുപോലെ നാം പ്രവർത്തിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതു്. അതുപോലെ, നമ്മുടെ തെറ്റുകൾ നമ്മോടു ക്ഷമിക്കണം എന്ന് നാം അവിടുത്തോടു ആവശ്യപ്പെടുന്നതിനാൽ. കാരണം 'നമ്മുടെ കടക്കാരോടു നാം ക്ഷമിച്ചതുപോലെയേ അവിടുന്ന് നമ്മുടെ കടങ്ങളും പാപങ്ങളും നമ്മോടു ക്ഷമിക്കുകയുള്ളു' (മത്താ. 6:12).

ഈ കല്പന ആശ്ചര്യകരം തന്നെ; ശ്രേഷ്ഠമായ ശുശ്രൂഷയ്ക്കു് അതു നമ്മെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നു. വാശാനവും ആശ്ചര്യകരം തന്നെ. നമ്മുടെ കടങ്ങളുടെ പൊറ്റതിക്കു് അതു നമ്മെ വിളിക്കുകയും പാപക്കൊള്ളിൽ നിന്നുള്ള സൗഖ്യം നീട്ടിത്തരികയും ചെയ്യുന്നു. ഈ കാര്യങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കാത്തവരുണ്ടോ? തന്റെ സഹപ്രവർത്തകരുടെ തെറ്റുകൾ ക്ഷമിക്കാൻ തിടുക്കം കൂട്ടാത്ത ബുദ്ധിജീവിയുണ്ടോ? കാരണം, ഇപ്രകാരം അവൻ തന്റെ തന്നെ കടങ്ങൾക്കു് കർത്താവിൽ നിന്നു് പൊറ്റതി സമ്പാദിക്കുന്നു. കൃപയാൽ ദൈവമക്കളാകുവാൻ യോഗ്യരാക്കപ്പെട്ടവർ ഇപ്രകാരം പറയും: 'ഞങ്ങളുടെ കർത്താവേ, എല്ലാവരുടെയും കർത്താവേ, പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുന്നവനേ, നീ കല്പിച്ചതു പോലെ, ഞങ്ങളുടെ കടക്കാരോടു ഞങ്ങൾ ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നു. കർത്താവേ, അനന്താപികളെ സ്നേഹിക്കുന്നവനേ, നീ വാശാനം ചെയ്തതുപോലെ, ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കണമേ'. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ക്രോധം പുലർത്തുന്ന മനുഷ്യാ, നിന്റെ കടക്കാരോടു് നീ ക്ഷമിക്കാതെ എന്തിനു നീ സമൂഹത്തോടൊപ്പം ഈ വാചകം ചൊല്ലി? നീ പരിഹസി്കുകയും കഠിനവും കാണിക്കുകയും ആയിരുന്നോ? അതോ ഉപരിപ്പവമാകാതെ, സ്നേഹപൂർവ്വമായും വെറുതെ ചൊല്ലിത്തീർക്കാതെ ബോധപൂർവ്വമായും ഇതിൽ പങ്കെടുക്കുന്നവർക്കു് സഹായകമായ ഈ ക്രമം മുഴുവൻ നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് നീ നിശ്ശബ്ദനായി നിന്നു് അതു് ചൊല്ലാതെ വിട്ടുകളഞ്ഞോ? കോപാകലനായ വ്യക്തി ക്ഷമിക്കാതെ കർതൃവചനം ഉച്ചരിക്കുന്നതു് നിശ്ചയമായും ധിക്കാരമാണു്; അവൻ ചൊല്ലാതെ നിശബ്ദനായി നിന്നാൽ ഈട്ടി ധിക്കാരമാണു്. ആദ്യത്തേതിൽ ചതിയായിട്ടു്; രണ്ടു വസരത്തിലും നിന്ദാപൂർവ്വവും.

കാരണം, കർബ്ബാന അർപ്പിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ ബലിപീഠത്തിനു ചുറ്റുമുള്ള സ്ഥലം മുഴുവൻ, കർതൃശരീര രക്തങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കുന്ന അഗ്നിമയന്മാരായ ശുശ്രൂഷകരെയും ആത്മാക്കളെയും കൊണ്ടു് നിറഞ്ഞിരിക്കുകയാണെന്നു നാം വിശ്വസിക്കുന്നു. ഭയം കൊണ്ടു് സ്നേഹം കൊണ്ടു് കഴുത്തുകൾ കനിച്ചുകൊണ്ടു്, അവർ തങ്ങളുടെ വിശുദ്ധീകരിക്കലിൽ മിസ്സിക്കലായി നിഴൽ പതിക്കുകയും അർപ്പിക്കുകയുമാണു്. വാസ്തുവത്തിൽ, കോപവിഹീനരായവരുടെ സഹപ്രവർത്തകനാകാൻ

യോഗ്യനായി ഗണിക്കപ്പെട്ട വൈദികൻ അവരോടൊപ്പം അവരുടെ വിശുദ്ധീകരണ സ്തുതിപ്പിൽ ചേർന്നു കൊണ്ട് “സർവ ശക്തനായ കർത്താവ് പരിശുദ്ധൻ, പരിശുദ്ധൻ, പരിശുദ്ധൻ; സ്വർഗ്ഗവും ഭൂമിയും അവിടുത്തെ സ്തുതിപ്പുകളാൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു” എന്ന് പ്രകീർത്തിക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ളയാൾ തന്നെ കോപാകലനം വെറുപ്പുള്ളവനും ആണെങ്കിൽ, നിരപ്പാക്കുകയും പൊറുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സൈന്യങ്ങളാൽ നിറഞ്ഞ, നിരപ്പാക്കുന്ന സ്ഥലത്തു് അവൻ എന്താണു ചെയ്യാൻ കഴിയുക? അല്ലെങ്കിൽ പരസ്പരം അന്വരണപ്പെടാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നവനും വരുവാനിരിക്കുന്ന ന്യായവിധിയിൽ നമ്മെ വിധിക്കുന്നവനും ആയ നല്ല നാമന്റെ ദാസനും ശിഷ്യനാണു് താനെന്നു് അവൻ എങ്ങനെ അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയും? “നീ ബലിപീഠത്തിൽ നിന്റെ കാഴ്ചകൾ അർപ്പിക്കുമ്പോൾ നിന്റെ സഹോദരന്മാർ നിന്നോടു് എന്തെങ്കിലും നീരസം ഉണ്ടെന്നു് അവിടെവെച്ചു നീ ഓർക്കുകയാണെങ്കിൽ” ഉടനെ അർപ്പണം നടത്താൻ മുതിരരുതു് (മത്താ. 5:23). കാരണം, എല്ലാവർക്കും പ്രീതികരവുമായ സ്നേഹം നിന്റെ അർപ്പണത്തിൽ നിന്നുയരുന്നില്ല; പിന്നെയോ നിത്യം നിന്നുയരുന്നില്ല. ഇളക്കിവിടുകയും അതിനർഹനാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വിഭവമത്രേ ഉയരുക. അപ്പോൾ, അർപ്പകൻ എന്താണു ചെയ്യേണ്ടതു്? “നിന്റെ ബലിവസ്തു അവിടെ ബലിപീഠത്തിൽ വെച്ചിട്ടു് ഒന്നാമതായി നിന്റെ സഹോദരനുമായി രമ്യപ്പെടുക” (മത്താ. 5:24). വീണ്ടും, അവിടുന്ന് വശീകരിച്ചും ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയും ഇതും കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു: “വേഗത്തിൽ നിന്റെ ശത്രുവിനോടു് വഴിയയിൽ വെച്ചുതന്നെ രമ്യപ്പെടു് കൊള്ളുക” (മത്താ. 5:25). തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളുടെ പ്രണങ്ങളാൽ ക്രേശിക്കുന്നവർക്കു് പാപികളുടെ അന്തരം എന്ന പ്രതിവിധിയിലൂടെയും സ്വർഗ്ഗീയ വൈദ്യന്റെ കാര്യം എന്ന വിലയേറിയ മരുന്നുകളിലൂടെയും ദുഃഖം അവരെ പിടി കൂടി അവർ എന്നേക്കും നിത്യം അവിടുന്ന് അവകാശികളായി തീരുന്നതിനുമുമ്പ് സൗഖ്യമുള്ളവരായി തീരുന്നതിനു് അവ സരമുണ്ടു് എന്നാണതിനർത്ഥം.

അതുകൊണ്ടു്, കോപമുള്ളവൻ, ആത്മാവിൽ കൈപ്പുള്ളവൻ, ജീവന്റെ പ്രബോധനത്താൽ മനസ്സിന്റെ അണ്ണാക്കു്

മാധുര്യമേറിയതാക്കാത്തവൻ ഈ കൂടാശ സ്വീകരിക്കാൻ അണയരുതു്. കാരണം, അവൻ അതിൽനിന്നു് ഒരു പ്രയോജനവും ലഭിക്കുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ആത്മാവിൽ വാചാലനായ ഒരാൾ വായനകളിൽ ഒന്നിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: “യോഗ്യതയില്ലാതെ കർത്തൃശരീരം ഭക്ഷിക്കുകയും അവിടുത്തെ കാസാ പാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നവൻ തന്റെ താനെ ശിക്ഷാവിധിയാകുന്നു ഭക്ഷിക്കുകയും പാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നതു്” (കൊറി. 11:27). ഇതു് പാപമോചനത്തിനായി നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മുറിക്കപ്പെട്ട എന്റെ ശരീരമാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞ നമ്മുടെ ജീവദാതാവിന്റെ കർത്തൃവാഗ്ദാനത്തിന്നു് ബാഹ്യമായി നോക്കുമ്പോൾ എത്ര വിരുദ്ധമാണു് ഈ ശ്രദ്ധാപരമായ വചനം! മറ്റൊരാൾക്കു് മുൻകറിയെ ഉയർത്തിക്കാട്ടിക്കൊണ്ടു് യാഥാർത്ഥ്യത്തോടു് അതിനെ ചേർത്തു കൊണ്ടു് “സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നിറങ്ങിവന്ന ജീവനുള്ള അപ്പോത്താനാകുന്നു” എന്ന് അവിടുന്ന് പറയുന്നു (യോഹ. 6:51). കാരണം, ജീവദായകമായ രഹസ്യങ്ങളുടെ ദാനം സ്വീകരിക്കാൻ യോഗ്യരായി ഗണിക്കപ്പെട്ടവർ കർത്താവിലേക്കു് തുറന്നുവരാൻ തുടങ്ങുന്നു. അപ്പോൾ, മിശിഹായുടെ രഹസ്യങ്ങളിൽ നിപുണനായ ശ്രീഹാര്യേ, നീ എന്തുകൊണ്ടാണു് ഈ പാപപരിഹാരപ്രദമായ ശരീരത്തെ, അതിനെ സ്വീകരിക്കുന്നവന്റെ ശിക്ഷാവിധി എന്നു വിളിക്കുന്നതു്? കാരണം “അവൻ കർത്താവിന്റെ ശരീരത്തെ വിവേചിക്കുന്നില്ല” (1 കൊറി. 11:29). അതായതു്, അവൻ സ്നേഹത്തോടു് യേതോടു് കൂടിയല്ല, വെറുപ്പോടുകൂടിയായാണു് അതു് സ്വീകരിക്കുന്നതു്. ഒരു സാധാരണ മേശയെ എന്നപോലെയാണു് അവൻ ജീവന്റെ മേശയെ സമീപിക്കുന്നതു്; സാധാരണ ഭക്ഷണത്തിൽനിന്നു് ഉപരിസ്ഥമായ കൃപാവരത്തിന്റെ ഈ ഭക്ഷണത്തെ അവൻ സാധാരണ ഭക്ഷണമായി കരുതുന്നു. പാപമോചനത്തിനല്ല, ശിക്ഷാവിധിക്കായി അടുത്തുവരുന്നവന്റെ വെറുപ്പുള്ള മനസ്സു പോലെ അവൻ പാപപരിഹാരപ്രദമായ ബലിയുടെ ജീവദായകരഹസ്യത്തെ സ്വീകരിക്കുന്നു; ഇത്തരക്കാരുടെപ്പറ്റിയാണു് വൃദ്ധനായ ശൈമോൻ ആത്മാവിൽ പ്രേരിതനായും വിശ്വാസികളുടെയും അവിശ്വാസികളുടെയും മനസ്സിൽ തീർക്കുന്ന സത്യമായും പറഞ്ഞതു്. “ഇവൻ അനേകരുടെ

വീഴ്ചയും എഴുന്നേൽപ്പിനുമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു'' (ലൂ. 2:34). കാരണം, വിശ്വസിക്കുന്നവർ എഴുന്നേൽക്കുന്നു; വിശ്വസിക്കാത്തതിനാൽ മറുവർ വീഴുന്നു.

അതുകൊണ്ട്, ഈ കാര്യങ്ങൾ വിശദമായി നാം നീനോടു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ കോപം ഇളക്കിവിടുന്നവരെയും കോപം വച്ചുപുലർത്തുന്നവരെയും സംബന്ധിച്ചു നമുക്ക് വളരെയധികം ട്രബിളുകൾ ഉണ്ടാകും. അത്തരക്കാർ സ്നാനം സ്വീകരിച്ചവരുടെ ഗുണങ്ങൾ പ്രബോധകരുമായി അതിരമ്പോൾ അവർ വീണ്ടും അനേകർക്കിടർച്ച വരുത്തുകയും തങ്ങളെത്തന്നെ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

കാനൻ 6

രഹസ്യമായി പാപം ചെയ്യുകയും രഹസ്യമായി അനന്തപിക്കുകയും, അതു വെളിപ്പെടുത്തിയാൽ ആളുകൾ അറിഞ്ഞു അതു നിന്ദനത്തിനും അവഹേളനത്തിനും കാരണമാകും എന്നു കരുതി ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ആളിനെ സംബന്ധിച്ചു: അയാൾക്ക് സൗഖ്യം കിട്ടുന്നതിനും നശിച്ചുപോകാതെ കണ്ടെത്തപ്പെടുന്നതിനുമായി, ഏതെങ്കിലും രാജ്യത്തിൽ അയാൾ തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടേ ?

പരിശുദ്ധാത്മാവ് ആത്മാക്കളുടെ വൈദ്യനായി വൈദികരെ തന്റെ ആലയുടെ അതിർത്തികളിൽ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു. ആധ്യാത്മിക പ്രബോധനം എന്ന മരുന്നിലൂടെയും അനന്തപിയുടെ സ്നേഹിതന്റെ പക്കലും പാപമോചനം നൽകുന്ന വൈദികന്റെ പക്കലും അനന്തപിക്കു വേണ്ടി ആത്മാർത്ഥമായി അർപ്പിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനാസഹായത്തിലൂടെയും, ക്ലേശിക്കുന്നവരെ അവർ സൗഖ്യമാക്കുന്നതിനും, സഭാഗാന്ധിന്റെ ആരോഗ്യത്തിൽ നിന്നു മുഴുവൻ സമയവും പുറന്തള്ളപ്പെടുകയും അകറ്റപ്പെടുകയും ചെയ്തു പാപത്തിന്റെ വേദനകളുടെ കിടക്കയിൽ സഹിച്ചവരെ വീണ്ടും ഐക്യപ്പെടുത്തുന്നതിനും വേണ്ടിയാണിത്. ഇക്കാര്യം സംബന്ധിച്ചു വൈദികർക്ക് കാർക്കശ്യം ലവലേശമേക്കാൾ അത്യന്താഹ്ലാസം നിറഞ്ഞ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതുമായ ഒരു വിശ്വാസമെന്നത് ഉണ്ടായിരിക്കുക അഭിലഷണീയമത്രെ. വിശ്വസ്തരും വിശ്വസ്തരായ പ്രധാന ഭിഷഗ്വര

രായി പാപമോചന ശുശ്രൂഷയിൽ അവർ നിയമിതരായിരിക്കുകയാണ്. വേദനിക്കുന്ന അനേകരെ, പരസ്യമാക്കാതെ അവർ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഇതുവഴി രോഗികളെ ശാന്തരാക്കുന്നതിനും വേദനയിൽ അവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നതിനും അവർ കഴിയുന്നതിനാണിത്. ഇതിൽ കൂടുതൽ പ്രത്യേകമായി ആത്മീയ ഭിഷഗ്വരന്മാരായ സഭയിലെ വൈദികർ ബലഹീനരോടു കൂടി ബലഹീനരായിരിക്കുകയും, മരത്തിരിക്കുന്ന ഗൗരവമേറിയ പാപരോഗങ്ങളിൽ നിന്നു ശുദ്ധാപൂർവ്വം അവരെ നീക്കുകയും ചെയ്യുക ഉചിതമാകുന്നു, അവർ അവരെ വെളിപ്പെടുത്താൻ പാടില്ല; പീണയോ, തങ്ങളുടെ കൈകളിൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ദൈവിക വിദ്യകളും ആത്മീയ മരുന്നുകളും കൊണ്ടു അവരെ വീണ്ടെടുക്കണം. എന്നാൽ നീതിനിഷ്ഠരും സൂക്ഷ്മതയുള്ളവരായ വൈദികരെ കണ്ടെത്താത്തതിനാൽ തന്റെ രോഗം വെളിപ്പെടുത്താൻ പാപി ഭയക്കുന്നതിൽ കരുണയുള്ളവരും ശുദ്ധാലുക്കളുമായ വൈദികർ ഉള്ള സ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് പോകട്ടെ.

ഇതു വൈദികർക്ക് ഒരു മുന്നറിയിപ്പായിട്ടാണ് ഞങ്ങൾ പറയുന്നത്: അവർ ഒരിക്കലും തങ്ങളെത്തന്നെ ഭയപ്പെടരുത്. കഠിന വിധിവാചകത്തിനിരയാക്കുന്ന കറപ്പെടുത്തലിനു അവർ ഇട നൽകരുത്. അവർ നിരപ്പാക്കുന്നതിനു പകരം ക്രോധമുള്ളവരായിരിക്കരുത്. പൊറുക്കുന്നതിനു പകരം ഇടർച്ചയുണ്ടാക്കരുത്. കരുണയ്ക്കു പകരം നിഷ്ഠൂരരായിരിക്കരുത്. നിശബ്ദരായിരിക്കുന്നതിനു പകരം വായാടികളായിരിക്കരുത്. എങ്കിലും ക്രിസ്തുവിന്റെ അസംബ്ലിയിൽ സൂക്ഷ്മതയുള്ളവരും കരുതലുള്ളവരും വിശ്വസ്തരും, ആകലരെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നതിൽ തല്പരരും കറവല്ല എന്നു ഞങ്ങൾക്കറിയാം. കാരണം, അവരുടെ ഇടയിൽ ഭയപ്പെടലും കോപിഷ്ടതയും നീതിനിഷ്ഠയില്ലാത്തവരും ഉണ്ടാകാമെങ്കിലും വൈദികരുടെ ഇടയിൽ ധാരാളം പ്രസന്നവദനരും അനേകരെ സന്തുഷ്ടരാക്കുന്നവരും എല്ലാ പ്രദേശങ്ങളിലുമുള്ള എല്ലാ തലമുറകളിലെയും സൃഷ്ടിയുടെ നാഥൻ സ്വീകാര്യമായി കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് മേൽപറഞ്ഞ കാരണത്താൽ ഈ കാനൻ അനുസരിക്കണം.

“അനേകർ തങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ ഏറ്റുപറഞ്ഞുകൊണ്ട് യോർദ്ദാൻ നദിയിൽ വെച്ചു” യോഹന്നാൻ സ്നാപകനിൽനിന്നു സ്നാനമേറു” എന്ന് എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (മത്താ. 3:6). എന്നാൽ ഭാഗ്യവാനായ ഓവീദ് തന്റെ ഇരട്ടപാപം മറച്ചു വെച്ചു; അതു അവഗണനയാലല്ല, അന്തഃപരഹിത്യത്താലല്ല, പിന്നെയോ, അനേകർക്കുണ്ടാകാമായിരുന്ന ഇടർച്ചയും ലജ്ജയും നിമിത്തമാണ്. എന്നാൽ പ്രവാചകനിലൂടെ ഒരു പഥ വഴി അവന്റെ നാഥൻ അവന്റെ തെറ്റായ വെളിപ്പെടുത്തി. കാരണം, തന്റെ മേൽ പ്രചണ്ഡമായും ഉറ്ററമായും അവൻ ശാപം വെച്ചുവെച്ചതിനാൽ തന്റെ തെറ്റിനെപ്പറ്റി കൂടുതലായി അവൻ ദുഃഖിക്കേണ്ടിയിരുന്നു; യഥാർത്ഥത്തിൽ അവൻ ദുഃഖിക്കുകയും ചെയ്തു. ഉടൻ തന്നെ അവൻ വിലപിച്ച് പിൻതിരിഞ്ഞു; അവിടെ പാപപരിഹാരപ്രദമായ അന്തഃപരഹിത്യം ഉണ്ടായി. അവൻ ദൈവികകോപം ഉജ്ജ്വലിപ്പിച്ചപ്പോൾ അവനെ വീട്ടുപിരിഞ്ഞ കൃപാവരം അവനിലേക്കു തിരികെ വന്നു; കാരണം, ലോകങ്ങളുടെ വിധികർത്താവിന്റെ മുമ്പിൽ മുഖംനോട്ടമില്ല. അവൻ നശിക്കാതിരിക്കാൻ അവനോടു ക്ഷമിച്ചു. അവനോടു യഥാർത്ഥമായി ക്ഷമിച്ചശേഷം അവൻ ജാഗ്രതയുള്ളവനായിരിക്കാൻ അവനെ എളിപ്പെടുത്തി. അവനിലൂടെ അനേകർ ബലപ്പെടുവാനും കരുതലുള്ളവരായിരിക്കാനുമായിരുന്നു.

എന്നാൽ ചിലർ വളരെ ശ്രമകരവും ക്ഷമാപൂർവകവുമായ രീതിയിൽ ദൈവത്തിനും തങ്ങൾക്കുമിടയ്ക്ക് പരിശ്രമിച്ച് തങ്ങളുടെ മുറിവുകൾ സുഖപ്പെടുത്തിയതായും ഞങ്ങൾക്കറിയാം; കാരണം, വിശ്വാസം ത്യജിക്കാൻ വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു ബലി യർപ്പിക്കാൻ നിർബന്ധിക്കപ്പെട്ട ഭാഗ്യവാനായ മെത്രാനെപ്പോലെ അവർ ആരെയും വിശ്വസിച്ചില്ല. സ്വതന്ത്രനാക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അവൻ ലോകത്തിന്റെ മുഖത്ത് കാർക്കിച്ചതുപിയിട്ട് അതിൽ നിന്നു പൂർണ്ണമായി ഓടിയൊളിച്ചു. അവൻ ഒരു നിശ്ചിത സ്ഥലത്ത് ആരെയും കാണാതെ വെച്ചു. മൂപ്പന്മാരുടെയും മറ്റുവരുടെയും ആരെയും മുൻപിൽ അവൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടില്ല. അപ്പോൾ ഒരു ദർശനം അവനോടു പറഞ്ഞു; “ഈ നാഴികയിൽ നിന്റെ അന്തഃപരഹിത്യം സ്വീകൃതമായിരിക്കുന്നു;

എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഈ നാഴികവരെ നീ അന്തഃപരഹിത്യമായിരുന്നു; ശ്രമകരവും ആത്മാർത്ഥവും പാപപരിഹാരപ്രദവുമായ രീതിയിൽ നീ പ്രായശ്ചിത്തം നിർവ്വഹിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ മുതൽ, നിന്റെ ശിഷ്യായുടെ മുഴുവൻ നീ നീതി അഭ്യസിക്കണം”.

ഗർഹണീയമായ കാര്യങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതാണ് അന്തഃപരഹിത്യം ആരംഭം. സമൂഹത്തിന്റെ ഗുരുക്കന്മാരും പ്രബോധകരുമായ വൈദികർ തങ്ങളുടെ നാവിനെ നിയന്ത്രിക്കണം.; തങ്ങളുടെ അധരങ്ങൾക്ക് കുറ്റവും കൊളുത്തും ഇടണം; വിശ്വാസികളുടെ രഹസ്യകാര്യങ്ങൾ അവിടെയും ഇവിടെയും പറഞ്ഞുനടന്നു ഭ്രഷ്ടിക്കരുത്. കാരണം, പ്രവാചകരുടെയും വൈദികരുടെയും നാഥന്റെ നാമത്തിൽ പ്രവാചകൻ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നീതിയുടെ പ്രബോധകനും നീതി പ്രവർത്തിക്കുന്നവനും എന്ന നിലയിൽ “പുരോഹിതന്റെ അധരങ്ങളിൽ വിജ്ഞാനം ഉണ്ടായിരിക്കണം; അവന്റെ വായിൽ നിന്നു അവർ നിയമം ആവശ്യപ്പെടും” (മാലാ. 2:7). എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സർവശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ ഭൂതനാണവൻ; പ്രവാചകനായ മോശയുടെ സാദൃശ്യത്തിൽ ദൈവത്തിനും മനുഷ്യർക്കുമിടയിലെ മധ്യസ്ഥനാണവൻ—മോശയുടെ നാഥനായ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ സാദൃശ്യത്തിൽ ആണവൻ—ദൈവത്തിൽ നിന്നു സ്വീകരിച്ച്, വിശ്വസിക്കുന്ന എല്ലാ വിശ്വാസികളെയും അവൻ പഠിപ്പിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് വിജ്ഞാനി—എല്ലാ വിജ്ഞാനികളേക്കാളും വിജ്ഞാനിയായവൻ—പറഞ്ഞതും ദൈവത്തിന്റെ പുരോഹിതൻ മറന്നു പോകരുത്: “നിന്റെ സ്നേഹിതനുമായി നിന്റെ തർക്കം പറഞ്ഞവസാനിപ്പിക്കുക; മറ്റൊരുതന്മുഖമായി രഹസ്യം പങ്കുവെക്കരുത്” (സദൃശ്യ. 25:9). വീണ്ടും ‘എതിരാളി രഹസ്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു’; വീണ്ടും, ‘‘രഹസ്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്നവൻ തന്റെ വിശ്വസനീയത നശിപ്പിക്കുന്നു;’’ വീണ്ടും ‘‘രഹസ്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്നവൻ നിന്ദനത്തിനവകാശിയാണ്.’’ ലജ്ജിതനാക്കാനായി അവൻ ഇതു പറയുന്നു: “നീ എന്തെങ്കിലും കേട്ടാൽ, അതു നിന്റെ മനസ്സിൽ മറിക്കട്ടെ. അതു നിന്നെ തുളച്ചുകടന്നു പോകാൻ അതൊരമ്പല്ലല്ലോ.” നമുക്ക് മുന്നറിയിപ്പുതരാനും നമ്മുടെ ജീവിത

ത്തിന്റെ പ്രയോജനത്തിനുമായി ഇതുപേരലെ ഒരായിരം കാര്യം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

കാനൻ 7

വിശുദ്ധ രഹസ്യങ്ങൾ എന്ന ഭാഗം കൊടുക്കാതിരിക്കുന്ന വിധം വൈദികൻ ഒരു വ്യക്തിയോട് നീരസം പാടില്ല എന്നതിനെക്കുറിച്ച്:

ദൈവിക രഹസ്യങ്ങൾ പരികർമ്മം ചെയ്യുന്നവനും സംരക്ഷിക്കുന്നവനും മധ്യസ്ഥനുമായി നിയമിതനായ വൈദികൻ, വിശ്വാസികൾക്ക് ദിവ്യരഹസ്യങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്യുമ്പോൾ, തനിക്കാരോടുകൂടും നീരസം ഉണ്ടാകാൻ ഇടയായാൽ അയാൾക്ക് കർബാന കൊടുക്കാതിരിക്കരുത്; പിന്നെയോ വൈദികൻ വ്യക്തിയോട് നീരസം ഉണ്ടെങ്കിലും, വ്യക്തിക്ക് വൈദികനോടുണ്ടെങ്കിലും ഒരു നീരസവും പരസ്പരം ഇല്ലാത്തവർക്കെന്നപോലെ, ഒരു വ്യത്യസ്തവും കാണിക്കാതെ തന്നെ കർബാന കൊടുക്കണം. അതിനുശേഷം അവർ തമ്മിൽ തനിയെയോ, ഇരുവർക്കും സ്വീകാര്യതും മധ്യസ്ഥതും കുറപ്പെടുത്തുന്നവരും തിരുത്തുന്നവരുമായ വ്യക്തികളുടെ സാന്നിധ്യത്തിലോ, അല്ലെങ്കിൽ സഭയുടെയോ സഭാധ്യക്ഷന്റെയോ മുൻപാകെയോ, സ്നേഹമായും സഹോദരഭാവേനയും സംസാരിച്ച് നീരസം അവസാനിപ്പിക്കണം. അവർക്കിടയിൽ രണ്ടുതരം സാഹോദര്യമാണുള്ളത്: പ്രകൃത്യാ ഒന്ന്; പ്രകൃതിയുടെ നാഥനാൽ മറ്റൊന്ന്. അതായത്, ആദാമിൽ നിന്നും ജനിച്ചതിനാൽ സ്വഭാവേന ഒന്ന്, ആത്മീകസ്നാനമാകുന്ന ഉദരത്തിൽ ക്രിസ്തീയരീതിയിലുള്ള ശിഷ്യത്വത്തിലൂടെ മറ്റൊന്ന്. തങ്ങളുടെ സ്വന്തത്തെ തള്ളിക്കളയാൻ അവർ ശ്രമിക്കരുത്; തള്ളിക്കളയപ്പെടാനും അനുവദിക്കരുത്. അങ്ങനെ നിയമങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തേതായ സ്നേഹമെന്ന ക്രിസ്തീയപ്രമാണത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പൂർത്തിയാക്കും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, തൊറ്റുചെയ്യയാളെ മറ്റുള്ളവർ കുറപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ആരോടു തൊറ്റു ചെയ്യുമ്പോ അവൻ വിമുക്തനാകുകയാണ്.

കാനൻ 8

ഏഴുത്തുകുളിലൂടെ വൈദികൻ തന്നെത്തന്നെ ശപിക്കാൻ കഴിയുമോ, തന്റെ ഇച്ഛയുടെ നിർബന്ധപൂർവകമായ പ്രേരണകൂടാതെ മുദ്രവയ്ക്കാൻ സാധിക്കുമോ എന്നതു സംബന്ധിച്ച്:

നമ്മേപ്പോലെ, ജീവൻ ശിഷ്യപ്പെട്ട മക്കളായ നമ്മുടെ ജനങ്ങൾക്കും ഉത്തമക്രൈസ്തവ ജീവിതത്തിന്റെ ഉദാത്തമാതൃക വൈദിക ജീവിത മാതൃകയിൽ നിന്നാണ് ലഭിക്കുക; അതായത്, വൈദികരുടെ പെരുമാറ്റം, ചിന്താരീതി, ജീവിതരീതി ആദിയായവ. അതുകൊണ്ട് സാധ്യമാകുന്നിടത്തോളം അവർ ആത്മീയ ജീവിതരീതിയുടെ മാതൃകയും പ്രതിച്ഛായയും പ്രാതിനിധ്യപരമായും ക്രമീകൃതമായും കാണിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ശരിയായ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപകർ ഇതിലേക്കാണ് വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇതാണ്, സഭാപ്രബോധനകരമായ ഗുരുക്കന്മാരും പ്രബോധകരും പഠിപ്പിക്കുന്നതും പ്രഘോഷിക്കുന്നതും. ഇക്കാരണത്താൽ, ലൗകികതീകരപ്പോലെ അലങ്കരിച്ച വസ്ത്രങ്ങൾകൊണ്ടോ നാട്യഭാവങ്ങളാലോ ഓരോ കാറ്റിനും ഇളകിയാടി ശിശുക്കളെപ്പോലെ ചാഞ്ചാട്ടമുള്ള മനസ്സോടു കൂടിയോ ലൗകികമായി വ്യാപരിക്കാൻ വൈദികർക്കനുവാദമില്ല; പിന്നെയോ കഴിവുള്ളിടത്തോളം വരാനിരിക്കുന്ന ജീവിതരീതിയെ അവർ അനുകരിക്കണം. അങ്ങനെ അവർ സഭയ്ക്കുള്ളിലുള്ളവരെ സംരക്ഷിക്കുകയും സത്യത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചു നിർത്തുകയും ചെയ്യും; പുറത്തുള്ളവർ ഇത് കണ്ട് അത്ഭുതപരതന്ത്രരകകയും ഈ സത്യത്തെപ്പറ്റി മതിപ്പുള്ളവരകകയും ചെയ്യും.

അതു കൊണ്ട്, വൈദികന്റെ ജീവിത രീതിയും നിലയും പ്രബോധനവുമനുസരിച്ച്, ലിഖിതരൂപത്തിലും മുദ്രവച്ചു തന്റെ മേൽ ഒരു ശാപവും വയ്ക്കാൻ വൈദികരെ അൽമായരാരും നിർബന്ധിക്കാൻ പാടില്ല; കാരണം, അവൻ എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ അതു വിശ്വസനീയമാണ്. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ഉപദേശം പോലെ അവന്റെ വാക്ക് 'അതേ, അതേ, എന്നും അല്ല അല്ല' എന്നുമാണ്. അവൻ തന്റെ പ്രാർത്ഥനയിലും ശുശ്രൂഷയിലും, ദൈവത്തെ നിരപ്പാക്കുന്നവനും വിശ്വാസികളുടെ പാപം പോക്കുന്നവനുമാണ്. എന്നാൽ തന്റെ രീതിക്കും ഇഷ്ടത്തിനും അതീതമായി ഒപ്പിടുന്നതിനും മുദ്ര വയ്ക്ക

ന്നതിനും തന്നെത്തന്നെ ശപിക്കുന്നതിനും ആവശ്യങ്ങളുടെ സമ്മർദ്ദം വിശ്വാസികളുടേയും ഭരണാധികാരികളുടേയും അല്ല അവനെ നിർബന്ധിച്ചാലും തന്റെ രീതിയിൽ നിന്നും നല്ലതും സ്വീകാര്യവുമായ ഇഷ്ടത്തിൽനിന്നും വഴുതി മാറാൻ അവൻ സാധ്യമല്ലെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ ഖണ്ഡിതമായ അഭിപ്രായം. കാനൻ അവനെ ഒരു കടക്കാരനാക്കുന്നതിനും ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല; കാരണം, ഇത് ജീവന്റെ വിശ്വാസത്തിന്റെ ഒരു സംഗതിയല്ല, സത്യം പ്രകാശിതമാക്കുന്നതിനുള്ള വഴി കൾക്കു വിപരീതവുമല്ല; ഇവയ്ക്കു വേണ്ടി നാം സന്തോഷപൂർവ്വം ഏതു് ആപത്തും സ്വീകരിക്കുന്നു; ആവശ്യമെങ്കിൽ, സംശയ ലേശമെന്യേ നമ്മെത്തന്നെ മരണത്തിനും കയ്യാളിക്കുന്നു. അങ്ങനെ സത്യവിരുദ്ധവും വൈദേശികവുമായതൊന്നും നമ്മെ സ്പർശിക്കാതിരിക്കട്ടെ. മറിച്ച്, സ്വച്ഛമായി ഭൃഷ്മനസ്സാക്ഷിയിൽ നിന്ന് ശുദ്ധീകൃതമായി, വിഭ്രംശം കൂടാതെ, നമ്മുടെ പ്രത്യംശയുടെ ഏറ്റു പറച്ചിലിലും ഇളക്കം കൂടാതെ സുവിശേഷ പാതകളിലും കൂടി നാം മുന്നോട്ടു പോകുന്നു. എന്നാൽ അശുദ്ധ സാഹചര്യങ്ങളെ പതിവായി തന്റെ സ്വന്ത ഇഷ്ടത്താൽ സ്നേഹിക്കുന്ന വൈദികൻ, ഇതിലേക്കു വന്നാൽ, അവൻ സ്വയം ഒറ്റിക്കൊടുക്കുന്നവനാണ്. അവൻ പിൻതിരിഞ്ഞു് നിതിയുടെ അന്തരങ്ങളെകണ്ടുകയും ഉപരിപ്രവകാര്യങ്ങൾ തള്ളിക്കളയുന്നവനാകുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ അവൻ ശുശ്രൂഷചെയ്യാൻ പാടില്ല.

കാനൻ 9

ദൈവവചനം കൂടാതെ വൈദികന്റെ വാക്കാൽ മാത്രം ഉള്ള "ശാപം" സാധ്യവാനോ, അതോ അസാധ്യവാനോ എന്നതു സംബന്ധിച്ച്:

വൈദികൻ ഒരു വിശ്വാസിയോട്, "ഇന്നയിന്ന കാര്യം ചെയ്യാനോ ഇന്നയിന്ന കാര്യം പറയാനോ നിനക്കനുവാദമില്ല" എന്ന് പറയുമ്പോൾ മാത്രമല്ല, "ഇന്നയിന്ന കാര്യം നി ചെയ്യരുത്", ഇന്നയിന്ന കാര്യം നി പറയരുത്" എന്നു പറയുമ്പോഴും ഒരു നിരോധനത്തിൽ കീഴിലാണ് വൈദികൻ പറയുന്നതെന്ന് അൽമായർ ചിന്തിക്കുന്നത് നിരവധി സ്ഥലങ്ങളിൽ സത്യസന്ധരായ വിശ്വാസികളുടെ ഇടയിൽ

നിലനില്ക്കുന്ന നല്ലൊരു രീതിയാണ്. വൈദികന്റെ ശിഷ്യനെന്ന നിലയിൽ വൈദികൻ അനുവദിക്കുന്നതുവരെ അതു ലംഘിക്കാതെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം അവൻ പാലിക്കുന്നു. അതിനോടു കൂടി ഒരു ശിക്ഷ ചേർന്നിരിക്കുന്നു എന്നറിയുന്നതിനാൽ "നിനക്കനുവാദമില്ല" എന്നതിനാലാണ് അവൻ നിരോധിക്കുന്നതെങ്കിൽ, പിന്നവിടെ അവ്യക്തതയൊന്നുമില്ല. തർക്കിക്കുകയും വഴക്കുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ ലജ്ജയും ഭീതിക്കുമായി വൈദികന്റെ നിരോധനം "ദൈവവചനം" ചേർത്തു് പറയുന്നതു വിശ്വാസികൾ വളരെ സ്പഷ്ടമായി വ്യക്തമാണ്. ഒരു പക്ഷേ അവർ വിധേയരായി ഭയപ്പെട്ടേക്കാം. വിധിയിലും സഹോദരങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള കലഹം തീർക്കുന്നതിലും വഞ്ചനയും ചതിയും പ്രയോഗിക്കാതിരിക്കാനും ഇടയുണ്ട്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നമ്മുടെ കർത്താവ് വൈദികർക്കു് ഇപ്രകാരം അധികാരം നൽകി: "നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ കെട്ടുന്നതെല്ലാം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കും; നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ അഴിക്കുന്നതെല്ലാം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അഴിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും". എന്നാൽ പാപങ്ങളുടെ മോചനം സംബന്ധിച്ചു് ഇപ്രകാരം അധികാരപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു: "നിങ്ങൾ ആരുടെയെങ്കിലും പാപങ്ങൾ മോചിച്ചാൽ അവ മോചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും. നിങ്ങൾ ആരുടെയെങ്കിലും പാപങ്ങൾ ബന്ധിച്ചാൽ അവ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും". ആവശ്യം കൂടാതെ ഭീതികരമായ നിരോധനം എടുത്തു പ്രയോഗിക്കാതിരിക്കാൻ വൈദികൻ ശ്രദ്ധിക്കണം. എങ്ങനെയായാലും, എന്തായാലും, ഫലത്തെ ഫലരഹിതമാക്കാനും മുകളിലുള്ളവരും താഴെയുള്ളവരും വന്ദിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലും ഭരണം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്ന പൗരോഹിത്യത്തെ ആളുകൾ വെറുപ്പോടെ വീക്ഷിക്കാനും ഇടയാകരുത്.

കാനൻ 10

വൈദികരും വിശ്വാസികളും സത്യം ചെയ്യാൻ പാടുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നതു സംബന്ധിച്ച്:

പൗരാണികർ ആണയോടുകൂടി തർക്കങ്ങൾ പരിഹരിച്ചിരുന്നു. അതു കാഴ്ചയിൽനിന്നും മാനുഷികജ്ഞാനത്തിൽ നിന്നും അപർ മറച്ചുവെച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ ജീവദാതാ

വായ മിശിഹായാകട്ടെ, തന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ഒരിക്കലും ആണയിടാൻ പാടില്ലെന്നും തന്റെ നിയമത്തിലൂടെ കല്പിച്ച ശിശുസമാനമായ യുദ്ധായിസത്തിന്റെ നൈയാമിക പാതകങ്ങളേക്കാൾ ക്രിസ്തുതന്മയിന്റെ സുവിശേഷപാതകളെ അവിടുന്ന് യർത്തിക്കാട്ടിക്കൊണ്ടും സ്വർഗീയപാതകൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടും ഇത് വെളിപ്പെടുത്തുകയും മിസ്സിക്കലായി നമുക്കു പകർന്നുതരികയും ചെയ്തു. സമ്പാദിക്കുന്നവർക്ക് ഉപയുക്തമല്ലാത്തതും വേദനാജനകമായ പാപത്തിന്റേതായകാര്യങ്ങൾ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതും ആവശ്യങ്ങൾക്ക് പ്രയോജനകരമല്ലാത്തതുമായ അധികപ്പററുകൾ തള്ളിക്കളയുന്നവർ എന്ന നിലയിലും പരിപൂർണ്ണരെന്നനിലയിലും തന്റെ ശിഷ്യർ 'അതേ' കൊണ്ടും 'അല്ല' കൊണ്ടും തങ്ങളുടെ വാക്കുകളെ ഉറപ്പിക്കുകയും തർക്കങ്ങൾ തീർക്കുകയും ചെയ്യണം. എന്നും കല്പിച്ചു. അതുപോലെ "ഞങ്ങൾക്കാവശ്യമുള്ള അപ്പം ഇന്നു ഞങ്ങൾക്കു തരണമെ" എന്നും തന്റെ പ്രാർത്ഥനവഴി തന്റെ ശിഷ്യരെ അവിടുന്ന് പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇപ്രകാരം പാപത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നതും പ്രയോജനരഹിതവുമായ അധികപ്പററുകൾ അവിടുന്ന് തള്ളിക്കളയുകയും നിശ്ചയമായും പ്രയോജനകരമായവയ്ക്ക് അനുവാദം തരികയും ചെയ്യുന്നു. അവ ഒഴിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലാത്തവയും ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ളവയും പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം തേടിയാൽ കുറവററവയും നിർദ്ദോഷകരമായവയും ആണ്.

പിൽക്കാലത്തു് അവിവേകികളായ സഭാസന്മാന്മാരും സഭാധ്യക്ഷന്മാരുടെ അനുവാദം കൂടാതെ സ്വന്ത ഇഷ്ടത്താൽ സ്വന്തം കീഴ് വീഴ്ചിക്കാനായി ആണയിട്ടു. ആണയിടാൻ അവർക്കനുവാദം ഇല്ലാതിരിക്കെ, സഭാധ്യക്ഷന്മാർ അനുവാദം കൊടുക്കാതിരിക്കെ ഇപ്പോഴും ആണയിടുന്നു. കർത്തു നിയമത്തെ നിന്ദിക്കുന്നവരല്ല അവർ! അപ്രകാരം സംഭവിക്കാതിരിക്കട്ടെ; ആരും അതിൽ അവിശ്വാസികളും പുറജാതിക്കാരും അവരെ നിർബന്ധിച്ചുകാണും എന്നതിനു സംശയമില്ല. പരിപൂർണ്ണതയ്ക്കും കർത്തുനിയമങ്ങൾക്കും അനുസൃതമായി ജീവിക്കാൻ അവർക്കു കഴിയാത്തതിനാൽ, ഇതു് ചതിയിൽ നിന്നു് അവരെ വിലക്കുന്നതായും, സത്യസന്ധതയില്ലായ്മ, പാപം, പ്രകോപനം

എന്നിവയിൽ നിന്നു് അവരെ വിലക്കുന്നതായും ഒരു പക്ഷേ കരുതി അവരുടെയിടയിൽ ശക്തിപ്പെട്ടു. സ്ഥിരതയുള്ളവരും സൂക്ഷ്മതയുള്ളവരും ഒരിക്കലും ആണയിടാറില്ല. പതിവായി ആണയിടുന്ന വിശ്വാസി അതിൽ നിന്നു പിന്മാറണം; അവൻ സത്യമായിട്ടാണ് ആണയിടുന്നതെങ്കിലും സഹവിശ്വാസികളുടെ ഗണത്തിൽ നിന്നു് ഒരു നിശ്ചിത കാലാവധി അവനെ അകറ്റി നിർത്തണം. കാരണം, വിശ്വാസികൾക്ക് ഉചിതമായ സൽപ്പേരിനേക്കാൾ കീഴ് വീഴ്ചിക്കുന്നതാണ് അവൻ കാര്യമായി കരുതിയതു്. വൈദികർ ഒരിക്കലും ആണയിടരുതു്. പതിവായിട്ടില്ലാതെയും മനസ്സുകൂടാതെയും ചെയ്യാലും അവൻ നീതിപൂർവകമായിട്ടാണ് ആണയിട്ടതെങ്കിലും തന്റെ തെറ്റിൻ തക്ക പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യുന്നതുവരെ നിശ്ചിത കാലത്തേക്കു് അയാൾ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യാൻ പാടില്ല. പുറജാതിക്കാരുടെ നിർബന്ധം നിമിത്തം, മെത്രാന്റെ അനുവാദത്തോടുകൂടെയാണെങ്കിലും, മേൽപറഞ്ഞതുപോലെ നിശ്ചിത കാലത്തേക്കു് അവൻ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യാൻ പാടില്ല. എന്നാൽ അവൻ കള്ളയാണ ഇട്ടു എങ്കിൽ അറിവോടും സമ്മതത്തോടും കൂടെ അവൻ തന്റെ തന്നെ വിധിയാളനും അനേകർക്കു് ഇടർച്ചയ്ക്കു കാരണവുമായിത്തീർന്നതിനാൽ മേലിൽ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യാനേ പാടില്ല. എല്ലാക്കാര്യങ്ങളും മെത്രാന്റെ നല്ലതും നീതിപൂർവകവും കുറ്റമറ്റതുമായ ഭരണത്തിനു വിടുന്നു. തന്റെ ചുമതലയ്ക്കുല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന രൂപത മുഴുവനിലുമുള്ള സഭാകാര്യങ്ങളുടെ ഭരണത്തിന്റെ മേൽനോട്ടം അദ്ദേഹത്തിനാണല്ലോ.

കാനൻ II

തന്റെ സഹവൈദികരുടെ തെറ്റുകളെപ്പറ്റി അറിയാവുന്ന വൈദികൻ അതേപ്പറ്റി എന്തുചെയ്യണം എന്നതിനെപ്പറ്റി.

മനസ്സറിയാതെ യദൃച്ഛയാ, ഒരു വൈദികൻ തെറ്റുചെയ്യുകയും മറ്റാർക്കും അതറിയാൻ പാടില്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ, അതറിഞ്ഞ വൈദികൻ അതു മെത്രാനെ അറിയിക്കണം. ഇരുവരുടെയും സാന്നിധ്യത്തിൽ വെച്ചു് മെത്രാൻ

ഒരന്വേഷണം നടത്തണം. താൻ തെറ്റാചെയ്ത എന്ന് അനുതാപിയെപ്പോലെ തെറ്റുകാരൻ ഏറ്റുപറഞ്ഞാൽ, തന്റെ തെറ്റിനനുസൃതം അവന് ഒരു പ്രായശ്ചിത്തകാലാവധി നിശ്ചയിക്കണം. അവൻ സുഖപ്പെടുന്നതുവരെ ശുശ്രൂഷിക്കരുത്.

എന്നാൽ തനിക്കൊരു ഭാര്യയുണ്ടായിരിക്കെ വ്യഭിചാരത്തിലോ വേശ്യാസംഗമത്തിലോ അവൻ ഏർപ്പെട്ടാൽ അവനെ പൗരോഹിത്യ ശുശ്രൂഷയിൽനിന്ന് പൂർണ്ണമായി പുറന്തള്ളണം എന്ന് മുൻകാല കാനോനുകളും പിതാക്കന്മാരും കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

എന്നാൽ സിംഹാസനസ്ഥമാപകർക്കു പിറകേ വന്ന പിതാക്കന്മാർ കരുണ നിറഞ്ഞ മനുഷ്യരെന്ന നിലയിൽ, അനുകമ്പാപൂർവ്വം, എന്നാൽ കത്തഴിഞ്ഞ പ്രബോധകരെപ്പോലെ കരുതലില്ലാതെയല്ല, സിനഡ് തീരുമാനിച്ചതനുസരിച്ച് പ്രായശ്ചിത്തത്തിനായി അവനെ പുറന്തള്ളി. അവന്റെ തെറ്റി പരസ്യവും കപ്രസിദ്ധവുമാണെങ്കിൽ, ബാക്കിയുള്ള മനുഷ്യർക്കെല്ലാം യേശുക്കൊന്നായി "പാപം ചെയ്യുന്നവരെ എല്ലാവരുടെയും മുൻപാകെ കുറ്റപ്പെടുത്തുക" എന്ന ദൈവിക ശ്രീഹായുടെ കല്പനാനുസൃതം. (1 തിമോ. 5:20) ഒരു സഭാകൗൺസിലിൽ അവനെ ഉപദേശിക്കണം. കർതൃകല്പനയനുസരിച്ച് അത്തരക്കാരെ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷയിൽ നിന്ന് അകറ്റിനിർത്തണം. "വിശുദ്ധ വസ്തുക്കൾ നാത്തുൾക്കു കൊടുക്കരുത്"; "മുള്ളകൾ പന്നികളുടെ മുൻപാകെ എറിയുകയുമരുത്" (മത്താ. 7:6). അതായത്, തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളിൽ നന്ദിയില്ലാത്തവരും ദൈവികകല്പന ലംഘിക്കുന്നവരും പൈതൃക കാനോനുകളെ ധിക്കരിക്കുന്നവരുമായ മനുഷ്യരെ അവിടുന്ന് "പട്ടികളെന്നും പന്നികളെന്നും" വിളിക്കുന്നു. അവിടുന്ന് ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളെ, മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ അമൂല്യവും മഹനീയവുമായ വസ്തുക്കളെപ്പോലെ വിശുദ്ധവസ്തു എന്നും മുത്തുകൾ എന്നും വിളിക്കുന്നു. രണ്ടുകാര്യങ്ങളിൽ മെത്രാനും വൈദികനും കഠിനാധ്വാനം ചെയ്യണം: അതായത്, ശ്രദ്ധക്കുറവുകൊണ്ടും തിരുത്തൽ കുറവുകൊണ്ടും ശിഷ്യരുടെയിടയിൽ പാപം പടർന്നു കയറാൻ ഇടയാകരുത്; അതേ സമയം അവർ

പാപികളെ നിന്ദിക്കാനും പാടില്ല. കാരണം, പുറന്തള്ളപ്പെട്ട പാപിയെപ്പറ്റി ഉപകാരം പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: "അവനെ നീ ശത്രുവായി പരിഗണിക്കരുത്"; ഒരു സഹോദരനെപ്പോലെ അവനെ ഗുണഭോഷിക്കുക (2 തെസ്സ. 3:15). അതുപോലെ കന്യകകളെപ്പറ്റിയുള്ള നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ഉപമയും എണ്ണ കുറഞ്ഞുപോയ കഠിനഹൃദയരെ കുറപ്പെടുത്തി; സ്നേഹം നിറഞ്ഞ കരുണയുള്ളവരെ അംഗീകരിക്കുകയും സുഖപ്പെടുത്തുന്ന തൈലവുമായി അവരെ താരതമ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. പരക്കേ പ്രണത്തെ തൈലം സുഖപ്പെടുത്തുന്നതുപോലെ പാപത്തെ പാപമോചനം സുഖപ്പെടുത്തുന്നു.

അതുകൊണ്ട്, എഴുതപ്പെട്ടതുപോലെ സഭാധ്യക്ഷന്റെ മുൻപാകെയോ, സഭ മുഴുവന്റെ മുൻപാകെയോ കുറം ചെയ്യുവാനും കുറം ആരോപിക്കുന്നവനും തമ്മിലുള്ള തർക്കം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ തെറ്റു ചെയ്തവനെ ശിക്ഷിക്കാതെ വിടരുത്; നിഷ്ഠുരനെ നിശ്ചിന്നാക്കുകയുമരുത്. എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ബുദ്ധിപൂർവ്വം കൈകാര്യം ചെയ്യണം. കരുണയോടു കൂടിയുള്ള തീക്ഷ്ണതയാണു വേണ്ടത്. ദിവ്യവാക്യത്തിൽ രണ്ടിടത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: "നിന്റെ വസ്ത്രത്തിന്റെ കോണിൽ നീതിരഹിതനെ വീ മറച്ചുവയ്ക്കരുത്"; "മറത്ത് "കരുണ കാണിക്കാത്തവരോടു ന്യായാധിപൻ കരുണാരഹിതനായിരിക്കും". അതായത്, നല്ലവനും നീതിമാനുമായ ദൈവം, നമ്മുടെ കർത്താവ്, നിഗൂഢകാര്യങ്ങൾ അറിയുന്നു, വെറുക്കത്തക്കവയെ വെറുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; എന്നാൽ അനന്താപിയെ അവിടുന്ന് സ്നേഹിക്കുന്നു. മനുഷ്യരെ പ്രതിയുള്ള തന്റെ അനുകമ്പയുടെ സമ്പത്തു് ഒരിക്കലും കുറഞ്ഞുപോകുന്നില്ല. രണ്ടു കാര്യങ്ങളെ കുറിച്ച് അവിടുനാണ് വ്യത്യസ്തമായി കല്പിച്ചിരിക്കുന്നത്: അതായത്, പാപം വളർന്നു ശക്തി പ്രാപിച്ച് വ്യാപിക്കരുത്; നീതി ബലഹീനമായി ഇല്ലാതായിപ്പോകരുത്.

കാനൻ 12

പലിശ ഈടാക്കുന്നത് അനുവദനീയമോ? പലിശ നേരത്തേ തന്നെ വാങ്ങാൻ പാടുണ്ടോ ഇല്ലയോ? അനുവദനീയമെങ്കിൽ എന്തുമാത്രം, ഏതു രീതിയിൽ എന്നു തുടങ്ങിയവയെ കുറിച്ച്.

തങ്ങളുടെ ക്ലേശകരമായ പരിശ്രമങ്ങളോടുകൂടി പലിശയും ഡിസ്കൗണ്ടും ചേർക്കരുതെന്ന് സഭാംഗങ്ങളോടു് ദിവ്യ ലിഖിതങ്ങൾ ശക്തിയായി കല്പിക്കുന്നു. കാരണം, ഈ ബിസിനസാണ് എല്ലാ തിന്മകളുടെയും വേരായി ധനത്തോടുള്ള സ്നേഹം നിലനിൽക്കുന്നത്. മിക്കപ്പോഴും അത് കെണിയുമാണ്. നേരത്തെ പലിശപ്പണം അടയ്ക്കുന്നതും പലിശയ്ക്ക് പണം വായ്പ കൊടുക്കുന്നതും വിശ്വാസാധനയായ അത്യാഗ്രഹത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നു.

ചില വിശ്വാസികൾ തങ്ങളെത്തന്നെ ബുദ്ധിപൂർവ്വം സംരക്ഷിക്കുന്നു. അവർ ഒരിക്കലും പലിശയോ മുൻകൂറ് പലിശയോ ആവശ്യപ്പെടാറില്ല. കാരണം, അവർ സൽപ്പേരുള്ളവരാണ്. അവർക്ക് പാപകരമായ മാമോനായേക്കാൾ നല്ലൊരു പ്രതിഫലം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും. മാമോനായ്ക്ക് അന്ത്യമില്ലാത്ത ശിക്ഷ ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും. സഭാംഗങ്ങളായ മറ്റു ചിലർ സ്വന്തം ഇഷ്ടത്താൽ അനുവാദം ഒന്നും ഇല്ലെങ്കിലും തങ്ങൾ തന്നെ ഉണ്ടാക്കി പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു നിർവചനം അനുസരിച്ച് പലിശ പിരിക്കുന്നു. അവർ പറയുന്നു: "സഭയ്ക്കു വേണ്ടി മാസത്തിൽ ഒരു ശതമാനം ഞങ്ങൾ ഇഴടാക്കുന്നു". അത് മുൻകൂർ കൊടുക്കണമെന്ന് അത്യാഗ്രഹത്തോടുകൂടെ സ്നാനം സ്വീകരിക്കാത്തവരെപ്പോലെ അവർ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. നിരപ്പാക്കുന്ന ജീവിത ശൈലിക്കൊട്ടും ചേരാത്തതിനാൽ കുറ്റകരവും ദുഷ്കൃതമായ ഇതിന് സ്നാനം സ്വീകരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ സ്ഥാനമില്ല.

സഭയ്ക്കു വേണ്ടി മാസത്തിൽ ഒരു ശതമാനം എന്ന പേരിൽ അവർ പിരിക്കുന്നത് ആവശ്യക്കാരെ സഹായിക്കാനായിട്ടെന്നു കരുതി സഭാധ്യക്ഷന്മാർ കണ്ണടച്ചുകളയുന്നു. ആവശ്യക്കാരിൽ അനേകർ അതായത് എല്ലാവരും എന്നല്ല അർത്ഥം. തങ്ങളെ അലട്ടാതെയും പലപ്പോഴും ഭയക്കാതെയുമിരിക്കാൻ തങ്ങൾക്കു പലിശയ്ക്കു പണം തരണമെന്ന് നിരന്തരമായി ചോദിക്കുകയും യാചിക്കുകയും അപേക്ഷിക്കുകയുമാണ്. പരിപൂർണ്ണമായിട്ടുള്ളത് ആവർത്തിക്കുന്നതാണ് വിശ്വാസികൾക്കു ചിതം. നാം ചുരുക്കമായി എഴുതിയതാണെങ്കിലും വിശുദ്ധ ലിഖിതങ്ങളുടെ ആന്തരികാർത്ഥമനുസരിച്ച് അതു നാം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ആരെങ്കിലും മറ്റു കാര്യങ്ങൾ പരി

ഗണിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചാൽ, പരിപൂർണ്ണമായവയിൽ നിന്നും തന്റെ ധാരണാനയനങ്ങൾ അവൻ തിരിച്ചു കളഞ്ഞാലും സ്വപ്നത്തിലെന്നപോലെ, നിലനില്പാത്ത ഒന്ന് വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാമെന്ന് വലുതായി കരുതേണ്ടതില്ല എന്ന് ഒർത്തു അവൻ ഭയപ്പെട്ടു. എന്നാൽ അസ്വാഭാവികമായി ജനിപ്പിക്കാൻ നിർബന്ധിതമാകുന്ന വന്ധ്യയുടെ സന്താനമായ പലിശ സഭയ്ക്കുവേണ്ടി മാസത്തിൽ ഒരു ശതമാനം എന്ന പേരിൽ അവൻ ഇഴടാക്കുന്നതിൽ താല്പാലികവും ലജ്ജാവഹവുമായ പണ സഞ്ചിയെപ്പറ്റി പരിഗണിക്കുന്നതിനു പകരം പാവങ്ങളെയും തന്റെ സൽപ്പേരിനെയും പരിഗണിക്കുകയും പലിശയോടുകൂടി കൂട്ടാതിരിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. എങ്കിലും മുൻകൂട്ടി അടയ്ക്കുന്ന പലിശ അവൻ ഒരിക്കലും സ്വീകരിക്കാൻ പാടില്ല; കാരണം അവന്റെ ശിക്ഷാവിധി ഭയകരമായിരിക്കും.

കാനൻ 13

സ്വതന്ത്രമായോ നിർബന്ധത്താലോ ശാപത്തോടുകൂടെ ആണയിടുകയോ, വെറുതെ ആണയിടുകയോ ചെയ്യുന്നവരെ സംബന്ധിച്ച്; ഇതേപ്പറ്റി പരിശോധിച്ച് അപരാധം കൂടാതെ നീതിപൂർവ്വം കാര്യങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യാനും അവരെ പുനഃപ്രതിഷ്ഠിക്കാനും മെത്രാൻ അനുവാദമുണ്ട് എന്നതു സംബന്ധിച്ച്;

ചിന്തയുടെ ഉറവിടം മനസ്സാണ്; നാവാണ് ചിന്തയുടെ കാര്യസ്ഥനും വാഹകനും. രഹസ്യ ചിന്തകളുടെയും പരസ്യ വാക്കുകളുടെയും ഗവർണറായ മനസ് ശരിയായാൽ അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതൊക്കെ ഉറപ്പായി ഇളക്കംകൂടാതെ നിലുക്കും; അതിന്റെ ചിന്തകൾ ക്രമീകൃതമായിട്ടായിരിക്കും പുറത്തേക്കു വരിക. നാവും ക്രമീകൃതമായിട്ടേ ചലിക്കുകയുള്ളൂ.

അതുകൊണ്ട്, സ്വന്തയിഷ്ടത്താലല്ല മറ്റുള്ളവരുടെ നിർബന്ധത്താൽ ആണയിടുകയും തനിക്കെതിരെ തന്നെയുള്ള ശാപത്തോടുകൂടെ അപ്രകാരം ചെയ്യുകയും അങ്ങനെ സവിശേഷമല്ലാതെ ബന്ധിതനാകുകയും ചെയ്യുന്നയാൾ ആരായിരുന്നാലും, പാപം പോക്കി അധികം വൈകാതെ പുനഃപ്രതിഷ്ഠിക്കാം. എങ്ങാൽ സവിശേഷമായി, പെട്ടെന്നു ശുണ്ഡി

പിടിക്കുന്നയാൾ, സ്വേച്ഛയാ ധിക്കാരിയെയും നിന്ദകനെയും പോലെ വർത്തിച്ചാൽ, മറ്റൊരു രീതിയിലാണ് ഈ പ്രശ്നം തീർക്കേണ്ടത്: അത്യാവശ്യമെങ്കിൽ, അജ്ഞതയാൽ മേലിൽ ഇപ്രകാരം ലംഘനം നടത്തുകയില്ലെന്ന് അവൻ പ്രതിജ്ഞയും ചെയ്യട്ടെ. പിന്നീട് മെത്രാൻ അയാളെ പാപം പോക്കി പുനഃപ്രതിഷ്ഠിക്കട്ടെ.

കാനൻ 14

വിശ്വാസികളിൽ ഒരാൾ വിൽപ്പത്രം കൂടാതെ കടന്നു പോയാൽ അയാളുടെ വസ്തുവകകൾ എങ്ങനെ കൈകാര്യം ചെയ്യണം?

നമ്മുടെ കർത്താവിൽ കടന്നുപോയവർ എഴുതിവെച്ചിട്ടുള്ള വിൽപ്പത്രങ്ങളിൽ മാറ്റമൊന്നും വരുത്തരുത്. കൊടുത്തു വിട്ടിട്ടുള്ള ഒരു കടം വിൽപ്പത്രക്കാരൻ മറ്റ് അതേപ്പറ്റി നിർദ്ദേശം കൊടുക്കാതിരുന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അഥവാ ഓർത്തപ്പോൾ തെറ്റായിട്ടാണ് നൽകിയിരിക്കുന്നതെങ്കിൽ, അഥവാ മരണസമയം അക്കാര്യം വിട്ടുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ വിൽപ്പത്രത്തിൽ മാറ്റം വരുത്താം. ഈ ഓർക്കാരിയത്തിൽ കടക്കാരന്റെ കടം കരുതലോടുകൂടി വീട്ടേണ്ടതാണ്. അതിൽ അമാന്തം കാട്ടരുത്. അതിൽ ചതി പ്രയോഗിക്കരുത്. ബാക്കിയുള്ളതിനെ സംബന്ധിച്ച്, ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാർക്കോ ഭരണാധികാരികൾക്കോ, ദൈവത്തിനോ മാലാഖമാരുടെ നാമനോ കടന്നു പോയവരുടെ വിൽപ്പത്രം നീക്കിക്കളയാൻ അവകാശമില്ല. കാരണം, ഓരോരുത്തന്റെയും പ്രവൃത്തികളും സത്യത്തുകളും അവരോടുകൂടി കടന്നുപോകുന്നു. അവിടെ, യുഗങ്ങളുടെ ന്യായാധിപന്റെ മുൻപാകെ, അവ പ്രത്യക്ഷപ്പെടും. അവയ്ക്കു നന്ദിയോടെ അവർക്ക് സമ്മാനവും ലഭിക്കും.

എന്നാൽ, ഒരാൾ ഭാര്യയും മക്കളും ഉണ്ടായിരിക്കെ, വിൽപ്പത്രം കൂടാതെ കടന്നുപോയാൽ സ്വത്തവകാശം ഭാര്യയ്ക്കായിരിക്കും. ഭാര്യയില്ല, മക്കളേയുള്ളവെങ്കിൽ അത് മക്കൾക്കായിരിക്കും. ചില നാടുകളിൽ, ഭാര്യ അവളുടെ ഓഹരിയും പിതൃസ്വത്തും എടുത്ത് സ്ഥലം വിട്ടുപോകുകയും മറ്റനേകം നാടുകൾ ഇതംഗീകരിക്കുന്നില്ല. ഭാര്യയും മക്കളും വിൽപ്പത്രവും

കൂടാതെ കടന്നുപോയാൽ, സ്വത്തും മൂന്നായിട്ട് പങ്കിടണം. ഒന്ന്, തന്റെ ഭാര്യയുടെ സഹോദരന്മാർക്കും കുടുംബത്തിനും, രണ്ടു്, തന്റെ സഹോദരന്മാർക്കും കുടുംബത്തിനും, മൂന്നു് മെത്രാന്റെ അറിവോടുകൂടിയും പ്രമുഖരും സത്യസന്ധരുംായ വൈദികരുടെയും അൽമായരുടെയും അറിവോടുകൂടിയും ദൈവഭവനത്തിനും.

ഭാര്യയുള്ളയാൾ, ഭാര്യയുടെ പിതൃസ്വത്തുകൊണ്ടും അവരുടെ ഒന്നിച്ചുള്ള അദ്ധ്യാനംകൊണ്ടും ഉള്ള വസ്തുക്കൾ ഭാര്യയ്ക്കു് എഴുതിവെച്ചാതെ ഭാര്യയെ ചതിച്ച് വിൽപ്പത്രം എഴുതിവെച്ചു കടന്നുപോയാൽ ഈ വിൽപ്പത്രം നിലനില്ക്കുകയില്ല; കാരണം, അയാൾ കടക്കാരനെ ചതിക്കുന്നതുപോലെ ചതിപ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. സഭാധ്യക്ഷന്മാരും അവരുടെ ജഡ്ജിമാരും ഇത്തരം അനീതി വകവെച്ചുകൊടുക്കരുത്.

കാനൻ 15

പൊതു നിയമമനുസരിച്ച്, തങ്ങളുടെ രൂപതകളിലെ പള്ളികളിലും ആശ്രമങ്ങളിലും തങ്ങളുടെ പാപപരിഹാരാർത്ഥം നേർച്ചകാഴ്ചകളും ഭാഗങ്ങളും കൊടുക്കാതെ പുറത്തുള്ള ആലയങ്ങളിൽ കൊടുക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ച്:

ഒന്നാമതായി, വിശ്വാസികൾ, തങ്ങൾ വസിക്കുന്ന നാട്ടിലെ ഗ്രാമങ്ങളിലുള്ള ആശ്രമങ്ങളും, പള്ളികളും വിശുദ്ധ വാസഗൃഹങ്ങളും വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധയോടുകൂടി സന്ദർശിക്കുകയും നേർച്ചകാഴ്ചകൾ അവിടെ സമർപ്പിക്കുകയും തങ്ങളുടെ പാപപരിഹാരാർത്ഥം ഭാഗധർമ്മം നടത്തുകയും ചെയ്യണം. ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നു് മറ്റൊരരിടത്തേക്കു് പോകുന്ന പുതിവ് നിലനില്ക്കുന്നതിനാൽ പല വാസസ്ഥലങ്ങളും വിജനമാകുകയും, പാപത്തിനു സേവ ചെയ്യപ്പെടുകയും അകത്തുള്ളവർ ഇടറുകയും പുറത്തുള്ളവർ നമ്മെ പഴിക്കുകയും ദുഷ്ടിക്കുകയും അനേകർക്കുള്ള പ്രബോധനം തടസ്സപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇപ്രകാരം സംഭവിക്കാൻ പാടില്ല.

അതുകൊണ്ടു്, സമൂഹത്തിനു് പ്രയോജനപ്രദവും പ്രയോജനരഹിതവുമായവ എന്താണെന്ന് വിശുദ്ധ വായനകളിൽ നിന്നു് നന്നായി പഠിച്ചു നേതാക്കന്മാരിൽ നിന്നു് വിശ്വസ്തരായ സ്രീ

പുരുഷന്മാർ തങ്ങളെ പണിയുന്നതിനുതക്കവ എന്തെന്ന് പഠിക്കണം; കുറുകരമായവയിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുകയും വേണം. ക്രിസ്തുവിന്റെ അജഗണം ഇടയനില്ലാത്ത ആടുകളെ പോലെയാകാൻ പാടില്ല. മേച്ചിൽപ്പുറവും തീരറിയും ഇല്ലാത്തതും ഹിംസ്രജന്തുക്കളെത്തുറയായ മലകളിൽ ഇടയനെ കൂടാതെ അലഞ്ഞുതീരിയാൻ ഇടയാകരുത്. വിശ്വാസികൾ പഠിക്കാത്തതിനാൽ അജ്ഞരാണ്കിലും അറിവുകൂടാതെ ജീവിക്കാൻ പാടില്ല. തലയില്ലാത്ത ഞണ്ടുപോലെ അവർ തലവനില്ലാത്തവരുകരുത്; വ്യക്തമായി സ്വയം ഭരിക്കുന്നവനെപ്പോലെ സ്വയം ശീർഷകനമാകരുത്. ആത്മഹത്യയ്ക്ക് മുതിരുന്നവനെപ്പോലെ മരണം നിഷേധിക്കുന്നവനാകരുത്; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവൻ തന്റെമേൽ തന്നെ ലജ്ജയും നിലനില്ക്കുന്ന അവമാനവും വലിച്ചുവയ്ക്കും.

മറിച്ചു, പുറജാതികളുടെ ശ്രീഹായം ശ്രീഹന്മാരിൽ അംഗീകൃതനായ പൗലോസിന്റെ പ്രബോധനം അവനെ പ്രേരിപ്പിക്കട്ടെ: “നിങ്ങളുടെ നേതാക്കന്മാരെ അനുസരിക്കുവിൻ; അവരെ ശ്രദ്ധിക്കുവിൻ. നിങ്ങളുടെ കണക്കുകൊടുക്കുന്നവരെപോലെ നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളുടെമേൽ അവർ ശ്രദ്ധാലുക്കളാണ്; അവർ നെടുവീർപ്പോടുകൂടിയല്ല സന്തോഷത്തോടുകൂടെ ഇതുചെയ്യാൻ ഇടയാക്കട്ടെ” (എബ്രാ. 13: 17). വിലപിച്ചുകൊണ്ടല്ല, പിന്നെയോ..... ഓരോ മണിക്കൂറും നേതാക്കന്മാർ ദൈവമുൻപാകെ നിന്നുകൊണ്ട് സഭാസന്താനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ദൈവത്തോടപേക്ഷിക്കണം. അങ്ങനെ അജഗണത്തിനുവേണ്ടി സ്വജീവൻ സമർപ്പിച്ച നല്ലയിടയന്റെ ഹിതാനുസരണം ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം അവരുടെ നാശത്തിനല്ല, അവരെ പണിയുയർത്താൻ വേണ്ടിയായിത്തീരണം.

അപ്പോൾ, എന്തിനാണ് അല്ലെങ്കിൽ എന്തുപ്രയോജനത്തിനാണ് വിശ്വാസികൾ തങ്ങളുടേതല്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ പോകുന്നത്; രസത്തിനാണെങ്കിൽ, അതു കട്ടിക്കളിയാണ്; ആത്മാക്കളുടെ പ്രയോജനത്തിനല്ല വയറുനിറയ്ക്കാനാണ്. ആത്മാക്കളുടെ പ്രയോജനത്തിനായി തങ്ങളുടെ നാട്ടിലുള്ള വിശുദ്ധ ആലയങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട് മറ്റ് സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള വിശുദ്ധ സ്ഥലങ്ങളിൽപോയി പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ അവിടെ

ദൈവം കൂടുതൽകേൾക്കുമെന്നും കൂടുതലായി അവരോടു പ്രത്യുത്തരിക്കുമെന്നും തങ്ങളുടെ യാചനകൾ സാധിച്ചുകൊടുക്കുമെന്നും തങ്ങളുടെ കാഴ്ചകൾ സ്വീകരിക്കുമെന്നും കരുതുന്നെങ്കിൽ അവർ മിഥ്യാധാരണയിലാണ്. അവർ നമ്മെ ശ്രദ്ധിച്ചു ശരിയായ പ്രബോധനത്തിലേയ്ക്ക് വരട്ടെ. ജീവദാതാവായ നമ്മുടെ കർത്താവ് ശമരിയാക്കാരെ സ്രീയോടപറഞ്ഞതും കർത്താവിൽനിന്നും നാം സ്വീകരിച്ചതുമായ അതേ പ്രബോധനമാണിത്; അതുവഴി അവിടുന്ന് ശമരായരുടെ തെറ്റായ പ്രബോധനവും യൂദരുടെ പുരാതനമായ ശൈശവപ്രബോധനവും അവസാനിപ്പിച്ചു. തന്റെ പരിപക്വമായ പ്രബോധനം അവതരിപ്പിച്ചു; സമരിയാക്കാരായ നിങ്ങൾക്കു തെറ്റുപറ്റിയതുപോലെ, “ഗരീസീ. മലയിലല്ല”, യൂദർ, കട്ടികളെപ്പോലെ കരുതുന്നതുപോലെ “ജറുസലേത്തുമല്ല” എന്ന നാഴിക വരണം; ഇതാ, വന്നുകഴിഞ്ഞു. കാരണം, അവിടെ മാത്രമേ ദൈവം പ്രവർത്തിക്കുന്നുള്ളൂ എന്നും നയിക്കുന്നുള്ളൂ എന്നും പ്രത്യുത്തരിക്കുന്നുള്ളൂ എന്നും പ്രതിഫലം നൽകുന്നുള്ളൂ എന്നും അവർ ചിന്തിക്കുന്നു. എന്റെ ശിഷ്യരായിത്തീർന്നവർ ഇപ്പോൾ മുതൽ ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ മാത്രമായിരിക്കുകയില്ല ദൈവത്തെ യാരാധിക്കുക; കാരണം ഞാൻ അവരെ വികസിതപ്രബോധനമാണു പഠിപ്പിക്കുന്നത്, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ദൈവം ആത്മാവാകുന്നു, അവിടുത്തെ ആരാധിക്കുന്നവർ ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും അവിടുത്തെ ആരാധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള ആരാധകരെയാണ് പിതാവും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത്. അവിടുത്തെ സ്വഭാവത്തിന്റെ അനന്തതയ്ക്കും പൂർണ്ണതയ്ക്കും അനുസൃതമായി അവർ എല്ലാറ്റിലും പക്വമായ ആരാധന അവിടുത്തേക്കർപ്പിക്കണം. അതാണ് ഇപ്പോൾ സ്ഥിരതയുള്ള വരും ചൊവ്വുള്ളവരും സത്യസന്ധതയുള്ളവരുമായ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ചെയ്യുന്നത്.

നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ വരവിനു മുൻപ് എല്ലായിടത്തും വിഗ്രഹങ്ങളും കൊത്തിയുണ്ടാക്കിയ ബിംബങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അക്കാലത്തു് മനുഷ്യർ ദേവൻമാരെയും ദേവിമാരെയും ആരാധിച്ചിരുന്നു. ഏറ്റവും വലിയ തെറ്റായ വിഗ്രഹാരാധന സൃഷ്ടിയിൽ നിലനിന്നപ്പോൾ ആരാണ് സത്യദൈവം, അവനെ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യേണ്ടതു് ഏതു നാട്ടിൽ? എന്നിങ്ങനെ മനുഷ്യർ

ആരാഞ്ഞു. അവിടേക്ക് ആരാധനയും നേർച്ചകൾ നിറവേറ്റു വാനും യാചനകളർപ്പിക്കാനുമായി അവർ ഓടിക്കൂടി. ഉദാഹരണമായി, പലസ്തീനയിലെ അടിമത്തം നിമിത്തം നാനാഭാഗങ്ങളിലേക്കും ചിതറിപ്പോയ യഹൂദരെപ്പോലെ... ആണ്ടിലൊരിക്കൽ ഒന്നിച്ചു കൂടാൻ അവർ തീടുകയും കൂട്ടി. ശ്ലേമോന്റെ വിജ്ഞാനം കേൾക്കാനും എല്ലാറ്റിന്റെയും ദൈവത്തെ ആരാധിക്കാനുമായി ഭൂമിയുടെ അതിർത്തികളിൽ നിന്ന് ഘോഷം രാജ്ഞി വന്നു. ആരാധനയായ നാമാൻ സ്വർഗീയ വൈദ്യനായ ആത്മാവിന്റെ പ്രവാചകന്റെ കൈകളാൽ സുഖം പ്രാപിച്ചു കഷ്ടരോഗത്തിൽ നിന്ന് വിമുക്തനായി. പേഗനിസത്തിൽ നിന്ന് ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടശേഷം, പ്രവാചകന്റെ നാമം നന്ദിപറയാനും ആരാധനയർപ്പിക്കാനുമായി ജറുസലേത്തേക്ക് കാലാകാലങ്ങളിൽ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. കത്താവ് ദിവ്യ പ്രവാചകന്റെ കരങ്ങളാൽ, അശുദ്ധമായ കഷ്ടം എന്ന മർത്യതയിൽ നിന്ന് അവന്റെ ശരീരത്തെ ഉയർത്തി. പുരാതന പാരമ്പര്യ മനുസരിച്ച് യഹൂദരുടെ ദൈവത്തിന്, അതായത്, എല്ലാവരുടെയും നിർമ്മാതാവും എല്ലാറ്റിനെയും ക്രമീകരിക്കുന്നവനുമായ സത്യദൈവത്തിന് ആരാധനയർപ്പിക്കാൻ കൃശായരുടെ ഭരണാധികാരിയായ കാൻഡെസ് ജറുസലേമിലേക്കു വന്നു. തന്റെ നാട്ടിൽ നിന്ന് ജറുസലേത്തേക്കു വന്നവൻ തെറ്റുകൾ നിറഞ്ഞ പുറജാതിക്കാരനായിരുന്നില്ല; പിന്നെയോ ശിശുസമാനം പാൽ നുകരുന്ന ഒരു യഹൂദനായിരുന്നു. അവൻ തിരികെ തന്റെ നാട്ടിലേക്കു പോയത് ചെറുചൈതങ്ങളുടെ ഗുരുവും പ്രബോധകനുമായ നിയമത്തിന്റെ നിഴലുകൾ പേറുന്ന യഹൂദനായിട്ടല്ല, പിന്നെയോ, പക്ഷമായ രീതികളുള്ള ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയായിട്ടാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, പരിപൂർണ്ണ സംഗതികളുടെ പ്രഘോഷകനും അയയ്ക്കപ്പെട്ടവനുമായ ഫിലിപ്പിലൂടെ നിയമത്തിന്റെ അന്ത്യവും ജനതകളുടെ പ്രതീക്ഷയുമായ പരിപൂർണ്ണതയുടെ കർത്താവിനെ അവൻ കണ്ടെത്തി.

വേനാംഗങ്ങളുടെ പാതയിലൂടെ വേനാംഗങ്ങളുടെ ആലയിലേക്ക് ഇതുപോലെ യാത്ര ചെയ്തു അനേകരുണ്ടായിരുന്നു. ബലഹീന വിശ്വാസമുള്ള മനസ്സുമായി അവർ അന്വേഷണം നടത്തി. തെറ്റിന്റെ മക്കളുടെ വ്യത്നമായ ഭക്തിയെ അവർ നിരസിച്ചു. എന്നാൽ അവർ ബലഹീനരായിരുന്നു, കാരണം,

ദൈവം 'ഇവിടെ' സന്ദർശിക്കുന്നു, 'അവിടെ' പ്രത്യേകം നൽകുന്നു എന്നൊക്കെ അവർ ചിന്തിച്ചിരുന്നു. എന്നാലിപ്പോൾ, ശരിയായി ഏറ്റു പറയുന്നവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ പ്രകാശം പ്രകാശിക്കുകയും, കരിശിന്റെ കർതൃവിശ്വാസനുകത്തിൽ കീഴിൽ ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങൾ ബന്ധിതമാകുകയും, കാത്തിരുന്ന പരിപൂർണ്ണതയുടെ ഉജ്ജ്വലപ്രകാശത്താൽ എണ്ണമില്ലാത്ത കൂട്ടങ്ങൾ ശോഭിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, പരിപൂർണ്ണതയുടെ ദിവ്യരഹസ്യത്തിന്റെ മക്കൾ എന്തിനാണ് അസ്ഥിരതയുടെ ഇരുട്ടിൽ തപ്പിത്തടയുകയും കാഴ്ചയില്ലാത്ത അന്ധരെപ്പോലെയോ കേൾവിയില്ലാത്ത ചെകിടരെപ്പോലെയോ നടപ്പുക്ക് ഭിത്തിയിൽ തപ്പിത്തപ്പി നടക്കുന്നത്. ക്രിസ്ത്യാനികൾ, നദികളെ വരും വഴിക്കാളികളുമായ യഹൂദരെപ്പോലെയൊക്കെ: ദിവ്യ പ്രവാചകരിലൂടെയും, നീതിയുള്ള പുരോഹിതരിലൂടെയും സംസാരിക്കപ്പെട്ട ദിവ്യപ്രബോധനത്തെ അവർ എതിർക്കുന്നു. അവർ പലസ്തീനയിൽ നിന്ന് പിഴുതെറിയപ്പെട്ടു; എല്ലാ നാടുകളിലും ചിതറിക്കപ്പെട്ടു; അവരുടെ നേട്ടങ്ങൾ അവരിൽ നിന്ന് എടുക്കപ്പെട്ടു; ദീർഘകാലം അവരെ സന്ദർശിക്കുകയും നയിക്കുകയും വിശുദ്ധഗ്രന്ഥങ്ങൾ പഠിച്ചിട്ടുള്ള വിജ്ഞാനികൾക്ക് സുവ്യക്തമായ നിരവധി കാരണങ്ങളാൽ, പ്രത്യേകിച്ചു അബ്രഹാമിന്റെ പിൻതുച്ഛയാൽ അവർക്കു ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന താരതമ്യംതീതമായ നന്മകൾ നിമിത്തം അവരോട് ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്തു പ്രത്യേക പരിപാലന അവരിൽ നിന്നു നീക്കപ്പെട്ടു.

തങ്ങളുടെ രൂപതയിലുള്ള പള്ളികളും ആശ്രമങ്ങളും സന്ദർശിച്ചശേഷം, രൂപതയ്ക്കു പുറത്തുള്ള ഭവനങ്ങൾ സന്ദർശിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന വിശ്വാസികൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ, അവിടെ കൂടുതലായി ദൈവത്തെ കാണുമെന്ന ചിന്തയാലല്ല, പിന്നെയോ തങ്ങളുടെ സമ്പത്തിന്റെ ദൗർഗമം അവിടെ താമസിക്കുന്നവർക്ക് സ്ഥലത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥനും നല്ലൊരു ആഗ്രഹത്താൽ, പോകുന്നവരെ നാം തടയുന്നില്ല, കാരണം, അവർ കാരമുള്ളവരല്ല, എന്നാൽ, മേല്പറഞ്ഞ ഉദ്ദേശത്തിന് വിരുദ്ധമായി, തങ്ങളുടെ ദൈവം നഷ്ടപ്പെട്ടവരെപ്പോലെയും, അവനെ എവിടെ

കണ്ടെത്തണം, എവിടെ അവൻ പ്രത്യുത്തരിക്കും എന്ന് അറിയാത്തവരെപ്പോലെയും, ചുറ്റിക്കറങ്ങി നടക്കുന്നവർ വ്യാമോഹിതരാണ്; സത്യത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണ പ്രബോധനത്തിൽ നിന്ന് അവർ അകന്നവരാണ്. രോഗികൾക്ക് ആരോഗ്യം വേണമെങ്കിൽ അവരുടെ ചുമതലയ്ക്കായി നിയമിതരായിരിക്കുന്ന പ്രബോധകരും നേതാക്കന്മാരും അവരെ തിരുത്താതിരിക്കരുത്; പരിപക്വമായ തത്ത്വങ്ങളുടെ പ്രബോധനത്തിലേക്ക് അവരെ തിരിയ്ക്കേണ്ടത് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്.

തങ്ങൾ സ്നാനം സ്വീകരിക്കുകയും, പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളുടെ പാപവിമോചകദാനം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സ്ഥലത്തു് നേച്ചുകാഴ്ചകൾ അപ്പിക്കാൻ ഇഷ്ടമില്ലാത്ത അനേകം വിശ്വാസികൾ പല സ്ഥലങ്ങളിലുണ്ടു്. ചെറിയ കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു് അവർ പിശുക്കരാകയാൽ സൂക്ഷ്മശ്രീകളിൽ നിന്നു് അവർ വെറുപ്പു സമ്പാദിക്കുന്നു. സഭയുടെ നല്ല ആചാരങ്ങൾക്ക് അപരിചിതമായ ശപിക്കപ്പെട്ട ആചാരങ്ങൾ അവർ പഠിപ്പിക്കുന്നു. സഭാചാരങ്ങൾ മാറ്റം കൂടാതെ ശ്രീഹന്മാരിൽ നിന്നും പിന്താക്കന്മാരിൽ നിന്നും കൈമാറി കിട്ടിയിട്ടുള്ളതാണ്. പാപപരിഹാരപ്രദമായ നിയമങ്ങളും പ്രയോജനപ്രദമായ ആചാരങ്ങളും കൊണ്ടു് അവർ സഭയെ അലങ്കരിച്ചവരാണ്. തങ്ങൾക്കുള്ളിൽ നിന്നു് ദൈവിക ഭവനങ്ങളെയും, സമൂഹം മുഴുവനും വേണ്ടി അവയിൽ ദൈവശ്രേഷ്ഠ നടത്തുന്നവരെയും സംരക്ഷിക്കണമെന്നു് സ്നാനം സ്വീകരിച്ചവരെ അവർ പ്രബോധിപ്പിച്ചിരുന്നു.

തങ്ങളുടെ തന്നെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടിയും, അതായതു്, തങ്ങളുടെ പാപവിമോചനത്തിനും തങ്ങളുടെ സമ്പത്തിന്റെ വലുപ്പം അനുഗ്രഹത്തിനാണു് പള്ളിക്കു് എന്തെങ്കിലും കൊടുക്കണം എന്നു പറയുന്നതു് എന്നുകാര്യം ഒരുപക്ഷേ സാധാരണക്കാർ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ദിവ്യനായ പൗലോസ് പഴയ നിയമത്തിൽ നിന്നും പുതിയനിയമത്തിൽ നിന്നും അവശ്യാവശ്യം ഇക്കാര്യം അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു: "വിശുദ്ധസ്ഥലത്തു ജോലി ചെയ്യുന്നവർ വിശുദ്ധസ്ഥലംകൊണ്ടുപജീവനം കഴിക്കണമെന്നും ബലിപീഠംകൊണ്ടു് ജീവിക്കണം എന്നും നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാ? അതുപോലെ സുവിശേഷം പ്രഘോഷണം

നടത്തുന്നവർ സുവിശേഷം കൊണ്ടു് ജീവിക്കണമെന്നു് നമ്മുടെ കർത്താവും കല്പിച്ചു" (1 കൊരി. 9:13-14). ഒരു സൽപ്പാഠന്വര്യമനുസരിച്ചു്, നല്ല മനസ്സോടെ നൽകുന്നതിനുള്ള പ്രതിഫലം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടു കാത്തുസൂക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ നല്ല മനസ്സോടെ നീതി പ്രവർത്തിച്ചില്ലെങ്കിൽ, അതു ചെയ്യുന്ന ആളിനൊരു പ്രയോജനവുമില്ല, അതുകൊണ്ടു്, സഭാസമൂഹങ്ങളിൽ വൈദേശികാചാരങ്ങൾ പ്രചരിക്കാതിരിക്കാൻ പ്രബോധകരും ശിഷ്യരും ശ്രദ്ധിക്കണം.

കാനൻ 16

ആരാധനാവസരം സഭയിൽ തന്റെ സഹപ്രവർത്തകനെ തന്നെക്കാളുപരി ബഹുമാനിക്കാൻ വൈദികനു് അനുവാദമുണ്ടോ എന്നതു സംബന്ധിച്ചു്:

തന്റെ സഹപ്രവർത്തകനെ തന്നെക്കാൾ താണവനാണെങ്കിലും, തന്നെക്കാൾ താണ പട്ടമുള്ളവനാണെങ്കിലും തന്നെക്കാൾ ഉയർത്തി നിർത്തുന്നു എങ്കിൽ, അവന്റെ ആഗ്രഹത്തിൽ നിന്നു് അവനെ തടയേണ്ട; കാരണം, അവൻ നല്ല നിയോഗത്തിലാണ് ഇതു ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ ഇതു് നല്ല കാര്യമാണു്. എന്നാലിതു് വൈദികരിൽ ചിലരുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ പ്രധാന ഭരണാധികാരിയുടെ അറിവാലും അനുവാദത്താലും ആയിരിക്കണം; അയോഗ്യരായവർ ബഹുമാനം തേടാൻ അനേകരെ പ്രേരിപ്പിക്കാതിരിക്കാനാണിതു്. അതുപോലെ തങ്ങൾ സ്വന്തമനസ്സാലെയും പരപ്രേരണകൂടാതെയും ഒരിക്കൽ പ്രവർത്തിച്ചതു് മാറ്റുക എളുപ്പമല്ല എന്നു് ബഹുമാനം കൊടുക്കുന്നവനും സ്വീകരിക്കുന്നവനും മനസ്സിലാക്കുകയാണെങ്കിൽ, അതു് പിന്നീട് കലഹത്തിൽ കലാശിക്കും; അതു് അണയ്ക്കുക ശ്രമകരമാണു്. അങ്ങനെ വരാതിരിക്കാൻ കൂടിയാണിതു്. അനേകർ, തങ്ങൾക്കുള്ള ബഹുമാനത്തിന്റെ പേരിൽ സൂത്രത്തിലും ശിക്ഷണത്തിലും സ്വയം പരിശീലനം നടത്തുന്നു. അവർ അർഹരാണെന്നു് സഭാധികാരികൾ കണക്കാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ കാര്യങ്ങളാൽ ശ്രേഷ്ഠമായവ പരിശീലിക്കുന്നതിനും പ്രബോധനം പഠിക്കുന്നതിനും അനേകർക്കു് അവർ വാരിൽ തുറന്നിടുന്നു. ഇതുവഴി സഭാകൗൺസിലുകൾക്കു് വളരെ

അധികം വെളിച്ചം കിട്ടുന്നു; അത് അനേകർക്ക് ദൈവത്തെ കണ്ടെത്താനും പുറത്തുള്ളവർക്ക് വേണ്ടത്ര ഉപദേശം ലഭിക്കാനും ഭവനംഗങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ ഉറപ്പ് ലഭിക്കാനും ഇടയാക്കുന്നു. എന്നാൽ രണ്ടുകാര്യങ്ങൾ തടസ്സം നില്ക്കുന്നതിനാൽ ശിഷ്യത്വം ഉണ്ടാകുന്നില്ലെന്നു മാത്രം: ഒന്ന്, സുകൃതവും പരിശീലനവും ഉള്ള ശുശ്രൂഷകരുടെ അഭാവം; രണ്ട്, വാക്കിലും വേഷത്തിലും പ്രശസ്തി കാട്ടുന്നവരുടെ ആധിക്യം. ശരിയായ നിയോഗത്തോടുകൂടിയും ഉപരിപ്പവവും അക്ഷോഭ്യവുമായ മനസ്സോടുകൂടിയും ഫലസമൃദ്ധവും സത്യസന്ധവുമായ പ്രവർത്തനത്തോടുകൂടിയും വാശാനം പാലിക്കുന്നവർ വളരെ കുറവാണ്. എങ്കിലും ആവശ്യമുള്ളവയെപ്രതി പണിതുയർത്താൻ വേണ്ടി ശുദ്ധനിയോഗത്തോടുകൂടി മെത്രാൻ പ്രവർത്തിക്കണം. ഒരുവൻ അയോഗ്യനെങ്കിലും, അയാളോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി മുൻവിധിയുടെയല്ല, വെറുപ്പോടെ പരഷമായിട്ടല്ല,..... പിന്നെയോ, 'കർത്താവിനെ യേശുപ്പുന്നവരെ അവൻ ബഹുമാനിക്കുന്നു' എന്ന് ആത്മീയ സങ്കീർത്തകന്റെ മനസ്സോടുകൂടി താല്പര്യപൂർവ്വം അവൻ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

കാനൻ 17

പാപമോചനത്തിനുള്ള സ്നാനത്തിന് പൂശാനുള്ള തൈലം സ്നാനത്തിനല്ലാതെ മറ്റുപയോഗത്തിന് കൊടുക്കാൻ പാടില്ല എന്നതിനെക്കുറിച്ച്:

പാരമ്പര്യമനുസരിച്ച് എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലുമുള്ള പള്ളികളിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന, പൂശാനുള്ള വിശുദ്ധ തൈലം "ദത്ത പുത്രത്വത്തിന്റെ" ധാരികളിന്റെയും, അഴിവില്ലായ്മയുടെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ അഭിഷേകത്തിന്റെ വാഗ്ദാനത്തിന്റെയും ശക്തിമത്തും സുചനാപരവുമായ രഹസ്യമാണ്. വിശുദ്ധ സ്നാനത്തിന് യോഗ്യരായവർ രഹസ്യമായി ഇത് സ്വീകരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ദൈവികമായി അമർത്യതയിലേക്ക് അവർ ജനിക്കുന്നു. ഇക്കാരണത്താൽ ദിവ്യസ്നാനത്തിനല്ലാതെ മറ്റെന്തെങ്കിലും ഓരോന്നിനും ഓരോന്നിനും ഇത് കൊടുത്തുകൂടാ എന്ന് കല്പിക്കുകയും നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിനാണ് അത് സൂക്ഷിച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് സ്നാനത്തിനല്ലാതെ ഇതു കൊടുക്കുകയും വാങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നവർ അനു

താപം വഴി സുഖം പ്രാപിക്കുകയും തീരുമാനമുണ്ടായി അവരുടെ പാപം മോചിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ മുടക്കപ്പെട്ടവരായിരിക്കും. കാസായും പീലാസയും വിശുദ്ധ ശുശ്രൂഷയ്ക്കുള്ള മറ്റ് തിരുപ്പാത്രങ്ങളും മറ്റുപയോഗങ്ങൾക്ക് എടുക്കാൻ അനുവാദമില്ലാത്തതുപോലെ പൂശാനുള്ള തൈലവും എടുക്കരുതെന്നുള്ളത് പുരാതന ഡിക്രിയാണ്; അത് എന്തും അപ്രകാരം തന്നെ പാലിക്കപ്പെടണം.

കാനൻ 18

സഭാനിരകളിലേക്കുള്ള പട്ടം വഴി ബലിപീഠത്തിലെ ശുശ്രൂഷകർക്ക് വിതരണം ചെയ്യപ്പെടുന്ന താലന്തുകളെപ്പറ്റി:

നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ദാനത്തിന്റെ പങ്കിടലാൽ എന്ന വണ്ണം എത്രയെണ്ണമുണ്ട്, എത്ര രീതിയിലാണവ.

പട്ടംവഴി സഭയിൽ, താലന്തുകളുടെ വിഭജനം സംബന്ധിച്ച് സഭാഭരണത്തിന് ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളുടെ അനുഷ്ഠാനത്തിന് മെത്രാന്മാർക്കും വൈദികർക്കും ഡീക്കന്മാർക്കും വ്യത്യസ്ത കാര്യങ്ങളാണ് നൽകപ്പെടുന്നത്. അംഗീകൃതം സ്വീകാര്യമായ പിതാക്കന്മാരിൽ നിന്നുള്ള പിൻതുടർച്ച, ശരിയായ പരിശോധനയ്ക്കു ശേഷം സത്യപ്രബോധകർ എന്ന നിലയിൽ ശിഷ്യർക്കു കൈമാറുന്നു. താലന്തുകളുടെ എണ്ണവും ക്രമവുമനുസരിച്ചും ഇത് വ്യക്തമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഡീക്കന്മാർ തന്റെ ശുശ്രൂഷയിൽ ഒരു താലന്തേയുള്ള, വൈദികന് രണ്ടു കൂടി ചേർക്കുന്നു; തന്റെ പൗരോഹിത്യ ശുശ്രൂഷയിൽ അവൻ ശെമ്മാശ്ശന്റെ ഒന്നും പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ രണ്ടും എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു താലന്തുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കാൻ ആണിത്; ഡീക്കനെ ആദ്യം ആശീർവദിക്കുന്നു; അതിനുശേഷം പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ രണ്ടു താലന്തുകൾ സ്വീകരിക്കാൻ അവനെ അനുവദിക്കുന്നു. അതുവഴി ദിവ്യവും മഹനീയവുമായ ശുശ്രൂഷ അവൻ നിർവഹിക്കുന്നു. പിന്നീട്, തന്നിലൂടെ ശിഷ്യത്വത്തിലേക്കു വരുന്നവർക്ക് മാമോദീസാ കൊടുക്കാൻ അവൻ അണയമ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മാവിലുള്ള സ്നാനത്താൽ അവർ ദൈവമക്കളായി ജനിക്കുന്നു; ഒരു രഹസ്യത്തിലൂടെ എന്നവണ്ണം അമർത്യതയുടെയും ഭാവിസൗഭാഗ്യത്തിന്റെയും വഴികൾക്കായി അവർ വേർതിരിക്കപ്പെടുന്നു. അർപ്പണം നടത്തി ലോകപാപം നീക്കിക്കളയുന്ന ജീവനുള്ള ദൈവകണ്ഠാടിന്റെ

ബലി മിസ്സിക്കലായി അർപ്പിക്കുന്ന അവസരം അവർ വിശുദ്ധ ബലിപീഠത്തെ സമീപിക്കുമ്പോൾ, ഒരു വിദഗ്ദ്ധ ശില്പിയെപ്പോലെ, നമ്മുടെ ജീവദാതാവായ യേശുവിന്റെ മരണത്തിന്റെയും കബറടക്കത്തിന്റെയും ഉത്ഥാനത്തിന്റെയും സ്വർഗാരോഹണത്തിന്റെയും രഹസ്യം മിസ്സിക്കലായി അവർ വരച്ചുകാട്ടുന്നു.

എന്നാൽ മെത്രാൻ ഡീക്കന്റെ ഒന്നിനോടും വൈദികന്റെ രണ്ടിനോടും ചേർത്തു് രണ്ടുകൂടെ നൽകപ്പെടുന്നു. തന്റെ കീഴിലുള്ള സഭാക്രമങ്ങളുടെ പട്ടം വഴി തന്റെ മധ്യസ്ഥ്യവും അഗ്നിസമമായ തന്റെ ശുശ്രൂഷയും വഴി അവർക്കു ഭാനം നൽകപ്പെടുമ്പോൾ അവർ ജ്വലിച്ചുവരുന്നു. അങ്ങനെ ഒരു ജ്വാലയിൽ നിന്നു് ആദ്യത്തെ ജ്വാല കുറഞ്ഞുപോകാതെ അനേകം ജ്വാലകൾ ഉണ്ടാകുന്നു. എങ്കിലും ഡീക്കൻസ്ഥാനവും വൈദികസ്ഥാനവും ഇല്ലാതെ ആരും മെത്രാൻപട്ടം സ്വീകരിച്ചുകൂടാ. ഇക്കാരണത്താൽ മെത്രാൻ സംശയമെന്നു് അഞ്ചുതാലത്തുണ്ടു്. ഒന്നിൽ, ബലിപീഠത്തിനുചുറ്റും മാലാഖ എന്നപോലെ അവൻ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നു. രണ്ടിൽ, കർതൃകല്പനാനുസൃതം, വൈദികരീതിയിൽ ബലിപീഠത്തിനു മുൻപിൽ അനേകരുടെ പാപമോചനം പൂർത്തിയാക്കുന്നു. പിന്നെയുള്ള രണ്ടുവഴി തന്റെ വലത്തുകൈ വിവിധതരത്തിലുള്ള പട്ടങ്ങൾ നല്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു് തോറാത്തു് അഞ്ചു് വാല്യങ്ങൾ പോലെ, മനുഷ്യനു് അഞ്ചു് ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ പോലെ, കൈത്തു് അഞ്ചു് വിരലുകൾ പോലെ, ശരീരത്തിനു് അഞ്ചു് ഭാഗങ്ങൾ പോലെ, ദിവ്യവ്യാപാരത്തിനു് അഞ്ചു് ഘട്ടങ്ങൾ പോലെ, അഞ്ചു് താലന്തുകൾ വഴി സഭാനേതൃത്വദാനം പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ആരംഭത്തിലുള്ള ദൈവിക ഡിക്രി അനുസരിച്ചു് ലോകാരംഭം മുതൽ ലോകാന്ത്യംവരെ ദിവ്യവ്യാപാരം മാറ്റം കൂടാതെയുള്ള അതിന്റെ അതുല്യതാവഹമായ ഗമനത്തിൽ മുന്നോട്ടു പോകുന്നു. അവിടുന്ന് തന്റെ നിത്യമായ മുൻജ്ഞാനത്താൽ മുൻകൂട്ടി ലോകത്തിന്റെ യുഗങ്ങളെ അഴിവില്ലാതെ നിർണയിക്കുകയും വേർതിരിയുകയും ചെയ്തു. ലോകം ഉണ്ടാകട്ടെ എന്ന് അവിടുന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ ആരംഭവും അന്ത്യവും ഉള്ള ലോകം ഉണ്ടായി. അവിടുന്ന് പിന്നീടു് അതിനോടു കല്പിച്ചു; നിറഞ്ഞ വ്യതിയാനങ്ങളോടുകൂടി അതിന്റെ ഗമനം നിലച്ചു; അവിടുന്ന് അതിനു് മറ്റൊരാൾക്കും കഠിച്ചു; മാറ്റങ്ങൾക്കുപേരിസ്ഥവും

അവസാനമില്ലാത്തതുമായിരുന്നതു്. ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട എല്ലാറ്റിന്റെയും ഗ്രഹണശക്തിക്കതീതമായി അവസാനമില്ലാതെ അതു നിലനില്ക്കുന്നു.

അതുകൊണ്ടു് ഈ ലോകത്തിൽ ദൈവികവ്യാപാരത്തിനു് അഞ്ചു ഭാഗങ്ങളാണുള്ളതു്: ഒന്നാമത്തേതു്, ഒന്നാമത്തേ മനുഷ്യൻ മുതൽ ജലപ്രളയം വരെ; രണ്ടു്, നമ്മുടെ വർഗത്തിന്റെ പുളിമാവും പ്രതിനിധിയുമായിത്തീർന്ന നോഹ മുതൽ പിതാവായ അബ്രഹാം വരെ; മൂന്നു്, അരാമ്യൻ കർതൃസ്തീബായുടെ രഹസ്യങ്ങൾ സൂചിപ്പിച്ചവനും ക്രിസ്തുവിന്റെ ദിവസം കാണുവാൻ കാത്തിരുന്നവനുമായ അബ്രാഹാം മുതൽ നിയമദാതാവും പ്രവാചകരിൽ പ്രഥമനുമായ മോശ വരെ; നാലു്, പഴയനിയമത്തിന്റെ മധ്യസ്ഥനായ മോശ മുതൽ അന്വേഷണങ്ങളുടെ അന്ത്യവും വാഗ്ദാനങ്ങളുടെ പൂർത്തീകരണവും പുതിയ നിയമദാതാവും ഭാവിസൗഭാഗ്യങ്ങളും പൂർണതയും വെളിപ്പെടുത്തുന്നവനുമായ മിശിഹാവരെ. അവസാനത്തേ ഭാഗം, വിശുദ്ധ കന്യകയിൽ നിന്നുള്ള നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ വെളിപ്പെടലും വെളിപാടും മുതൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നുള്ള തന്റെ വെളിപ്പെടലും വെളിപാടും വരെ. അപ്പോഴാണ് മരിച്ചവരിൽ നിന്നുള്ള ഉത്ഥാനവും രക്ഷയും എല്ലാറ്റിലും എല്ലാറ്റിന്റെയും നവീകരണവും. വളരെ ക്രമീകൃതമായും കൂട്ടിക്കഴിച്ചിൽ കൂടാതെയും തിരുലിഖിതത്തിൽ നിന്നും ലോകത്തിൽ നിന്നും ഉള്ള തെളിവുകളോടുകൂടി അഞ്ചുതരം താലന്തുകളെപ്പറ്റിയുള്ള ഈ കാര്യങ്ങൾ മതിയാകും.

കാനൻ 19

കർത്താവിന്റെ വിശുദ്ധ ദിവസമായ ഞായറാഴ്ചയാചരണം സംബന്ധിച്ചു്:

യഹൂദന്മാർ വേനാംഗങ്ങളായിരുന്നപ്പോൾ സാബതാചരിച്ചു. എന്നാൽ ഇപ്പോഴിതാ അവർ വേനത്തിൽ നിന്നു് പുറത്തുള്ളപ്പട്ടിരിക്കുന്നു; അപരിചിതരെപ്പോലെ അവർ നിരസിക്കപ്പെട്ടു. കാരണം, വിജയിച്ചില്ലെങ്കിലും തങ്ങളുടെ ദുഷ്ടകൈകൾ ദൈവപുത്രന്റെ ശരീരമാകുന്ന രാജകീയ അങ്കിളിന്റെ അവർ നീട്ടി. എന്നാൽ പരിശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ട ദിവസം തന്നെ അതായതു്, ക്ഷീണിക്കുകയോ അവശരാകുകയോ ചെയ്യാത്തവൻ വിശ്രമിക്കുന്ന ദിവസം, എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ

അവരും ദൈവികകാര്യങ്ങളിൽ വ്യാപൃതരായിരുന്നു. എങ്കിലും നിയമവും പ്രവാചകന്മാരും യോഹന്നാൻവരെയായിരുന്നതിനാലും അപ്പോൾ മുതൽ ദൈവരാജ്യപ്രഘോഷണമായതിനാലും, ദൈവത്തിന്റെ വിശ്രമദിവസത്തിനു പകരം, വേനാംഗങ്ങൾക്ക് ദൈവത്തിന്റെ ശരീരത്തിലുള്ള ഉത്ഥാനത്തിന്റെ ദിവസം നൽകിയിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യനും മൃഗങ്ങൾക്കും സ്വസ്തുത നൽകുന്ന വിശ്രമദിവസത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു്, സൂചനാപരമായി എല്ലാവറ്റിന്റെയും നവീകരണം പ്രതീകാത്മകമായി പൂർത്തിയാക്കപ്പെട്ടതും പ്രവൃത്തിയാൽ പൂർണ്ണമാക്കപ്പെട്ടതുമായ ഒരു ദിവസം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആഴ്ചയുടെ അവസാന ദിവസത്തിനു പകരം ആദ്യദിവസം നൽകപ്പെട്ടു. അന്നാണ് ലോകത്തിന്റെ ഋതുക്കൾ വിളംബരം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയതും വരാനിരിക്കുന്ന ലോകം തുടങ്ങിയതും. —തുടങ്ങി എന്നാൽ അവസാനിക്കുന്നില്ല; അതിന്റെ ഗമനം അനന്തമാണ്. അന്നാണ് നീതിമാനായ നോഹ തന്റെ കൂടെയുള്ളവരെ രക്ഷിച്ച പെട്ടകത്തിന്റെ ഇരുട്ടിൽ നിന്നു് പ്രകാശത്തിലേക്കു് പുറത്തു വന്നതു്. ആ പെട്ടകത്തെ നിയന്ത്രിച്ചതും വിടുവിച്ചതും അതിലെ വാസികളുടെ നേതാവുമായിരുന്നതു്. സൃഷ്ടിയുടെ നിയന്താവും പരിപാലകനുമായിരുന്നു. ആ ദിവസമാണ് മോശ കൂടാരം ഉയർത്തിയതു്. ഞായറാഴ്ച നമ്മുടെ രക്ഷകൻ തന്റെ ഉത്ഥാനത്തിൽ പാതാളം കലുക്കി അതിനെ തകർത്തു; തന്റെ സഭയെ സ്ഥാപിച്ചു; സ്വർഗ്ഗരാജ്യം പ്രഘോഷിച്ചു എന്നതാണ് ഇവയെക്കൊള്ളലും പരിപൂർണ്ണവും മഹനീയവുമായിട്ടുള്ളതു്.

ഇക്കാരണത്താൽ സഭാസന്താനങ്ങളെല്ലാവരും ഈ മഹനീയ കാര്യങ്ങൾ സംഭവിച്ചതും സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ ദിവസം, സന്ധ്യ മുതൽ സന്ധ്യ വരെ അനുഷ്ഠിക്കണമെന്ന നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. സ്തുതിപ്പുകൾ കൊണ്ടും ആത്മീയ കീർത്തനങ്ങൾ കൊണ്ടും വിശുദ്ധ വായനകൾ കൊണ്ടും അതിനെ ബഹുമാനിക്കണം. ആവശ്യക്കാർക്കുള്ള ദാനധർമ്മം വഴിയും തർക്കങ്ങൾ പരിഹരിച്ചും നീതിപൂർവ്വമായ വിധിയിലൂടെയും പരസ്പരമുള്ള സ്നേഹവും കരുണയും വഴിയും അവരതിനെ പാവനമായി ആചരിക്കണം. കാരണം, എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ, ഇത്തരം ബലികൾ വഴിയാണ് ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കാൻ കഴിയുക. ചില വിശ്വാസികൾ പള്ളി പരിയുന്നതുവരെ ജോലിയിൽ നിന്നും റോഡിൽ നിന്നും

അകന്നിരിക്കണം. മറ്റുചിലർ സാഹചര്യത്തിന്റെ നിർബന്ധത്താലോ സ്വന്തമുഷ്ടതയാലോ, കർതൃ ദിവസമായ ഞായറാഴ്ചയെ സാബതുപോലെയോ തിങ്കളാഴ്ചപോലെയോ കരുതുന്നു; അതു് നിന്ദാർഹവും ധിക്കാരപരവും അന്യസരണയില്ലാത്ത മക്കളെപ്പോലെ ചുമതലാബോധം ഇല്ലാത്തതുമാണ്. അവർ അതിനെ ബഹുമാനിക്കുന്നതേയില്ല. നിലനില്ക്കുന്നതും നാശമില്ലാത്തതുമായ നീതിയുടെയും ദിവ്യകാര്യങ്ങളുടെയും ശുശ്രൂഷ കൊണ്ടു് അന്നേദിവസം ചെലവഴിക്കാൻ അവർ ആഗ്രിക്കുന്നില്ല. പിന്നെയോ, പാപത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നതും നിലനില്ക്കാത്തതുമായ ധനമോഹത്താൽ പ്രേരിതമായി അവർ അധ്വാനിക്കുന്നു. ഗ്രീക്കുകാർ ഒന്നാം ദിവസത്തെ കിരിയാക്കേ (Kyriake), അതായതു് കർതൃദിനം എന്നുവിളിക്കുന്നു; കാരണം ഇതാണ് 'കർത്താവിന്റെ ദിവസം', രക്ഷയുടെ ദിവസം, നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ദിവസം..... കാര്യമായ ദിവസം; ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഈ ദിവസം ആചരിക്കുകയും ഇതിൽ പുകഴുകയും ചെയ്യുന്നു. കാരണം അതു് അതിന്റെ പൊറുതിയുടെയും രക്ഷയുടെയും പ്രവൃത്തികളിലുള്ള നവീകരണത്തിന്റെയും അടയാളങ്ങൾ വഹിക്കുന്നു.

മുത്തുകൾ ശേഖരിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി നീ നമുക്കെഴുതിയിരുന്നല്ലോ. ഞായറാഴ്ചയാചരിച്ചിട്ടു് അവർ സ്വമേധയാപോയാൽ, അവർ അതിനാൽ സംരക്ഷിക്കപ്പെടും; അതുകൊണ്ടു് അവർ നീതീകരിക്കപ്പെടുകയും അന്യഗ്രഹിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. കാരണം അവരും നമ്മേപ്പോലെ സുവിശേഷത്തിന്റെ ശിഷ്യരാണ്. എന്നാൽ അവരുടെയിടയിലെ കാർക്കശ്യമുള്ളവരുടെ നിർബന്ധം നിമിത്തമാണെങ്കിൽ, അടുത്തുള്ളവരും കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നവരും നേതാക്കന്മാരുമായ നിങ്ങൾ മുറിവേല്പിക്കാനല്ല, സഹായിക്കാനായി ഈ കാര്യം സംബന്ധിച്ചുവേണ്ട നിർദ്ദേശം നൽകണം. അങ്ങനെ, സാധ്യമാണെങ്കിൽ അവർ പാപത്തിൽ നിന്നും ഉപദ്രവത്തിൽ നിന്നും സംരക്ഷിക്കപ്പെടും.

കാനൻ 20

വലിയ ആവശ്യമില്ലാതിരിക്കെ ഒരു വന്ധ്യയെ ഭാര്യയായി സ്വീകരിക്കുന്നവൻ കുറ്റക്കാരനാണോ അല്ലയോ എന്നതു സംബന്ധിച്ചു്:

ഈ പ്രശ്നം സംബന്ധിച്ചു് ഞാനൊരത്തരവും നൽകേണ്ടതില്ലെന്നാണ് എന്റെ മനസ്സു് എന്നു ഉപദേശിക്കുന്നതു്;

കാരണം, സഭയിലെ നേതാക്കന്മാരും അധ്യക്ഷന്മാരും തത്സംബന്ധമായി ഒന്നും തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. എങ്കിലും ഉത്തരം തരാൻ നിങ്ങളുടെ സ്നേഹം എന്നെ നിർബന്ധിക്കുന്നു. നിയമാനുസൃതം വന്ധ്യകളെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ പാടില്ലെന്ന് വിലക്കിയാൽ, അനേകം വന്ധ്യകൾക്ക് അത് വഴിപിഴയ്ക്കലിന് ഇടയാക്കും. കാരണം, സ്വമനസ്സാ അല്ല, നിയമത്തിന്റെ നിർബന്ധത്താലായിരിക്കും വന്ധ്യകൾക്ക് ഈ അവസ്ഥ വന്നു വേറേതല്ല. അവിടെ സ്വാതന്ത്ര്യമില്ല. സ്വതന്ത്ര്യമില്ല എതിർക്കുമ്പോൾ വിജയിച്ചെന്നും സ്വാഭാവിക ബലഹീനതയിൽ വീണെന്നും വരാം. അതിന്റെ ഫലമായി മോഹമുണ്ടായി കൊടിയ വഴിപിഴയ്ക്കൽ സംഭവിക്കാനിടയുണ്ട്. എന്നാൽ വൈധവ്യത്തിൽ തന്നെ തുടരുകയും സ്വതന്ത്രമായി എടുത്ത തീരുമാനത്തിൽ ഉറച്ചു നില്ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വിധവകൾ ഉണ്ടെന്നുള്ളതു ശരിതന്നെ. ഭാര്യ മരിച്ച മക്കളുള്ളയാൾ ഒരു വന്ധ്യയെ വിവാഹം കഴിച്ചാൽ ഒരുതരത്തിലും കുറ്റക്കാരനല്ല. അവന് സഭാധ്യക്ഷന്മാരുടെ അനവാദവും വേണ്ട. കാരണം, തങ്ങളുടെ വന്ധ്യത്വത്തെപ്പറ്റി മുൻകൂട്ടി അറിയാതിരുന്ന സ്ത്രീകളെപ്പോലും വിവാഹം നടത്തിയിട്ട്, തുടർന്നുള്ള ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് വന്ധ്യത്വത്തെപ്പറ്റി അവബോധം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, അവർക്കുണ്ടായ ഈ താല്ക്കാലിക വന്ധ്യത്വത്തെപ്പറ്റി ഉപേക്ഷിക്കാൻ അനവാദമില്ലല്ലോ. മറിച്ച്, തങ്ങളുടെ ഭാര്യമാർ കൃപാപര സഹായത്താൽ ഗർഭിണികളായാലും, ഭാഗ്യവാനും ക്ഷമയുള്ളവരും വാശാനം പ്രാപിച്ചവരും ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവരും, എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു പോലെ അതു നീതിക്കായി ഗണിക്കപ്പെട്ടവനുമായ പിതാവിനെപ്പോലെ വന്ധ്യത്വത്തിന്റെ വേദനയിൽ ഈ ലോകത്തിൽ നിന്നു കടന്നുപോയാലും, അന്ത്യശ്വാസം വരെ സ്ഥിരോത്സാഹത്തോടൊന്നിപ്പോലും അനുസരിക്കാനുമാണു കല്പന.

എങ്കിലും സുബുദ്ധിയില്ലാത്തവരല്ലാതെ, മക്കളില്ലാത്തവർ വന്ധ്യയെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്ന് നാം കരുതേണ്ട കാര്യമില്ല. കാരണം, മാവിൽ പുളിച്ചപ്പോലെ നമ്മുടെ വംശത്തിന്റെ സൃഷ്ടിശക്തിയിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും പ്രസരണതലത്തിൽ കിരണംപോലെ പ്രേഷണം ചെയ്യപ്പെടുന്നതുമായ ദൈവാനുഗ്രഹത്തെ നിരസിക്കുകയും പ്രയോജനരഹിതമാണെന്ന് കരുതുകയുമായിരിക്കും ചെയ്യുക. ഇതു വിശ്വ

സിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണ്. കാരണം, ലോകാരംഭം മുതൽ, വേദനകളും ആവശ്യങ്ങളുമില്ലാത്ത മഹനീയമായ രൂപാന്തരീകരണംവരെ നമുക്കു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സ്വാഭാവികവും ദൈവികവുമായ നിയമങ്ങൾ അനുസരിച്ച്, തന്നെ ജനിച്ചിട്ടുവരുടെ അനന്തരാവകാശിയായി താൻ തീർന്നതുപോലെ, അന്ത്യരല്ലാതെ, തന്റെ അനന്തരാവകാശിയായി സ്വന്തം സന്തതിയില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക്, നിരാശപ്പെട്ടെന്നുവണ്ണം, ഫലരഹിതമായ വിവാഹത്തിനുവേണ്ടി കന്യകയെ സ്വീകരിക്കുക എന്ന കിറുക്കിന് ആരും താല്പര്യപ്പെടുകയില്ല.

കടന്നുപോകുന്ന ഈ ലോകത്തിൽ, നമ്മുടെ വംശവർദ്ധനവിനായി, എല്ലാവരിന്റെയും സ്രഷ്ടാവിന്റെ സൃഷ്ടിശക്തി നമ്മിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന വിവാഹവും സംയോഗവും ജനിച്ചിടലും എല്ലാ ഭൗമികാഗ്രഹങ്ങളേക്കാളും ശ്രേഷ്ഠമായ പുണ്യപൂർണ്ണതയുടെ ജീവിതരീതിയെപ്രതി വേണ്ടെന്നു വയ്ക്കുന്നയാൾ, വികാരങ്ങളും ആഗ്രഹങ്ങളും ആവശ്യങ്ങളും ലവലേശമില്ലാത്ത പരിപൂർണ്ണതയുടെ ജീവിതരീതിയിലൂടെ തന്റെ ശക്തിയിലും തന്റെ വിജ്ഞാനത്തിലും അവയെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. മറിച്ച്, അവൻ നീതിയിലും സമാധാനത്തിലും പരിശുദ്ധാത്മാവിലുള്ള നവീകരണത്തിലും സന്തോഷിക്കുന്നു; അവൻ വിശ്വാസത്തിലും ശരണത്തിലും സ്നേഹത്തിലും സമൃദ്ധനാണ്. ഭാഗ്യവാന്മാരിൽ നിന്ന് അതിസൗഭാഗ്യത്തിലേയ്ക്കും ഇടതടവില്ലാതെയും നിരന്തരമായും ഭാഗ്യകരമായി ഉയർന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്തുതിപ്പുകളിലും നല്ല റിപ്പോർട്ടുകളിലും അവൻ സന്തോഷിക്കുന്നു.

അറിയാനുള്ള ആഗ്രഹത്താൽ നീ സമർപ്പിച്ച ചോദ്യങ്ങൾക്ക് മൂന്നു രീതിയിൽ നാം ഉത്തരം നല്കി എന്നു നീ അറിയാൻ നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നു; പ്രബോധകപരമായി, കുറപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട്, ഉദ്ബോധിച്ചിട്ടുകൊണ്ട്; നല്ലതും അവശ്യാവശ്യം ചെയ്തിരിക്കേണ്ടതും ഏവ, കുറകരവും അനാശാസ്യവുമായവ ഏവ. ഇത് പ്രബോധകപരമായി, എതിർക്കുകയും അവഗണിക്കുകയും ക്രമരഹിതമായി വ്യാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെ തീകുപ്പണത്തയോടുകൂടി കുറപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് രണ്ടാമത്തേത്. പിതാക്കന്മാരുടെ കാനോനുകളെ ചവിട്ടിമെതിക്കുകയും ദൈവിക കൽപ്പനകളെ ലംഘി

കൈയും ചെയ്യുന്ന ശിക്ഷാർഹരായവർക്കെതിരെ ന്യായാധിപന്മാരും നേതാക്കന്മാരും ഉപയോഗിക്കുന്ന വിധിവാചക ശൈലിയിൽ ഉള്ളത് ഉദ്ബോധനം. അതുകൊണ്ട്, പഠിപ്പിക്കുന്ന നേതാക്കന്മാർക്കും ന്യായാധിപന്മാർക്കും, നയിക്കപ്പെടുകയും വിധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന പഠിക്കുന്നവർക്കും ഇവ ഒരുപോലെ പ്രയോജനപ്രദമാണ്. എന്നാൽ എല്ലാം വിജ്ഞാനപൂർണ്ണവും കാർഷ്യരഹിതവും സ്നേഹനിർഭരവും ഭയാപൂർണ്ണവും ആയിരിക്കണം. പ്രബോധകർക്കുണ്ടാകാൻ പാടില്ലാത്ത അയഞ്ഞ മനഃസ്ഥിതിയിൽ നിന്നു കന്ന നീതിയോടുകൂടിയായിരിക്കണം. അനുതാപിയെ പരിഗണിക്കാതെയും പാപികളെ സ്നേഹിക്കാതെയും രോഗികളെ സന്ദർശിക്കാതെയും, സ്വർഗീയ വൈദ്യനും, നമ്മുടെ പ്രകൃതിയുടെ മുറിവുകളും പാടുകളും തന്റെ കരുണയാകുന്ന മരണകൊണ്ട് സൗജന്യമായി സുഖപ്പെടുത്തുന്നവനും നമ്മുടെ ജീവദാതാവുമായ യേശുവിനെപ്പോലെ, മുറിവുകൾ വച്ചുകെട്ടാതെയും, കാർഷ്യവും മർക്കടമുഷ്ടിയും ഒരിക്കലും കാണിച്ചുകൂടാ.

നിന്റെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് കാനോനികവും അന്തിമവുമായ ഉത്തരമല്ല നൽകിയിരിക്കുന്നതെന്ന് നന്നായി അറിഞ്ഞിരിക്കണം. അനുസരണമില്ലാത്ത മക്കൾക്കായി ശാപങ്ങളും ചേർത്തത് അവ നിർവചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പൈതൃകവും പ്രബോധനപരവുമായ ശൈലിയിൽ പ്രകൃതിയിൽ നിന്നും തിരുലിഖിതത്തിൽ നിന്നുമുള്ള ഉദാഹരണങ്ങൾ ചേർത്തായിരുന്നു നമ്മുടെ ചർച്ച. നല്ല കാര്യങ്ങളെ സ്നേഹിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ചീത്തക്കാര്യങ്ങളിൽ നിന്ന് ഓടിയകലണമെന്ന് മുന്നറിയിപ്പു നൽകിക്കൊണ്ടുമാണിത് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. സംഗതിയുടെ വിവിധ വശങ്ങൾ വിവരിച്ചതിനാൽ വായനക്കാരന്മാർ അറിവ് വർദ്ധിക്കുന്നതിനായി അത് വെളിച്ചവും വ്യാഖ്യാനവും നൽകുകയും ചെയ്യും. അതുകൊണ്ട്, നമ്മുടെ ഭൗമിക ജീവിതകാലം മുഴുവൻ നീതിയുടെ അനുഷ്ഠാനത്തിൽ നാം തൽപ്പരരായിരിക്കണമെന്ന് നമ്മോട് കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അത് ഇപ്രകാരമാണ്; മൂന്ന് നാലുകൾ; നാല് മൂന്നുകൾ; ആറ് ഇരട്ടികൾ. അത്യന്തകരമായും ഗംഭീരമായും ഒരു ചക്രത്തിൽ ബന്ധിതമായി രണ്ട് പ്രകാശങ്ങളോടു കൂടിയ പന്ത്രണ്ടു പലങ്ങൾ. അവയിലൊന്ന് നിശ്ചിത സമയങ്ങളെ ഭരിക്കുന്നു; മറ്റൊന്ന് അതിന്റെ പലങ്ങൾ

ളേയും. ചക്രത്തിന്റെ ആരംഭം ചക്രത്തിന്റെ അവസാനവുമായി ബന്ധിതമാണ്. സമയത്തിന്റെ അതിർത്തിവരെ അത് കറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കും... ആരംഭം മുതൽ, ക്രമീകൃതമായും സഹായകമായും ബുദ്ധിപൂർവമായും അവിടുന്ന് ഇതിനെ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. എല്ലാം അവനിൽ നിന്നാണ്; എല്ലാം അവന്റേതാണ്. അവനിലൂടെയാണ്; എല്ലാം അവനിലേക്കാണ്; മഹത്ത്വവും ഭയനതൃപ്തവും ആരാധനയും എന്നേക്കും അവിടുത്തേക്കാണ്.

ഞങ്ങളോടു കൂടെയുള്ള മെത്രാന്മാരും സഹോദരന്മാരും നിങ്ങളെ അഭിവാദ്യം ചെയ്യുന്നു. കൃപ നിങ്ങളെല്ലാവരോടും കൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ ആമേൻ.

നിങ്ങൾ എഴുതിയയച്ചത് മൂപ്പന്മാർക്ക് ചോദ്യങ്ങളായിരുന്നു എന്ന് നിങ്ങൾ ഓർക്കുന്നു എന്ന് നാം കരുതുന്നു. അത്മത്തിൽ അവ അത്രയും വന്നില്ല; അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ നമ്പർ ഞങ്ങൾ അവഗണിച്ചിട്ട് ഞങ്ങൾ നമ്പരിട്ട് ഇരുപതു ചോദ്യങ്ങളിലാക്കി അവയ്ക്കുള്ള ഉത്തരം എഴുതി അയയ്ക്കുന്നു. ചിലതിന് ഞങ്ങൾ ഉത്തരം എഴുതാത്തത്, ഉത്തരം ഇല്ലാത്തതില്ല; പിന്നെയോ അവ ഉത്തരം എഴുതത്തക്ക പ്രാധാന്യമുള്ളവയല്ലായിരുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ അവ സുവ്യക്തമായിരുന്നു; അഥവാ സഭാധ്യക്ഷന്മാർ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ച് സഭയുടെ നാശത്തിനല്ല, സഭയെ കെട്ടിപ്പടുക്കാൻ ബുദ്ധിപൂർവ്വം അവ കൈകാര്യം ചെയ്തുകൊള്ളും എന്നതുകൊണ്ടാണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾ തന്നെ വായിക്കണം; അതിൽ വിട്ടുപോയവ നിങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തുകൊള്ളണം. അതുപോലെ നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കണം. കാരണം നിങ്ങളുടെ ചോദ്യങ്ങൾക്കുത്തരം നൽകുന്നതു വഴി നിങ്ങളുടെ ക്രിസ്തീയ സ്നേഹത്തിന്റെ ആഗ്രഹം ഞങ്ങൾ സാധിച്ചു തരികയാണ് ചെയ്തത്. അത് ഏതു ജീവിതക്രമമുള്ളവരും പ്രബോധനത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവരും പ്രയോജനപ്രദമാണ്. ശിഷ്യനെപ്പോലെ ചോദിക്കുകയും ഗുരുവിനെപ്പോലെ മറുപടി എഴുതുകയും ചെയ്ത് ചോദ്യോത്തരരീതിയിൽ പ്രബോധക ശൈലിയിലാണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. അല്ലാതെ കൗൺസിൽ പിതാക്കന്മാർ ഒന്നിച്ചുകൂടി വ്യാഖ്യാനിച്ചു നിർവചിച്ചു ക്രമീകൃതമായി തയ്യാറാക്കുന്ന സിനഡൽ രീതിയിലല്ലിത്.

'മനുഷ്യൻ' എന്നു പറയുമ്പോൾ, "ഏതെങ്കിലും മനുഷ്യനെ പറ്റി"യായിരിക്കണം; കാരണം, ഏതെങ്കിലും "പ്രത്യേക മനുഷ്യൻ" ഇല്ലെങ്കിൽ "മനുഷ്യത്വം" ഇല്ല. അതുപോലെ "മനുഷ്യത്വം" ഇല്ലെങ്കിൽ "പ്രത്യേക മനുഷ്യനും" ഇല്ല. ഒന്നു പൊതുവാണ്; മറ്റൊരു പ്രത്യേകമാണ്; ഒന്നു സാധാരണമായി, മറ്റൊരു അതുല്യമായി. ഓരോന്നും മൊത്തത്തിൽ മൊത്തം ഓരോന്നിലും, ഇവ കടന്നുപോകുന്നു ഒന്നിനുപിറകേ ഒന്നായി ഇല്ലാതാകുന്നു; ഇതു അവന്റെ ഗുണങ്ങളോടുകൂടി അത്യന്തമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. തനിക്കുള്ളവ ഇവൻ അവയ്ക്കു നൽകുന്നു; എന്നാൽ കാര്യം കാരണത്തിന് അവയുടെ സവിശേഷതകൾ നൽകുന്നില്ല. ഇതു വിശകലനാതീതവും; അതിന്റെ നിർമ്മാതാവായ ദൈവത്തിനുചിതവുമാണ്.¹ ഇരുപതു ചോദ്യങ്ങളും അവയുടെ ചുരുക്കമായ മറുപടികളും അവ സാന്നിച്ഛ.

ദിവ്യ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നതു പോലെ സത്യത്തിന്റെ അതിർത്തികൾ സംരക്ഷിക്കുന്ന, കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ ശരിയായ വിശ്വാസ പ്രമാണം.

കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ച് നിഖ്യോയിലും കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലും ഒന്നിച്ചുകൂടിയ നമ്മുടെ ഭാഗ്യവാന്മാരായ പിതാക്കന്മാർ വിശ്വാസപ്രമാണം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ കല്പനപ്രകാരം ശ്രീഹന്മാരും ഭാഗ്യവാന്മാരായ പിതാക്കന്മാരും ആകാശത്തിൽ കീഴുള്ള സ്വജനത്തോടും എല്ലാ ജാതികളോടും പ്രഘോഷിച്ചതാണതു്. റിംഗ്സ്തവത്തിൽ സഭയിലൂടെ ഉന്നതത്തിലെ സൈന്യങ്ങൾക്കു് അതു വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടു. അതുകൊണ്ടു് ഞങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ മാർഗ്ഗദർശികളും ക്രിസ്തുവിന്റെ സൈന്യനിരകളുടെ കൃപ്തന്മാരായ ശ്രീഹന്മാരോടും വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരോടും യോജിച്ചിരിക്കുന്നു; സംശയലേശമന്വേ യോജിക്കുന്നു. തെറ്റുകൂടാതെ നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ രഹസ്യം, ഞങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നു; അന്ത്യശ്വാസം വരെ സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്ക.

ഉടമ്പടിപ്പലകകൾ പോലെയും നിയമചുരുക്കുകൾ പോലെയും, അഹരോന്റെ വടി പോലെയും, അനേകം തല

1. ഈ ഖണ്ഡിക ഇവിടെ ചേർന്നുവരില്ല.

മുറകൾ കർത്താവിന്റെ ഉടമ്പടിയുടെ പെട്ടകത്തിൽ വച്ചിരുന്ന മന്നായുടെ ചെപ്പു് പോലെയും, സത്യപ്രബോധനം ആരും മുതൽ ഇന്നുവരെ യാതൊരു മാറ്റവും കൂടാതെ ദൈവത്തിന്റെ സഭയിൽ സംരക്ഷിച്ചു പോരുന്നു. ശ്രീഹന്മാരിൽ അംഗീകൃതനും ദൈവികനുമായ പൗലോസ് സൂക്ഷിക്കുന്നതു പോലെ ആ കാര്യങ്ങൾ അവ ഉണ്ടായിരുന്ന കാലത്തു്, സഭയിൽ ഉള്ള ഈ കാര്യങ്ങളുടെ മുൻസൂചനകളായിരുന്നു; "മോശ ദാസനെപ്പോലെ ഭവനം മുഴുവൻ വിശ്വസ്തനായിരുന്നു; മിശിഹായാ കട്ടെ, തന്റെ ഭവനത്തിൽ പുത്രനെപ്പോലെയാണ്" (എബ്രാ. 3: 5-6). കറയും കളങ്കവുമില്ലാത്ത വിശ്വാസം, ഗുജുവായും വിവേകത്തോടുകൂടിയും അറിയണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നവർ അറിവിനതീതമായ വിശ്വാസം ഈ കൃതികളിൽ നിന്നു് വായിച്ചുപഠിക്കട്ടെ. അതു് അതിന്റെ സത്യസന്ധതയിൽ വൈദേശിക സ്വഭവങ്ങളെ അവഗണിക്കുന്നു. ആരെങ്കിലും പറയുന്നതിനനുസരിച്ച് പരിശോധന കൂടാതെ ചിന്തിക്കാതെയും മുൻവിധിയോടു കൂടിയും അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും നയിക്കപ്പെടുന്നവരുടെ ചിന്ത സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ നിന്നു് അതു നമ്മെ സ്വതന്ത്രരാക്കുന്നു.

അതുകൊണ്ടു്, ഗുജുവായും, ചതിയും, വഞ്ചനയും കൂടാതെയും, വിശ്വാസരഹസ്യം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതു് നല്ലതാണ്. അപ്പസ്തോലിക വിശ്വാസത്തിന്റെ ക്രമം ആവശ്യപ്പെടുന്നതനുസരിച്ച് ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ, ദൃഷ്ടമനസ്സാക്ഷിയിൽ നിന്നു് കഴുകി വെടിപ്പാക്കിയിരിക്കുന്നു. കാരണം, കൃത്യമായ സത്യം ഇതാവശ്യപ്പെടുന്നു: സത്യത്തിനു് വൈദേശികമായ എല്ലാ തെറ്റിൽ നിന്നും ലഘുവത്വത്തെ നീക്കി വേർതിരിക്കുന്നതു നാണിതു്. ചിലർ ഗുജുമാനസതയിൽ വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചു; എന്നാൽ മറ്റുചിലർ നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ വിജ്ഞാനം സംബന്ധിച്ചു് ചതിയിൽ ദൃഷ്ടി വായി കേൾക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ എല്ലാ ജ്ഞാനങ്ങൾക്കും എല്ലാ ചർച്ചകൾക്കും ഉപരിസ്ഥമായ ദൈവിക ത്രിത്വത്തിന്റെ ശക്തിയിൽ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ടു്, മറഞ്ഞിരുന്നതും ഇപ്പോൾ വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുമായ ദൈവത്തിന്റെ ജ്ഞാനം രഹസ്യത്തിലും ശ്രദ്ധേയമായും ഞങ്ങൾ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു; അതി പ്രകാരമാണ്.

മാർ ഈശോയാബിന്റെ വിശ്വാസപ്രമാണം

ആദ്യതമിദ്യോത്തവനും പരിമിതി ഇല്ലാത്തവനും ആയ ഏക നിത്യദൈവത്തിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. അവിടുന്ന് മറഞ്ഞിരിക്കുന്നവനും അഗ്രാഹ്യനുമായ സജീവാത്മാവാകുന്നു. അവന്റെ സ്വഭാവത്തിനും ശക്തിക്കും അധികാരത്തിനും പരിമിതിയോ അതിർത്തിയോ ഇല്ല; അവൻ എല്ലാറ്റിനും മുൻപേ എല്ലാം അറിയുന്നവനും എല്ലാ ജ്ഞാനത്തിന്റെയും ദാതാവുമാകുന്നു. അവിടുന്ന് മാത്രമാകുന്നു വിജ്ഞാനി. അവിടുന്ന് ദൃശ്യാദൃശ്യങ്ങളായ എല്ലാ സൃഷ്ടികളുടെയും നിർമ്മാതാവും കർത്താവുമാകുന്നു. തന്റെ ഇച്ഛയുടെ ആംഗ്യത്താൽ മുക്തിയുള്ളവയും താഴെയുള്ളവയുമായ ലോകങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും ക്രമീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അവിടുന്ന് നല്ല നേതാവും നീതിമാനായ ന്യായാധിപനും, ഈ ലോകത്തിന്റെയും വരാ നിരിക്കുന്ന ലോകത്തിന്റെയും ഉത്തമ ഭരണകർത്താവും, എല്ലാ നല്ല കാര്യങ്ങളുടെയും ദാതാവും, ക്ഷീണിക്കാത്തവനും കറവില്ലാത്തവനും മാറ്റമില്ലാത്തവനും കറമില്ലാത്തവനും ആകുന്നു. അവിടുന്ന് കാരണംകൂടാതെയുള്ള യാഥാർത്ഥ്യവും എല്ലാറ്റിന്റെയും കാരണവും ആണ്. തന്നിൽ നിന്നാണ് എല്ലാം; അവൻ മുഖാന്തിരമാണ് എല്ലാം; അവൻ നിമിത്തമാണ് എല്ലാം; അവനിലേയ്ക്കാണ് എല്ലാം. സമയരഹിതമായ ഏക ദൈവത്വം; ആരംഭരഹിതമായ മൂന്നു ക്നോമാകൾ; എല്ലാറ്റിലും പരിപൂർണ്ണവും ഒന്നിനും കറവില്ലാത്തതും പിതാവും, പുത്രൻ, പരിശുദ്ധാത്മാവും എന്നീ മൂന്നു ക്നോമാകളായി അറിയപ്പെടുകയും ആരാധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ഏക ദൈവം. അവാച്യമായ അത്ഭുതത്താൽ വ്യത്യസ്തമെങ്കിലും ഐക്യപ്പെട്ടതും തുല്യവും കൂട്ടിക്കഴെച്ചിൽ കൂടാത്തതുമാണ്; ഐക്യപ്പെട്ടതെങ്കിലും കൂട്ടിക്കഴെഞ്ഞതല്ല. തുല്യവും വ്യത്യസ്തവും. സ്വഭാവത്തിന്റെ ഐക്യത്തിൽ ഒരു വശത്തു തുല്യത; ക്നോമാകളുടെ വ്യതിരിക്തതയിൽ മറുവശത്തു വ്യത്യസ്തം.

വേറൊരു പിതാവും തന്നോടുകൂടിയില്ലാത്ത ഏക പിതാവും; ജനനവിഹീനനായ അവിടുന്ന് നിത്യമായി ജനിച്ചിരിക്കുന്നു; ഹേതു കൂടാത്ത ഹേതുവാണ്. എല്ലാം ക്രമീകരിച്ച എല്ലാറ്റിന്റെയും നിർമ്മാതാവാണ്. വേറൊരു പുത്രനും തന്നോടുകൂടിയില്ലാത്ത ഏകപുത്രൻ; ജനിച്ചിരിക്കാത്ത അവിടുന്ന് നിത്യമായി ജനിച്ചു. ഹേതുവിൽ നിന്നുള്ള ഹേതു. പിതാവിനോടുകൂടി എല്ലാറ്റിന്റെയും ഹേതു. അസ്തിത്വമുള്ളതൊന്നും അവിടുത്തെ കൂടാതെ ഉണ്ടായതല്ല. വേറൊരു ആത്മാവും തന്നോടുകൂടിയില്ലാത്ത ഏക പരിശുദ്ധാത്മാവും. ജനിച്ചിരിക്കാതെയും ജനിച്ചിരിക്കപ്പെടാതെയും പുറപ്പെടുന്നു; പിതാവിൽനിന്നു നിത്യമായി പുറപ്പെടുന്നു; കാരണത്തിൽ നിന്നുള്ള കാരണം. പിതാവിനോടും പുത്രനോടും കൂടെ എല്ലാറ്റിന്റെയും കാരണം. അവിടുന്ന് സർവവും, ദൈവത്തിന്റെ ആഴങ്ങൾപോലും പരിശോധിച്ചറിയുന്നു. ഇരട്ടിക്കാനാവാത്ത ഏക സ്വഭാവം ചതുർത്ഥമാക്കാനാവാത്ത മൂന്നു ക്നോമാകൾ; ഐക്യത്തിൽ പൂർണ്ണത; ത്രിത്വത്തിൽ വെളിപ്പെടൽ. നിത്യമായ ഏക സ്വഭാവം. അതിലും അതോടുകൂടിയും നിത്യമായി അതിന്റെ ക്നോമാകൾ. അതോടുകൂടി പുത്രൻ നിത്യമായി ജനിച്ചിരിക്കപ്പെട്ടു. അതോടുകൂടി പരിശുദ്ധാത്മാവും നിത്യമായി പുറപ്പെടുന്നു. ഒരേ സമയം സ്വഭാവവും ഒരേ സമയം ക്നോമാകളും. ഒരേ സമയം പിതാവും ഒരേ സമയം പുത്രനും ഒരേ സമയം പരിശുദ്ധാത്മാവും. ഏകദൈവം, മൂന്നു ദൈവങ്ങളല്ല. ഭ്രാന്തനായ മാർസിയാൻ നിലവിളിക്കട്ടെ; മൂന്നു ക്നോമാകൾ ഏക ക്നോമയല്ല. വഴിതെറ്റിപ്പോയ സബെല്ലിയസ് കേഴട്ടെ, അവനോടുകൂടി സാമസോട്ടക്കാരൻ പൗലോസും. കാരണം മൃഗങ്ങൾക്കു മുമ്പേയുള്ള വചനത്തിന്റെ അസ്തിത്വം അവർ നിഷേധിച്ചു.

ഈ കാര്യങ്ങളിലെല്ലാം ഉള്ള വിശ്വാസം അത്ഭുതകരമാണ്. ഇവ വിശകലനാതീതമാണ്. വിവിധ ദൈവത്വങ്ങളെയും കർതൃത്വങ്ങളെയും ഏറ്റുപറയുന്ന തെറ്റായ പേഗനീസം വിധിക്കപ്പെട്ട് തള്ളപ്പെടുന്നു; ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളും ഉപമകളും സത്യത്തിന്റെ പ്രഖ്യാപനങ്ങളും നിരസിച്ചു കളഞ്ഞവരും ത്രിത്വസംബന്ധമായ പരിപൂർണ്ണ വിശ്വാസ പ്രഖ്യാപനം ഇല്ലാത്തവരുമായ യൂദർ ഇതു വഴി കുറപ്പെടുത്തപ്പെടുകയും

വിധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. സത്യത്തോടു വിശ്വസത്തിന്റെ കേവലത്വത്തോടും കൂടി ചതിയും വഞ്ചനയും കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്ന പാഷണ്ഡർ ഇതുവഴി നിശ്ശബ്ദരാക്കപ്പെടുകയും മൃകരാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ആകാശവും ഭൂമിയും ഉറപ്പായിരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതലായി അതുവഴി എല്ലാ നാഴികയിലും ക്രിസ്തുമതം പുരോഗമിക്കുകയും വളരുകയും മഹത്വീകരിക്കപ്പെടുകയും, മാറ്റമില്ലാത്തതും അജയ്യവുമായ ഏറ്റുപറച്ചിലിലും പ്രതീക്ഷയിലും പുകഴുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവിക വെളിപാട് സംബന്ധിച്ചും ജഡത്തിലെ വ്യാപാരം സംബന്ധിച്ചും സമസ്ത സൃഷ്ടികളുടെയും നവീകരണത്തിനും പുതുക്കത്തിനും നമുക്കും നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കും വേണ്ടിയുള്ള മനുഷ്യാവതാരം സംബന്ധിച്ചും പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ നിന്നാണ് പ്രവാചകന്മാരിലൂടെയും ശ്രീഹന്മാരിലൂടെയും ക്രിസ്തുമതം ഇതു ഗ്രഹിച്ചത്.

അവിടുത്തെക്കുറിച്ച് നമ്മോടുള്ള അഗാധസ്നേഹത്താൽ, തന്റെ തിരുവുള്ളത്താൽ അവിടുന്ന് പിതൃമാർവിടുത്തിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ടു; എന്നാൽ നീക്കം ചെയ്യൽ വഴിയല്ല—ഏഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പ്രകാരം, അവിടുന്ന് ഈ ലോകത്തിലായിരുന്നെങ്കിലും ഈ ലോകത്തിലേയ്ക്കു വന്നു. മറഞ്ഞിരുന്നവൻ ജഡത്തിൽ വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടു. വചനം മാംസമായി നമ്മുടെ ഇടയിൽ വന്നു. അവിടുന്ന് ആയിത്തീർന്നു; എന്നാൽ അവിടുത്തേക്കു മാറ്റം സംഭവിച്ചില്ല. ദൈവത്തിനു സമനായിരുന്നവൻ സ്വയം ശൂന്യനാക്കി ദാസന്റെ സാദൃശ്യം സ്വീകരിച്ചു. അവിടുന്ന് സ്വീകരിച്ചെങ്കിലും അവിടുത്തേക്കു വർദ്ധമാനം സംഭവിച്ചില്ല; കാരണം, അവിടുത്തെ ജനനവും എടുക്കലും, മാറ്റമോ കൂട്ടിച്ചേർക്കലോ കൂടാത്തതായിരുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവപുത്രൻ, വചനമായ ദൈവം, പ്രകാശത്തിൽ നിന്നുള്ള പ്രകാശം താഴേക്കിറങ്ങിപ്പോയി ജഡം ധരിച്ചു; മാറ്റമോ വ്യതിയാനമോ കൂടാതെ വ്യാപാരപ്രകാരം മനുഷ്യനായി. തന്റെ ദൈവത്വത്തിൽ, യുഗങ്ങൾക്കെല്ലാം മുൻപ് പിതാവിൽ നിന്നു ജനിച്ചവനും നമ്മുടെ കർത്താവും ദൈവവുമായ യേശുക്രിസ്തു, അവസാന നാളുകളിൽ നിത്യകന്യകയായ മറിയത്തിൽ നിന്ന് ജനിച്ചു. അതേയാൾതന്നെ, എന്നാൽ ഒരേ രീതിയിലല്ല. വചനം അദ്ദേഹമായ ഐക്യത്തിൽ മാംസമായി നമ്മുടെ ഇടയിൽ വന്നു. ഓ, വിശ്വാസ സമൃദ്ധിയുടെ ആഴ്! അവി

ടുന്ന് ആയിത്തീർന്നു; എന്നാൽ അവിടുത്തേക്കു മാറ്റം ഉണ്ടായില്ല— ഐക്യത്തിൽ അവിടുത്തേക്കു മാറ്റം ഉണ്ടായില്ല— ഐക്യത്തിൽ അവിടുത്തേക്കു മാറ്റം ഉണ്ടായില്ല— ഐക്യത്തിൽ അവിടുത്തേക്കു മാറ്റം ഉണ്ടായില്ല—

വിശ്വാസരഹിതരും ശീശുക്കാരും കേട്ടു സഭയുമായി ഐക്യപ്പെടുത്തി എന്നു ഞാൻ വിളിക്കും പറയുന്നു. അവർ സഭയെ കൃത്തിൽ നിന്നു കീറി മുറിക്കപ്പെട്ട പഴുത്തുണിക്കുപ്പണങ്ങളാകാതിരിക്കട്ടെ. ആത്മാവായ കർത്താവിന്റെ പ്രവർത്തനത്താൽ ദൈവിക കഴിവുകൊണ്ട് തന്നെയും സ്നാനത്തിന്റെയും വിശ്വാസത്തിന്റെയും കീറാത്ത പൂർണ്ണമായ അങ്കി അവർ കീറിമുറിക്കാതിരിക്കട്ടെ. കർത്താവിനെ കരിശിൽ തറച്ചു പട്ടാളക്കാർ അവിടുത്തെ തിരുവസ്യം കീറിമുറിക്കാൻ മുതിർന്നില്ല, ഉദ്യമിച്ചില്ല. നിങ്ങളും ദൈവിക സഭയുടെ ഐക്യം എന്ന പരിപൂർണ്ണ വസ്യം കീറിമുറിക്കരുത്. മരിച്ചു, വിശ്വാസത്തിന്റെ സത്യം ഗ്രഹിച്ചു, ദൈവപുത്രനും എല്ലാറ്റിനും ദൈവവും തന്റെ ദൈവത്വത്തിൽ മാതാവിനെക്കൂടാതെ പിതാവിൽ നിന്ന് നിത്യത്വത്തിലേ ജനിച്ചവനും ആടുകളുടെ മഹാഇടയനുമായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തത്താൽ രക്ഷിക്കപ്പെട്ട സഭ മുഴുവനോടൊപ്പം സഭാമതിൽക്കെട്ടിനുള്ളിൽ നിലനില്ക്കുക. അതേയാൾ തന്നെ, എന്നാൽ അതേ രീതിയിലല്ല, അന്ത്യനാളുകളിൽ, തന്റെ മനുഷ്യത്വത്തിൽ, പിതാവില്ലാതെ മാതാവിൽ നിന്നു ജനിച്ചു, പൊന്തിയോസ് പീലാത്തോസിന്റെ നാളുകളിൽ ജഡത്തിൽ പീഡയനുഭവിച്ചു, ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടു, മരിച്ചു, സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു, മൂന്നു ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉത്ഥാനം ചെയ്തു. ഒരുവശത്തു, ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തു ജഡത്തിൽ കഷ്ടതസഹിച്ചു; മറുവശത്തു, ദൈവപുത്രനായ അതേ ക്രിസ്തു തന്റെ ദൈവസ്വഭാവത്തിൽ സഹനങ്ങൾക്കുതീർന്നായിരുന്നു. സഹനാതീതനും സഹനവിധേയനും, ലോകങ്ങളുടെ സ്രഷ്ടാവും പീഡനങ്ങൾ സഹിച്ചവനും, ധനവാനായിരുന്നിട്ടും നമുക്കുവേണ്ടി ദരിദ്രനായിത്തീർന്നവനുമായ യേശു ക്രിസ്തു. നിങ്ങൾ ഈ ആലയം തകർക്കുവിൻ, മൂന്നുദിവസം കൊണ്ട് ഞാനിതു പുനരുദ്ധരിക്കും എന്ന് നമ്മുടെ ജീവദാതാവ് പറഞ്ഞതുപോലെ, തന്റെ ദൈവത്വത്തിൽ അവിടുന്ന് സഹിച്ചില്ലെങ്കിലും, പരിപൂർണ്ണ ഐക്യത്തിൽ വേർപാട

കൂടാതെ, വചനമായ ദൈവം വ്യാപാരപ്രകാരം തന്റെ ശരീരമാകുന്ന ആലയത്തിൽ പീഡകളുടെ നിന്ദനമേറ്റു. കല്ലുകൾ കൊണ്ടുള്ള ആലയത്തെപ്പറ്റിയാണ് അവിടുന്ന് പറഞ്ഞതെന്ന് മർക്കുഷ്"ടിക്കാരായ യഹൂദർ കരുതിയതിനാൽ, നമ്മുടെ രക്ഷകന്റെ വാക്കുകളെ വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ട് സുവിശേഷകൻ പറയുന്നു: "എന്നാൽ അവിടുന്ന് തന്റെ ശരീരമായ ആലയത്തെപ്പറ്റിയാണ് പറഞ്ഞത്" (യോഹ. 2:21).

'സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നിറങ്ങിയ മനുഷ്യപുത്രൻ അല്ലാതെ ആരും സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കരേറിയിട്ടില്ല' എന്ന് പറഞ്ഞ് നമ്മുടെ കർത്താവ് ഐക്യപ്പെട്ടതും കലർപ്പില്ലാത്തതുമായ വ്യക്തിപരമായ ഐക്യത്തിന്റെ ഭൗമസത്യം വെളിപ്പെടുത്തി. വാസ്തവത്തിൽ, തന്റെ ദൈവത്വത്തിൽ നിന്നു മാറ്റപ്പെടാതെയും ശരീരരഹിതാവസ്ഥയിലായിരിക്കുകയും ചെയ്യവെ, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് താഴേക്കിറങ്ങി വന്നപ്പോൾ തന്റെ ദൈവത്വത്തിന്റെ അപരിമേയതയിൽ അവിടുന്ന് സ്വർഗ്ഗത്തിലുമായിരുന്നു. "നിങ്ങളിൽ നിന്ന് സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കെടുക്കപ്പെട്ട ഈ യേശു സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പോകുന്നതായി നിങ്ങൾ കണ്ടതു പോലെ വരും" എന്ന് മാലാഖ അറിയിച്ചതുപോലെ (നട. 1:11) ദൃശ്യമായ സ്വഭാവം നശിപ്പിക്കാതെ അതേയൊരം തന്റെ മനുഷ്യത്വത്തിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ശ്രേഷ്ഠനായിത്തീർന്നു. ഏക ജാതനും ഐക്യപ്പെട്ടവനുമായ ക്രിസ്തു. പിതാവിന്റെ ഏക ജാതൻ; അവിടുന്ന് ഐക്യപ്പെട്ടവനും അദ്ദേഹമാണ്. തന്റെ ദൈവത്വം മരണവിധേയമല്ല, അഴിവിനതീതമാണ്, വ്യതിയാനാതീതമാണ്; തന്റെ മനുഷ്യത്വം നീക്കപ്പെടുകയോ, മറച്ചുവയ്ക്കപ്പെടുകയോ, നശിപ്പിക്കപ്പെടുകയോ, ചെയ്തില്ല.

അന്ത്യോക്യൻ മെത്രാനും ശപിക്കപ്പെട്ട് നാടുകടത്തപ്പെട്ട വനമായ സെവേത്രൂസ് പറഞ്ഞതുപോലെ, "വചനം സഹിക്കുകയോ മരിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല, എന്നാൽ അവൻ സഹിക്കുകയും മരിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ വചനം നിഷ്ഫലമായിരുന്നു എങ്കിലും മൂന്നു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വചനം തന്റെ ശരീരത്തെ ഉയിർപ്പിച്ചു". സെവേത്രൂസ് ഇതു പറഞ്ഞത്, "ഏകലിനെ" നിഷേധിക്കാതിരിക്കുകയും കഷ്ടതകളും 'മരണവും വചനത്തെ സ്പർശിച്ചു' എന്ന് ചിന്തിക്കാ

തിരിക്കുകയും ചെയ്തു കാലത്താണ്. അപ്പോൾ അയാൾ നമ്മെപ്പോലെ വിശ്വസ്തപൂർവ്വം ആ കാര്യങ്ങൾ പറയുകയായിരുന്നു. വീണ്ടും സഭയുടെ മഹാപ്രബോധകനും വിശുദ്ധനുമായ അപ്രേമം തന്റെ ഒരു കൃതിയിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: "ഒരു ശരീരത്തിൽ പൂർണ്ണമായി വസിച്ച പുത്രൻ പരിമിതനാകാതെ ശരീരത്തിൽ വസിച്ചു എന്നത് മഹാശുഭം തന്നെയാണ്. അവിടുത്തെ പൂർണ്ണ ഇച്ഛയും അതിലായിരുന്നു; അവിടുന്ന് മുഴുവനുമായി അതിലായിരുന്നു. ഇതാർക്കു വിവരിക്കാനാവും? അവൻ പൂർണ്ണമായി ശരീരത്തിൽ വസിച്ചപ്പോഴും അവൻ പൂർണ്ണമായി എല്ലാറ്റിലും വസിച്ചിരുന്നു."

രക്ഷാകരമായ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം സംബന്ധിച്ച് ചുരുക്കമായി ഇത്രയും മതി. ഈ സംഗതികളോടു യോജിക്കാത്തയാൾ സത്യം നിഷേധിച്ച് തനിക്കുതന്നെ ഉപദ്രവം വരുത്തുന്നു.

ഈശോയാബ് കാതോലിക്കോസിന്റെ സിനഡും ഓറായ് മെത്രാനായ യാക്കോബിനുള്ള കത്തും അദ്ദേഹം ചോദിച്ച ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള ഉത്തരങ്ങളും അവസാനിച്ചു.

മാർ സാബാറീശോയുടെ സിനഡ് (596)

വീണ്ടും, മാർ സാബാറീശോ കാതോലിക്കോസിന്റെ സിനഡ്.

രാജാക്കന്മാരുടെ രാജാവും, സ്വർഗീയ സഹായത്താൽ സംരക്ഷിതനും, വിജയശ്രീലാളിതനും, ശക്തനും, ലോകത്തിന്റെ കരുണനിറഞ്ഞ സമാധാന സംസ്ഥാപകനുമായ ബുസ്രായുടെ ആറാം വർഷം, ഈയാർമാസത്തിൽ പിതാക്കന്മാരുടെ പിതാവും, ഇടയന്മാരുടെ ഇടയനും, നമ്മുടെ ഭാഗ്യവാനായ പിതാവും, ആത്മാവിലും ശരീരത്തിലും താപസനും ആയ കാതോലിക്കോസ് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ വന്ദ്യരേണകാലത്തു്, കാതോലിക്കോസിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും മെത്രാന്മാരും ഒന്നിച്ചുകൂടി. ഞങ്ങളുടെ മുദ്രയോടുകൂടി ഞങ്ങളുടെ പേരുകൾ ചേർത്തിരിക്കുന്നു,

ഉന്നതസ്ഥാനീയരായ ചിലർ സത്യവിശ്വാസം സംബന്ധിച്ചു് തങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ സംശയിക്കുന്നതായും, സഭയുടെ ആശ്രയിക്കാവുന്ന പ്രബോധകർക്കെതിരെ നിലകൊണ്ടു്, എതിർപ്രബോധനങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിച്ചു് സാധാരണക്കാരുടെ മനസ്സിനെ ദുഷിപ്പിക്കുന്നതായും ഞങ്ങൾക്കു റിപ്പോർട്ടു കിട്ടി. 'പാപം പ്രകൃതിയിൽ നട്ടിരിക്കുന്നതാണു്' എന്ന് ചിലപ്പോഴൊക്കെ അവർ പറയുന്നു; ആദം ആദ്യം അമർത്യനായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടെന്ന് അവരിൽ ചിലർ പറയുന്നു. പുത്രന്റെ ഇരു സ്വഭാവങ്ങളും പ്രസ്താവിക്കുന്നതും വിശ്വസനീയരായ പ്രബോധകർ രചിച്ചതുമായ ലത്തീനീയാകളും ആത്മീയ സ്മൃതിപ്പുകളും അവർ നീക്കിക്കളഞ്ഞു. തങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ ഈ കാര്യങ്ങളോടൊന്നും യോജിപ്പില്ലാത്തവരെപ്പോലെയൊന്നിവിൽ പ്രവർത്തി

ക്കുന്നതു്. അംഗീകൃതനും ആശ്രയിക്കാവുന്ന മല്ലാനും ഭാഗ്യവാനുമായ തിയഡോറിന്റെ ആശ്രയിക്കാവുന്ന ഭാഷ്യങ്ങളും വ്യാഖ്യാനങ്ങളും അവർ തള്ളിക്കളയുന്നു. വെറുക്കത്തക്ക ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം നാം നീക്കിനിരസിക്കുന്നതും അവയെ പൂർണ്ണമായി പുറത്തു തള്ളിക്കളയുന്നതും തിരുത്തൽ കൂടാതെ അവയിൽ നിലനിന്നവരെയെല്ലാം മുടക്കിശപിച്ചു് അകറ്റുന്നതും നമ്മുടെ പിതാവായ പാത്രിയർക്കീസിനും മെത്രാന്മാരായ ഞങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും നല്ലതെന്നു തോന്നി. വിശ്വാസികളുടെ ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയും ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ ആദിയും അന്ത്യവുമായ ഉറപ്പുള്ള വിശ്വാസം നാം സ്ഥാപിച്ചുറപ്പിക്കണമെന്നും ഞങ്ങൾക്കു തോന്നി. ആരാധന ക്രമത്തിൽ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും സഭയുടെ ആത്മീയ സേവനത്തിൽ നമ്മുടെ വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാർ നടപ്പാക്കിയതു പോലെയും അവർ തുടർന്നു പോലെയും ഈ പാത്രിയർക്കീസിംഹാസനത്തിന്റെ ഭരണത്തിൻ കീഴിലുള്ള പരസ്യഭേദമെന്തെ എല്ലാ പള്ളികളിലും ആശ്രമങ്ങളിലും വിശുദ്ധ വാസസ്ഥലങ്ങളിലും കൈമാറിത്തന്നതു പോലെയും മേലിലും നിലനിർത്തണം. കോക്കേയിലെ വലിയ പള്ളിയിൽ വച്ചാണ് അദ്ദേഹത്തെ ദൈവിക ഭരണത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു് ഉറപ്പിച്ചതു്.

ഒരു വിശ്വാസവിവരണം എഴുതിയുണ്ടാക്കുന്നതു് ഉചിതമാണെന്ന് കാതോലിക്കോസിനും എല്ലാ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്കും ബിഷപ്പന്മാർക്കും തോന്നി. എല്ലാക്കാര്യങ്ങളും ശരിയായി ക്രമീകരിക്കുന്നതിനു് ക്ഷതം കൂടാതെയും മാറ്റം കൂടാതെയും കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ശ്രൈഹികവും വിശ്വസനീയവുമായ വിശ്വാസം എല്ലാ വിവേകത്തോടും കൂടെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള ചുമതല ഞങ്ങൾക്കുണ്ടു്. വിശുദ്ധ പ്രവാചകരുടെ പ്രവചനങ്ങളിലൂടെയും ഭാഗ്യവാൻമാരായ ശ്രീഹന്മാരുടെ പ്രഘോഷണത്തിലൂടെയുമാണു് അതു് പരസ്യമാക്കപ്പെട്ടതു്. അതു് വന്ദ്യരും വിശുദ്ധ മെത്രാന്മാരുമായി, നിഖ്യാപട്ടണത്തിൽ കൂടിയ നമ്മുടെ 318 പിതാക്കന്മാർ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ കർതൃഹിതമനുസരിച്ചു് എഴുതിയ വിശ്വാസപ്രമാണം തന്നെയാണു്. പിതാവു്, പുത്രൻ, പരിശുദ്ധാത്മാവു് എന്ന വിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിന്റെ ഏക മഹനീയ സ്വഭാവത്തിലുള്ള

ഏറ്റുപറച്ചിൽ അത് കൃത്യമായും വ്യക്തമായും പഠിപ്പിക്കുന്നു. അതുപോലെ വചനമായ ദൈവത്തിന്റെ വ്യാപാരത്തിന്റെ മഹനീയ രഹസ്യം നമുക്കു വെളിപ്പെടുത്തുകയും കാണിച്ചു തരികയും ചെയ്യുന്നു. കാലാന്ത്യത്തിൽ നമ്മുടെ മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിൽ അവിടുന്ന് പൂർത്തിയാക്കി പൂർണ്ണമാക്കിയതാണത്. നിരവധി ദേവന്മാരെ അംഗീകരിക്കുന്ന പുരാതനങ്ങളെ അത് കീഴടക്കുന്നു; ക്നോമാകളുടെ ത്രിത്വം അംഗീകരിക്കാത്ത യൂദന്മാരെ അത് വിധിക്കുന്നു. വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരുടെ കൃത്യമായ വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടി അത് അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ജീവദാതാവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും നിഷേധിക്കുന്ന എല്ലാ പാഷണ്ഡതകളെയും അത് കുറ്റം വിധിക്കുന്നു.

സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഇടയിൽ മഹനീയനും ഭാഗ്യവാനും മൊപ്സുവെസ്റ്റാ പട്ടണത്തിലെ മെത്രാനും അന്ത്യോക്യക്കാരനും, ദൈവിക ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാതാവുമായ തിയഡോർ വിശദീകരിച്ചതാണത്. അതിനോട് എല്ലാ പ്രദേശങ്ങളിലുമുള്ള സത്യവിശ്വാസികൾ യോജിച്ചിരിക്കുന്നു; ഇപ്പോഴും യോജിക്കുന്നു. അതുപോലെ തന്നെയാണ് നമ്മുടെ ഈ ധൈര്യപരമായ പാത്രീയർക്കൽ സിംഹാസനത്തിൽ ഭരിച്ചു വന്നിരുന്ന വിശുദ്ധ കന്യകയുടെ ഉദരത്തിൽ വെച്ച് നിത്യവും അദ്ദേഹവും അനശ്വരവും അഗ്രാഹ്യവും അവാച്യവുമായ ഐക്യത്തിൽ വചനമായ ദൈവം തന്നോട് ഐക്യപ്പെടുത്തിയ ശ്രേഷ്ഠമായ ആലയത്തെ വെറുമൊരു മനുഷ്യനായി കരുതുകയോ, ദൈവപുത്രനിലുള്ള ഐക്യം സംബന്ധിച്ച് കൂട്ടിക്കലർത്തലോ സംശ്രേഷണമോ സമ്മിശ്രമോ വ്യാമിശ്രമോ, തന്റെ ദൈവത്വത്തിന്റെ മഹനീയ സ്വഭാവത്തിൽ സഹനമോ മരണമോ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ബലഹീനതയോ അവതരിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്തുകൊണ്ട് നമ്മുടെ കർത്താവേശ്രമിശിഹായുടെ ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും നിഷേധിക്കുന്ന എല്ലാവരെയും ഞങ്ങൾ ശപിക്കുകയും കൂട്ടായ്മയിൽ നിന്നും അകറ്റുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുപോലെ ത്രിത്വത്തിൽ ചതുർത്വം അവതരിപ്പിക്കുന്നവരെയും, ദൈവപുത്രനായ ഏകക്രിസ്തുവിനെ രണ്ടു ക്രിസ്തുക്കൾ എന്നോ രണ്ടു പുത്രന്മാരെനോ വിളിക്കുന്നവരെയും

വചനമായ ദൈവം, തന്റെ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ ശരീരത്തിൽ നമ്മുടെ രക്ഷയുടെ പീഡാനുഭവം പൂർത്തിയാക്കി എന്നു പറയാത്തവരെയും ഞങ്ങൾ തള്ളിക്കളയുന്നു.

അവിടുന്ന് ഉദരത്തിലും കരിശിലും കഷ്ടപ്പാടിലും എന്നേക്കും അദ്ദേഹമായി തന്റെ മനുഷ്യത്വത്തിലും മനുഷ്യത്വത്തോടുകൂടിയും മനുഷ്യത്വത്തിലേക്കും ആയിരുന്നു എങ്കിലും തന്റെ ദൈവത്വത്തിന്റെ മഹനീയസ്വഭാവം കഷ്ടപ്പാടുകളിലൊന്നും ഭാഗഭാക്കായില്ല. എങ്കിലും വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരുടെ പാരമ്പര്യങ്ങളും ലിഖിതങ്ങളുടെ വാക്കുകളും അത്ഥവും അനുസരിച്ച് ഏകകർത്താവേശ്രമിശിഹായിൽ, ഏകജാതനായ ദൈവപുത്രനിൽ ഞങ്ങൾ ഉറപ്പായി വിശ്വസിക്കുന്നു. അവിടുന്ന് ലോകസ്ഥാപനത്തിനു മുൻപ് തന്റെ ദൈവത്വത്തിൽ മാതാവില്ലാതെ ആത്മീയമായി ജനിച്ചു; കാലാന്ത്യത്തിൽ പുരുഷസംസർഗം കൂടാതെ വിശുദ്ധ കന്യകയിൽ നിന്ന് പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ ശാരീരികമായി ജനിച്ചു. അവിടുന്ന് തന്റെ നിത്യമായ ദൈവത്വത്തിലും മറിയത്തിൽ നിന്നുള്ള തന്റെ മനുഷ്യത്വത്തിലും ഏക സത്യദൈവപുത്രനാണ്. അവിടുന്ന് തന്റെ മനുഷ്യത്വത്തിൽ നമുക്കുവേണ്ടി സഹനവും മരണവും സ്വീകരിച്ചു. തന്റെ ദൈവത്വത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ മൂന്നുദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം അഴിവിനതീത ശരീരമായി അതിനെ എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു. മരിച്ചവരിൽ നിന്നുള്ള ഉത്ഥാനവും സ്വർഗാരോഹണവും നവീനവും വ്യതിയാനരഹിതവും എന്നേക്കും നിലനിൽക്കുന്നതുമായ ലോകവും അവിടുന്ന് വാശാനം ചെയ്തു.

അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങളും, ഞങ്ങൾക്കു ഭരമേല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അജഗണം മുഴുവനും ഈ യഥാർത്ഥമായ ധൈര്യപരമായ വിശ്വാസം കാത്തുസൂക്ഷിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഈ സത്യവിശ്വാസപ്രമാണം അംഗീകരിക്കാതെ സ്വയം വേർപെടാൻ മുതിരുന്നവർ തിരുത്താൻ സമ്മതിച്ച് സഭയുടെ ഈ സത്യവിശ്വാസം അംഗീകരിക്കുന്നതുവരെ ക്രിസ്ത്യാനികളുമായുള്ള എല്ലാ കൂട്ടായ്മയിൽ നിന്നും നിഷ്കാശിതരും, അപരിചിതരും ശപിക്കപ്പെട്ടവരുമായിരിക്കും.

അംഗീകൃതപ്രബോധകനും വ്യാഖ്യാതാവും ഭാഗ്യവാനുമായ മാർ തിയഡോറിന്റെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളെയും, ഭാഷ്യങ്ങളെയും പ്രബോധനങ്ങളെയും തള്ളിക്കളയുകയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലടികൾ പിൻതുടരുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രബോധനങ്ങൾ ഉറപ്പിക്കുകയും നമ്മുടെ ഈ പൗരസ്ത്യദേശത്ത് തെറ്റുകൂടാതെ യഥാർത്ഥവും കൃത്യവുമായ സത്യവിശ്വാസം പകർന്നുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യാവതും കലാലയങ്ങളിലെ ഗുരുക്കന്മാരുമായ എല്ലാ സത്യപ്രബോധകരുടെയും സത്യവും കൃത്യവുമായ പ്രബോധനത്തിനെതിരായി ഉയരുകയും ചെയ്തിട്ട് ദൈവഭൃഷണവും വ്യർത്ഥകാര്യങ്ങളും നിറഞ്ഞ വൈദേശികവും നവീനവുമായ ഭാഷ്യങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കാൻ ആരെങ്കിലും ശ്രമിച്ചാൽ അയാളെയും ഞങ്ങൾ പുറത്താക്കുകയും ശപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

വീണ്ടും, പാപം പ്രകൃതിയിൽ നട്ടിരിക്കുകയാണെന്നും ആരും സ്വന്തം തെരഞ്ഞെടുപ്പുവഴിയല്ല പാപം ചെയ്യുന്നതെന്നും, ആദത്തിന്റെ പ്രകൃതി അമർത്യമായിട്ടാണ് ആദ്യം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതെന്നും ആരെങ്കിലും പറയുകയോ, അതിനോടു യോജിക്കുകയോ ചെയ്യാൽ അയാളെ ഞങ്ങൾ മുടക്കി ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടായ്മയിൽ നിന്ന് അന്യനാക്കുന്നു.

സന്യാസത്തിന്റെ പേരിൽ ഒന്നിച്ചുതാമസിക്കുന്ന "സഹോദരന്മാരോ", 'സഹോദരിമാരോ', സന്യാസത്തിന്റെ പേരിൽ സ്ത്രീകളെ കൂടെ താമസിപ്പിക്കുന്ന പുരുന്മാരോ, നമ്മുടെ ഭരണാധികാരത്തിൽ കീഴിലുണ്ടെങ്കിൽ അവർ പുരുഷന്മാരായാലും സ്ത്രീകളായാലും അത്തരക്കാരെ ഞങ്ങൾ പ്രബോധിപ്പിക്കുകയും തിരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു; അവർ തർക്കിക്കുകയും അനുസരിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ അവർ തിരുത്തുന്നതുവരെ നമ്മുടെ അജഗണത്തിൽനിന്ന് അവരെ മുടക്കുകയും, സഭയിൽ നിന്നും വിശുദ്ധ രഹസ്യങ്ങളിൽ നിന്നും അകറ്റുകയും ചെയ്യുന്നു.

പത്രന്റെ ഇരുസ്വഭാവങ്ങളും വ്യക്തമായി അംഗീകരിക്കുന്നവരായ "നാമെല്ലാവരും ഭയത്തോടും..." എന്നു തുടങ്ങുന്ന ബലിപീഠത്തിന്റെ ലുത്തിനിയായും, 'നല്ലവൻ സ്തുതി...', 'മിശിഹായുടെ ദനഹായുടെ പ്രകാശം...' എന്നീ സ്തുതിപ്പുകളും ഉപേക്ഷിക്കുന്ന ചിലർ ഉണ്ടെന്നു കേൾക്കാനിടയായി.

ഏതെങ്കിലും മെത്രാന്റെ ഭരണാധികാരത്തിൻ കീഴിലുള്ള പള്ളികളിലോ, ആശ്രമങ്ങളിലോ, മുനിയറകളിലോ, കോക്കേ കത്തീഡ്രലിലും പൗരസ്ത്യദേശത്തെ എല്ലാ പള്ളികളിലും സത്യവിശ്വാസികളായ മെത്രാന്മാർ കാനോനികമായും നൈയാമികമായും നടത്തുന്നതുപോലെ നടത്താതെ കാനോനുകളെ അവഗണിക്കുന്ന ഗ്രാമീണവൈദികരോ, സന്യാസികളോ, ആശ്രമാധ്യക്ഷന്മാരോ ഉണ്ടെങ്കിൽ, അവരെ പ്രയോജന പ്രദവും മാതൃകാപരവുമായ രീതിയിൽ ഞങ്ങൾ താക്കീതു ചെയ്യുന്നു. അവരതംഗീകരിക്കുകയും തിരുത്തുകയും കാനോനകൾ അനുസരിച്ച് കോക്കേ കത്തീഡ്രലിലെപോലെ അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യാൽ അവരുടെ നന്മയും നമ്മുടെ സന്തുഷ്ടിക്കും അതുവളരെ സഹായകമായിരിക്കും. എന്നാൽ ആരെങ്കിലും മറ്റുതലിച്ച് എതിർത്തു നിന്നാൽ ഞങ്ങൾ അവരെ സഭയിൽ നിന്ന് മുടക്കുകയും വിശുദ്ധ രഹസ്യങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ നിന്നു നിരോധിക്കുകയും മാനസാന്തരപ്പെടുന്നതുവരെ എല്ലാ സഭാ കൂട്ടായ്മകളിൽ നിന്നും അന്യരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ കാര്യങ്ങളിലേതെങ്കിലും അവഗണിക്കുകയോ നിരസിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവരെയും, ഇതിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതുപോലെ പൂർണ്ണമാക്കുകയും പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ, അവരോടുകൂടി എല്ലാ പൗരോഹിത്യ പട്ടങ്ങളിൽ നിന്നും ഗണങ്ങളിൽ നിന്നും, സഭയിൽ നിന്നും വിശുദ്ധ രഹസ്യങ്ങളിൽ നിന്നും മുടക്കുന്നു. മറിച്ചുചെയ്യാൻ 'ദൈവ വചനത്താൽ' നമ്മിലാർക്കും അനുവാദമില്ല.

വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്ന് സന്നിഹിതരായിരുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും ബിഷപ്പന്മാരും യോഗത്തിലുള്ള ഞങ്ങളെല്ലാവരും, നിർബന്ധമോ, പരപ്രേരണയോ കൂടാതെ പരസ്പരം ആലോചിച്ച് സദുദ്ദേശത്തോടുകൂടി ഞങ്ങളുടെ മുദ്രകൊണ്ടും ഒപ്പുകൊണ്ടും ഇതിനെ ഉറപ്പിച്ച് മുദ്രവയ്ക്കുന്നു; അതുപോലെ ഇതിനെ തന്റെ മുദ്രയാൽ ഉറപ്പിച്ച്, അംഗീകരിക്കണമെന്നും ഇതംഗീകരിക്കുന്നവരെല്ലാം അനുഗ്രഹിക്കണമെന്നും ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ ഇതിനെ എതിർക്കുന്നവരെ ശപിക്കണമെന്നും വന്ദ്യന്റും പിതാക്കന്മാരുടെ

തലവനും, ശ്രേഷ്ഠപിതാവും പരിശുദ്ധനുമായ കാതോലിക്ക്കോസ് - പാത്രിയർക്കീസ് മാർ സാബാറീശോയോട് ഞങ്ങൾ അഭ്യർത്ഥിച്ചു.

ഞങ്ങളോടൊപ്പം ഈ കൗൺസിലിൽ സന്നിഹിതരാകാൻ ചില അത്യവശ്യകാരണങ്ങൾ കൊണ്ട് കഴിയാതെ പോയ ഞങ്ങളുടെ സഹോദര മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്കും ബിഷപ്പന്മാർക്കും ഇതിന്റെ കോപ്പികൾ ഞങ്ങൾ അയച്ചു കൊടുത്തു. അവരും ഈ കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം അവരുടെ രൂപതകളിലും അജഗണത്തിന്റെ ഇടയിലും നടപ്പാക്കി ഇതം ഗീകരിച്ച് മുദ്രവെച്ചു. പിതാക്കന്മാരുടെ പിതാവും ഒന്നിച്ചു കൂടിയിരിക്കുന്ന മറ്റു മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും ബിഷപ്പന്മാരും കൂടി ദൈവഹിതാനുസൃതം കല്പിച്ച് നടപ്പാക്കിയവയെ എതിർക്കാൻ അവർ ആരെങ്കിലും മുതിർന്നാൽ, അവരെ ശപിച്ച്, അന്യരാക്കി, മുകളിൽ എഴുതിയവയെല്ലാം അംഗീകരിച്ചുറപ്പിക്കുന്നതുവരെ, എല്ലാ സഭാകൂട്ടായ് മുകളിൽ നിന്നും മുടക്കണം.

ബർ കൈതായ് എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന

എകാന്തവാസ സഹോദരരുടെ ധാരണയും ഉടമ്പടിയും

രാജാക്കന്മാരുടെ രാജാവു കരുണ നിറഞ്ഞ നാഥനും ഏനേക്കും കർത്താവും വിജയശ്രീലാളിതനും സ്വർഗീയ സഹായത്താൽ സംരക്ഷിതനും ആയ ഖുസ്രായുടെ വാഴ്ചയുടെ എട്ടാം വർഷം ആദാർ മാസത്തിൽ; നമ്മുടെ ഭാഗ്യവാനും വിശുദ്ധനുമായ പിതാവും വന്ദ്യനും ദൈവത്താൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവനും കാതോലിക്ക്കോസ് - പാത്രിയർക്കീസും ആയ മാർ സാബാറീശോയുടെ ഭരണകാലത്തു്; ആശ്രമാധ്യക്ഷന്മാരായ ബ്രീക്കീശോ, ആബാ എന്നിവരുടെ നാമത്തിലും അവരുടെ കൂടെയുള്ള സമൂഹം മുഴുവൻ്റെയും നാമത്തിലും; വൈദികരായ ആബോൻ, മത്തായി, യസൂബ്, ഡീക്കന്മാരായ യോഹന്നാൻ, മാർ ആബാ, സാബാറീശോ, യോഹന്നാൻ, യോഹന്നാൻ, സന്യാസികളായ അബ്രഹാം, പത്രോസ്, പുതിയ ആശ്രമം.

ബർ കൈതായ് ആശ്രമം എന്നിവിടങ്ങളിലെയും ആശ്രമത്തിനു ചുറ്റുമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലെയും സഹോദരന്മാരായ ഞങ്ങൾ ഇതു എഴുതിയുണ്ടാക്കുകയും ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ബുദ്ധിജീവികൾ സ്വതന്ത്രബുദ്ധിയാലാണ് നയിക്കപ്പെടേണ്ടതു്. സൃഷ്ടിയിൽ പൊതുവായും നിയമംവഴി പ്രത്യേകമായും പ്രകൃതിനാഥൻ കൃപയാൽ ഇതു് അവർക്കു നൽകിയിരിക്കുന്നു. വചനം ശ്രവിക്കുന്നവൻ മാത്രമാകാതെ പ്രവർത്തിക്കുവനാകുവാൻ തന്റെ സ്വന്തം ഇഷ്ടമനുസരിച്ച് തീരുമാനിക്കുന്നവനെ സംബന്ധിച്ച് ഇതു് ഏറെ ശരിയാണ്: "നിയമം കേൾക്കുന്നവരല്ല, അനുസരിക്കുന്നവരാണ് ദൈവസന്നിധിയിൽ നിതീകരിക്കപ്പെടുന്നതു് എന്ന് എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു" (റോമ. 2:13). തന്റെ സ്രഷ്ടാവിന്റെ ഹിതാനുസൃതം എല്ലാം ചെയ്തു പൂർത്തിയാക്കുവാനും, സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ എല്ലാം അറിഞ്ഞ നാഥന്റെ വാക്കുകൾക്കനുസൃതമായി ജീവൻ്റെയും പ്രകാശത്തിൻ്റെയും നാട്ടിലേക്കു നയിക്കുന്ന പാത വിവേകപൂർവ്വം മനസ്സിലാക്കുകയും ബുദ്ധിപൂർവ്വം പരിഗണിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതു് തിരിച്ചറിയലിൻ്റെ ലക്ഷണമാണ്. അവിടന്ന് അരുൾചെയ്തു: "നിയമത്തിൻ്റെ പൂർത്തീകരണവും കല്പനകളുടെ പൂർണ്ണതയും ഇതാണ്; ആത്മാർത്ഥമായുള്ള ദൈവസ്നേഹം; ശുദ്ധമായ മനസ്സോടുകൂടെയുള്ള മനുഷ്യസ്നേഹം" (മത്താ. 22:40). ഈ മാറ്റമില്ലാത്ത പരിധിക്കുള്ളിൽ ഒതുങ്ങാത്തവനും അടയ്ക്കപ്പെടാത്തവനുമായി നേരാം വണ്ണം ജീവിക്കുന്ന ബുദ്ധിജീവികളിൽ ആരും തന്നെല്ല. തങ്ങളുടെ ജീവിതരീതിയിൽ മാറ്റമില്ലാത്തവരെക്കാൾ കൂടുതലായി പുണ്യപൂർണ്ണതയ്ക്കായി ആഗ്രഹിക്കുകയും ബാഹ്യമായി അതു് പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെ സംബന്ധിച്ച് ഇതു് ഏറെ വാസ്തവമാണ്. കാരണം, നന്നായി ജീവിക്കുന്നവരെ വഴി തെറ്റിക്കാനായി ആദ്യശത്രുവും നമ്മുടെ പ്രകൃതിയുടെ എതിരാളിയുമായ പിശാച് കിണഞ്ഞു പരിശ്രമിക്കുന്നു. നവശിഷ്യരെയും പ്രബോധനത്തിൻ്റെ ആദ്യഘട്ടത്തിലുള്ളവരെയും മത്രമല്ല അവൻ വഴിതെറ്റിക്കാൻ ഉദ്യമിക്കുന്നതു്. അവർ അവരുടെ ദൈവികചിന്ത അവസാനിപ്പിച്ച് പ്രത്യംശ നശിക്കാൻ അവരെ അവൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങനെ അവർ

ലജ്ജിതരാകുകയും നാശത്തിൽ കലാശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കാരണം പിശാചിന്റെ സന്തോഷം ഇതിലാണുണ്ടായിരിക്കുന്നത്. ആധ്യാത്മിക ജീവിതത്തിൽ മുന്നേറിയവരെയും നശിപ്പിക്കാൻ അവൻ ശ്രമിക്കുന്നു. കർതൃവചനാനുസൃതം, സത്യനാമത്തിൽ അടിസ്ഥാനമുറപ്പിച്ചവരെ അകത്തുള്ളവരുടെ വഞ്ചനമൂലവും പുറത്തുള്ളവരുടെ ആരവാരം നിമിത്തവും വീഴിക്കാൻ അവൻ തന്ത്രങ്ങളൊരുക്കുന്നു. അവർക്കെതിരെ പിശാച് ഒരുക്കുന്ന കെണികൾ വഴി, അതായത്, മുറുമുറപ്പിലൂടെ, പരദൂഷണത്തിലൂടെ, ഇടർച്ച വരുത്തുന്ന ചെയ്തികളിലൂടെ, അവർ അവരുടെ ജീവിത രീതിയിൽ നിന്നു വീട്ട് മാനസ്സിക ധിക്കാരത്തിനു വിധേയരായി അവരുടെ ജീവിതം ഉപേക്ഷിക്കാൻ അവൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു.

ധിക്കാരം നിറഞ്ഞ ഈ കാലത്തു് നാമും നമ്മുടെ പാപത്തിൽ ആണ്. തന്റെ ഹിതം നിറവേറ്റുന്നവരിലൂടെ നമ്മുടെ സമൂഹങ്ങളോട് അതുപോലെ പ്രവർത്തിക്കാൻ അവിടുന്ന് തിരുമനസ്സായി. എന്നാൽ തന്റെ തിരുഹിതാനുസൃതം എല്ലാം പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ താൻ മനഞ്ഞുണ്ടാക്കിയതിനെ അവഗണിച്ചില്ല; പിന്നെയോ തന്റെ കരുണയാൽ തന്റെ പരിശുദ്ധിയുടെ ഉന്നതത്തിൽ നിന്നു്, അവരുടെ തന്ത്രങ്ങൾമൂലം നാം താണുപോയ അഗാധക്കുഴപ്പിയിൽ നിന്നു് നമ്മെ കോരിയെടുത്തു. നല്ലവനും കരുണാനിധിയും വിജയശ്രീലാളിതനും രാജാക്കന്മാരുടെ രാജാവും എന്നേക്കും കർത്താവുമായ ബുസ്രാ രാജാവിന്റെ മനസ്സു നാം ചോദിച്ചതിലും വിചാരിച്ചതിലും ഉപരിയായി അവിടുന്നു് തുറന്നു. അങ്ങനെ തന്റെ ദൈവത്വത്തിന്റെ ഹിതാനുസൃതം രാജാവു് സ്പഷ്ടമായി നമ്മുടെ സമൂഹത്തെ പറ്റി ഒരു കല്പന നൽകുവാൻ ദൈവം ഇടയാക്കി. അങ്ങനെ മുകളിൽ നിശ്ചയിച്ച സമയം മുതൽ നമ്മുടെ സമൂഹം നമ്മുടെ വന്ദ്യനും ശ്രേഷ്ഠനും കാരോലിക്കോസ് പാത്രീയർക്കിസുമായ മാർ സാബോറീശോയുടെയും, അരാമ്യൻ നഗരങ്ങളായ സെലൂഷ്യാ-സ്സെസീഫണിലെ പാത്രീയർക്കൽ സിംഹാസനത്തിന്റെയും ഭരണത്തിൻ കീഴിലായിരിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടു. അതുപോലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമികളുടെയും നിയമങ്ങളും കല്പനകളും അനു

സരിച്ചു് വ്യാപരിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം കല്പിച്ചു. ഞങ്ങളും ഞങ്ങൾക്കു പിറകേ ഈ ആശ്രമത്തിൽ ജീവിക്കുവാനിരിക്കുന്നവരും ഈ സിംഹാസനത്തിനു വിധേയരായിരിക്കും. ഞങ്ങളും ഞങ്ങളെപ്പോലെ ഞങ്ങളോടുകൂടി ഞങ്ങളെ അയച്ച എല്ലാ സമൂഹങ്ങളും ഇതിനു സമ്മതിക്കുന്നു.

എല്ലാവരിനും മുൻപ്, സംശയം കൂടാതെ സത്യവിശ്വാസം ഇപ്പോൾ വരെ മുറുകെപ്പിടിച്ചതുപോലെയും കാത്തുസൂക്ഷിച്ചതുപോലെയും ഇപ്പോഴും എന്നേക്കും ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളിലും ഞങ്ങളുടെ മനസ്സിലും, പിതാവു്, പുത്രൻ, പരിശുദ്ധാത്മാവു് എന്ന മഹനീയവും ആരാധ്യവുമായ ത്രിത്വത്തിലുള്ള സത്യവിശ്വാസം മുറുകെപ്പിടിക്കുന്നു. എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ, ദാവീദിന്റെ വംശത്തിൽ നിന്നു് ജീവദാതാവായ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിനു നമ്മുടെ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ ആദ്യഫലത്തെ സ്വീകരിച്ചു എന്നു് പൂർണ്ണമായി ഞങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുന്നു. പിതാവായ ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള ദൈവമായ, ഏകജാതനായ പുത്രനുമായുള്ള അഭേദ്യവും പൂർണ്ണവുമായ ഐക്യം അതിനു് ഉണ്ടായി എന്നു ഞങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുന്നു; പിതാക്കന്മാരുടെ ഭാഗ്യപ്പെട്ട സമൂഹം മുഴുവനോടും ഇക്കാര്യങ്ങളിൽ ഞങ്ങൾ യോജിക്കുന്നു; മേൽപറഞ്ഞ പാത്രീയാർക്കൽ സിംഹാസനത്തിനു വിധേയരായിരിക്കുന്ന പൗരസ്ത്യദേശത്തുള്ള സഭ മുഴുവനും ഇതോടു യോജിക്കുന്നു. അവരുടെ വിശ്വാസത്തിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു; വിശുദ്ധലിഖിതത്തെ ധ്യാനിക്കാൻ ഞങ്ങൾ ശ്രമിക്കുന്നു; അതുപോലെ സത്യപ്രബോധകരും പൗരസ്ത്യദേശത്തു് ഈ പാത്രീയാർക്കൽ സിംഹാസനത്തിനു വിധേയരായിട്ടുള്ളവരെല്ലാം സ്വീകരിച്ചു് അംഗീകരിക്കുന്നവരും നമ്മുടെ വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരുമായ ഭാഗ്യവാനായ മാർ തിയഡോറീന്റെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ എല്ലാ സഹപ്രവർത്തകരുടെയും കൃതികളും ഭാഷ്യങ്ങളും പ്രബോധനങ്ങളും ഞങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നു. അതോടുകൂടി, നാം ജീവിക്കുന്ന ഈ ജീവിത രീതിയിൽ പരിപൂർണ്ണരും ബഹുമാന്യരും ശ്രേഷ്ഠരുമായിത്തീർന്ന എല്ലാ പിതാക്കന്മാരെയും ഈജിപ്തിലെ പിതാക്കന്മാരെയും ഞങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ കഴിവനുസരിച്ചു്, രാവിലെയും വൈകിട്ടു്

മുള്ള പ്രാർത്ഥനാശുശ്രൂഷകളിലും രാപകലുള്ള യാമപ്രാർത്ഥനകളിലും ദാവീദിന്റെ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ ആലപിക്കുന്നതിലും മുഖ്യമന്ത്രപോലെ ഇപ്പോഴും ദാവീദിലും ഇടതടവില്ലാതെ തുടരുന്നതാണ്.

ഞങ്ങളുടെ ക്രമമനുസരിച്ചും ഞങ്ങളുടെ വാഗ്ദാനരീതി ആവശ്യപ്പെടുന്നതനുസരിച്ചും നിർമ്മലവും വിശുദ്ധവുമായ ഉപവാസത്തിലും ഞങ്ങൾ നിഷ്ഠയുള്ളവരായിരിക്കും; അതുപോലെ ഞങ്ങളുടെ അധ്യക്ഷന്മാരായി പരിശുദ്ധ പാത്രീയർക്കീസ് നിയമിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെ കല്പന കൂടാതെ, അനുവശ്യമായി ഞങ്ങളുടെ മുറികളിൽ നിന്നും താമസസ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും മാറി മറ്റൊരരിടത്തേക്ക് പോകാതിരിക്കാനും ഞങ്ങൾ കരുതലുള്ളവരായിരിക്കും. ഞങ്ങളുടെ അധ്യക്ഷന്മാർ സന്ദർശകരായി നിയമിച്ചു് അയച്ചിട്ടുള്ളവരൊഴികെ, ഞങ്ങൾക്കുമാർക്കും ഗ്രാമങ്ങളിലും നഗരങ്ങളിലും ഏകാന്തവാസികളായി മുറികളിൽ താമസിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരും കൂട്ടജീവിതക്കാരമായ താപസരുടെ വാസഗൃഹങ്ങളിലും പോകാൻ അനുവാദമില്ല. നമ്മുടെ രക്ഷകന്റെ പ്രഖ്യാപനമനുസരിച്ചു്, ഞങ്ങളുടെ കടങ്ങളുടെ പരിഹാരത്തിനും പാപങ്ങളുടെ മോചനത്തിനുമായി ഞങ്ങൾ എല്ലാ ദിവസവും വിശുദ്ധ രഹസ്യങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചു് പൂർത്തിയാക്കി സ്വീകരിക്കുന്നു. ഞായറാഴ്ചകളിലും വിശുദ്ധ പെരുന്നാളുകളിലും ഞങ്ങളെല്ലാവരും വാസസ്ഥലത്തു് ഒന്നിച്ചുകൂടി ദിവ്യ ശുശ്രൂഷയും തിരുലിഖിത വായനയും നടത്തുന്നു. സഭാക്രമമനുസരിച്ചു് ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിൽ ഞങ്ങൾ ആനന്ദം അനുഭവിക്കുന്നു. പിന്നീടു് ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ മുറികളിലേക്കു് തിരിച്ചുപോയി പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും പൂർണ്ണമനസ്സോടുംകൂടെ ഞങ്ങളുടെ വാക്കുകൊണ്ടും പ്രവൃത്തികൊണ്ടും ജീവിതരീതികൊണ്ടും എല്ലാവരുടെയും കർത്താവായ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നതിനും ഞങ്ങൾക്കും മറ്റുള്ളവർക്കും പ്രയോജനകരമായിത്തീരുന്നതിനും പരിശ്രമിക്കുന്നു.

സാത്താന്റെ പ്രവർത്തനത്താലോ, സ്വന്തം അജ്ഞതയാലോ, ഞങ്ങളിലാറെങ്കിലും ദൈവഭക്തിക്കോ സന്യാസത്തിനോ വിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതായി കണ്ടാൽ — അപ്രകാരം സംഭവിക്കാതിരിക്കട്ടെ. — അയാളെ ഞങ്ങൾ ശൂന്യപ്പെട്ടു്

എല്ലാ ശുദ്ധയോടും കൂടെ ഉപദേശിക്കും; ജീവദാതാവിന്റെ കല്പനാനുസൃതം സത്യപാതയിലേക്കു് അയാളെ ഞങ്ങൾ വീണ്ടെടുക്കും. ഇതു സംബന്ധിച്ചു് ഞങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന കല്പനയിതാണ്. എന്നാലയാൾ തിരുത്താതിരുന്നാൽ, അയാളെ ഞങ്ങൾ അപരിചിതനായി കരുതി ഞങ്ങളുടെ സമൂഹത്തിൽ നിന്നും വാസസ്ഥലത്തു നിന്നും അന്യനാക്കും. കല്പനാനുസൃതം അയാളെ ചുങ്കക്കാരനെപ്പോലെയും വിജാതീയനെപ്പോലെയും പരിഗണിക്കും. ഞങ്ങളുടെ പക്കലെത്തുന്നവരെ ഞങ്ങൾ ബഹുമാനിക്കുകയും സ്വാഗതം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. പാത്രീയർക്കീസിനോടു് ഞങ്ങൾ വാഗ്ദാനം ചെയ്തതുപോലെയും ഉടമ്പടി ഉണ്ടാക്കിയതുപോലെയും ബർക്കെതാ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന വാസസ്ഥലം ഞങ്ങൾ പണിതു് പൂർത്തിയാക്കി വീണ്ടെടുക്കുന്നതാണ്. എല്ലാക്കാര്യങ്ങളിലും ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കാൻ ഞങ്ങൾ പരിശ്രമിക്കുന്നു; ദൈവം അവരുംഗീകരിച്ചു് ദൈവഭയത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവർക്കു് പ്രയോജനകരമായിത്തീരട്ടെ. ദൈവസ്തുതിക്കായി മനുഷ്യരെ അതു് ഉത്തേജിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. ഞങ്ങളുടെമേലുള്ള ഒരു വിധിവാചകം കൂടി ചേർത്താണ് ഞങ്ങൾ ഇതു് ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു്: മുകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയ കാര്യങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഞങ്ങൾ ലംഘിക്കുകയോ പാത്രീയർക്കീസ് കല്പിക്കുന്നവയ്ക്കെതിരായി പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്താൽ, സഭയിൽ നിന്നും വിശുദ്ധ രഹസ്യങ്ങളിൽ നിന്നും എല്ലാ സഭാകൂട്ടായ്മകളിൽ നിന്നും സംസർഗത്തിൽ നിന്നും ഞങ്ങളെ തിരുത്തി പാത്രീയർക്കീസ് തിരികെ സ്വീകരിക്കുന്നതുവരെ ദൈവ വചനത്താൽ ഞങ്ങൾ മുടക്കപ്പെട്ടവരായിരിക്കും. ഞങ്ങളുടെ ഒപ്പുകൊണ്ടു് ഞങ്ങൾ ഇതിനു് മുദ്രവയ്ക്കുന്നു. ദൈവസ്നേഹിതരും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട മെത്രാന്മാരായ, ഷക്കാർഡ് മെത്രാൻ മാർ സൂറിൻ, ലാശോ മെത്രാൻ മാർ അബിശ്ഠ, തഹാൽ മെത്രാൻ മാർ കാശാ, ശേനാ മെത്രാൻ മാർ മീലീസ് എന്നിവരോടും ഞങ്ങൾ അപേക്ഷിച്ചു; അവരും തങ്ങളുടെ മുദ്രകൊണ്ടു് ഇവ ഉറപ്പിച്ചു.

ബർ കൈതായ് എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന താമസ സ്ഥലങ്ങളിലെ സന്യാസികൾക്ക് മാർ സാബാറീശോ കാരോലിനോസിന്റെ കത്ത്.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദാസനും ശുശ്രൂഷകനുമായ ബലഹീനനായ മാർ സാബാറീശോ, സഭാധികാരത്താലും രാജകീയ കല്പനയാലും പൈതൃകവാത്സല്യത്താലും, ദൈവിക തീർത്ഥയാത്ര എന്ന ബഹുമാന്യവും കാമ്യവുമായ നാമം സ്വമേധയാ, തെരഞ്ഞെടുത്തു തങ്ങളെത്തന്നെ വേർതിരിച്ചവർക്ക്, സങ്കടപൂർവ്വം എഴുതുന്നതും കാരുണ്യപൂർവ്വം തിരുത്തുന്നതും. ശിംഗാർ മലയ്ക്കുപുറം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ആശ്രമങ്ങളിലെയും സന്യാസഗൃഹങ്ങളിലെയും അധ്യക്ഷന്മാരും പ്രെസ്ബിറ്റർമാരുമായ ബ്രീക്കീശോ, ആബാ എന്നിവർ എഴുതിയ കാര്യങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചവർ നിമിത്തം അദ്ദേഹം സന്തോഷിക്കുകയും സഭാസംബന്ധമായ യോജിപ്പിനെ നമ്മുടെ കർത്താവിൽ സ്വാഗതം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. അവരോടുകൂടെയും അവരെപ്പോലെയും ആത്മീയ ശുശ്രൂഷയിൽ അധ്വാനിക്കുന്ന എല്ലാ ക്രിസ്തീയ സഹോദരന്മാരോടും കൂടെ ഹൃദയം നിറഞ്ഞ ആശംസകൾ!

ആരംഭം മുതലേ കൊലപാതകിയായിരുന്നവൻ തന്റെ കൗശലത്തിനു ചേർന്ന രീതിയിലുള്ള ഉപകരണങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് ദിവ്യമണവാളന്റെ തിരുരക്തത്താൽ രക്ഷിക്കപ്പെട്ട ദിവ്യമണവാട്ടിക്കൈതിരെ പ്രചരിപ്പിക്കുകയും പ്രയോഗിക്കുകയും ചെയ്തവ വിശുദ്ധ സഭയുടെ മഹനീയമായ പ്രവാചകഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഐക്യഗ്രന്ഥങ്ങളിലും രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ദുഷ്ടന്റെ പ്രതീകവും തിന്മപ്പെട്ടവന്റെ ക്ലായയുമായ ബാബിലോണിയക്കാർ കൊള്ളയടിച്ചുകൊണ്ട് ഭൂമിയിലെ വിശുദ്ധ ജറുസലേമിലൂടെ കടന്നു പോയതിനെപ്പറ്റി ആരാണ് കൈപ്പോടെ കരയാത്തതും അതിയായി ദുഃഖിക്കാത്തതും! അവളുടെ പ്രിയംകരനും വത്സലനുമായ പൗരന്മാർ നഷ്ടപ്പെട്ടെന്നും, മിശിഹായുടെ പ്രതീകമായ പൗരോഹിത്യം ശൂന്യമായെന്നും, അവളുടെ ഉത്സവങ്ങളും പെരുന്നാളുകളും അമാവാസി

കളും ശാബതുക്കളും അവസാനിച്ചെന്നും, അവളുടെ ബലികളും അപ്പണങ്ങളും നിന്നുപോയെന്നും, വിശുദ്ധ ആലയത്തിൽ ദൈവികശുശ്രൂഷ ഇല്ലാതായെന്നും, വിശുദ്ധ ആലയത്തിനുള്ളിൽ വച്ച് പ്രവാചകനും പുരോഹിതനും വധിക്കപ്പെട്ടെന്നും അവളുടെ ഏറ്റവും വത്സലരായ സന്താനങ്ങളെ കല്ലിലടിച്ചെന്നും, കന്യകകളെ അവമാനിച്ചെന്നും ഗർഭിണികളുടെ ഉദരം വാൾ കൊണ്ട് കത്തിപ്പിളർന്നെന്നും, “ബാബിലോണിയാക്കാരുടെ, മേലിൽ പണിയപ്പെടാത്തവണ്ണം ജറുസലേമിന്റെ അടിത്തറ ഇളക്കുവിൻ, പൊളിച്ചുമാറ്റുവിൻ” (സങ്കീ. 137:7) എന്ന് കൈയടിച്ചു ഡാൻസു ചെയ്തുകൊണ്ടും അവരുടെ അയൽക്കാരുടെയും ബന്ധുക്കളും, മത്സരക്കാരനായ പിശാചിന്റെ രഹസ്യം വഹിക്കുന്നവരുമായ ഏദോമ്യർ ബാബിലോണിയാക്കാരുടെ പഠത്തെന്നും ഭാഗ്യവാനായ ജാമീയാ കണ്ടപ്പോൾ അവൻ തന്റെ മനോനയനങ്ങളുയർത്തി, വിശുദ്ധ വായ് തുറന്ന് ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു; “ഞാൻ മലകളെ ദർശിച്ചു; അവ വിറച്ചു; ഉന്നതസ്ഥലങ്ങളോ നീങ്ങിപ്പോയി. ഞാൻ നോക്കി, ഇതാ, എല്ലാം പാഴായി” (ജറ. 4:24). അവൻ അവളെപ്രതി പ്രത്യേകിച്ച് ദിവ്യജ്ഞാനത്തിന്റെ പ്രതീകമായ പേടകം എടുത്തു കൊണ്ടു പോയതിനാൽ, വിലാപകാവ്യങ്ങളും ദുഃഖസൂചക കീർത്തനങ്ങളും രചിച്ചു. കേൾവിയില്ലാത്തതും സംസാരിക്കാത്തതുമായ സൃഷ്ടികളെ ആരാധിക്കുന്നവരും വഴിതെറ്റിപ്പോകുന്നവരുമായ ജനതകളുടെ സാധാരണ വസ്തുക്കൾ പോലെ അതും അടിമത്തത്തിലേക്കുനയിക്കപ്പെട്ടു. അവൻ ആശ്ചര്യപൂർവ്വം പറഞ്ഞു; എന്റെ തലമുഴുവൻ ജലവും എന്റെ കണ്ണുകൾ കണ്ണീരിന്റെ ഉറവയും ആയിരുന്നെങ്കിൽ; എന്റെ ജനത്തിന്റെ പുത്രിയുടെ വലിയ തകർച്ചയെക്കുറിച്ചും ദൈവകല്പന നിന്ദിക്കപ്പെട്ടതിനെക്കുറിച്ചും കർതൃസാന്നിധ്യം അവളിൽ നിന്നുടുക്കപ്പെട്ടതിനെക്കുറിച്ചും പ്രവാചകർഗനം മറയ്ക്കപ്പെട്ടതിനെക്കുറിച്ചും സ്വസ്തീയ സ്വരങ്ങൾ നിർത്തലാക്കപ്പെട്ടതിനെക്കുറിച്ചും ദൈവികമായ ക്ഷമ വളരെ അകലത്തായതിനെക്കുറിച്ചും ഞാൻ ഇടവിടാതെ രാപകൽ കരഞ്ഞു. (ജറ. 9:1).

ഔതീകവും കാലികവുമായ ആ കാര്യങ്ങളെപ്രതി അക്കാലത്തു പ്രവാചകൻ കൈപ്പോടെ കരയുകയും ലോകത്തിൽ

നിന്നും അവയുടെ ഓർമ്മ മാഞ്ഞുപോകാതിരിക്കാനും, എല്ലാവർക്കും പൊതുവായ ഒരു താക്കീതായിരിക്കാനും, എല്ലാവരും തിന്മയെ വിട്ടുപോകാനും നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം അടുത്തുവരാനും നല്ലതും പൂർണ്ണവുമായ എല്ലാക്കാര്യങ്ങളും കർത്താവായ ദൈവത്തിന്റെ ഉപയോഗാർത്ഥം വിശുദ്ധവും പാവനവുമായ ഉപകരണമായിത്തീരുന്നവാനും വേണ്ടി വാണിരിക്കുന്ന തലമുറകൾക്കും രാജ്യങ്ങൾക്കും ഗോത്രങ്ങൾക്കുമായി അവ ഏഴുതിവയ്ക്കുകയും ചെയ്തുവെങ്കിൽ നിത്യനായ ദൈവപുത്രന്റെ പാവനവും പരിശുദ്ധവുമായ അധരങ്ങളിൽ നിന്നും കർത്തവ്യങ്ങളും ശ്രദ്ധിക്കുകയും പവിത്രീകരിക്കുന്നതും വിശുദ്ധവുമായ സ്നാനത്താൽ ശരീരത്തോടു കൂടി വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയും സ്വർഗ്ഗീയ രാജാവിന്റെ അവാച്യവും വിശുദ്ധവുമായ രഹസ്യങ്ങളിൽ സത്തുഷ്ടരാകുകയും ചെയ്തു അനുഗ്രഹവും ശരീരരഹിതവുമായ ആത്മാവ് എത്രമാത്രം ഉച്ചത്തിൽ നിലവിലിരിക്കുകയും കൈപ്പോടെ കരയുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്; മനുഷ്യകലത്തോടുള്ള മഹാനുസ്സേഹത്താൽ സ്വർഗ്ഗീയരാജാവ്, നമ്മുടെ രക്ഷയെ പ്രതി കഷ്ടതയ്ക്കും മരണത്തിനുമായി സ്വയം കയ്യാളിച്ചു. അവിടുന്ന് തന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: "ആരെങ്കിലും എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഈ ചെറിയവരിൽ ഒരുത്തൻ ഇടർച്ച വരുത്തിയാൽ, അവൻ ജനിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ അവൻ നന്നായിരുന്നു". വീണ്ടും, 'അവന്റെ കഴുത്തിൽ കഴുതയുടെ തിരികല്പ്' കെട്ടി സമുദ്രത്തിന്റെ ആഴത്തിൽ എറിയപ്പെടുന്നതാണ് നല്ലത്' (മത്താ. 18 : 6).

വിജനപ്രദേശം വിശുദ്ധിയോ ദൈവമനുഷ്യരെ യോ ഉല്ലാഭിപ്പിക്കുന്നില്ല; മരുഭൂമി ദൈവിക വെളിപാടുകളിൽ സന്തോഷിക്കുന്നില്ല; വസ്തുവകകൾ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ആധ്യാത്മിക കാര്യങ്ങളിൽ ആർക്കും ഭാഗഭാഗിത്വം കിട്ടുന്നില്ല. ദൈവികമായ സംസർഗത്തിൽ ആത്മാവ് ശരീരവുമായി യോജിക്കുമ്പോഴേ വിജനപ്രദേശം വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നുള്ളു; മനസ്സ് മത്തു പിടിച്ച മട്ടിൽ ദൈവികവ്യാപാരങ്ങളുമായി കൂടിക്കഴങ്ങിത്തീരുന്നാലെ മഹനീയ വെളിപാടുകൾക്ക് മരുഭൂമിയോഗ്യമാകൂ. "ഞങ്ങൾക്കൊന്നുമില്ലെങ്കിലും എല്ലാം ഉള്ളവരെപ്പോലെയാണ്" എന്ന ഔദ്യോഗിക വചനമനുസരിച്ച്

(1കൊറി. 6:10) സത്യമായും സ്വയം ദരിദ്രരാകുന്നവരെയാണ് ദാരിദ്ര്യം സമ്പന്നരാക്കുന്നത്. അപ്പോൾ ഏകാന്തത ആരേണിയുമായിരിക്കും; സ്വയംനിഗ്രഹം ശ്രേഷ്ഠമായിരിക്കും. ഇളകി മറിയുന്നതും വ്യാമോഹിപ്പിക്കുന്നതുമായ ഈ ലോകത്തിന്റെ പോരാട്ടങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള യഥാർത്ഥമായ വേർപാടിൽ ആരാണ് ആശ്ചര്യഭരിതരാകാത്തത്? എന്നാൽ എല്ലാവരിലും വിജ്ഞാനിയും ഭാഗ്യവാനുമായ പൗലോസ് ഇപ്രകാരം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി പറയുന്നു: "താനർപ്പിക്കുന്നതിലൂടെ തന്നെ തന്നെ വിധിക്കാത്തവൻ ഭാഗ്യവാൻ" (റോമ. 14:22). പ്രത്യേകിച്ചു, യൂദരുടെ മഹാപുരോഹിതനും ഭാഗ്യവാനുമായ ഓനിയോസിന്റെ വാക്കുകൾ അനുസ്മരിച്ചാൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇത് വാസ്തവമാണ്. പുറജാതിക്കാരനും വ്യഭിചാരിയും ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിലെ നിക്ഷേപങ്ങൾ കവർച്ച ചെയ്യാൻ മുതിർന്നവനുമായ ഹെലിയോദോറസിന്റെ മഹാധീകാരം സംബന്ധിച്ചുള്ള ദൈവിക വെളിപാടുകൾക്ക് അദ്ദേഹം അഹ്നായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അശ്ശിരകളെ ദർശിച്ചു. അവ ശക്തിയായി തൊഴിച്ചുകൊണ്ട് അവരെ കളമ്പിനടിയിലിട്ടു ചവുട്ടിത്തരിച്ചു. സ്വർണ്ണ ഭണ്ഡുകൾകൊണ്ട് കഠിനമായി അവർ മർദ്ദിക്കപ്പെട്ടു. വീണ്ടും, അനീതിയും ഭ്രഷ്ടതയും നിറഞ്ഞ വിശുദ്ധ നഗരത്തെ അവൻ ദർശിച്ചു. അപ്പോൾ അവൻ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: നിഷ്ഠൂരതയും നിരുപദ്രവകാരിയുമായ മാട്രാവിന്റേതുപോലെ വേഗതയുള്ള ചിറകുകൾ എന്നിങ്ങനെയിരുന്നെങ്കിൽ! എങ്കിൽ കലഹത്തിന്റെയും ന്യായവിധിയുടെയും അധിപയും, പ്രവാചകരെ കൊല്ലുകയും നീതിമാന്മാരെ കല്ലെറിയുകയും ചെയ്യുന്ന ജറുസലേമിൽ നിന്നും പറന്നുയർന്ന് വിജനസ്ഥലത്തെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന പ്രാവീണെപ്പോലെ നിജ്ജന മരുഭൂമിയിൽ ഞാൻ വസിക്കുമായിരുന്നു.

എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ സന്യാസികൾക്കും ഏകാന്തവാസിക്കൾക്കുമെന്നതു പോലെ, എല്ലാ ജീവജാലങ്ങൾക്കും സ്വാഭാവിക നിയമങ്ങളും ആചാരങ്ങളുമുണ്ട്. വന്യ മൃഗങ്ങൾക്കും വളർത്തുമൃഗങ്ങൾക്കും ആകാശപ്പറവകൾക്കുമുണ്ട്—പ്രവാചകാധരങ്ങളിൽ നിന്നു നാം ഗ്രഹിക്കുന്നതുപോലെ, "കാള തന്റെ ഉടമസ്ഥനെ അറിയുന്നു; കഴുത തന്റെ

ഉടമസ്ഥന്റെ പുൽത്തൊട്ടിയും തൊഴുത്തും;'' "മാടപ്രാവ് കൊറിയും മീവൽപക്ഷി അതിന്റെ വരവിന്റെ സമയവും പാലിക്കുന്നു'' (ജറ.8:7). അവ ഒരിക്കലും ഒന്നും മാറിമറിക്കുന്നില്ല. വിജ്ഞാനം തന്നെയായ നിർമ്മാതാവ് ബുദ്ധിപൂർവ്വം നടപ്പാക്കിയിരിക്കുന്നതൊന്നും മാറുന്നില്ല. "ഉറവിടെ അന്നു കരിച്ചു അതിന്റെ വഴികളിൽ നിന്നു പഠിക്കുക; അതുവിതയ്ക്കുന്നില്ല; കൊയ്യുന്നുമില്ല. വേനൽക്കാലത്തു അതിന്റെ ആഹാരം തയ്യാറാകുന്നു; കൊയ്തുകാലത്തു അതു ആഹാരം കരുതിവയ്ക്കുന്നു'' എന്ന് ജ്ഞാനി പറഞ്ഞതു പോലെയാണിതു (സുഭാ. 6:6.8). ദൈവികകാര്യങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥജ്ഞാനം സ്വീകരിക്കുന്നവർ ജീവദായകമായ നിയമമില്ലാതെയും, പ്രയോജനപ്രദമായ കല്പനകൾ കൂടാതെയും കഴിയാതിരിക്കാൻ അവരെ ഉചിതമായും പ്രയോജനകരമായും പ്രബോധിപ്പിക്കുകയും ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതു ബുദ്ധിയും വിവേകവും ഉള്ള മനുഷ്യരായ നമുക്ക് നല്ലതാണെന്ന് നമുക്ക് തോന്നി. "കർത്താവേ, നീ മാത്രം നിയമരഹിതനാകുന്നു'' എന്ന് പ്രവാചകാധരം പ്രഘോഷിച്ചതുപോലെ, ഒരുവൻ മാത്രമേ നിയമമില്ലാത്തവനായിട്ടുള്ളൂ. കാരണം, ഇളകിപ്പോകാതിരിക്കാൻ, ആകാശങ്ങൾക്കും ഒരു നിയമമുണ്ട്; സൂര്യനും ചന്ദ്രനും നക്ഷത്രങ്ങൾക്കും അവയുടെ ചംക്രമണപഥങ്ങളുണ്ട്; "ചന്ദ്രൻ സമയങ്ങളെ നിശ്ചയിക്കുന്നു; സൂര്യൻ തന്റെ ഉദയസമയമറിയുന്നു'' (സങ്കീ. 104:19). —കാറ്റിനു ഇളംകാറ്റിന്റെ ചലനങ്ങളുണ്ട്; ഭൂമിക്കും, വളരുന്ന വസ്തുക്കളുടെ ചലനമുണ്ട്; കടലിലെ മത്സ്യങ്ങൾക്കും ഈജന്തുക്കൾക്കും അവയുടെ നിയമങ്ങളും പതിവായ സഞ്ചാരപഥങ്ങളുമുണ്ട്. വിവരിക്കേണ്ടയാവശ്യമില്ലാത്ത ബാക്കിയെല്ലാറ്റിനുമുണ്ട് നിയമങ്ങളും.

മറിച്ചു പെരുമാറുന്ന ചില സഹോദരന്മാരുടെന്ന് വിശ്വസനീയരായ വ്യക്തികൾ ഞങ്ങളെ അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ അധ്യക്ഷന്മാർക്കു വിധേയമായി കല്പനകൾ അനുസരിച്ച് ജീവിക്കാൻ അവർ കൂട്ടാക്കുന്നില്ല. തങ്ങൾക്കിഷ്ടമുള്ള പോലെ പ്രവർത്തിച്ച് തങ്ങളുടെ നിയമമനുസരിച്ച് വ്യാപരിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ മുറികളിൽ നിന്നു മറ്റൊരാൾക്കേക്കാൾ മാറ്റുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ, സമൂഹത്തിന്റെ അധ്യക്ഷന്റെ അറിവു കൂടാതെ

ഇറങ്ങിപ്പോയി തങ്ങൾക്കിഷ്ടമുള്ളിടത്തു പുറംകൊടുക്കുന്നു. ഇതു ശരിയല്ല; ഇതു സന്യാസികൾക്കും ഏകാന്തവാസികൾക്കും മാത്രമല്ല, ഈ ലോകത്തിൽ കഴിയുന്ന ഏല്ലാവർക്കും ബാധകമാണ്; കാരണം, ശിരസ്സു ജീവൻ പകരുന്നില്ലെങ്കിൽ ശരീരത്തിനെങ്ങനെ ജീവിക്കാനാവും? ഇപ്പോൾ മരുഭൂമിയിലുള്ള മൂന്നു സമൂഹങ്ങളും — അതായതു, പുതിയ ആശ്രമം, ബേത് കൈതായ് ആശ്രമം, ആ ആശ്രമത്തിന്റെ കീഴിലുള്ള സമൂഹം, അവിടെവന്ന് മലയിലോ, മരുഭൂമിയിലോ താമസിക്കുന്ന സഭയുടെ വിശ്വാസമുള്ള മറ്റുള്ളവർ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവയും. ബ്രിട്ടീഷ് ശോയുടെയും ആബായുടെയും നേതൃത്വത്തിൻ കീഴിൽ വരണം എന്നുള്ളതാണ് ഈ കാര്യങ്ങൾ കേട്ടപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കു തോന്നിയതു. അവർ അവിടെ അവരുടെ പാർപ്പിടങ്ങളിൽ പാർക്കുന്നിടത്തോളം കാലം അധ്യക്ഷന്റെ അറിവും കല്പനയും കൂടാതെ മറ്റൊരാൾക്കേക്കാൾ മാറിപ്പോകാനോ, ഗ്രാമങ്ങളിലേക്കോ പട്ടണങ്ങളിലേക്കോ പോകാനോ ആശംസകളും ആശീർവാദങ്ങളും അയയ്ക്കാനോ അവർക്കനുവാദമില്ല. "ഞങ്ങൾ പൗരസ്ത്യ സഭയുടെ പാത്രീയർക്കായി ഹാസനത്തിൻ കീഴിലും പാത്രീയർക്കീസ് കരുണാപൂർവ്വം കല്പിക്കുന്നതിന്റെ കീഴിലും ആയിരുന്നുവെങ്കിലും; ഈ കല്പനയോട് ഞങ്ങളും യോജിക്കുകയും ഇതംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; ഇതു ഇപ്രകാരമായിരിക്കണം എന്ന് നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു'' എന്ന് രാജാക്കന്മാരുടെ രാജാവിനു നിങ്ങൾ ഉറപ്പാകാത്തതാണല്ലോ. തന്നെ സാരണം, അവിടുത്തെ പ്രോവിൻസിലെയോ മറ്റ് പ്രോവിൻസുകളിലെയോ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്കോ മെത്രാന്മാർക്കോ ഈ രാജകീയവും പാത്രീയർക്കലുമായ കല്പന ലംഘിക്കാൻ അനുവാദമില്ല. അതുപോലെ അനേകരുടെ അനുസരണത്തു ഇളക്കവും കല്പനയും ഉണ്ടാക്കിയ ആ ദുഷിച്ച മനുഷ്യർക്കും അനുവാദമില്ല.

എന്നാൽ മെത്രാന്മാരോടും ആർച്ചുബിഷപ്പുമാരോടും വിശ്വാസികളോടും പുറത്തുള്ളവരോടും ഞാൻ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: ഇക്കാലത്തിനു മുൻപു സാത്താന്റെ സ്വാധീനത്താൽ സംഭവിച്ച കാര്യങ്ങളും കരുതലില്ലാത്ത മനുഷ്യർ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളും പോലെ ഒന്നും മേലിൽ നിങ്ങളുടെ

മാർ ഗ്രിഗറിയുടെ സിനഡ് (605)

വീണ്ടും, പാത്രിയർക്കീസ് ഗ്രിഗറിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിനു വന്നെത്തിയ മെത്രാന്മാരുംകൂടി തയ്യാറാക്കിയ സിനഡിക്കൽ കാനോനുകൾ.

സ്വർഗ്ഗീയ സഹായത്താൽ കാത്തു പരിപാലിക്കപ്പെട്ട് സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവനും ശക്തനും മനുഷ്യസ്നേഹിയും നല്ലവനും ദയാലുവുമായ നാഥനും രാജാക്കന്മാരുടെ രാജാവുമായ ഖസ്രായുടെ പതിനഞ്ചാം വർഷത്തിൽ, നീസാൻമാസത്തിൽ; കാതോലിക്കോസ് പാത്രിയർക്കീസും ശ്രേഷ്ഠനും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട വിശുദ്ധനുമായ മാർ സാബാറീശോയുടെ വിധേയത്തിനു ശേഷം; നമ്മുടെ രക്ഷകനും കർത്താവും സജീവദൈവത്തിന്റെ പുത്രനും, തന്റെ ജീവദായകമായ സുവിശേഷത്തിൽ ശിഷ്യർക്കും അവരിലൂടെ ഈ ജീവദായകമായ പ്രബോധനത്തിനു വിധേയരാകാനുള്ളവർക്കും 'ഞാനോ ഇതാ ലോകാവസാനംവരെ നിങ്ങളോടുകൂടെയുണ്ടു്' എന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്തവനും, ഈ വാഗ്ദാനമനുസരിച്ച് എല്ലാ തലമുറകളിലും ഈ കാലത്തുമുള്ള വിശുദ്ധ സഭയ്ക്ക് തന്റെ കൃപയെ വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന യേശുക്രിസ്തുവിന്; വിജയശ്രീലാളിതനും, രാജാക്കന്മാരുടെ രാജാവുമായ നമ്മുടെ കരുണ നിറഞ്ഞ നാഥനെ നമ്മുടെ നേർക്കു് തനിക്കുള്ള ശ്രദ്ധാപൂർവകമായ പരിപാലനനയുടെ മഹത്വത്തിന്റെ മധ്യവർത്തിയായി ആക്കിയിരിക്കുന്നു. മുൻപൊരിക്കലും സംഭവിക്കാത്ത രീതിയിൽ, നവീനവും അതുതാവഹവുമായ കാര്യങ്ങൾ നമ്മുടെ ജനത്തിനുവേണ്ടി അവൻ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. കാരണം, എല്ലാ നാടുകളിലുമുള്ള സഭാധ്യക്ഷന്മാരും പിതാക്കന്മാരുമായ മെത്രാന്മാരിൽ ദൂരെയുള്ളവർ രാജഭണ്ഡാരച്ചെലവിൽ രാജകീയ മൃഗത്തിന്മേൽ കയറി

രാജാക്കന്മാരുടെ രാജാവിന്റെ വന്ദ്യഗോറികളെത്തന്നെമെന്നും അടുത്തുള്ളവർ വേഗത്തിൽ രാജകൊട്ടാരത്തിലെത്തണമെന്നും അവർ വന്നു് കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്കുവേണ്ടി ഒരു തലവനെ തെരഞ്ഞെടുക്കണമെന്നും കല്പിച്ചു. പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിലെ നമ്മുടെ കർത്താവിശ്വാമിശിഹായുടെ എല്ലാ പള്ളികളുടെയും വിശുദ്ധ സ്ഥലങ്ങളുടെയും നിരകളുടെയും ഭരണം ഈ അധ്യക്ഷനാണു്.

സാമ്രാജ്യങ്ങളുടെ രാണിയായ ഈ മഹനീയ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അധികാരത്തിൻ കീഴിലുള്ള ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധ സഭകളെ പരിപാലിക്കുവാൻ കൃപയാൽ യോഗ്യരായി കരുതപ്പെട്ട ഞങ്ങൾ ഇതറിഞ്ഞപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ വായിൽ ചിരിയും നാവിൽ സ്തുതിയും നിറഞ്ഞു; ശാശ്വതാധികാരവും നിത്യരാജ്യവുമുള്ള ഉന്നതനാഥനു് ഞങ്ങൾ നന്ദിപറഞ്ഞു. ശക്തനും, ആധിപത്യമുള്ളവനും, നമ്മുടെ വിജയശ്രീലാളിതനായ നാഥനുമായ രാജാക്കന്മാരുടെ രാജാവിന്റെ മനോഹരണം കൊണ്ടു് അവിടുത്തെ നല്ല പരിപാലനയും ശ്രേഷ്ഠമായ മേൽനോട്ടവും നമുക്കു ലഭിച്ചതിനാലാണു് നാം നന്ദിപറയുന്നതു്. കൃപയാൽ ഞങ്ങളുടെ അജപാലക ശ്രേഷ്ഠസ്തു് ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന രൂപതകളിൽ നിന്നു് രാജ്യത്തിന്റെ വന്ദ്യവും മഹനീയവുമായ പടിവാതില്ല് രാജാവിന്റെ ദയാമന്ദ്രണമായ കല്പനയാൽ, ഞങ്ങൾ എത്തിച്ചേർന്നു.

ഞങ്ങളുടെ രൂപതകളിൽ നിന്നു് ഞങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചു കൊണ്ടു വന്നതു് ശ്രേഷ്ഠവും ഉന്നതവുമായ കാര്യമാണു്. എന്നാൽ ഞങ്ങൾക്കും നാനാജാതിമതസ്ഥരായി ഈ രാജ്യത്തെ എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും അത്യന്തശ്രദ്ധയോടെ തോന്നിയ ഒന്നുണ്ടു്: കർത്താവിന്റെ ഈ മഹനീയ ജോലിക്കുവേണ്ടി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടാനുള്ള വ്യക്തിയുടെ ഇലക്ഷൻ ശ്രേഷ്ഠമായ ഒരു ദൗത്യ സംഘത്തെ രാജാവിന്റെ ഏറ്റവും നിസ്സാര പ്രജകളായ ഞങ്ങളുടെ പക്കലേക്കു് ദയാപൂർവ്വം അവിടുന്ന് അയച്ചുതന്നു; മാൻഷിക മുൻവിധികളൊന്നും കൂടാതെ, ദൈവഭവനത്തിലെ അംഗങ്ങൾക്കുചിതമംവിധം, വിശ്വസ്തനും, വിജ്ഞാനിയും എല്ലാത്തരം ശ്രേഷ്ഠഗുണങ്ങളാലും അലംകൃതനുമായ ഒരാളെ അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനത്തു നില്ക്കുന്നതിനും, സഭയിലെ വിവിധ ഗണങ്ങളെ ഭരിക്കുന്ന അധ്യക്ഷനു് യോജിച്ചരീതിയിൽ ബുദ്ധി

പൂർവ്വം. ഞങ്ങളെ നയിക്കുന്നതിനും തലവനായി തെരഞ്ഞെടുക്കണം എന്നു് അദ്ദേഹം കല്പിച്ചു.

പിന്നീട്, നമ്മുടെ കർത്താവും ജീവദാതാവുമായ യേശു മിശിഹാ മനുഷ്യരുടെ എല്ലാ ചിന്തകൾക്കും ധാരണകൾക്കും ഉപരിസ്ഥമായ രീതിയിൽ തന്റെ നിഗൂഢ പ്രവർത്തനം വഴി പ്രവർത്തിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഞങ്ങളെല്ലാവരുടെയും വിചിന്തനങ്ങളിൽ അവിടുന്ന് കാരണപൂർവ്വം ഞങ്ങളോടു പെരുമാറി, അതേസമയം രാജാക്കന്മാരുടെ രാജാവായ ഖുസ്രായുടെ മനസ്സിൽ അവിടുന്ന് വിത്തുവിതച്ചു. രാജകല്പനയാൽ, വന്ദ്യനും വിശുദ്ധനും, ഉത്തമമായി കാര്യഗ്രഹണശേഷിയുള്ളവനും, ദിവ്യപാതകളിൽ മഹനീയനും, മല്ലാനും ദിവ്യഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ഭാഷ്യകാരനുമായ മാർ ഗ്രിഗറിയെ ഞങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുത്തു. ദൈവകൃപയാൽ യൗവനം മുതൽ വാർദ്ധക്യം വരെ ദൈവിക ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പ്രബോധനത്തിൽ പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെട്ടവനും ആദ്ധ്യാത്മിക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പഠിച്ച് ധ്യാനിച്ചിരുന്നവനുമായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തെ ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ അധ്യക്ഷനായി വാഴിച്ചു. തന്റെ ദിവ്യപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കനുസൃതമായ സൽഫലങ്ങളാകുന്ന ശ്രദ്ധകൊണ്ടും മഹനീയതകൊണ്ടും ദൈവിക പ്രബോധനമാകുന്ന നല്ല വിത്തു് നാട്ടിൽ മുളച്ചു വരുവാൻ അദ്ദേഹം ഇടയാക്കി; കാരണം; അദ്ദേഹം ദൈവിക കാര്യങ്ങൾ ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. സത്യവിശ്വാസത്തിലും തന്റെ ദൈവികമായ ജീവിതശൈലിയുടെ പ്രകാശത്തിലും ഔന്നത്യത്തിലും അദ്ദേഹം നല്ലൊരധ്യാപകനായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ പിതാവും, ഞങ്ങളെല്ലാവരുടെയും തലവനും കാതോലിക്കോസ്-പാത്രീയർക്കീ സുമായ ഗ്രിഗറി നേതൃസ്ഥാനത്തുവന്ന ഉടൻതന്നെ, തന്റെ സ്ഥാനത്തിനു് അനുയോജ്യമായ ശ്രദ്ധയോടും ഉണർവോടും കരുതലോടും കൂടെ സഭാവിശ്വാസം സംബന്ധിച്ച് തന്റെ പ്രസംഗത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കു വ്യക്തമാക്കിത്തന്നു. ഞങ്ങളുടെ ജീവന്റെ ആരംഭവും നമ്മുടെ നന്മകളുടെ കാരണവും എന്താണെന്നു വെളിവാക്കിത്തന്നു. അതു് വിശുദ്ധമായും അചഞ്ചലമായും സംരക്ഷിക്കണമെന്നും അതേപ്പറ്റി ധ്യാനിക്കണമെന്നും ഉപദേശിച്ചു. അദ്ദേഹം ഞങ്ങളെല്ലാവരെയും ഉപദേശിക്കുകയും പ്രബോധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ട് അതു് ആദ്യമായിത്തന്നെ സഭാഫലങ്ങൾ ഉളവാക്കി. ഞങ്ങളുടെ

മേലുള്ള അജപാലനത്തിന്റെയും നേതൃത്വത്തിന്റെയും ആരംഭത്തിൽ തന്നെ സമ്മാനങ്ങൾക്കും ആനുകൂല്യങ്ങൾക്കും പകരമായി ഇതു് അദ്ദേഹം ഞങ്ങൾക്കു നൽകി.

ഞങ്ങളെല്ലാവരും ഏകമനസ്സോടും ഏകആത്മാവോടും അദ്ദേഹവുമായി ഐക്യത്തിലും യോജിപ്പിലും ഒന്നിച്ചു ചേർന്നു. പ്രധാന സഭകളിലെ ചിട്ടയും ക്രമവും അനുസരിച്ച്, നിഖ്യാപട്ടണത്തിൽ ഒന്നിച്ചു കൂടിയ 318 വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരുടേ അനുസരിച്ച്, ഞങ്ങളുടെ സമ്മതം ഈ എഴുത്തിൽ ഞങ്ങൾ എഴുതിവെച്ചു. ദൈവിക വചനങ്ങളുടെയും വിശുദ്ധ ലിഖിതങ്ങളുടെയും ശരിയായ അംശമാണ് അതിൽ കാണുക. അതു് നമ്മുടെ വിശുദ്ധ മാമോദീസായും നമ്മുടെ പ്രബോധനവുമായി ഒത്തുപോകുന്നു. എല്ലാ പാഷണ്ഡകളുടെയും നിർമാർജനത്തിനു വേണ്ടി പരിശുദ്ധാത്മപ്രവർത്തനത്താൽ, ഭാഗ്യസ്മരണാർഹനും ദൈവസ്നേഹിതനും വിശ്വസ്തരാജാവുമായ കോൺസ്റ്റന്റൈൻ ക്സെൻറർ കാലത്തു് നടപ്പാക്കിയതാണതു്. പരിശുദ്ധാത്മാവിനെതിരെ ദൂഷണം പറഞ്ഞവരിൽ നിന്നുടലെടുത്ത പാഷണ്ഡതയ്ക്കെതിരെ വിശ്വസ്തരാജാവുമായ തിയഡോഷ്യസിന്റെ കാലത്തു് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ കൂടിയ നമ്മുടെ 150 പിതാക്കന്മാർ കൂട്ടിച്ചേർത്ത ഉചിതമായ സംഗതികളും അതിൽപ്പെടുന്നു. നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുകയും നമുക്കു കാണിച്ചു തരുകയും ചെയ്തു. വിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിലും നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ജഡത്തിലെ വ്യാപാരത്തിലുള്ള രഹസ്യങ്ങളിലും ഞങ്ങൾക്കു് ഏകമനസ്സും ഏകവിശ്വാസവുമാണെന്നു് ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയും അംഗീകരിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇതാണ് ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം: നിത്യയാഥാർത്ഥ്യം, എല്ലാ സൃഷ്ടികളുടെയും സ്രഷ്ടാവു്, എല്ലാറ്റിന്റെയും കാരണം, അനാദ്യന്തൻ, അനന്തമായി എന്നും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവൻ, ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള മാറ്റത്തിന്റെയോ വ്യതിയാനത്തിന്റെയോ വികാരത്തിന്റെയോ അതിർത്തിക്കും തടസ്സങ്ങൾക്കും അപ്പുറത്തുള്ളവനായി ഏക ദൈവസ്വഭാവമേയുള്ള അവനെ ആരും ഭരിച്ചിട്ടില്ല; ഒന്നും അവിടുത്തെ കീഴ്പ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. അവിടുന്ന് എല്ലാറ്റിനെയും പിടിച്ചിരിക്കുന്നു,

എല്ലാറ്റിനെയും നിയന്ത്രിക്കുന്നു. അവിടുന്നു ആദിയും അന്ത്യവുമാണ്. നമ്മുടെ നവീകരണത്തെ സംബന്ധിച്ച് പഴയ നിയമത്തിൽ പ്രവാചകരിലൂടെയും പുതിയ നിയമത്തിൽ തന്റെ പ്രിയപുത്രൻ വഴി ശ്രീഹന്മാരിലൂടെയും അവിടുന്നു വെളിപ്പെടുത്തി. അവനെ അവിടുന്നു എല്ലാറ്റിന്റെയും അവകാശിയായി നിയമിച്ചു. അവനിലൂടെ ആരംഭിച്ചാത്തതും മാറ്റമില്ലാത്തതും അഗ്രാഹ്യ ദൈവത്വവും ഏക നിത്യസ്വഭാവമായ തന്റെ ക്നോമാകളുടെ ത്രിത്വത്തെ അവിടുന്നു വ്യക്തമാക്കി; പിതാവ്, പുത്രൻ, പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്നീ മൂന്നു ക്നോമാകളായി അത് അറിയപ്പെടുന്നു. അവിടുന്നു നമ്മിൽ നിന്നുള്ള ആദ്യഫലം വഴി നമ്മുടെ വർഗ്ഗത്തിന് വിട്ടുതലും നവീകരണവും നൽകി. കാരണം, ശ്ലൈഹികവചനമനുസരിച്ച്, ദൈവത്തിന്റെ രൂപം ദാസന്റെ രൂപം എടുത്തു. അതിൽ നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള മഹോന്നത വ്യാപാരം അവിടുന്നു പൂർണ്ണമാക്കി, പൂർത്തിയാക്കി. ദാസന്റെ രൂപത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ രൂപം ആയ നമ്മുടെ കർത്താവേശ്രമിശിഹാ എന്ന ഏക പുത്രൻ; അവൻ വഴി എല്ലാം നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടു; പരിപൂർണ്ണ ദൈവവും പരിപൂർണ്ണ മനുഷ്യനും; തന്റെ ദൈവത്വം സംബന്ധിച്ച് പരിപൂർണ്ണ ദൈവം; തന്റെ മനുഷ്യത്വം സംബന്ധിച്ച് പരിപൂർണ്ണ മനുഷ്യൻ; മനുഷ്യത്വത്തിന്റെയും ദൈവത്വത്തിന്റെയും രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ; ദൈവത്വം അതിന്റേതായവ സംരക്ഷിക്കുന്നു; മനുഷ്യത്വം അതിന്റേതായവ സംരക്ഷിക്കുന്നു; പുത്രനായ മിശിഹായുടെ ഏക വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ യഥാർത്ഥമായ ഐക്യത്തിൽ ഇവ ഒന്നിച്ചു ചേർന്നിരിക്കുന്നു. എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ, സഹനത്തിലൂടെ മനുഷ്യത്വത്തെ ദൈവത്വം പൂർണ്ണമാക്കി; എന്നാൽ സഹനമോ, മാറ്റമോ, വ്യതിയാനമോ ഒരു തരത്തിലും ദൈവത്വത്തിൽ പ്രവേശിച്ചില്ല. ഈ വിശ്വാസത്തോട് ഞങ്ങൾക്കു യോജിച്ചാണ്; അതു ഞങ്ങൾ മുറുകെപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിനോടു വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരും യോജിക്കുന്നു; ഞങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ മനസ്സിന്റെ പരിപൂർണ്ണ യോജിപ്പിൽ ഇതിനോട് യോജിക്കുകയും ഇതു മുറുകെപ്പിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; ഇതിൽ നിന്നു ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ വഴുതി മാറ്റുന്ന എല്ലാവരെയും ഞങ്ങൾ ശപിക്കുന്നു.

എങ്കിലും, ചഞ്ചലചിത്തരാകുകയും, മനസ്സ് അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ആടിയുലയുകയും, കാഴ്ചക്കാരടെയും കേൾവിക്കാരടെയും മുൻപാകെ ജാഡവിദ്യ നടത്തുവാനായി പൊള്ളയായ ആശയങ്ങളുടെ നൂതന കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുകയും, സത്യത്തിന്റെ പുത്തൻ അവതരണത്തിലൂടെ വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ അർത്ഥം മാറ്റുവാനായി അവ പഠിക്കുന്നതോടൊപ്പം നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ അർത്ഥത്തിനു നവീനാർത്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ചിലരുണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾ കേൾക്കുവാനിടയായി. അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങളെല്ലാവരും തത്സംബന്ധമായി ഏകയോഗമായി ഇപ്രകാരം തീരുമാനിക്കുന്നു: മൊപ്സുവെ സ്ക്വായിലെ മെത്രാനും വ്യാഖ്യാതാവും ഭാഗ്യവാനുമായ മാർ തിയഡോറിന്റെ എല്ലാ കൃതികളും എല്ലാ ഭാഷ്യങ്ങളും നാമെല്ലാവരും സ്വീകരിച്ചുപോകുന്നു. പുതിയ നിയമവും പഴയ നിയമവുമാകുന്ന നിക്ഷേപത്തിന്മേൽ, ദൈവകൃപയാൽ, വിശ്വസ്തനായി കാണപ്പെട്ടവനാണ് അദ്ദേഹം. പരിശുദ്ധാത്മാവായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രബോധകൻ. തന്റെ ജീവിതകാലത്തും തന്റെ മരണശേഷവും തിരുലിഖിതങ്ങളുടെ ശരിയായ ഭാഷ്യം നൽകിക്കൊണ്ടു സഭാസന്താനങ്ങളെ കരകവിഞ്ഞൊഴുകുന്ന നദികണക്കെ അദ്ദേഹം നന്നയ്ക്കുകയും പോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. കാരണം, നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ ഒരു വിശ്വസനീയമായ ചരിത്രം സാക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ പോരാട്ടങ്ങളുടെ ഉഗ്രതയിൽ നിന്നു സത്യത്തിന്റെ പ്രകാശനത്താൽ സഭാസന്താനങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും തന്റെ സത്യപ്രബോധനത്തിന്റെ പടച്ചട്ടയിൽ അവരെ പൊതിയുന്നതിനും എല്ലാ അബദ്ധോപദേശകരെയും തന്റെ തീക്ഷ്ണതയാകുന്ന കന്തംകൊണ്ടും തന്റെ വിജ്ഞാനത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം കൊണ്ടും കത്തിത്തുള്ളുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തെ എല്ലാ സഭാനേതാക്കന്മാരും അദ്ദേഹത്തെ വേർതിരിച്ചു നിർത്തിയിരുന്നു. ഈ മഹനീയനും ദിവ്യനുമായ വ്യക്തിയുടെ കൃതികളിൽ നിന്നകലുന്നവർക്ക് എവിടെ ആരംഭിക്കണം, എവിടെ അവസാനിപ്പിക്കണം എന്നറിയാതെ അജ്ഞത എന്ന തെറ്റിന്റെ ഇരുട്ടിൽ തപ്പിത്തടയുന്നവരാകയാൽ സഭയിൽ ഇന്നു ഈ പ്രബോധകജ്ഞതയും നിറവേറ്റാൻ കഴിയുകയില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലം മുതൽ ഇന്നുവരെയുള്ളവരും ഈ സത്യവിശ്വാസം തങ്ങളുടെ

പ്രബോധനത്തിലൂടെ നമുക്കു ഭരമേല്പിച്ചവരും വിശ്വസനീയരമായ നമ്മുടെ എല്ലാ പിതാക്കന്മാരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളെ ധ്യാനിക്കുകയും അവയോടു യോജിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വസനീയ ഭാഷ്യങ്ങൾ കൈമാറിത്തരികയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവരാണ്.

രാജാക്കന്മാരുടെ രാജാവായ പീറോസിന്റെ 27-ാം വയ്ക്കു നീസാൻമാസത്തിൽ ബേത് ഹൂസായേയിലെ ബേത്-ലോപാത് പട്ടണത്തിൽ വെച്ച് ഭരണാധികാരികൾ, പ്രധാനികൾ, നിസിബിസ് മെത്രാപ്പോലീത്തൻ ബിഷപ്പ് ബർസുമാ, പേരാത് മെത്രാപ്പോലീത്തൻ ബിഷപ്പ് നാനി എന്നിവർ സംബന്ധിച്ച ദിവ്യകൗൺസിലിൽ ഈ പ്രബോധകനെപ്പറ്റിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളെ സംബന്ധിച്ചും താഴെ പറയുംവിധം തീരുമാനിച്ചതായി ഞങ്ങൾ ഓർക്കുന്നു: "പ്രാഷ്ണികൾ വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ള തെറ്റായ റിപ്പോർട്ടുകളെപ്പറ്റി; ഈ വിശുദ്ധനെപ്പറ്റി നമ്മുടെ ഇടയിൽ ആർക്കും സംശയം ഉണ്ടാകാതിരിക്കട്ടെ. കാരണം, തന്റെ ജീവിതകാലത്തു്, ദൈവയേറുള്ള പ്രബോധകരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹം പ്രശസ്തനായിരുന്നു; അതിശ്രേഷ്ഠനായി കരുതപ്പെട്ടിരുന്നു. ദൈവികലിഖിതങ്ങളുടെ ശരിയായ വ്യാഖ്യാനം മനസ്സിലാക്കുകയും സത്യവിശ്വാസത്തെ ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെല്ലാം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഷ്യങ്ങളും പ്രതിപാദനങ്ങളും അംഗീകരിച്ചുവരിച്ചിരുന്നു. പുതിയ നിയമത്തിൽ കാണുന്ന ദിവ്യ പ്രബോധനങ്ങൾക്കനുസൃതമായി, വിശ്വാസത്തെപ്പറ്റി കളങ്കം കൂടാതെയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഷ്യങ്ങളും കൃതികളും അവർ സൂക്ഷ്മിച്ചുവെച്ചു. ശ്രീഹൻമാരിലൂടെയുള്ള സുവിശേഷത്തിനും പ്രവാചകന്മാരിലൂടെയുള്ള നിർദ്ദേശത്തിനും എതിരായിട്ടുള്ള പ്രബോധനങ്ങളെയെല്ലാം അവർ തള്ളിക്കളയുകയും തറപറിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടു്, റഹസ്യമായോ പരസ്യമായോ ഈ സത്യപ്രബോധകനെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശുദ്ധ കൃതികളെയും നിന്ദിക്കാനോ അപമാനിക്കാനോ ആരെങ്കിലും മുതിർന്നാൽ സത്യത്തിൽനിന്നു് അയാൾ മുടക്കപ്പെട്ടവനായിരിക്കട്ടെ".

ദൈവികപ്രബോധനങ്ങളിൽ വിഖ്യാതരും പാണ്ഡിത്യത്തിൽ കീർത്തികേട്ടവരായ വിശുദ്ധരാണ് ഇപ്രകാരം തീർപ്പു കല്പിച്ചതു്. അതുകൊണ്ടു് ഞങ്ങളും ഈ കാര്യങ്ങളോടു യോജിച്ചുകൊണ്ടു് ഇപ്രകാരം നിർവചിക്കുകയും തീർപ്പു കല്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു: വിശ്വസനീയരായ വ്യക്തികളും അവരുടെ പാരമ്പര്യവും അനുസരിച്ചു്, ഈ മഹനീയ സാമ്രാജ്യത്തിലെ പള്ളികളിലും സമൂഹങ്ങളിലും പഠിപ്പിക്കുവാൻ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരെല്ലാവരും ഈ വ്യക്തിയുടെ കൃതികളെ ധ്യാനിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളനുസരിച്ചു് ശ്രോതാക്കൾക്കു വേണ്ടി തങ്ങളുടെ പ്രബോധനം രൂപപ്പെടുത്തുകയും വേണം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾക്കും ഭാഷ്യങ്ങൾക്കും എതിരായി എഴുതുകയും പറയുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ ആശയങ്ങൾ ആർക്കും മനപ്പതർച്ച ഉണ്ടാക്കരുതു്. അവരിൽ എന്തെങ്കിലും പ്രശംസനീയമായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഈ ദൈവിക വ്യക്തിയുടെ കൃതികളുടെ സമൃദ്ധിയിൽ അവർ കണ്ടെത്തിയതോ അതിൽ നിന്നു് കടമെടുത്തതോ ആയിരിക്കും.

ഇതു സംബന്ധിച്ചു് ഏകയോഗമായി ഞങ്ങളെല്ലാവരും ഇപ്രകാരം തീരുമാനിക്കുകയും നിർവചിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു: "ഝസ്യമായോ പരസ്യമായോ, പ്രസംഗത്തിലോ കൃതികളിലോ, ഈ മതപണ്ഡിതന്റെ വാക്കുകളെയും ഭാഷ്യങ്ങളെയും തള്ളിക്കളയുകയോ അവ്യക്തമാക്കുകയോ ചെയ്യാൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികൾക്കെതിരെ പഠിപ്പിച്ചാൽ, ദൈവകൃപയുടെ വിജ്ഞാനത്താൽ ഈ ദൈവിക മനുഷ്യൻ എഴുതിയവ പൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടെ അംഗീകരിക്കാതിരുന്നാൽ, ഉയരങ്ങൾ വഹിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ വചനത്താൽ ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലും അവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവനും ഭ്രഷ്ടനുമായിരിക്കും; ക്രിസ്തു മതത്തിന്റെ ആമേനോടുകൂടി ദൈവത്തിന്റെ ക്രോധം അവന്റെ മേൽ പതിക്കും."

പള്ളികളിലോ ആശ്രമങ്ങളിലോ പ്രത്യേകിച്ചു് ജോലി ഒന്നും ഇല്ലാത്ത സന്യാസികളും, വൈദികരും, ഡീക്കൻമാരും സഹോദരന്മാരും ഉണ്ടെന്നു് പിതാക്കന്മാരുടെ കൗൺസിലിനു് അറിവായിരിക്കുന്നു. ജോലി ഒന്നും ഇല്ലാതെ അവർ തനിയെ താമസിക്കുന്നു. ഒരു കാര്യവുമില്ലാതെ ഭവനങ്ങളിൽ കയറി

യിറങ്ങുന്നു; അവർ അധ്യക്ഷന്മാരെ അനുസരിക്കുന്നില്ല; എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ സ്രീകളെ അടിമകളാക്കുന്നു. അവരോടു കൂടിയവതികളും താമസിക്കുന്നു. ഐക്യകരണകലനയനുസരിച്ച്, ഭർത്താക്കന്മാരില്ലാത്ത യുവതികളും ഉണ്ട്; അവരും ഭവനങ്ങളിലും ഗ്രാമങ്ങളിലും ചുറ്റിക്കറങ്ങുന്നു. സഹോദരന്മാർ എന്ന പേരിൽ അലസരായ പുരുഷന്മാരും ഉണ്ട്. അവർ പട്ടണങ്ങളുടെയും ആശ്രമങ്ങളുടെയും സമീപത്തായി ഗ്രാമങ്ങളിൽ തങ്ങൾക്കായി കൂരകൾ വാങ്ങുന്നു; അധ്യക്ഷൻ കീഴ്വഴങ്ങി ആശ്രമങ്ങളിൽ താമസിക്കാൻ കൂട്ടാക്കുന്നില്ല. സംധാരണക്കാരായ മനുഷ്യരെ അവർ ചതിക്കുന്നു; നേതാക്കന്മാരെ വിഷമിപ്പിക്കുന്നു; പള്ളികളുടെയും ആശ്രമങ്ങളുടെയും സ്തുളകളുടെയും മേൽ തങ്ങളുടെ പ്രക്ഷുബ്ധത വർഷിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ വാക്കുകളാൽ സത്യസന്ധരെ നശിപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങനെ, നാശകരമായ അലസതയിൽ തങ്ങളുടെ ദൃഢത പൂർത്തിയാക്കാൻ കഴിയും എന്ന് അവർ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

ഇതു സംബന്ധിച്ച് ഞങ്ങൾ ഇപ്രകാരം തീർപ്പ് കല്പിക്കുന്നു: ഒരു പള്ളിയിലോ, ഒരാശ്രമത്തിലോ ഒരു സ്തുളിലോ, സന്യാസികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസമുഹങ്ങളിലോ ഒരു പ്രത്യേക ജോലിയും ഇല്ലാത്ത സഹോദരനെയും, വൈദികനെയും ഡീക്കനെയും ഭർത്താവില്ലാത്തവളോ, കന്യകകളുടെ മാതളിൽ പാർക്കാത്തവളോ, സഭയിൽ പ്രത്യേക ജോലി ഇല്ലാത്തവളോ ആയ സ്രീയേയും, തന്റെകൂടെ സഹോദരിമാരെ പാപ്പിക്കുന്നസഹോദരനെയും പുരുഷന്മാരുടെ കൂടെ നടക്കുന്ന സഹോദരിമാരെയും ഗ്രാമങ്ങൾക്കോ ആശ്രമങ്ങൾക്കോ അടുത്തായി തനിയെ താമസിക്കുന്ന സഹോദരനെയും മെത്രാന്റെ കല്പനയോ ഇഷ്ടമോ കൂടാതെ ചുറ്റി നടക്കുന്ന സഹോദരന്മാരെയും സഭ മുഴുവന്റെയും സമ്മതത്തോടുകൂടി, ക്രിസ്തു മതത്തിന്റെ ആമേന്മയുള്ള ഏല്പാ സഭാബന്ധത്തിൽ നിന്നും മെത്രാന്മാരുടെ സമൂഹം മുഴുവൻ മുക്തമാക്കണം. അതുപോലെ, ഇതു പരിഗണിക്കാതെ തന്റെ ഭരണാധികാരത്തിൽ കീഴിൽ കഴിയാൻ അവരെ അനുവദിക്കുന്നെങ്കിൽ, മുകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന രീതിയിൽ അയാൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ലെന്ന് കൗൺസിലിന് അറിയാൻ ഇടയായാൽ, സമൂഹം

അയാളെ കുറ്റപ്പെടുത്തണം; അയാൾ വിധി സ്വീകരിക്കുകയും വേണം.

ഇതും കൗൺസിലിന് അറിവായിരിക്കുന്നു: ആശ്രമങ്ങളിലും സന്യാസ സമൂഹങ്ങളിലും പാർക്കുന്ന ചിലർ സഭാകൽപനകൾക്കെതിരായി ധിക്കാരപൂർവ്വം പ്രവർത്തിക്കാൻ ധൈര്യപ്പെടുന്നു. മനസ്സ് ഭ്രഷ്ടിച്ച അവർ സത്യവിശ്വാസികളായ പിതാക്കന്മാർ നടപ്പാക്കിയ സഭാകാനോനുകളെ നിരസിക്കുകയും നീക്കിക്കളയുകയും ചെയ്യുന്നു. "നല്ലവൻ സ്തുതി", "ക്രിസ്തുവിന്റെ നേഹായുടെ പ്രകാശം"; "നമെല്ലാവരും ഭയത്തിലും ബഹുമാനത്തിലും" എന്നു തുടങ്ങിയ അറിയിപ്പുകൾ ചൊല്ലുന്നില്ല. സത്യവിശ്വാസത്തെ ഭ്രഷ്ടിപ്പിക്കുന്ന അത്തരം പ്രവൃത്തികൾ അവർ ചെയ്തുകൂടുന്നു.

ഈ സംഗതികൾ നിമിത്തം ഞങ്ങൾ ഇപ്രകാരം തീരുമാനിക്കുന്നു: ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതായി അറിയുന്നിടങ്ങളിലെല്ലാം ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നവരെ മുക്തി, എല്ലാ സഭാ കൂട്ടായ്മയിൽ നിന്നും പുറന്തള്ളണം. തന്റെ കീഴിലുള്ള ഇത്തരക്കാരുടെ മേൽ നടപടിയെടുക്കാത്ത മെത്രാനെയും കാണാവിടേയ്ക്കുമാക്കണം.

ചിലയാളുകൾ സ്വന്തം സ്ഥലം വേർതിരിച്ചിട്ട് അവിടെ ആശ്രമങ്ങൾ പണിതെന്നും, ആശ്രമങ്ങൾക്ക് വേണ്ട സാധനങ്ങൾ കൊടുത്തിട്ട് അവ അടുത്തുള്ളവരെയോ സ്ഥലം നോട്ടക്കാരായ ആളുകളെയോ ഏല്പിച്ചെന്നും ഈ കൗൺസിൽ അറിയാനിയായി. ആശ്രമം ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തു് അധികാരമുള്ള മെത്രാനോ അധികാരികൾക്കോ ആ വസ്തുവകകളിന്മേലുള്ള അധികാരപത്രം അവർ നൽകിയിട്ടില്ല. ആശ്രമം പണിതവർ കടന്നുപോയി; വസ്തുവകകൾ നോക്കുന്നവർ ഒന്നുകിൽ വസ്തുവകകൾ സ്വന്തമാക്കി; അല്ലെങ്കിൽ വരുമാനത്തിൽ വളരെ ചെറിയൊരു ശതമാനം വിതരണം ചെയ്തിട്ട് ബാക്കി തങ്ങൾക്കായി സ്വന്തമാക്കി.

ഇതു സംബന്ധിച്ച് ഞങ്ങൾ ഇപ്രകാരം കല്പിക്കുന്നു: ആശ്രമത്തിന് വസ്തുവകകൾ നീക്കി വച്ച അഥവാ നൽകി എന്നതിന്റെ നൈയാമിക വിവരണങ്ങൾ, അഥവാ നൈയാമിക വിവരണങ്ങളുടെ ഒരു കോപ്പി, വിശ്വസനീയ മുദ്രക

ളോടുകൂടി അവിടെ അധികാരമുള്ള മെത്രാൻ നൽകണം. വസ്തുവകകൾ കൈവശം വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ മെത്രാന്റെ അറിവോടുകൂടി അതു് കൈകാര്യം ചെയ്യണം. ആ സ്ഥലത്തിന്റെ ഭരണം കൂടുതൽ പ്രയോജനകരവും ഉപകാരപ്രദവുമാക്കേണ്ടതെങ്ങനെയെന്നെന്ന് മെത്രാനാണ് അറിയാവുന്നതു്. അതിൽ നിന്നു് എന്തെങ്കിലും തങ്ങലാക്കായിട്ടോ മാറ്റമുള്ളവക്കായിട്ടോ എടുക്കാനും കൊടുക്കാനും 'കർത്താവായ മിശിഹായുടെ വചനത്താൽ' അവർക്കവകാശമില്ല.

കൗൺസിലിനു് ഇതു് അറിവായിരിക്കുന്നു; ചില മെത്രാന്മാർ തങ്ങളുടെ അതിർത്തികൾ കടന്നു് നിയമാനുസൃതമല്ലാതെ പട്ടം കൊടുക്കുന്നു. അങ്ങനെ സഭാകാനനേതിരായി പ്രവർത്തിക്കാൻ മുതിരുന്നു.

ഇതുസംബന്ധിച്ചു് താഴെപ്പറയുന്നതു് ഉചിതമാണെന്നു് കൗൺസിൽ പിതാക്കന്മാർക്കു തോന്നി: പുരാതന പിതാക്കന്മാർ നടപ്പാക്കിയ നിയമം ഇവിടെ നമ്മുടെ ഇടയിലും ഇപ്പോൾ നടപ്പായിരിക്കണം. അതായതു്, തന്റെ അധികാരത്തിൽ കീഴിലുള്ള സ്ഥലങ്ങളായി വേർതിരിച്ചിരിക്കുന്നിടത്തല്ലാതെ കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്കുവേണ്ടി പട്ടംകൊടുക്കാൻ മെത്രാന്മാർക്കാർക്കും അനുവാദമില്ല, അതിനു വിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ ശാസനയ്ക്കു വിധേയരാകണം.

കാതോലിക്കോസു് പാത്രീയർക്കീസായ നമ്മുടെ വന്ദ്യനും വിശുദ്ധനുമായ പിതാവിന്റെ ഭരണത്തിന്റെ ആരംഭകാലത്തു് നല്ലിയ ഈ സിനഡിക്കൽ എഴുത്തുകൾ ഞങ്ങളുടെ മുദ്രകൊണ്ടു് ഉറപ്പിക്കുന്നു:

- യൗസേപ്പു്, പേരാതിന്റെ മെത്രാൻ, മൈശാൻ മെത്രാപ്പോലീത്താ.
- യോനാദാബു്, അർബേൽമെത്രാൻ, ഹെദിയാബു് മെത്രാപ്പോലീത്താ.
- ബോക്തിശോ, കർക്കാ-ദുബേത് സ്റ്റോക് മെത്രാൻ, ബേത്-ഗർമായ് മെത്രാപ്പോലീത്താ.
- തിയഡോർ, കൾകാർ മെത്രാൻ.
- പോസായ്, കർക്കാ ദുലേദാൻ മെത്രാൻ.
- ഗബ്രിയേൽ, കർക്കാ ദുലേദാൻ മെത്രാൻ.

- യോഹന്നാൻ, ബേത് നൂഹദ്രാ മെത്രാൻ.
- സൂറിൻ, ഷർക്കാർദു മെത്രാൻ.
- പോസായ്, ഹൊർമിസു്-അർദബീർ മെത്രാൻ.
- യോഹന്നാൻ, റീമാ മെത്രാൻ.
- തിമോതിയോസു്, ബേത്-ബാഗാശു് മെത്രാൻ.
- അഹിശു് മാ, ശുശു്തെർ മെത്രാൻ.
- മാരൂഥാ, കർദ്ദ മെത്രാൻ.
- ഗബ്രിയേൽ, നെഹർഗൂർ മെത്രാൻ.
- ബോറസു് മിഹാർ, ബേത്-ദാസേൻ മെത്രാൻ.
- ഹനാനിയ, മഹോസേ ദുഅറീവാൻ മെത്രാൻ.
- ശൈമൊൻ, പീറോസു്-ഷപ്പൂർ മെത്രാൻ.
- യാക്കോബു്, ശോശ മെത്രാൻ.
- ക്ലീലീശോ, മായൽതാ മെത്രാൻ.
- ഗബ്രിയേൽ, ഹർബു് ഗെലാൽ മെത്രാൻ.
- മാർ അബ്ദാ, ബേത്-ദാറായെ മെത്രാൻ.
- പൗലോസു്, ബർഹീസു് മെത്രാൻ.
- ഖാശാ, തഹാൽ മെത്രാൻ.
- പീറോസു്, തറീഹാൻ മെത്രാൻ.
- ഹനാനീശോ, അസർബൈജാൻ മെത്രാൻ.
- നഥാനിയേൽ, സിർസോർ മെത്രാൻ.
- ബർ ഹദു്ബു് ശാബാ, ഹരവാൻ മെത്രാൻ.
- യസു് ദുകോസ്സു്, മേദിയാ മെത്രാൻ.
- ശാബോർ, ശേനാമെത്രാൻ.

ഈ എഴുത്തുകൾ നടപ്പാക്കാനും ഉറപ്പിക്കാനുമായി, ദൈവകൃപയാൽ പാത്രീയർക്കീസായിരിക്കുന്ന ഞാൻ ഗ്രിഗറിയും അംഗീകരിക്കുകയും, മുദ്രവയ്ക്കുകയും ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ വാല്യം കാതോലിക്കോസിന്റെയും എല്ലാ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെയും ബിഷപ്പന്മാരുടെയും മുദ്രകൊണ്ടു് മുദ്രവച്ചിരിക്കുന്നു.

ഗ്രിഗറി മെത്രാൻ പാത്രീയർക്കീസിന്റെ സിനഡ് അവസാനിച്ചു.

മാർ ഗീവർഗീസിന്റെ സിനഡ് (674)

നമ്മുടെ വിശുദ്ധനും ഭാഗ്യവാനുമായ പിതാവും കാതോലിക്കോസും പാത്രീയർക്കീസുമായ മാർ ഗീവർഗീസിന്റെയും ഒന്നിച്ചുകൂടി ഖത്തറിലെത്തിയ വന്ദ്യപിതാക്കന്മാരുടെയും സിനഡ്.

എല്ലാറ്റിലും ഉത്തമനായ നമ്മുടെ നല്ല ദൈവം മനുഷ്യകലത്തിന് താല്പാലികമായി ഒരു കാലിക ജീവിതവും മർത്യശരീരവും ക്രമീകരിക്കുകയും മർത്യതയാകുന്ന ബലഹീനതയ്ക്ക് അവരുടെമേൽ എല്ലാ സമയത്തും അധികാരം നൽകുകയും ചെയ്തു. ദൈവഭയമുള്ളവർ തങ്ങളുടെ അധ്വാനത്തിലൂടെ തങ്ങളുടെ ആത്മാക്കൾക്ക് നേട്ടമുണ്ടാക്കാനായിട്ടാണ് അവിടുന്ന് ഇപ്രകാരം ചെയ്തത്. നമ്മുടെ വിജ്ഞാനിയായ സ്രഷ്ടാവ് സുകൃതവും ദൈവസ്നേഹവും സ്വാഭാവികമായി തമ്മിൽ നട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഈ ജീവിതത്തിലുള്ള നിരവധി കാര്യങ്ങൾകൊണ്ട്, ആത്മാവിന്റെ ചാച്ചിൽ നിമിത്തവും ശരീരത്തിന്റെ പതർച്ചകൾ നിമിത്തവും അവ വിസ്മൃതിയിൽ ആണ്ടുപോകാറുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് യഥാർത്ഥ നമ്മയിലേക്കു നമ്മുടെ മനസ്സിനെ ഉയർത്തുവാനായി, എല്ലാറ്റിനേക്കാളും ആരാധനയായ നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ പരിപാലനം, ആത്മാവിനാൽ എഴുതപ്പെട്ട നിയമത്തിന്റെ സഹായം കൂടാതെ നമ്മെ ഉപേക്ഷിച്ചു കളഞ്ഞില്ല. എല്ലാ തലമുറകളിലും എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും കാലാനുസൃതമായും മനുഷ്യർക്കു പററുന്ന രീതിയിലും അവിടുന്ന് മയമുള്ള നിയമങ്ങൾ നൽകിയിരുന്നു. മനസ്സ് നിരവധി സംഗതികളുടെ പിറകെ പതറി നടന്ന് ദൈവഭയം ഇല്ലാതായിത്തീർന്ന് ഏകാഗ്രത നഷ്ടപ്പെടുത്താതിരിക്കാനാണ് പ്രയോജനകരമായ ഈ സഹായം നൽകപ്പെട്ടത്. ആദ്യം സർവ്വശക്ത

നായ ദൈവം ഉചിതമാംവിധം കല്പനകളായി സഹായകപ്രബോധനങ്ങൾ നൽകി; ആദത്തിന്റെയും നോഹയുടെയും അബ്രഹാമിന്റെയും കട്ടംബങ്ങളെ മോശ വരെ ദൈവഭയത്തിലേക്കാനയിച്ചു. പിന്നീട് മോശ എന്ന മധ്യസ്ഥനിലൂടെ പഴയ നിയമ ജനതയ്ക്ക് നിരവധി നിയമങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ട ഗ്രന്ഥം നൽകി; അത് പുതിയനിയമരഹസ്യത്തിന്റെ നിഴലായിരുന്നു. അതിനുശേഷം, ലോകം മുഴുവൻ പ്രകാശിക്കുന്ന സൂര്യനെപ്പോലെ പ്രകാശിച്ച തന്റെ പ്രിയന്റെ മഹനീയമായ ഉദയത്താൽ ജീവന്റെ സുവിശേഷം അവിടുന്ന് തന്റെ സഭയ്ക്കു പ്രദാനം ചെയ്തു. അങ്ങനെ, ഭൂമിയേക്കാൾ ഉന്നതവും ആകാശത്തോളം ഉയർന്നതുമായ തന്റെ ജീവദായകനിയമങ്ങളാൽ, ഇതുപോലെയുള്ള നിയമങ്ങളും കല്പനകളും ആവശ്യമില്ലാത്തതും ബലഹീനതകളോ വഴിപിഴയ്ക്കലുകളോ ഇല്ലാത്തതും അമർത്യവും ആയ ജീവന്റെ വാഗ്ദാനം അവർ പ്രാപിക്കുന്നതുവരെ സത്യപാതയിൽ നയിക്കപ്പെടുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ്. അതുപോലെ തന്നെ, കാലാനുസൃതമായും ആവശ്യാനുസൃതമായും വിശുദ്ധ ശ്രീഹാന്മാരും അവർക്കുശേഷം വന്ന പുരോഹിതന്മാരും ഗുരുക്കന്മാരും നിയമങ്ങൾ നടപ്പാക്കി നീതിപാതയിലൂടെ തുടർന്നും നടക്കാൻ മനുഷ്യരെ പഠിപ്പിച്ചു. അങ്ങനെ, കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറുമുള്ള സഭ മുഴുവനിലുമായി ധാരാളം സഹായകനിയമങ്ങൾ ഉണ്ടായി. നമ്മുടെ വന്ദ്യനും വിശുദ്ധനുമായ പിതാക്കന്മാരാണ് ആവശ്യാനുസൃതം അവ എഴുതിയുണ്ടാക്കി നടപ്പാക്കിയത്. അവവഴി ധാരാളം അനുഗ്രഹങ്ങൾ മനുഷ്യർക്കു ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

എല്ലാക്കാലത്തും മാനുഷിക ബലഹീനതയുടെ വൈവിധ്യവും രൂക്ഷതയും നിമിത്തം, ആത്മാക്കളെ നയിക്കാനായി ദൈവകൃപ വേർതിരിച്ചു നിർത്തിയിരിക്കുന്നവർ വിവിധ ഭേദങ്ങളുടെ സ്ഥലകാല സാഹചര്യങ്ങൾക്കനുസൃതമായി തങ്ങളുടെ ഉപദേശം വഴിയും ലിഖിതങ്ങൾ വഴിയും, മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ നിർമ്മലമായ ഏകാഗ്രതയ്ക്ക് സഹായകമായി തിരുത്തലുകൾ നൽകാൻ ശ്രദ്ധാലുക്കളായിരിക്കണം. അതുകൊണ്ട് ലോകാന്ത്യത്തിലുള്ള പ്രയാസമേറിയ കാലത്തും ജീവിക്കുന്നവരും സഭാനേതൃത്വത്തിന്റെ കുറി വീണവരുമായ തങ്ങളുടെ ജാഗ്രതകൃതവഴി ലോകത്തിന്റെ തെക്കുഭാഗത്തുള്ള കടലിലെ

ദീപകളിൽ അധിവസിക്കുന്നവർക്ക് ജീവന്റെ ശുശ്രൂഷയുടെ പൂർണ്ണത പകർന്നു കൊടുക്കണമെന്ന് നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ കരുണയ്ക്ക് തിരുവുള്ളമുണ്ടായി. ക്രിസ്തുസ്നേഹമുള്ള ഈ ജനത്തിനുവേണ്ടി ശരിയായ നിയമങ്ങൾ നടപ്പാക്കി പല കാര്യങ്ങളും നവീകരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തി. പ്രസ്തുത നിയമങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്നവരെ അവ ദൈവയേതത്തിൽ നില നിർത്തുന്നതാണ്.

ഈയാർ മാസത്തിൽ, അറബി ആധിപത്യത്തിന്റെ 57-ാം വർഷത്തിൽ, ദീപകളും മററിടങ്ങളും സന്ദർശിച്ചശേഷം, ദയറിൻ ദീപിലെ വിശുദ്ധ പള്ളിയിൽ ഞങ്ങൾ എത്തിച്ചേരുകയും അവിടെ പാർക്കുകയും ചെയ്തു.

- ഞാൻ, ഗീവർഗീസ്, ദൈവകൃപയാൽ കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കോസ് - പാത്രിയർക്കീസ്.
- ഞാൻ, തോമാ, കൃപയാൽ ഖത്തർ ബിഷപ്പ് - മെത്രാപ്പോലീത്താ.
- ഞാൻ, ഈശോയാബ്, കൃപയാൽ ദയറിൻ ദീപിന്റെ മെത്രാൻ.
- ഞാൻ, സർഗീസ്, കൃപയാൽ തറീഹാന്റെ മെത്രാൻ.
- ഞാൻ, എസ്തപ്പാനോസ്, കൃപയാൽ മാസോണീത്തരുടെ മെത്രാൻ.
- ഞാൻ, പോസായ്, കൃപയാൽ ഹാഗാറിന്റെ മെത്രാൻ.
- ഞാൻ, ശഹീൻ, കൃപയാൽ ഹത്താ മെത്രാൻ.

തിരുത്തൽ ആവശ്യമായ എല്ലാ സംഗതികളെപ്പറ്റിയും ഉത്സാഹപൂർവ്വം ഞങ്ങൾ പരിചിന്തനം നടത്തി. പ്രത്യേകമായി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട നിരവധി കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തി. അവ കനോനിക രേഖകളാക്കേണ്ട തിരുത്തലുകളാണ്. അവയിൽ ചിലത് മുൻ സിനഡുകളിൽ നമ്മുടെ ഭാഗ്യവാന്മാരായ പിതാക്കന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഞങ്ങൾ വീണ്ടും ലിഖിത രൂപത്തിൽ അവ അനുസരിക്കുന്നത് ഇപ്പോഴത്തെ സാഹചര്യത്തിന് ആവശ്യമാണെന്ന് തോന്നി.

ഇപ്രകാരം പരിശുദ്ധാത്മശക്തിയാൽ, ഈ ദീപകളിലെ ജനങ്ങളുടെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി ഞങ്ങൾ ഏകയോഗമായി ഈ കാര്യങ്ങൾ തീരുമാനിക്കുകയും തിരുത്തലുകൾ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഒന്നാം കാനോന: ജനങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുമ്പോൾ സഭാധ്യക്ഷന്മാരും പ്രബോധകരും സത്യവിശ്വാസം പഠിപ്പിക്കണം; അവരുടെ പ്രബോധനം ശ്രവിക്കുന്ന ശ്രോതാക്കൾ ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ സത്യം ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും ആ വിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കുന്നതിനുമായി, ഇതിനായിട്ടാണ് അവർ നിയമിതരായിരിക്കുന്നത് എന്നതു സംബന്ധിച്ച്:

പെരുന്നാൾ ദിവസമോ, ഞായറാഴ്ചയോ, വിശുദ്ധരുടെ ഓർമ്മ ദിവസമോ മെത്രാനോ, ഏതെങ്കിലും പ്രബോധകനോ വിശ്വാസികളോട് സംസാരിക്കുന്ന പ്രബോധക വചനത്തെ സംബന്ധിച്ച്: കഴിവുള്ള പ്രബോധകൻ സമൂഹത്തിനു വേണ്ടി ക്രിസ്തീയ സത്യവിശ്വാസമാകുന്ന ഉച്ചചേർത്തു തന്റെ വാക്കുകൾ രചിക്കരുത് കടപ്പെട്ടവനാണ്. കാരണം, സുവിശേഷപ്രഘോഷകരോട് നമ്മുടെ കർത്താവ് തന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ ഇപ്രകാരം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു: "നിങ്ങൾ പോയി എല്ലാ ജനതകളെയും ശിഷ്യപ്പെടുത്തുവിൻ; പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ അവരെ സ്നാനപ്പെടുത്തുവിൻ. ഞാൻ നിങ്ങളോട് കല്പിച്ചവയെല്ലാം അനുസരിക്കുവാൻ അവരെ പഠിപ്പിക്കുവിൻ" (മത്താ. 28: 19-20). തങ്ങൾ ശിഷ്യരാക്കിയവരെ അവർ വെറുതെ വിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിന്റെ വ്യക്തിപരവും പ്രത്യേകവുമായ നാമത്തിൽ സ്നാനപ്പെടുത്തിയിട്ട് തത്സംബന്ധമായ പ്രബോധനം നൽകാതെ വിട്ടുകളഞ്ഞില്ല എന്നതു സുവ്യക്തമാണല്ലോ. കാരണം, അവർ എങ്ങനെ വിശ്വാസം ഏറ്റെടുത്താലും, തങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചവ കൃത്യമായി മനസ്സിലാക്കിയില്ലെങ്കിൽ, അവരുടെ ശിഷ്യത്വം നിന്ദയ്ക്കും അവഹേളനത്തിനും അർഹമായിത്തീരും. അവരുടെ ജീവിതത്തിന്റെ രക്ഷ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് അവർ സ്വീകരിച്ച ഈ കാര്യത്തിലാണല്ലോ.

അതുകൊണ്ട്, കർതൃതിരുനാളുകളിലും വിശുദ്ധ ഞായറാഴ്ചകളിലും പ്രബോധകർ നല്കുന്ന പ്രബോധനങ്ങളിലും ഭാഷ്യങ്ങളിലുമെല്ലാം, വിശ്വാസത്തെപ്പറ്റി ചുരുക്കമായി ജനങ്ങളോട് പറയണം എന്നു ഞങ്ങൾ തീരുമാനിക്കുന്നു. അവർ എങ്ങനെ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നും പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു എന്നും പാഷണ്ഡർ ചോദിക്കാനിടയായാൽ അവർക്ക് മറുപടി പറയാൻ കഴിയും.

രണ്ടാം കാനോന: ദൈവസ്നേഹമുള്ള വിശ്വാസികൾ പട്ടണത്തിലോ അതിനടുത്തോ നിമ്മിക്കുന്ന എല്ലാ പള്ളികളെയും ആശ്രമങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചു: മെത്രാന്റെ അറിവോടും അനുവാദത്തോടും കൂടിവേണം അവ നിമ്മിക്കാൻ.

വിശ്വാസരീകുഷ്ണതയാലും സൽപ്രവൃത്തികളോടുള്ള സ്നേഹത്താലും ദൈവസ്നേഹമുള്ള വിശ്വാസികൾ പട്ടണത്തിലോ സമീപപ്രദേശങ്ങളിലോ പള്ളിയോ ആശ്രമമോ പണിയാൻ ആഗ്രഹിച്ചാൽ, തങ്ങളുടെ മനസ്സിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും താല്പര്യവും മെത്രാനെ അറിയിക്കണം. അവരുടെ താല്പര്യം നടപ്പാക്കുന്നതു് ഉചിതമാണെങ്കിൽ, അതിനായി മെത്രാനിൽ നിന്നു് അവർക്കു് അനുവാദം ലഭിക്കണം. കാരണം, ഒരിക്കൽ ദൈവത്തിൽ നിന്നു് ആത്മാക്കളുടെ ചുമതല ലഭിക്കുകയും അവരുടെ ജീവിതത്തിനുവേണ്ടി അവയെ വേണ്ടവണ്ണം പരികർമ്മം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നവരെ കൂടാതെ, എത്ര ശ്രേഷ്ഠമായ കാര്യമായാൽ പോലും, തങ്ങൾ തന്നെയോ, തങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയോ പുത്തിയാക്കാൻ അവർക്കുവകാശമില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പള്ളികളും ആശ്രമങ്ങളും ഇല്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ തന്നെയും അവ സ്ഥാപിക്കാനുള്ള ചുമതല മെത്രാന്മാരുടെതാണു്.

അതുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുവാദവും കല്പനയും കൂടാതെ പള്ളിയോ ആശ്രമമോ പണിയാൻ വിശ്വാസികൾക്കു് അനുവാദമില്ല. പട്ടണത്തിലോ ഗ്രാമത്തിലോ പണിയുന്ന എല്ലാ പള്ളികളും ആശ്രമങ്ങളും കത്തോലിക്കാ സഭയ്ക്കു യാണു്; അവ മെത്രാന്റെ അധികാരത്തിൽ കീഴിലും ഭരണത്തിൻ കീഴിലും ആയിരിക്കണം.

മൂന്നാം കാനോന: സഭാധ്യക്ഷന്മാരുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പു് സംബന്ധിച്ചു്: അവരുടെ ശ്രേഷ്ഠമായ ജീവിതരീതി, പ്രബോധനത്തിലുള്ള പരിജ്ഞാനം, സത്യവിശ്വാസം, ശുശ്രൂഷയ്ക്കുള്ള യോഗ്യത എന്നിവ നോക്കിയിരിക്കണം. അവരെ തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടതു്; വ്യക്തിപരമായ മുൻവിധിയോ, പരിഗണനയോ, നിന്ദ്യമായ ഭാഗങ്ങളോ കൊണ്ടു്, ഈ ശ്രേഷ്ഠിക ശുശ്രൂഷ അവർ സ്വീകരിക്കരുതു്. മനുഷ്യരുടെ രക്ഷ ഇതിലാണല്ലോ മാഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്.

ഭരണത്തിലിരിക്കുന്ന മെത്രാന്മാരിലൊരാൾ മരിച്ചാൽ നമ്മുടെ ഭാഗ്യവാന്മാരായ പിതാക്കന്മാർ നടപ്പാക്കിയിട്ടുള്ള കാനോനുകളിൽനിന്നു് അറിയുന്നതുപോലെ, താഴെപ്പറയുന്ന വിധം തിരഞ്ഞെടുപ്പു് നടക്കണം: ശ്രേഷ്ഠിക നിയമങ്ങളനുസരിച്ചു്, സമൂഹത്തിന്റെ സമ്മതത്തോടുകൂടി വൈദിക ശുശ്രൂഷ ഏല്പിക്കാൻ പറ്റിയ ശ്രേഷ്ഠമായ ജീവിതരീതിയുള്ള ഒരാളെ വേർതിരിക്കണം. രൂപതയിലെ വൈദികരും വിശ്വാസികളും ഇതേപ്പറ്റി മെത്രാപ്പോലീത്തായെ അറിയിക്കണം. അദ്ദേഹം അയാളെ അറിയുകയും നിയമിക്കുകയും ചെയ്യണം. ജനങ്ങളുടെ സമ്മതപത്രത്തോടുകൂടി അയാളെപ്പറ്റി മെത്രാപ്പോലീത്താ പത്രിയർക്കീസിനു് എഴുതണം. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കല്പനാനുസൃതം ക്രമീകൃതമായി അയാളുടെ പട്ടം പൂർത്തിയാക്കുകയും അഭിഷേകം പൂർണ്ണമാക്കുകയും ചെയ്യണം. മാറഷ്യാക പരിഗണനയിൽ ഒരാൾക്കുവേണ്ടി കപടമായ തിരഞ്ഞെടുപ്പു നടത്തുകയോ, അഥവാ, ഇത്തരം ശപിക്കപ്പെട്ട തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ കൈക്കൂലിയെയോ ഗർഹണീയമായ സമ്മാനങ്ങളെയോ പ്രതി ദൈവികകാര്യങ്ങൾ പരികർമ്മം ചെയ്യുകയോ ചെയ്താൽ, ഭീതികരമായ "കർതൃവചനത്താൽ" ആ തിരഞ്ഞെടുപ്പു് റദ്ദാക്കേണ്ടതാണു്.

നാലാം കാനോന: മെത്രാനെ സംബന്ധിച്ചു്: സഭയുടെ വസ്തുവകകൾ സംബന്ധിച്ചുള്ളതോ വരവുചെലവുകണക്കുകൾ സംബന്ധിച്ചുള്ളതോ ആയ ചെറിയ കാര്യങ്ങളിലേക്കു താഴ്ന്നിറങ്ങുന്നതു മെത്രാനുചിതമല്ല; അത്തരം ഭരണകാര്യശുശ്രൂഷകൾ വിശ്വസ്തരായ ആളുകളെ ഏല്പിക്കട്ടെ; അവിവേകികളായ മനുഷ്യരിൽ നിന്നുള്ള ദുരാരോപണങ്ങൾ അങ്ങനെ അയാൾക്കു് ഒഴിവാക്കാൻ കഴിയും.

സഭാസ്വത്തുക്കളുടെ ഭരണം, വരവുചെലവുകണക്കുകൾ വസ്തുവകകളുടെ സംരക്ഷണം ആദിയായവ, വൈദികരുടെയും വിശ്വാസികളുടെയും സമ്മതത്തോടുകൂടി, അതിനു കഴിവുള്ള വിശ്വസ്തരായ ആളുകളെ മെത്രാൻ ഏല്പിക്കണം. അവർ അതു് വിശുദ്ധമായും ദൈവഭയത്തിലും മെത്രാന്റെ കല്പനാനുസൃതവും വൈദികരുടെയും ആവശ്യമെങ്കിൽ പ്രശസ്തരായ അർത്ഥമായ അറിവോടെയും കൈകാര്യം ചെയ്യണം. അങ്ങനെ

മെത്രാൻ താഴ്ന്നതരം വ്യാപാരങ്ങളിൽനിന്നും അകന്നിരിക്കാൻ കഴിയും; പഠിപ്പിക്കാനും പ്രബോധിപ്പിക്കാനും, കുറുകരമായ കാര്യങ്ങൾ നേരെയാക്കാനും, മനുഷ്യാത്മാക്കളെ ആത്മീയമായി വളർത്താനും അയാൾക്കു കഴിയും. വിശുദ്ധ ശ്രീഹന്മാരും ആത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ നിന്നും അകന്നു കഴിഞ്ഞു; എന്നാൽ മറ്റുള്ളവയെ ബഹുമാനിച്ചിരുന്നു; കാരണം, അവ പ്രയോജനകരവും വിശ്വാസികളുടെ രക്ഷയ്ക്കും ഉതകുന്നവയുമായിരുന്നു. മേൽ വിവരിച്ച തരത്തിലുള്ള ലൗകിക കാര്യങ്ങളിൽ വ്യാപരിക്കാനായി മെത്രാൻ ഒരിക്കലും താണിറങ്ങരുത്. തന്റെ സ്ഥാനത്തിനു ചേർന്നവിധം അദ്ദേഹം അകന്നു വ്യാപരിക്കുകതന്നെ വേണം.

അഞ്ചാം കാനോന: മെത്രാനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള കാര്യങ്ങൾ; അർഹരായ ആളുകൾക്ക് സഭാപട്ടങ്ങൾ നൽകുന്നതിനെക്കുറിച്ചും പള്ളികളുടെയും ആശ്രമങ്ങളുടെയും ശുശ്രൂഷയുടെ ചുമതല ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും; അവയുടെ ഭരണത്തിൽ അൽമായരാരും കൈകടത്തരുത്; കാരണം അവ മെത്രാന്മാർതാണ്.

യോഗ്യരായ വ്യക്തികൾക്ക് മെത്രാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന തരസരിച്ച് പട്ടം നൽകുന്നതും ശുശ്രൂഷയ്ക്കു പറിയവർക്ക് പള്ളിയോ ആശ്രമമോ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നതും മെത്രാന്റെ കാര്യമാണ്; അവയുടെ ഭരണം മെത്രാന്റെ അധികാരത്തിൽ കീഴിലാണ്; ദൈവയേത്തിൽ അദ്ദേഹം അത് കൈകാര്യം ചെയ്യണം. ചെയ്ത കാര്യത്തെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞിരിക്കാൻവേണ്ടി വൈദികരെയും ശ്രേഷ്ഠരായ വിശ്വാസികളെയും അറിയിച്ചാൽ മതി. ഈ കാര്യങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചു അധികാരപൂർവ്വം കല്പിക്കാൻ "നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ വചനത്താൽ" വിശ്വാസികൾക്കനുവാദമില്ല.

ആറാം കാനോന: ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ നിയമതർക്കങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും ജനങ്ങളുടെ സമ്മതത്തോടുകൂടി, വൈദികരുടെയും ഡീക്കന്മാരുടെയും ഇടയിൽനിന്നും മെത്രാൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ആളുകളുടെ മുൻപാകെ സഭയിലാണിതു നടക്കേണ്ടതു്. സഭയ്ക്കു പുറത്തുപോയി അവിശ്വാസികളുടെയോ പുറജാതിക്കാരുടെയോ മുൻപാകെയല്ല തർക്കം തീർക്കേണ്ടതു്.

ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന തർക്കങ്ങളും കലഹങ്ങളും സഭയിൽ സമൂഹത്തിന്റെ സമ്മതത്തോടുകൂടി വൈദികരുടെ ഇടയിൽ നിന്നും മെത്രാൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ആളിന്റെ മുമ്പാകെയാണ് പറഞ്ഞുതീർക്കേണ്ടതു്; അല്ലാതെ നിയമമില്ലാത്തവരെപ്പോലെ അവർ പുറത്തുള്ളവരുടെ പക്കലേക്കു പോകരുത്. പ്രസ്തുത വൈദികർ സത്യത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവരും ദൈവഭയമുള്ളവരും ആണെന്നും അവരെപ്പറ്റി നല്ല സാക്ഷ്യം ഉണ്ടായിരിക്കണം; കാര്യങ്ങൾ ശരിയായി വിധിക്കാൻ തക്ക ജ്ഞാനവും കഴിവും ഉള്ളവരായിരിക്കണം. അല്ലാതെ തങ്ങളുടെ മനസ്സിന്റെ തള്ളൽ കൊണ്ടു് തങ്ങളുടെ വാക്കുകൾ സഭയ്ക്കു പുറത്തു് പറയാൻ ഇടയാകരുത്. എന്നാൽ തർക്കപരിഹാരത്തിനായി മെത്രാൻ നിർദ്ദേശിച്ചവരിൽ നിന്നും മാച്ചുവയ്ക്കേണ്ട എന്തെങ്കിലും കാര്യം ഉണ്ടെങ്കിൽ, അവർ തർക്കസംഗതി മെത്രാന്റെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിക്കട്ടെ. തർക്കസംഗതിയെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം ചെയ്യുന്ന തീരുമാനം അവർ അംഗീകരിക്കട്ടെ. ലൗകികാധികാരികളുടെ കല്പന അനുസരിക്കുക എന്ന സാഹചര്യമൊഴികെ മെത്രാന്റെ കല്പന കൂടാതെയും സമൂഹത്തിന്റെ സമ്മതം കൂടാതെയും സ്വന്തമായി വിശ്വാസികളുടെ തർക്കസംഗതികളിൽ ഇടപെടാൻ കർതൃവചനത്താൽ വിശ്വാസികൾക്കാർക്കും അനുവാദമില്ല.

ഏഴാം കാനോന: പട്ടം കിട്ടി വൈദികരാകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ കൈക്കൂലികൊടുത്തു് അതൊന്നും സ്വീകരിക്കരുത്; തങ്ങളുടെ സ്വന്തം മെത്രാനാൽ അല്ലാതെ തങ്ങളുടെ രൂപതയ്ക്കു പുറത്തുള്ള മെത്രാനാൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടാനും, പിന്നീട് പ്രേരണയാലോ അധികാരസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഉള്ളവരുടെ കല്പനയാലോ തങ്ങൾക്കിഷ്ടമുള്ളിടത്തു് ശുശ്രൂഷ ചെയ്യാനുള്ള അനുവാദം ലഭിക്കാനുമായി വൈദേശികാധികാരത്തിൽ കീഴിൽ സ്ഥാനങ്ങൾ തേടരുത് എന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു്:

വൈദികരാകാനും പട്ടം സ്വീകരിക്കാനും ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ നൈയാമികമായും കാനോനികമായും പെരുമാറണം. ലൗകായതികരുടെ ക്രമരാഹിത്യം പോലെയായിരിക്കരുത്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ബഹുമാനമോഹത്താൽ ദുരാഗ്രഹാനുസൃതം, ദൈവികകാര്യങ്ങൾ ലൗകികകാര്യങ്ങൾപോലെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതു് ഒട്ടും ഉചിതമല്ല.

അതുകൊണ്ട് അവർ ലൗകികാധികാരികളുടെ പക്കൽ അഭയം തേടരുത്; അല്ലെങ്കിൽ ഭീഷണിക്കത്തുകളോ, അൽമായരുടെ സഹായമോ കൊണ്ട് തങ്ങൾക്കിഷ്ടമുള്ള സ്ഥലം തേടുകയോ പട്ടത്തിനണയുകയോ ചെയ്യാൻ പാടില്ല. അത് അവനെ പൂർണ്ണമായി നിന്ദാപാത്രമാക്കുകയേ ഉള്ളൂ. എന്നാൽ സഹായദാതാക്കളുടെ സമ്മതത്തോടും മെത്രാന്റെ തീരുമാനത്തോടുംകൂടി ഈ ക്രമത്തിനും സ്ഥാനത്തിനും ശുശ്രൂഷയ്ക്കും അവൻ സ്വയം സമർപ്പിക്കട്ടെ. അതായത്, ബഹുമാന്യമായ ഈ കാര്യങ്ങൾ അവൻ സഭയിൽ തേടട്ടെ. അവർ സഹോദരങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അറിയപ്പെട്ടവനും സുശിക്ഷിതനും, ശ്രേഷ്ഠമായ ജീവിതരീതികളുള്ളവനും, ശ്രേഷ്ഠകാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നവനും ആയിരിക്കണം. കാരണം, ഈ കാര്യങ്ങൾ നിമിത്തം അവൻ തന്റെ സ്ഥാനത്തും ബഹുമാനത്തിലും എണ്ണപ്പെട്ടവനായിരിക്കും. ഒരു മാനുവ്യക്തിയെന്നനിലയിൽ മെത്രാൻ അവൻ്റെ മാനുവ്യമായ സ്ഥലം നൽകുകയും ബഹുമാന്യസ്ഥാനത്തു് അവനെ അവരോധിക്കുകയും ചെയ്യണം. എന്നാൽ തന്റെ രൂപതയ്ക്കു വെളിയിലോ, മറ്റൊരു മെത്രാനിൽ നിന്നോ ആരും പട്ടം വാങ്ങാൻ തുനിയരുത്. അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നവനെ ശുശ്രൂഷയിൽ നിന്നും ഉരിഞ്ഞുകളയണം. എന്നാൽ ഇതിലേതെങ്കിലും ചെയ്യുകയോ വൈദേശിക സഹായത്താൽ ആവശ്യപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നയാൾ, നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ വചനത്താൽ, സഭാശുശ്രൂഷയുടെ ബഹുമാനത്തിൽ നിന്നും അന്യനായിരിക്കും.

എട്ടാം കാനോന: സഭയിലേക്ക് ആളുകൾ വരുമ്പോൾ വൈദികർ ആവശ്യപ്പെടുന്ന കാനിക്ക പിരിവിനെ സംബന്ധിച്ചു് അങ്ങനെ കൊടുക്കാൻ അവർ കഴിവുണ്ടെന്ന് മെത്രാൻ അറിയാവുന്നതൊഴികെ, പുരാതന രീതിയനുസരിച്ചു് ആവശ്യപ്പെടാൻ പാടില്ല.

പട്ടം സ്വീകരിക്കുന്നവരും പുതുതായി സഭയിലേക്കു വരുന്നവരും തങ്ങളുടെ കഴിവു ശക്തിയനുസരിച്ചു് സ്വമനസ്സാലെ തങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങൾക്കു നൽകണം. എന്നാൽ പുരാതന രീതി എന്നും പറഞ്ഞു് "നേച്ചുകാഴ്ചകളും" "ദാനധർമ്മങ്ങളും" എന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഭാരവും നകവും ആവശ്യപ്പെടാനേ പാടില്ല; ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതു് ദൈവഭക്തിക്കന്യമാണ്; വിഷമം

പിടിച്ച കാലഘട്ടത്തിലെ ദാരിദ്ര്യം നിമിത്തവും ഇപ്രകാരം ചെയ്യാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്. സഭാശുശ്രൂഷകൾക്കു വിളിക്കപ്പെട്ടവരെ ഇത്തരം ഭാരങ്ങളാൽ ക്രേശിപ്പിക്കുന്നതു നല്ലതല്ല. കാരണം, ഇല്ലായ്മ കൊണ്ട് പലരും ഇതിന് മുന്നേട്ടു് വരാതിരുന്നേക്കാം. ഇതിൽ നിലനില്പാതെ മറ്റു് ജോലികൾക്കു പോകാനും ഇടയുണ്ട്.

അതുകൊണ്ട് വൈദികർ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുകയും വൈദികനിരയിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്നു് ഇതുപോലുള്ളതൊന്നും ഒരതരത്തിലും ആവശ്യപ്പെടാൻ പാടില്ല.

ഒൻപതാം കാനോന: കന്യകകൾ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന സന്യാസിനികളെ കുറിച്ചു്; സഭയിൽ അവരുടെ ശുശ്രൂഷ എന്താണ്? അവർ എങ്ങനെ വസ്രധാരണം ചെയ്യണം?

കന്യാത്വത്തിനും അതിന്റെ പരിപാവന ജീവിതത്തിനും സ്വയം സമർപ്പിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾക്കു് തിരിച്ചറിയത്തക്ക വസ്രം ഉണ്ടായിരിക്കണം; അവരുടെ മുടി കത്രിച്ചിരിക്കണം; എല്ലാറ്റിനും മുൻപു് സങ്കീർത്തനങ്ങൾ ആലപിക്കാൻ അവർ പഠിച്ചിരിക്കണം. അവർ സഭയുടെ ആരാധനയിലും തങ്ങളുടെ സ്വന്തമായ ക്രമമനുസരിച്ചുള്ള സ്തുതിപ്പുകളിലും ശ്രദ്ധാലുക്കളായിരിക്കണം. മരിച്ചവരുടെ സംസ്കാരദിവസം വിലാപയാത്രയിൽ അവർക്കു് പാട്ടുകൾ പാടാവുന്നതാണ്; അതുപോലെ മരിച്ചവരുടെ ഓർമ്മയ്ക്കായി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള ദിവസങ്ങളുടെ തലേനാൾ ഉള്ള ജാഗരണാവസരവും അവർക്കു് പാട്ടുകൾ പാടാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ ശവക്കോട്ടയിൽ പാട്ടുപാടാനായി പോകാൻ അവർക്കു് പാടില്ല. ബലഹീനരായ മനുഷ്യർക്കെന്നവണ്ണം ഈ കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചെല്ലാം ഉചിതമായ വിവേകം ഉണ്ടായിരിക്കണം. പട്ടണങ്ങളിൽ തങ്ങളുടെ താമസസ്ഥലങ്ങളിൽ, ഒന്നോ രണ്ടോ ഇടത്തു് അവർ ഒന്നിച്ചുകൂടണം; ശുദ്ധജീവിതരീതികളുള്ളവരും എന്നു് സാക്ഷ്യം ഉള്ള പ്രായംചെന്ന ഒരു സ്ത്രീയെ അവരുടെ നേതൃത്വം ഏല്പിക്കണം. അവരുടെ കല്യാണസൗകര്യമായിരിക്കണം അവരുടെ പോക്കുവരവുകൾ. വ്യർത്ഥഭാഷണങ്ങളിൽനിന്നു് അവരെ തടയുന്നതിനും സ്വന്തക്കാരുടെയും പുറത്തു

ഉളവരുടെയും മുറ്റുമുറ്റിൽ നിന്നും അപവാദങ്ങളിൽ നിന്നും സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുമായി അവർ അവരെ നിയമങ്ങളാൽ ബന്ധിക്കണം. എന്നാൽ സഭാശുശ്രൂഷകൾ ചെയ്യാനായി അവരിൽ ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠനായ ഒരാളെ വേർതിരിച്ച് അവളെ വനിതാധീകനായി വാഴിക്കണം. സ്നാനം സ്വീകരിക്കുന്ന പ്രായം ഉള്ള സ്ത്രീകളെ വിശുദ്ധതൈലം പുശുനത്ത് അവളായിരിക്കും. സ്ത്രീകളെ സംബന്ധിച്ച് അടക്കമൊത്തും ആവശ്യപ്പെടുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ അവളാണ് അവരുടെ മാതാപിതാക്കൾ ക്രമീകരിക്കുന്നത്.

പത്താം കാനോൻ: മെത്രാന്റെ അനുവാദം കൂടാതെ വൈദികരായും തങ്ങളുടെ പള്ളിയും പട്ടണവും വിട്ടുപോകരുത് എന്നതു സംബന്ധിച്ച്:

സഭാശുശ്രൂഷയ്ക്കായി കടന്നു വന്നിട്ടുള്ള വൈദികർക്കെല്ലാവർക്കും, തങ്ങളുടെ എല്ലാ വ്യാപാരങ്ങളിലും, ദൈവസ്തുതിയുടെ ശുശ്രൂഷകൾ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങൾ പരികർമ്മം ചെയ്യുന്നവരും എന്ന നിലയിൽ കൃത്യമായ നിയമവും സ്തുത്യർഹമായ ജീവിതരീതിയും ഉണ്ടായിരിക്കണം. മെത്രാന്റെ കല്പനകൂടാതെ തങ്ങളുടെ പട്ടണത്തിൽ നിന്നും പള്ളിയിൽ നിന്നും മറെറാനിലേക്കു കടന്നുപോകാനും അതുപോലെ എന്തെങ്കിലും കാര്യവുമായി ലൗകികാധികാരികളുടെ പക്കൽ പോകാനും അവർക്ക് അനുവാദമില്ല. ഇവ ലംഘിക്കുന്നവർ ശാപത്തിനു വിധേയരാണ്.

പതിനൊന്നാം കാനോൻ: മാതാപിതാക്കൾ മരിച്ച് അനാഥരായിത്തീർന്ന കുട്ടികളുടെ നേർക്കു മെത്രാൻ കാണിക്കേണ്ട ശ്രദ്ധയെപ്പറ്റി; അവർക്കു പ്രായപൂർത്തിയവന് തങ്ങളുടെ വസ്തുവകകൾ സംരക്ഷിക്കാൻ കഴിയുന്നതുവരെ, നഷ്ടപ്പെട്ടു പോകാതെ ദൈവഭയത്തിൽ അവരുടെ അവകാശം കർത്തൃസൂക്ഷിക്കണം.

മാതാപിതാക്കൾ വളരെ ചെറുപ്പത്തിലെ മരിച്ച് അനാഥരായിത്തീർന്ന കുട്ടികളുടെ കാര്യത്തിൽ മെത്രാന്റെ ശ്രദ്ധയുണ്ടായിരിക്കണം. അവരുടെ മാതാപിതാക്കൾ അവർക്ക് അവശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് അമ്മയുടെ സഹോദരന്മാരോടും അപ്പന്റെ സഹോദരന്മാരോടും കൃത്യമായി അന്വേഷി

ച്ചറിയണം; ദൈവഭയവും സത്യസന്ധതയുമുള്ള ഒരു കാര്യസ്ഥനെ അവരുടെ വസ്തുവകകളുടെയെല്ലാം മേൽകാര്യസ്ഥനായി നിയമിച്ച്, അയാളുടെ മേൽനോട്ടത്തിന് എല്ലാം ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കണം. അതുപോലെ അവകാശികളുടെ മാത്ര സഹോദരന്മാരുടെയും പിതൃസഹോദരന്മാരുടെയും അറിവോടുകൂടെ അവരുടെ ചെലവുകൾ, അവരുടെ വളർത്തൽ തുടങ്ങി കുട്ടികളുടെ കാര്യങ്ങൾ ക്രമീകരിക്കണം; കുട്ടികൾ സ്വന്തമായി തങ്ങളുടെ വസ്തുവകകൾ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ പ്രാപ്തരെന്നതു വരെ ദൈവഭയമുള്ളവരെന്നു സാക്ഷ്യമുള്ള ആളുകൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതും മേല്പറഞ്ഞവരുടെ അറിവോടുകൂടെയായിരിക്കണം. അനാഥരായിത്തീർന്ന കുട്ടികൾക്ക് ഒന്നും നഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കാനും, വഞ്ചന പ്രയോഗിക്കാതിരിക്കാനുമായി എല്ലാ കാര്യങ്ങളും മെത്രാന്റെ അറിവോടുകൂടി ചെയ്യണം. ഇതു ലംഘിക്കുന്നവർ "ദൈവവചനത്തിന്റെ" ഡിക്രിയെ വിധേയരായിരിക്കും.

പന്ത്രണ്ടാം കാനോൻ: ഏകാന്തവാസികൾ എന്ന പേരും വഹിച്ചുകൊണ്ട് അപ്രകാരം കാണപ്പെടുകയും എന്നാൽ അതിന്റെ അന്തസ്സത്തയിൽ നിന്ന് വളരെ അകന്നിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ വരുത്തിവയ്ക്കുന്ന ക്രമരാഹിത്യത്തെയും ഇടർച്ചയെയും സംബന്ധിച്ച്:

ദൈവസ്നേഹത്തെപ്രതിയും ദൃശ്യവസ്തുക്കളോടുള്ള വെറുപ്പിനെപ്രതിയും ലോകത്തിൽ നിന്നകന്ന് ന്യസായപ്രതത്തിന്റെ ശുദ്ധജീവിതം നയിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർ ആദ്യമായി തിരുലിഖിതപ്രബോധനവുമായി പരിചയപ്പെടുകയും അതിനുവേണ്ടി ഇറങ്ങിപ്പറപ്പെട്ട മനുഷ്യരെ നന്നായി അറിയുകയും വേണം. ഇപ്രകാരം ഒരു മന്ദിരത്തിൽ വച്ച് ഈ ജീവിതരീതി സംബന്ധിച്ച പ്രബോധനം സ്വീകരിക്കുകയും സന്യാസവസ്ത്രം സ്വീകരിക്കുകയും ഒരാശ്രമത്തിൽ, അതിന്റെ നടപടിക്രമം അനുസരിച്ച് അദ്ധ്യാനിക്കുകയും വേണം. അതുപോലെ ഒരു ധർമ്മത്തിന്റെ കീഴിൽ വിധേയമായിരുന്നു. പൈതൃക കാനോനുകളനുസരിച്ചും ഒരു താപസ്സുമുറയിൽ താമസിക്കണം. നൈയാമികമല്ലാതെയും ഞങ്ങൾ വിവരിച്ച രീതിയിൽ അല്ലാതെയും, തിരുലിഖിത പരിജ്ഞാനം കൂടാതെ വെറും ബാഹ്യ മാത്രമായി കഴിയുകയും, തങ്ങളുടെ തല മൂണ്ഡനം ചെയ്ത് ജന

ങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള വ്യർത്ഥാഭിമാനം മാത്രം ആഗ്രഹിക്കുകയും ഈ ജീവിതാവസ്ഥയുടെ അന്ത്യത്തെയ്ക്കു ചേർന്നതൊന്നും തങ്ങളിൽ ഇല്ലാതിരിക്കുകയും അധ്യക്ഷന്റെ അധികാരത്തിൽ കീഴല്ലാത്തതും തങ്ങളുടെ സന്യാസവിഭാഗത്തിന്റെ അധ്യക്ഷന്റെ നിയമങ്ങൾ അനുസരിക്കാതെയും മറ്റുള്ളവയെ സ്ഥലങ്ങളിൽ പാർക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെ മെത്രാൻ ആട്ടിയോടിക്കണം. അവർ അലഞ്ഞുനടന്നു സാധാരണക്കാരെ വഴിതെറ്റിക്കാൻ അനുവദിച്ചുകൂടാ. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ വചനത്താൽ അവരെ സന്യാസികളുടെ പട്ടികയിൽ നിന്നു നീക്കണം; അവരുടെ സന്യാസവസ്ത്രം നീക്കുകയും ചെയ്യണം.

പതിമൂന്നാം കാനോന: മാതാപിതാക്കളുടെ സമ്മതവും വിശുദ്ധ കുരിശിന്റെ മാധ്യസ്ഥ്യവും, വൈദികന്റെ ആശിർവാദവും കൂടാതെ ഒരു സ്ത്രീയെയും ഒരു പുരുഷനും വിവാഹം കഴിച്ചുകൊടുക്കരുത്.

മാതാപിതാക്കന്മാർ വിവാഹവാദനം നടത്തിയ അവിവാഹിതരായ സ്ത്രീകളെ വിശ്വാസികളുടെ ആചാരം അനുസരിച്ച് മാതാപിതാക്കളുടെ സമ്മതത്തോടും, നമ്മുടെ രക്ഷകന്റെ വിശുദ്ധ കുരിശിന്റെ മാധ്യസ്ഥ്യത്തോടും, വൈദികന്റെ ആശിർവാദത്തോടും കൂടെ ക്രിസ്തീയ നിയമാനുസൃതം പുരുഷന്മാർക്കു വിവാഹം കഴിച്ചുകൊടുക്കണം. ദൈവഭയത്തിൽ നിന്നു വളരെ അകന്നുകഴിയുന്ന മറ്റു ജനങ്ങളെപ്പോലെ നൈയാമിക വിവാഹബന്ധം വേർപെടുത്തി മറ്റൊരാളോടു ചേരുക ക്രിസ്താനികൾക്കുള്ളില്ലാത്തതിനാൽ, വിവാഹവാദനം ചെയ്ത സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ വിവാഹ ഉടമ്പടി, നമ്മെ മെനഞ്ഞുണ്ടാക്കുകയും നമ്മെ രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്ത നാഥന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ നടത്തുക എന്നതു ആവശ്യകവും വളരെ സഹായകവുമാണ്. അവർ ഈ ഉടമ്പടി ലംഘിച്ചാൽ നമ്മുടെ ന്യായവാദത്തിന്റെ അടയാളമായ പ്രതികാരകൻ നമുക്കുണ്ടു്. അവിടുന്ന് നമ്മുടെ എല്ലാ രഹസ്യകാര്യങ്ങളും പരസ്യമാക്കുന്നു; തന്റെ മഹത്വത്തിന്റെ നീതിപീഠത്തിന്റെ മുൻപാകെ നമ്മുടെ എല്ലാ കർമ്മങ്ങളും പരിശോധനാവിധേയമാക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ ഭാവിപ്രത്യാശക്കനുസൃതമായി ഒരാൾ ആശിർവാദത്തോടുകൂടി അവർ അവസാനിപ്പിക്കാനായി, ചൈവദി

കാശിർവാദത്തോടുകൂടി അവർ വിശ്വസ്തതാപൂർവ്വം ഒന്നിച്ചു താമസിക്കണം. വീണ്ടും വിവാഹം കഴിക്കാനുള്ള താല്പര്യത്താൽ അവർ ഇവ ലംഘിക്കുകയും നിലവിലുള്ള നിയമങ്ങളെ നിന്ദിക്കുകയും ചെയ്താൽ—അതായതു് അവർ വിശ്വസ്തതയ്ക്കു ഭംഗം വരുത്തുമ്പോഴും, വൈദികാശിർവാദം കൂടാതെ വിവാഹിതരാകുമ്പോഴും—പ്രായശ്ചിത്തം കൂടാതെ അവരെ വേർപെടുത്തണം; ഇവരുടെ ന്യായാധിപന്മാരായി നിയമിതരായിരിക്കുന്നവരുടെ ചെയ്തികളെ പുനർപ്പരിശോധിക്കുകയും വേണ്ട; ഇതോടുകൂടി സഭ അവരെ മുടക്കുകയും വേണം.

പതിനാലാം കാനോന: ദൈവഭയത്തിനനുസരായ പുറജാതിക്കാരുമായി ക്രിസ്തീയസ്ത്രീകൾ വിവാഹിതരാകരുത് എന്നതു സംബന്ധിച്ചു്:

ഒരിക്കൽ ക്രിസ്തുമതത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ക്രിസ്തീയ ജീവിതം നയിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്ത സ്ത്രീകൾ തങ്ങളുടെ സർവകഴിവുകളോടും കൂടെ പുറജാതികളുമായുള്ള ദാമ്പത്യബന്ധത്തെ തിരസ്സരിക്കണം; കാരണം, അവരുമായുള്ള ബന്ധം ദൈവഭയത്തിനു നിരക്കാത്ത ആചാരങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാൻ ഇടയാക്കും; അത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ വഴുതി വീഴാൻ സാധ്യതയുണ്ടു്.

അതുകൊണ്ടു് ക്രിസ്തീയസ്ത്രീകൾ പുറജാതികളുടെ കൂടെ താമസിക്കുന്നതിൽ നിന്നു പൂർണ്ണമായും ഒഴിഞ്ഞിരിക്കണം. എന്നാൽ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്ന വ്യക്തി, നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ വചനത്താൽ സഭയ്ക്കു ക്രിസ്ത്യാനി എന്ന ബഹുമാനത്തിനും അന്യയായിരിക്കും.

പതിനഞ്ചാം കാനോന: വിശ്വാസികൾ പള്ളിയിൽ ഒന്നിച്ചു കൂടുന്നതു സംബന്ധിച്ചു്: വിശ്വാസികൾക്കനുയോജ്യമാം വിധം ക്രമമായും ചിട്ടയായും രാവിലെയും വൈകിട്ടും ഒന്നിച്ചുകൂടുക അവശ്യാവശ്യമാണു്.

ഒഴിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലാത്ത ആവശ്യങ്ങളിലല്ലെങ്കിൽ, വിശ്വാസികളായ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ ഉപേക്ഷ വിചാരിക്കാതെ രാവിലെയും വൈകിട്ടും പള്ളിയിൽ ഒന്നിച്ചുകൂടണം; അവർ അതിൽ നിന്നു മാറിനിൽക്കാൻ പാടില്ല. ഭവനത്തിൽ തന്നെ ഒരു പ്രാർത്ഥനാമുറി ഉണ്ടെങ്കിൽപോലും, സമൂഹത്തിലെ കൂട്ടായ്മ

കൂടാതെ തങ്ങൾ തന്നെ തങ്ങൾക്കു വേണ്ടി തങ്ങളുടെ സ്വന്തം വീടുകളിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ മതി എന്ന് ആരും ചിന്തിക്കാതിരിക്കട്ടെ. പള്ളിയിൽ വന്നു വെപ്രാളപ്പെട്ട് ഒരു കോണിൽ മാറി നിന്ന് രഹസ്യമായി പ്രാർത്ഥിച്ചശേഷം പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ കാണും പാടില്ല. പ്രാർത്ഥനയിൽ കൂട്ടായ്മയുണ്ടാകാൻ അവർ സമൂഹമായി ഒന്നുചേരണം; വൈദികന്റെ സമാപനാശീർവാദം സ്വീകരിക്കുന്നതുവരെ അവിടെ നിൽക്കണം. അതുപോലെ വിശുദ്ധ പെരുന്നാൾ ദിവസങ്ങളിലും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ദിവസങ്ങളിലും പള്ളിയിലെ പൊതുവായ യോഗം അവർ ഉപേക്ഷിച്ച് സന്യാസാശ്രമങ്ങളിലേക്കും വസതികളിലേക്കും പോകാൻ പാടില്ല. സഭാസമൂഹത്തെയും അതിനുചിതമായ ബഹുമാനത്തെയും ഭൂരിഭാഗം വരുന്നവർ നിന്ദിക്കാൻ പാടില്ല. ദൈവവചനത്തിന്റെ പിൻബലം കൂടാതെയാണ് ഞങ്ങൾ ഈ കാര്യങ്ങൾ കല്പിക്കുന്നത്.

പതിനാറാം കാനോന: രണ്ടു സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്യുന്ന ആളെ സംബന്ധിച്ച്: അവർ മലിനരും ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ നിയമം ലംഘിക്കുന്നവരാണ്.

വിശ്വാസികൾ എന്തു വിളിക്കപ്പെടുകയും ക്രമീകൃത ജീവിതം നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ രണ്ടു സ്ത്രീകളെ വിവാഹം കഴിക്കുന്ന പേഗൻ രീതിയിൽ നിന്നും അകന്നിരിക്കണം. ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നാനത്താൽ ഒരിക്കൽ പവിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടവർ എന്ന നിലയിൽ നിയമങ്ങളുടെ ശാപങ്ങളിൽ നിന്നും തങ്ങളെത്തന്നെ വിവേകപൂർവ്വം സംരക്ഷിക്കണം. ദൈവയെത്തിന് അപരിചിതരായ ജനങ്ങളെപ്പോലെയൊക്കെ, അവർ അശുദ്ധിയിൽ നിന്നും തങ്ങളെത്തന്നെ അകറ്റി നിർത്തണം; നിയമം അനുസരിക്കുന്നതിലൂടെ തന്റെ നാമത്തെ ഭയപ്പെടുന്നവർക്ക് ഈ രീതിയിൽ ദൈവം തന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കും. എന്നാൽ വിഡ്ഢികളെപ്പോലെ ഇതിനെ നിന്ദിച്ച് തങ്ങളുടെ നൈയാമിക ഭാര്യമാർക്കു പുറമെ, അടുത്തോ അകലയോ, സ്വതന്ത്രയായോ അടിമയായോ, വെപ്പാട്ടിയായോ അല്ലാതെയോ, മറ്റുള്ള സ്ത്രീകളെ സ്വീകരിക്കുന്നവരെ അശുദ്ധിയിൽ നിന്നു പിന്മാറ്റാൻ ഉപദേശിക്കണം; എന്നാൽ അവർ അതിനു കൂട്ടാക്കാതെ, തിന്മയിൽ ഉറച്ചുനിന്നാൽ നമ്മുടെ

കർത്താവിന്റെ വചനത്താൽ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ എല്ലാ ബഹുമാനത്തിൽ നിന്നും അവരെ അന്യരാക്കണം.

പതിനേഴാം കാനോന: ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളുടെ ബഹുമാനത്തെ നിന്ദിക്കുന്ന വിശ്വാസികളുടെ ക്രമരാഹിത്യത്തെ കുറിച്ച്:

ഈ നാട്ടിലെ ചില ക്രിസ്ത്യാനികൾ, കൂദാശയുള്ള ദിവസങ്ങൾ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിട്ട് പള്ളിയിൽ നിന്നിറങ്ങി തങ്ങളുടെ രീതി അനുസരിച്ച് വീഞ്ഞു കുടിക്കാനുള്ള മോഹം തീർക്കാൻ, ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ കടകൾ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും യഹൂദരുടെ കടകളിലേക്ക് ഓടിക്കയറുകയും നന്ദിയില്ലാത്ത യുദ്ധമായുള്ള സംസർഗം മൂലം തങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച വിശുദ്ധിയെ തങ്ങളുടെ വിഭ്രാന്തിയിൽ അപമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്ന് ഞങ്ങൾ അറിയാൻ ഇടയായി. ഇതു ഞങ്ങൾ തിരസ്കരിക്കുകയും അവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മേലിൽ ഇതു ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടാകാൻ പാടില്ല. ഇതു ലംഘിച്ചു തുടർന്നും ആരെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കാൻ മുതിന്നാൽ സഭാപരമായ നടപടികളിലൂടെ അവനെ മെത്രാൻ നിർബന്ധിക്കണം.

പതിനെട്ടാം കാനോന: പരേതരുടെ സംസ്കാരം സംബന്ധിച്ചും ക്രമരാഹിതമായി അവരെപ്പറ്റി കരയുന്നവരെ സംബന്ധിച്ചും:

മരിച്ചുപോയ ക്രിസ്ത്യാനികളെ പുറജാതികളെപ്പോലെ യല്ല, ക്രിസ്തീയമായിട്ടാണ് സംസ്കരിക്കേണ്ടതു്; കാരണം, പുറജാതികൾ ശവസംസ്കാരത്തിനായി തങ്ങളുടെ പരേതരെ വിലകൂടിയ വസ്ത്രങ്ങളിൽ പൊതിയുകയും അവിശ്വാസികളുടെ അടയാളമായ നിരാശയോടും തകർന്ന ഹൃദയത്തോടും കൂടെ അവരെ പ്രതി വളരെ കരഞ്ഞു നിലവിലിടുകയും ചെയ്യുന്നു.

അതുകൊണ്ട് ക്രിസ്ത്യാനികൾ തങ്ങളുടെ പരേതരെ സിൽക്കിലും വിലകൂടിയ വസ്ത്രങ്ങളിലും പൊതിഞ്ഞ് സംസ്കരിക്കാൻ പാടില്ലെന്ന് നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ വചനത്തിന്റെ ഡിക്രിയാൽ ഞങ്ങൾ തീർത്ഥാടനിക്കുന്നു. പ്രത്യേകയുടെ പ്രതീകമായി, വലിയ വിലപിടിപ്പില്ലാത്ത സാധാരണ

വസ്യത്തിൽ പൊതിഞ്ഞാൽ മതി. മതിഭൂമം വന്ന സ്രീകര
മരിച്ച വീട്ടിൽ വന്നു നടത്തുന്ന വിലാപങ്ങളും അവസാനിപ്പി
ക്കണം; വിലാപ വേനത്തിൽ വന്നുചേരുന്ന സ്രീകരങ്ങളെ
വലിയ ചെലവുകളും അവസാനിപ്പിക്കണം. ഇതു ലംഘിക്ക
നവർ ദൈവവചനത്തിന്റെ ശാപത്തിനു വിധേയരായി
രിക്കും. ചരമപ്രസംഗം നടത്തുന്നിടം വരെ മാത്രം സ്രീകര
ശവമഞ്ചത്തെ അനുധാവനം ചെയ്താൽ മതി. അതിനപ്പുറ
ത്തേക്കു കടക്കാൻ അവരെ അനുവദിക്കരുത്.

പത്തൊൻപതാം കാനോന: മെത്രാനെക്കുറിച്ചും അദ്ദേ
ഹത്തിനർഹമായ ബഹുമാനത്തെക്കുറിച്ചും; അധികാര സ്ഥാന
ങ്ങളിലുള്ള അൽമായർ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് തലവരി ഇഴടാ
ക്കരുത്:

തന്റെ ശുശ്രൂഷ നന്നായി നിർവഹിക്കുകയും തന്റെ
അധ്വാനത്തിൽ ശുഷ്ണാന്തി കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മെത്രാനെ
തന്റെ അജഗണം ഉചിതമായി ബഹുമാനവും സ്നേഹവും
കാണിക്കേണ്ട എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ബഹുമാനിക്കണം. ഒരു
സാധാരണക്കാരിൽ നിന്ന് എന്നവണ്ണം അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന്
അധികാരസ്ഥാനത്തുള്ള വിശ്വാസികൾ തലവരിയോ, മറ്റ്
നികൃതകളോ ഇഴടാക്കാൻ പാടില്ല; കാരണം, തന്റെ ശുശ്രൂഷ
യുടെ പൂർണ്ണതയിൽ അവരുടെ ഭരണത്തിന്റെ ഭാരം വഹിക്ക
ന്നവനാണ് അദ്ദേഹം; അതുപോലെ, അജപാലക നിയമങ്ങ
ളാൽ അവരുടെ ആത്മാക്കളുടെ മേൽ അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധാലുവാണ്,
അവരുടെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ വഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അതുകൊണ്ട് ഈ കാര്യത്തിൽ അവർ അദ്ദേഹത്തെ ബഹു
മാനിക്കണം; മറ്റു മനുഷ്യരിൽ നിന്നെന്നവണ്ണം അദ്ദേഹത്തിൽ
നിന്ന് തലവരി ഇഴടാക്കാൻ പാടില്ല. ഇതിനു മുതിരുന്നവർ
നീതിക്കു കടക്കാരായിത്തീരും എന്നറിഞ്ഞുകൊള്ളുക.

മരിച്ചവരെ സംസ്കരിക്കുമ്പോൾ ലളിതമായ വസ്യം
വേണം എന്നതു സംബന്ധിച്ചു തീരുമാനിച്ച കാനോനയെ
കുറിച്ച്: ചിലരുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് അല്പം എതിർപ്പുണ്ടായതി
നാൽ ഞങ്ങൾ ഇക്കാര്യം രൂപതാധ്യക്ഷന്റെ സ്വഭവശ്രുതിനു
വിടുന്നു; ഉചിതമെന്ന് അദ്ദേഹം കാണുന്നതുപോലെയും മനസ്സി
ലാക്കുന്നതുപോലെയും ശവസംസ്കാരത്തിനുള്ള ക്രമീകരണം

നടത്തുകയും വസ്യങ്ങൾ അനുവദിക്കുകയും വേണം. എന്നാൽ,
ശവസംസ്കാരത്തിന് വളരെ വിലകൂടിയ വസ്യങ്ങൾ അനു
വദിക്കാൻ പാടില്ല.

നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ശക്തിയാലും പരിശുദ്ധാത്മാ
വിന്റെ കൃപാവരസഹായത്താലും മനുഷ്യരെ സഹായിക്കു
നായി ഈ കാര്യങ്ങൾ ഞങ്ങൾ ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. തന്റെ
ജനത്തിന്റെ പരിപാലകരും ഈ കാര്യങ്ങളുടെ മേൽനോട്ട
ത്തിന്റെ ചുമതലയുള്ളവരുമായ ഞങ്ങൾക്ക് തന്റെ ഹിത
ത്തിനു പ്രീതികരമായ കാര്യങ്ങളിലെല്ലാം ഞങ്ങൾ ശ്രേഷ്ഠമായ
രീതിയിൽ ജീവിക്കുന്നതിനും ഞങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ
എല്ലാ നാളുകളിലും തന്റെ മഹനീയ നിയമങ്ങൾ കാത്തു
സൂക്ഷിക്കുന്നതിനും ഉള്ള കൃപ തന്റെ കരുണയാൽ നമ്മുടെ
കർത്താവ് പ്രദാനം ചെയ്യട്ടെ. ആമ്മേൻ. ആമ്മേൻ.

മാർ ഗീവർഗീസ് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സിനഡ്
സമാപിച്ചു.

മാർ ഗീവർഗീസിന്റെ കത്ത്

പേർഷ്യയിലെ പ്രെസംബിറ്ററും കോറെപ്പിസുംകോപ്പാ യുമായ മീനാജ് കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കോസ് - പാത്രിയർക്കീസ് ഗീവർഗീസ് എഴുതിയ കത്തും; മിശിഹായുടെ ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും സംബന്ധിച്ച അതിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നു; "ദൈവവചനം മാറ്റത്തിന് വിധേയമായി, തന്റെ കന്നോമായിൽ ജഡമായിത്തീർന്നു" എന്ന്, സഭയുടെ സത്യവിശ്വാസത്തെ ദൃഢീകരിക്കുന്നവർ പറയുന്നതുപോലെയല്ല അത്.

തീർത്ഥാടകനും ദൈവകൃപയാൽ കാതോലിക്കോസ് - പാത്രിയർക്കീസുമായ ഗീവർഗീസ്, ദൈവസ്നേഹിതനും ഉററ സ്നേഹിതനും കർത്താവിൽ നമ്മുടെ സഹോദരനും പ്രെസംബിറ്ററും കോറെപ്പിസ്റ്റോപ്പായുമായ മീനാജ്; നമ്മുടെ കർത്താവും രക്ഷിതാവുമായ മിശിഹായിൽ അങ്ങേയ്ക്കു സമാധാനം വർദ്ധിക്കുമറാകട്ടെ.

അറബി ആധിപത്യത്തിന്റെ 59-ാം വർഷമായ കഴിഞ്ഞ വർഷവും 60-ാം വർഷമായ ഈയാണ്ടിലും താങ്കൾ എന്നിക്കെഴുതി അയച്ചവ എന്നിക്ക കിട്ടി; ഞാനവ വായിച്ചു. താങ്കളുടെ വിശ്വസനീയതയെക്കുറിച്ചും, ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസസംബന്ധമായ തീക്സ്തയെക്കുറിച്ചും ദാനധർമ്മനിഷ്ഠയെക്കുറിച്ചും താങ്കളുടെ ജീവിതരീതിയെ സംബന്ധിച്ചും നേരത്തെ താങ്കളുമായുള്ള പരിചയത്തിൽ നിന്നും, അവിടെ നിന്നു നമ്മുടെ പക്കൽ വന്ന അനേകരിൽ നിന്നും നമുക്കറിവായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അങ്ങയുടെ മേലുള്ള ശ്രേഷ്ഠമായ ദൈവപരിപാലനയെപ്പറ്റി, പ്രത്യേകമായി കഴിഞ്ഞ വർഷം മുതൽ ഞാൻ കേൾക്കാനിടയായി. സത്യവിശ്വാസപ്രഖ്യാപനത്തിനുള്ള താങ്കളുടെ തീക്സ്ത കറയാൻ ദൈവം അനുവദിച്ചില്ല. ദൈവമഹത്വത്തിനുപകരിക്കാത്ത കല്പനകളിലും വളഞ്ഞ വഴികളിലുള്ള അജ്ഞതയാകുന്ന തെറ്റിലും താങ്കളുടെ നാശത്തിനായി തുടരാൻ അവിടുന്ന് താങ്കളെ അനുവദിച്ചില്ല. മറിച്ചു, നമ്മുടെ

രക്ഷയ്ക്കും സൃഷ്ടി മുഴുവന്റെയും നവീകരണത്തിനും വേണ്ടി അവിടുന്ന് പൂർത്തീകരിച്ച വ്യാപാരത്തെപ്രതി ശരിയായി അങ്ങയെ മഹത്വപ്പെടുത്താൻ, നാം ശരിയായി ചെയ്യുന്ന സത്യവിശ്വാസപ്രഖ്യാപനത്തിലേക്ക് അവിടുന്ന് താങ്കളെ ആനയിച്ചു. ദൈവദൂഷകരുടെ ദുഷിച്ച സംസാരത്തിലുള്ള ഭാഗഭാഗിത്വത്തിനും അതുവഴിയുള്ള ദുഷിക്കലിനും താങ്കളുടെ കാമ്യതയെ ദൈവം ഉപേക്ഷിച്ചില്ല; പിന്നെയോ, സത്യവിശ്വാസത്തോടുകൂടി സ്രഷ്ടാവും ജീവദാതാവും രക്ഷകനും എല്ലാറ്റിനെയും നവീകരിക്കുന്നവനുമായ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്താൻ അങ്ങയുടെ മനസ്സിനെ ദയാപൂർവ്വം അവിടുന്ന് പ്രകാശിപ്പിച്ചു.

താങ്കൾ എന്നിക്കെഴുതിയ സംഗതികൾ നിമിത്തവും അനേകരിൽ നിന്ന് താങ്കളെപ്പറ്റി കേട്ടവ നിമിത്തവും ഞാൻ വളരെ സന്തോഷിക്കുകയും ദൈവത്തിനു നന്ദി പറയുകയും ചെയ്തു. വന്ദ്യസഹോദര, നീ എഴുതി എന്നിക്കയച്ചത് വളരെ ശ്രേഷ്ഠമായ സംഗതിയാണ്. അതായത്, ദൈവത്തിലുള്ള സത്യവിശ്വാസം സംബന്ധിച്ചും സത്യദാതാ സംബന്ധിച്ചും നമ്മുടെ കഴിവനുസരിച്ചു ചുരുക്കമായും വ്യക്തമായും എഴുതി അറിയിക്കണമെന്നാണല്ലോ പറഞ്ഞിരുന്നതു്. മനുഷ്യരായ നമ്മുടെ രക്ഷയെപ്രതി അവിടുന്ന് പൂർത്തീകരിച്ച വ്യാപാരത്തെ പ്രതി അവിടുത്തെ ദൈവത്വത്തെ പാടിപ്പുകഴ്ത്താൻ നാം കടപ്പെട്ടവരാണ്. സൃഷ്ടികളായ മനുഷ്യരുടെ ഇടയിലെ ബലഹീനമാനസ്സർ ദൈവികകാര്യങ്ങൾ വേഗത്തിൽ ഗ്രഹിക്കുകയോ മനസ്സിലാക്കുകയോ ചെയ്കയില്ല. എങ്കിലും നമ്മുടെ പൊടിയുടെ നിസ്സാരതയെ തന്റെ അനുകമ്പയാൽ നിരവധി രീതികളിൽ ദൈവം ഉയർത്തി. ഭാഗികമായിട്ടെങ്കിലും ദിവ്യസംഗതികൾ നാം ഗ്രഹിക്കാനാണിതു്. അതുപോലെ തന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ പണ്ടത്തെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട നീതിമാന്മാരിൽ കൂടിയും, തന്റെ കൃപ വേർതിരിച്ചു പ്രവാചകരിലും വിശുദ്ധ ശ്രീഹന്മാരിലും കൂടിയും അവിടുന്ന് സംസാരിക്കുന്നതിനാണിതു്. തലമുറതലമുറകളായി ലോകത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കാനും മനുഷ്യരെ നയിക്കാനുമായിരുന്നു ഇതു്. നമ്മെക്കൊണ്ടു് സാധിക്കുന്ന രീതിയിൽ ചുരുക്കമായി താങ്കൾക്കു് ഞാൻ എഴുതുന്നതാണ്.

ഏകസത്യ ദൈവത്തിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. അവൻ എന്നും നിലനില്ക്കുന്നവനും നിത്യനും പ്രസംഗിതനായ യാഥാർത്ഥ്യവും സ്രഷ്ടാവും, രൂപീകരിക്കുന്നവനും ആകുന്നു. ദൃശ്യവും അദൃശ്യവും വേദ്യവും അവേദ്യവും, ആത്മീയവും ശാരീരികവുമായ എല്ലാറ്റിന്റെയും കർത്താവാണ് അവിടുന്ന്. ആത്മീയ ജീവികളേക്കാൾ തന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ അവിടുന്ന് ഉന്നതനും നിഗൂഢനും ആത്മീയ ജീവികളുടെ അദൃശ്യാവസ്ഥയേക്കാൾ ഉന്നതനാണ്. സ്വാഭാവികമായി എല്ലാറ്റിലും ശക്തിയുടെ ഒന്നതും അവിടുത്തേക്കുണ്ട്. എല്ലാ സൽപ്രവൃത്തികൾക്കും അവൻ മതിയായവനാണ്. അവൻ താരതമ്യാതീതമായ വിജ്ഞാനത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയും തോല്പാത്ത സഹായവുമാണ്. അവിടുന്ന് നല്ലവനും എല്ലാവരുടെയും ഗുണകാംക്ഷിയും ദയാപരനും കരുണാമസൃണനും കൃപാലുവും ദാനങ്ങളിൽ സമൃദ്ധനും എല്ലാം അറിയുകയും വിവേചിച്ചറിയുകയും ചെയ്യുന്നവനും ആകുന്നു. ഉണ്ടായിട്ടുള്ളവയും ഇപ്പോഴുള്ളവയുമായ ഒന്നും തന്നെ അവന്റെ പരിജ്ഞാനത്തിന് അന്യമല്ല. അവിടുന്ന് എല്ലാറ്റിനെയും നിലനിർത്തുന്നു, എല്ലാറ്റിനെയും നയിക്കുന്നു, രേഖിക്കുന്നു, സംരക്ഷിക്കുന്നു. ജീവൻ സ്വീകരിക്കുന്ന സകലതിനേയും ജീവിപ്പിക്കുന്നു; അവിടുന്ന് എല്ലാറ്റിനേക്കാളും ഉന്നതനും എല്ലാറ്റിലും ശ്രേഷ്ഠനാണ്. അവിടുന്ന് നന്മകൾ വർഷിച്ചുകൊണ്ട് ഭൂമിയുടെ അതിർത്തികൾ പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. അവിടുന്ന് ഉപകർത്താവും എല്ലാവരുടെയും സഹായിയും ആരംഭരഹിതനും അന്ത്യരഹിതനും ആണ്. തനിക്കു തുല്യമായി ആരുമില്ല; തനിക്കു പരിമിതിയില്ല, അതിർത്തിയില്ല, മാറ്റമില്ല, വ്യതിയാനമില്ല, എതിരാളിയില്ല; അവിടുന്ന് അനന്തനും ആഗ്രാഹ്യനും രാജാധിരാജനും, കർത്താധികർത്താവും തന്റെ നന്മയിലേക്കു എല്ലാറ്റിനെയും നയിക്കുന്ന നിയന്താവും നേതാവുമാണ്. ഈ ദൈവസ്വഭാവത്തിന് ഇതെല്ലാം ശരിയായും ആധികാരികമായും നന്നായും ഉണ്ട്; എന്നാലതു മറ്റൊന്നിൽ നിന്നല്ല, തന്നിൽ നിന്നു തന്നെ, നിത്യമായി. ഉചിതമായും പ്രയോജനകരമായും ഈ നല്ല ദാതാവിൽ നിന്ന് തന്റെ തിരുമനസ്സിന്റെ നന്മയാൽ ശാരീരികളും ആത്മീയരുമായ സൃഷ്ടി മുഴുവനും സഹായങ്ങളും ദാനങ്ങളും മുഖ്യം ഇപ്പോഴും വർഷിക്കപ്പെടുന്നു.

നമ്മുടെ കർത്താവേശ്രമിശിഹായുടെ കല്പനയാലും പാപന്വര്യം അനുസരിച്ചും പിതാവ്, പുത്രൻ, പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്നീ പേരുകളുടെയും ക്നോമാകളുടെയും ത്രിത്വത്തിൽ ആരാധ്യമായ ഈ ഏകദൈവസ്വഭാവത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികളായ നാം വ്യക്തമായി ഏറ്റുപറയുകയും മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. നാം മൂന്ന് ക്നോമാിക നാമങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നെങ്കിലും, ഏകസ്വഭാവത്തിലും, ഏകശക്തിയിലും, ഏക ഇച്ഛയിലും, ഏക അധികാരത്തിലും, വേർതിരിവുകളാതെയും, വിഭജനം കൂടാതെയും, പരസ്പര വേർപാടുകൂടാതെയും ഏകദൈവത്വത്തെ നാം മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നു: ഏക നിത്യപുത്രന്റെ ഏകനിത്യപിതാവ്; വിഭജനം കൂടാതെ പിതാവിന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ഏകയാത്മാവ്; രണ്ടുപേരും നിത്യമായി പിതാവിലും പിതാവിനോടു കൂടിയുമാണ്. മുൻഗണനയോ, പിൻതുടർച്ചയോ ഇവിടെ പരിഗണനാവിഷയമോ സംസാരവിഷയമോ അല്ല; ഏകിലും അഗ്രാഹ്യമാംവിധം നാം സ്വീകരിച്ച ഈ രീതിയിൽ, നാം വിശ്വസ്തതാപൂർവ്വം ഏറ്റുപറയുകയും മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

ദൈവത്വത്തിന്റെയും ദൈവിക കാര്യങ്ങളുടെയും അഗ്രാഹ്യസ്വഭാവം നിമിത്തം, നമ്മുടെ ഈ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനത്തിൽ ഇടറിപ്പോകുന്നവരുണ്ടെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ നൽകുന്ന ഈ വിശദീകരണം കൊണ്ട് അവർ തൃപ്തിപ്പെട്ടെട്ടെ ആത്മാവ്, ശരീരത്തിൽ വസിച്ചുകൊണ്ട് അതിനെ ജീവിപ്പിക്കുന്നു. ജീവന്റെയും അവബോധത്തിന്റെയും ശക്തി അതിലും അത്യന്തോക്തിയും അതിന്റേതുമാണ്. ഭാഗികമായി വ്യത്യസ്തമുണ്ട്; ഭാഗികമായിട്ടില്ല, ആത്മാവ് അതിന്റെ കഴിവുകളിൽ നിന്ന് വിഭജിതമല്ല. അതിന്റെ കഴിവുകൾ അതിൽ നിന്ന് വേറിട്ടല്ല. പിന്നെയോ മൂന്നു കഴിവുകളിൽ ഏകയാത്മാവ് ആണുള്ളതു്; ആത്മാവിന്റെ മൂന്നു കഴിവുകൾ. ആത്മാവിന്റെ ത്രിവിധ കഴിവുകൾ ആത്മാവിന്റെ ഐക്യത്തെ നീക്കുന്നില്ല. — ആത്മാവിനെ സംബന്ധിച്ച വിവരണം. തന്നെ നമുക്കു സംഗ്രാഹ്യമല്ല, പിന്നെ ദൈവത്വം നാം പരിശോധനാവിധേയമാക്കിയാലോ?

ഈ വിവരണം കൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടാത്തവർക്ക് ഒരു സൃഷ്ടിയായ സൂര്യനിൽനിന്നുള്ള വിശദീകരണം നൽകാം. സൂര്യന്റെ പ്രസരണതലം ഒന്നാണെങ്കിലും അതിന് പുറം പ്രകാശവും ഉണ്ട്. അവ പരസ്പരം വ്യത്യസ്തമാണ്; യോജിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഏകസൂര്യൻ എന്നും നാം പറയുന്നു. മൂന്ന് കാര്യങ്ങൾ ഏകത്വത്തെ നീക്കിക്കളയുന്നില്ല ഏകത്വം മൂന്നിനെ കൂട്ടിക്കഴയുന്നില്ല. മൂന്ന് ശക്തികളിലുള്ള ഏകസൂര്യൻ ഐക്യപ്പെട്ടും വ്യതിരിക്തമായും പൊതുവായ പ്രയോജനത്തെ പൂർണ്ണമാക്കുന്നു. സൃഷ്ടവസ്തുക്കളിൽ ഇപ്രകാരമൊക്കെ നാം കാണുന്നുണ്ട്; അവയിൽ തന്നെ മിക്കതും നമുക്ക് അഗ്രാഹ്യമാണ്. നമുക്കറിയാൻ കഴിയുന്ന ചെറിയ അംശം പോലും നമ്മുടെ ആത്മാക്കളെ സന്തോഷിപ്പിക്കുകയും മനസ്സിനു സ്വസ്തുത നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ അഗ്രാഹ്യകാര്യങ്ങൾ നിമിത്തം നാം ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തണം. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ദൈവത്വത്തിന്റെ അഗ്രാഹ്യസ്വഭാവം നിമിത്തം അത്തുതപരതരൂപമായി നാം ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്! അതുകൊണ്ട്, ദൈവത്വത്തെപ്പറ്റി നമുക്കറിയാവുന്ന നിസ്സാരകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി പറയാൻ നാം യോഗ്യരായി കരുതപ്പെട്ടതിനാൽ തലകനിച്ചുകൊണ്ട് നമ്മുടെ മേലുള്ള തന്റെ കൃപയെ ഏറ്റുപറഞ്ഞു സ്തുതിക്കാം; കാരണം ഈ മഹനീയ ബഹുമാനത്തിന്റെ ഔന്നത്യത്തിന് നമ്മുടെ ബലഹീനതയെ അവിടന്ന് കരുവാക്കി.

നമ്മുടെ ജീവദാതാവും നമ്മുടെ ദൈവവുമായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദിവ്യവ്യാപാരത്തെ സംബന്ധിച്ചു ദുരാരോപകരം ദൈവദൂഷകരും നടത്തുന്ന തർക്കങ്ങളും തത്വങ്ങളും സംബന്ധിച്ചും താങ്കൾ എന്നിക്കഴെതി അപേക്ഷിച്ചിരുന്നല്ലോ. അതേപ്പറ്റി പ്രത്യേകമായി എന്നിക്കഴെതിയതിനാൽ ചുരുക്കമായും കൃത്യമായും ഇതു എഴുതുന്നത് യുക്തമെന്ന് എനിക്കു തോന്നി. മുകളിൽ ഞാൻ തുടങ്ങിയതുപോലെ തുടർന്നും എഴുതാം.

നിത്യവും എന്നും നിലനില്ക്കുന്നവരും ആരംഭേഹിതരും ആയ നമ്മുടെ നല്ല ദൈവം തന്റെ നന്മയാൽ സ്വയം വെളിപ്പെടുത്താൻ തിരുമനസ്സായതിനാൽ ഇല്ലായ്മയിൽ നിന്ന് തന്റെ ആധികാരിക തിരുഹിതത്താൽ സൃഷ്ടിയെ അസ്തിത്വ

ത്തിലേക്കുവന്നിട്ടു. അവിടന്ന് തന്റെ ഇച്ഛയാൽ സൃഷ്ടിയുടെ ബാഹ്യ അതിർത്തികളായ മേലാകാശത്തെയും താഴെ ഭൂമിയേയും സർവ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഈ കപ്പലിനെയും അതിൽ ഉള്ള ജലം, വായു, അഗ്നി, ഇരുട്ട്, ജീവനും ബുദ്ധിയും ചിന്താശക്തിയും ഉള്ള മാലാഖമാർ എന്നിവയെയും ഉടൻ തന്നെ സൃഷ്ടിക്കുകയും ആധികാരികമായി ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. എല്ലാ സൃഷ്ടവസ്തുക്കളോടും ഒപ്പം ആത്മീയ പ്രകൃതികളും പന്ത്രണ്ടു മണിക്കൂർ സമയം ഇരുട്ടിൽ കഴിഞ്ഞു. ആത്മീയ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ പ്രബോധനത്തിനായി, "പ്രകാശം ഉണ്ടാകട്ടെ" എന്ന് നമ്മുടെ നല്ല ദൈവം പറഞ്ഞു. ഉടനെ ശബ്ദത്തോടുകൂടി പ്രകാശത്തിന്റെ മഹനീയ പ്രകൃതി ഉണ്ടായി. ആത്മീയപ്രകൃതികൾ ഇതിൽ അത്ഭുതപ്പെട്ടു പ്രകാശത്തിന്റെ സ്രഷ്ടാവിനെ പ്രകീർത്തിക്കാൻ തുടങ്ങി. നീതിമാനായ ജോബിനോട് പ്രവചിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവം തന്നെ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ പ്രഭാതനക്ഷത്രങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ എന്റെ എല്ലാ മാലാഖമാരും എന്നെ ഉച്ചത്തിൽ പ്രകീർത്തിച്ചു മഹത്വപ്പെടുത്തി" (38:7). ഇതുപോലെ, കുറേക്കുറേയായി ലാളിത്യത്തിൽ അത്തുതാവഹമായും വളരെ ബുദ്ധിപൂർവ്വമായും നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട സൃഷ്ടിയെ, സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ബുദ്ധിക, ആത്മീയ ജീവികളുടെ പ്രബോധനത്തിനായി സാവധാനം അലങ്കാരങ്ങളുടെ കുറവ് തീർത്തു ക്രമം വരുത്തി. അതിൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നവർക്ക് അതു മതിയായതാണ്. തന്റെ അംഗുലീചലനത്താൽ ആരംഭത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുകയും ഉടൻ തന്നെ യാഥാർത്ഥ്യത്തിലെത്തിച്ചേരുകയും ബുദ്ധിക ജീവികളുടെ പ്രബോധനത്തിനായി ദൈവകല്പനയാൽ ആദിവിസം കൊണ്ട് കർമ്മ നിരതമാവുകയും ചെയ്ത ഈ പ്രകൃതികൾ ദൈവം മോശവഴി രചിക്കുകയും ലോകത്തിന്റെ പ്രബോധനത്തിനായി കൊടുക്കുകയും ചെയ്ത ഉല്പത്തിപ്പസ്തുക്കളിലെ വിവരണമനുസരിച്ച്, അവിടന്ന് ആറാം ദിവസംവരെ ഈ മനോഹര ജോലി ചെയ്തു. താങ്കൾക്ക് ഈ ഗ്രന്ഥം സുപരിചിതമാണല്ലോ. ഈ കാലതാമസം ആവശ്യമായിട്ടല്ല, ബുദ്ധിക ജീവികളായ നമ്മുടെ പ്രബോധനത്തിനുവേണ്ടി ദൈവത്തിന്റെ മഹാശക്തിയും ശ്രേഷ്ഠമായ വിജ്ഞാനവും കൃപയുടെ സമൃദ്ധിയും മതിയാം വണ്ണം വ്യക്തമാക്കി, വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. "വെള്ള

ത്തിന്റെ നടുവിൽ ആകാശവിതാനം ഉണ്ടാകട്ടെ; മുകളിലും താഴെയുമുള്ള വെള്ളത്തെ അതു വേർതിരിക്കട്ടെ" എന്ന് ദൈവം കല്പിച്ചതുപോലെ മറ്റു പലകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഇപ്രകാരം കല്പിച്ചു. തിരുഹിതപ്രകാരം അപ്രകാരം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു.

സൃഷ്ടികളിൽ അവസാനത്തേതായ മനുഷ്യനെപ്പറ്റി മാത്രമേ അവനെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുമുമ്പ്, "നമുക്കു നമ്മുടെ ക്ലായയിലും സാദൃശ്യത്തിലും മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കാം" എന്ന് പൊടിയായ നമ്മുടെ നികൃഷ്ടാവസ്ഥയെ ബഹുമാനിച്ചുകൊണ്ടു നമ്മുടെ നല്ല ദൈവം പറഞ്ഞുള്ള. ഇതുകേട്ടപ്പോൾ എല്ലാ ആത്മീയ പ്രകൃതികളും വളരെ ആശ്ചര്യഭരിതരാകുകയും അത്ഭുതപ്പെടുകയും ചെയ്തു: ഇപ്രകാരം പറയത്തക്കവിധം ഈ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതെന്താണ്? മണ്ണിൽ നിന്ന് രൂപീകരിക്കപ്പെട്ട അവന്റെ ശരീരവും ദൈവികശ്വാസത്താൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട അവന്റെ ആത്മാവും ദർശിച്ചപ്പോൾ അവർ ദൈവിക വിജ്ഞാനത്തിൽ കൂടുതലായി ആശ്ചര്യഭരിതരായി: ജീവനിൽ മനുഷ്യർ ആത്മീയ ജീവികളുമായി സമസത്തയാണ്: ബുദ്ധിശക്തി, ധാരണാശക്തി, അമർത്യത, ആത്മീയാസ്തിത്വം, കീഴടക്കാനുള്ള കഴിവ്, സ്വതന്ത്രേച്ഛ; ആത്മാവിനെ സംബന്ധിച്ച ആത്മീയ രൂപമായി മനുഷ്യൻ സമസത്തയാണ്. ശരീരം സംബന്ധിച്ച എല്ലാ ശാരീരിക ജീവികളുമായി സമസത്തയാണ്. ആത്മീയതും ശാരീരികളുമായ സൃഷ്ടിമുഴുവൻ മനുഷ്യനിൽ സമഞ്ജസമായി സമ്മേളിക്കുന്നു. ഭൂമി മുഴുവന്റെ മേലുള്ള അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട രേണാധികാരിയും കർത്താവും രാജാവും അവൻ തന്നെ. മനുഷ്യൻ സഹായകരവും പ്രയോജനകരവുമായ കാര്യങ്ങളിൽ മനുഷ്യരെ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യാൻ ആത്മീയ ജീവികൾ നിയുക്തരായിരിക്കുന്നു. അവന്റെ ക്ലായയ്ക്ക് അവരുടേതുമായി അടുപ്പം ഉള്ളതിനാൽ അതിന്റെ ബഹുമാനത്തിൽ അവർ ആനന്ദിച്ചു.

എന്നാൽ അവരിൽ ചിലർ അസൂയയാലും ദുഷ്ടതയാലും എതിരായി നീങ്ങിയതിനാൽ അഹങ്കാരവും മനുഷ്യവിഭേഷവും എന്ന ഗർഭത്തിലേക്ക് വീഴുന്നതിനായി വഴിതെറിപ്പോയി. ഇതല്ലാം കണ്ടു നമ്മുടെ നല്ല ദൈവം അവർക്കുള്ള— അതായത്, അന്തരീക്ഷധിപനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടവനും.

അവന്റെ കൂട്ടാളികളായിട്ടുള്ളവർക്കും — ബഹുമാനത്തിൽ നിന്ന് അവരെ തരം താഴ്ത്തി; തന്റെ മുമ്പിൽ നിന്ന് അവരെ ആട്ടിയോടിച്ചു. അപ്പോൾ മുതൽ, അവർക്കുള്ള ബഹുമാനത്തിൽ നിന്നും ദൈവതിരുമുമ്പിൽ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിൽ നിന്നും മാലാഖമാർ എന്ന സ്ഥാനത്തു നിന്നും അവരെ നീക്കിക്കളഞ്ഞു. അവർക്ക് ശിക്ഷാവിധി ലഭിക്കുകയും, സാത്താ നെന്നും പിശാചുക്കൾ എന്നും ദുഷ്ടന്മാരെന്നും ഉള്ള പേരുകൾ അവർ സ്വന്തമാക്കുകയും ചെയ്തു. മനുഷ്യരെ ചതിക്കാൻ അവർ കർമ്മനിരതരായിത്തീർന്നു; ഇപ്പോഴും പരിശ്രമിക്കുന്നു. ദൈവത്തെ ധിക്കരിക്കുന്നതുവഴി തങ്ങളുടെ ദുഷ്ടതയുടെ ഗർഭത്തിൽ മനുഷ്യരെ നിപതിപ്പിക്കാനാണ് അവരുടെ പരിശ്രമം. മനുഷ്യകലത്തിന്റെ ആദ്യമാതാപിതാക്കളായ ആദാമിനെയും ഹവ്വായെയും അവർ അപ്രകാരമാണല്ലോ ചതിച്ചത്. അവർ പിശാചിന്റെ ദുഷ്ടകെണിയിൽ വീഴുകയും ദൈവകല്പന ലംഘിച്ചു ശിക്ഷാവിധിക്കുവാൻ കഴിയുകയും ചെയ്തു.

പെട്ടെന്ന് ഉത്ഭവിച്ച സൃഷ്ടികൾക്ക് പ്രബോധനം കൂടാതെ അറിവിന്റെ പൂർണ്ണത പ്രാപിക്കാനാവില്ല. പടിപടിയായുള്ള പരിശോധനയും, മാറ്റങ്ങളും, തെളിവുകളും കൂടാതെ പ്രബോധനം ഗ്രഹിക്കാനും സ്വീകരിക്കാനും അറിവുകുറഞ്ഞവർക്ക് എളുപ്പമല്ല. അതുകൊണ്ട്, കരുണ നിറഞ്ഞ നമ്മുടെ ദൈവം, ആത്മീയതും ശാരീരികളും ബൗദ്ധിക ജീവികളുമായ മാലാഖമാരുടെയും മനുഷ്യരുടെയും പ്രബോധനത്തിനായി വൈവിധ്യമാർന്നതും സങ്കീർണ്ണമാർന്നതുമായ പരീക്ഷണങ്ങൾ നിറഞ്ഞതും നിരന്തരം പരസ്പരവിരുദ്ധവും എതിർപ്പുകളും ഉള്ളതുമായ ഈ ലോകം ബുദ്ധിപൂർവ്വം മെനഞ്ഞുണ്ടാക്കി സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. എല്ലാ ബൗദ്ധിക ജീവികളുടെയും ആത്മനിയന്ത്രണവും സ്വതന്ത്രബുദ്ധിയും പരിശോധിക്കാനും വ്യക്തമാക്കാനും വേണ്ടിയായിരുന്നിതു്, തലമുറതലമുറകളായി അവിടുന്ന് ലോകത്തിന് സഹായകനിയമങ്ങൾ നല്കി. നാം നമ്മുടെ ഇച്ഛയുടെ തെളിവു ഗുണവും ശ്രദ്ധയും ശരിയായി കാണിക്കാനായിരുന്നിതു്. നമ്മുടെ സ്രഷ്ടാവും ഗുണകാംക്ഷിയുമായ ദൈവത്തെ അനുസരിക്കുന്നതുവഴി നമ്മുടെ മനസ്സുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ഇച്ഛ നാം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. മാലാഖമാർക്കും മനു

ഷ്യക്കും പ്രീതികരമായ തെരഞ്ഞെടുപ്പുവഴി നാം തന്നെയാണ് നമ്മുടെ ഇച്ഛയുടെ യജമാനന്മാരെന്ന് വ്യക്തമായി കാണിക്കാനുമാണിത്. നമ്മുടെ നല്ല ദൈവം അനുസരണയുള്ളവർക്ക് തന്റെ നിയമങ്ങളോട് നല്ല സമ്മാനങ്ങളും കൂട്ടിച്ചേർത്തു. അനുസരണമില്ലാത്തവരെയാകട്ടെ തന്റെ നീതിയുടെ പ്രതികാരത്താൽ ഭീതിപൂർവ്വം അവിടന്ന് നിയന്ത്രിച്ചു. ആത്മീയ പ്രകൃതികളുടെ ബഹുമാനം എടുത്തുകളയുകയും അവരുടെ ആധിപത്യം നീക്കിക്കളയുകയും ചെയ്തു. നമ്മുടെ കട്ടിക്കളിയിൽ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കാനുള്ള മരണമാകുന്ന പ്രബോധനത്തിന് അവിടന്ന് ഭരമേല്പിച്ചു. തിരുഹിതപ്രകാരം പ്രകൃത്യനുസൃതം ഓരോ ഭാഗവും മുകളിൽ പറഞ്ഞത് പരിശോധിക്കാനാണിത്.

അവിടന്ന് നമുക്കും മറ്റ് ബൗദ്ധിക ജീവികൾക്കും നൽകിയ ബുദ്ധിയും ഇച്ഛാശക്തിയും ദ്രുതപയോഗിച്ചതിന്റെ ഫലമായി മനുഷ്യരിൽ തെറ്റിന്റെ കൂമ്പാരമുണ്ടായി. കുറുകൃത്യങ്ങൾ പെരുങ്കി, നിരവധിയായ പാപങ്ങളും അഭക്തികളും വർദ്ധിച്ചു, തുടരെത്തുടരെയുള്ള നിന്ദനങ്ങൾ, ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള അകൽച്ച, പിശാചുക്കളെ അനുസരിക്കൽ, വിഗ്രഹങ്ങളുടെ സേവ, അനീതിക്കുന്മാരും, എല്ലാത്തരം ജീർണതകൾ എന്നിവ കുന്നുകൂടി. പിശാചുക്കളുടെയും മത്സരക്കാരുടെയും ചതിപ്രയോഗത്താൽ ഇത്രമാത്രം കടക്കുന്മാരും ദുഷ്ടതാവർദ്ധനവും മനുഷ്യരുടെ അഭക്തിയും ഉണ്ടായെങ്കിലും നമ്മുടെ നല്ല ദൈവം തന്റെ കരുണയുടെ പരിപാലനം നമ്മിൽ നിന്നു പിൻവലിച്ചില്ല. മനുഷ്യവംശത്തോട് അവിടന്ന് അവശ്യാവശ്യം കരുണ കാണിച്ചു. തലമുറതലമുറകളായി പഴയ നിയമ നീതിമാന്മാരിലൂടെയും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പ്രവാചകരിലൂടെയും മോശ മുതൽ നമ്മുടെ കർത്താവേശ്രമിശിഹായുടെ പ്രത്യക്ഷീകരണം വരെ, ദൈവിക വിജ്ഞാനത്തിലേക്കും തന്റെ നാമത്തോടുള്ള ബഹുമാനത്തിലേക്കും നയിക്കുന്ന ജീവ വഴികൾ അവിടന്ന് വെളിപ്പെടുത്തി കാണിച്ചു കൊടുത്തു. അതുപോലെ തന്നെ മനുഷ്യകലത്തിൽ നിന്നു തന്നെ ഒരു രക്ഷകനെ ഏഴുന്നേല്പിക്കാൻ പോകുന്നതും അവനിൽ ദൈവത്വം വസിക്കുമെന്നും ആത്മീയരും ശാരീരികമായ സൃഷ്ടികളുടെ നവീകരണം അവനിലൂടെ പൂർത്തീകരിക്കുമെന്നും, കാലം, സാഹ

ചര്യം, സ്വീകർത്താക്കളുടെ കഴിവ് എന്നിവയ്ക്കനുസൃതമായി അവിടന്ന് വെളിപ്പെടുത്തി. ആദിമ നീതിമാനായ ഹാവേലിന്റെ രക്തത്തിന്റെ നിലവിളിയിലൂടെയും ഹാനോക്കിന്റെ കരോറത്തിലൂടെയും അവിടന്ന് ഇത് സൂചിപ്പിച്ചു. 'ഇവൻ നമുക്ക് വിശ്രമം തരും' എന്ന് തന്റെ മകനായ നോഹയെപ്പറ്റി ലാമേക്ക് പറഞ്ഞതിലൂടെയും ഇത് വെളിപ്പെട്ടു. 'വിശ്രമം തരും' എന്നു പറഞ്ഞാൽ 'നമ്മുടെ അധ്വാനങ്ങളിൽ നിന്നും ജോലികളിൽ നിന്നും ദൈവം ശപിച്ച ഭൂമിയിൽ നിന്നും' അവൻ നമ്മെ വിടുവിക്കും എന്നാണർത്ഥം (ഉല്പ 5:29). അങ്ങനെ, അനുഗ്രഹത്തിന്റെ ആരംഭം നോഹയിൽ ഒരു രീതിയിൽ വെളിപ്പെട്ടു. എന്നാൽ അതിന്റെ പൂർണ്ണമായ പൂർത്തീകരണം യേശുക്രിസ്തുവിലാണ്. അവിടന്ന് ശാരീരികമായ തന്റെ പ്രത്യക്ഷീകരണത്തിൽ നോഹയുടെ വംശാവലിയിൽ നിന്നാണ്. സത്യത്തിൽ സമസ്തസൃഷ്ടികൾക്കും വിശ്രമം നൽകുന്നവനും, ശപിക്കപ്പെട്ട ഭൂമിയിൽ നിന്നു നമ്മെ വിടുവിക്കുന്നവനും ദൈവേഷ്യം ചെയ്യുന്ന മാലാഖമാരുടെയും മനുഷ്യരുടെയും സ്വർഗീയ വിശ്രമവും സന്തുഷ്ടിയിൽ വിശ്രമം നൽകുന്നവനും അവനായിരുന്നു. 'ദൈവം യാഹോത്തിനെ വർദ്ധിപ്പിക്കും. അവൻ ശേമിന്റെ കൂടാരങ്ങളിൽ പാർക്കും' എന്ന് നോഹ ശേമിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞ അനുഗ്രഹത്തിലും ഇത് സൂചിതമാണ് (ഉല്പ 9: 27). നമ്മുടെ കർത്താവായ മിശിഹായിൽ ഇവയെല്ലാം പൂർത്തിയായി എന്നതു വ്യക്തമാണല്ലോ. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ മനുഷ്യശരീരം ശേമിന്റെ വംശാവലിയിൽ നിന്നാണല്ലോ.

ഈ സൂചന ദൈവം അനുഗ്രഹിച്ച അബ്രഹാമിൽ കൂടുതൽ സ്പഷ്ടമായിരുന്നു: 'നിന്റെ സന്തതിയിലൂടെ എല്ലാ ജനതകളും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും'; 'ഞാൻ നിന്നെ ജാതികൾക്കു പിതാവായി നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു' (ഉല്പ. 22:18; 17:5) ദൈവിക പ്രബോധകനായ പൗലോസ് ഇത് കൃത്യമായി വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു: 'അനേകർക്കെന്ന രീതിയിൽ 'നിന്റെ സന്തതികൾ' എന്നു ദൈവം പറഞ്ഞില്ല, പിന്നെയൊ, യേശുക്രിസ്തു എന്ന ഏകനെപ്പറ്റിയാകയാൽ 'നിന്റെ സന്തതി' എന്നാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്' (ഗലാ. 3:16). അവിടന്ന് തന്റെ മനുഷ്യ

ത്വത്തിൽ അബ്രഹാമിന്റെ പുത്രനെന്നും ദാവീദിന്റെ പുത്രനെന്നും വിളിക്കപ്പെടുന്നു; അവിടുന്ന് അതാണു താനും. അക്കാലത്താൽ ക്രിസ്ത്യാനികളായിത്തീർന്നവരും തീരുന്നവരും അബ്രഹാമിനെ 'പിതാവു' എന്ന് വിളിക്കുന്നു.

വീണ്ടും, യാക്കോബ് തന്റെ മക്കളെ അനുഗ്രഹിച്ചപ്പോൾ യൂദായോടു പറഞ്ഞു: "രാജ്യമുള്ളവൻ വരുന്നതുവരെ യൂദായിൽ നിന്നു ചെങ്കോലോ, അവന്റെ അരയിൽ നിന്നു" നിയമദാതാവോ നീങ്ങിപ്പോകുകയില്ല. സകല ജനതകളും അവനെ കാത്തിരിക്കും." (ഉല്പ. 49:10). പ്രവാചകരുടെ പ്രബോധകനായ മോശ ഇസ്രായേൽക്കാരോടു് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: "നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ കർത്താവു് എന്നെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകനെ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നിന്നു് എഴുന്നേൽപ്പിക്കും. ആ പ്രവാചകനെ കേൾക്കാത്തവൻ ജനത്തിന്റെ ഇടയിൽ നിന്നു നീക്കപ്പെടും (ആവ. 18:15). രാജാവും പ്രവാചകനുമായ ദാവീദ്, മിശിഹായുടെ വെളിപാടിനെയും ജനനത്തെയും കുറിച്ചു് രണ്ടാം സങ്കീർത്തനത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. തന്റെ മനുഷ്യത്വത്തിനു് അവകാശിയായി എല്ലാ ജാതികളുടെയും ആധിപത്യം അവനു നൽകിയിരിക്കുന്നു. അവൻ തന്റെ എതിരാളികളെ ഇരുമ്പുദണ്ഡുകൊണ്ടു് പീഡിപ്പിക്കും. തീയിൽ വയ്ക്കുന്ന കശവകലം പോലെ, മരിച്ചവരിൽ നിന്നുള്ള തന്റെ ഉത്ഥാനത്താൽ അവൻ അവരെ അടിച്ചുതകർക്കും. തന്റെ പിതാവായ കർത്താവു് കോപിക്കാതിരിക്കാൻ പുത്രന്റെ കർതൃത്വം അംഗീകരിക്കണം എന്ന് എല്ലാ ജനതകളെയും അവൻ നിർബന്ധിക്കുന്നു. അവനിൽ പ്രത്യാശ വയ്ക്കാത്തവൻ നശിച്ചതുതന്നെ. അവനിൽ ആശ്രയിക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ. വീണ്ടും, നാല്പത്തിയഞ്ചാം സങ്കീർത്തനത്തിൽ, "കാഴ്ചയിൽ മനുഷ്യരെക്കാൾ അവൻ സുന്ദരനാണു്"; "നിന്റെ അധരങ്ങളിൽ കരുണ ചൊരിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു"; "ദൈവം നിന്നെ എന്നേക്കും അനുഗ്രഹിക്കുന്നു"; "ബലവാനേ, വാൾ നിന്റെ അരയിൽ ധരിക്കുക"; "നിന്റെ എതിരാളികളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ നിന്റെ അസ്രങ്ങൾ മുർച്ഛയുള്ളവയാണു്"; ജനതതികൾ നിന്നെ വീണു് കമ്പിടും;" "നിന്റെ സഖികളേക്കാൾ കൂടുതലായി ആനന്ദത്തെ ചൊല്ലുകൊണ്ടു് ദൈവം നിന്നെ അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നു". ഇവയെല്ലാം അവിടുത്തെ മനുഷ്യത്വത്തെപ്പറ്റി

യാണു് പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. അവനിൽ മറഞ്ഞിരുന്ന ദൈവത്തെ അറിയുന്നവൻ എന്ന നിലയിൽ ദാവീദ് പറയുന്നു: "ദൈവമേ, നിന്റെ സിംഹാസനം എന്നുമെന്നേക്കും ഉള്ളതാകുന്നു". 110ാം സങ്കീർത്തനവും ദൈവത്തിന്റെ പേരിലാണു്: "കർത്താവു് എന്റെ കർത്താവിനോടരൾചെയ്തു: എന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരിക്കുക" —വലത്തുഭാഗത്തിരിക്കാനുള്ള ബഹുമാനം അവിടുന്ന് മനുഷ്യപ്രകൃതിക്കു നൽകുന്നു എന്ന് സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. "നീ പൊടിയൊക്കുന്നു; പൊടിയിലേക്കു് തിരികെ ചേരും" (ഉല്പ. 3:19) എന്ന് പറയുന്ന പ്രകൃതിയോടാണു് "എന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരിക്കുക" എന്ന് അവൻ പറയുന്നതു്. കാരണം ജഡത്തിലുള്ള, മിശിഹായുടെ ഉത്ഭവത്തെപ്പറ്റിയാണു് അവൻ പറയുന്നതു്. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ മഹത്വമുള്ള ശക്തിയാൽ പുരുഷബീജം കൂടാതെ വിശുദ്ധ കന്യകയുടെ ഉദരത്തിൽ നിന്നാണു് അവിടുത്തെ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ ജനനം. എന്നാൽ തന്റെ ദൈവത്വത്തിൽ അവിടുന്ന് എല്ലാ സൃഷ്ടികളുടെയും പ്രകാശത്തിന്റെയും സൃഷ്ടിക്കു മുന്പനാണു്. കാരണം അവൻ പറയുന്നു: പണ്ടു തന്നെ—പ്രഭാത നക്ഷത്രത്തിനു മുന്പു തന്നെ ഒരു ശിശുവിൽ വെളിപ്പെട്ടു- "നിന്നെ ഞാൻ ജനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു." (സങ്കീ.110:3). ഇതു പോലെയുള്ള മറ്റനേകം കാര്യങ്ങളും ഭാഗ്യവാനായ ദാവീദ് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

അവന്റെ മനുഷ്യത്വം ദാവീദ് പുത്രിയായ കന്യകയിൽ നിന്നായിരിക്കുമെന്നും അവൻ അമ്മാനവേൽ ആണെന്നും, അവൻ ദൈവവും, യുഗങ്ങളുടെ ശക്തനും, സമാധാന രാജാവും ആണെന്നും, അവന്റെ രാജ്യത്തിനു് അവസാനമില്ലെന്നും, അവൻ പിതാവിന്റെ മഹാമനസ്സിന്റെ സന്ദേശവാഹകൻ ആണെന്നും പ്രവാചകനായ ഏശായാ നൂറ്ററണ്ടുകൾക്കു മുന്പു ഉദ്ഘോഷിച്ചു (7:14; 9:6—7; 52:7). ഇതും ഇതുപോലെയുള്ളവയും ആത്മാവിലാണു് അവൻ മുൻകൂട്ടിപറഞ്ഞതു്. ഇവ അവിടുത്തെ മനുഷ്യത്വം വ്യക്തമായി കാണിക്കുകയും അവിടുത്തെ ദൈവത്വം സൂചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അതുപോലെ മറ്റു പ്രവാചകരും അവരിലൊരാൾ പറഞ്ഞു: നീയും, യൂദായിലെ ബേത്ഘേറേമേ, നീ യൂദായിലെ രാജാക്കന്മാരിൽ ഒട്ടും ചെറുതല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, എന്റെ

ജനമായ ഇസ്രായേലിനെ നയിക്കാനുള്ള രാജാവ് നിന്നിൽ നിന്നും വരും." ഈ കാര്യങ്ങൾ അവിടുത്തെ മനുഷ്യത്തെപ്പറ്റിയാണ് അവൻ പറയുന്നത്. "അവന്റെ പുറപ്പെട്ടത് ആദി മുതലാണ്, നിത്യദിനങ്ങൾ മുതലാണ്" എന്ന് അവിടുത്തെ ദൈവത്വത്തെപ്പറ്റിയും അവൻ പറയുന്നു. (മീക്ക. 5:2).

മറ്റൊരു പ്രവാചകൻ പറയുന്നു: "എന്റെ നാമത്തെ അറിയുന്നവരുടെ മേൽ നീതിസൂര്യനുദിക്കും; സൗഖ്യം അവന്റെ നാവിലുണ്ട്" (മാല. 5:2). അവിടുത്തെ ശാരീരികവശം നമ്മുടെ പ്രകൃതിയിൽ നിന്നും ദാവീദിന്റെ വംശത്തിൽ നിന്നും ഉടലെടുത്തു; ദൈവത്തിന്റെ രശ്മികൾ തന്റെ അവയവങ്ങളുടെ വിളക്കുകളിൽ പ്രകാശിക്കാൻ അവൻ ഇടയാക്കി. അതായത്, നമ്മുടെ എല്ലാ രോഗങ്ങളും സൗഖ്യമാക്കിക്കൊണ്ട്, മരിച്ചവരെ ഉയിർപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, എല്ലാ മനുഷ്യരുടെയും ഉത്തേജനത്തിനും സൃഷ്ടി മുഴുവന്റെയും നവീകരണത്തിനും രക്ഷയ്ക്കും ജീവനും വേണ്ടി തന്റെ നാക്കുകൊണ്ടുച്ചരിച്ച നിരവധി സഹായക സംഗതികൾ കൊണ്ട് അവനിതിടയാക്കി. ഈ പ്രവാചകരുടെയും അവരുടെ സഹപ്രവർത്തകരായ മറ്റ് പ്രവാചകരുടെയും ധാരാളം പ്രവചനങ്ങളുണ്ട്. ഓർമ്മിക്കാൻ വേണ്ടി അവയിൽ ചിലതു മാത്രം കുറിച്ചു മാത്രം. അല്ലെങ്കിൽ ഈ കത്തിന്റെ വലിപ്പം വളരെ കൂടും.

തന്റെ മിശിഹായിലൂടെ അവസാനം നമുക്കു തരാൻ ദൈവം സന്നദ്ധമായ രക്ഷ വിളംബരം ചെയ്തു കൊണ്ടും പഠിപ്പിച്ചു കൊണ്ടും ഇതുപോലെയുള്ള മറ്റനേകം കാര്യങ്ങളിൽ കരുണാർദ്രനായ നമ്മുടെ ദൈവം മനുഷ്യകുലത്തോടുള്ള തന്റെ പരിപാലന വെളിപ്പെടുത്തി. എന്നാൽ മനുഷ്യരിൽ മഹാഭ്രൂരിപക്ഷവും ഫ്ലേജറായ ട്രഷ്ടാത്താക്കളുടെ ചതിയാൽ പാപത്തിലും അശുദ്ധിയിലും നിലനിന്നു. അവർ അഭക്തിയിൽ കപ്രസിദ്ധരും എല്ലാവിധ അനീതികളുടെയും ബാഹുല്യത്തിൽ കുറുകാതുമായി കാണപ്പെട്ടു. പാപവും അഭക്തിയും ശക്തിപ്പെടുത്തി നാൽ സാത്താൻ അവരുടെ മേൽ കൂടുതലായി ഭരണം നടത്തി. മരണബന്ധനങ്ങൾ വളരെ ശക്തിയായി അവരെ വരിഞ്ഞു മുറുക്കി. ഉത്ഥാനത്തിന്റെയും, മരിച്ചവരിൽ നിന്നുള്ള ജീവന്റെയും, സജ്ജമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നല്ല വസ്തുക്കളുടെയും

പ്രത്യാശ അവർക്കു പൂർണ്ണമായി നശിച്ചുപോയി. അവരിൽ മഹാഭ്രൂരിപക്ഷവും ദൈവഭയത്തിന്റെ അറിവിന് അന്യരും അപരിചിതരും ആയിത്തീർന്നു. നമ്മുടെ തകച്ചിലും വീഴ്ചയിലും നിരാശയിലും പിശാചുക്കളും ട്രഷ്ടാത്താക്കും സന്തോഷിച്ചു. നമ്മുടെ വീഴ്ചയിലും തകച്ചിലും വിശുദ്ധ മാലാഖമാർ അത്യധികം ദുഃഖിക്കുകയും സങ്കടപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ലോകം മുഴുവനും, പ്രത്യേകിച്ചു മനുഷ്യവംശത്തിന്, രക്ഷകന്റെ പ്രത്യക്ഷീകരണം അവശ്യവശ്യമായിരുന്നു. പാപത്തിന്റെ ശിക്ഷാവിധിയിൽ നിന്ന് അവിടുന്ന് നമ്മെ മോചിപ്പിക്കുന്നതിനും, പിശാചുക്കളുടെ സേവയിൽനിന്നും ബന്ധനത്തിൽ നിന്നും നമ്മെ രക്ഷിക്കുന്നതിനും മരണത്തിന്റെ ജീർണതയുടെ നിത്യോപസ്ഥയിലും അവമാനത്തിലും നിന്ന് നമ്മെ വിട്ടുവിടുന്നതിനും വേണ്ടിയായിരുന്നു. എല്ലാവരും ശ്രേഷ്ഠമായിട്ടുള്ളതെന്താണ്? മനുഷ്യകുലത്തിനും ആത്മീയജീവികൾക്കും തന്റെ ദൈവത്വത്തെപ്പറ്റിയുള്ള സമ്പൂർണ്ണമായ അറിവോടു കൂടിയും തന്റെ കർത്തൃത്വത്തിന്റെ സ്തുതിയിൽ നിരന്തരമായി നിന്നുകൊണ്ടുള്ള അഴിവില്ലാത്ത ജീവിതവും അസ്തിത്വവും എന്നേക്കുമുള്ള സ്ഥിരതയും അവിടുന്ന് നൽകുന്നതിനായിരുന്നു.

പ്രവാചക വചനമനുസരിച്ച്, ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം നമുക്കു നൽകാൻ, നമ്മുടെ രക്ഷയെപ്രതി കാലാന്ത്യത്തിൽ എല്ലാവരുടെയും രക്ഷകൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. നമ്മുടെ സ്രഷ്ടാവു കൂടിയായ വചനമായ ദൈവമല്ലാതെ നമ്മുടെ രക്ഷ പൂർത്തിയാക്കാൻ മതിയായവൻ ആരാണ്? അവൻ നമ്മുടെ രക്ഷ പൂർത്തിയാക്കി. തന്റെ പിതാവിന്റെ തിരുഹിതമനുസരിച്ച് വചനമായ ദൈവം മനുഷ്യരായ നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കും സമസ്ത സൃഷ്ടികളുടെയും നവീകരണത്തിനും, തെറ്റിൽ നിന്ന് തന്റെ ദൈവത്വത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അറിവിലേക്കു നമ്മെ തിരിയ്ക്കുന്നതിനും, തന്റെ പിതാവിന്റെ മാർവിടത്തിൽ നിന്നു വിട്ടുമാറാതെ സ്വമേധയാ വിശുദ്ധ കന്യകാമറിയത്തിന്റെ ഉദരത്തിലേക്കു വന്നു. പ്രവചനമനുസരിച്ച്, പ്രകൃത്യതീതമാംവിധം ബൗദ്ധികാത്മാവുള്ള ഒരു ശരീരം അതുതകരമായി മെനഞ്ഞുണ്ടാക്കി അതിൽ വസിച്ചു; തന്റെ സ്വന്തം പുത്രത്വത്തിന്റെ ഐക്യത്തിൽ അതിനെ തന്നോട് ഐക്യപ്പെടുത്തി. തന്റെ

ഗ്രഹരത്നത്തിലും അഗോചരത്നത്തിലും, അവടന്നു നാമു മായിതന്റെ ശരീരത്തിലും ആത്മാവിലും സമസത്തയാണ്. തന്നെ എടുക്കുകയും അവനിലൂടെ തന്റെ നിഗൂഢത വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനും നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കും എല്ലാറ്റിന്റെയും നവീകരണത്തിനും വേണ്ടി തന്റെ മഹത്തായ ദൈവത്വത്തിന്റെ ശക്തി അവനിൽ കാണിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി ഐക്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്ത വചനമായ ദൈവവുമായുള്ള ഐക്യത്താൽ, തന്റെ ദൈവത്വത്തിലും തന്റെ മനുഷ്യത്വത്തിലും അവിടന്ന് ഏകപുത്രനാണെന്ന് നാം ഏറ്റുപറയുകയും പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവിടന്ന് രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളാണെങ്കിലും—സ്വഭാവത്തിലും ക്നോമായിലും ദൈവം, സ്വഭാവത്തിലും ക്നോമായിലും മനുഷ്യൻ—ഇപ്പോഴും താൻ വീണ്ടും വരുമ്പോഴും എന്നേക്കും അവിടന്ന് ഏകദൈവപുത്രനാണെന്ന് ഞങ്ങൾ ഏറ്റുപറയുകയും പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. “ഇക്കാരണത്താൽ നിന്റെ ദൈവമായ ദൈവം നിന്റെ സവികളേക്കാൾ കൂടുതലായി ആനന്ദത്തെലം കൊണ്ട് നിന്നെ അഭിഷേകം ചെയ്തിരിക്കുന്നു” എന്ന ദാവീദിന്റെ പ്രവചനമനുസരിച്ച്, “അഭിഷിക്തൻ” എന്നു നാം പറയുമ്പോൾ, ദൈവത്വത്താൽ അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ട മനുഷ്യൻ; മനുഷ്യത്വത്തെ അഭിഷേകം ചെയ്ത ദൈവത്വം എന്നാണർത്ഥം. വിശുദ്ധ തൈലം കൊണ്ട് അഭിഷിക്തരായ മനുഷ്യരെപ്പോലെല്ലിതു്. ശരിയായി എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ, പരിശുദ്ധാത്മാവിനാലും ശക്തിയാലുമാണ് മിശിഹായുടെ മനുഷ്യത്വം അഭിഷിക്തമായിരിക്കുന്നത്. മിശിഹാ ദൈവമാണെന്ന് നാമും വിശ്വസിക്കുകയും ഏറ്റുപറയുകയും ചെയ്യുന്നു. നാം ‘ദൈവം’ എന്നു പറയുമ്പോൾ ഒരു തരത്തിലും “മിശിഹായെ” നാം നിർവചിക്കുകയല്ല, കാരണം, പിതാവ് ദൈവമാണ്, എന്നാൽ പിതാവ് “മിശിഹാ” അല്ല. പരിശുദ്ധാത്മാവ് ദൈവമാണ്, എന്നാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് ‘മിശിഹാ’ അല്ല. നാം മിശിഹാ എന്ന മനുഷ്യനെ കാണുകയും അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു എങ്കിലും അവനെ തന്നിലേക്ക് എടുത്തു് അദ്ദേയമായ ഐക്യത്താൽ താനുമായി ഐക്യപ്പെടുത്തി എന്നേക്കും തന്റെ വാസസ്ഥലമായി അവനെ ആക്കിത്തീർത്ത വചനമായ ദൈവം നിമിത്തം അവിടന്ന് ദൈവമാണെന്ന് നാം വിശ്വസിക്കുകയും ഏറ്റുപറയുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഞാൻ താങ്കൾക്ക് എഴുതിയതു് ഭാഗ്യവാൻമാരായ നെസ്തോറിയസിന്റെയും തിയഡോറിയന്റെയും ആശയങ്ങളല്ല. നീതിയില്ലാത്ത കൂട്ടങ്ങൾ അവരെ ഭ്രഷ്ടിക്കുകയും വെറുതെ കുറും ആരോപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഋജുമാനസ്സരും അജ്ഞതമായ അനേകർ അവരുടെ നാമശ്രവണത്തിൽ ഇടറി വീഴുന്നു. അവ ജീവദായകമായ വായാൽ മിശിഹാ തന്നെപ്പറ്റിത്തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചവയിൽ നിന്നും തന്റെ വിശുദ്ധ ശ്രീഹന്മാർ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ തന്നെപ്പറ്റി പറഞ്ഞവയിൽ നിന്നും ആണ്. അതിൽ നിന്ന് ഞാനും ചുരുക്കമായി എഴുതാം:

നമ്മുടെ കർത്താവായ മിശിഹാ തന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ സ്വയം “മനുഷ്യപുത്രൻ” എന്നാണു വിളിക്കുന്നത്. ഉദാ. “മനുഷ്യപുത്രൻ മനുഷ്യരുടെ കൈകളിൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ടു; അവർ അവനെ പരിഹസിക്കുകയും കരിശിൽ തറയ്ക്കുകയും അവൻ മൂന്നാംനാൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്യും.” (മത്താ 17:23; 20:19). വീണ്ടും, അവിടന്ന് സ്വയം ‘മനുഷ്യൻ’ എന്ന് വിളിക്കുന്നു: “നിങ്ങളോടു സത്യം സംസാരിക്കുന്ന മനുഷ്യനെ എന്തിനാണ് നിങ്ങൾ കൊല്ലാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്?” (യോഹ.7:19; 8:40). നമ്മുടെ രക്ഷയെ പ്രതി അവിടന്ന് സ്വീകരിച്ച വിനീത കാര്യങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, തന്റെ ദൈവത്വത്തിന്റെ മഹനീയ കാര്യങ്ങളിലും അവിടന്നു സ്വയം “മനുഷ്യപുത്രൻ” എന്നു വിളിക്കുന്നു. അവിടന്നു സ്വയം വെളിപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ ഇതുതന്നെ തന്റെ ശിഷ്യരോടു പറഞ്ഞു: “മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ മഹത്വത്തിൽ വരുന്നതു കാണുന്നതുവരെ മരണമാസ്വദിക്കാത്ത ചിലർ ഇവിടെ നിൽക്കുന്നവരുടെ ഇടയിലുണ്ട്” (മത്താ.16:28). തബോർ മലയിൽ വെച്ചു നടന്ന മഹനീയമായ രൂപാന്തരീകരണാവസരത്തിലാണിതു പറഞ്ഞതു്. വീണ്ടും മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു്, ‘മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ എല്ലാ വിശുദ്ധ മാലാഖമാരോടും കൂടി മഹത്വത്തിൽ ആഗതനാകുമ്പോൾ’ (മത്താ. 25:31). മഹത്വത്തിലും ഔന്നത്യത്തിലും ഉള്ള തന്റെ രണ്ടാം വരവിനെപ്പറ്റിയാണ് അവിടന്ന് സംസാരിക്കുന്നത്. തന്റെ ദൈവത്വത്തിന്റെ മഹനീയ ശോഭയിൽ തന്റെ മനുഷ്യത്വം അപ്പോൾ പ്രകാശിതമാകും. എന്നാൽ തന്റെ ദൈവവു് ദൈവപുത്രനാകുന്നു എന്നും അവിടന്നു പറയുന്നു: “ഞാനും എന്റെ

പിതാവും ഒന്നാകുന്നു" (യോഹ 14:9). എങ്കിലും തന്റെ ദൈവസ്വഭാവത്തിൽ, തന്നെയോ പിതാവിനെയോ കാണാൻ സാധ്യമല്ല. വീണ്ടും അവിടുന്ന് പറയുന്നു "പുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർ അവനെ അയച്ച പിതാവിലും വിശ്വസിക്കുന്നില്ല" (യോഹ. 5:23). വീണ്ടും, 'നീ സ്വയം ദൈവപുത്രനെ വിലിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവഭൃഷണം പറയുന്നു' എന്നു പ്രലപിച്ചുകൊണ്ട് തന്നിൽ ഇടറിയ യഹൂദരോട് മിശിഹാ മറുപടി പറയുന്നു. "എന്റെ പിതാവ് ഇന്നുവരെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ എന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ എന്റെ പ്രവൃത്തികളെ വിശ്വസിക്കുവിൻ" (യോഹ. 5:17; 10:38). 'പിതാവ്' മരിച്ചവരെ ഉയിർപ്പിച്ചു അവർക്ക് ജീവൻ കൊടുക്കുന്നതുപോലെ തനിക്കിഷ്ടമുള്ളവർക്ക് പുത്രനും ജീവൻ കൊടുക്കുന്നു" (യോഹ. 6:21). വീണ്ടും അവിടുന്ന് പറയുന്നു: "എന്റെ പിതാവേ, സ്വയം വന്നിരിക്കുന്നു. നിന്റെ പുത്രൻ നിന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തേണ്ടതിനായി നിന്റെ പുത്രനെ നീ മഹത്വപ്പെടുത്തണമെ." (യോഹ. 17:1). "എന്റെ പിതാവേ, ലോകസ്ഥാപനത്തിനു മുൻപേ എനിക്കു നിന്നോടുകൂടി ഉണ്ടായിരുന്ന മഹത്വത്താൽ നിന്നോടുകൂടി എന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തണമെ" (യോഹ. 17:5).

വീണ്ടും, ഇരുസ്വഭാവങ്ങളുടെ ഐക്യത്തെ സംബന്ധിച്ചു അവിടുന്ന് യഹൂദരോടു പറഞ്ഞു: "നിങ്ങൾ ഈ ആലയം തകർക്കുവിൻ; മൂന്നാംനാൾ ഞാനിതു പുനരുദ്ധരിക്കും" (യോഹ. 2:19). "എന്നാൽ യേശു തന്റെ ശരീരമാകുന്ന ആലയത്തെപ്പറ്റിയാണ് സംസാരിച്ചത്" എന്ന് സുവിശേഷകൻ ഇതു വ്യാഖ്യാനിച്ചു പറയുന്നു (2:21). "ഈ ആലയം", "ഞാൻ" എന്നിവ രണ്ടും ക്നോമിക് സ്വഭാവങ്ങളെല്ലാതെ മറ്റൊന്നാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്? ശരീരവും ആത്മാവും കൂടിയതും ദൃശ്യവും നശ്വരവുമായ ആലയം ഒന്ന്; പ്രത്യംശയുടെ ഉറപ്പിനും എല്ലാ മനുഷ്യരുടെയും രക്ഷയ്ക്കുംവേണ്ടി ആലയത്തെ പുനരുദ്ധരിക്കുന്ന അദൃശ്യനായ ദൈവം മറ്റൊന്ന്. ഏകപുത്രത്വത്തിൽ തന്റെ ദൈവത്വത്തിന്റെയും മനുഷ്യത്വത്തിന്റെയും ഐക്യത്തെക്കുറിച്ചാണ് ഇത് എന്ന് സ്പഷ്ടം. തന്റെ പ്രവൃത്തികളിലും ഈ ഐക്യം അവാച്യമാം വിധം അവിടുന്ന് വെളിപ്പെടുത്തി പൂർത്തിയാക്കി: അവിടുന്ന്

നിലത്തുനിന്നും, ചേരുന്നോടുകൂടി തന്റെ വിശുദ്ധ വിരലുകൾ കൊണ്ടെടുത്തു ജന്മനാ അന്ധനായ മനുഷ്യന്റെ കണ്ണുകളിൽ പൂശി. താൻ മനുഷ്യനെ നിർമ്മിക്കുന്നവനാണെന്ന് കാണിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ ഉടനെ കാഴ്ചനല്കി. അവിടുന്ന് തുപ്പിയ തുപ്പൽ മനുഷ്യന്റെ വായിൽ ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. തന്റെ കൈ വിരലുകൾ അസ്ഥിയും മാംസവും ഞരമ്പുകളും തൊലിയും കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്. ഇത് മനുഷ്യപ്രകൃതിയുടേതാണ്. എല്ലാ പ്രകൃതികളെയും സൃഷ്ടിച്ചവനും ശരീരത്തിൽ മറഞ്ഞിരുന്നവനുമായ ദൈവസ്വഭാവമല്ലാതെ മറ്റൊരാൾ കണ്ണിനു പ്രകാശം നൽകിയത്? ലാസറിന്റെ അടക്കിനെപ്പറ്റി ബന്ധുക്കളോടും അയൽക്കാരോടും ആരാധകരും സ്നേഹിതനെപ്പറ്റിയുള്ള ദുഃഖത്താൽ കണ്ണിൻ പൊഴിക്കലും ചെയ്തത് മനുഷ്യപ്രകൃതിയാണ്. ശാരീരികാധരങ്ങൾ കൊണ്ടും നാവു കൊണ്ടും, "പുറത്തു വരിക" എന്ന്, മരിച്ചു നാലുദിവസമായി അഴുകിയ ലാസറിനോട് ആധികാരികമായി കല്ലിക്കുകയും, ലാസറിന്റെ കൈകാലുകൾ കെട്ടപ്പെട്ടിരുന്നിട്ടും അവനെ കല്ലറയ്ക്കുപുറത്തു വരുത്തുകയും അയൽക്കാർക്കു കാട്ടുകയും "അവന്റെ കെട്ടിച്ചുവിടുവിൻ, അവൻ പോകട്ടെ" എന്ന് അവനെ കെട്ടിയവരോട് കല്ലിക്കലും ചെയ്തത് വ്യക്തമായ ദൈവസ്വഭാവമാണ്.

ഞങ്ങളുടെ സഹോദരാ, തന്റെ വാക്കുകൾ കൊണ്ടു മാത്രമല്ല, താൻ ചെയ്ത ഈ രണ്ടു അത്ഭുതങ്ങൾ കൊണ്ടും ഈ സ്വഭാവങ്ങളിലുള്ള ഏക പുത്രത്വത്തിന്റെ ഐക്യത്തെ അവിടുന്ന് വെളിപ്പെടുത്തി. ഇതും ഓർക്കുക: നമ്മുടെ കർത്താവിനു താബോർമലയിൽ രൂപാന്തരീകരണം സംഭവിച്ചപ്പോൾ മനുഷ്യത്വം എടുക്കലിന്റെ രൂപം അവിടുന്ന് കാണിച്ചു. അത് സ്വാഭാവികമായും ക്നോമിക്കലായും മറ്റേതു മനുഷ്യരുടേതു പോലെയിരുന്നു, എന്നാൽ തന്റെ ദൈവത്വത്തിന്റെ മഹത്വമുള്ള രശ്മികൾ അവൻ ധരിച്ചപ്പോൾ തന്റെ കാണപ്പെടലിന്റെ ഈ ക്നോമിയുടെ മഹത്വപ്രകാശത്തെ നോക്കുവാൻ ശിഷ്യർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. സൂര്യനിൽ പതിയുന്ന രശ്മികളുടെ പ്രഭ സൂര്യനെ മറയ്ക്കുമെങ്കിലും, സൂര്യരശ്മി നക്ഷത്രങ്ങളിൽ പതിയുമ്പോൾ അവ കൂടുതൽ മങ്ങിപ്പോകും. അവിടുത്തെ ദൈവത്വം മാറ്റാത്ത വിധേയമായില്ല, പരിമിതപ്പെടുമില്ല;

അത് തന്റെ മനുഷ്യത്വത്തെ നശിപ്പിച്ചില്ല. മനുഷ്യത്വം ദൈവത്വത്തിൽ ലയിച്ചുപോയുമില്ല. പിന്നെയോ നമ്മുടെ ബലഹീനമായ മനുഷ്യപ്രകൃതി തന്റെ ദൈവത്വവുമായി ഐക്യപ്പെട്ടിരുന്നു. തന്റെ ദൈവത്വം നമ്മുടെ മനുഷ്യത്വത്തിൽ വെളിപ്പെടാനും തന്റെ ദൈവത്വം വഴി നമ്മുടെ രക്ഷപുർണ്ണമാക്കപ്പെടാനും, തന്റെ നിത്യകൃപ നിമിത്തം നമ്മുടെ നികൃഷ്ടാവസ്ഥ തന്റെ ദൈവത്വത്തിന്റെ ഔന്നത്യത്തിലേക്കു ഉയർത്തപ്പെടാനും വേണ്ടിയായിരുന്നിതു.

നമ്മുടെ സ്രഷ്ടാവായ ദൈവമല്ലാതെ കൃപയുടെ ഈ മഹാപ്രവാഹം നമ്മിലേക്കു വർഷിക്കാൻ ശാരീരികളും ആത്മീയരമായ ജീവികളിൽ ആക്കാനു സാധിക്കുക? നമ്മിൽ നിന്നുള്ള പ്രകൃതത്തിൽ അവിടുന്നു അവതരിക്കുകയും നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കായി നമ്മുടെ ഇടയിൽ വെളിപ്പെടുകയും ചെയ്തു. നമ്മുടെ മനുഷ്യത്വത്തിലല്ലാതെ മറ്റൊരതിൽ വെളിപ്പെടുന്നതായിരുന്നു ദൈവത്വത്തിന് ഉചിതമായിട്ടുണ്ടായിരുന്നതു്? ആരംഭത്തിൽ ദൈവക്ലായയിലും സാദൃശ്യത്തിലും നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതാണതു്; സൃഷ്ടികളുടെയെല്ലാം ബന്ധമാണതു്; ആത്മാവിലും ശരീരത്തിലും ആത്മീയവും ശാരീരികവുമായവയുടെ സംഗമം നടന്നതാണു് മനുഷ്യൻ. തന്റെ മനുഷ്യത്വത്തിൽ മിശിഹാ നാമമായി സമസത്തയല്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ പരാജയത്തിനെങ്ങനെ വിജയം നേടാനാവും? അവിടുന്നു തന്റെ തിരുഹിതത്താലും തന്റെ പ്രത്യേകമായ ജീവിതചര്യയാലും ദൈവം അവനിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതിനാലും എല്ലാവിധ പാപത്തിൽ നിന്നും വിമുക്തനായിരുന്നു. "അവൻ ഒരു ദൃഷ്ടിയും പ്രവർത്തിച്ചില്ല; അവന്റെ അധരങ്ങളിൽ പാപം ഇല്ലായിരുന്നു" എന്ന അവനെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രവചനമനുസരിച്ചു്, ഒന്നും വിട്ടുകളയാതെ അവിടുന്നു എല്ലാ ദൈവകല്പനകളും പുർണ്ണമാക്കി നിറവേറി. അവന്റെ വിജയത്താൽ നാം ഋണബാധ്യതയിൽ നിന്നു സ്വതന്ത്രരാക്കപ്പെട്ടു. അവിടുത്തെ നീതിയാൽ നമ്മുടെ പാപമെല്ലാം ക്ഷമിക്കപ്പെട്ടു.

അവിടുന്നു യഥാർത്ഥ മനുഷ്യനല്ലെങ്കിൽ, തന്നിൽ വസിച്ച ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ സാന്താനോടു് പോരാട്ടത്തിലേർപ്പെടുകയും മൂന്നു പോരാട്ടങ്ങളിൽ സാന്താനെ പരാജയ

പ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു് മറ്റൊരാണു്? ഈ കാര്യം സംബന്ധിച്ചു് ഇവ പറയാനേ നാം മുതിരാവൂ: ദൈവദൂഷണം മാനിക്കേയരുടെ ഭ്രാന്താണു്. കാരണം, സാന്താനു് ദൈവത്തെ ബലഹീനനാക്കാനോ പരാജയപ്പെടുത്താനോ സാധ്യമല്ല. ക്രിസ്തു സത്യമായും മനുഷ്യനല്ലെങ്കിൽ, നിരപരാധിയായിരിക്കെ നമുക്കുവേണ്ടി തന്റെ മനുഷ്യത്വത്തിൽ മരിച്ചില്ലെങ്കിൽ, ദൈവം അവനെ ഉയിർപ്പിച്ചില്ലെങ്കിൽ, നാം പാപികളും മരണത്തിനു വിധിക്കപ്പെട്ടവരുമാണു്. മരിച്ചവരിൽ നിന്നു് ഉത്ഥാനം ചെയ്യും എന്ന് നമുക്കൊരു പ്രതീക്ഷയുമില്ല. കാരണം, ദൈവദൂഷകരുടെ ദുർഭാഷണമനുസരിച്ചു്, ദൈവം മരിച്ചിട്ടു് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു; ദൈവവും അവനെപ്പോലെ നിരപരാധികളും മാത്രമേ ഉത്ഥാനാർഹരായിട്ടുള്ളൂ. അവനുമായി സമസത്തയുള്ളവർക്കു മാത്രമേ ഉത്ഥാനത്തിന്റെ ഉറപ്പുള്ളൂ, ശപിക്കപ്പെട്ടതും മർത്യവുമായ നമ്മുടെ പ്രകൃതത്തിനല്ല. ഇതുവഴി, മരിച്ചവരിൽ നിന്നുള്ള ഉത്ഥാനത്തിലുള്ള നമ്മുടെ പ്രതീക്ഷ അവർ വെട്ടിമാറ്റുക മാത്രമല്ല, ആത്മീയ ജീവികളുടെ നവീകരണത്തിനും വ്യതിയാനാതീതാവസ്ഥയ്ക്കുമുള്ള പ്രതീക്ഷയും അവർ നീക്കിക്കളയുകകൂടി ചെയ്യുന്നു. അവരും നാമും മിശിഹായിൽ നിന്നു് ഇതു പ്രാപിക്കുന്നു. ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ അവർ അംഗീകരിക്കുന്നതിനാൽ, അവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ രണ്ടു കാര്യങ്ങളിൽ നിന്നു വീണുപോയവരാണു്: അവർക്കു് വചനമായ ദൈവം തന്റെ പിതാവുമായി ഒരേ സത്തയല്ല; ക്രിസ്തുാനികരംകുള്ള രക്ഷയുടെ പ്രതീക്ഷ സത്യമായും അവർക്കില്ലാതാകുന്നു. നമ്മുടെ പ്രകൃതിയിൽ നിന്നു് മിശിഹാ എടുത്തു് നിത്യമഹത്വത്തിൽ തന്നോടുകൂടി ചേർത്ത ആദ്യഫലത്തിൽ നമുക്കുവേണ്ടി അവിടുന്നു് ഈ പ്രതീക്ഷ ഉറപ്പിച്ചതാണു്. പിശാചുക്കളെപ്പോലെ പ്രതീക്ഷ ഇല്ലാത്തവരെന്നും പുറജാതികളെപ്പോലെ ദൈവമില്ലാത്തവരെന്നും യുദ്ധരപ്പോലെ ദൈവത്വത്തെ നിന്ദിക്കുന്നവരെന്നും അവരെ വിളിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല.

ഇക്കാരണത്താൽ നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടിയുള്ള ജീവപ്രദമായ വ്യാപാരത്താൽ നമ്മുടെ മേൽ അവിടുന്നു് വർഷിച്ച കൃപാബാഹുല്യത്താലും ധാരാളമായ കരുണയാലും ദൈവത്തെ

ഏറ്റുപറഞ്ഞത് മഹത്വപ്പെടുത്താൻ നാം നിരന്തരം കടപ്പെട്ടവരാണു്. ദൈവത്വത്തിൽ വ്യതിയാനം, മാറ്റം, പരിമിതി, കൂട്ടിച്ചേർക്കൽ, വേദന എന്നിവ ആരോപിച്ചു് ദൈവദൂഷണം പറയുന്ന എല്ലാവരിൽ നിന്നും നാം സത്യമായും വേർപെട്ടു് അകന്നിരിക്കണം. അതുപോലെ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ മനുഷ്യാവതാരം സംബന്ധിച്ചു് കൃത്യമായും സത്യമായും മനുഷ്യസ്വഭാവം ഏറ്റുപറയാത്തവരിൽ നിന്നും അകന്നിരിക്കണം. നമ്മുടെ പ്രകൃതിയിൽ നിന്നുള്ള വിശുദ്ധ ആദ്യഫലമായി അവിടുന്ന്, അതിനെ എടുത്തു് വ്യതിയാനരഹിതമായ ഐക്യത്താൽ തന്നോടു കൂട്ടിച്ചേർത്തു. ദൈവവചനവുമായി ഐക്യപ്പെടാൻ നമ്മിൽ നിന്നെടുക്കപ്പെട്ട ആദ്യഫലം, ദൈവത്വത്തിന്റെ വലിപ്പവും അനന്തതയും നിമിത്തം ദൈവത്വത്തിൽ ലയിച്ചു് അദ്ദേശ്യമായി എന്നു പറയുന്നവരിൽ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞിരിക്കണം.

ഇത്തരം ദൈവദൂഷണങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ നിന്നു് നീതിപൂർവ്വം നാം അകന്നിരിക്കണം. ആ ദൈവദൂഷകർ ശു്ളീഹന്മാരുടെ കുറ്റപ്പെടുത്തലുകൾ ഓർത്തു് സ്വയം ലജ്ജിക്കേണ്ടതു് നീതിപൂർവ്വകമാണു്. അവർ നമ്മുടെ കർത്താവായ മിശിഹായെ തന്റെ യഥാർത്ഥ മനുഷ്യശരീരത്തിന്റെ വെളിപ്പെടലിൽ അറിയുകയും ഏറ്റുപറയുകയും അവനിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തവരാണ്. സത്യ ദൈവം അവനിൽ വസിച്ചെന്നു് അവർ പഠിച്ചിട്ടു. അദ്ദേഹമായ ഐക്യത്താൽ തന്റെ ദൈവത്വവുമായി തന്റെ മനുഷ്യത്വത്തെ അവിടുന്ന് ഐക്യപ്പെടുത്തി. അവിടുന്ന് തന്റെ ഇരുസ്വഭാവങ്ങളിൽ ഏകമിശിഹായും ഏകദൈവപുത്രനാണെന്നു് അവിടുത്തേപ്പറ്റി അവർ പ്രസ്താവിച്ചു. ജനനം, വളർച്ച, ക്ഷീക്കൽ, കടിക്കൽ, ദാഹം വഴിയയിലെ അധ്വാനം കൊണ്ടുള്ള ക്ഷീണം, കഷ്ടപ്പാടുകൾ, മർദ്ദനങ്ങൾ, പമ്മട്ടിയടികൾ, കരിശൂമരണം, ആണികളാൽ കാലും കൈയും തുളയ്ക്കൽ, കന്തത്താൽ വിലാവ് തുറക്കൽ, മരണം എന്നിവ ദൈവം അഭിഷേചിച്ച മനുഷ്യനായ മിശിഹായെപ്പറ്റിയാണ് ദൈവത്വത്തെപ്പറ്റിയല്ല എന്നു അവർ സംസാരിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

നമ്മുടെ സഹോദര, ഭാഗ്യവാനായ മത്തായിയുടെ വിവരണത്തിന്റെ ആരംഭം അനുസ്മരിക്കുക. "അബ്രഹാമിന്റെ

പുത്രനായ ദാവീദിന്റെ പുത്രനായ യേശുമിശിഹായുടെ വംശാവലി" എന്നാണ് സുവിശേഷത്തിന്റെ ആരംഭം. തുടർന്നു പറയുന്നു: "യേശുമിശിഹായുടെ ജനനം ഇപ്രകാരം ആയിരുന്നു" (1: 18). വീണ്ടും "യൂദയായിലെ ബേത്ലഹേമിൽ യേശു ജനിച്ചപ്പോൾ" (2:1). യേശു പോയി, യേശുവന്നു, ഉറങ്ങി, ഉണർന്നു, വിശന്നു, ദാഹിച്ചു്, ക്ഷീണിതനായി, പിടിക്കപ്പെട്ടു, കഷ്ടപ്പെട്ടു, നമ്മുടെ രക്ഷയെപ്രതി ദൈവപുത്രൻ സഹിച്ച ബലഹീനതകൾ, ആദിയായവയെല്ലാം യേശുവിനും തന്റെ മനുഷ്യത്വത്തിനുമാണ് അവൻ ആരോപിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ അവിടുന്ന് ദൈവപുത്രനാണെന്നു് അവനു് അറിയാമായിരുന്നു, അവൻ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവം എന്ന നിലയിൽ അവൻ മരിച്ചവരെ ഉയിർപ്പിച്ചു, കഷ്ടരോഗികളെ ശുദ്ധരാക്കി, അന്ധരുടെ കണ്ണു തുറന്നു, പിശാചുകളെ പുറത്താക്കി, തന്റെ ദൈവത്വത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ എല്ലാ ദണ്ഡനങ്ങളും രോഗങ്ങളും സൗഖ്യമാക്കി. മഹനീയനും നിത്യനുമായ രാജാവും ഭൂവാന്മാരുടെ നാഥനുമെന്ന് നിലയിൽ ശിഷ്യന്മാരുടെ തലവനായ ശൈമോൺ രാജ്യത്തിന്റെ താക്കോലുകൾ നൽകുകയും പത്രോസു് എന്നു് അവനെ വിളിക്കുകയും ഭൂവാന്മാരിൽ കെട്ടുവാൻ അഴിക്കുവാൻ അധികാരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അവിടുന്ന് ശരീരത്തോടുകൂടി സ്വർഗത്തിലേക്കു് എടുക്കപ്പെട്ടശേഷം ലോകാവസാനംവരെ ഭൂമിയിൽ തന്റെ ദൈവത്വത്തിൽ തന്റെ സഭയോടൊത്തു് വസിക്കുന്നു. ഇവയും ഇതുപോലെയുള്ളവയും മത്തായിക്കറിയാമായിരുന്നു; പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

"ദൈവപുത്രനായ യേശുമിശിഹായുടെ സുവിശേഷത്തിന്റെ ആരംഭം" എന്നു് തന്റെ വിവരണത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ഭാഗ്യവാനായ മർക്കോസു് പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും ബലഹീനമായവ മനുഷ്യത്വത്തിനും മഹനീയമായവ മാത്രം ദൈവത്വത്തിനും ആരോപിക്കുന്നു. തന്റെ സഖികളിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമായി ഒന്നു മാത്രം അദ്ദേഹം കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു: ലോകാന്ത്യനാഴികയും ദിനവും വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ ശിഷ്യർ യേശുവിനോടു് പറഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു: "പിതാവല്ലാതെ, സ്വർഗീയഭൂതന്മാരോ പുത്രനോ ആ നാഴികയറിയുന്നില്ല" (മത്താ. 13:32). തന്റെ വിജ്ഞാനം നിശ്ചയിച്ചുറച്ച സമയം

സമയത്തിന്റെ നിയന്താവ് അറിയുന്നില്ലെന്ന് എങ്ങനെ പറയാനാവും? തന്റെ ശിഷ്യരുടെ അലട്ടൽ തീർക്കാനും അവരുടെ മനസ്സു തകരാതിരിക്കാനുമാണ് നമ്മുടെ കർത്താവ് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞത്. ഇതൊന്നും അവിടുത്തെക്കു വലിയ കാര്യമല്ലായിരുന്നു. അവിടുന്ന് അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിലും അവർക്കു വെളിപ്പെടുത്തിയില്ല.

അതുപോലെ പണ്ഡിതനായ ലൂക്കോസ് സുവിശേഷകൻ യേശുവിന്റെ ജനനം, പഴയനിയമത്തിൽ പൊതിഞ്ഞതും, അവനെ ദേവാലയത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നതും, വൃദ്ധനായ ശൈമോൻ കൈകളിൽ എടുത്തതും, ശിശുക്കളോടെന്നവണ്ണം അവനോടു കൈത്ത പറഞ്ഞതും, ദൈവമെന്നനിലയിൽ അവനോടു പേക്ഷിച്ചത് എന്നിത്യാദി കാര്യങ്ങൾ സംസാരിക്കുന്നു. കാരണം ദൈവപുത്രൻ ദൃശ്യശിശുവും, ശിശുവിൽ മറഞ്ഞിരുന്ന ദൈവവുമായിരുന്നു. കൂടാതെ, തന്റെ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ നിജസ്ഥിതി സംബന്ധിച്ചാണ് ലൂക്കോസ് സംസാരിച്ചത്: "യേശു പ്രായത്തിലും ജ്ഞാനത്തിലും കൃപയിലും ദൈവത്തിന്റെയും മനുഷ്യരുടെയും മുമ്പാകെ വളർന്നു." — "പ്രായത്തിൽ" എന്നാൽ തന്റെ ശരീരപ്രകൃതിയെപ്പറ്റിയാണ്. "ജ്ഞാനത്തിൽ" എന്നാൽ തന്റെ ആത്മാവിന്റെ അറിവിനെപ്പറ്റിയാണ്. "കൃപയിൽ" എന്നാൽ തന്നിലുള്ള ദൈവിക ശക്തിയുടെ പ്രകാശത്തെപ്പറ്റിയാണ്. എണ്ണമറ്റ മറ്റു ചൊല്ലുകൾ ലൂക്കോസിൽ ധാരാളമുണ്ട്.

വീണ്ടും, ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞനും ശ്രീഹായും മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ കർത്താവ് കൂടുതലായി സ്നേഹിച്ചിരുന്നവനുമായ യോഹന്നാൻ, മിശിഹാ സത്യമായും ദൈവമാണെന്ന് മതിയാവണ്ണം വ്യക്തമാക്കുന്നു. പിശാചുക്കളെ പുറത്താക്കൽ, മരിച്ചവരെ ഉയിർപ്പിക്കൽ, അന്ധർക്കു കാഴ്ച നൽകൽ, കഷ്ടരോഗികളെ ശുദ്ധരാക്കൽ, തന്റെ പക്കലെത്തിച്ച സകലരുടെയും രോഗങ്ങൾ സുഖമാക്കൽ എന്നിങ്ങനെ മിശിഹാ പ്രവർത്തിച്ച അത്ഭുതങ്ങൾ കൊണ്ടു മാത്രമല്ല, പിന്നെയോ, തന്റെ ദൈവത്വത്തിൽ ഒരു പരിപൂർണ്ണ ക്നോമായിൽ സത്യ ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള സത്യദൈവമാണ്. കാരണം, തന്റെ പ്രതിപാദനത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ യോഹന്നാൻ പറയുന്നു.

"ആദിയിൽ വചനം ഉണ്ടായിരുന്നു, വചനം ദൈവത്തോടു കൂടിയായിരുന്നു, വചനം ദൈവമായിരുന്നു". അതേയൊരതന്നെ ആരംഭത്തിൽ ദൈവത്തോടുകൂടിയായിരുന്നു— ഇതൊക്കെ വചനത്തിന്റെ നിത്യതയെപ്പറ്റിയാണ്. അവിടുത്തെ മഹത്തായ ശക്തിയെപ്പറ്റിയും അധികാരത്തെപ്പറ്റിയും അവൻ എന്തു പറയുന്നു? "ഉണ്ടായിട്ടുള്ളവയെല്ലാം അവൻവഴി ഉണ്ടായി. ഉണ്ടായതൊന്നും അവനെ കൂടാതെ ഉണ്ടായതല്ല"— അതായത് സൃഷ്ടികളൊന്നും, സൃഷ്ടികളേക്കാളും ബൗദ്ധിക ജീവനേക്കാളും "ജീവൻ" കൂടുതൽ ശ്രേഷ്ഠമായതിനാൽ സുവിശേഷകൻ പറയുന്നു, 'അവനിൽ ജീവൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; ഈ ജീവൻ മനുഷ്യരുടെയും എല്ലാ ബുദ്ധിജീവികളുടെയും പ്രകാശമായിരുന്നു. അവൻ അറിവുള്ള എല്ലാ ജീവികളുടെയും ജീവദാതാവും അവയെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നവനും അതിരില്ലാത്ത സ്വഭാവം ഉള്ളവനും ആയിരുന്നെങ്കിലും ഈ ലോകത്തിലായിരുന്നു. തന്റെ കൂടെക്കൂടെയുള്ള വെളിപാടുകൾ വഴി അവൻ തന്റെ സ്വന്തത്തിലേക്കു വന്നു; എന്നാൽ സ്വപ്രിയർ അവനെ സ്വീകരിച്ചില്ല. തന്റെ മാനുഷികശരീരത്തിൽ കൂടുതൽ മഹത്വപൂർണ്ണമായി അവിടുന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ പോലും, അവൻ ആരുടെ രക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടി വന്നുവോ, അവർ അവനെ സ്വീകരിച്ചില്ല.— സാത്താനും മത്സരക്കാരായ പിശാചുക്കളും പിശാചുക്കളെപ്പോലെ ദുഷ്ടമനസ്സുള്ള മനുഷ്യരും, യൂദരിൽ ഭ്രമിപ്പാറവും, വഴിതെറ്റി നടക്കുന്ന മറ്റു മനുഷ്യരും അവിടുത്തെ വിജ്ഞാനപ്രകാശത്തിന്റെ സത്തുഷ്ടിയിൽ നിന്നും അന്യരാണ്. എന്നാൽ സുവിശേഷകൻ പറയുന്നതുപോലെ അവനെ സ്വീകരിച്ചവർക്ക് ദൈവമക്കളാകുവാൻ അവൻ അവകാശം കൊടുത്തു. അവർ രക്തത്തിൽ നിന്നോ, ജഡോച്ഛയിൽ നിന്നോ പുരുഷോച്ഛയിൽ നിന്നോ അല്ല, ദൈവത്തിൽ നിന്നാണ്. നമ്മെ തന്റെ പിതാവിന്റെ മക്കളാക്കുന്നതിനും, നാം ശരീരകളും മർത്യരമാണെങ്കിലും നമ്മെ ദൈവമക്കളും ദൈവങ്ങളും ആക്കുന്നതിനും തന്റെ കൃപയാൽ അവൻ നമുക്കുവേണ്ടി ഇവയെല്ലാം പ്രവർത്തിച്ചു.

"വചനം മാംസമായി"; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവിടുന്ന് നമ്മുടെ ജഡമെടുത്തു. നമ്മിൽ നിന്നെടുക്കുകയും തന്നോടുകൂ

പ്പെടുത്തുകയും താൻ വസിക്കുകയും ചെയ്ത ജഡത്തിൽ എന്നാണ് നമ്മുടെ ഇടയിൽ വസിച്ചു എന്നതിനർത്ഥം.

'അവിടുന്ന് ജഡമായി' എന്നു പറയുന്നതു്, മാമോദീസാ തൊട്ടിയിൽ നിന്ന് തന്റെ ആത്മാവിന്റെ അച്ചാരം നമുക്കു നൽകുവാനാണ്. അതു വഴി 'ദൈവമക്കൾ' എന്നു നാം വിളിക്കപ്പെടുന്നതിനും പേരിടപ്പെടുന്നതിനും ആയിത്തീരുന്നതിനാണു്. നാം ദൈവമക്കൾ എന്ന് 'വിളിക്കപ്പെടുന്നതു്'കൊണ്ടു് ദൈവസ്വഭാവത്തിലേക്കു് നമ്മുടെ സ്വഭാവം മാറ്റപ്പെടുന്നില്ല, വികസിക്കുന്നുമില്ല. അഴിവിനതീതവും വ്യതിയാൻ രഹിതവുമായ മഹത്തം യഥാർത്ഥത്തിൽ നമുക്കു് ലഭിക്കാൻ പോകുന്നു എന്നതു് ശരിതന്നെ. എങ്കിലും നമ്മുടെ പ്രകൃതി അതിന്റെ പരിധിക്കുള്ളിൽ തന്നെ നില്ക്കുന്നു. അതുപോലെ "മാംസമായി" എന്നു പറയുമ്പോൾ വചനം തന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ നിന്നു മാറി എന്നർത്ഥമാകുന്നില്ല, പിന്നെയോ നമുക്കു് തന്റെ ആത്മാവിന്റെ അച്ചാരം നൽകുന്നതിനും തന്നോടു് നമ്മെ ചേർക്കുന്നതിനും തന്റെ ഐക്യത്തിലേക്കു് അവിടുന്ന് നമ്മിൽ നിന്നുള്ള ജഡമെടുത്തു. സുവിശേഷകൻ ഇതൊക്കെയാണു് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. ദൈവദൂഷകരേ, അവിടുന്ന് മാംസമായതു് ദൈവത്വത്തിന് മാറ്റം വന്നിട്ടാണെന്നു് ചിന്തിക്കുന്ന നിങ്ങൾ നമ്മുടെ കർത്താവായ മിശിഹാ നമ്മുടെ പാപമെല്ലാം വഹിച്ചതിനാൽ 'നമുക്കുവേണ്ടി ശാപമായിത്തീർന്നു' എന്ന് ദൈവിക ശ്രീഹാ പറയുന്നതുക്ടി ഗ്രഹിക്കുക: പാപം നിമിത്തം നാം ശപിക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്നു. അവിടുന്ന് ശാപമായിത്തീർന്നുകൊണ്ടു് പാപത്തെ തന്റെ കരിശിൽ തറച്ചു. അപ്പോൾ വചനമായ ദൈവം ശാപത്തിന്റെ സ്വഭാവമായി മാറിപ്പോയോ? ചിലർ ഇത്തരം ദൈവദൂഷണം പറയാറുണ്ടു്. എന്നാൽ താങ്കൾ അവനെ ദിവ്യപ്രബോധനങ്ങളുടെ സത്യത്തിൽ ഉള്ള പ്രത്യാശയിൽ ഉറപ്പിക്കണം. അതായതു്, വചനമായ ദൈവം നമ്മുടെ സ്വഭാവത്തിൽ നിന്നുള്ള ആദ്യഫലത്തെ എടുത്തു, ആത്മാവുള്ളതു് ബുദ്ധിയുള്ളതുമായ ശരീരം; അതിനെ തന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിൽ ഒന്നിച്ചുചേർത്തു. അവിടുന്ന് മനുഷ്യൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുവാനും അങ്ങനെ ആയിത്തീരുവാനും നമ്മുടെ രക്ഷയും ഉയരാഴങ്ങളിലുള്ളവരുടെ നവീകരണവും പൂർത്തിയാക്കുവാനും, നമ്മുടെ വിനീതാവസ്ഥയിൽ നിന്ന്

തന്റെ ദൈവത്വത്തിന്റെ ഉന്നതലതലത്തിലേക്കു് നമ്മെ എത്തിക്കുവാനും വേണ്ടിയായിരുന്നിതു്.

സുവിശേഷകന്റെതിരയും. നമ്മുടെ കർത്താവേളു മിശിഹായുടെ വലിയ പ്രഘോഷകനും ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ നിയമഭാരതാവുമായ ദൈവിക പൗലോസു്, വിശ്വാസികളുടെ പ്രബോധനം വിവരിച്ചുകൊണ്ടു് ഇപ്രകാരം പഠിപ്പിക്കുന്നു: "യേശു മിശിഹായുള്ള അതേ മനോഭാവം നിങ്ങൾക്കും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ; അവിടുന്ന് ദൈവത്തിന്റെ രൂപത്തിലായിരിക്കെ ദാസന്റെ രൂപമെടുത്തു; മനുഷ്യരൂപത്തിൽ ആയിത്തീർന്നു". ദൈവത്തിന്റെ രൂപം, സ്വഭാവവും ക്നോമായും ആണെങ്കിൽ, മനുഷ്യന്റെ രൂപവും, സ്വഭാവവും ക്നോമായുമാണു്. അപ്പോൾ ഏകദൈവപത്രനിൽ, ഏകമിശിഹായിൽ, രണ്ടു ക്നോമിക സ്വഭാവങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു് വരുന്നു. വീണ്ടും അവൻ പറയുന്നു: ഞങ്ങൾ പ്രഘോഷിക്കുന്ന വിശ്വസ്തവചനം ഇതാണു്: നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുവിനെ അധരം കൊണ്ടു് നീ ഏറ്റു പറയുകയും ദൈവം അവനെ മരിച്ചവരിൽ നിന്നുയിർപ്പിച്ചു എന്ന് ഹൃദയത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുമെങ്കിൽ നീ ജീവിക്കും; എന്തെന്നാൽ അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഹൃദയം നിതീകരിക്കപ്പെടുന്നു. അവനെ ഏറ്റു പറയുന്ന വായു് രക്ഷ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

സുവിശേഷകരുടെയും ശ്രീഹന്മാരുടെയും പ്രവാചകന്മാരുടെയും തിരുലിഖിതങ്ങളിൽ ഇത്തരം ധാരാളം കാര്യങ്ങളുണ്ടു്. എണ്ണമാറ സംഗതികളുണ്ടു്. തന്റെ മനുഷ്യത്വത്തിൽ സത്യമായും മിശിഹാ നാമമായി സമസത്ത ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ, തന്റെ ദൈവത്വത്തിൽ സത്യമായും തന്റെ പിതാവുമായി അവൻ സമസത്തയാണ് എന്ന് കൃത്യമായി വെളിവാക്കുന്നു. അപ്പോൾ, ദൈവപത്രനായ ഏക മിശിഹായിൽ രണ്ടു് സത്യ ക്നോമിക സ്വഭാവങ്ങളുണ്ടു്.

ഭൗമിക രാജാക്കന്മാരിൽ നിന്നുള്ള ദ്രഷ്ടാന്തമെടുക്കാം: ശാരീരികനും പരിമിതനും അഴിവിനധീനനാണു് രാജാവു്. രാജകീയ വസ്ത്രവും കിരീടവും ധരിച്ചു് പ്രതാപൈശ്വര്യങ്ങളോടുകൂടിയവനാണു് അയാളെ അനേക രാജാക്കന്മാർ എന്നു കണക്കാക്കുന്നില്ല. അതുപോലെയാണു് ദൈവപത്രനും തന്റെ

നിത്യദൈവത്വം മറച്ചുവെക്കാൻ മാനുഷികവസ്ത്രം ധരിച്ചപ്പോൾ രണ്ടായിട്ടോ പലതായിട്ടോ അല്ല തന്റെ ദൈവത്വത്തിലും മനുഷ്യത്വത്തിലും ഏകപത്രനായിട്ടാണ് നാം ഏറ്റുപറയുന്നത്. സ്വഭാവങ്ങളുടെ വ്യത്യാസം നിലനിർത്തുന്നെങ്കിലും അവിടുന്ന് ഏകപത്രനാണ്. ആരെങ്കിലും കൈനീട്ടി രാജാവിന്റെ വസ്ത്രം വലിച്ചുകീറാൻ ശ്രമിച്ചാൽ, രാജാവിനോടു കാട്ടുന്ന ബഹുമാനക്കേടായി പരിഗണിക്കപ്പെടുമെങ്കിലും, അതു രാജാവിന്റെ ശരീരത്തെ മുറിപ്പെടുത്തുന്നില്ല. നമ്മുടേതു പോലെയുള്ളതും ദൈവവുമായി യോജിച്ചതുമായ തന്റെ ശരീരത്തിനുണ്ടായ വേദനവഴി സ്വാഭാവികമായി ദൈവം വേദന സഹിച്ചു എന്നു പറയുന്നത് ഇതിനേക്കാൾ എത്രയധികമായി തെറ്റായിരിക്കും.

അതുകൊണ്ട്, സാധാരണരീതിയിൽ മറിയത്തിൽ നിന്നു ദൈവം ജനിച്ചു, ദൈവം വളർന്നു, ദൈവം ക്ഷയിച്ചു, ദൈവം കടിച്ചു, ദൈവം ഉറങ്ങി, ദൈവത്തിനു വിശപ്പും ദാഹവും ഉണ്ടായി, ദൈവം കഷ്ടപ്പെട്ടു, ദൈവം ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടു, ദൈവം മരിച്ചു എന്നൊക്കെ പറയുന്നവർ സത്യവിശ്വാസത്തിൽ നിന്നും വിശ്വാസത്തിന്റെ അന്തസ്സത്തയിൽ നിന്നും ഉചിതമാംവിധം ദൈവത്തെ ഏറ്റുപറയുന്നതിൽ നിന്നും അകന്നവരാണ്; സുബോധം ഇല്ലാത്തവരാണ്. പിശാചുക്കൾ പോലും പറയാൻ മടിക്കാത്തതാണ് അവർ ചിന്തിക്കാൻ മുതിരുന്നത്. എന്നാൽ ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം സത്യമായും ദൈവവചനം നമ്മുടെ മനുഷ്യസ്വഭാവം എടുത്തു മിശിഹാ എന്നും പുത്രൻ എന്നും ഉള്ള നാമത്തിൻ കീഴിൽ പൂർത്തിയാക്കിയ വ്യാപാരത്തെപ്പറ്റി പറയാം. ദൈവത്വം, മനുഷ്യത്വം എന്നീ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളും ഈ രണ്ടു പേരുകളും ശരിയായി സൂചിപ്പിക്കുന്നവയാണ്. ഒരു മനുഷ്യൻ ജനിക്കുമ്പോൾ 'മനുഷ്യൻ' ജനിച്ചു എന്നാണ് പറയുക. അത്ഥം 'ബഹുമാന്യഭാഗവും മനുഷ്യനെ നിലനിർത്തുന്നതുമാണെങ്കിലും ആത്മാവുകൊണ്ട് അവനെ വിളിക്കാറില്ല; ശരീരംകൊണ്ട് മാത്രവും വിളിക്കാറില്ല. രണ്ടുഭാഗങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പൊതുപേരുകൊണ്ടാണ് അവനെ വിളിക്കുന്നത്.

ശരീരത്തിലെ ഏതെങ്കിലും അവയവത്തിന് കണ്ണിനോ, കൈയ്ക്കോ, കാലിനോ മറേറൈകിലും അവയവത്തിനോ-

ക്ഷതം സംഭവിച്ചാൽ, അതു ആത്മാവിനാരോപിക്കാൻ ആരും തുനിയുകയില്ലല്ലോ. ശരീരത്തിനോ, 'മനുഷ്യനോ' ആണ് ആരോപിക്കുന്നത്. സ്വഭാവനെ ശരീരത്തിനെതു ക്ഷതമാണ് സംഭവിക്കുന്നത്, ആത്മാവിനെത്താണു സംഭവിക്കുന്നത് എന്ന് ബൗദ്ധികമായി മനുഷ്യർക്കറിയാം. അങ്ങനെയെങ്കിൽ അതിനേക്കാൾ എത്രയധികമായി ശരിയായിട്ടുള്ളതാണ് നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി നമ്മുടെ കർത്താവേശ്രമിശിഹാ പൂർത്തീകരിച്ച പരിപൂർണ്ണമായ രക്ഷാകരവ്യാപാരം ഏറ്റുപറയുക എന്നുള്ളതു്. ചിലതു് ദൈവത്വത്തിന് നിരക്കുന്നതാണ്; മറ്റു ചിലതു് മനുഷ്യത്വത്തിനും. നാം ഇതു് ഏറ്റുപറയുന്നു: "ക്രൂപ നിറഞ്ഞവളേ, നിനക്കു സമാധാനം", "നി സ"ത്രീകളിൽ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവളാകുന്നു"; "നമ്മുടെ കർത്താവു നിന്നോടുകൂടെ" "നി പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ ഗർഭിണിയായി ഒരു പുത്രനെ പ്രസവിക്കും; അത്യുന്നതന്റെ ശക്തി നിന്റെ മേൽ വന്നാവസിക്കും, നിന്നിൽ നിന്നു ജനിക്കുന്നവൻ പരിശുദ്ധനായിരിക്കും, അവൻ അത്യുന്നതന്റെ പുത്രൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും" എന്നീപ്രകാരം വിശുദ്ധ കന്യകയോട് ദൈവമൂർത്തൻ അറിയിച്ചതു മുതൽ വിശുദ്ധ കന്യകാമറിയത്തിന്റെ ഉദരത്തിൽ ഉദരവായ മനുഷ്യത്വം ദൈവത്വവുമായി അഭേദ്യം പുത്രത്വത്തിന്റെ ഏകപർസോപ്പായിൽ അതിനെ സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ മുതൽ എന്നേക്കും ഐക്യപ്പെട്ടിരുന്നു. എല്ലാ വ്യാപാരങ്ങളിലും—ജനനം, വളർച്ച, വേദനകൾ മരണം ആദിയായവയിലെല്ലാം—വചനമായ ദൈവം മാനുഷിക ക്നോമായോടുകൂടി അനന്തമായും അഭേദ്യമായും നിലനിന്നു. ദൈവത്വം ശരീരത്തോടുകൂടി കല്ലറയിലും ആത്മാവിനോടുകൂടി പറ്റുസായിലുമായിരുന്നു; എന്നാൽ അതിർത്തികളില്ലാതെയെന്നു മാത്രം. ഇരു സ്വഭാവങ്ങളിൽ ഏക ദൈവപുത്രനെ നാം ഏറ്റുപറയുന്നു.

റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിലെ പാത്രിയർക്കീസുമാരും മെത്രാന്മാരും വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരും ഇതുതന്നെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്; അവരിൽ വളരെ പ്രശസ്തരും പ്രഗത്ഭരായവരുടെ ഒന്നു രണ്ടു കൃതികളിൽ നിന്നുള്ള ഉദ്ധരണികൾ ഈ കത്തിൽ താങ്കളുടെ വിചിന്തനത്തിന് എഴുതി അയയ്ക്കാം.

പത്രോസിനുശേഷം അന്ത്യോക്യാസഭയെ രണ്ടാമതു് ഭരിച്ചയാളും സത്യത്തിനു സാക്ഷ്യം വഹിച്ചതിനാൽ റോമിലേക്ക്

ബന്ധിതനാക്കപ്പെട്ടവനും അവിടെ വന്യമൃഗങ്ങൾക്ക് എറിയപ്പെട്ടവനുമായ വിശുദ്ധ ഇഗ്നേഷ്യസ് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: മിശിഹായുടെ സ്വഭാവങ്ങളുടെ ദ്വൈതം ഏറ്റുപറയാത്തവനും അവിടുന്ന് സ്വഭാവത്താലേ ദൈവവും സ്വഭാവത്താലേ മനുഷ്യനാണെന്ന് പറയാത്തവനും സത്യത്തിന് അന്യനാണ്. വീണ്ടും, "വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ദൈവത്വം ശരീരം കൂടാതെയാണ് എന്ന് പറയുന്നവർ പിശാചുക്കളെപ്പോലെ ശരീരമില്ലാത്തവരായിരിക്കും". വീണ്ടും അവൻ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി, "എന്നാലിപ്പോൾ പോലും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ശരീരത്തോടുകൂടി മിശിഹായെ ഞാൻ അറിയുന്നു."

അലക്സാണ്ട്രിയയിലെ മെത്രാനും മഹാനുമായ മാർ അത്തനാസ്യോസ് പറയുന്നു: മിശിഹായെ തന്റെ പിതാവുമായി സമസത്തയായ തന്റെ ദൈവത്വത്തിൽ ഏറ്റുപറയുവാൻ. തന്റെ മനുഷ്യത്വത്തിൽ അവിടുന്ന് മനുഷ്യൻ എന്ന് വിളിക്കപ്പെട്ട — മിശിഹായിൽ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ ഉണ്ടെന്ന് ശരിയായി അദ്ദേഹം പഠിപ്പിച്ചു — "തന്റെ പിതാവിനെപ്പോലെ ആരംഭംകൊണ്ടു വന്നവനും ദൈവം; തന്റെ മനുഷ്യത്വം വിശുദ്ധ കന്യകയുടെ ഉദരത്തിൽനിന്ന് ആരംഭിച്ചു. ദൈവമെന്ന നിലയിൽ അവിടുന്ന് അത്തരം പ്രവർത്തിച്ചു; മനുഷ്യനെന്ന നിലയിൽ സഹനത്തിനും മരണത്തിനും വിധേയനായി. കാരണം, ദൈവപുത്രനായ ഏക മിശിഹായിൽ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളും വ്യത്യസ്തമാണ്." മിശിഹായുടെ ദൈവത്വത്തെ തന്റെ മനുഷ്യത്വത്തിൽ നാം ആരാധിക്കുമ്പോൾ "ഞങ്ങളുടെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി നീ ധരിച്ചു ഞങ്ങളുടെ മനുഷ്യത്വമാകുന്ന വസ്ത്രം കൂടാതെ നിന്നെ ഞങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നു" എന്ന് പറയാൻ നാം മുതിരാറില്ല.

വീണ്ടും, 'വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടവനും വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടവനും എല്ലാം ഒന്നാണ്' എന്ന എബ്രായലേഖനത്തിലെ ഒരു ഭാഗം വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊണ്ട് മിലാനിലെ മെത്രാനായ അംബ്രോസ് പറയുന്നു: "ദൈവത്വത്തിന് വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടേണ്ട ആവശ്യമില്ല, ജഡത്തിന് മാത്രമാണ് എന്ന് തിരുലിത്തവും പഠിപ്പിക്കുന്നില്ലേ?" വീണ്ടും, കരോളൂസി സ്പഷ്യമായി അവൻ പറയുന്നു: 'പത്രോസിനോടുകൂടി സത്യദൈവത്തിൽ

നിന്നുള്ള സത്യദൈവവും സജീവദൈവത്തിന്റെ പുത്രനുമായ ഏകമിശിഹായെ ഞങ്ങൾ ഏറ്റുപറയുന്നു. തന്റെ പിതാവിനെപ്പോലെ അവനും ആരംഭമില്ല. അവിടുന്ന് യുഗാന്ത്യത്തിൽ വിശുദ്ധ കന്യകയിൽ നിന്ന് ബൗദ്ധികാത്മാവുള്ള ശരീരമെടുത്തു. പരിശുദ്ധാത്മാവ് അതിനെ മെനഞ്ഞു രൂപീകരിച്ചു. വേർപാടില്ലാത്ത ഐക്യത്തിൽ വചനമായ ദൈവം അതിൽ വസിച്ചു.

ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞനായ ഗ്രിഗറി പറയുന്നു: ജറുസലേമിൽ പ്രതിഷ്ഠയുടെ തിരുനാളായിരുന്നു; ശീതകാലവുമായിരുന്നു. വിശ്വാസരഹിതമായ ശീതകാലം. യേശു സന്നിഹിതനായിരുന്നു. ദൈവവും ആലയവും, സമയാതീതനായ ദൈവം, സ്വഭാവേന ദൃശ്യമായ ആലയം. അതു തകർക്കപ്പെട്ടു; മൂന്നു ദിവസം കൊണ്ട് ഉയിർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. അദൃശ്യനായ ദൈവം തന്റെ തന്നെ ആലയത്തെ എഴുന്നേല്പിച്ചു.

വീണ്ടും അദ്ദേഹം പറയുന്നു: വിശദീകരണം എന്ന നിലയിൽ ഈ രീതിയിൽ ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞുകൊണ്ട് 'ആരംഭിക്കുകയും വളരുകയും പകർന്നുപ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തയാൾ ദൈവമായിരുന്നു.

വീണ്ടും അദ്ദേഹം പറയുന്നു: ഒരു വശത്തു രണ്ട് സ്വഭാവങ്ങൾ, ദൈവവും മനുഷ്യനും, എന്നാൽ രണ്ടു പുത്രന്മാരില്ല. കാരണം ആത്മാവും ശരീരവും ഉണ്ട്.

ഇക്കോണിയം മെത്രാൻ വിശുദ്ധ ആംഫിലോക്വിയസ് പറയുന്നു: അതുകൊണ്ട് കർത്താവായ യേശുമിശിഹായുടെ വ്യാപാരത്തിലെ മഹനീയവും ശ്രേഷ്ഠവുമായ കാര്യങ്ങൾ ദൈവത്വത്തിന്റേതാണ്, ബലഹീനതകളും സഹനങ്ങളുമെല്ലാം തന്റെ മനുഷ്യത്വത്തിന്റേതും. നമ്മുടെ ഏക കർത്താവേകുമിശിഹാ എന്ന ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധ പുത്രന്റെ ഇരു സ്വഭാവങ്ങളാണ് രണ്ടും.

വീണ്ടും, ഈ രീതിയിൽ തന്നെ ജോൺ ക്രിസോസ്റ്റോം സംസാരിക്കുന്നു: നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുമിശിഹാ സ്വഭാവത്താലേ സത്യദൈവമാണ് എന്ന് ഏറ്റുപറയാതെ ഐക്യത്തിനുശേഷം ഏകസ്വഭാവം, കാരണം, ഐക്യത്തിൽ

ലേക്കു വന്ന സ്വഭാവങ്ങൾ വന്നു യോജിച്ചു എന്ന് പറയുന്ന വരെ എത്ര പാതാളമാണ് ഹർദ്ദിച്ചത്? അവൻ നീക്കിക്കളയുന്നത് എത്ര സ്വഭാവമാണ്? ദൈവികമോ? എങ്കിൽ അവർക്കു രക്ഷയില്ല. അഥവാ മാനുഷികമോ? എങ്കിൽ തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ അവർക്കു പ്രതീക്ഷയു വകയില്ല. ഈ കാര്യങ്ങൾ പറയുന്നവർ മിശിഹായ്ക്കു അന്യരാണ് എന്ന് അവരെപ്പറ്റി അവൻ തീർപ്പു കല്പിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തു മതത്തിന്റെ മഹാപ്രബോധകരും തൂണുകളുമായിരുന്ന വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരിൽ നിന്ന് ചുരുക്കമായി കറേകാര്യങ്ങൾ, പ്രിയ സഹോദരാ, ഞാൻ വരച്ചുകാണിച്ചിരിക്കുന്നു.

എന്നാൽ റോമൻ പ്രദേശത്തെ സഭകളെ നടുക്കുകയും സത്യവിശ്വാസത്തെ ദുഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു വ്യക്തിയായ സിറിലും സത്യത്താൽ നിർബന്ധിതനായി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ഒരു വശത്തു് ഐക്യത്തിലേക്കു് വന്ന സ്വഭാവങ്ങൾ വ്യത്യസ്തങ്ങളാണു്; മറുവശത്തു് മാറ്റം കൂടാതെയും കൂട്ടിക്കഴിച്ചിൽ കൂടാതെയും, ദൈവപുത്രനായ ഏകമിശിഹായുടെ സ്വഭാവങ്ങളെ ഐക്യം കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നു.

വീണ്ടും, മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു് അദ്ദേഹം പറയുന്നു: മോശ യോടു് നിർമ്മിക്കാൻ ദൈവം കല്പിച്ച പേടകം, മിശിഹായുടെ ഇരുസ്വഭാവങ്ങളുടെ ഐക്യത്തിനു് നിങ്ങൾക്കൊരു ദൃഷ്ടാന്തമായിരിക്കട്ടെ: ചിതലരിക്കാത്ത തടി, തിന്മ ചെയ്യാത്തതും പാപരഹിതവുമായ മാനുഷിക ക്നോമായുടെ സ്ഥാനത്തും, അകത്തും പുറത്തും പൊതിഞ്ഞ സ്വർണ്ണം ദൈവിക ക്നോമായുടെ സ്ഥാനത്തും ആയിരിക്കട്ടെ. അതു് ആന്തരികമായും ബാഹ്യമായും മാനുഷിക ക്നോമായുമായി ഐക്യപ്പെട്ടിരുന്നു. പേടകത്തിൽ രണ്ടു് സ്വഭാവങ്ങളുള്ളതുപോലെ ദൈവപുത്രനായ ഏകമിശിഹായിൽ രണ്ടു് സ്വഭാവങ്ങളുണ്ടു്. മനുഷ്യവാസമുള്ള പ്രദേശങ്ങളെ വിറപ്പിച്ച സിറിൽ ഇതും ഇതുപോലെയുള്ള മറ്റനേകം കാര്യങ്ങളും തന്റെ കൃതികളിൽ ഉടനീളം പറയുകയും എഴുതുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്.

അനേക സംഗതികളുടെ ഭാരത്താൽ ഞാനിനി നീട്ടുന്നില്ല. ഈ ചെറിയ വിശദീകരണത്തിൽ, വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരിൽ

നിന്നും ഭാഗ്യവാന്മാരായ ഗ്രീഹന്മാരിൽ നിന്നും, തന്നെപ്പറ്റിത്തന്നെ പറഞ്ഞ നമ്മുടെ കർത്താവേശുമിശിഹായിൽ നിന്നും. ഭാഗ്യവാന്മാരായ പിതാക്കന്മാരായ മഹനീയ മല്ലന്മാരിൽ നിന്നുമുള്ള തെളിവുകളിൽ ചിലതു് നിന്റെ മുമ്പിൽ ഞാൻ നിരത്തിവെച്ചല്ലോ. അവരിൽ ചിലരുടെ കൃതികളിൽ നിന്നു് വളരെ ചുരുക്കി ഞാൻ അവതരിപ്പിച്ചു. അനേകർക്കു് ഇടയ്ക്കു ഹേതുവായ സിറിലിൽ നിന്നും ആ ചെറിയ ഭാഗം ഉദ്ധരിച്ചു. അയാൾ സത്യത്തിനെതിരായിരുന്നെങ്കിലും ദൈവികശക്തിയാൽ സത്യത്തിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കാൻ നിർബന്ധിതനായിത്തീർന്നു. ഇവരെല്ലാം മിശിഹായുടെ ഇരുസ്വഭാവങ്ങളെ കാണിക്കുന്നു. മാറ്റം കൂടാതെ ഐക്യത്തിൽ അവ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. ദൈവപുത്രനായ ഏകമിശിഹായെ ഏറ്റുപറയുന്നു.

താങ്കൾ കൂടുതൽ ബലമുള്ളവനായിത്തീരുന്നതിനും, ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസസത്യങ്ങളിൽ ഉറപ്പിക്കപ്പെടുന്നതിനും ദൈവദൂഷകരുടെ ദുർഭാഷണങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി ഒഴിവാക്കുന്നതിനും ആണിതു്. അവരാകട്ടെ ദൈവത്വത്തിൽ വേദന ആരോപിക്കുന്നു, നമ്മിൽ നിന്നെടുത്ത മനുഷ്യത്വത്തെ നിഷേധിക്കുന്നു, രക്ഷാസംബന്ധമായ പ്രതീക്ഷയിൽ നിന്നു് വെട്ടി നീക്കപ്പെടുന്നു.

നാം മുറുകെപ്പിടിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസം അന്വേഷണം കൂടാതെയോ പരിചിന്തനം കൂടാതെയോ അർത്ഥശൂന്യമായോ നാം അംഗീകരിക്കുന്നതല്ല എന്ന് സഹോദരാ, താങ്കൾ അറിഞ്ഞാലും. നമ്മുടെ കത്താവു് പറഞ്ഞുപഠിപ്പിച്ചതുപോലെ 'തിരുലിഖിതങ്ങൾ പരിശോധിക്കുവിൻ, കാരണം, അവയിൽ നിത്യജീവൻ ഉണ്ടെന്നു നിങ്ങൾ കരുതുന്നു. അവ എനിക്കു സാക്ഷ്യം നൽകുന്നു'. വീണ്ടും, ദിവ്യനായ പൗലോസു് പഠിപ്പിച്ചു: 'എല്ലാം പരിശോധിക്കുവിൻ, നല്ലതിനെ മുറുകെപ്പിടിക്കുവിൻ, എല്ലാ ദൃഷ്ടതയിൽ നിന്നും ഓടിയകലുവിൻ'. അതുകൊണ്ടു് വലിയ റോമിലും ഇറ്റലി മുഴുവനും, കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലും, ജറുസലേമിലും റോമൻ പ്രദേശത്തെ പ്രമുഖനഗരങ്ങളിലും കത്തോലിക്കാ പള്ളികളിലും അംഗീകരിക്കുന്നതുപോലെ; കഴിവുള്ളിടത്തോളം ബോധപൂർവ്വം നാം ഈ വിശ്വാസം മുറുകെപ്പിടിക്കുന്നു. പാഷണ്ഡികൾ തങ്ങളുടെ

സംസാരം വഴി ഒഴുകുന്ന തങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിലെ ഭൃഷുതയുടെ ദുർഗന്ധത്താൽ മലീമസമായതല്ല അത്. പിന്നെയോ ഇരു സ്വഭാവങ്ങളുടെ സവിശേഷതകളിലും പ്രവർത്തനങ്ങളിലും മിശിഹായുടെ ഏകഐക്യത്തിൽ ഉള്ള സത്യവിശ്വാസം നാം മുറുകെപ്പിടിക്കുന്നു. പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിലും സമീപ പ്രദേശങ്ങളിലുമായി ഈ പൗരസ്ത്യദേശത്തുള്ള കത്തോലിക്കാ സഭ ഇത് കൂടുതൽ ശ്രേഷ്ഠമായും കൃത്യമായും വ്യക്തമായും, വിശുദ്ധ ശ്രീഹന്മാരുടെ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ചും ഭൃഷിപ്പുകൂടാതെയും മുറുകെപ്പിടിക്കുന്നു.

ഇതാ, ഞാൻ താങ്കൾക്കുവേണ്ടി ചുരുക്കമായി പേർഷ്യൻ ഭാഷയിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു, താങ്കൾക്കത് എളുപ്പമായിരിക്കുമല്ലോ. അതു വായിക്കുമ്പോൾ നാം താങ്കൾക്ക് എഴുതിയത് മനസ്സിലാക്കും. താങ്കൾ മനസ്സിലാക്കി ഗ്രഹിക്കുന്നതു വരെ അത് അനേകപ്രാവശ്യം വായിക്കണം. താങ്കളുടെ മനസ്സിലുണ്ടാകുന്ന സംശയ നിവാരണാർത്ഥം വിശുദ്ധ സുവിശേഷം, ഭാഗ്യവാനായ പൗലോസിന്റെ കൃതികൾ, ശ്രീഹന്മാരുടെ നടപടികൾ, നിയമവും പ്രവാചകരും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന മറ്റ് ഗ്രന്ഥങ്ങളെല്ലാമാണ് തേടേണ്ടത്. അവയും ദൈവാത്മാവിനാൽ വിരചിതമാണ്. മറ്റൊരരിടത്തുമല്ല. ഇവകൊണ്ട് നിന്റെ സംശയം ദൂരീകരിക്കാനാവും.

തന്നെ യേശുക്രീസ്തവരിൽ ആരുടെ കരങ്ങളാൽ എല്ലാ കൃപകളും വർദ്ധമാനമാകുന്നുവോ, ആ ദൈവം സത്യവിശ്വാസത്തിൽ താങ്കളുടെ മനസ്സിനെ ഉറപ്പിക്കട്ടെ. അങ്ങനെ, നമ്മുടെ രക്ഷയെപ്രതി അവിടുന്ന് പൂർത്തീകരിച്ച തന്റെ വ്യപോരത്തെപ്രതി അവിടുത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുവാൻ ഇടയാകട്ടെ.

തന്നോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ ഉജ്ജ്വലിക്കാൻ ദൈവം താങ്കളുടെ ആത്മാവിന് ഇടവരുത്തട്ടെ. താങ്കളുടെ ജീവിതകാലമെല്ലാം തന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യാൻ കർത്താവ് താങ്കളെ സഹായിക്കട്ടെ. ഉറച്ചു നില്ക്കുക, എനിക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുക. കൃപ നാമെല്ലാവരോടും കൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ. ആമ്മീൻ.

കാതോലിക്കോസ് - പാത്രിയർക്കീസ് ഗീവർഗീസിന്റെ കത്തു സമാപിച്ചു.

മാർ ഹനാനീശോയുടെ സിന്ധം (776)

വീണ്ടും, പൗരസ്ത്യദേശത്തെ എല്ലാ മെത്രാന്മാരിലും ഒന്നാമനാണ് കൺകാറിലെ മെത്രാൻ എന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചും സിന്ധൽ ഡിക്രിവഴി അവർ ഇതുറപ്പിച്ചു എന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചും കാതോലിക്കോസ് - പാത്രിയർക്കീസ് മാർ ഹനാനീശോയും പൗരസ്ത്യ മെത്രാന്മാരും പ്രബോധകരും വിശ്വാസികളോടുകൂടി നടത്തിയ സിന്ധവും ഉടമ്പടിയും.

ഗ്രീക്കുവർഷം 1087 (ഹിജറാ 159)-ൽ കിഴക്കുള്ള കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ ദാസനും ശുശ്രൂഷകനുമായ ഞാൻ, ഹനാനീശോയും, മെത്രാന്മാരായ ഞങ്ങളും ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവന ചെയ്യുന്നു: സഭാപാത്രിയർക്കീസായ യാക്കോബിന്റെ മരണശേഷം കിഴക്കുള്ള കത്തോലിക്കാസഭ തലവനും നേതാവും കൂടാതെ ഒൻപതുവർഷം വിധവയും നിരാശ്രയും ആയിരുന്നു. ചെന്നായ്ക്കൾ അവളെ കവർച്ച ചെയ്തു. യുദ്ധം പുറജാതികളും വിശുദ്ധരുടെ വാസസ്ഥലം അശുദ്ധമാക്കി. അവളെ കളിയാക്കി; അവളിൽ കടന്നു വന്നു; സഞ്ചാരി സംഘങ്ങൾക്കും പുറജാതികൾക്കും അവൾ ഒരു ചന്തസ്ഥലമായിത്തീർന്നു. അന്ധർക്കും മുടന്തർക്കും പാവങ്ങൾക്കും ആശ്രയമായിരുന്ന അവളുടെ ഭൗമികസമ്പത്തും അശുദ്ധർക്കും സ്നേഹമാകുന്ന ദരാശകളിൽ കഴിയുന്നവർക്കുമുള്ള കൊള്ളമുതലായിത്തീർന്നു. നമ്മിലോരോരുത്തരും താന്താങ്ങളുടെ വഴിയേ പോയി. അപ്പോൾ ദൈവം കൺകാറിൽ തിന്നുള്ള സവിതേയിലെ ഗീവർഗീസ് എന്ന സന്യാസിയുടെ ഹൃദയത്തെ ഉത്തേജിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം ഈ കാര്യങ്ങളിലുള്ള തീക്ഷ്ണതയാൽ ജ്വലിച്ചു; നൈയാമികമായും സ്വാഭാവികമായും, പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ കൃപാസഹായം

യത്താലും, വിശ്വാസികളുടെ എമീറ്റും ദൈവസ്നേഹിതനും വിജയശ്രീലാളിതനുമായ മുഹമ്മദ് രാജാവിനെ സമീപിച്ചു. പുരാതന നടപടിക്രമവും പാരമ്പര്യവും അനുസരിച്ച് ഒരു പാത്രീയർക്കീസിനെ തെരഞ്ഞെടുക്കാനായി പിതാക്കന്മാരെ കല്പിച്ച് വിളിച്ചുകൂട്ടണമെന്ന് രാജാവിനോടു് താണുവീണ പേക്ഷിച്ചു. ദൈവികശക്തിയാൽ ദൈവസ്നേഹിതനായ രാജാവു് അദ്ദേഹത്തോടു് മറുപടിയായി പറഞ്ഞു: "അങ്ങയുടെ ജനത്തെപ്രതി അങ്ങു് തീക്ഷ്ണതയുള്ളതിനാൽ അങ്ങതന്നെ തലവനും നേതാവുമായിരിക്കാൻ ഞാൻ കല്പിക്കുന്നു". പരിശുദ്ധനും സഭയെപ്രതി തീക്ഷ്ണതയുള്ളവനുമായ ഈ മനുഷ്യൻ സഭാപാരമ്പര്യമനുസരിച്ച് പിതാക്കന്മാരുടെ ഒരു കൗൺസിലിൽ തീരുമാനിക്കാനായി തല്പരനായിരുന്നതിനാൽ അതിൽ നിന്നു് ഒഴിവുകഴിവില്ലാതെ പഠിപ്പിച്ചു. തൽക്കാലത്തേക്കു് ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം നിർത്തിവെച്ചു. അയാൾ കിഴക്കിലെ പ്രധാന പ്രോവിൻസിന്റെ ആർച്ചബിഷപ്പും കൗൺസിലിന്റെയും ഉറെക്കിന്റെ മെത്രാനുമായിരുന്ന ഇസഹാക്കിന്റെ പക്കൽ ചെന്നു; മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും മെത്രാന്മാരുമായ പിതാക്കന്മാരോടുകൂടി രാജകീയ നഗരവും സമാധാന നഗരവുമായ ബാഗ്ദാദിൽ അവർ ഒന്നിച്ചുകൂടി.

പ്രസ്തുത യോഗത്തിന്റെ ക്രമപാലകനായി മൊഹ്സിസ് ബർ അബ്രഹാം എന്ന തന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥനെ ദൈവസ്നേഹിതനായ രാജാവു കല്പിച്ചു നിയമിച്ചു. പിതാക്കന്മാരുടെ കൗൺസിലിന്റെ തലവനും പാത്രീയർക്കീസിന്റെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ താല്പാലിക ഭാരവാഹിയും കൗൺസിലിയിലെ മെത്രാനാണ് എന്നു മനസ്സിലാക്കിയ ഈ ഉന്നതോദ്യോഗസ്ഥൻ, അദ്ദേഹത്തെ തന്റെ മുമ്പിൽ വരുത്തി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: "നിങ്ങളുടെ ജനത്തെപ്രതി തീക്ഷ്ണതയുള്ള ഈ മനുഷ്യൻ നിങ്ങളുടെ കാതോലിക്കോസായിരിക്കണം. എന്നതാണ് ദൈവസ്നേഹിതനായ രാജാവിന്റെ ഇഷ്ടം." അപ്പോൾ മെത്രാൻ ഇപ്രകാരം ഉന്നതോദ്യോഗസ്ഥനോടു പറഞ്ഞു: "പ്രജകൾക്കും ഭരണാധികാരികൾക്കുമുള്ള ക്രമമനുസരിച്ചു് ഞാൻ രാജകല്പനയും തെരഞ്ഞെടുപ്പും അംഗീകരിക്കുന്നു. ഇതു് തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നതുമാണ്"; "എല്ലാവരും ഉന്നതാധികാരികൾക്കു കീഴു് പെട്ടിരിക്കണം." എന്നും "അധികാരത്തിനെതിരെ മത്സ

രിക്കുന്നവൻ ദൈവ കല്പനയ്ക്കെതിരെ മത്സരിക്കുന്നു" എന്നും എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ മനുഷ്യനെതിരായി ആരോപണമോ അയാളെ തിരസ്സാരിക്കത്തക്ക പരാതിയോ ആരും ഉന്നയിച്ചിരുന്നില്ല. അയാളെ ചില പൗരന്മാർക്കും കൗൺസിലിന്മാർക്കും മറ്റുള്ളവർക്കും ഇഷ്ടവുമായിരുന്നു; കൂടാതെ സഭയിൽ വീണ്ടും മൊരു വിഭജനമോ പിളർപ്പോ ഉണ്ടാക്കാൻ അധികാരിക്ക് ഇഷ്ടവുമില്ലായിരുന്നു.

എന്നാൽ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും ബിഷപ്പന്മാരുമായ എന്നോടുകൂടിയുള്ള നമ്മുടെ എല്ലാ പിതാക്കന്മാരോടുകൂടി ഹനാനീശോയായ ഞാൻ ഇതിനോടു യോജിച്ചില്ല; കാരണം ഇതു് പുതിയൊരു സംഗതി അവതരിപ്പിക്കലായി എന്നിരിക്കുമ്പോഴും നമ്മുടെ സത്യസന്ധത സ്ഥാപിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു്, കൗൺസിലിലെ മെത്രാനായ ഇസഹാക്കിന്റെ സമ്മതംകൂടാതെ തന്ത്രങ്ങളിലൂടെയും പദ്ധതികളിലൂടെയും നാം ഈ കാര്യം ആസൂത്രണം ചെയ്തു; അദ്ദേഹത്തെ അറിയിക്കാതെ, ലാശോം മെത്രാനായ ഹനാനീശോ എന്ന ഞാൻ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ഈ കാര്യത്തിനിടയ്ക്കു് കൗൺസിലിലെ മെത്രാനായ ഇസഹാക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ രൂപതയും കടന്നുവന്നു് എതിർത്തു. സത്യത്തിൽ നിന്നു് അസത്യം വേർതിരിക്കാൻ അതു സഹായിച്ചു. അവർ സുനഹദോസുകളിലെ തീരുമാനങ്ങൾ നിരത്തിവെച്ചു. ഇലക്ഷൻവഴി തങ്ങൾക്കു സംഭവിച്ച അവഗണനയ്ക്കു് ഇങ്ങനെ അവർ പ്രതികരിച്ചു. ഇപ്രകാരം ഞങ്ങളോടു തർക്കിച്ചു വാദിച്ചു; ഉറെക്കിലെയും കൗൺസിലിലെയും മെത്രാൻ ആദ്യജാതനും തലവനും ആയിരിക്കണമെന്ന് പരിശുദ്ധാത്മാവു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമ്മതമോ, സ്ഥാനാരോഹണത്തിലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഗഭാഗീയമോ കൂടാതെ പാത്രീയർക്കീസിനെ വാഴിക്കുന്നതു് നീതിയുക്തമായിരുന്നില്ല. കാരണം ഞങ്ങളെ 'ആദ്യജാതൻ' സൃഷ്ടിക്കാതെ 'പിതാവു' എന്നു വിളിക്കാൻ സാധ്യമല്ല; ആദ്യജാതനെ കൂടാതെ മക്കളുണ്ടായിരിക്കുക അസാധ്യമാണ്; അല്ലെങ്കിൽ മക്കളെകൂടാതെ പിതാവായിരിക്കുക സാധ്യമല്ല. ഇതാ, സഭാസന്താനങ്ങൾ മിശിഹായുടെ അവയവങ്ങളാണ്; വിശ്വസ്തനും തിരു പ്രവർത്തിക്കാരനുമായ നീതിമാനും നേതാളുമായും താൻ ക്രമിയിൽ സ്ഥാപിച്ചവരിൽ വഞ്ചകരോ കളങ്ക

മുളളവരോ ആയി ആരു. ഇല്ലാത്തവരും ആയിരിക്കണം. പിതാവും തലവനുമായിരിക്കേണ്ടതു്; അവർ അവന്റെ അവകാശവും സാദൃശ്യമാണ്.

എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പത്രോസ് പത്രങ്ങളുപേരുടെ തലവനായിരുന്നു. ഈ കത്തോലിക്കാസിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നയാൾ, പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമി എന്ന നിലയിൽ, പത്രോസാണ്, പത്രോസായിരിക്കാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നയാൾ, പത്രോസാകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നയാൾ, പത്രോസാസായിരിക്കണം. കാരണം, അയാൾ പത്രോസാണെങ്കിൽ, പത്രോസല്ലെങ്കിൽ പത്രോസായിരിക്കാൻ സാധ്യമല്ല; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പത്രോസിനെപ്പറ്റി കർത്താവിന്റെ ലിഖിതങ്ങളിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: "ഞാൻ മുന്തിരിവള്ളിയും എന്റെ പിതാവ് കൃഷിക്കാരനാകുന്നു;" വീണ്ടും, "ഞാൻ മുന്തിരിവള്ളിയും നിങ്ങൾ ശാഖകളും ആകുന്നു. ശാഖ മുന്തിരിവള്ളിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിനു ഫലം പുറപ്പെടുത്താൻ കഴിയുകയില്ല." അതുകൊണ്ട് ശാഖ മുന്തിരിവള്ളിയുടെ ഭാഗമായിരിക്കുന്നതുപോലെ പത്രോസ് മിശിഹായുടെ ഭാഗമാണ് എന്നതു് സ്വഭവമാണ്. ഈ സിംഹാസനം അവകാശപ്പെടുന്നയാൾ പത്രോസാണ്; പത്രോസിന്റെ സാദൃശ്യത്തിൽ മിശിഹായുടെ ഭാഗമാണ്. ബൗദ്ധിക നിർവചനമനുസരിച്ചു്, ഒരു ഭാഗത്തിന് അതു് ഏതിന്റെ ഭാഗമായിരിക്കുന്നുവോ അതിന്റെ പൂർണതയും മനസ്ഥിതിയും ഇല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ ഭാഗമായിരിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. പത്രോസ് ഭാഗമായിരിക്കുന്നവന്റെ പൂർണതയും മനസ്ഥിതിയും ഇതാണ്! അവനു സ്നേഹം, സമാധാനം, ദീർഘക്ഷമ, നീതി എന്നിവ ഉണ്ടായിരിക്കണം.

എന്നാൽ ഇവയ്ക്കു പകർ. ഇവയ്ക്കുതിരായിട്ടുള്ളവയാണ് നാം കാണുക; അതായതു്, സ്നേഹവും നീതിയുടെ നിയമവും നിഷേധിക്കൽ. കാരണം, നീ ഉൾറം കൊള്ളുന്ന പുരാതന പിതാക്കന്മാർ യിക്കാരപരമായോ വെറുതെയോ അല്ല ഉറക്കിന്റെയും കൾകാറിന്റെയും മെത്രാനെ വലിയ പ്രോചിൻസിന്റെയും എല്ലാ മെത്രാന്മാരുടെയും തലവനായി നിയമിച്ചതു്; കാരണം, "ഈ നാട് അവകാശപ്പെടത്താനായി കൽദായരുടെ ഉൾറിൽ നിന്നു് നിന്നെ പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു."

നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവ് ഞാനാകുന്നു" എന്ന് എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ ജനതകളുടെ പിതാവായ അബ്രഹാമിന്റെ പട്ടണമാണ് ഉറൈക്. വീണ്ടും, കൾകാർ തന്നെയാണ് എല്ലാസാർ; അമ്റാമിന്റെ മകന്റെ സാക്ഷ്യമനുസരിച്ചു് അതു് ഷീനാർ ദേശം വളരെനാൾ ഭരിച്ച ഒരു സാമ്രാജ്യമാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഈ എല്ലാസാർ ഉന്നതാധികാരം പ്രാപിക്കുകയും ജനബാഹുല്യമുള്ളതായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ശ്രീഹന്മാർ വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിലും രാജ്യങ്ങളിലും വച്ചു് രക്തസാക്ഷി മകൾ ചൂടിയ കാലയളവിൽ തന്നെ ക്രിസ്തുവിന്റെ സന്ദേശരശ്മി എല്ലാസാറിൽ നിന്നു് പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അതിൽ ഒരു ശ്രീഹായോ ശിഷ്യനോ കാലകത്തുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ അതു് എല്ലാവിധ സൗന്ദര്യത്താലും മകൾമണിഞ്ഞിരുന്നു. സ്നാനത്തിനും ക്രൈസ്തുവാരാധനയ്ക്കും തുടങ്ങിയതിൽ യുതിപ്പെട്ടു; കൊത്തിയുണ്ടാക്കിയ ദേവന്മാരെ തകർത്തുകൊണ്ടും അവരുടെ മതങ്ങൾ നീക്കിക്കൊണ്ടും, "എന്നെ കാണാതെ എന്നിൽ വിശ്വസിച്ചവർ ഭാഗ്യമുള്ളവർ" എന്ന് എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അനുഗ്രഹം അവർ പ്രാപിച്ചു. ഇന്നും ഓരോ നാട്ടിലും അവളുടെ ഫലങ്ങളായ അവളുടെ മക്കൾ അവളുടെ സാതന്ത്ര്യത്തിനും അവളുടെ അനുഗ്രഹവർഷത്തിനും സാക്ഷിയാണ്. അവരുടെ വിജ്ഞാനവും വിശുദ്ധിയും ഭരണസാമർത്ഥ്യവും കൊണ്ടു് ഞങ്ങളുടെ നഗരങ്ങൾ പ്രശസ്തങ്ങളായിത്തീർന്നു. "നല്ല വൃക്ഷത്തിനു് ചീത്തഫലവും ചീത്തവൃക്ഷത്തിനു് നല്ല ഫലവും കായിക്കവാൻ സാധ്യമല്ല," എന്നും "അവരുടെ ഫലത്തിൽ നിന്നു് നിങ്ങൾക്കവരെ തിരിച്ചറിയാം", എന്നും എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെയാണിതു്.

"ഇതാ, ഞങ്ങൾ പ്രയാണപ്പെട്ട് തലവന്മാരാണ് ഞങ്ങൾ തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു; യിക്കാരപൂർവ്വമോ, വിവേകരഹിതമായോ അല്ല; പിന്നെയോ, പിതാക്കന്മാരുടെ കല്ലനയനസരിച്ചാണ്. നീ അവരുടെ സിനഡുമായി യോജിക്കുന്നില്ല. നിനക്കു് അവരുടെ അവകാശിയാകാനും സാധിക്കുകയില്ല; കാരണം, അപ്പനെ നിന്ദിച്ചു് അവകാശം കവന്നെടുക്കാൻ മകനു സാധിക്കുകയില്ലല്ലോ; അതുപോലെ പിതാക്കന്മാരുണ്ടാക്കിയ നിർവചനത്തിൽ ഭേദഗതി വരുത്താൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ല; ഈ നിർവചനം രൂപീകരിച്ചവർക്കുപോലും സാധ്യമല്ല.

എന്നുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇപ്രകാരം എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: "തന്റെ അയൽക്കാരന്റെ അതിർത്തി മാറ്റുന്നവൻ ശപിക്കപ്പെടട്ടെ".

ഈ കാര്യങ്ങളുടെ നിജസ്ഥിതി സംബന്ധിച്ച് വ്യക്തമായ നമ്മുടെ പിതാവ് ഇസഹാക്ക് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. തന്റെ സാഹാദരനായ ഏശാവീൻ പകരം സൂത്രത്തിൽ യാക്കോബ് വന്നു പിതാവിന്റെ അനുഗ്രഹം വാങ്ങി. ഏശാവ് വേട്ട കഴിഞ്ഞു ഇറച്ചി വേവിച്ചു അനുഗ്രഹത്തിനായി കടന്നുവന്നു. അപ്പോൾ ഇസഹാക്ക് പറഞ്ഞു: "നിന്റെ മകൻ സൂത്രത്തിൽവന്നു നിന്റെ അനുഗ്രഹം വാങ്ങിക്കൊണ്ടുപോയി". അപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞു: എനിക്കൊരനുഗ്രഹവും അവശേഷിപ്പിച്ചിട്ടില്ലേ? അപ്പോൾ അവനോട് ഇസഹാക്ക് പറഞ്ഞു: "അവനെ ഞാൻ നേരത്തെ നിനക്കു തലവനാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. അവന്റെ സഹോദരന്മാരെയെല്ലാം അവൻ ദാസ്യമായി നൽകി. എന്റെ മകനേ, ഞാൻ എന്താണു ചെയ്യേണ്ടതു്"? അപ്പോൾ അവൻ സ്വരം ഉയർത്തികരഞ്ഞു. താനനുഗ്രഹിച്ചതു് അവൻ ലഭിച്ചില്ല. എന്നാൽ മറ്റു ചിലതു് അവൻ കിട്ടി. നീ നിന്റെ സഹോദരൻ സേവചെയ്യും. നീ പിന്തിരിഞ്ഞാൽ, അവന്റെ നകം നിന്റെ കഴുത്തിൽ നിന്നു നീങ്ങിപ്പോകും". ഇതാ, നമ്മുടെ മാതൃകയായ ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം, സഹോദരങ്ങളുടെമേലുള്ള നേതൃസ്ഥാനത്തിന്റെതാണ്.

എന്നാൽ ചെറിയ നേതൃസ്ഥാനമല്ല നമുക്കു ലഭിച്ചതു്; ഉന്നതനേതൃത്വം തന്നെയാണ്. കാരണം നമ്മുടെ വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരുടെ സിനഡൽ രേഖകളിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു: കൾക്കാർ മെത്രാൻ വലിയ പ്രോവിൻസിലെ ആർച്ചുബിഷപ്പാണ്.

മിശിഹായുടെ അവയവങ്ങളെ ഒരു സഭാഗാത്രമായി രൂപീകരിക്കാൻ പരിശുദ്ധാത്മാവ് നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരെ അനുവദിച്ചു. നമ്മുടെ അധ്യക്ഷൻ ഈ സഭാഗാത്രത്തിൽ മാനുവായവം എന്ന നിലയിൽ കീഴടക്കേണ്ട എല്ലാ പ്രോവിൻസുകളുടെ തലവനായി ഇങ്ങനെ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; കൾക്കാറിലെ മെത്രാനെ പ്രോവിൻസുകളുടെ എല്ലാം തലവനാക്കി

യിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിൽ, എല്ലാ പ്രോവിൻസുകളും അവയുടെ അധ്യക്ഷന്മാരും ഈ പ്രോവിൻസിനു വിധേയമാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. എല്ലാ പ്രോവിൻസുകളും അതിനെ ബഹുമാനിക്കുകയും അതിന്റെ അധികാരത്തിനു വിധേയമായിരിക്കുകയും വേണം എന്നതു വ്യക്തമാണല്ലോ. വീണ്ടും ഈ പ്രോവിൻസ് അതിന്റെ തലവനെ ശ്രദ്ധിക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; അതിന്റെ അധികാരം മഹനീയവും ശ്രേഷ്ഠവുമായ അധികാരത്തിനു വിധേയമാക്കുന്നു. ഇതാ, അജഗണങ്ങളെല്ലാം ഈ തലവനോട് യോജിപ്പിലാണ്; ശരിയായ ക്രമീകരണത്തിലൂടെ അതിനോടു ഈ വിധേയത്വം കാണിക്കുക ഉചിതമാണ്. നിയമിതനായ അധ്യക്ഷനെതിരെ യോഗം കൂടി അദ്ദേഹത്തെ നീക്കം ചെയ്യാനുള്ള പ്രമേയം ഈ അധ്യക്ഷൻ പാസ്സാക്കിയാൽ ആ സമിതി മുഴുവൻ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു അന്യമായിരിക്കും; ആ ഇലക്ഷൻ നിയമവും സാമാന്യബുദ്ധിയും അനുസരിച്ചു ഒരു പ്രാബല്യവും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. തീരുമാനിച്ച എന്തെങ്കിലും കാര്യം മാറ്റാൻമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെയും, ഈ അധ്യക്ഷന്റെ ബഹുമാന്യസ്ഥാനം പരിഗണിക്കാതെ ഒന്നും ചെയ്യാനാവില്ല.

അസാധുവാക്കപ്പെട്ട സംഗതികളെപ്പറ്റിയെല്ലാം സ്വതന്ത്രമായി പൂർണ്ണമായും സ്പഷ്ടമായും സംസാരിക്കാം: പൗരസ്ത്യ പ്രോവിൻസുകളിലെ പ്രധാന പ്രോവിൻസിലെ ആർച്ചുബിഷപ്പായ കൾക്കാർ മെത്രാന്റെ സമ്മതം കൂടാതെ പാത്രീയർക്കീസിനെ തെരഞ്ഞെടുത്താൽ, തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഒരു ധാരണയും ഇല്ലാത്തതും എന്നർത്ഥമാക്കണം; ആ തെരഞ്ഞെടുപ്പിനു് ഒരു വിലയുമില്ല. തലയെ മാറ്റാനിർത്തിയിട്ട് ബാക്കി ഭാഗങ്ങൾ നിലനില്പില്ല. അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതു് ധിക്കാരവും നിയമ ലംഘനവുമാണ്. അതു് ഒന്നോരമ ഇല്ലാതാക്കുകയും ജീവനെ ഹനിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇലക്ഷൻ കഥയില്ലാത്തതായും ക്യാൻസൽ ചെയ്യപ്പെട്ടതായും പരിഗണിക്കണം. കാരണം തലയെകൂടാതെയുള്ള ഉടൽ ഉരുമാണ്; അതിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളും അപ്രകാരം തന്നെ. മരിച്ചവരുടെ ക്രമത്തെപ്പറ്റി മരിച്ചവരെ ഉയിർപ്പിക്കുന്നവൻ സാക്ഷിക്കുന്നു: "അവിടുന്നു" മരിച്ചവരുടെ ദൈവമല്ല, ജീവനുള്ളവരുടെ ദൈവമത്രേ"

“മരിച്ചവരും താഴെ അന്ധകാരത്തിലേക്ക് പോയവരും കർത്താവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നില്ല” എന്നും, “പൊടി നിന്നെ പ്രകീർത്തിക്കുകയോ, നിന്റെ വിശ്വസ്തയെ കാണിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല” എന്നും കിന്നരക്കാരൻ ദാവീദ് പാടുന്നു. അപ്പോൾ സ്വാഭാവികമായും നിയമമനുസരിച്ചും വാദഗതികളനുസരിച്ചും, സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ ഏതെങ്കിലും തെർത്തൈപ്പിൽ കൾകാറിലെ മെത്രാനെ മാറ്റി നിർത്തിയാൽ, സ്വാഭാവികമായി വലിയ പ്രോവിൻസിനെ മാറ്റിനിർത്തുന്നു; കാരണം, അധ്യക്ഷനോട് ഉറപ്പായി ബന്ധിതമാണ് അത്. ശിരസ്സിനെതിരെ കാപട്യപൂർവ്വം പ്രവർത്തിക്കുന്നത് ശരീരത്തിനു ചേർന്നതല്ല. വീണ്ടും, വലിയ പ്രോവിൻസിനോടൊപ്പം പൗരസ്ത്യപ്രോവിൻസുകളെയെല്ലാം അകറ്റിനിർത്തിയിരിക്കുകയാണ്; കാരണം, അവരുടെ അധ്യക്ഷനാരാണെന്ന് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. താഴ്ന്നവർ ദൃഷ്ടമായി ഉന്നതാധികാരികൾക്കെതിരെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതും, പരസ്പരം ചതിപ്രയോഗം നടത്തുന്നതും ഒരൊരു മറ്റൊരാൾക്കെതിരെ ദൃഷ്ട പ്രവർത്തിക്കുന്നതും ശരിയല്ല. അതുവഴി അവരുടെ പരസ്പരൈക്യം ശിഥിലമാകുന്നു; സംഗതികൾ നിശ്ചലമായിത്തീരുന്നു.

“അതുകൊണ്ടാണ് നമ്മുടെ വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാർ നീതിപൂർവകമായും ബുദ്ധിപൂർവകമായും ഈ കാനൻ എഴുതിയുണ്ടാക്കിയതെന്ന് സുവ്യക്തമാണല്ലോ: “ആവശ്യമുള്ള മറ്റൊരാൾ സംഗതികളോടും കൂടി പിതാക്കന്മാരുടെ കൗൺസിലിന്റെ തലവനും പാത്രിയർക്കീസിന്റെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ ചുമതലക്കാരനും കൾകാറിലെ മെത്രാനായിരിക്കും. അദ്ദേഹത്തെ കൂടാതെ യാതൊരു സംഗതിയും ചെയ്യാൻ പാടില്ല. താൻ സൃഷ്ടിക്കാത്തതിന്റെ പിതൃത്വം എന്ന പേരും ഒരവകാശവും ഇല്ലാത്തവന് നേതൃത്വം എന്ന പേരും നീതി ഒരുപനും നൽകാറില്ല. തന്റെ അയൽക്കാരനെതിരെ കൈ ഉയർത്തുന്നവനിലോ, തന്റെ നില വിസ്മൃതമാക്കുന്നവനിലോ പരിശുദ്ധാത്മാവ് പ്രസാദിക്കുന്നില്ല. ആട്ടിൻതൊഴുത്തിൽ വാതിലിൽകൂടി കയറാതെ മറ്റിടങ്ങളിലൂടെ കയറുന്നവൻ കള്ളനും കവർച്ചക്കാരനും ആകുന്നു; അത്തരക്കാരെ തന്റെ ഇരട്ട “ആമ്മീൻ” കൊണ്ട് അവിടുന്ന് വെട്ടിമാറ്റി നിരസിച്ചു കളയുന്നു.”

ഇപ്രകാരം വാക്കുതർക്കങ്ങളും ചർച്ചകളും നടന്നതിന്റെ ഫലമായി ഹനാനീശോ ആയ ഞാനും എന്നോടുകൂടിയുള്ള പിതാക്കന്മാരും അവർ പറഞ്ഞതംഗീകരിച്ച് ഒപ്പുവച്ചു. കുറപ്പെടുത്തപ്പെട്ടവനും അധികാര സ്ഥാനത്തിരിക്കുന്നവനും ഒരു പോലെ ഒരേ സ്ഥാനമല്ലല്ലോ ഉള്ളത്. അവർ പറഞ്ഞവ വാദങ്ങളിലൂടെ അവർ ഉറപ്പിച്ചു: “നീ വിധിക്കപ്പെടുമ്പോൾ നിന്റെ വാക്കുകളിൽ നീ നീതിമാനായി കാണപ്പെടുന്നതിനും നീ നിഷ്കളങ്കനാണെന്നും കാണിക്കുന്നതിനും” എന്ന് എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. നാം നീതിക്കു കീഴ്വഴങ്ങി, അതിന്റെ മാധുര്യമുള്ള നുകത്തിനും ബന്ധനത്തിനും നമ്മുടെ കഴുത്തു കനിച്ചുകൊടുത്തു; നമ്മുടെ തോളും കൈകളും അതിന്റെ ലാലുവായ ഭാരംപേറി. ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ഭാനങ്ങൾ ബലിപീഠത്തിൽ വെച്ചിട്ട് ഞങ്ങൾക്കെതിരെ കോപിച്ചിരുന്ന ഞങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളുമായും മക്കളുമായും രമ്യപ്പെടാനായി വിന്യതത്തിന്റെ പാതയിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചു. വാഴ് നടത്തുന്ന കൾകാറിലെ മെത്രാന്റെയും പൗരസ്ത്യ പ്രോവിൻസുകളിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെയും മെത്രാന്മാരുടെയും സമ്മതം കൂടാതെ ഹനാനീശോ ആയ ഞാൻ പാത്രിയർക്കീസും കാതോലിക്കോസും അല്ല എന്നതിനാലും, തെരഞ്ഞെടുപ്പിന് അർത്ഥമില്ല എന്നതിനാലും ഈ തെരു ക്ഷമിക്കണമെന്നും കോപം അകറ്റണമെന്നും നമ്മുടെ മേലുള്ള ശാപം നീക്കിക്കളയണമെന്നും നാം അവരോടു യാചിച്ചുപേക്ഷിച്ചു. മാമോദീസായുടെ സന്തതികളും ക്രിസ്തീയ സഹോദരങ്ങളും ശരിയായിട്ടുള്ളവയിൽ നിന്ന് പിൻതിരിഞ്ഞില്ല. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനം ശരിയായിട്ടുള്ളതിലാണല്ലോ ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഏഴ് എഴുപതു പ്രാവശ്യം ക്ഷമയാകുന്ന തൈലത്തിലൂടെ അവരുടെ സ്നേഹം വ്യക്തമായി. എഴുപതു തലമുറകൾ കാണിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയായിരുന്നു ഇത്. വളരെ വേഗത്തിലും താമസം കൂടാതെയും മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും മെത്രാന്മാരുമായ പിതാക്കന്മാരുടെ കോപം തണുത്തു; അവർ വളരെ സ്നേഹത്തോടുകൂടി പെരുമാറി. അവർ സമ്മതിച്ചത് അവർ ഉറപ്പിച്ചു പൂർത്തിയാക്കി. അതോടുകൂടി നാം ശരിയായ വിധം കത്തോലിക്കോസ്—പാത്രിയർക്കീസായിത്തീർന്നു, അവർ തങ്ങളുടെ തോൾ കനിച്ചു നമ്മുടെ പിതൃത്വത്തിന്റെയും നേതൃത്വത്തിന്റെയും നുകം വസ്തുല സന്താനങ്ങൾ എന്ന നിലയിൽ സ്വീകരിച്ചു.

ഹനാനീശോയാകുന്ന ഞാൻ ഇപ്പോൾ കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കോസ് പാത്രീയർക്കീസാണ്. ഞാൻ നേരത്തെ പറഞ്ഞതുപോലെ ഈ മഹനീയവും ഉന്നതവുമായ നാമം ഇപ്പോൾ വരെ എന്റേതായിരുന്നില്ല. പൗരസ്ത്യ പ്രോവിൻസുകളിലെയും രൂപതകളിലെയും മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും മെത്രാന്മാരുമാകുന്ന എല്ലാ പിതാക്കന്മാരോടും കൂടി ഞാൻ ഈ ഗ്രന്ഥം എഴുതി ശാപത്തിന്റെ കാനോനുകളോടുകൂടി ഇതിൽ ഈ ഡിക്രി എഴുതിച്ചേർത്തിരിക്കുന്നു. ഉറെക്കിലെയും കശ്കാറിലെയും മെത്രാന്റെ നേതൃത്വത്തെ സംബന്ധിച്ച് വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ സിനഡിക്കൽ എഴുത്തുകളിൽ നടപ്പാക്കിയിരിക്കുന്നത് ഏതെങ്കിലും രീതിയിലോ തരത്തിലോ, തന്റെ ഇരിപ്പിലോ, തന്റെ എഴുന്നേല്പിലോ, പട്ടണങ്ങളിലുള്ള പിതാക്കന്മാരുടെ വലിയ വേനങ്ങളിലെ കൊടുക്കൽ-വാങ്ങലുകളിലോ, ലംഘിക്കുന്നതിനോ, ഈ ഡിക്രി മാറ്റുന്നതിനോ യാതൊരുത്തരും — മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും മെത്രാന്മാരുമായ പിതാക്കന്മാരും സന്യാസികൾക്കും വിശ്വാസികൾക്കും—അനുവാദമില്ലെന്നും അദ്ദേഹത്തെ കൂടാതെ തെരഞ്ഞെടുത്ത് നടത്തുന്നതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാൻ പാടില്ലെന്നും ഉയരാഴ്ചയുടെ വഹിക്കുന്നവനും ആകാശവും ഭൂമിയും അവയിലുള്ള സൈന്യങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിയവനുമായ സജീവ ദൈവവചനത്താൽ ഞങ്ങൾ തീരുമാനിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാർ ഉറപ്പിക്കുകയും അംഗീകരിക്കുകയും നൽകുകയും ചെയ്ത ക്രമത്തിനും റാങ്കിനും ലിമിറ്റിനും പുറത്തായി ഭയപ്പെടേണ്ടതോടുകൂടി അവനെതിരായി നില്ക്കുന്നവരെയാകെ ശാപത്തിൻ കീഴിൽ വയ്ക്കാൻ ഞങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു തീരുമാനിക്കുന്നു; കാരണം, അദ്ദേഹം വലിയ പ്രോവിൻസിലെ ആർച്ചുബിഷപ്പും ആഭ്യജാതനും തലവനും പൗരസ്ത്യ മെത്രാന്മാരിൽ ഒന്നാമനാണ്. തത്സംബന്ധമായി ഞങ്ങളുടെ ചർച്ചയിലൂടെ അവരുടെ വാക്കുകളുടെ പകർപ്പ് ഞങ്ങൾ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നു; ഈ ഗ്രന്ഥം കാണാനിടയാകുന്നവർക്കെല്ലാം. ഞങ്ങൾ പെട്ടെന്നോ, മാന്ദ്യം പരിഗണനയാലോ എഴുതിയതല്ലെന്നും അദ്ദേഹത്തിന് നമ്മുടെ വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാർ നൽകിയ റാങ്ക് ഉറപ്പിച്ചതല്ലെന്നും മനസ്സിലാക്കുക.

കശ്കാറിലെ ജനങ്ങളായ ഞങ്ങളും ഉടമ്പടി ഉണ്ടാക്കുകയും ഈ ഡിക്രി ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ തീരുമാനം കശ്കാർ

മെത്രാനും ഞങ്ങളുടെ വന്ദ്യപിതാവുമായ മാർ ഇസഹാക്കിന്റെ ജീവിതകാലത്തു നടന്നില്ല; കാരണം ഈ ധാരണയ്ക്കു മുൻപ് അദ്ദേഹം കർത്തൃസമീപത്തിലേക്കു കടന്നുപോയി. ഞങ്ങളുടെ പിതാവായ ഹനാനീശോ കാതോലിക്കോസ്—പാത്രീയർക്കീസിന്റെയും ഞങ്ങളുടെ വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരായ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെയും മെത്രാന്മാരുടെയും താഴ്വഴി ഞങ്ങൾക്കും ഈ നഗരത്തിനും അവരോട് ഒരു കടപ്പാടുണ്ട്: ഞങ്ങളുടെ വന്ദ്യ പിതാവും കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കോസ്—പാത്രീയർക്കീസുമായ മാർ ഹനാനീശോയുടെ നേതൃത്വത്തിനെതിരെ നിൽക്കാൻ ഞങ്ങൾ ആരെങ്കിലും തുനിഞ്ഞാൽ, അല്ലെങ്കിൽ ദുഷിച്ച പാഷണ്ഡതവാക്കുകൾ ഉച്ചരിച്ചാൽ, അയാളെ ഞങ്ങൾ നിരോധിച്ചു അയാളുമായുള്ള കൂടായ്മയിൽ നിന്ന് അകന്നു നില്ക്കുന്നതാണ്. നമ്മുടെ പിതാവായ പാത്രീയർക്കീസും മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും ബിഷപ്പന്മാരുമായ നമ്മുടെ എല്ലാ വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരും നൽകുന്ന എന്തു ശിക്ഷയും ഞങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്; അവന്റെ തെറ്റിൽ അവനെ ഞങ്ങൾ വിധിക്കുന്നതാണ്.

പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ പാത്രീയർക്കീസ് അരമനയിൽ ഒന്നിച്ചു കൂടിയപ്പോൾ ഞാൻ, ഹനാനീശോ കാതോലിക്കോസ്—പാത്രീയർക്കീസ്, ഈ എഴുത്തും ഉടമ്പടിയും ഒപ്പം മുദ്രയും വെച്ച് ഉറപ്പിച്ചു; അതുപോലെ പൗരസ്ത്യദേശം മുഴുവനിലുമുള്ള പട്ടണങ്ങളിലെയും നാടുകളിലെയും മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും മെത്രാന്മാരുമായ ഞങ്ങളും ചെയ്യുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ തിരുവിഷ്ണുത്വം ഞങ്ങളുടെയെല്ലാവരുടെയും മാധ്യസ്ഥ്യത്താലും പരിശ്രമത്താലും ക്രമീകരിച്ച മുകളിൽ പറഞ്ഞ യാതൊരു സംഗതിയും അഴിക്കാനോ നശിപ്പിക്കാനോ ആർക്കും അവകാശമില്ലെന്നും ആകാശവും ഭൂമിയും ആരുടെ തിരുഹിതത്താൽ നിലനില്ക്കുന്നുവോ ആ സർവശക്തനായ കർത്താവിന്റെ വചനത്താൽ ഞങ്ങൾ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു.

കാതോലിക്കോസ് മാർ ഹനാനീശോയുടെ സിനഡ് അവസാനിച്ചു.

അനുബന്ധം

1. ബർസുമായുടെ സിനധിന്റെ അനുബന്ധം

ബർസുമായുടെ കത്തുകൾ

1. ശ്രേഷ്ഠരായ മിഹ്റാനർസാ, ശൈമൊൻ, മോശ, യസൂബ്, ഗേർദ്, ദാനിയേൽ, മെത്രാന്മാരായ ബർസുമ, യോഹന്നാൻ, മാന്ദ, അബ്ദീശോ, പൗളാ, നോഹ, അബ്രഹാം, ബർസുമ, ഏലിയാ, ആബാ, ശൈമൊൻ, ഏലിയാ, ഇസഹാക്ക് എന്നിവർക്ക് നമ്മുടെ കർത്താവിൽ ഏലയം നിറഞ്ഞ ആശംസകൾ!

തന്റെ സഭയുടെ ശാന്തിയിലും തന്റെ ജനത്തിന്റെ സമാധാനത്തിലും സത്തുച്ചനാകുന്ന എല്ലാറ്റിന്റെയും കർത്താവായ ദൈവത്തിന്റെ കൃപയാൽ രാജാക്കന്മാരുടെ രാജാവായ ബാലാശിന്റെ രണ്ടാം ഭരണവർഷം ആബ് മാസത്തിൽ, നമ്മുടെ പിതാവായ പാത്രിയർക്കീസ് മാർ അകാചിയൂസുമായി ഞാൻ ഉടമ്പടിയുണ്ടാക്കിയശേഷം, വിശുദ്ധനും മിശിഹായുടെ സ്നേഹിതനുമായ ബിഷപ്പ്-കാതോലിക്കോസ് മാർ അകാചിയൂസും അദ്ദേഹത്തോടു കൂടെയുള്ള മെത്രാന്മാരും കൂടി ഹെദീയാബിൽ വന്നു. നാമും നമ്മോടുകൂടെയുള്ള മെത്രാന്മാരും ഒന്നിച്ചുകൂടി. സ്നേഹമായും സൗഹാർദ്ദമായും പരസ്പരസഹായം നൽകി കരഗതമായ യഥാർത്ഥവും പൂർണ്ണമായും സമാധാനത്തിൽ ഞങ്ങളൊന്നിച്ചു മിശിഹായുടെ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളിൽ പങ്കുകൊണ്ടു. ബേത്-ഹുസായേയിൽ വെച്ച് എഴുതിയ സംഗതികൾ ഞങ്ങൾ നിശ്ശേഷമായും പരിപൂർണ്ണമായും മുഴുവനായും അഴിച്ചു അസ്ഥിരപ്പെടുത്തി. അതിൽ വിധോജിപ്പുകളും ആരോപണങ്ങളും തലക്കെട്ടുകളും കുറാരോപണങ്ങളും ഭാഗ്യവാനായ കാതോലിക്കോസ് മാർ ബാബായ്ക്ക് എതിരായി തെളിവുകളും മറ്റും ഉണ്ടായിരുന്നു. പ്രബോധകരുടെയും പിതാക്കന്മാരുടെയും ശുശ്രൂഷകരുടെയും ഗണത്തിൽ വിശുദ്ധ മാർ

അകാചിയൂസിനെ പിതാവും കാതോലിക്കോസുമായി നാം അംഗീകരിച്ചാദരിക്കുന്നു. വന്ദ്യനും വിശുദ്ധനുമായ അകാചിയൂസ് കാതോലിക്കോസിനെ നിങ്ങൾ സ്നേഹിക്കുന്നതിനും അനുസരിക്കുന്നതിനുമാണ് ഇപ്രകാരം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കെഴുതുന്നത്. ഇതു നല്ലതാണെന്നും നമുക്കെല്ലാം പൊതുവെ അനുയോജ്യമാണെന്നും തോന്നി. ഇതു നിങ്ങളും അംഗീകരിക്കണം. നമ്മുടെ മുൻപിൽ നിങ്ങൾ ബഹുമാനിതരാകും; ദൈവത്തിൽ നിന്ന് നല്ല പ്രതിഫലം നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും. എപ്പോഴും നമ്മുടെ കർത്താവിൽ ശക്തരായിരുന്നാലും.

2. വന്ദ്യനും ദൈവസ്നേഹിതനുമായ മാർ അകാചിയൂസ് പാത്രിയർക്കീസിന് അങ്ങയുടെ സഹപ്രവർത്തകൻ ബർസുമ നമ്മുടെ കർത്താവിൽ ആശംസകൾ അയയ്ക്കുന്നു. ഈ നാടിനെ പറ്റി പരിചയമില്ലാത്തവർ "അനുഗൃഹീതദേശം" എന്നു ഇതിനെ വിളിക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ സമാധാനത്തിനും സുസ്ഥിതിക്കും എതിരായിട്ടുള്ളതും ഐശ്വര്യത്തിന് തടസ്സം നില്ക്കുന്നതുമായി നിരവധി സംഗതികളുണ്ട്. എന്നാലിപ്പോൾ പ്രത്യേകമായി, ഒന്നിനു പിറകെ ഒന്നായി, രണ്ടാം വഷവും വരച്ചയും തദ്ഫലമായ കെട്ടതികളും നമുക്ക് വന്നുവെച്ചിരിക്കുന്നു. തെക്കൻ ഗോത്രങ്ങളുടെ വൻകൂട്ടങ്ങൾ ഇവിടെ കടന്നുവന്നു മലകളിലെയും സമതലങ്ങളിലെയും പട്ടണങ്ങളെല്ലാം നശിപ്പിക്കുന്നു; റോമൻപ്രദേശത്തുള്ള ജനങ്ങളും വസ്തുവകകളും കൊള്ളയടിക്കാൻ അവർ പരിശ്രമിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ രാജ്യത്തു പേർഷ്യാക്കാരുടെ ദാസന്മാരായ ഈ അറബികൾ ചെയ്തതിന് പ്രതികാരം ചെയ്യാൻ റോമാക്കാർ തങ്ങളുടെ അധീനതയിലുള്ള അറബികളുടെ വൻസന്നാഹവുമായി ഒന്നിച്ചുകൂടി അതിർത്തിയിലെത്തി. തദ്വസരം മഹനീയനും ശ്രേഷ്ഠനുമായ മർസബാൻ ഖർദാഗ് നെക്കോർഗാൻ ശാന്തമായും ബുദ്ധിപൂർവകമായും ഇടപെട്ടു അവരെ അതിൽ നിന്നു തടഞ്ഞു. അറബികളുടെ നേതാക്കന്മാരെ വിളിച്ചുകൂട്ടാനും കൊള്ളമുതൽ റോമാക്കാർക്കു തിരിച്ചു കൊടുക്കാനും ബേത്ഗർമായ് ഹെദീയാബ്, നിന്നവേ എന്നിവിടങ്ങളിൽ നിന്ന് റോമൻ അറബികൾ തട്ടിയെടുത്ത വസ്തുവകകളെയും ജനങ്ങളെയും പേർഷ്യാക്കാർക്കു തിരികെ നൽകാനും, അതിർത്തികൾ നിശ്ചയിക്കാനും ചർച്ചകളിലൂടെ പ്രശ്നം പരിഹരി

കൊന്നും, ഇത്തരം ദുഷ്ടകർമ്മങ്ങൾ മേലിൽ ആവർത്തിക്കാതിരിക്കാനുമായി ഒരുടമ്പടി ഉണ്ടാക്കി.

മുകളിൽ പറഞ്ഞവ എന്ന് നടപ്പാക്കുമ്പോൾ ദൈവത്തിനു മാത്രമേ അറിയാവൂ. ഈ കാര്യം സംബന്ധിച്ച് അറബികളുടെ രാജാവും അരാമിയായിലെ മർസുബാനും ഇവിടെ എത്തിച്ചേരണമെന്ന് രാജാക്കന്മാരുടെ രാജാവ് കല്പിച്ചു. എന്നാൽ റോമാക്കാരുടെ തലവന്മാരും പട്ടാളക്കാരും അവരുടെ അറബികളുമെല്ലാം അതിർത്തിയിൽ തന്നെ നിലകൊണ്ടു. ഉറച്ച സമാധാനത്തെ പ്രതിയും വലിയ സൗഹൃദത്തിന്റെ അടയാളമായും ആബ് മാസാരംഭത്തിൽ നിസിബിസിൽ മർസുബാന്റെ പക്കലേക്കു വരുവാൻ നാം പ്രീഫെക്റ്റിനെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. വലിയ ബഹുമാനത്തോടുകൂടി അവർ അയാളെ സ്വീകരിച്ചു. അവരുടെ സന്തോഷപൂർവ്വം തിന്നുകൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കവെ, പൊടുന്നനവെ അറബികൾ നാനൂറു ആളുകളോടുകൂടി റോമൻ ഗ്രാമങ്ങളിലെ താഴ്ന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽ കടന്നുകൂടുന്നു. ഇതിനെത്തുടർന്ന് റോമാക്കാരുടെയും പേർഷ്യക്കാരുടെയും രണ്ടു ഭാഗത്തിനും വളരെ ദുഃഖമുണ്ടായി. പ്രീഫെക്റ്റിനും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്ന ഭരണാധികാരികൾക്കും നമ്മോടു് അമർഷമുണ്ടായി. നിസിബിസിൽ വന്ന റോമാക്കാർക്ക് അപമാനം ഉണ്ടാക്കാൻ നാം ചതിവിൽ ചെയ്ത താണിത്തന്നെ അവർക്കു തോന്നി.

റോമാക്കാരുടെ പേർഷ്യക്കാരുടെ തമ്മിലുള്ള തർക്കങ്ങൾ തീരുന്നതുവരെ അവിടെ വന്നെത്താൻ സാധിക്കുകയില്ല എന്ന് ഞാൻ അങ്ങേയ്ക്ക് എഴുതിയതു് അതുകൊണ്ടാണ്. അങ്ങയുടെ കത്തിൽനിന്നും രാജശാസ്ത്രത്തിൽനിന്നും മർസുബാൻ കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനും അതു് പ്രിയംകരമായില്ല. എല്ലായിടത്തും പട്ടിണി നടമാടുന്നു. ദാരിദ്ര്യത്തിലാണ് എല്ലായിടവും. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ മറ്റു മെത്രാന്മാരും വരാതിരിക്കുന്നതാണ് ബുദ്ധിപൂർവ്വമായ സംഗതി. അല്ലെങ്കിൽ അങ്ങേയ്ക്കു തിരെയുള്ള നീരസവും മുറുമുറപ്പും വർദ്ധിക്കുകയേയുള്ളൂ. മറിച്ച്, അംബാസഡർമാരോടൊത്തു് അങ്ങു റോമൻ പ്രദേശത്തു പോയി വന്നശേഷം അങ്ങു ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഈ സിനഡു് നടത്തുന്നതാണു ചിന്ത. അതുപോലെ റോമാക്കാരുടെ നാട്ടിൽ സാത്താൻ ഇളക്കിവിട്ടു കലഹങ്ങൾ നേരിൽ

കണ്ടു് മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ, 'വിഭജന സിനഡിൽ' ഉണ്ടാക്കിയ വിശ്വസ്ത പ്രബോധനം അങ്ങേയ്ക്കു് പ്രിയംകരമായി തോന്നും. മറിച്ച്, അങ്ങയുടെ നിശ്ചിത പദ്ധതിയനുസരിച്ചു് ഉടനെ കാര്യങ്ങൾ നടത്തുകയാണെങ്കിൽ, മിശിഹായുടെ നിയമമനുസരിച്ചു് അങ്ങയുടെ കൗൺസിൽ എടുക്കുന്ന തീരുമാനങ്ങളെല്ലാം എല്ലാത്തരത്തിലും ഞാൻ അംഗീകരിക്കുന്നു. അതിർത്തിപ്രശ്നം കാരണം ഇപ്പോൾ അവിടെ വന്നെത്തുക തികച്ചും അസാധ്യമാണ്. നാം നമ്മുടെ കത്തിലൂടെ ബേതു് ലാപാത് സിനഡു് പൂർണമായും അഴിച്ച് റദ്ദാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. ഇപ്പോൾ മുതൽ ഞങ്ങൾ അങ്ങയുടെ സിംഹാസനത്തിലെ പ്രജകളും അങ്ങയുടെ ശിഷ്യന്മാരും കർത്താവിൽ ശക്തനായിരുന്നാലും ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമെ.

3. വന്ദ്യനും ദൈവസ്നേഹിതനുമായ അകാചിയസു് പാത്രിയർക്കീസിനു്, അങ്ങയുടെ സഹപ്രവർത്തകനായ ബർസുമാ നമ്മുടെ കർത്താവിൽ ആശംസകൾ അയയ്ക്കുന്നു.

പിതാക്കന്മാരുടെ പിതാവും വിശുദ്ധനും വന്ദ്യനുമായ മാർ അകാചിയസു് ആർച്ചബിഷപ്പു് - പാത്രിയർക്കീസു്, അങ്ങയുടെ ശിഷ്യനും പ്രജയും അങ്ങയുടെ പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ മഹത്വത്തിന്റെ കലവറക്കാരനും ബലഹീനനും അങ്ങയുടെ പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ ദയയിൽ അഭയം തേടിയിരിക്കുന്നവനുമായ ബർസുമാ ഹൃദയപൂർവ്വം അങ്ങേയ്ക്കു് ആശംസകളയയ്ക്കുകയും പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം അങ്ങയുടെ കരുണയ്ക്കു് അപേക്ഷ അയയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

കരുണ നിറഞ്ഞ പിതാവേ, നമ്മുടെ പ്രകൃതി അതിന്റെ സഹനാധീനവും മർത്യവുമായ സ്വഭാവത്താൽ തിന്മയിലേക്കു് ചാഞ്ഞിരിക്കുന്നതുമാണു് എന്ന് അങ്ങേ കരുണയ്ക്കു് ഞാൻ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരുന്നല്ലോ. സാത്താൻ എനിക്കും മാർ ബാബായിക്കും ഇടയിൽ കലഹം ഇളക്കിവിടുകയും ബുദ്ധിരഹിതമായി പ്രവർത്തിച്ച മെത്രാന്മാരെയെല്ലാം കലഹത്തിലേക്കു് നയിക്കുകയും അവരുടെ ഇടയിൽ ന്യായവിധി നടത്താനാഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, അവർ മാർ ബാബായിയെ വിട്ടു് എന്റെ പക്കലേക്കു വന്നു. ക്രിസ്തു മതത്തിന്റെ പ്രവർത്തനരീതിക്കും നാം ജീവിക്കുന്ന രാജ്യത്തിന്റെ ഭരണരീതിക്കും

വിരുദ്ധമായി ഞാനും അവരും പ്രവർത്തിക്കണമെന്നു് പല ആലോചനക്കാരും എന്നെ ഉപദേശിച്ചു. ഞങ്ങൾ മാർബാബായിയുടെ കാലത്തു് മാനുഷിക വികാരങ്ങൾക്കടിപ്പെട്ടു് ബേത്—ലാപാത് നഗരത്തിൽ ഒന്നിച്ചുകൂടി ഒരു സി.നഡ് നടത്തി, കാനോനുകളും എഴുതിയുണ്ടാക്കി—സമൂഹം മുഴുവന്റെയും തെറ്റുകൾ ദൈവം പൊറ്റത്തു ക്ഷമിക്കട്ടെ! ഞങ്ങൾ വിളിച്ചുകൂട്ടിയ സിനഡും അതിലെ നടപടിക്രമങ്ങളും ക്രിസ്തുമതത്തിനു് വിരുദ്ധമായിരുന്നെന്നു് ഞാൻ പ്രത്യേകമായി സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ. കറേ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എന്റെ മനസ്സാക്ഷി എന്നെ കാരപ്പെടുത്തി. ഞങ്ങൾ ചെയ്തതൊന്നും നിലനിന്നിട്ടില്ല; നിലനില്ക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും ഞങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ അതിനു ഞങ്ങൾ പരിഹാരം ചെയ്യുകയും ഞങ്ങൾ ചെയ്തവയെല്ലാം അഴിച്ചു് ക്യാൻസൽ ചെയ്യുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആ കാനോനുകളനുസരിച്ചു് നമുക്കു ശേഷം വരുന്നവരാരും പ്രവർത്തിക്കാതിരിക്കാനായി അവിടെ ചെയ്തവയെല്ലാം അഴിക്കപ്പെട്ടു് ശപിക്കപ്പെടണം.

പൈതൃക സിനഡുകൾക്കു വിരുദ്ധമായി കൂടിയ മത്സര സിനഡിനെ അഴിച്ചു ശപിച്ചതായി ഇതിനുമുമ്പു് രണ്ടു് കത്തുകൾ ഞാൻ അങ്ങയ്ക്കെഴുതിയിരുന്നല്ലോ. അങ്ങു് അധ്വാനനിരതമായ ഈ ലോകത്തിൽ നിന്നു് യാത്രയായി പിതാക്കന്മാരുടെ ആത്മാക്കൾ വസിക്കുന്നിടത്തെത്തുകയും ബലഹീനനായ ഞാൻ ഈ കാലിക ജീവിതത്തിൽ കാണപ്പെടുകയും ചെയ്യാനിടയായാൽ, ഞാൻ, ജീവിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം, അങ്ങയ്ക്കു ശേഷം കൃപ ഈ സ്ഥാനത്തേക്കു വിളിക്കുന്നയാളിന്റെ ശിഷ്യനും പ്രജയുമായിരിക്കും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഞങ്ങൾക്കു വന്നുവെച്ചവയിൽനിന്നു ഞാൻ പാഠം പഠിച്ചു; സെല്യൂഷ്യാ—സെസിലിഫണിലെ വിശുദ്ധ പള്ളിയിലെ സി.ഹാസനത്തിൽ അധ്യക്ഷനായിരിക്കുന്ന നേതാവിനു് നിസിബിസു് വിധേയമാകാത്തപ്പോഴൊക്കെ, പൗരസ്ത്യദേശത്തു് നാശനഷ്ടങ്ങളും വലിയ ദുരിതവും വന്നുവേിക്കുന്നു.

ഈ കാലയളവിൽ നിസിബിസു് കേഴുന്നു, പ്രക്ഷുബ്ധമായിരിക്കുന്നു, ഇളകി മറിയുന്ന കടൽപ്പോലെ ക്ഷോഭിച്ചിരിക്കുന്നു. അങ്ങു് എത്രയും വേഗം മുടക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു കല്പന

അയച്ചു് നഗരത്തിൽ സുസ്ഥിതിയെത്തിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ നിസിബിസിന്റെ മെത്രാസനത്തിൽ കാണില്ല; വലിയ പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അധീനതയിലും നിസിബിസു് ആയിരിക്കുകയില്ല. അവരെ നിസിബിസിൽ തുടരാൻ അനുവദിച്ചാൽ അവർ സ്വയം നശിപ്പിക്കും, തങ്ങൾ പാർക്കുന്ന നാടിനെയും നശിപ്പിക്കും.

ഞങ്ങൾ അങ്ങയുടെ പൈതൃകസി.ഹാസനത്തോടു് മത്സരിച്ചിരുന്ന കാലത്തും അവർ എന്നോടു് മത്സരത്തിലായിരുന്നു. ഞാൻ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ സെല്യൂഷ്യയ്ക്കും പേർഷ്യൻ രാജാവിനും അവർ എതിരാണ്. ഇവിടുത്തെ മർസുബാൻ ഈ മത്സരക്കാരെ സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു് അവരുടെ ദുഷ്ടലക്ഷ്യങ്ങൾ കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിനു് വെളിപ്പെടുത്തി അദ്ദേഹം അവരുടെ രഹസ്യം അറിഞ്ഞാൽ, ഈ ദുഷ്ടമനുഷ്യരുടെ മത്സരത്തെപ്പറ്റി രാജാവിനെഴുതുകയും ഈ മനുഷ്യരുടെ മത്സരം നിമിത്തം എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുമെതിരായി രാജാവു് കല്പന പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്യുമോ എന്നു ഞാൻ ഭയപ്പെട്ടു. അതുകൊണ്ടു് കഴിവുള്ളിടത്തോളം ഈ കാര്യം ഗോപ്യമായി സൂക്ഷിക്കണം; പുറത്തുള്ളവരുടെ ചെവികളിൽ എത്താൻ ഇടയാകരുതു്. അങ്ങയുടെ ദിവ്യവും മഹനീയവുമായ അധികാരത്താൽ അധികാരപൂർവ്വം ഒരു മുടക്കു കല്പന അവർക്കയയ്ക്കണം. രോഗി തന്റെ രോഗത്തിൽ നിന്നു സുഖം പ്രാപിക്കാനായി ഡോക്ടർ ഓപ്പറേഷൻ നടത്തുന്നതുപോലെ അവരെ കുററപ്പെടുത്തണം. അവർ വഴങ്ങിയില്ലെങ്കിൽ ഇക്കാര്യം രേണാധികാരികളോടു് രാജാവിനോടു് പറയും എന്നായിച്ചു് ഭീഷണികൾ കൊണ്ടു് അവരെ ഭയപ്പെടുത്തുകയും വേണം. അങ്ങയുടെ അറിവിന്റെ ഔന്നത്യത്തിനു് ബലഹീനനായ ഞാൻ എഴുതിയ ഇത്രയും സംഗതികൾ മതി. ദൈവം തെരഞ്ഞെടുത്ത ശ്രേഷ്ഠനായ പിതാവേ, അങ്ങയുടെ പ്രാർത്ഥനകളിൽ രാപകൽ ഞങ്ങളെ അനുസ്മരിക്കണമെ. അങ്ങയുടെ പ്രാർത്ഥനകളാൽ വിടുതൽ ലഭിക്കാൻ ഈ നികൃഷ്ടദേശത്തെയും നിരന്തരമായി അനുസ്മരിച്ചാലും.

4. ശ്രേഷ്ഠനും വിശുദ്ധനും ക്രിസ്തുസ്നേഹിതനും ഞങ്ങളുടെ പിതാവുമായ അകാചിയസു് മെത്രാൻ-കാതോലിക്കോസിനു്

സഹപ്രവർത്തകനായ ബർസുമാ നമ്മുടെ കർത്താവിൽ ആശംസകൾ അയയ്ക്കുന്നു.

അങ്ങു എനിക്കു സ്നേഹപൂർവ്വം അയച്ച കത്തു കിട്ടി; ഞാനതുവായിച്ചു. അതിലെഴുതിയിരിക്കുന്നവയെല്ലാം എനിക്കു മനസ്സിലായി. വിശ്വാസികൾക്കു സഹായകവും മതത്തിനു പ്രയോജനകരവുമായവയെല്ലാം നമ്മുടെ ജീവിതകാലമെല്ലാം നാം ചെയ്യുന്നതാണെന്നും അങ്ങേയ്ക്കു നൽകപ്പെട്ട പ്രാഥമ്യം പ്രയോജനരഹിതമായിത്തീരാൻ നാം അവസരമാകില്ല എന്നും പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നു. വിശ്വാസികളുടെ ഇടയിൽ വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള പള്ളികളിലുള്ള തർക്കങ്ങൾ മൂലം നമ്മെ അസ്വസ്ഥരാക്കുന്ന കഴാമറിച്ചിലുകളും ബഹളങ്ങളും ഇപ്പോൾ അവസാനിപ്പിക്കണമെന്നു അങ്ങു തീരുമാനിച്ചല്ലോ. മഹനീയനും ശ്രേഷ്ഠനുമായ ഖർദാഗ് നെക്കൊർഗാൻ മർസുബാനു ഞങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു ദയാലുവായ മഹാരാജാവിൽ നിന്നുള്ള ശാസ്ത്രം ലഭിച്ചപ്പോൾ, റോമൻ - പേർഷ്യൻ അതിർത്തിയിൽ പല കാര്യങ്ങൾ സംഭവിക്കുകയും നമ്മുടെ നിരന്തരസാന്നിധ്യം അവശ്യമാവശ്യമായി വരുകയും ചെയ്തിനാൽ റോമൻ അധികാരികളിൽ ചിലർ അതിർത്തിയിലേക്കു വരുന്നു എന്നും അതിർത്തി സംബന്ധിച്ചു സമാധാന ഉടമ്പടി ഉണ്ടാക്കാനായി ചർച്ചകൾ നടത്താൻ പോകുകയാണെന്നും അതിർത്തി സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങളിൽ നിസിബീസ് മെത്രാൻ വിദഗ്ദ്ധനാണെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാന്നിധ്യം വളരെ അവശ്യമാവശ്യമാണെന്നും അറിയിച്ചുകൊണ്ടു രാജകീയാരമനയിലേക്കു മറുപടി എഴുതി അയച്ചു ചർച്ചകളിലൂടെ പരിഹാരമുണ്ടാക്കാതെ അരമനയിലേക്കു വരുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധ്യമേയല്ല.

വീണ്ടും, ഞാൻ നേരത്തെ എഴുത്തിൽ എഴുതിയ സംഗതി ഇപ്പോൾ ഒന്നുകൂടി ഓർപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ: സത്യവിശ്വാസസ്ഥാപനത്തിനും നിലനില്പിനും വേണ്ടി വിശുദ്ധസഭയുടെ നിയമങ്ങൾക്കും ചട്ടങ്ങൾക്കും അനുസൃതമായി അങ്ങു ചെയ്യുന്ന അങ്ങയുടെ കൗൺസിലിലെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും പരസ്പരമുള്ള ഒത്തുതീർപ്പുകളും നാമും നമ്മുടെ പ്രൊവിൻഷ്യൽ അധികാരത്തിൻ കീഴിലുള്ള മെത്രാന്മാരും ദൈവഭയത്തിന്റെ സന്മനോഭാവ

ത്തോടു കൂടി സ്വീകരിക്കുന്നതാണെന്നു സമ്മതിക്കുന്നു. അതു കൊണ്ടു, മിശിഹായുടെ സഹായത്താൽ അങ്ങയുടെ കൗൺസിലിൽ ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നവയെല്ലാം ആരംഭിച്ചു, ചെയ്തു, പൂർത്തിയാക്കുക. നമ്മെയും നമ്മുടെ പ്രൊവിൻസിലെ മെത്രാന്മാരെയും കാത്തിരിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. അങ്ങേയ്ക്കും അങ്ങയുടെ കൂടെയുള്ളവർക്കും നാമും നമ്മുടെ കൂടെയുള്ളവരും സമാധാനം ആശംസിക്കുന്നു. പിതാവേ, നമ്മുടെ കർത്താവിൽ ശക്തനായിരുന്നാലും. ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അപേക്ഷിച്ചാലും.

(കത്തുകൾ അവസാനിച്ചു)

(മരറൊരു കൈയെഴുത്തു പ്രതിയിൽ നിന്നു)

5.1. വീണ്ടും മാർ അകാചിയുസ് കാതോലിക്കോസിനു ബർസുമാ മെത്രാപ്പോലീത്താ എഴുതിയ കത്തു നാം പകർത്തുന്നു.

വന്ദ്യനും വിശുദ്ധനും ദൈവസ്നേഹിതനാഥനും നമ്മുടെ പിതാവുമായ അകാചിയുസ് ബിഷപ്പ്—കാതോലിക്കോസിനു, അങ്ങയുടെ സ്നേഹിതൻ ബർസുമാ നമ്മുടെ കർത്താവിൽ ആശംസകൾ അയയ്ക്കുന്നു.

അങ്ങയുടെ മാധ്യസ്ഥ്യത്തിലൂടെയും നമ്മളിലൂടെയും എല്ലാ നല്ല കാര്യങ്ങളും പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടണമെന്നു നമ്മുടെ സഹോദരന്മാർ ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിച്ചതിനാൽ നമ്മുടെ സഹോദരന്മാരോടുള്ള സ്നേഹത്തെ പ്രതിയും നമ്മുടെ തന്നെ മനശ്ശാന്തിക്കുവേണ്ടിയും ന്യായയുക്തമായവ നടപ്പാക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയും അങ്ങയുമായുള്ള ഞങ്ങളുടെ യോജിപ്പ് ഞങ്ങൾ എപ്പോഴും വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഇതു നമുക്കു അത്ര എളുപ്പമുള്ള സംഗതിയല്ല— നാം ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഉടനെ തന്നെ നടക്കാൻ പറ്റില്ലല്ലോ— കാരണം, ആവശ്യമുള്ളിടത്തെല്ലാം പോകാൻ നമ്മെക്കൊണ്ടാവില്ല. നമ്മുടെ ശ്രേഷ്ഠസഹോദരൻ കൂട്ടാളിയുമായ മാർ പൗളായുടെ പട്ടണങ്ങളിലുള്ളവർ അദ്ദേഹത്തോടു ശാന്തമായും സമാധാനമായും പെരുമാറുന്നതിനു വേണ്ടതുചെയ്യുവാൻ ഞങ്ങൾ അങ്ങയോടപേക്ഷിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ സഹപ്രവർത്തകരും സ്നേഹിതരുമാണ്, ഞങ്ങൾ കത്തെഴുതി ശരിയാം വണ്ണം

അവരോട് പേക്ഷിക്കുകയും ഉചിതമാംവിധം അവരോടു സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അവർ അപ്രകാരം ആഗ്രഹിച്ചു ഞങ്ങളുടെ അപേക്ഷ സ്വീകരിക്കുകയും, മെത്രാന്മാരായിരുന്നപ്പോൾ മുൻകാര്യങ്ങൾ ഓർക്കാതെ തലവനെന്ന നിലയിൽ സ്നേഹത്തിലും ബഹുമാനത്തിലും അദ്ദേഹത്തോട് പെരുമാറിയാൽ ഞങ്ങൾ അങ്ങയെ സ്തുതിക്കുകയും അങ്ങയുടെ കൃപയെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യാം. എന്നാൽ അവർ കഠിനമായി വർത്തിച്ചു അനുസരിക്കാതിരുന്നാൽ... അങ്ങ അവർക്കും അതുപോലെയുള്ളവർക്കും നൽകുന്ന ശിക്ഷ— അവർ അർഹിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള മുടക്കം—ഞങ്ങളും അംഗീകരിക്കുന്നു. ശക്തനായിരുന്ന ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചാലും.

6.2. മാർ അകാചിയൂസ് കാതോലിക്കോസ്— പാത്രിയർക്കീസിന് അതേ മാർ ബർസുഥ.

വന്ദ്യനും വിശുദ്ധനും ക്രിസ്തുസ്നേഹിതനുമായ മാർ അകാചിയൂസ് കാതോലിക്കോസ്— പാത്രിയർക്കീസിന് അങ്ങയുടെ സ്നേഹിതനായ ബർസുഥാ നമ്മുടെ കർത്താവിൽ ആശംസകൾ അയയ്ക്കുന്നു.

അങ്ങ ചെയ്ത സംഗതികളെല്ലാം അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ടു നാം അങ്ങയ്ക്കുഴുതിയപ്പോൾ ദൈവസന്തോഷം വരുത്തുവാൻ സഹായം നൽകാൻ സഭാശ്രേഷ്ഠനായ മാർ മാനാമെത്രാൻ സത്യവിശ്വാസ സംസ്ഥാപനാത്മം അങ്ങ ചെയ്യുന്ന മഹനീയ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും, സഭാകാര്യങ്ങൾക്കുള്ള ചെലവുകളെക്കുറിച്ചും, എന്നോടു സംസാരിച്ചു. മാർ മാനാ വഴി ഞാൻ അങ്ങയ്ക്ക് നൂറ് ഡാറികു അയച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു. എതിരാളികൾ ഒത്തുതീർപ്പാക്കാൻ തയ്യാറായവ, തീരാതെ കിടക്കുകയാണെങ്കിൽ, അങ്ങയുടെ ചെലവിനായി 50 ഡാറികു മാറിവെച്ചു ഞാൻ കൊടുത്തുവിടാം. ദയവായി അതു സ്വീകരിച്ചു, പിതാവേ ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചാലും. ഞങ്ങളുടെ തെറ്റുകൾ ഓർക്കരുതേ.

പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കോസ്,—പാത്രിയർക്കീസ് മാർ അകാചിയൂസിനുള്ള ബർസുഥയുടെ രണ്ടു കത്തുകൾ അവസാനിച്ചു.

2. മാർ ആബായുടെ സിന്ധിന്റെ അനുബന്ധം

രണ്ടാമത്തേതും:1 സത്യവിശ്വാസ പ്രഖ്യാപനം

കിഴക്കിന്റെ പാത്രിയർക്കീസായ ആബായ കാതോലിക്കോസ് ഭൂറാനാ, അശ്ഗാ, അപ്രഹത്, ഭൂറാനാ റായാഗ് സുസാ നാട്ടിലെ ഗ്രാമങ്ങൾ, ബേത്—ഇസായേ നഗരം എന്നിവിടങ്ങളിലെ വൈദികർ, ഡീക്കനാർ, എല്ലാത്തരത്തിലും പെട്ട സന്യാസികൾ, എല്ലാ തരത്തിലും പെട്ട അൽമായർ എന്നിവർക്കു നമ്മുടെ പ്രതീക്ഷയും അഭിമാനവുമായ നമ്മുടെ കർത്താവും യേശുക്രിസ്തുവിൽ അഭിവാദനങ്ങൾ അർപ്പിക്കുന്നു.

ശാന്തനും കാരുണ്യവാനും നന്മകൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നവനും ദൈവത്തിന്റെ കാരുണ്യത്താൽ ശരീരത്തിന്റെ ആരോഗ്യത്തിലും ആത്മാവിന്റെ സന്തോഷത്തിലും തന്റെ രാജ്യഭരണാധികാരത്തിൽ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവനുമായ രാജാധിരാജൻ വ്യസ്രായുടെ ഭരണകാലത്തിലെ ഈ ഒന്നാം തെശ്ശി മാസത്തിൽ പേർഷ്യയിൽ നിന്നു നാം നമ്മുടെ സഹോദരന്മാരായ മെത്രാന്മാരോടും മെത്രാപ്പോലീത്താമാരോടും കൂടെ പുറപ്പെട്ടു. വിവിധ നാടുകളിലും വിവിധ നഗരങ്ങളിലും കഴപ്പം പിടിച്ചതും തിരുത്തൽ ആവശ്യമുള്ളതുമായ കാര്യങ്ങളിൽ ഞങ്ങൾ തിരുത്തൽ വരുത്തി. അങ്ങനെയിരിക്കെ ബേത്—ലാപാത്ത് നഗരത്തിലുള്ളവരായ നിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു മാർ വ്യസ്രായിൽ നിന്നു നമുക്കു പരാതി ലഭിച്ചു. ദൈവസ്നേഹമുള്ള നിങ്ങളുടെ തലവനും നേതാവുമെന്ന നിലയിൽ അർഹമായ അനുസരണം നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനു നൽകുന്നില്ല എന്നതായിരുന്നു പരാതി. ...ശരിയായ വിശ്വാസത്തിന്, അതിനാൽ...നിങ്ങളുടെ ജീവിതം, നാം നിങ്ങളുടെ പക്കൽ, നിങ്ങളുടെ പട്ടണത്തിലേക്കു വന്നു. നാമും ദൈവസ്നേഹമുള്ള മാർ പൗലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും മാർ ശൈമോൻ, മാർ മിഹാ് നർസാ, മാർ

1. ഒന്നാമത്തേതിന്: മുകളിൽ പേജ് 102 കാണുക

ശീലാ, മാർ ഏലീശാ, മാർ ഗെമൊൻ, മാർ അബ്രഹാം, മാർ
ഖൂസ്രാ എന്നീ മെത്രാന്മാരും. ഞങ്ങൾ ദൈവിക ലിഖിതങ്ങ
ളിൽ നിന്നു പല കാര്യങ്ങളും നിങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചു. അവയിൽ
നിന്നും യഥാർത്ഥ വിശ്വാസ പ്രഖ്യാപനത്തെ സംബന്ധിച്ച്
ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ ഉദ്ബുദ്ധരാക്കി. അതിപ്രകാരമാണ്:

നിത്യനായ ഏകദൈവത്തിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു.
അവിടുന്ന് ആദിയും അന്തവും ഇല്ലാത്തവനാകുന്നു.
അവിടുന്ന് ഇല്ലാതിരുന്ന ഒരു കാലമില്ല. അവിടുന്ന് നിത്യ
മായി നിലനിൽക്കുകയും എന്തെന്നെയും തുടരുകയും ചെയ്യുന്നു.
മരണത്തിനോ മാറ്റത്തിനോ അവിടുത്തെമേൽ ഒരു തര
ത്തിലും അധികാരമോ സ്വാധീനമോ ഇല്ല. ഒരിക്കലും ഉണ്ടാ
യിരുന്നിട്ടുമില്ല. സൃഷ്ടിക്കപ്പെടാത്തവനും രൂപപ്പെടുത്തപ്പെടാ
ത്തവനും അവിടുന്ന് മാത്രമാണ്. അവിടുന്ന് നമ്മുടെ എല്ലാ
അസ്തിത്വങ്ങളുടെയും സ്വഭാവങ്ങളുടെയും നിർമ്മാതാവും
സ്രഷ്ടാവുമാകുന്നു. അവിടുന്ന് ഏകൻ മാത്രം ആവശ്യങ്ങൾ
ഇല്ലാത്തവനും നിർബന്ധങ്ങൾക്ക് അതീതനാകുന്നു. എല്ലാ
ആവശ്യങ്ങളെയും തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നത് അവിടുന്ന് ആകുന്നു.
അവിടുന്ന് മാത്രമാണ് തന്റെ ഇംഗിതംകൊണ്ട് എല്ലാത്തി
നെയും പിടിച്ചു നിറുത്തുകയും ഭരിക്കുകയും നിയന്ത്രിക്കുകയും
ചെയ്യുന്നത്. അവിടുന്നാണ് പഴയനിയമവും പുതിയനിയ
മവും നമുക്കു നൽകിയത്. അവിടുന്ന് അല്ലാതെ മറ്റൊരാൾ
ദൈവമില്ല. അവിടുന്നാണ് ആദിയും അന്ത്യവും. അവിടുന്ന്
സർവ്വജ്ഞനും ജ്ഞാനദായകനാകുന്നു. പഴയ കാലങ്ങളിൽ
പ്രവാചകന്മാർ വഴി പ്രാചീനർക്ക് അവിടുന്ന് വെളിപ്പെടുത്ത
പ്പെട്ടു. സ്വഭാവത്തിന്റെ ഏകതയിലും രീതികളുടെ വൈ
വിധ്യത്തിലും അവിടുന്ന് വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടു. അവസാന
നാളുകളിൽ തന്റെ പുത്രനിലൂടെ അവിടുന്ന് നമ്മോടു
സംസാരിച്ചു. ആ പുത്രനെ അവിടുന്ന് എല്ലാകാര്യങ്ങളിലും
അനന്തരാവകാശിയാക്കി. നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശു
മിശിഹായാകുന്ന ആ പുത്രൻ. പരിശുദ്ധകന്യകമറിയത്തിൽ
നിന്ന്, ഒരു പുരുഷനുമായുള്ള വിവാഹബന്ധംകൂടാതെ, പരി
ശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ശക്തിയാൽ മനുഷ്യനായി പിറന്നു.
“പരിശുദ്ധാത്മാവ് വരും; അത്യന്തന്റെ ശക്തി നിന്റെ

മേൽ ആവസിക്കും: എന്ന് ഗബ്രിയേൽ മാലാഖ അവളോടു
പറഞ്ഞതനുസരിച്ചാണ് ഇതു സംഭവിച്ചത്. മിശിഹായാകുന്ന
ഈ പുത്രൻ പ്രകൃതിയുടെയും മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ തലയായ
ആദത്തിന്റെയും കടങ്ങൾ വീട്ടുന്നതിനും മോശയുടെ നിയമ
ങ്ങൾ പാലിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി മൂപ്പതുകൊല്ലം ഭൂമിയിൽ
ജീവിച്ചു. “അവിടുന്ന് നിയമത്തിന് അധീനനായിരുന്നു.
നിയമത്തിന്റെ ശാപത്തിൽ നിന്നു നമ്മെ രക്ഷിക്കുകയും
ചെയ്തു.” എന്ന് വി. ലിഖിതം പറയുന്നുണ്ടല്ലോ. തന്റെ കുറ
വറ പരിപൂർണ്ണതമുലമാണ് അവിടുന്ന് അതു സാധിച്ചത്.
അവിടുന്ന് മുപ്പതാമത്തെ വയസ്സിൽ അനുഗൃഹീതനായ യോഹ
ന്നാനെ സമീപിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു സ്നാനം
സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. തന്റെ ജ്ഞാനസ്നാനം കൊണ്ട്
അവിടുന്ന് നമ്മുടെ ജ്ഞാനസ്നാനത്തെ പവിത്രീകരിച്ചു. ജ്ഞാന
സ്നാനത്തിനുശേഷം സാന്താനോടുള്ള പോരാട്ടത്തിൽ, വിജയ
സ്ഥലത്തു നടത്തിയ നാല്പതുദിവസത്തെ ഉപവാസം മുലം
അവിടുന്ന് വിജയിയായി. അനന്തരം അവിടുന്ന് വിശുദ്ധ
അപ്പോസ്തോലന്മാരെ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും അന്ത്യങ്ങളും അട
യാളങ്ങളും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. തന്നെ ഈ ഭൂമിയി
ലേക്ക് അയച്ചവന്റെ ജോലി പൂർത്തിയാക്കിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ
—മനുഷ്യരെ പഠിപ്പിക്കുകയായിരുന്ന ആ ജോലി; താൻ
പ്രവർത്തിച്ച നിരവധി അന്ത്യങ്ങൾ കൊണ്ട് തന്റെ അദ്ധ്യ
പനം അവിടുന്ന് സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. —തന്റെ
ശിഷ്യന്മാർക്കായി സ്വന്തം മാംസരക്തങ്ങളുടെ രഹസ്യം അവി
ടുന്ന് ഏർപ്പെടുത്തി. അനന്തരം പീഡാനുഭവവും മരണവും
വഴി തന്റെ ഭൗത്യത്തിന് അവിടുന്ന് മുദ്രവച്ചു. മരണത്തിന്റെ
മൂന്നാം ദിവസം തന്റെ ദിവ്യത്വത്തിന്റെ ശക്തികൊണ്ട്
അവിടുന്ന് മരണത്തിന്മേൽ വിജയം നേടി. ദൃഷ്ടരായ യഹൂദ
രോടു പറഞ്ഞിരുന്നതുപോലെ മൂന്നാംദിവസം അവിടുന്ന് പുന
രത്ഥനം ചെയ്തു. “നിങ്ങൾ ഈ ദേവാലയം നശിപ്പിക്കുക.
ഞാൻ മൂന്നാംദിവസം അതു വീണ്ടും ഉയർത്തും.” സുവിശേഷകൻ
വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതുപോലെ, തന്റെ ശരീരമാകുന്ന ദേവാലയ
ത്തെക്കുറിച്ചാണ് അവിടുന്ന് അതു പറഞ്ഞത്. തന്റെ ശരീര
മാകുന്ന ആ ദേവാലയം യഹൂദന്മാർ നശിപ്പിക്കുകയും അവിടുന്ന്
മരണവും മാറ്റവുമില്ലാത്ത ജീവനിൽ അതു നിർമ്മിക്കുകയും

ചെയ്തു. മരിച്ചവരിൽ നിന്നും ഉത്ഥാനം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവിടുന്ന് തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കു പ്രത്യക്ഷനാകുകയും തന്റെ ഉത്ഥാനം അവർക്ക് ഉറപ്പാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അവിടുന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു, “എന്നെ സ്വർഗ്ഗിക്കുക. ഒരു ഭൂതത്തിന് എനിക്കുള്ളതുപോലെ മാംസവും അസ്ഥികളും ഇല്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കുക”. നാലു ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം തന്റെ ശിഷ്യന്മാർ നോക്കി നിൽക്കെ അവിടുന്ന് സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്തു. ആ ശിഷ്യന്മാരോടു മാലാഖമാർ പറഞ്ഞു, “നിങ്ങളിൽ നിന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്കു എടുക്കപ്പെട്ട യേശു സ്വർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്കു കയറിപ്പോകുന്നതു നിങ്ങൾ കണ്ടതുപോലെ തന്നെ, മരിച്ചവരെ ഉയിർപ്പിക്കുന്നതിനും എല്ലാ ജീവികളെയും വിധിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി തന്റെ മാലാഖമാരുടെ മഹത്വത്തോടെ ലോകാവസാനത്തിൽ തിരികെ വരും”. “തന്റെ യഥാർത്ഥ ശരീരത്തിൽ—അതായതു പൂർണ്ണമായ മനുഷ്യത്വത്തിൽ— തിരികെ വരും” എന്ന് അവർ പറഞ്ഞിരിക്കും. “ദൈവം ലോകത്തെ മുഴുവൻ നിത്യയിൽ വിധിക്കാൻ പോകുന്നു” എന്ന് എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിനായി താൻ വേർതിരിച്ചിട്ടുള്ള ആളിയുടെയാണ് ഇതു നിർവ്വഹിക്കാൻ പോകുന്നതു്. മരണത്തിൽ നിന്നും ഉയിർപ്പിച്ചതു വഴി തന്നിലേയ്ക്കുള്ള വിശ്വാസത്തിലേയ്ക്കു ദൈവം എല്ലാവരെയും നയിച്ചു. ചെത്തക്കണ്ണാ ദിവസങ്ങളുടെ സമാപനത്തിൽ അവിടുന്ന് തന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ പക്കലേയ്ക്കു തീനാവുകയുടെ ആകൃതിയിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ അയച്ചു. “മുകളിൽ നിന്നുള്ള ശക്തിയാൽ ആച്ഛാദനം ചെയ്യപ്പെട്ടതിനു ശേഷമല്ലാതെ നിങ്ങൾ ജറുസലേം വിട്ടുപോകരുതു്. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കു നൽകിയതിനു ശേഷം അവിടുന്ന് അവരെ എല്ലാ സത്യങ്ങളും പഠിപ്പിച്ചു. “ആശ്വാസദായകനായ പരിശുദ്ധാത്മാവു വരുമ്പോൾ അവൻ നിങ്ങളെ എല്ലാ സത്യങ്ങളും പഠിപ്പിക്കും” എന്ന് നമ്മുടെ കർത്താവു അവരോടു പറഞ്ഞിരുന്നതനുസരിച്ചാണ് ഇതു സംഭവിച്ചതു്.

പരിശുദ്ധാത്മാവു് അവിടുത്തെ ശിഷ്യന്മാരെ പഠിപ്പിച്ച സത്യം പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തെ സംബന്ധിച്ചു തത്ത്വമല്ലാതെ മറ്റൊന്നാണ്? അതു് ആദ്യം എല്ലാ സൃഷ്ടികളിലും നിന്നു മറയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പിന്നീടു് പഴയനിയമത്തിൽ പ്രതീകാത്മ

കമായി പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടു. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ജ്ഞാനസ്നാനത്തിൽ ഒരു ചിത്രത്തിൽ എന്നപോലെ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടു. ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ചയാൾ പുത്രനായിട്ടും അവിടുത്തെയ്ക്കു് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചയാൾ പിതാവായിട്ടും പ്രാവിന്റെ രൂപത്തിൽ പുത്രന്റെ മേൽ ഇറങ്ങി വന്നയാൾ പരിശുദ്ധാത്മാവായിട്ടും വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടു. ഇതുതന്നെയാണ് ത്രിത്വമെന്ന രഹസ്യം. അതിനെക്കുറിച്ചു് നമ്മുടെ കർത്താവു് തന്റെ ഉത്ഥാനത്തിനുശേഷം ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞിരുന്നു: “നിങ്ങൾ പോയി എല്ലാ ജാതികളെയും ശിഷ്യപ്പെടുത്തുകയും പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ അവരെ ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യവിൻ”. ഈ കാര്യങ്ങൾ ശിഷ്യന്മാർക്കു് അറിയിക്കപ്പെട്ടതു പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ അനുഗ്രഹം കൊണ്ടുതന്നെയാണ്. മിശിഹാ വെറുമൊരു സാധാരണ മനുഷ്യനോ, താൻ, വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ട മനുഷ്യത്വം നീക്കിയ ദൈവമോ അല്ല, പിന്നെയോ ദൈവവും മനുഷ്യനുമായിട്ടു, ദൈവത്വത്താൽ അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ട മനുഷ്യത്വമാണെന്നു് അവിടുന്ന് അവരെ പഠിപ്പിച്ചു. എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ “ഇക്കാരണത്താൽ നിന്റെ ദൈവമായ ദൈവം നിന്റെ കൂട്ടുകാരെക്കൊൾ കൂടുതലായി ആനന്ദത്തെലം കൊണ്ടു് നിന്നെ അഭിഷേകം ചെയ്തിരിക്കുന്നു”. തന്റെ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ വെളിപ്പെടുത്തലായിരുന്നതു് വീണ്ടും, “ആദിയിൽ വചനമുണ്ടായിരുന്നു”, ഇതു് അവിടുത്തെ ദൈവത്വം വ്യക്തമാക്കുന്നതാണ്. അതു് നിത്യമായി എന്നെന്നും നിലനില്ക്കുന്നതാകുന്നു. ദൃശ്യവും അദൃശ്യവുമായ എല്ലാറ്റിനെയും അവിടുന്ന് സൃഷ്ടിച്ചു; ആരുംമോ മാറ്റമോ വികാരമോ വിജ്ഞനമോ കൂടാതെ മൂന്നു് ആളുകളിലായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. അവിടുന്ന് പിതാവും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവുമാകുന്നു. ഈ ത്രിത്വത്തെക്കുറിച്ചു് നമ്മെ അറിയിച്ചതു് നമ്മുടെ കർത്താവുമാകുന്നു. “ദേവാലയം തകർക്കുക” എന്ന് അവിടുന്ന് തന്നെക്കുറിച്ചുതന്നെ പറഞ്ഞു. താൻ ധരിച്ചിരുന്ന മനുഷ്യത്വത്തെക്കുറിച്ചാണ് അവിടുന്ന് അങ്ങനെ പറഞ്ഞതു്. വീണ്ടും “എന്നിൽ വസിക്കുന്ന എന്റെ പിതാവാണ്” ഈ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതു്” എന്നും അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു. വീണ്ടും, തന്നിൽ വസിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവിനെക്കുറിച്ചു് അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു, “കർത്താ

വിന്റെ ആത്മാവ് എന്റെ മേലുണ്ട്; ഇതു കാരണമായി അവിടുന്ന് എന്നെ അഭിഷേകം ചെയ്തു.

കണ്ടാലും, മിശിഹാ എന്നപേരിൽ നിന്ന് നാം പിതാവിനെയും പുത്രനെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിനെയും കുറിച്ചു മനസ്സിലാക്കി. അതിൽ നിന്നുതന്നെ അവിടുത്തെ മനുഷ്യത്വത്തെ കണ്ടിട്ടും നാം മനസ്സിലാക്കി. അതിലാണ് ക്രിസ്തീയതയുടെ പ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ മുഴുവൻ മുദ്ര ഇപ്രകാരം ഏറ്റുപറയാത്തവരെല്ലാം ശപിക്കപ്പെട്ടെ. പരിശുദ്ധവും മാറ്റങ്ങൾക്കതീതവുമായ ത്രിത്വത്തിൽ നാലാമതൊരാളെ പ്രവേശിപ്പിക്കാൻ ഉദ്യമിക്കുന്നവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടെ. കാലപൂർത്തിയിൽ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശു മിശിഹായായി ആ ഏകജാതൻ മനുഷ്യ ശരീരത്തിൽ പ്രത്യക്ഷീകൃതനായി എന്ന് ഏറ്റുപറയാത്തവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടാട്ടെ. മിശിഹായുടെ മനുഷ്യത്വത്തിലെ സഹനവും മരണവും അവിടുത്തെ ദൈവത്വത്തിന്റെ നിത്യതയും ഏറ്റുപറയാത്തവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവനാകട്ടെ. പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ പ്രാർത്ഥന മുദ്രവയ്ക്കുമ്പോൾ മറ്റൊരാളുടേ പേർത്തു പറയുന്നവൻ, അഥവാ പുത്രൻ എന്നവാക്കിൽ മിശിഹായുടെ ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും ഉള്ളതെന്ന് എന്നു വിശ്വസിക്കാത്തവൻ, അഥവാ തപിതത്തെ ഏറ്റുപറയാത്ത വിധത്തിൽ മിശിഹായുടെ നാമത്തിൽ ഒരു പ്രാർത്ഥന മുദ്രവയ്ക്കുന്നവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവനാകട്ടെ.

ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ഞങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചതും നിങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചതുമായ ഈ വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചു ജാഗ്രതയുള്ളവരായിരിക്കുക. ആരുകിലും നിങ്ങളെ ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ വഴിതെറ്റിക്കാനും നിങ്ങൾ ഈ സത്യവിശ്വാസത്തിൽ നിന്നു പിന്തിരിയാനും മിശിഹായുടെ കടംബത്തിൽ നിന്ന് അകന്നുപോകാനും ഇടയാക്കാതിരിക്കട്ടെ. നിങ്ങൾ അതിൽത്തന്നെ സ്ഥിരമായി നിന്നാൽ രക്ഷകനായ മിശിഹായുടെ അനുഗ്രഹം എന്നും നിങ്ങളുടെ മേൽ ഉണ്ടായിരിക്കും. ശക്തരായിരിക്കുവിൻ.

2. ആറാമത്തേത്: സഭാധ്യക്ഷനെപ്പറ്റി

വിയപ്പുകൊണ്ടും വളരെ ക്ലേശങ്ങൾ കൊണ്ടും ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ട നിയമങ്ങളിൽ കൃഷ്ടമുണ്ടാകാതിരിക്കാനും സഭയിൽ കലഹങ്ങൾ ഉണ്ടാകാതിരിക്കാനുമായി പാത്രിയർക്കീസ് ആബായായ ഞാനും മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും മെത്രാന്മാരായ ഞങ്ങളും താഴെ പറയുന്നവിധം കല്പിക്കുകയും നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അനാഭ്യനായ പിതാവിന്റെയും അവിടുത്തെ നിത്യസുതനായ വചനത്തിന്റെയും അവിടുത്തെ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും അധികാരത്തിൽ ഞങ്ങൾ ബന്ധിതരാകുകയും ശപഥം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു; ശപിക്കപ്പെട്ടവരോ, ശിക്ഷാർഹരോ, ഭരണാധികാരത്തിൽ ആസക്തരോ, തങ്ങളെത്തന്നെയോ പണയത്തെയോ ഭോഗസുഖങ്ങളെയോ ദൈവത്തെക്കൊള്ളാതെ സ്നേഹിക്കുന്നവരോ സഭയുടെ അധികാരത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെടരുത്. അങ്ങനെയുള്ളവർ എന്റെ കാലശേഷം എന്റെ സിംഹാസനത്തിലിരിക്കാനോ പാത്രിയർക്കീസ് സ്ഥാനം കയ്യാളാനോ അനുവദിക്കപ്പെടരുത്. കത്തോലിക്കാ പ്രോവിൻസിൽപ്പെട്ട മെത്രാന്മാർ പേർന്ന് അവരുടെയും രണ്ടു നഗരങ്ങളുടെയും സമ്മതത്തോടെ ഒരാളെ ബേത്-ലാപ്പാത് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പക്കലേയ്ക്കു അയയ്ക്കണം. ആ മെത്രാപ്പോലീത്താ കാനോനികമായും നമ്മുടെ വേർപാടിനു മുമ്പായി നമ്മുടെ സമ്മതത്തോടു കൂടിയും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടയാളാണെങ്കിൽ—അതിനുശേഷം പേരാത് ട് മൈശാൻ, അതിനുശേഷം അർബേൽ, അതിനുശേഷം കർക്കാട് ബേത് സ്റ്റോക്ക്. അവരിൽ നാലുപേർ—കുറഞ്ഞത് മൂന്നുപേർ കിലും—മുകളിൽ പറഞ്ഞ നാലു പ്രോവിൻസിലും നിന്ന് മുമ്മൂന്ന് മെത്രാന്മാരോടുകൂടി, രണ്ടു നഗരങ്ങളുടെ സമ്മതത്തോടെ ഒരാളെ തെരഞ്ഞെടുക്കണം. കപട പ്രകടനങ്ങളിൽ നിന്നു വിമുക്തനും പരിശുദ്ധമായ വിശ്വാസം സംരക്ഷിക്കുന്നതിൽ വിശ്വസനീയനും സത്യവിശ്വാസം ഏറ്റുപറയുന്നതിൽ സമർത്ഥനും സഭയുടെ നിയമങ്ങളെ തന്റെ ജീവനേക്കാൾ പ്രധാനമായി കരുതി ആചരിക്കുന്നവനും വിശുദ്ധിയോടും ചാരിത്ര്യശുദ്ധിയോടും കൂടെ ഭരിക്കാൻ പ്രാപ്തനും ആയ

2. മൂന്നും നാലും അഞ്ചും മുകളിൽ പേജ് 121 - 147.

ആളിനെയാണു തെരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടതു്. അവർ അയാളെ നമ്മുടെ വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരുടെ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ച് കോക്കെയിലെ ദേവാലയത്തിൽ വാഴിക്കട്ടെ. നമ്മുടെ വേർപാടിനുശേഷം നമ്മുടെ സ്ഥാനം വഹിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അവർ അയാളെ കാതോലിക്കോസിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുത്തട്ടെ. പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിന്റെ കാരുണ്യം അദ്ദേഹത്തെ എല്ലാവർക്കും മീതെ ഉയർത്തുകയും സംരക്ഷിക്കുകയും സഹായിക്കുകയും ക്രൈസ്തവ സമൂഹത്തിലെ ജനങ്ങളെ ദൈവത്തിന്റെയും അവിടുത്തെ മിശിഹായുടെയും അവിടുത്തെ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും മഹത്വത്തിനായി ഭരിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തെ ശക്തനാക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. എന്നാൽ എന്റെ നിര്യായത്തിനുശേഷം, ഞാൻ പറയുകയും ആജ്ഞാപിക്കുകയും ചെയ്തതിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമായി ഈ കാരുണ്യം ആരെങ്കിലും നിർവ്വഹിച്ചാൽ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നവരുടെ മേൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു ദൈവത്തിന്റെ കോപം നിപതിക്കട്ടെ. അവരോടു സഹകരിക്കുന്നവരുടെ മേലും സമസ്ത ക്രൈസ്തവസമൂഹത്തിന്റെയും ആമ്മേനോടു കൂടി ദൈവകോപം ഉണ്ടാകട്ടെ.

നമ്മുടെ കാലശേഷം നിർവഹിക്കപ്പെടുന്നതിനുവേണ്ടി നമ്മുടെ "കർത്താവിന്റെ വചന"ത്താൽ ഈ കാരുണ്യം നാം ശാസിക്കുകയും ആജ്ഞാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

(ഇക്കാര്യങ്ങളും) ഇവയ്ക്കുമുമ്പായി നാം എഴുതിയ കാര്യങ്ങളും നാം നിങ്ങൾക്കു് അയച്ചതന്നും തന്റെ അമൂല്യമായ രക്തം കൊണ്ടു തന്റെ സഭയെ രക്ഷിച്ചു കർത്താവു്..... രണ്ടു നഗരങ്ങളിലെയും വൈദികരും വിശ്വാസികളായ അൽ മായരുംനിങ്ങൾ ഇക്കാര്യത്തിൽ ആജ്ഞാപിക്കാൻ ഉപേക്ഷ വിചാരിക്കരുതു് ...ഇക്കാര്യത്തിൽ നേതൃത്വം ...സ്തുതിന്റെ അങ്ങനെയല്ലാതെ "നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ വചനത്താൽ മറൊർക്കും അനുവാദമില്ലകൗൺസിലിൽ നമ്മുടെ അനുവാദമില്ലാതെ മറൊരും സഹോദരന്മാരുടെ ഇടയിൽ കഴപ്പും....."

നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശു മിശിഹായുടെ കൃപാധരം നിങ്ങൾ എല്ലാവരുടെയും മേൽ ചൊരിയപ്പെടട്ടെ. മനുഷ്യ വംശത്തിന്റെ ശത്രുവിൽ നിന്നു കഠിനം അതു നിങ്ങളെ

നമ്മോടൊത്തു നിലനിൽക്കട്ടെ. സഭയിൽ സമാധാനത്തിനു വേണ്ടിയും, കാരുണ്യവാനും സമാധാനകാരനും എല്ലാവർക്കും നന്മചെയ്യുന്നവനും ദൈവ കാരുണ്യത്താൽ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവനുമായ രാജാധിരാജൻ ഖൃസ്തായുടെ ആയുസ്സിനും നിലനിൽപ്പിനും രക്ഷയ്ക്കും വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ.

ഞങ്ങൾ ഈ ലിഖിതങ്ങൾ രചിക്കുകയും മുദ്രവയ്ക്കുകയും സാധുവാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; പാത്രീയർക്കീസായ ഞാനും മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും മെത്രാന്മാരായ ഞങ്ങളും. "ദൈവ വചന"ത്താൽ ഈ ലിഖിതങ്ങളിൽ ആജ്ഞാപിക്കപ്പെടുകയും സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള പാത്രീയർക്കീസ് സ്ഥാനത്തെയും മെത്രാപ്പോലീത്തൻ സ്ഥാനത്തെയും സംബന്ധിച്ച നിയമങ്ങളും കല്പനകളും അനുസരിച്ചാണ് ഞങ്ങൾ ഇതു ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. ആ നിയമങ്ങൾ എക്കാലവും നിറവേറപ്പെടാൻ ഇടയാകട്ടെ. ഈ രീതികൾ അനുസരിച്ചല്ലാതെ അഭിഷിക്തനാകുന്നയാൾ അയാളുടെ അഭിഷേകത്തിൽ നിന്നു് അഴിക്കപ്പെടുകയും അകറ്റപ്പെടുകയും ചെയ്യും—അയാളെ അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നവർക്കും അതേ ശിക്ഷ ലഭിക്കും. എന്റെ വേർപാടിനു ശേഷം, ഈ ലിഖിതങ്ങളിൽ ഇവിടെ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമായി മറൊരാര പാത്രീയർക്കീസ് പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ അയാളും അയാളെ അഭിഷേകം ചെയ്തവരും അഴിക്കപ്പെടുകയും നീക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. കോക്കെയിലെ വലിയ ദേവാലയത്തിൽ വച്ചല്ലാതെ മറൊവിടെ വെച്ചെങ്കിലും അയാൾ അഭിഷിക്തനാവുകയാണെങ്കിലും, ഈ ലിഖിതങ്ങളിലെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ലംഘിച്ചു് മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും മെത്രാന്മാരും അയാളെ അഭിഷേകം ചെയ്യുകയാണെങ്കിലും നാം നിർദ്ദേശിച്ചതിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമായ മറൊതെങ്കിലും, വിധത്തിൽ അയാൾ അഭിഷേകം സ്വീകരിക്കുകയാണെങ്കിലും അയാൾ മഹത്തായ ഈ ശുശ്രൂഷാസ്ഥാനത്തു നിന്നു് അഴിക്കപ്പെടുകയും നീക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ എല്ലാ പദവികളിൽനിന്നും അയാൾ നീക്കപ്പെടും. അയാളെ അഭിഷേകം ചെയ്തവർക്കും ഇതേ ശിക്ഷ നൽകപ്പെടും. പിതാവു, പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവുമാകുന്ന മഹത്ത്വപൂർണ്ണമായ ത്രിത്വത്തിന്റെ ആജ്ഞയാൽ അവർ എന്നെന്നേക്കുമായി ശപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ആമ്മേൻ.

ഈ ലിഖിതങ്ങൾക്കു്.....അയാൾക്കു് അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പരിശുദ്ധ പാത്രീയർക്കീസു് മാർ ആബായ, ബേത് ഓറായെ മെത്രാൻ മർക്കോസു്...മാർ...മെത്രാൻ മേദിയ മെത്രാൻ മാർ അകാചിയസു്.

കാനോനുകൾ

വീണ്ടും പാത്രീയർക്കീസു് മാർ ആബായും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം സമ്മേളിച്ച മെത്രാന്മാരും ചേർന്നു നടപ്പാക്കിയ നിയമങ്ങൾ.

ഈ നിയമങ്ങൾ താഴെ പറയുന്ന സുന്നഹദോസുകളിൽ നിന്നുള്ളവയാണു്. നിഖ്യായിൽ സമ്മേളിച്ച മുന്തറപ്പിതിനെട്ടു പിതാക്കന്മാരുടെ സിനഡു്, കപ്പഡോഷ്യയിലെ കേസറിയായിലുള്ള ഗലാത്തിയായിലെ അൻസീറായിൽ നടന്ന സിനഡു്, നെയോചെസറിയായിൽ നടന്ന സിനഡു്, ഗാൻഗ്രായിൽ നടന്ന സിനഡു്, അന്ത്യോക്യയിലെ ദേവാലയത്തിന്റെ കൂദാശയോടൊന്നുബന്ധിച്ച നടന്ന സിനഡു്, കാൽസീഡണിൽ സമ്മേളിച്ച അഞ്ഞൂററി അറുപത്തേഴു് മെത്രാന്മാരുടെ സിനഡു്, കാതോലിക്കോസു് മാർ ഇസഹാക്കിന്റെ കാലത്തു് സെലൂഷ്യസ്സെസിഫണിൽ നടന്ന കിഴക്കിന്റെ സിനഡു്, പരിശുദ്ധ മാർ ആബായുടെ സിനഡു്.

1. ഒരു മെത്രാനോ നഗരത്തിലെ വൈദികനോ സന്നിഹിതനായിരിക്കുമ്പോൾ ഗ്രാമത്തിൽ നിന്നുള്ള വൈദികർ നഗരത്തിലെ ദേവാലയങ്ങളിൽ വച്ചു് കുർബാന അർപ്പിക്കാൻ പാടില്ല. അവർ ശുശ്രൂഷയിൽ കുർബാന കൊടുക്കാനും പാടില്ല. നഗരത്തിലെ വൈദികർ വളരെ അകലെ ആയിരിക്കുകയും അയാൾ മാത്രം സ്ഥലത്തുണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ സമർപ്പണം നൽകാം.³

2. ഏതെങ്കിലും പള്ളിയിലെ ഒരു വൈദികനോ ഡീക്കനോ അഥവാ നഗരത്തിലെ വൈദിക സമൂഹത്തിൽപ്പെട്ട ഒരാളോ തന്റെ സ്ഥലം വിട്ടു വേറൊരിടത്തേക്കു പോവുകയാണെങ്കിൽ, അഥവാ അങ്ങനെയൊരാരും അവധിയെടുത്തു

3. നെയോ, ചെസറിയ, കാന്തൻ, 13;

പോവുകയും മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു ദീർഘകാലം തണ്ടുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, അയാൾ തന്റെ സ്ഥാനത്തു തുടരരുതു്. പ്രത്യേകിച്ചും, തന്റെ അടുത്തു തിരിച്ചു വരുകയും സ്വന്തം സ്ഥലത്തേയ്ക്കു തിരിച്ചുപോവുകയും ചെയ്യാൻ മെത്രാൻ ഉപദേശിച്ചിട്ടു് പ്രസ്തുത വൈദികൻ ആ ഉപദേശം സ്വീകരിക്കാതെ അനുസരണക്കേടിൽ തുടരുകയാണെങ്കിൽ അയാളെ ആ ജോലിയിൽ നിന്നും എല്ലാ ശുശ്രൂഷകളിൽ നിന്നും പൂർണ്ണമായി നീക്കിക്കളയണം.⁴

3. വൈദികന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ ഡീക്കൻ ഇരിക്കുന്നതു് ഉചിതമല്ല. വൈദികന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചു് അയാൾക്കു് ഇരിക്കാം. അതുപോലെ തന്നെ ഡീക്കന്മാർക്കു് സബുഡീക്കന്മാരിൽ നിന്നും എല്ലാ വൈദികസമൂഹത്തിൽ നിന്നും ബഹുമാനം ലഭിക്കണം.⁵

4. സബു ഡീക്കൻ, ഡീക്കൻ എന്നു ഭാവിച്ചുകൊണ്ടു് ഉറ്റൊരാൾ ധരിക്കുന്നതു് ആരാധനക്രമം നടക്കുന്ന സമയത്തു് ദേവാലയത്തിന്റെ വാതില്ലുൽ നിന്നു പോകുന്നതു ഉചിതമല്ല.⁶

5. സബു ഡീക്കന്മാർക്കു ദിയാക്കോണിയനിൽ സ്ഥാനം നൽകാൻ പാടില്ല. അവർ പരിശുദ്ധ സ്ഥലത്തെ പാത്രങ്ങൾ സ്സർപ്പിക്കാനും പാടില്ല.⁷

6. പള്ളിയിൽ വച്ചായാലും വീടുകളിൽ വച്ചായാലും മെത്രാന്റെ അനുവാദം ലഭിക്കാതെ ആരും പിശാചുബാധ ഒഴിപ്പിക്കുന്ന കമ്മം ചെയ്യുന്നതുചിതമല്ല.⁸

7. പുണ്യസമ്പ്രദായമാണെന്നു കരുതിയിട്ടോ വെറുപ്പിന്റെ അടയാളമായിട്ടോ ഒരാരും ഞായറാഴ്ച ഉപവസിക്കുകയാണെങ്കിൽ അയാൾ ശപിക്കപ്പെട്ടട്ടെ.⁹

8. ഏതെങ്കിലും സ്ത്രീ പുണ്യസമ്പ്രദായമാണെന്നു ധരിച്ചിട്ടോ താൻ വലിയ നീതിശാലിനിയായെന്നു വിചാരി

4. അന്ത്യോക്യ, കാന്തൻ, 3.
5. ലവദീക്യ, കാന്തൻ, 20.
6. ലവ. 22.
7. ലവ. 21.
8. ലവ 26.
9. ഗംഗ്ര, കന്തൻ, 18.

തൊലോ അവളുടെ ശുദ്ധമായ വസ്ത്രം ഉപേക്ഷിച്ചു പരുഷന്മാരുടെ വസ്ത്രം ധരിച്ചാൽ അവൾ ശപിക്കപ്പെട്ടെട്ടെ. 10

9. ബലിയപ്പിക്കപ്പെട്ടതോ ശ്വാസം മുട്ടിച്ചുകൊല്ലപ്പെട്ടതോ രക്തമോ ഒഴികെ നിഷ്കളങ്കമായ മാംസം ഭക്ഷിക്കുന്ന ആരും ദൈവസന്നിധിയിൽ പ്രത്യംഗയ്ക്ക് വകയില്ലെന്നു വിചാരിക്കുന്നയാൾ ശപിക്കപ്പെട്ടെട്ടെ. 11

10. പാഷണ്ഡികളിൽ നിന്നു ആശീർവാദം സ്വീകരിക്കുന്നതുചിതമല്ല. കാരണം അവരുടെ ആശീർവാദം ആശീർവാമല്ല. 12

11. പള്ളിയിൽ വെച്ചോ സന്യാസവേനത്തിൽ വെച്ചോ അഥവാ പുറത്തു വെച്ചോ ആരാധനക്രമത്തിൽ പാഷണ്ഡികളോടൊത്തു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതുചിതമല്ല. 13

12. ദുര്മോഹം കാരണമായി ആരെങ്കിലും വിവാഹം എന്ന വ്യാജേന സ്ത്രീകളെ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ അവരും അവരെ അക്കാര്യത്തിൽ സഹായിക്കുകയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരും, വൈദികരാണെങ്കിൽ അവരെ സഭയിൽ നിന്നു പുർണ്ണമായി ബഹിഷ്കരിക്കുവാൻ പരിശുദ്ധ സിനഡ് കല്പിച്ചു. 14

13. ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്താ, താൻ ആദ്യമായി വിളിക്കപ്പെട്ട പ്രോവിൻസ് ഉപേക്ഷിച്ചു മറ്റൊരു പ്രോവിൻസിലേക്കോ; ഒരു മെത്രാൻ തന്റെ നഗരമുപേക്ഷിച്ചു മറ്റൊന്നിലേയ്ക്കോ പോകാൻ പാടില്ല. അങ്ങനെ പോകുന്നത് തന്റെ സ്വന്തം ഇഷ്ടമനുസരിച്ചാണ്, അഥവാ ജനങ്ങൾ നിർബന്ധിച്ചിട്ടാണ്, അഥവാ മറ്റു മെത്രാന്മാരുടെ സമ്മർദ്ദം മൂലമാണു തുടങ്ങിയ വിശദീകരണങ്ങളൊന്നും അയാൾ നൽകേണ്ടതില്ല. ദൈവം അയാളെ ആദ്യമായി ഏതു ദേവാലത്തിലേയ്ക്കോണോ വിളിച്ചതു അവിടെ അയാൾ വസിക്കണം. അവിടെ നിന്നു പോകരുതു്. ഇപ്പോൾ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടതും മുമ്പു മുതൽ ഉള്ളതുമായ നിയമങ്ങൾ അനുസരിച്ചാണ് ഈ നിർദ്ദേശം. 15

10. ഗാ.ഗ്ര. 13.
11. ഗാ.ഗ്ര. 2.
12. ലവ. 32.
13. ലവ. 32.
14. കൽക്കദോനിയ, 27.
15. അന്ത്യോക്യ, 21.

14. മഹത്തും പരിശുദ്ധവുമായ സിനഡിനു താഴെ പറയുന്ന വിവരം ലഭിച്ചു: പല സ്ഥലങ്ങളിലും—പല നഗരങ്ങളിലും—ഡീക്കന്മാർ വൈദികർക്കു കൂദാശ നൽകുന്നു. ഇതു് സഭയുടെ നിയമം ഒരിക്കലും അനുവദിക്കുന്നതല്ല. പാരമ്പര്യം അനുസരിച്ചു നമുക്കു കൈവന്ന ഒരു രീതിയുമല്ലിതു്. കാരണം, കർബാന അർപ്പിക്കാൻ അനുവാദമില്ലാത്തവർ അർപ്പിക്കുന്നവർക്ക് അതു നൽകുന്നതെങ്ങനെ? മറ്റൊരു കാര്യംകൂടെ ഇവിടെ ഞങ്ങൾക്ക് അറിവായി, മെത്രാന്മാർക്കും വൈദികർക്കും മുൻപായി ചില ഡീക്കന്മാർ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളെ സ്വർശിക്കുന്നു. ഇക്കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഇപ്പോഴും ഇനിയുള്ള കാലങ്ങളിലും നമ്മുടെയിടയിൽ നിന്നു പുർണ്ണമായി നീക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഡീക്കന്മാർ അവർ വിളിക്കപ്പെടുകയും നിയമിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ചുമതലകളിൽത്തന്നെ ഒതുങ്ങി നിൽക്കണം. തങ്ങൾ മെത്രാന്റെ അധീനത്തിലുള്ളവരാണെന്നും വൈദികരെക്കാൾ താഴ്ന്ന സ്ഥാനമുള്ളവരാണെന്നും ഡീക്കന്മാർ ഓർത്തിരിക്കണം. വൈദികർക്കു ശേഷം ക്രമത്തിലേ അവർ വിശുദ്ധ കർബാന സ്വീകരിക്കാവൂ. മെത്രാനോ വൈദികനോ ആണു് അതു് അവർക്കു നൽകേണ്ടതു്. എന്നാൽ പള്ളിയിൽ വെച്ചായാലും പുറത്തു വെച്ചായാലും വൈദികർ കർബാന സ്വീകരിക്കുന്നതിനിടയിൽ സ്വീകരിക്കാൻ ഡീക്കനെ അനുവദിക്കാൻ പാടില്ല. കാരണം അതു നിയമവിരുദ്ധവും ക്രമരഹിതവുമാകുന്നു. ഈ നിയമങ്ങളും കല്പനകളും എല്ലാം ഉണ്ടായതിനു ശേഷവും ഏതെങ്കിലും ഡീക്കൻ ഇവ അനുസരിക്കാതിരുന്നാൽ അയാളെ ആ ശുശ്രൂഷയിൽ നിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കണം. 16

15. വിവാഹ വാദാനം ചെയ്യപ്പെടുകയും അതിനുശേഷം മറ്റുള്ളവരാൽ അപഹരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന യുവതികളെ കണ്ടിട്ടു്: ഞങ്ങൾ എല്ലാവരുടെയും വാക്കാൽ ഇപ്രകാരം തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടു—ബലമായി അപഹരിക്കപ്പെട്ടവരാണെങ്കിലും ആദ്യം വാദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടവർക്ക് അവരെ നൽകേണ്ടതാണു്. 17

16. തിഖ്യാ, 18.
17. അൻസീറാ, കാനൻ 11.

16. ഒരു സ്ത്രീ രണ്ടു സഹോദരന്മാരെ വിവാഹം ചെയ്യുന്ന വെങ്കിൽ അവളെ മരണം വരെ പുറന്തള്ളണം. എന്നാൽ രോഗാവസ്ഥയിൽ അവൾ യഥാർത്ഥമായി പശ്ചാത്തപിക്കുകയും കുറ്റം ഏറ്റുപറയുകയും സഭയുടെ മുഴുവൻ മുമ്പാകെ മനസ്സുപൊട്ടിത്തകരുതുകയും, രോഗത്തിൽ നിന്നു മോചനം നേടിയെങ്കിൽ അവിശുദ്ധമായ രണ്ടാമത്തെ വിവാഹത്തിൽ നിന്നു മോചനം നേടുകയും പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യാൻ തയ്യാറാവുകയും ചെയ്താൽ മരണദിനത്തിൽ അവളുടെമേൽ കാരണമുണ്ടായിരിക്കും. ശുശ്രൂഷയോടുകൂടെ അവളുടെ ശവസംസ്കാരം നടത്തണം. എന്നാൽ അവൾ രോഗമോചനം നേടുകയും അവൾ സ്വന്തം സമ്മതം കൂടാതെ അവളുടെ ഭർത്താവിന്റെ അക്രമപരമായ ബലപ്രയോഗത്താൽ വൈമനസ്സത്തോടും മനോവേദനയോടും കൂടെ രണ്ടാം വിവാഹത്തിൽ തുടരുകയും ചെയ്താൽ ശിക്ഷാവിധികളും പ്രായശ്ചിത്തങ്ങളും അവളുടെ ഭർത്താവിനുള്ളതായിരിക്കും; അവൾക്കുള്ളതായിരിക്കുകയില്ല. 18

17. സ്ത്രീയുടെ തലമുടി അവളുടെ വിധേയത്വം കാർമ്മീപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ദൈവം അവൾക്കു നല്കിയിട്ടുള്ളതാകുന്നു. അതു് ഭക്തിമാഗ്നിയെക്കുറിച്ചുള്ള സങ്കല്പം കൊണ്ടോ നിയന്ത്രണങ്ങളിൽ നിന്നു മോചനം നേടണമെന്നാഗ്രിഹിച്ചിട്ടോ അവൾ മുറിച്ചുകളയുകയാണെങ്കിൽ അവൾ ശപിക്കപ്പെട്ടവളാകട്ടെ. 19

18. ഇനിമേലിൽ ഒരു നഗരത്തിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ മെത്രാന്മാരുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ഓരോ നഗരത്തിലും അതിന്റെ അധികാര പരിധിയിലും ഒരു മെത്രാൻ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളൂ. ഒരു സ്ഥലത്തെ മെത്രാൻ മരണാനന്തരമായിരിക്കുമ്പോൾ, തന്റെ ജീവിതകാലത്തോ മരണാനന്തരമോ ആ സ്ഥലത്തു് തന്റെ സ്ഥാനത്തു മെത്രാനായിരിക്കാൻ വേണ്ടി ഒരാളെ മെത്രാനാക്കാൻ അയാൾക്കു് അനുവാദമില്ല. 20

19. ഒന്നോ രണ്ടോ മെത്രാന്മാർ മാത്രം ചേർന്നു് നടത്തുന്ന മെത്രാഭിഷേകം സാധുവല്ല. അനേകം മെത്രാന്മാരോ, മെത്രാന്മാർ വളരെ അകലെയായാണെങ്കിൽ കുറഞ്ഞപക്ഷം മൂന്നു മെത്രാ

18. നെയോ—ചെസാറിയ, 2.
 19. ഗാ.ഗ്ര. 17.
 20. തുടർന്നുള്ളതു് മാർ ഇസഹാക്കിന്റെ സിനഡിൽ നിന്നാണു്. പേ. 21 മുതൽ.

ന്മാരോ ചേർന്നു വേണം. ഒരാളെ മെത്രാനാക്കാൻ. അതു മെത്രാന്മാരുടെ തലവനായ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിലോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധികാര പത്രത്തോടു കൂടിയോ വേണം.

20. ഷണ്ഡന്മാരെയും അംഗഭംഗപ്പെടുത്തപ്പെട്ടവരെയും സംബന്ധിച്ചു്: പരിശുദ്ധ സിനഡ് കല്പിച്ചതനുസരിച്ചു് നാം ആചരിക്കുന്നു: ഓരോ മനുഷ്യനും..... തന്റെ പ്രകൃതിയെ.... തന്റെ അവയവത്തെ കേടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.മറ്റുള്ളവരാലോ..... എന്തെന്നാൽ അയാളെ നിയമം അനുവദിക്കുന്നു. ഇതുപോലുള്ള കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അയാളുടെ ഇഷ്ടമില്ലാതെ അയാൾ ഷണ്ഡനാക്കപ്പെട്ടു. 21

21. ഇതേ രീതിയിൽത്തന്നെ; കാരണം, നേട്ടങ്ങൾ.... പരിശുദ്ധ സിനഡ് ആജ്ഞാപിച്ചതനുസരിച്ചു് നാം എല്ലാം സന്തോഷപൂർവ്വം ആചരിക്കുന്നു: ഓരോരുത്തനും.... നമ്മുടെ സേവനവും നാമുമായിട്ടുള്ള എല്ലാസമ്പർക്കവും....

22.
 23. ശക്തംപറച്ചിൽ, മുൻകൂട്ടിപറയൽ, ആവാഹനം, ചരടുകെട്ടുകൾ, ഏലസുകൾ, മന്ത്രവാദം, പിശാചുസേവ മുതലായവയെക്കുറിച്ചു്: ഇവയെല്ലാം പൈശാചിക സേവനങ്ങളാണു്. ഇവ പാപങ്ങളും ഭക്തിവിരുദ്ധകർമ്മങ്ങളുമാണു്. അവ അന്യ മതങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇവയെല്ലാം തന്നെ ശാപത്തോടും പരിപൂർണ്ണമായ അധികാരത്തോടും കൂടെ നമ്മുടെ ദേവാലയങ്ങളിൽ നിന്നും സഹവിശ്വാസികളിൽ നിന്നും തുടച്ചു നീക്കപ്പെടേണ്ടതാണു്. കണ്ടുപിടിക്കപ്പെടുന്നതു് ആരായാലും... ഇത്യദി.

24. സഭാശുശ്രൂഷകരുടെ, അതായതു് വൈദികർ, ഡീക്കന്മാർ, സബ്ഡീക്കന്മാർ, വാതിൽ കാവൽക്കാർ എന്നിവരുടെ സ്ഥാനക്രമത്തെക്കുറിച്ചും ഞങ്ങൾ പറയുന്നു: സ്നേഹവിരുദ്ധം, അത്താഴ വിരുദ്ധം തുടങ്ങിയവയ്ക്കായി വിശ്വാസികൾ അവരെ വിളിക്കുമ്പോൾ അവർ മാനു്യമായി പെരു

21. പലതും വിട്ടുപോയിട്ടുണ്ടു്. തുടർന്നുള്ള കാനോനുകളിലും ഇതു കാണാം. ഈ ഭാഗങ്ങളെല്ലാം മാർ ഇസഹാക്കിന്റെ സിനഡിൽ ഉള്ളതിനാലാണു് വിട്ടുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്.

മാറണം. മാനുഷമായ രീതിയിലാണ്, ആർത്തിപിടിച്ചമട്ടിലല്ല അവർ ക്ഷണം കഴിക്കേണ്ടത്. ഒരു മനുഷ്യൻ കുറെ ...തന്റെ മുമ്പിൽ...കൂടുതൽ ക്ഷണം ആവശ്യപ്പെടുകയോ എടുക്കുകയോ അവർ ചെയ്യരുത്. പണക്കാരിൽ നിന്നായാലും പാവപ്പെട്ടവരിൽ നിന്നായാലും ഈ തത്ത്വം പാലിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. ദൈവത്തിന്റെ നാമവും അവിടുത്തെ അദ്ധ്യോപനവും നിന്ദിക്കപ്പെടാതിരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണിത്. അവർ സമ്മേളിക്കണം..... ചാരിയിരിക്കുകയോ വിശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്യണം...ഇതുപോലെ ഏതെങ്കിലും വീട്ടിൽ... അല്ലെങ്കിൽ സത്രത്തിൽ.... ഏതു വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടവരും.....ഈ സഭയിൽപ്പെട്ട ആർക്കും തീർത്തും അനുവാദമില്ല. അനുവദിക്കപ്പെടുകയുമില്ല. എന്നാൽ എല്ലാവരും..... പിടിച്ചുകൊണ്ടു ക്ഷിക്കാം, ഒരു ക്ഷണം.. അവരുടെ എല്ലാ പെരുമാറ്റങ്ങളിലും മിതത്വം വേണം, അല്ലെങ്കിൽ തെറ്റായ പ്രവർത്തനങ്ങളുണ്ടാകും. അവ സഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് അപമാനം വരുത്തിവയ്ക്കും.

- 25. ഞായറാഴ്ച തോറും ഇത്യോദി.
- 26. ഒരു മെത്രാൻ മറ്റൊരു മെത്രാന്റെ അധികാരത്തിൽ അധികാരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയോ മുറിച്ചുകടക്കുകയോ ചെയ്യരുത്. തന്റെ സഹപ്രവർത്തകൻ എന്തു ചെയ്യണമെന്ന് ഒരു മെത്രാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അതുപോലെ അയാൾ ചെയ്യണം.
- 27. ഒരു വൈദികനും ഒരു ഡീക്കനും..... സ്വീകരിക്കാൻ പാടില്ല.
- 28. നഗരത്തിലുള്ള ഓരോ മെത്രാനും പണ്ഡിതനായ ഒരു ആർച്ചുഡീക്കൻ ഉണ്ടായിരിക്കണം..... ബേമാ ഡീക്കന്മാരുടെ ലുത്തിനിയ ഉറക്കെ ചൊല്ലണം.
- 29. 22
- 38. മുകളിൽ പറഞ്ഞ കാരണങ്ങൾ മൂലം മാഗിയരെപ്പോലെ പിതാവിന്റെ ഭാര്യയോടോ, പിത്രസഹോദര ഭാര്യ

22. കാനൻ 29 കഴിഞ്ഞു 38 ആണ് മൂലകൃതിയിൽ. അറബി പതിപ്പിൽ തുടർച്ചയായി കൊടുക്കുന്നുണ്ട്.

യോടോ, മാത്രസഹോദര ഭാര്യയോടോ, പിത്രസഹോദരിയോടോ, മാത്രസഹോദരിയോടോ, സ്വന്തം സഹോദരിയോടോ, പുത്രഭാര്യയോടോ, പത്നിയോടോ, ഭൗഹിത്രിയോടോ ഭാര്യയുടെ ഭൗഹിത്രിയോടോ അഥവാ യഹൂദരെപ്പോലെ സഹോദര ഭാര്യയോടോ അന്യമതസ്ഥരെപ്പോലെ അവിശ്വാസികളോടോ ശാരീരികബന്ധം പുലർത്താനുള്ള ധർമ്മവും കാണിക്കുന്നവരെ സംബന്ധിച്ച നാമും നമ്മോടൊപ്പമുള്ള മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും ചേർന്ന് താഴെ പറയും വിധത്തിൽ ആജ്ഞാപിക്കുകയും നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു: സ്രീയായാലും പുരുഷനായാലും അൽമായനായാലും അശുദ്ധവും നികൃഷ്ടവുമായ പ്രസ്തുത കാര്യം ചെയ്യുന്നവരും അവർക്കു സഹായങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവരും ഭൂമിയിലും സ്വർഗ്ഗത്തിലും ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവരും ശപിക്കപ്പെട്ടവരും ആയിരിക്കും. പള്ളിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിൽ നിന്നും വിശുദ്ധ രഹസ്യങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ നിന്നും വിശ്വാസികളുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്തുന്നതിൽ നിന്നും അവരെ നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. എല്ലാവരുടെയും 'ആമ്മേനോട്'കൂടെ അവരുടെ മേൽ സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ കോപം നിപതിക്കട്ടെ.

39. മെത്രാന്മാരായ ഞങ്ങൾ എല്ലാവരുടെയും കൗൺസിലിൽ ഭാവിയിൽ എന്നേക്കും പാലിക്കപ്പെടുന്നതിനായി താഴെ പറയും വിധം ആജ്ഞാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: വൈദികൻ ഡീക്കനെയോ, വിസിറൻ വൈദികനെയോ, മെത്രാൻ വിസിററെയോ, മെത്രാപ്പോലീത്താ മെത്രാനെയോ, പാത്രിയർക്കീസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെയോ സസ്പെൻഡ് ചെയ്താൽ ആ സസ്പെൻഡ് ചെയ്ത തെറ്റായ രീതിയിലാണെന്നു പറയപ്പെട്ടാൽപ്പോലും സസ്പെൻഷൻ വിധേയനായ ആൾ അതു് അംഗീകരിക്കണം. അയാൾ ആ ബന്ധനത്തിൽത്തന്നെ നിൽക്കണം. സമൂഹത്തിന്റെ ഒരു കൗൺസിലിൽ വെച്ച് ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയത്തിൽ ഒരു ജൂഡീഷ്യൽ അന്വേഷണം നടത്തണമെന്ന് സസ്പെൻഷൻ വിധേയനായ ആൾക്ക് സസ്പെൻഡ് ചെയ്തയാളിനോടു് ആവശ്യപ്പെടാവുന്നതാണ്. അങ്ങനെ കൗൺസിലിൽ പരിശോധന നടന്നു കഴിയുമ്പോൾ കൗൺസിലിന്റെ തീരുമാനം ശരിയായ വിധത്തിൽ കല്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വിധം നടപ്പിലാക്കേണ്ടതാണ്.

40. മുന്തൂക്കിപ്പതിനെട്ടു മെത്രാന്മാരാൽ ഉന്നീതവും പൗരസ്ത്യദേശത്തു് എങ്ങുമുള്ള മെത്രാന്മാർ അംഗീകരിക്കുന്നതും വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനത്തിൽ നാം ഇടത്തും വലത്തും ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നതുമായ നമ്മുടെ വ്യാഖ്യാനം, ദൈവസ്നേഹിതനും വിശുദ്ധലിഖിതങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാതാവുമായ മാർ തിയഡോർ മെത്രാൻ രചിച്ചതുതന്നെയാണു്.

3. അറുനൂറ്റിപന്ത്രണ്ടിലെ സിനഡ്

ആമുഖം

അല്പസ്വല്പ വ്യത്യാസങ്ങളോടെ രണ്ടു പതിപ്പുകളിൽ ഈ സിനഡിന്റെ രേഖകൾ കൈവന്നിട്ടുണ്ടു്. 608/9 — 628 കാലയളവിൽ പേർഷ്യയിലെ സഭയിൽ കാതോലിക്കോസിപ്പായിരുന്നു. ഹൈനാനായുടെയോ സെവേരിയരുടെയോ പിൻതുണയുള്ള ഒരാളെ കാതോലിക്കാ ആക്കാനുള്ള ശ്രമം അണിയറയിൽ നടന്നു. അവർ വ്യസ്രാ രാജാവിനെ സ്വാധീനിക്കാനിടയുണ്ടെന്നു് കണ്ടു് പേർഷ്യൻ ക്രൈസ്തവർ ഇടപെട്ടു. അതേത്തുടർന്നാണു് രാജസഭസ്സിൽ വെച്ചു് പർച്ച നടന്നതു്.

സിനഡിന്റെ നടപടി

വിണ്ടും, രാജാവിനുള്ള കൃതജ്ഞതാ പ്രകടനവും ന്യായീകരണവും ഞങ്ങൾ ഏഴുതന്നു. ഗബ്രിയേൽ റൊസ്താബീട്, തന്നെപ്പോലെയുള്ള പാഷണ്ഡരുമായി നാം ഒരു തർക്കത്തിലേർപ്പെടുന്നതിനായി രാജാവിനെ പ്രേരിപ്പിച്ച അവസരം ഹൊർമിസ്ദിന്റെ മകനായ വ്യസ്രാരാജാവിന്റെ ഭരണത്തിന്റെ 23-ാം വർഷം പേർഷ്യൻ മെത്രാന്മാരായ പിതാക്കന്മാർ, പിതാക്കന്മാരോടും സന്യാസികളോടും കൂടെ രാജകൊട്ടാരത്തിൽ ഒന്നിച്ചുകൂടിയപ്പോൾ തയ്യാറാക്കിയതു്. കാര്യങ്ങളുടെ താരതമ്യംവലോകനം വഴി വിശ്വാസത്തിന്റെ സത്യവസ്ഥ വ്യക്തമാക്കാൻ രാജാവു് ആവശ്യപ്പെട്ടതിനാൽ, നിർഭയമായി അവർ അതു വ്യക്തമാക്കി.

രാജാവിനുള്ള കൃതജ്ഞതാപ്രകടനവും ന്യായീകരണവും

ഒന്നാമതായി, ഞങ്ങളുടെ നേർക്കുള്ള തന്റെ കരുണാബാഹുല്യത്തെ പ്രതി പ്രത്യേകിച്ചു്, ഞങ്ങളുടെ തലമുറയ്ക്കു് നന്മകളിൽ സഭുലാഭം മഹാപ്രതാപശാലിയുമായ ഞങ്ങളെ നല്ല നാഥനായി നൽകിയതിനു് ഞങ്ങളെല്ലാവരും സദാസമയവും എല്ലായ്പ്പോഴും എല്ലാദിവസവും എല്ലാ മണിക്കൂറിലും നമ്മുടെ നല്ലവനും കരുണ നിറഞ്ഞവനുമായ ദൈവത്തിനു് നന്ദി പറയുന്നതിനും അവിടുത്തെ ആരാധിക്കുന്നതിനും കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. രണ്ടാമതായി, ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ മഹനീയ കർത്തൃത്വത്തെ വണങ്ങുകയും, ഞങ്ങളുടെ ഭീതികരമായ രാജ്യത്തിലെ മറ്റൊരാൾ പ്രജകളേക്കാളും കൂടുതലായി, ഞങ്ങളുടെ നേർക്കു് അങ്ങേയ്ക്കുള്ള കാരുണ്യത്തെ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തന്റെ പ്രകാശത്താലും ചൂടിനാലും ലോകത്തെ മുഴുവൻ സന്തുഷ്ടമാക്കുന്ന സൂര്യനെപ്പോലെ ഞങ്ങളുടെ നന്മ എല്ലാ മനുഷ്യരുടെ മേലും ധാരാളമായി വർഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഓരോരുത്തരും തന്റെ സ്വന്തം കാര്യം കൂടുതൽ അനുഭവിച്ചറിയുന്നതിനാലും തന്നോടു ചെയ്തിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ അറിയാൻ കൂടുതൽ കഴിവുള്ളവരാകുന്നതിനാലും തനിക്കുവേണ്ടി നന്ദിപറയാൻ അവൻ കൂടുതലായി കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചു്, ഞങ്ങളുടെ ദാസ്യം അറിവു കറഞ്ഞവരുമായ ഞങ്ങൾ സന്തോഷിക്കുന്നതിനും അതിനാൽ സഹായിക്കപ്പെടുന്നതിനും അതു് അംഗീകരിക്കുന്നതിനും ഞങ്ങളുടെ അതുല്യാവഹമായ വിജയങ്ങളുടെ മഹത്വം പരിഗണിക്കാൻ കടപ്പെട്ടവരാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഞങ്ങളുടെ ഭീതിജനകമായ രാജ്യധികാരത്തിൻകീഴിൽ പാർക്കാൻ ഞങ്ങൾ യോഗ്യരായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ ആരും മുതൽ ഇന്നുവരെയുള്ള മനുഷ്യരുമായി ഞങ്ങളെ താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവരാണെന്നു കാണുന്നു. ദൃശ്യവസ്തുക്കളിലും ശാരീരികാവശ്യങ്ങളിലും എല്ലാ നല്ല വസ്തുക്കളോടുംകൂടി ഞങ്ങളുടെ കരുണ

നിറഞ്ഞ കർതൃത്വം നിറഞ്ഞതും ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടതെല്ലാം നല്ലതും; എന്നു മാത്രമല്ല, ഞങ്ങളുടെ ദയാദാക്ഷിണ്യത്താൽ, ഞങ്ങളുടെ ദാസരോടുള്ള ഞങ്ങളുടെ അവാച്യ സ്നേഹത്താൽ കരുണയിൽ മനുഷ്യകലത്തിനു നൽകപ്പെട്ട സത്യവിശ്വാസം കൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെ ആത്മീയ ജീവിതത്തിലും താല്പര്യപൂർവ്വം ശ്രദ്ധിക്കാൻ അവിടുന്ന് തിരുമനസ്സായി. ഈ നവവും മഹനീയവുമായ ദാനത്തിനു ഉചിതമാംവിധം ഞങ്ങളുടെ കരുണയുടെ നന്മയെ പ്രകീർത്തിക്കുന്നതിനു ഞങ്ങൾക്കു കഴിവുണ്ടു കവാൻ ഞങ്ങൾക്കു പുതിയ വിജ്ഞാനം ആവശ്യമാണു്. ഞങ്ങൾക്കു് ഇതിൽ കുറവുണ്ടാകുമ്പോഴൊക്കെ, എല്ലാവരുടെയും ദൈവമായ നമ്മുടെ ദൈവത്തിൽ ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ പ്രത്യംശവണ്ണുന്നു. ഭ്രമിയുടെ എല്ലാ അതിർത്തികൾ വരെയും, ലോകത്തിലെ എല്ലാ തലമുറകളിലും ഞങ്ങളുടെ ആധിപത്യം വ്യാപിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് ഞങ്ങളുടെ രാജ്യത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തണമെന്നു് ദൈവത്തിന്റെ സർവശക്തമായ കർതൃത്വത്തോടു് ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും അവിടുത്തെ ഞങ്ങൾ വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആമ്മീൻ.

എല്ലാ രാജാക്കന്മാരേക്കാളും മഹനീയനും രാജാക്കന്മാരുടെ രാജാവും വിജയശ്രീലാളിതനുമായ ബുസ്രാ രാജാവേ, ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ നിജസ്ഥിതി തിരുമുൻപാകെ വ്യക്തമാക്കുവാൻ ഞങ്ങളുടെ ആധിപത്യത്തിന്റെ സൗമ്യത ഞങ്ങളോടാവശ്യപ്പെട്ടതിനാൽ, എല്ലാവരുടേയും ജീവദാതാവായ സജീവ ദൈവത്തിലുള്ള ആത്മവിശ്വാസത്തിൽ, ആനുകൂല്യം നിറഞ്ഞ ഞങ്ങളുടെ കല്പനയെ നമിച്ചുകൊണ്ടു്, നമ്മുടെ രക്ഷകന്റെ ശ്രീഹൃദയങ്ങളെയും പ്രവചകരുടെയും പ്രഘോഷണത്തിൽ നിന്നു് ശരിയായി ഞങ്ങൾ പഠിച്ച ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ നിജസ്ഥിതി ചുരുക്കമായി കൃത്യമായ വാക്കുകളിൽ ഞങ്ങൾ എഴുതുന്നു. മറ്റു പ്രദേശങ്ങളേക്കാൾ ബഹുമാന്യമായ ഈ പൗരസ്ത്യദേശം നമ്മുടെ കർത്താവേശ്രമിശിഹായുടെ ശിഷ്യരിലൊരാളായ ഭാഗ്യവാനായ

ആദായി ശ്രീഹായിൽ നിന്നു് ഇതു സ്വീകരിച്ചു. ഇന്നുവരേ മാറ്റം കൂടാതെ അതു് കാത്തുസൂക്ഷിക്കുകയും സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. അതു് ഇപ്രകാരമാണു്.¹

വിശ്വാസപ്രമാണം²

ഞങ്ങൾ ഏകദൈവസ്വഭാവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു. അതു് എന്നും നിലനില്ക്കുന്നതും ആരംഭേഹിതവും സജീവവും ജീവദായകവും ശക്തവും എല്ലാ ശക്തികളെയും സൃഷ്ടിക്കുന്നതും വിജ്ഞാനവും എല്ലാ ജ്ഞാനവും പകർന്നുകൊടുക്കുന്നതും, കേവലമായ ആത്മാവും, അനന്തവും അപരിമേയവും സംയുക്തമല്ലാത്തതും ഭാഗങ്ങളില്ലാത്തതും, അശരീരിയും, അദൃശ്യവും വ്യതിയാനരഹിതവും അമർത്യവുമാണു്.

തന്നാൽ തന്നെയോ, മറ്റൊന്നിലോ, മറ്റൊന്നിനോടു കൂടിയോ, വേദനയോ മാറ്റമോ അതിലേക്കു് കടക്കുക അസാധ്യമാണു്. അതു് അതിന്റെ സത്തയിലും അതിന്റേതായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും പരിപൂർണ്ണമാണു്. അതു് അതിനാൽ തന്നെ സത്തയും എല്ലാറ്റിനും മേൽ ദൈവവുമായിരിക്കുന്നതിനാൽ അതിനോടു് എന്തെങ്കിലും കൂട്ടിച്ചേർക്കാനോ നീക്കിക്കളയാനോ സാധിക്കുകയില്ല. നാം അവിടുത്തെ മൂന്നു വിശുദ്ധകന്മാരോടുകൂടി അറിയുകയും ഏറ്റുപറയുകയും ചെയ്യുന്നു.

1. ക്രിസ്തുശാസ്ത്ര സംബന്ധമായ നെസ്തോറിയൻ സമാഹാരത്തിൽ ഈ രേഖയുണ്ടു്. മേല്പറഞ്ഞവയിൽ നിന്നു് അല്പം വ്യത്യസ്തമായ പതിപ്പാണു് ഇതിലുള്ളതു്. താരതമ്യ പഠനത്തിനു് അതു് ചുവടെ ചേർക്കുന്നു: "ചേർപ്പുകാരുടെ നാട്ടിലെ മെത്രാന്മാരും മെത്രാസനാരമനയിലെ മല്ലാന്മാരും സഹോദരന്മാരും കൂടി തയ്യാറാക്കിയ വിശ്വാസസത്യം. ദൈവഘാതകരായ സെവേരിയർക്കെതിരെ അവരെല്ലാം രാജകോട്ടാരത്തിൽ ഒന്നിച്ചുകൂടി. സെവേരിയർക്കു മറുപടിയായി സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ നിജസ്ഥിതി വ്യക്തമാക്കാൻ അവരോടാവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. ചേർപ്പുൻ രാജാവും ഹൊർമിസു്ദിന്റെ മകനുമായ ബുസ്രായുടെ മുൻപാകെ യാതൊരു യേവുമില്ലാതെ അവർ അതു് അവതരിപ്പിച്ചു. ഈ വിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി വിശ്വാസസാക്ഷിയും വൈദികനും സന്യാസിയും രക്തസാക്ഷിയുമായ വിശുദ്ധ ഗിവർഗിസു് ക്രൂശിക്കപ്പെടുകയും തന്റെ രക്തം കൊണ്ടു് ഈ വിശ്വാസം മുദ്രവയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

2. A Nestorian Collection - ൽ നിന്നാണു് ഈ ഭാഗത്തിന്റെ വിവർത്തനം; p. 88 - 93.

സ്വഭാവത്തിലും മഹത്വത്തിലും തുല്യതയുള്ള പിതാവ്, പുത്രൻ, പരിശുദ്ധാത്മാവ്. സ്വഭാവം സത്താപരമായി മൂന്നു ക്നോമാകളിലാണ്; ക്നോമാകൾ നിത്യമായി ഏകസ്വഭാവമാണ്. പിതൃത്വം, പുത്രത്വം, പുറപ്പാട് എന്നിങ്ങനെ ക്നോമാകളുടെ വിവിധ പ്രത്യേകതകളാഴിച്ചാൽ ക്നോമാകൾ തമ്മിൽ ഒരു വ്യത്യാസവുമില്ല. മറ്റുള്ളവയിലെല്ലാം സ്വഭാവം പൊതുവാണ് എന്ന് ഏറ്റുപറയുന്നതുപോലെ, ഒരു കുറവും കൂടാതെ ക്നോമാകളിൽ ഓരോന്നും, തനിച്ചും ഏറ്റുപറയുന്നു. പിതാവ് സഹനാതീതനും വ്യതിയാനാതീതനും ആയതിനാൽ, പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവിനും അവിടുത്തെപ്പോലെ സഹനവും വ്യതിയാനവും ഇല്ല എന്ന് അവിടുത്തോടൊപ്പം നാം ഏറ്റുപറയണം. പിതാവ് അനന്തനും ഭാഗങ്ങളില്ലാത്തവനുമായാണ് നാം വിശ്വസിക്കുന്നതുപോലെ, പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവും അതിർത്തികളോ കൂട്ടിച്ചേരലോ ഇല്ലെന്ന് നാം ഏറ്റുപറയണം. ഏകദൈവത്വത്തിൽ എല്ലാക്കാര്യത്തിലും പരിപൂർണ്ണമായ മൂന്ന് ക്നോമാകൾ; ബലഹീനമാക്കാൻ കഴിയാത്ത ഏകശക്തി, വ്യതിചലിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത ഏക അറിവ്, വളയ്ക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത ഏകഇച്ഛാശക്തി, അസാധുവാക്കാൻ കഴിയാത്ത ഏകഅധികാരം, അവനാണ് തന്റെ നന്മയിൽ ലോകങ്ങളെ നിർമ്മിച്ചതും തന്റെ ഇച്ഛയുടെ നിർദ്ദേശത്താൽ എല്ലാവറ്റിനെയും ഭരിക്കുന്നതും.

മനുഷ്യകുലത്തിന്റെ അറിവിന്റെ ശൈശവാവസ്ഥയ്ക്കനുസൃതം തന്റെ ദൈവത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവുകൊണ്ട് ആരുംഭേദമുതലേ അവിടുന്ന് ചുരുങ്ങിയ രീതിയിൽ മനുഷ്യകുലത്തെ പ്രബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. തുടന്നുള്ള കാലത്ത് വിവിധ ഭഗ്നങ്ങളാലും നിരവധി ഉപമകളാലും അവിടുന്ന് വിശുദ്ധർക്ക് സ്വയം വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു; വിവിധ നിയമങ്ങളാൽ മനുഷ്യകുലത്തിന്റെ അറിവിന്റെ വർദ്ധനവ് എന്ന നിലയിൽ അവരെ പ്രബോധിപ്പിക്കുകയും തിരുത്തുകയും ചെയ്തു. തന്റെ അപരിമേയജ്ഞാനത്താൽ അവസാന സമയങ്ങളിൽ, തന്റെ മഹനീയ ത്രിത്വത്തിന്റെ ആശ്ചര്യകരമായ രഹസ്യത്തെ ബുദ്ധിജീവികൾക്ക് വെളിപ്പെടുത്തി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നത് നല്ലതാണെന്ന് അവിടുത്തേക്കു തോന്നി. തന്റെ അനന്തമായ ഇച്ഛയും മുന്നറിവും അനുസരിച്ച്, നമ്മുടെ സ്വഭാവത്തെ

വത്തെ ബഹുമാന്യതയിലേക്കുയർത്തുന്നതിനും, മരിച്ചവരിൽ നിന്നുള്ള ഉത്ഥാനത്തിന്റെയും ഭരിക്കലും മാറ്റം സംഭവിക്കാത്ത വ്യതിയാനാതീത ജീവിതത്തിന്റെയും യഥാർത്ഥമായ പ്രത്യാശ നമ്മിൽ വിതയ്ക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയാണിത്.

ഇക്കാരണത്താൽ, നമുക്കും നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കും വേണ്ടി ദൈവപുത്രൻ, വചനമായ ദൈവം, തന്നെ ജനിപ്പിച്ചവനിൽ നിന്ന് മാറ്റാതെ ലോകത്തിലേക്കു വന്നു; അവിടുന്ന് ഈ ലോകത്തിൽ ആയിരുന്നു. അവൻ വഴി ഈ ലോകം യഥാർത്ഥ്യത്തിലേക്കു വന്നു.

സൃഷ്ടിപ്രകൃതികൾക്ക് തന്റെ ദൈവത്വത്തിന്റെ മഹനീയ സ്വഭാവത്തെ ഭർശിക്കാൻ അസാധ്യമായിരുന്നതിനാൽ, അസാധാരണമാംവിധം ആദത്തിന്റെ കടുംബക്കാരുടെ പ്രകൃതിയിൽ നിന്ന് അവിടുന്ന് തനിക്കായി ഒരാലയം ഉണ്ടാക്കി. സ്വാഭാവികമായി ഭർതുസംയോഗമെന്നു ഭാഗ്യവതിയായ കന്യക മറിയത്തിൽനിന്നുള്ള പരിപൂർണ്ണ മനുഷ്യൻ രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടു. അവിടുന്ന് അവനെ ധരിച്ചു; അവനെ താനുമായി അവിടുന്ന് സംയോജിപ്പിച്ചു; അവനിലൂടെ അവിടുന്ന് ലോകത്തിനു സ്വയം വെളിപ്പെടുത്തുകയും മനുഷ്യരോട് സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തു. നമ്മുടെ രക്ഷക്കൻ്റെ അമ്മയോട് വിശുദ്ധ മാലാഖ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾക്കനുസൃതമാണിത്: "പരിശുദ്ധാത്മാവ് നിന്റെമേൽ വരും; അത്യുന്നതൻ്റെ ശക്തി നിന്റെ മേൽ നിഴലിക്കും. അതിനാൽ, നിന്നിൽ നിന്നു ജനിക്കുന്നവൻ പരിശുദ്ധൻ ആണ്"; ദൈവത്തിന്റെ പുത്രൻ എന്ന് അവൻ വിളിക്കപ്പെടും" (ലൂ. 1: 35). "അവൻ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടു" എന്ന് അവൻ പറയുന്നതുവഴി, വേർപാടു കൂടാതെയുള്ള ഐക്യത്തിന്റെ മഹനീയമായ യോജിപ്പിനെപ്പറ്റി അവൻ നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചു. എടുക്കാപ്പട്ട മനുഷ്യസ്വഭാവവും അതിനെ എടുത്ത വചനമായ ദൈവവും തമ്മിൽ, അത് ഉളവായ ആദ്യനിമിഷം മുതൽ ഉണ്ടായിരുന്നതാണ് ആ യോജിപ്പ്. അങ്ങനെ, അപ്പോൾ മുതൽ ദൈവപുത്രനും നമ്മുടെ കർത്താവുമായ യേശുമിശിഹായെ ഏകയാളായി നാം അറിയുന്നു. അവൻ തന്റെ ദൈവത്വത്തിൽ യുഗങ്ങൾക്കു മുൻപ്, ആരുംഭമില്ലാതെ, പിതാവിൽനിന്നു ജനിച്ചു; "നിന്റെ ഉദരഫലത്തെ നിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഞാൻ

ഇരുത്തും എന്ന് ദൈവം മുൻപ് ഭാഗ്യവാനായ ദാവീദിനോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരുന്നതുപോലെ അവസാനനാളുകളിൽ, തന്റെ മനുഷ്യത്വത്തിൽ ദാവീദിന്റെ പുത്രനായി വിശുദ്ധ കന്യകയിൽനിന്ന് അവൻ ജനിച്ചു.

ഈ സംഗതികൾ സംഭവിച്ചുകഴിഞ്ഞ ദാവീദിനെപ്പറ്റി യൂദന്മാരോട് പറഞ്ഞുകൊണ്ട്, ഭാഗ്യവാനായ പൗലോസ് വാഗ്ദാനത്തെ വിശദീകരിക്കുന്നു: “അവിടുന്ന് വാഗ്ദാനം ചെയ്തതുപോലെ ഈ മനുഷ്യന്റെ ബീജത്തിൽ നിന്ന് നമ്മുടെ രക്ഷകനായി യേശുവിനെ ദൈവം എഴുന്നേല്പിച്ചു.” (സങ്കീ. 132:11; നട. 2:30; 13:23). വീണ്ടും ഫിലിപ്പൂർക്കുള്ള ലേഖനത്തിൽ അവൻ ഇപ്രകാരം എഴുതി. “യേശുക്രിസ്തു വിചാരിച്ചത് നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ വിചാരിക്കുവിൻ; അവൻ ദൈവത്തിന്റെ രൂപത്തിലായിരിക്കെ, ദാസന്റെ രൂപം എടുത്തു” (2:5-7). ക്രിസ്തുവിനെ തന്റെ ദൈവത്വത്തിലല്ലാതെ ആരെയാണ് അവൻ “ദൈവത്തിന്റെ രൂപം” എന്നു വിളിക്കുന്നത്? ക്രിസ്തുവിനെ തന്റെ മനുഷ്യത്വത്തിലല്ലാതെ മറ്റാരെയാണ് അവൻ “മനുഷ്യന്റെ രൂപം” എന്നു വിളിക്കുന്നത് ആദ്യത്തേത് എടുത്തെന്നും പിന്നത്തേത് എടുക്കപ്പെട്ടെന്നും അവൻ പറയുകയുണ്ടായി. അതുകൊണ്ട് സ്വഭാവങ്ങളുടെ സവിശേഷതകൾ കൂട്ടിക്കഴിയാൻ സാധിക്കുകയില്ല; കാരണം, എടുത്തവൻ എടുക്കപ്പെട്ടതാകക, അഥവാ, എടുക്കപ്പെട്ടത് എടുത്തവനാകക അസാധ്യമാണ്. ദൈവവചനം, താനെടുത്ത മനുഷ്യനിലൂടെ വെളിപ്പെട്ടു. എടുക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യസ്വഭാവം അതെടുത്ത ആളിന്റെ ക്രമസരിച്ച സൃഷ്ടികൾക്കു കാണപ്പെടണം. എന്നാൽ അതേ സമയം അവിഭാജ്യമായ ഐക്യത്തിൽ ഏക ദൈവപുത്രനായ മിശിഹായെ നാം ഏറ്റുപറയണം. ഇതാണു ഞങ്ങൾ പഠിച്ചത്; ഇത് ഞങ്ങൾ നിലനിർത്തുന്നു.

എന്നാൽ ദൈവത്വം മനുഷ്യത്വമായി മാറ്റപ്പെടാനോ, മനുഷ്യത്വം ദൈവത്വത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിലേക്ക് രൂപാന്തരപ്പെടുത്താനോ സാധ്യമല്ല. കാരണം, ദൈവികസത്തയ്ക്ക് മാറ്റത്തിന്റെയും സഹനത്തിന്റെയും ആവശ്യങ്ങൾക്കു വിധേയമാകാൻ കഴിയുകയില്ല; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ദൈവത്വം

മാറ്റത്തിനു വിധേയമായെങ്കിൽ, അവിടെ പിന്നെ വെളിപാടല്ല ഉള്ളത്, പിന്നെയോ, ദൈവത്വത്തിന്റെ ഭ്രഷ്ടിക്കലാണ്; അതുപോലെ മനുഷ്യത്വം അതിന്റെ പ്രകൃതിവിട്ടാൽ, അവിടെ പിന്നെ രക്ഷയല്ല, മനുഷ്യത്വം തന്നെ ഇല്ലാതാകുകയാണ്. അതിനാൽ, സജീവദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായ ഏകകർത്താവേശു മിശിഹായെ ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ഞങ്ങളുടെ അധരങ്ങൾക്കൊണ്ണു ഏറ്റുപറയുകയും ചെയ്യുന്നു; അവിടുത്തെ ദൈവത്വം മറഞ്ഞിരിക്കുന്നില്ല. അവിടുത്തെ മനുഷ്യത്വം ഉളിഞ്ഞിരിക്കുന്നില്ല; പിന്നെയോ, അവിടുന്ന് പൂർണ്ണദൈവവും പൂർണ്ണമനുഷ്യനുമാണ്.

എന്നാൽ മിശിഹായെ പൂർണ്ണദൈവം എന്നു നാം വിളിക്കുമ്പോൾ, നാം ത്രിത്വത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്; പിന്നെയോ ത്രിത്വത്തിലെ ക്നോമാകളിൽ ഒരാളെ, അതായത്, വചനമായ ദൈവത്തെ. അതുപോലെ മിശിഹായെ മനുഷ്യൻ എന്നു നാം വിളിക്കുമ്പോൾ, നാം എല്ലാ മനുഷ്യരെയും ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല; പിന്നെയോ, നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി വചനമായ ദൈവവുമായുള്ള ഐക്യത്തിലേക്ക് സൃഷ്ടിയായി എടുക്കപ്പെട്ട ഒരു ക്നോമാ. അതുകൊണ്ട്, തന്റെ ദൈവത്വത്തിൽ, നിത്യമായി തന്റെ പിതാവിൽ നിന്നു പിറന്ന നമ്മുടെ കർത്താവേശു മിശിഹാ തന്നെയാണ് അവസാനനാളുകളിൽ മനുഷ്യത്വത്തിൽ നമുക്കുവേണ്ടി കന്യകയിൽ നിന്നു ജനിച്ചത്.

മാറ്റം കൂടാതെയും കുറവ് കൂടാതെയും തന്റെ ദൈവത്വത്തിൽ അവിടുന്ന് നിലനിന്നെങ്കിലും, തന്റെ മനുഷ്യത്വത്തിൽ, തന്റെ ജനനത്തിനുശേഷം, ഭാഗ്യവാനായ സുവിശേഷകന്റെ സാക്ഷ്യം പേലെ അവിടുന്ന് പരിച്ഛേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടു; അവിടുന്ന് വളർന്നു: “യേശു ജ്ഞാനത്തിലും പ്രായത്തിലും ദൈവത്തിന്റെയും മനുഷ്യരുടെയും മുൻപാകെ കൃപയിലും വളർന്നുവന്നു” (ലൂ. 2:52). അവിടുന്ന് നിയമം അനുസരിച്ചു, യോഹന്നാനിൽ നിന്ന് യോർദ്ദാനിൽ വെച്ചു സ്നാനമേറ്റു; അതിനുശേഷം പുതിയനിയമം പ്രസംഗിക്കാൻ തുടങ്ങി, തന്റെ ദൈവത്വത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ അവിടുന്ന് അതുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു: കഷ്ടരോഗികളെ ശുദ്ധരാക്കി, അന്ധർക്കു കാഴ്ച കൊടുത്തു, പിശാചുക്കളെ പുറത്താക്കി, മരിച്ചവരെ ഉയിർപ്പിച്ചു.

എന്നാൽ തന്റെ മനുഷ്യത്വത്തിൽ അവിടുന്ന് വിശന്നു, ദാഹിച്ചു, ഭക്ഷിച്ചു, പാനം ചെയ്തു, ക്ഷീണിതനായി, ഉറങ്ങി, അവസാനം, നമുക്കുവേണ്ടി അവിടുന്ന് തന്നെത്തന്നെ മരണത്തിനേല്പിച്ചുകൊടുത്തു; തന്റെ ദൈവത്വം തന്നിൽനിന്നു വിട്ടു മാറിപ്പോകാതെയും സഹനവിയേയമാകാതെയും അവിടുന്ന് ക്രൂശിക്കപ്പെടുകയും സഹിക്കുകയും മരിക്കുകയും ചെയ്തു. അവിടുത്തെ ശരീരം ഒരു തൂണിയിൽ പൊതിഞ്ഞ് കല്ലായിൽ വെക്കപ്പെട്ടു; അവിടുന്ന് യൂദന്മാരോടു് നേരത്തെ പറഞ്ഞിരുന്നതു പോലെ, തന്റെ ദൈവത്വത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ അവിടുന്ന് മൂന്നു ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം ഉത്ഥാനം ചെയ്തു: "നിങ്ങൾ ഈ ആലയം തകർക്കുവിൻ, മൂന്നു ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഞാനിതു പുനരുദ്ധരിക്കും" (യോഹ. 2:19). സുവിശേഷകൻ ഈ വാക്യത്തെ വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊണ്ടു് പറയുന്നു: "എന്തെന്നാൽ അവിടുന്ന് തന്റെ ശരീരമായ ആലയത്തെപ്പറ്റിയാണ് പറഞ്ഞതു്" (യോഹ. 2:21).

അവിടുന്ന് ഉത്ഥാനം ചെയ്യുശേഷം തന്റെ ശിഷ്യരോടൊത്തു് നാലുതു ദിവസം ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചു. തന്റെ കൈകളും കാലുകളും കാണിച്ചുകൊണ്ടു് അവിടുന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു: "എനിക്കുള്ളതായി നിങ്ങൾ കാണുന്നതു പോലെ ഭൂതത്തിനു ശരീരമില്ലെന്നു് എന്നെ തൊട്ടുനോക്കി മനസ്സിലാക്കുവിൻ" (ലൂ. 24:39). അങ്ങനെ തന്റെ വാക്കുകൾ കൊണ്ടും പ്രവൃത്തികൾ കൊണ്ടും തന്റെ ഉത്ഥാനത്തിലുള്ള ഉറപ്പു നൽകുന്നതു വഴി നമ്മുടെ ഉത്ഥാനത്തിന്റെ പ്രതീക്ഷ നമ്മിൽ അവിടുന്ന് ഉറപ്പിച്ചു. നാലുതു ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം തന്റെ ശിഷ്യന്മാർ നോക്കിനിൽക്കെ അവരുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ അവിടുന്ന് സ്വർഗത്തിലേക്കു കരേറി. തിരുലിഖിത സാക്ഷ്യമനുസരിച്ചു് ഒരു മോലം അവരെ മറച്ചു; അവൻ അവരുടെ കണ്ണുകളിൽ നിന്നു മറഞ്ഞുപോയി. തന്റെ സ്വർഗാരോഹണാവസരം മാലാഖമാർ ദൂതന്മാരോടു പറഞ്ഞു. "നിങ്ങളിൽ നിന്നു സ്വർഗത്തിലേക്കെടുക്കപ്പെട്ട യേശു, അവൻ സ്വർഗത്തിലേക്കു കയറിയതായി നിങ്ങൾ കണ്ടതുപോലെ വരും" (നട. 1:11). തദനുസരണം, മനുഷ്യകുലത്തെ മുഴുവൻ ഉയിർപ്പിക്കുവാനും ബൗദ്ധികജീവികളെയെല്ലാം പരിശോധിച്ചു് വിധിക്കുവാനുമായി തന്റെ മാലാഖമാരുടെ ശക്തി

യോടും മഹത്വത്തോടും കൂടെ അവിടുന്ന് സ്വർഗത്തിൽ നിന്നു വരും എന്ന് ഞങ്ങൾ ഏറ്റുപറയുന്നു.

അവിടുന്ന് സ്വർഗത്തിലേക്കു് എടുക്കപ്പെട്ടപ്പോഴും തന്റെ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം നീക്കിക്കളയുകയോ മാറ്റപ്പെടുകയോ ചെയ്തില്ല. മറിച്ച്, ദൈവത്വവുമായുള്ള അഭേദ്യബന്ധത്തിൽ അതു് സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു എന്ന് ഇതുവഴി അവർ വ്യക്തമായി പഠിപ്പിച്ചു. തന്നെ ക്രൂശിച്ചവരുടെ ലജ്ജയും തന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ സന്തോഷത്തിനും അഭിമാനത്തിനുമായി സ്വർഗത്തിൽ നിന്നുള്ള തന്റെ അന്തിമ വെളിപാടിൽ ആ ശ്രേഷ്ഠമായ മഹത്വത്തിൽ അവിടുന്ന് കാണപ്പെടും. അവിടുത്തേക്കു് തന്റെ പിതാവിനോടും തന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടും കൂടി എന്നുമെന്നേക്കും മഹത്വവും ബഹുമാനവും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ.

പ്രവാചകന്മാരുടെയും ശ്രീഹന്മാരുടെയും വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരുടെയും ആത്മീയ പ്രബോധനത്തിൽ നിന്നുള്ള ഈ സത്യവിശ്വാസമാണ് ഞങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതും പഠിപ്പിക്കുന്നതും. ഇതു പ്രഘോഷിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ഇതോടു യോജിക്കുകയും ഇതംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുവരെ വാത്സല്യപൂർവ്വം മനസ്സിൽ ഓർക്കുകയും ഞങ്ങളുടെ അധരങ്ങൾ കൊണ്ടു് പ്രകീർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും വെച്ചു് വിവിധ സമയങ്ങളിൽ നടന്ന പൊതു സുന്നഹദോസുകളും വിശുദ്ധസഭയിൽ പ്രശസ്തരായിരിക്കുന്ന വ്യക്തികളും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. അപ്രകാരമുള്ളവരെ പിതാക്കന്മാരായും സഹോദരന്മാരായും വിശ്വാസമുള്ള മക്കളായും ഞങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുകയും സ്നേഹിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ഈ വിശ്വാസ മാനദണ്ഡത്തിൽനിന്നു് അകന്നു മാറി ഇതിനെതിരായി പഠിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെ ഹീനരായും അപരിചിതരായും ഞങ്ങൾ കരുതുന്നു.

വിശുദ്ധ ശ്രീഹന്മാർ കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്കു നൽകിയ സത്യവിശ്വാസ പ്രബോധനം ഇതാണ്. ശ്രൈഹികകാലം മുതൽ ഇന്നുവരെ പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിൽ ഒരു പാഷണ്ഡിയും ഈ വിശ്വാസത്തിനെതിരായി ശീശ്മയും പാഷണ്ഡ

3. തുടർന്നുള്ള ഭാഗം Chabot - ൽ നിന്നാണ്: p. 567.

തയും കൊണ്ടുവന്നിട്ടില്ല. എന്നാൽ റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിൽ ഔദ്യോഗിക കാലം മുതൽ ഇന്നുവരെ നിരവധിയും വിവിധങ്ങളുമായ പാഷണ്ഡതകളുണ്ടായിട്ടുണ്ട്; അത് നിരവധിയാളുകളെ ദുഷിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. മാനിക്കേയർ, മാർസ്യൂണിത്തർ എന്നിവരെപ്പോലെ അവരെ അവിടെ നിന്നോടിക്കമ്പോൾ, അവരുടെ അന്ധകാരം അവിടെ നിന്നോടി ഇവിടെ വന്നെത്താറുണ്ട്. അപ്രകാരമാണ് തങ്ങളുടെ ദുഷിച്ച പ്രഖ്യാപനത്തോടു കൂടിയുള്ള ദൈവലാതകരായ സെവേര്യർ. അവരുടെ രോഗം അവിടെ തുടങ്ങിയതാണെങ്കിലും, വിശുദ്ധ സഭയിൽ നിന്ന് അവരെ പുറംതള്ളിയപ്പോൾ അവർ അവിടെ വിട്ട് ഇവിടെ വന്നു. അവർ രഹസ്യമായി, ഒളിച്ചും പാത്തും, കാര്യവിവരമില്ലാത്ത സാധാരണ മനുഷ്യരുടെ കൂടെ നിഗൂഢസ്ഥലങ്ങളിൽ കറങ്ങിനടന്നു. ഇപ്പോൾ റോമൻ പ്രദേശത്തെ പട്ടണങ്ങളും നാടുകളുമൊക്കെ നവമായും അതുതാവഹമായും അങ്ങയുടെ ഭീതിജനകമായ സാമ്രാജ്യചെങ്കോലിന്റെ ഉന്നതാധികാരത്തിനു വിധേയമായിരിക്കുകയാണല്ലോ; അതുകൊണ്ട് അങ്ങയുടെ പ്രയോജനപ്രദമായ ആജ്ഞാശക്തിയാൽ അങ്ങ് തിരുത്തലുകൾ വരുത്തുമെന്നും എല്ലാവരിന്റെയും കർത്താവായ ഏകസത്യദൈവത്തെ സംബന്ധിച്ച് ആരും മറ്റുമെന്തെങ്കിലും കിട്ടിയ ഈ അപ്പസ്തോലിക വിശ്വാസത്തിൽ അങ്ങയുടെ ജനത്തെ ഉറപ്പിക്കുമെന്നും അങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുകയും പ്രത്യാശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ ലോകം മുഴുവൻ മേലും അങ്ങയുടെ കർത്തൃത്വത്തിന്റെ ഏകാധിപത്യത്തിൽ, തന്റെ ഹിതാനുസരണം എന്നുമെന്നേക്കും ദൈവം അങ്ങയെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

(എ) പൗരസ്ത്യദേശത്തു് തങ്ങൾക്കു് ഒരു തലവനെ വാഴിക്കുന്നതിനു് പിതാക്കന്മാർ രാജാവിനു സമർപ്പിച്ച അപേക്ഷ. 4

അങ്ങയുടെ മുൻഗാമികളായ രാജാക്കന്മാരെക്കാളെല്ലാം കൂടുതലായി എല്ലായ്പ്പോഴും അങ്ങയുടെ കാര്യബുദ്ധിയിൽ അങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങൾക്കൊരു തലവനെ ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നപ്പോഴൊക്കെ, അങ്ങളുടെ അപേക്ഷ കൂടാതെ തന്നെ അവിടുന്ന് അങ്ങൾക്കു് തലവനെ

4. Chabot.- ൽ നിന്നു് : p. 568.

വാഴിക്കാൻ കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അങ്ങളുടെ അർഹതയ്ക്കനുസൃതമല്ല, പിന്നെയോ, അങ്ങയുടെ കരുണ നിമിത്തമാണിതു്. അതുപോലെ ഇപ്പോഴും അങ്ങൾ അയോഗ്യരായതിനാൽ, അങ്ങയുടെ പരിപാലന അങ്ങളിൽ നിന്നു് അങ്ങ നീക്കിക്കളഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ വളരെ നാളുകളായി അങ്ങൾക്കൊരു തലവൻ ഇല്ലാതിരിക്കുകയാണ്; സഭയ്ക്കു് അതു വളരെ നാശത്തിനും കാരണമായിട്ടുണ്ട്. അങ്ങയുടെ തിരുഹിതത്തിന്റെ കാര്യബുദ്ധിയിൽ നല്ലതെന്നു തോന്നുന്നെങ്കിൽ, അങ്ങളുടെ അയോഗ്യത പരിശോധിക്കാതെ, അങ്ങയ്ക്കു പതിവായിട്ടുള്ള കാര്യബുദ്ധിനനുസൃതമായി അങ്ങൾക്കു് ഒരു തലവനെ കല്പിച്ചു് നിയമിച്ചു തരമാറാകണം; അങ്ങയുടെ മഹനീയ കർത്തൃത്വത്തിനു് അങ്ങൾ അനന്തമായി കൃതജ്ഞത അർപ്പിക്കുന്നതാണ്.

(ബി) ദൈവലാതകരായ സെവേരിയർക്കെതിരെ സത്യവിശ്വാസികൾ ഉന്നയിച്ച ചോദ്യങ്ങൾ

ക്രിസ്തുവിൽ ഏകസ്വഭാവവും ഏക ക്നോമായും ആണു് എന്ന് ഏറ്റുപറയുന്നവർക്കെതിരെ.

ദൈവപുത്രനായ മിശിഹാ സ്വഭാവത്തിലും ക്നോമായിലും ദൈവമാണോ? സ്വഭാവത്തിലും ക്നോമായിലും മനുഷ്യനാണോ? അതോ അപ്രകാരം അല്ലയോ?—ആണെങ്കിൽ ചർച്ചകൾ കൂടാതെ തന്നെ രണ്ടു് സ്വഭാവങ്ങളും രണ്ടു് ക്നോമാകളും ഉണ്ടെന്നു കാണുക; അല്ലെങ്കിൽ അവയിൽ ഏതാണു് സ്വഭാവവും ക്നോമായും ഇല്ലാതിരിക്കുന്നതു്? എന്നാൽ രണ്ടും അവയുടെ സ്വഭാവങ്ങളിലും ക്നോമാകളിലും സംരക്ഷിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, അവയിൽ നിന്നു് ഒരു സ്വഭാവവും ഒരു ക്നോമായും ഉണ്ടായെങ്കിൽ അതിനു് അതേ സ്വഭാവങ്ങൾ ഉണ്ടോ ഇല്ലയോ? അതിനുള്ളിൽ, ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും കൂടിച്ചുപീകരിക്കപ്പെട്ട ആ മറ്റേ ക്നോമാ ഏതാണെന്നു് അവർ കാണിക്കട്ടെ. അതിനില്ലെങ്കിൽ, അതു് അതിന്റെ തരത്തിലെ ഏകമാണു്; അതു് ദൈവവുമായോ നാമമായോ സത്താപരമായി സമത്വമുള്ളതല്ല. അസ്തിത്വമുള്ള ഓരോ സ്വഭാവത്തിനും വ്യതിരിക്തമായ നിർവചനവും അതിന്റേതായ സവിശേഷതയും ഉണ്ടു്. ക്രിസ്തു ഏകസ്വഭാവമാണെന്നു് ഏറ്റു പറ

5. A Nestorian Collection-ൽ നിന്നു് : p. 93 മുതൽ.

ത്താൽ, അതിന്റെ നിർവചനമെന്താണ്? അതിന്റെ സവിശേഷത എന്താണ്?

നീ ഏറ്റുപറയുന്ന, ക്രിസ്തുവിലെ ഈ ഏകസ്വഭാവവും ഏക ക്നോമയും പിതാവായ ദൈവവുമായി സമസത്തയാണോ അതോ ഭാഗ്യവതിയായ മറിയവുമായി സമസത്തയാണോ? അതു പിതാവുമായി സമസത്തയാണെങ്കിൽ, അതു കേവലവും അനന്തമായ ആത്മാവുമാണ്; അപ്പോൾ മറിയത്തിൽ നിന്ന് ഒന്നും സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ അവിടുന്ന് മറിയവുമായി സമസത്തയാണെങ്കിൽ, അവൻ ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യനാണ്. എന്നാൽ അവിടുന്ന് പിതാവുമായും മറിയവുമായും സമസത്തയാണെങ്കിൽ, പിതാവും മറിയവും രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളാകയാൽ, ക്രിസ്തുവും രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളാണ്.

ദൈവത്വത്തിൽ നിന്നും മനുഷ്യത്വത്തിൽ നിന്നും ക്രിസ്തു ഏകസ്വഭാവവും ഏകക്നോമയും ആണെന്ന് നീ ഏറ്റുപറയുന്നെങ്കിൽ, ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും ഈ ഏക സ്വഭാവത്തിന്റെയും ക്നോമയുടെയും ഭാഗങ്ങളാണ്. മുഴുവനുള്ളതു ഭാഗങ്ങളേക്കാൾ കൂടുതലും ഭാഗങ്ങൾ മുഴുവനുള്ളതിനേക്കാൾ കുറവുമാകയാൽ, ഈ സ്വഭാവം അതിന്റെ ഓരോ ഭാഗത്തേയുംകാൾ വലുതാണ്; അപ്പോൾ ഏതു സ്വഭാവത്തിന്റെ ഭാഗമാണോ ദൈവത്വം, ആ സ്വഭാവത്തേക്കാൾ ഭാഗം എന്ന നിലയിൽ ചെറുതാണ്. ദൈവത്വത്തേക്കാൾ എന്തെങ്കിലും വലുതായിരിക്കുക എന്നതു അസാധ്യകാര്യമാണ്.

ഒന്നിച്ചു കൂട്ടിച്ചേർത്തും സംയുക്തമായതുമായ സ്വഭാവവും ക്നോമയും അപ്രകാരം ഒന്നിച്ചു കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെടാത്തതും സംയുക്തമല്ലാത്തതുമായ സ്വഭാവത്തിൽ നിന്നും ക്നോമയയിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമാണെങ്കിൽ, പുത്രന്റെ സ്വഭാവവും ക്നോമയും പിതാവിന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും സ്വഭാവത്തിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണ്. കാരണം, പിതാവിന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും സ്വഭാവവും ക്നോമയും ഒന്നിച്ചു കൂട്ടിച്ചേർത്തതും സംയുക്തവുമല്ല; എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവവും ക്നോമയും, ദൈവത്വത്തിൽ നിന്നും മനുഷ്യത്വത്തിൽ നിന്നും ഒന്നിച്ചു കൂട്ടിച്ചേർത്തതും സംയുക്തവുമാണ്.

ക്രിസ്തു തന്റെ ദൈവത്വത്തിൽ തന്റെ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ നിർമ്മാതാവാണ്കിൽ, തന്റെ മനുഷ്യത്വത്തിൽ തന്റെ ദൈവത്വത്താൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാണെങ്കിൽ, അവനെ നിമ്മിച്ചവനും അവനാൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടവനും ഒരു ക്നോമം ആയിരിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. പിന്നെങ്ങനെ ക്രിസ്തു ഏക ക്നോമമായാകും?

അവിടുന്ന് ഒന്നാക്കപ്പെടുകയായിരുന്നൂവോ, അതോ നേരത്തെ ഒന്നായിരുന്നൂവോ? ജനിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത് അതെന്നായിത്തീരാനുള്ളതാണോ അതു ആരംഭത്തിൽ തന്നെ സ്വീകരിക്കുന്നു. സമയം അവിടുത്തെ ആരംഭത്തോട് പറ്റിച്ചേർന്നുപോലെ സൃഷ്ടി അവിടുത്തെ ആയിത്തീരലിനോട് ചേർന്നു. ദൈവവചനമായ ക്രിസ്തു തന്റെ ശരീരത്തോടുകൂടി ഒരു സ്വഭാവവും ഒരു ക്നോമയും ആയിത്തീർന്നെങ്കിൽ, അവിടുന്ന് സൃഷ്ടിക്കപ്പെടാത്ത സ്വഭാവത്തിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ടവനും യോജിപ്പിൽ നിന്നുളവായ സ്വഭാവവും ക്നോമയും ഐക്യത്തിനു മുൻപ് ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ദൈവമായിരുന്ന അവന്റെ നിർമ്മാതാവ്. എന്നാൽ, പുത്രന്റെ സ്വഭാവവും ക്നോമയും യോജിപ്പിനു മുൻപേ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. യോജിപ്പിന്റെ ഫലമായുണ്ടായതല്ല പുത്രന്റെ സ്വഭാവവും ക്നോമയും; പിന്നെയോ മറെറാന്നാണ്; ശരീരത്തിന്റെയും ആത്മാവിന്റെയും സ്വഭാവവികമായ ഐക്യം വഴി ആത്മാവിന്റെ സ്വഭാവമോ ശരീരത്തിന്റെ സ്വഭാവമോ അല്ല ഉണ്ടാകുക, പിന്നെയോ മനുഷ്യന്റെ സ്വഭാവമാണുണ്ടാകുക.

അസ്തിത്വമുള്ള ഓരോ ക്നോമയും ഒറ്റയായ സത്തയാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്നോമം ഏകമാണെങ്കിൽ ക്രിസ്തുവിലുള്ള ഒറ്റയായ സത്ത ഏതാണ്? ഏതു പൊതു സത്തയിൽ നിന്നാണ് ഇതിനെ വേർതിരിക്കേണ്ടതു്?

(സി) ദൈവം ജഡത്തിൽ പീഡയനുഭവിച്ചെന്നും ജഡത്തിൽ മരിച്ചെന്നും പറയുന്നവർക്കെതിരെ.

1. ആത്മാവ് ശരീരത്തോട് സ്വാഭാവികമായി ഐക്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വം തന്റെ മനുഷ്യത്വവുമായി സ്വാഭാവികമായിട്ടാണ് ഐക്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെങ്കിൽ, ആത്മാവ് പരിച്ഛേദ്യമായ രീതിയിൽ ശരീരത്തിൽ

അടയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയും ശാരീരികേന്ദ്രിയങ്ങൾ വഴിയല്ലാതെ യാതൊന്നും കാണുകയോ കേൾക്കുകയോ പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്യാതിരിക്കുകയും ശരീരത്തോടുകൂടി വിഷമിക്കുകയും വേദനിക്കുകയും ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ, ദൈവത്വം പരീക്ഷിക്കുമായ രീതിയിൽ ശരീരത്തിൽ അടയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്; അതിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കാൻ ശരീരത്തിന്റെ ആവശ്യമുണ്ട്. ശരീരത്തിനുള്ളിൽ അതിന്റെ എല്ലാ കഴിവുകളും വിഷമത്തോടും വേദനയോടും യേത്തോടുംകൂടെ സഹിക്കുന്നു; ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം ദൈവത്വത്തിന് സംഭവിച്ചതാണെങ്കിൽ, അത് അതിന്റെ സഹനാതീതാവസ്ഥയിൽ നിന്നും മാറിക്കഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ ഇവയിൽ നിന്നും അത് സ്വതന്ത്രമാണെങ്കിൽ, പിന്നെങ്ങനെയാണത് സ്വാഭാവികമായി ഐക്യപ്പെട്ടത്? സ്വാഭാവികമായിട്ടല്ല ഐക്യപ്പെട്ടതെങ്കിൽ, പിന്നെങ്ങനെയാണത് ശരീരവുമായി ഏകസ്വഭാവമായിത്തീർന്നതും സഹിക്കുന്നതും? സ്വാഭാവികമായി സഹനവിധേയമായ ആത്മാവ് ശരീരത്തോടൊപ്പം സഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ സ്വഭാവത്താലെ സഹനാതീതമായ വചനമായ ദൈവത്തിന് ശരീരത്തിൽ എങ്ങനെയാണത് സഹിക്കാൻ കഴിയുക?

2. ചെറുമാരു സൃഷ്ടിയായ ആത്മാവിന് അമർത്യമായതിനാൽ ശരീരത്തോടൊപ്പം മരിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ, സത്താപരമായി അമർത്യമായ വചനമായ ദൈവത്തിന് എങ്ങനെയാണത് ശരീരത്തോടൊപ്പം മരിക്കാൻ സാധിക്കുക?

3. നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ എന്നേയ്ക്കുമുള്ള അമർത്യജീവനും കാലികമായ അമർത്യജീവനും ഉണ്ടെങ്കിൽ എങ്ങനെയാണത് അവിടുന്ന് എന്നേയ്ക്കും ജീവിക്കുന്ന ഒന്നും, കാലികമായി നിത്യജീവൻ സമ്പാദിച്ച മരണാനന്ദം എന്ന രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളിൽ അല്ലാതായിരിക്കുന്നത്?

4. സ്വാഭാവികവും ക്നോമികവുമായ ഐക്യത്തിൽ ആത്മാവ് ശരീരത്തോടു ഐക്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ, നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ദൈവത്വം തന്റെ മനുഷ്യത്വവുമായി യോജിച്ചതായിരുന്നെങ്കിൽ, ദൈവത്വം ശരീരത്തോടുകൂടിയായിരുന്നപ്പോൾ എങ്ങനെയാണത് അത് ജീവിക്കയും ഉയിർക്കുകയും ചെയ്യാതിരുന്നതും ആത്മാവ് ശരീരത്തിൽ തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ ജീവിക്കുകയും ചെയ്തതും? രണ്ടിലൊന്നും ശരീരം ആത്മാവിനേക്കാൾ ബലഹീനമാണ്, അല്ലെങ്കിൽ ദൈവത്വം സ്വഭാവത്തിന്റെ ഘടനയോടു സ്വാഭാവികമായിട്ടല്ല ഐക്യപ്പെട്ടിരുന്നത്; പിന്നെയാണോ, തന്റെ വ്യാപാരരഹസ്യത്തിനായി സ്വമേധയായും വ്യക്തിപരമായാണത്.

കയും ചെയ്യാതിരുന്നതും ആത്മാവ് ശരീരത്തിൽ തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ ജീവിക്കുകയും ഉയിർക്കുകയും ചെയ്തതും? രണ്ടിലൊന്നും ശരീരം—ഒന്നെങ്കിൽ, ദൈവത്വം ആത്മാവിനേക്കാൾ ബലഹീനമാണ്, അല്ലെങ്കിൽ ദൈവത്വം സ്വഭാവത്തിന്റെ ഘടനയോടു സ്വാഭാവികമായിട്ടല്ല ഐക്യപ്പെട്ടിരുന്നത്; പിന്നെയാണോ, തന്റെ വ്യാപാരരഹസ്യത്തിനായി സ്വമേധയായും വ്യക്തിപരമായാണത്.

5. ആത്മാവ് ശരീരത്തോടു സ്വാഭാവികമായി ഐക്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ, ഈ ഐക്യം കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം മനുഷ്യന് മരിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വത്തിന്റെയും മനുഷ്യത്വത്തിന്റെയും ഐക്യം സ്വാഭാവികമായ ഒന്നാണെങ്കിൽ, ക്രിസ്തുവിലുള്ള ഐക്യം വേർപെടുത്താതിരുന്നപ്പോൾ ക്രിസ്തു മരിച്ചോ?

6. അവിടുന്ന് മരിച്ചപ്പോൾ അവിടുത്തേക്കു് ഒരു ക്നോമായേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ള എങ്കിൽ അവനെ ഉയിർപ്പിക്കാൻ മരണാനന്ദ ക്നോമാ ആവശ്യമായിരുന്നു. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിന് ഏക ക്നോമായെ ഉള്ളവെങ്കിൽ, 'ഞാൻ അതിനെ ഉയിർപ്പിക്കാം.' (യോഹ:2:19) എന്ന് അവിടുന്ന് എങ്ങനെയാണത് തന്റെ ശരീരത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞത്?

7. മരണമെന്നത് ജീവനെ നശിപ്പിക്കുന്നതാണെങ്കിൽ, ദൈവത്തിന്റെ ജീവനെ എങ്ങനെയാണത് നശിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്നത്?

8. സ്വഭാവേന സഹനാതീതരായവർക്ക് ഒന്നിലും സഹിക്കാൻ സാധിക്കയില്ലെങ്കിൽ, സ്വഭാവേന സഹനാതീതനായ ദൈവം തന്റെ ശരീരത്തിൽ സഹിക്കുക അസാധ്യമാണ്.

9. മനുഷ്യന്റെ മരണമെന്നാൽ അവന്റെ ശരീരത്തിൽ നിന്ന് ആത്മാവ് പുറപ്പെട്ടുപോകുന്നതാണെങ്കിൽ, നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ശരീരത്തിൽ നിന്ന് അവിടുത്തെ ആത്മാവ് പുറപ്പെട്ടുപോയതിനാൽ, മരിച്ചതാണോ? ആത്മാവ് ശരീരവും കൂട്ടിച്ചേർന്ന മനുഷ്യത്വമാ അതോ സംയുക്തമല്ലാത്ത ദൈവത്വമോ?

10. ആത്മാവ് വേർപെടുമ്പോൾ ഇക്കാരണത്താൽ ശരീരം മരിക്കുന്നു; ശരീരം ജീവനുള്ളതായിരിക്കുന്നത് ആത്മാവിനാ

ലാണ്. എന്നാൽ ദൈവത്വം ജീവനുള്ളതായിരിക്കുന്നത് ആത്മാവ് നിമിത്തമല്ല. അപ്പോൾ, ആത്മാവിന്റെ വേർപാടിനാൽ ദൈവം മരിച്ചു എന്ന് എങ്ങനെ പറയാനാവും?

11. എല്ലാംകൊണ്ടും, സ്വഭാവത്തിലും ക്നോമായിലും മറ്റൊന്നുണ്ടെങ്കിൽ, ആവശ്യക്കാരൻ ആവശ്യത്തിൽ കൊടുക്കുന്നതിൽ നിന്നും പൂർണ്ണനാക്കപ്പെട്ടവൻ പൂർണ്ണനാക്കുന്നവനിൽ നിന്നും ഉത്ഥാനം ചെയ്തവൻ ഉയിർപ്പിക്കുന്നവനിൽ നിന്നും മറ്റൊന്നാണെങ്കിൽ—മുകളിൽ പറഞ്ഞവ ഓരോന്നും മുഴുവനായും തിരുലിഖിതത്തിൽ ക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റിയാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്—പരസ്പരവിരുദ്ധമായ ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം ക്രിസ്തുവിന് തന്റെ ഏക ക്നോമായിൽ തനിക്കായി എങ്ങനെ ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞു?

(ഡി) വിശുദ്ധ കന്യക ദൈവമാതാവായോ മനുഷ്യ മാതാവായോ എന്ന് ചോദിക്കുന്നവർക്കെതിരെ.

1. വൈവാഹികബന്ധം കൂടാതെ കന്യക പ്രസവിച്ചു എന്നു സത്യം വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നു നാം പഠിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുപോലെ ജനിച്ചയാൾ ആരാണെന്ന കാര്യം തിരുലിഖിതത്തിൽ നിന്നു നാം പഠിക്കുന്നു: “അബ്രാഹാമിന്റെ പുത്രനായ ദാവീദിന്റെ പുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വംശം വലിപ്പിക്കും.” (മത്താ. 1:1). “യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനം ഇപ്രകാരമായിരുന്നു” (മത്താ. 1:18) “ദാവീദിന്റെ പട്ടണത്തിൽ മിശിഹാകർത്താവെന്ന രക്ഷകൻ ഇന്നു നിങ്ങൾക്കായി ജനിച്ചിരിക്കുന്നു” (ലൂ. 2:11), യൂദ്ധായിലെ ബേത്ലഹേമിൽ യേശു ജനിച്ചപ്പോൾ” (മത്താ. 2:1). ഇതുപോലെ നിരവധി മറ്റ് ഭാഗങ്ങളും. അതുകൊണ്ട് ധിക്കാരപൂർവ്വം വിശുദ്ധ കന്യകയെ ദൈവമാതാവ് എന്ന് വിളിക്കുന്നവർ നമ്മുടെ കർത്താവായ മിശിഹായുടെ മനുഷ്യത്വത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവരുടെ അഭക്തിയെ ഒഴിവാക്കാൻ എങ്ങോട്ട് ഓടിപ്പോകും? അതുപോലെ കന്യകയെ സാധാരണരീതിയിൽ മനുഷ്യന്റെ അമ്മ എന്ന് വിളിക്കുന്നവർക്ക്, ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വം നിഷേധിക്കുന്നവർക്കു തുല്യമായ സ്ഥാനം എങ്ങനെയാണ് നൽകാതിരിക്കുക? എന്നാൽ ക്രിസ്തു എന്ന വിശുദ്ധ നാമത്തിന്റെ ഉച്ചാരണത്തിൽ അവിടുത്തെ ദൈവത്വവും മനുഷ്യ

ത്വവും ഒന്നിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, വിശുദ്ധ കന്യകയെ മിശിഹായുടെ മാതാവ് എന്ന് ഏറ്റുപറയുന്നവർ സത്യത്തിന്റെ ഏക ഏറ്റുപറച്ചിലിൽ തന്റെ ദൈവത്വത്തെ നിഷേധിക്കുന്നത്, തന്റെ മനുഷ്യത്വത്തെ നിഷേധിക്കുന്നതു്, എന്നീ രണ്ട് അഭക്തികളെ തട്ടിമറിച്ചുവസാനിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുക.

2. ക്രിസ്തു സത്യദൈവവും സത്യമനുഷ്യനാണെങ്കിൽ, ദൈവമെന്ന നിലയിൽ അവിടുന്ന് ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ടാകാതെ പിതാവിൽ നിന്നാണ്; മനുഷ്യനെന്ന നിലയിൽ കന്യകയിൽ നിന്ന് അവിടുന്ന് ആരംഭിച്ചു. എങ്കിൽ, അവളിൽ നിന്നു രംഭിച്ചവനെ എങ്ങനെയാണ് അവൾ പ്രസവിക്കാത്തതു്? അവളിൽ നിന്നല്ലാത്ത നിത്യനായവൻ ഉണ്ടാകുവാൻ വേണ്ടി അവൾ അവനെ പ്രസവിച്ചുവോ?

3. ദൈവമെന്ന നിലയിൽ ക്രിസ്തു പിതാവിൽ നിന്ന് എന്നേക്കുമായി ജനിക്കുകയും, ദൈവമെന്ന നിലയിൽ കാലത്തിൽ കന്യകയിൽ നിന്നു ജനിക്കുകയും ചെയ്തു എങ്കിൽ ദൈവമെന്ന നിലയിൽ രണ്ടുപ്രാവശ്യം അവൻ ജനിച്ചതായി കാണുന്നു, എന്നാൽ മനുഷ്യനെന്ന നിലയിൽ ഒരിക്കൽ പോലുമില്ല.

4. പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ തന്റെ ഉള്ളിൽ രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടവനെ കന്യക പ്രസവിച്ചുകിൽ, അക്കാരണത്താൽ ദൈവത്തെ പ്രസവിച്ചുകിൽ, പരിശുദ്ധാത്മാവ് ദൈവത്തെ രൂപീകരിച്ചെന്നുവരും. എന്നാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവായ ദൈവത്താൽ രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടവൻ വചനമായ ദൈവത്തിനസാധ്യമാകയാൽ കന്യക എങ്ങനെ ദൈവത്തെ പ്രസവിച്ചുവളാകും?

5. തന്റെ ദൈവത്വം കൂടാതെ ക്രിസ്തു ദൈവമല്ല; എങ്കിലും തന്റെ ദൈവത്വത്തിൽ കന്യകയിൽ നിന്ന് ജനിക്കാതിരിക്കെ, എങ്ങനെ കന്യക ദൈവത്തെ പ്രസവിച്ചുവളാകും?

6. ക്രിസ്തു ദൈവമാകയാൽ അക്കാരണത്താൽ കന്യക ദൈവമാതാവായെങ്കിൽ, ക്രിസ്തു മനുഷ്യനാകയാൽ എത്രയധികമായി കന്യകയെ മനുഷ്യമാതാവ് എന്ന് വിളിക്കണം!

7. എന്നാൽ കന്യകയെ മനുഷ്യമാതാവ് എന്നു വിളിക്കുന്നയാൾ ക്രിസ്തുവിനെ വെറും ദാസ്യരണ മനുഷ്യനാക്കുകയാണെങ്കിൽ, കന്യകയെ ദൈവമാതാവ് എന്നു വിളിക്കുന്നയാൾ മനുഷ്യത്വം കൂടാത്ത ദൈവമായി ക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി പറയുന്നു. കന്യകയിൽ നിന്നു ജനിച്ച എന്ന് ഏറ്റുപറയപ്പെടുന്നയാൾ അവശ്യാവശ്യം പരിച്ഛേദനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. പ്രായത്തിലും ജ്ഞാനത്തിലും കൃപയിലും വളർന്നവനും, തിരുലിഖിതസാക്ഷ്യമനുസരിച്ച് ശ്രീകൈരളവും സഹിക്കുകയും മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനായിരിക്കണം. അതുകൊണ്ട് ക്രിസ്തുവിനോടോ തന്റെ മാതാവിനോടോ ഉള്ള ബഹുമാനം കൊണ്ടല്ല വിശുദ്ധ കന്യകയെ പാഷണ്ഡികൾ ദൈവമാതാവ് എന്നു വിളിക്കുന്നത്, പിന്നെയോ ഈ ബലഹീനതകളെല്ലാം ദൈവത്തിനോ രോപിക്കാൻ അവസരം കണ്ടെത്തുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ്.

8. തനിക്കുപരിഭവം ദൈവമുള്ള ദൈവമില്ല; ദൈവത്തേക്കാൾ കൂടിയ ദൈവവുമില്ല. എന്നാൽ 'ഇക്കാരണത്താൽ നിന്റെ ദൈവമായ ദൈവം നിന്റെ കൂട്ടുകാരേക്കാൾ കൂടുതലായി ആനന്ദത്തെ കൊണ്ട് നിന്നെ അഭിഷേകം ചെയ്തിരിക്കുന്നു' എന്ന് ക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (സങ്കീ. 45:8); ശ്രീഹാ അതു വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്തു (എബ്രാ. 1:9). അപ്പോൾ വചനമായ ദൈവത്തെ അഭിഷേകം ചെയ്ത ദൈവം ആരാണ്? അഥവാ, അവന്റെ കൂട്ടുകാർ ആരാണ്? കൂട്ടുകാരേക്കാൾ കൂടുതലായിട്ടാണല്ലോ അവിടുന്ന് അഭിഷിക്തനായത്?

(ഇ) ദൈവത്തിൽ ത്രിത്വത്തിനു പകരം ഞങ്ങൾ ചതുർത്വം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു എന്ന് ഞങ്ങൾക്കെതിരെ ദുരാരോപണം നടത്തുന്നവർക്കെതിരെ.

1. തുല്യ സ്വഭാവമുള്ള ത്രിത്വത്തെ നാം ഏറ്റുപറയുന്നു. അപ്പോൾ ത്രിത്വത്തിന്റെ സ്വഭാവമില്ലാത്ത ഒന്നിനെ ത്രിത്വത്തോടുകൂടി നാലാമതായി എണ്ണുന്നതെങ്ങനെയാണ്?

2. ത്രിത്വത്തെ ദൈവത്വമായി നാം ഏറ്റുപറയുന്നു. അപ്പോൾ ദൈവത്വത്തെ മനുഷ്യത്വവുമായി ചേർത്തു നാലാമത് എന്ന് എണ്ണാൻ എങ്ങനെ സാധിക്കും?

3. ത്രിത്വത്തിലെ ക്നോമാകളെ എന്നേക്കുമുള്ളവയായി നാം ഏറ്റുപറയുന്നു. അപ്പോൾ ഒരു കാലിക ക്നോമാ നിത്യമായതിനോട് ചേർത്തു നാലാമത്തേതാണ് എന്ന് എങ്ങനെ എണ്ണാൻ കഴിയും?

4. വീണ്ടും, അവർ ഞങ്ങളോട് പറയട്ടെ: മറിയത്തിൽ നിന്നുള്ള ശരീരത്തിന്റെ സ്വഭാവം ത്രിത്വത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണോ അല്ലയോ? അതു വ്യത്യസ്തമല്ലെങ്കിൽ അതു പിതാവും പരിശുദ്ധാത്മാവുമായി സമസന്തയാണ്; അതു വ്യത്യസ്തമാണെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നു: ശരീരം അതിന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ വ്യത്യസ്തമായിരിക്കുന്നതു പോലെ തന്നെ അതിന്റെ ക്നോമാ ത്രിത്വത്തിന്റെ ക്നോമാകളിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമാണോ അല്ലയോ? വ്യത്യസ്തമല്ലെങ്കിൽ ഇതാ നിങ്ങൾ യഥാർത്ഥമായ ചതുർത്വം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. അതു വ്യത്യസ്തമാണെങ്കിൽ, "ത്രിത്വത്തിൽ നിന്ന് ശരീരത്തിനുള്ള വ്യത്യാസം" എന്ന് നിങ്ങൾ പറയുമ്പോൾ എങ്ങനെയാണ് നിങ്ങൾ "ചതുർത്വം" പറയാതിരിക്കുന്നതും ഞങ്ങൾ പറയുമ്പോൾ "ചതുർത്വം" ആയി പറയുന്നതും?

5. നമ്മിൽ നിന്നുള്ള മനുഷ്യൻ ദൈവവചനവുമായി ഐക്യപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് ത്രിത്വത്തിൽ ഒരു കൂട്ടിച്ചേർക്കൽ വരുത്തിയെങ്കിൽ, ദൈവവചനം നമ്മിൽ നിന്നുള്ള മനുഷ്യനുമായി ഐക്യപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് മനുഷ്യരുടെ എണ്ണത്തിൽ കൂടുതലുണ്ടായി. എന്നാൽ ദൈവത്തെ മനുഷ്യരുടെ കൂടെ എണ്ണുക അസാധ്യമാണെങ്കിൽ, ദൈവത്വത്തിന്റെ ക്നോമാകളുടെ എണ്ണത്തോടുകൂടി മനുഷ്യനെ എണ്ണുന്നതും അസാധ്യമാണ്.

6. തന്റെ ക്നോമായിൽ എന്നേക്കും പൂർണ്ണനായ വചനമായ ദൈവം തന്റെ ക്നോമായിലേക്കെടുത്ത മനുഷ്യത്വത്തെ ഉയർത്തിയെങ്കിൽ തന്റെ ക്നോമായിൽ അവിടുന്ന് എങ്ങനെ കൂട്ടിച്ചേർക്കൽ വരുത്താതിരിക്കും?

7. തനിക്കില്ലാതിരുന്ന ഒന്ന് വചനത്തിന്റെ ക്നോമാ യോടുകൂടി കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടെങ്കിൽ, വചനത്തിന്റെ ക്നോമാ, പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും ക്നോമാകളേക്കാൾ ഉന്നതമായി തീരാതിരിക്കുന്നതെങ്ങനെ? വചനത്തിന്റെ ക്നോമാ പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും ക്നോമാകളേ

കൊല കൂട്ടലാണെങ്കിൽ, നിത്യതയിലേ ഉള്ള ത്രിത്വം എങ്ങനെ അതിന്റെ തുല്യതയിൽ തുടരും? ഈ ഐക്യം വഴി ഒരു ചേരം പുത്രന്റെ ഒരു പ്രോസോപ്പോണം കൊണ്ട് ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും ഒരേസമയം നാമറിയുന്നതിനാൽ, എന്താവശ്യത്താലാണ് ചതുർത്വം ഏറ്റുപറയാൻ നാം നിർബന്ധിതരാകുന്നത്?

(എഫ്) ഞങ്ങളിൽ ഇരുപുത്രത്വം ആരോപിച്ചു നിന്ദിക്കുന്നവർക്കെതിരെ

ആരെങ്കിലും നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ദൈവത്വം കൂടാതെ ദൈവപുത്രന്റെ മനുഷ്യത്വത്തെപ്പറ്റി വ്യതിരിക്തമായി പറയാതെ ഐക്യപ്പെട്ട ദൈവത്വത്തോടുകൂടി പറഞ്ഞാൽ രണ്ടുപുത്രന്മാരെപ്പറ്റി പറയാൻ എങ്ങനെയാണ് നിർബന്ധിതനാകുന്നത്?

മറിയത്തിൽ നിന്നു പിറന്ന ശരീരവുമായുള്ള വചനമായ ദൈവത്തിന്റെ ഐക്യത്തിൽ, ഭാഗ്യവതിയായ മറിയത്തിൽ നിന്നു ജനിച്ച രണ്ടുപുത്രന്മാരെപ്പറ്റി പറയാൻ നാം നിർബന്ധിതരാകുന്നില്ലെങ്കിൽ, വചനമായ ദൈവവുമായുള്ള മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ ഐക്യത്തിൽ, പിതാവായ ദൈവത്തിൽ നിന്നു ജനിച്ച രണ്ടു പുത്രന്മാരെപ്പറ്റി പറയാൻ നാം എങ്ങനെയാണ് നിർബന്ധിതരാകുന്നത്. വചനമായ ദൈവം സ്വഭാവീകമായി പിതാവിൽ നിന്നു ജനിച്ചതുപോലെയാണ് മനുഷ്യത്വം സ്വാഭാവീകമായി പിതാവിൽ നിന്നു ജനിച്ചതു എന്ന് ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞതെങ്കിൽ, ഇരുപുത്രപ്രഖ്യാപനം ന്യായമായി ഞങ്ങളിൽ ആരോപിക്കാമായിരുന്നു. കാരണം, രണ്ടു പുത്രന്മാരുള്ളിടത്തു; അവർ സഹോദരന്മാരാണ്. എന്നാൽ സ്വാഭാവീകമായോ, വചനമായ ദൈവത്തിന്റെ സഹോദരൻ എന്ന നിലയിലോ പിതാവിൽ നിന്നു ജനിച്ചെന്ന് ആരും പറയാൻ മുതിരാതെ മനുഷ്യത്വം അവിടുത്തോടുകൂടി വചനത്തിന്റെ പുത്രത്വത്തിൽ, വചനത്തോടുള്ള ഐക്യത്തിൽ, ഏകപുത്രനാണ് എന്നു പറഞ്ഞാൽ ദൈവവചനത്തോടുകൂടി അവർ എങ്ങനെയാണ് ഇരുപുത്രത്വം കണക്കാക്കുന്നത്?

വീണ്ടും, ബുസാറാജാവ് മെത്രാൻമാരായ പിതാക്കൻമാരോട് ചോദിച്ച ചോദ്യങ്ങൾക്കുത്തരം⁶

1. ആദ്യപ്രബോധകർ രൂപീകരിച്ച വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിന്നു വ്യതിചലിച്ചതു നെസ്തോറിയരാനോ സെവേര്യരാനോ?

2. നെസ്തോറിയസിന്റെ കാലംവരെ, 'ക്രിസ്തു രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളും രണ്ടു ക്നോമാകളുമാണ്' എന്ന് ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ ഇല്ലയോ?

3. മറിയം മനുഷ്യനെയെന്നോ ദൈവത്തെയാണോ പ്രസവിച്ചതു?

എല്ലാറ്റിനും മുൻപ്, ക്രിസ്തുവിലുള്ള സത്യവിശ്വാസം എന്തെന്നറിഞ്ഞെങ്കിലേ, ആദ്യപ്രബോധകരുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിന്നു ആരാണ് വ്യതിചലിച്ചതു എന്ന് അറിയാൻ സാധിക്കൂ; തിരുലിഖിതങ്ങളിൽ നിന്നു പ്രത്യേകമായി സത്യവിശ്വാസം എന്തെന്നു ഗ്രഹിക്കാൻ സാധിക്കും. അവ ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ പ്രബോധകരാണ്; ക്രിസ്തുവിന്റെ വരവും നമുക്കുവേണ്ടിയുള്ള അവിടുത്തെ വ്യാപാരവും തിരുലിഖിതത്തിൽ നിന്നാണ് കൃത്യമായും വ്യക്തമായും നാമറിയുക. അതുകൊണ്ട്, വിശുദ്ധ ലിഖിതങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് ചുരുക്കമായി ഞങ്ങൾ എഴുതുന്നു; അതിനുശേഷം, തിരുലിഖിത പ്രബോധനങ്ങളിൽ നിന്നു, നെസ്തോറിയസിനു മുൻപുള്ള പിതാക്കന്മാർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് എന്താണെന്നു നോക്കാം.

നമ്മുടെ കർത്താവായ ക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി വിശുദ്ധലിഖിതങ്ങൾ ഇപ്രകാരം പഠിപ്പിക്കുന്നു: ഏക പുത്രത്വത്തിലും ഏക കർത്തൃത്വത്തിലും, ഏക ആധിപത്യത്തിലും ഏക ഇച്ഛയിലും ഏക വ്യാപാരത്തിലും അവിടുന്ന് പൂർണ്ണദൈവവും പൂർണ്ണ മനുഷ്യനുമാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഇവയാണ്: "ദൈവമേ, നിന്റെ സിംഹാ

6. Ibid p. 100 - 101.
7. 'സന്യാസികൾ' എന്ന് Chabot ൽ : p. 574.
8. Chabot - ൽ ഇല്ല.
9. തുടർന്നുള്ളതു Chabot ൽ നിന്നാണ്.

സനം എന്നുമെന്നേയ്ക്കും ഉള്ളതാകുന്നു' വീണ്ടും, 'നീ ആദിയിലേ ഭൂമിക്കടിസ്ഥാനമിട്ടു; ആകാശം നിന്റെ കൈവേലയാകുന്നു' എന്നും ക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി ഭാഗ്യവാനായ ദാവീദ് പ്രവചനമായും പൗലോസ് ശ്രീഹാ അതു വ്യാഖ്യാനിച്ചുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നു (സങ്കീ.45:6; 102:25; എബ്രാ.1:8,10).

സുവിശേഷകനായ യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞു: "ആദിയിൽ വചനം ഉണ്ടായിരുന്നു; വചനം ദൈവത്തോടുകൂടിയായിരുന്നു; വചനം ദൈവമായിരുന്നു. (യോഹ.1:1).

ഭാഗ്യവാനായ പൗലോസ് പറഞ്ഞു: അവൻ പിതാവിന്റെ മഹത്വത്തിന്റെ തേജസ്സും സത്തയുടെ മുദ്രയുമാണ്. അവൻ വഴി അവൻ ലോകങ്ങളെ നിർമ്മിച്ചു; തന്റെ വചനത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ അവൻ എല്ലാറ്റിനെയും താങ്ങിനിർത്തുന്നു (എബ്രാ. 1:3,2).

ക്രിസ്തുവിന്റെ മനുഷ്യത്വത്തെപ്പറ്റിയുള്ള സംഗതികൾ ഇവയാണ്: ഭാഗ്യവാനായ ദാവീദ് ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പ്രവചനത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: "നീ നീതിയേ സ്നേഹിക്കുകയും ദൃഷ്ടിയെ വെറുക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ട് ദൈവം... നിന്നെ അഭിഷേകം ചെയ്തു" (സങ്കീ.45:7).

മറ്റൊരിടത്തു അവൻ പറയുന്നു: "നീ മനുഷ്യനെ അനുസ്മരിക്കാൻ അവൻ എന്താണ്; നീ മനുഷ്യപുത്രനെ സന്ദർശിക്കാൻ അവൻ എന്താണ്? നീ അവനെ ബഹുമാനത്തിൽ മാലാഖമാരേക്കാൾ അല്പം താഴ്ത്തി..." (സങ്കീ.8:5-6). ഭാഗ്യവാനായ പൗലോസ് ഇതു വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊണ്ട് പറയുന്നു: "അതുകൊണ്ട്, മാലാഖമാരേക്കാൾ അല്പം താഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ യേശുവാണെന്നു തന്റെ സഹനവും മരണവും വഴിനാം കാണുന്നു (എബ്രാ 2:9).

പ്രവാചകനായ ഏശായാ പറഞ്ഞു: "ഇതാ എന്റെ ദാസൻ; അവനിൽ ഞാൻ സന്തുഷ്ടനാണ്; എന്റെ പ്രിയൻ; അവനിൽ എന്റെ ആത്മാവ് ആശയോടിക്കുന്നു, എന്റെ ആത്മാവിനെ അവനിൽ ഞാൻ വെച്ചു" (42:1). നമ്മുടെ കർത്താവ്, സുവിശേഷത്തിൽ, അതു തന്നെക്കുറിച്ചാണെന്നു വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു (മത്താ. 12:18).

ശ്രീഹന്മാരുടെ തലവനായ പത്രോസ് പറയുന്നു: "ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള മനുഷ്യനായ നസ്രായനായ യേശു, ദൈവം തന്റെ കൈകൾ കൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പ്രവർത്തിച്ച മഹനീയ കാര്യങ്ങൾ കൊണ്ടും അടയാളങ്ങൾ കൊണ്ടും അത്ഭുതങ്ങൾ കൊണ്ടും നിങ്ങൾക്കു പ്രത്യക്ഷനായി" (നട. 2:22). വീണ്ടും, പരിശുദ്ധാത്മാവിനാലും ശക്തിയാലും ദൈവം അഭിഷേകം ചെയ്തു "നസ്രത്തിൽ നിന്നുള്ള യേശു ചുറ്റിനടന്നു" ദൃഷ്ടനാൽ പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടവരെ സുഖപ്പെടുത്തി; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ദൈവം അവനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു (നട.10:38).

ഭാഗ്യവാനായ പൗലോസ് പറയുന്നു: "താൻ നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻവഴി ലോകത്തെ മുഴുവൻ നീതിയോടെ വിധിക്കാൻ അവിടുണന്നാരു ദിവസം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു" (നട.17:31).

മറ്റൊരിടത്തു അവൻ പറയുന്നു: "ദൈവം ഒരുവൻ; ദൈവത്തിനും മനുഷ്യനും ഇടയിലുള്ള മധ്യസ്ഥൻ ഒരുവൻ— മനുഷ്യനായ യേശുക്രിസ്തു" (1 തിമോ.2:5).

ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വത്തെക്കുറിച്ചും മനുഷ്യത്വത്തെക്കുറിച്ചും വിശുദ്ധ ലിഖിതങ്ങളിൽ വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും തന്റെ ദൈവത്വത്തെപ്പറ്റിപറഞ്ഞിരിക്കുന്നവ തന്റെ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ ആയിരിക്കാൻ സാധ്യമല്ലാത്തതും പരസ്പരാന്തരമുള്ളതുമായ മറ്റനേകം കാര്യങ്ങളിൽ നിന്ന് ക്രിസ്തു പൂർണ്ണമനുഷ്യനും പൂർണ്ണദൈവവുമാണെന്നും വ്യക്തമായി തെളിയുന്നു. ഒരേസമയം അവിടുന്ന് പൂർണ്ണദൈവവും പൂർണ്ണമനുഷ്യനുമാണ് എന്നതു വ്യക്തമാണ്: ദൈവത്വത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിലും ക്നോമായിലും അവിടുന്ന് പൂർണ്ണനാണ്; മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിലും ക്നോമായിലും അവിടുന്ന് പൂർണ്ണനാണ്. ക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വാക്കുകളുടെ അന്തരത്തിൽ നിന്ന് ക്രിസ്തു രണ്ട് സ്വഭാവങ്ങളും രണ്ട് ക്നോമാകളുമാണെന്നു അറിയപ്പെടുന്നു. അതുപോലെ, ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ക്രിസ്തു ഏകനാണെന്നു അറിയപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ സ്വഭാവങ്ങളുടെയും ക്നോമാകളുടെയും ഐക്യമല്ല, പിന്നെയോ പുത്രത്വത്തിന്റെ ഏക

പർസോപ്പായിൽ ഏക അധികാരം, ഏകവ്യാപാരം, ഏക ശക്തി, ഏകകർതൃത്വം.

വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിന്ന് ഞങ്ങൾ വ്യതിചലിച്ചില്ല എന്ന് ഇവയിൽ നിന്നെല്ലാം വ്യക്തമാണല്ലോ. ക്രിസ്തു രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളും രണ്ടു ക്നോമാകളുമാണെന്ന് ഞങ്ങൾ ശരിയായി വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നാൽ സൈവേരൂസും അവന്റെ ശിഷ്യരും വഴുതിമാറി; അവർ ക്രിസ്തുവിൽ ഏകസ്വഭാവവും ഏക ക്നോമായും പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു.

നെസ്തോറിയൂസിനു മുമ്പുള്ള പ്രബോധകരുടെ പ്രതിപാദനങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമായവ; അതേ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ഗ്രീക്ക് പ്രബോധകരിൽ നിന്നുള്ള തെളിവുകൾ; തന്റെ പ്രബോധനത്തിന്റെ മനോഹാരിതയാൽ സ്വർണ്ണനാവുകാരൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടവനും കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ മെത്രാനും ഭാഗ്യവാനുമായ ജോൺ വിശ്വാസ സംബന്ധമായി ചെസ്സോറിയൂസ് എന്ന സന്യാസിക്കഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതി: “ക്രിസ്തു ഏകസ്വഭാവമാണെന്ന് പറയുന്നവരെ ഏതു പാതാളമാണ് ഛർദ്ദിച്ചത്?”

വീണ്ടും അദ്ദേഹം പറയുന്നു. “ഐക്യത്തിനു ശേഷം ക്രിസ്തു ഏകസ്വഭാവമാണ് എന്ന് തങ്ങളുടെ മാനസ്സിക വിഭ്രാന്തിയിൽ ജല്പിക്കുന്നവരിൽ നിന്ന് ഓടിയകലുന്നതാണു നല്ലത്. സഹനാതീതനായ ദൈവത്തിന് സഹനവും മരണവും ആരോപിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് ‘ഏകസ്വഭാവം’ എന്നു പറയാൻ അവർ ശ്രമിക്കുന്നത്.”

വീണ്ടും അദ്ദേഹം പറയുന്നു: “ക്രിസ്തു സഹനാതീത ദൈവവും സഹന വിധേയനായ മനുഷ്യനുമാണ്; ഇതു വളരെ വ്യക്തമാണ്. കാരണം, ഇരുസ്വഭാവങ്ങളും ഏകപുത്രത്വത്തിലും ഏകകർതൃത്വത്തിലും ഏകവ്യാപാരത്തിലും അറിയപ്പെടുന്നു.”

ഒന്നാമത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ അദ്ദേഹം പറയുന്നു: “സ്നാനപ്പെട്ട ക്രിസ്തു ആത്മാവിനെ സ്വീകരിക്കുകയും ആത്മാവിനെ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ദൃശ്യമായ മനുഷ്യസ്വഭാവം ആത്മാവിനെ സ്വീകരിച്ചു; മറഞ്ഞിരുന്ന ദൈവസ്വഭാവം ആത്മാവിനെ കൊടുത്തു.”

“വചനം മാംസമായി നമ്മുടെ ഇടയിൽ വസിച്ചു” എന്നതു സംബന്ധിച്ച പ്രസംഗത്തിൽ അദ്ദേഹം പറയുന്നു: “വസിച്ചവനും വസിച്ചിടവും ഒന്നല്ല; അതൊരു വാസമാണെങ്കിൽ ഒന്ന് മരൊറാനിൽ വസിച്ചു. കാരണം, തന്നിൽതന്നെ വസിച്ച വാസമല്ലിതു; ഒന്നു മരൊറാനിൽ വസിച്ചു എന്നു ഞാൻ പറയുന്നു; കാരണം, സ്വഭാവങ്ങൾ വിഭിന്നങ്ങളാണ്. എന്നാൽ ഐക്യത്താലും യോജിപ്പാലും വചനമായ ദൈവവും മനുഷ്യനും ഒന്നാണ്; അവരുടെ സ്വഭാവങ്ങൾ കൂടിക്കഴുത്തില്ല, മററുപോയുമില്ല.”

സ്വർഗാരോഹണം സംബന്ധിച്ചുള്ള ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ അദ്ദേഹം പറയുന്നു: “ആരാണ് ഉന്നതത്തിലേക്ക് സംവഹിക്കപ്പെട്ടതെന്ന് ഗ്രഹിക്ക—ഏതു സ്വഭാവം—മറിയത്തിൽ നിന്നുള്ളതു.”

വീണ്ടും അദ്ദേഹം പറയുന്നു: “എന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരിക്കുക” എന്ന് ഏതു സ്വഭാവത്തോടാണ് ദൈവം പറഞ്ഞതെന്ന് നാം അറിഞ്ഞിരിക്കണം. അതിനോട് അവിടുന്ന് അരുൾചെയ്തു: ‘നി പൊടിയൊക്കുന്നു; പൊടിയിലേക്കു നീ തിരികച്ചേരും.’

മരൊറാരു പ്രസംഗത്തിൽ അദ്ദേഹം പറയുന്നു: “ക്രിസ്തു തന്റെ മനുഷ്യപ്രകൃതിയിൽ നമ്മുടെ സഹോദരനാണ്; എന്നാൽ ബഹുമാനത്തിൽ അവിടുന്ന് അനന്തമായി നമ്മെ ഓരം ഉന്നതനാണ്.”

നസ്യൂർസസിലെ മെത്രാൻ ഭാഗ്യവാനായ ഗ്രിഗറി വിശ്വാസം സംബന്ധിച്ചുള്ള ഒരു ലേഖനത്തിൽ പറയുന്നു: “ഒരു വശത്തു രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ, ദൈവവും മനുഷ്യനും; എന്നാൽ രണ്ടു പുത്രന്മാരല്ല.”

വീണ്ടും അദ്ദേഹം പറയുന്നു: “അവിടുന്ന് വചനത്തിന്റെ ദൈവമല്ല, പിന്നെയോ, കാണപ്പെട്ടവന്റെതാണ്; കാരണം, സ്വഭാവത്താലേ ദൈവമായിരിക്കുന്നവന് എങ്ങനെയാണ് ഒരു ദൈവം ഉണ്ടായിരിക്കുക?”

അലക്സാണ്ട്രിയായിലെ മെത്രാനും ഭാഗ്യവാനുമായ അത്തനാസ്യോസ്, എപ്പിക്ടറ്റോസിനു എഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ പറയുന്നു: “അവിടുന്ന് പിതാവുമായി സമസത്ത

യാണ് എന്ന് നിഖ്യായിലെ നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ ശരീരത്തെപ്പറ്റിയല്ല, പുത്രനെപ്പറ്റിയാണ് പറഞ്ഞത്. തിരുലിഖിതങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ 'അതു മറിയത്തിൽ നിന്നാണ് എന്നാണ് അവർ പറഞ്ഞത്.'

വീണ്ടും, അദ്ദേഹം പറയുന്നു: 'ഭൂമിയിൽ നിന്നുള്ള ശരീരം വചനമായ ദൈവവുമായി സമസത്തയാണെങ്കിൽ, പിതാവും ധരയിൽ നിന്നുള്ള ശരീരവുമായി സമസത്തയാണ്; കാരണം വചനമായ ദൈവം പിതാവുമായി സമസത്തയാണ്.'

വീണ്ടും തിരുവവതാരത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ അദ്ദേഹം പറയുന്നു: 'ദൈവത്വത്തെപ്പറ്റി മാത്രമേ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടാത്ത യാഥാർത്ഥ്യം എന്ന് പറയാൻ സാധിക്കൂ. സൃഷ്ടിക്കപ്പെടാത്ത സ്വഭാവം സഹനവിയേയമാണെന്നു പറയുന്നത് അക്രമിയായിരിക്കുന്നതുപോലെ സഹനവിയേയം സ്വഭാവം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതല്ല എന്ന് പറയുന്നത് ദുഷ്ടതയാണ്. അതുപോലെ, പിന്നീടുണ്ടായ മനുഷ്യസ്വഭാവം വചനവുമായുള്ള ഐക്യം നിമിത്തമല്ല പിന്നെയോ വചനവുമായി സമസത്തയായിരുന്നു, സഹിച്ചതു അതേ സ്വഭാവമായിരുന്നു എന്നൊക്കെ പറയുന്നത് അക്രമിയാണ്.'

കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ കൂടിയ 150 പിതാക്കന്മാരുടെ സിനഡ് പാശ്ചാത്യപിതാക്കന്മാർക്കെഴുതിയ ഒരു ലേഖനത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: 'ലോകങ്ങൾക്കും കാലങ്ങൾക്കും മുൻപ് വചനമായ ദൈവം പൂർണ്ണദൈവമായിരുന്നു; യുഗാന്ത്യത്തിൽ, മനുഷ്യരായ നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി അവിടുന്ന് നമ്മിൽ നിന്നുള്ള പരിപൂർണ്ണമനുഷ്യനെ എടുത്തു അവനിൽ വസിച്ചു.'

റോമാമെത്രാനായ ദമാസ്യസും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുള്ള മെത്രാന്മാരും വിശ്വാസത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു ലേഖനത്തിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതി: 'പീഡാനുഭവത്തിലും കഠിനമരണത്തിലും വചനമായ ദൈവം വേദന സഹിച്ചു, നമ്മുടെ വംശത്തിൽ നിന്ന് അവൻ സ്വീകരിച്ച ശരീരവും ആത്മാവുമല്ല സഹിച്ചതു എന്ന് പറയുന്നവരെല്ലാം ശപിക്കപ്പെട്ടെട്ടു.'

കേസറിയ മെത്രാനായ ബേസിൽ, ശ്രീഹായുടെ മൂന്നു വാചകങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രസംഗത്തിൽ പറയുന്നു: 'തന്റെ

സ്നേഹിതനായ ലാസറിയവേണ്ടി അവിടുന്ന് കരഞ്ഞു എന്നതിലും, ധാരാളം കണ്ണീരൊഴുക്കി. എന്നതിലും ശരീരം അതിന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ സഹനവിയേയമായിരുന്നെന്നും നമ്മുടെ മനുഷ്യത്വവുമായി സമസത്തയായിരുന്നെന്നും അവിടുന്ന് കാണിക്കുകയായിരുന്നു.'

വീണ്ടും അദ്ദേഹം പറയുന്നു: 'ആഹാരത്തിനാവശ്യം ഉണ്ടായിരുന്ന ശരീരത്തിന്റെ സന്ധാരണത്തിനായി ക്രിസ്തു ക്ഷീച്ചു എന്നതുകൊണ്ടും തന്റെ കാലുകൾ കഴഞ്ഞതിനാൽ റോഡിലൂടെയുള്ള യാത്രയിൽ അവിടുന്ന് ക്ഷീണിതനായി എന്നതുകൊണ്ടും ഒരിക്കലും ദൈവമല്ല ക്ഷീണിതനായതും തളർന്നതും; പിന്നെയോ ഇതുപോലെയുള്ള കഷ്ടപ്പാടുകൾ ശരീരത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ പെട്ടതാണ് എന്ന് കാണിക്കാനായിരുന്നു.'

നീസ്സായിലെ മെത്രാനായ ഗ്രിഗറി വിശ്വാസത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു ലേഖനത്തിൽ പറയുന്നു: 'ആശ്ചര്യകരം! ദൈവപുത്രൻ സ്വഭാവത്തിൽ സഹനവിയേയനും സ്വഭാവത്തിൽ സഹനാതീതനാണെന്നും. തന്റെ ദൈവത്വത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ അവിടുന്ന് സഹനവിയേയനാണ് എന്ന് പറഞ്ഞാൽ അവിടുത്തെ സ്വഭാവം പിതാവിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുകയോ ചെയ്യുക. എന്നാൽ സത്യവിശ്വാസികളായ നാം അംഗീകരിക്കുന്ന മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിൽ സഹനവിയേയവും അവന്റെ ദൈവത്വത്തിന്റെ സ്വഭാവം സഹനാതീതവുമാണെങ്കിൽ, പിതാവുമായി അവിടുത്തെത്തുള്ള സമസത്തയ്ക്ക് കഴപ്പമൊന്നും വരുന്നില്ല. കാരണം, സ്വഭാവങ്ങളെ കൂട്ടിക്കൂഴയ്ക്കുന്നവരുടെ വിഭ്രാന്തിപോലെ ദൈവത്വത്തിന്റെയും മനുഷ്യത്വത്തിന്റെയും ഏകസ്വഭാവം എന്ന് നാം പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

വീണ്ടും അദ്ദേഹം പറയുന്നു: 'അഗ്രാഹ്യമായ ഐക്യത്തിൽ രണ്ടു ഒന്നാണെങ്കിലും, സ്വഭാവത്തിലല്ല.'

വീണ്ടും അദ്ദേഹം പറയുന്നു: 'ക്രിസ്തു രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളാണെങ്കിലും, സ്വഭാവങ്ങളുടെ സവിശേഷതകൾ നശിപ്പിക്കാതെ, പുത്രത്വത്തിന്റെ ഒരേയൊരു പർസോപ്പായിൽ കൃത്യമായി അറിയപ്പെടുന്നു.'

കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ മെത്രാൻ അറിക്കസ് പോദ്യോ അതരീതിയിലുള്ള, വിശ്വാസ സംബന്ധമായ ഒരു ലേഖനത്തിൽ പറയുന്നു: "തകർക്കപ്പെട്ടവൻ ആരാണ്? മറിയത്തിൽ നിന്നുള്ള ശരീരം അതിനെ ഉയിർപ്പിച്ചവൻ ആരാണ്? പിതാവിൽനിന്നുള്ള വചനം."

വീണ്ടും അദ്ദേഹം പറയുന്നു: "തന്റെ മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിൽ മരിക്കുകയും തന്റെ ബലിഷ്ഠമായ ദൈവസ്വഭാവത്തിൽ മരിച്ചു വരിൽനിന്നുയിർക്കുകയും ചെയ്ത ക്രിസ്തു ഏകനാണ്."

വീണ്ടും അദ്ദേഹം പറയുന്നു: "മഹത്വത്തിന്റെ കർത്താവ് ശ്രീശിക്ഷപ്പെട്ടു എന്നു പൗലോസ് പറയുമ്പോൾ, ഒന്നു മറ്റൊന്നിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളെ 'മഹത്വം' എന്ന ഏകനാമത്തിലൂടെ ഒരേ ഒരു സ്വഭാവമാക്കിത്തീർക്കുകയല്ല അവൻ ചെയ്യുന്നത്, പിന്നെയോ ഉന്നതമായതിന്റെ ഒന്നുതത്വം 'മഹത്വം' എന്ന നാമത്താൽ താഴ്ന്ന സ്വഭാവത്തെ അവൻ ബഹുമാനിക്കുകയത്രേ ചെയ്യുന്നത്."

വീണ്ടും അദ്ദേഹം പറയുന്നു: "യേശു ദൈവപുത്രൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടത് തന്റെ ശരീരം ദൈവസ്വഭാവത്തിലേക്ക് മാറപ്പെട്ടതിനാലല്ല, പിന്നെയോ വചനമായ ദൈവവുമായുള്ള തന്റെ ഐക്യത്താൽ തുല്യമഹത്വമുള്ള ഒരു നാമം സ്വീകരിച്ചതിനാലാണ്."

രക്തസാക്ഷിയും താത്പരമായ ജസ്റ്റിൻ വിശ്വാസത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു പ്രതിപാദനത്തിൽ പറയുന്നു: രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളിൽ ദൈവപുത്രൻ ഏകനാണ്. ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ച തന്റെ ദൈവസ്വഭാവത്തിൽ അവിടുന്ന് പീഡ സഹിച്ചില്ല."

അദ്ദേഹം വീണ്ടും പറയുന്നു: ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തു ഇരു സ്വഭാവങ്ങളിൽ ഏകനാണ്: ഒന്ന് നമ്മിൽ നിന്ന് എടുക്കപ്പെട്ടത്, മററത്, നമ്മുടെ സ്വഭാവത്തെക്കാൾ ഉന്നതമായത്."

ഇക്കോണിയത്തിലെ മെത്രാനായ ആംഫിലോക്കിയസ് വിശ്വാസത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു ലേഖനത്തിൽ പറയുന്നു: "ദൈവസ്വഭാവം മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണ്; കാരണം, വീഴ്ചവഴി എന്നവണ്ണം ദൈവം മനുഷ്യനായില്ല; മുക

ളിലേക്കുള്ള കയററംവഴി എന്നവണ്ണം മനുഷ്യൻ ദൈവമായില്ല. എന്നാൽ ക്രിസ്തു ദൈവവും മനുഷ്യനുമാണ്. അതുകൊണ്ട്, ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള വിനിതവചനങ്ങൾ മറിയത്തിൽ നിന്നുള്ള മനുഷ്യനും, അതുതകരവും ഉന്നതവുമായവ ദൈവവചനത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിനും ആണ് ചേരുന്നത് എന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ."

വീണ്ടും അദ്ദേഹം പറയുന്നു: "ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തു മറിയത്തിൽ നിന്നു ജനിച്ചു; ബന്ധിതമല്ലാത്ത തന്റെ ദൈവത്വത്തിലല്ല, പിന്നെയോ തന്റെ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ പരിച്ഛേദ്യ സ്വഭാവത്തിലാണ്. കാരണം, 'രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളിൽ ഏകപുത്രൻ' എന്നു നാം പറയുന്നു."

വീണ്ടും അദ്ദേഹം പറയുന്നു: "ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തു സഹിച്ചു; തന്റെ ദൈവത്വത്തിലല്ല, തന്റെ മനുഷ്യത്വത്തിൽ. ക്രിസ്തു ശരീരത്തിൽ സഹിച്ചു എന്ന് ഞാൻ പറയുന്നു, ദൈവത്വം ശരീരത്തിൽ സഹിച്ചു എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞില്ല. എടുത്ത ദൈവത്വത്തിന്റെ സ്വഭാവം സഹനാതീതമായി നിലകൊണ്ടു; തന്റെ ആലയത്തിന്റെ സഹനങ്ങൾ അവിടുന്ന് സഹിച്ചില്ലെങ്കിലും വചനമായ ദൈവം അവ തന്റെ തായി പരിഗണിച്ചു. മറ്റൊരു 'പുത്രൻ' ഇല്ല എന്നു ഞാൻ പറയുന്നു; പിന്നെയോ മറ്റൊരു സ്വഭാവം; കാരണം, സ്വഭാവങ്ങളുടെ വ്യത്യാസം പുത്രന്റെ ഐക്യത്തിന് ഒരു തടസ്സവുമല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിന്റെ ബലഹീനതയിൽനിന്നും ദൈവവചനത്തിന്റെ നിത്യമായ സ്വഭാവത്തിൽ നിന്നും പുത്രന്റെ ഏകപർസോപ്പാ എന്ന് നാം പറയുന്നു."

മിലാനിലെ മെത്രാനായ അംബ്രോസ് വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു ലേഖനത്തിൽ പറയുന്നു: "ദൈവവചനം തന്റെ അസ്തിത്വത്തിന്റെ ആരംഭം കന്യകയിൽനിന്നു സ്വീകരിച്ചില്ല; പിന്നെയോ, അവിടുന്ന് അവളിൽനിന്ന് മനുഷ്യസ്വഭാവം എടുക്കുകയും അതിനെ തന്നോടു ചേർക്കുകയും ചെയ്തു. അവ തമ്മിൽ കൂട്ടിക്കഴിയ്ക്കാതെ, രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളിൽ ഏകപുത്രൻ അറിയപ്പെടുന്നു."

വീണ്ടും അദ്ദേഹം പറയുന്നു: “ക്രിസ്തുവിന്റെ ഇരു സ്വഭാവങ്ങളും ഏകസ്വഭാവത്തിൽ കൂട്ടിക്കഴുത്തു എന്ന് പറയുകയും നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു കൂട്ടിക്കഴുത്തു കൂടാതെ പുത്രത്വത്തിന്റെ ഏകപർസോപ്പായിൽ രണ്ടുസ്വഭാവങ്ങളാണ്, അങ്ങനെ ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തു ഏകനാണ് എന്ന് വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെ വിശുദ്ധ സഭ ശപിക്കുന്നു.

മുകളിൽ എഴുതിയവയിൽനിന്നും നെസ്തോറിയൂസിനു മുഖ്യമുള്ള അനേകം പ്രബോധകരുടെ മറ്റു പ്രതിപാദനങ്ങളിൽ നിന്നും ക്രിസ്തു രണ്ട് ക്നോമാകളാണെന്നുള്ളത് സുസ്ഥിമാണ്; ക്രിസ്തുവിനെ ദൈവം എന്ന് വിളിക്കുമ്പോൾ ത്രിത്വത്തിലെ മൂന്ന് ക്നോമാകളെയല്ല, വചനമായ ദൈവത്തിന്റെ ഏക ക്നോമായെയാണ് വിളിക്കുന്നത്. അതുപോലെ ക്രിസ്തുവിനെ മനുഷ്യൻ എന്ന് വിളിക്കുമ്പോൾ മനുഷ്യത്വത്തിലെ എല്ലാ ക്നോമാകളെയുമല്ല, പിന്നെയോ, ദൈവവചനവുമായുള്ള ഐക്യത്തിനായി മനുഷ്യകലത്തിൽ നിന്നെടുത്ത ഏക ക്നോമായെയാണ് വിളിക്കുന്നത്. ക്നോമാ കൂടാതെ സ്വഭാവം ഇല്ല. കാരണം, ക്നോമാ പ്രത്യേകമാണ്; ഒരു സ്വഭാവത്തിൽ നിരവധി ക്നോമാകൾ കാണാം. എന്നാൽ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളോ അനേക സ്വഭാവങ്ങളോ, ആദ്യം ഒരു സ്വഭാവമാകാതെ ഒരു ക്നോമായിലായിരിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. സ്വഭാവത്തിന്റെ ഐക്യത്തിൽ നിന്ന് ഒരു ക്നോമാ എന്നുപറയാം. ഒരു നിത്യമായ സ്വഭാവത്തിനും ബന്ധിതമല്ലാത്ത അരൂപിക്കും. സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതും ശാരീരികമായതും പരിമിതിയുള്ളതുമായ സ്വഭാവവുമായി ഒരു സ്വഭാവമാകുക അസാധ്യമാണെങ്കിൽ, ക്രിസ്തു രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളും രണ്ട് ക്നോമാകളാണ് എന്നത് സുവ്യക്തമാണല്ലോ. അവിടുത്തെ ദൈവത്വവും അവിടുത്തെ മനുഷ്യത്വവും തമ്മിൽ അദ്ദേഹമായ ഐക്യം ഉള്ളതിനാൽ ഏകപുത്രത്വത്തിലും കർത്തൃത്വത്തിലും അധികാരത്തിലാണ് ഇത് എന്ന് വിശ്വസിക്കണം. അവിടുത്തെ അവിടുത്തെ പിതാവിനും പരിശുദ്ധാത്മാവിനും മഹത്വവും ബഹുമാനവും യോഗ്യമാകുന്നു. ആമ്മീൻ.

ഒരു മറുപടി: ഈ കാര്യം സംബന്ധിച്ചു പ്രകൃതിയിൽ നിന്നും തിരുലിഖിതങ്ങളിൽ നിന്നും അറിയാവുന്ന കാര്യങ്ങൾ

ഇതിനുമുമ്പ് ഒരു രേഖയിൽ നാം രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ മേൽപ്പറയപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളുടെ വാസ്തവീകരണ സാക്ഷിയായി നെസ്തോറിയൂസിനു മുഖ്യമുള്ള പ്രബോധകരുടെ പ്രതിപാദനങ്ങളിൽനിന്ന് ചുരുക്കമായി ഞങ്ങൾ എഴുതുന്നു:

മുകളിൽ പറഞ്ഞ അതേ അത്തനാസ്യോസ് വിശ്വാസസംബന്ധമായ ഒരു ലേഖനത്തിൽ പറയുന്നു: “കന്യകയുടെ പക്കലേക്ക് സദാർത്ഥയുമായെത്തിയ ഗബ്രിയേൽ മാലാഖ അവളോടു പറഞ്ഞു: ‘നിന്നിൽ നിന്നു പിറക്കുന്നവൻ പരിശുദ്ധനായിരിക്കും; അത്യന്തതന്റെ പുത്രൻ എന്ന് വിളിക്കപ്പെടും. ‘നിന്നിൽ’ എന്നല്ല, ‘നിന്നിൽനിന്ന്’ എന്നാണ് അവൻ പറഞ്ഞത്; അതായത്, മറ്റൊരിടത്തു നിന്നല്ല, പിന്നെയോ, കന്യകയുടെ സ്വഭാവത്തിൽ നിന്നാണ് അവൻ ജനിക്കുന്നത് എന്ന് ഇത് കാണിക്കുന്നു.’”

വീണ്ടും അദ്ദേഹം പറയുന്നു: “നാം വിശുദ്ധ ലിഖിതങ്ങളിൽ നിന്നു പഠിക്കുന്നതുപോലെ, മറിയത്തിൽ നിന്നു ജനിച്ചവൻ സ്വഭാവത്തിൽ മനുഷ്യനാണ്; ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരം സത്യമായും നമ്മുടെതുമായി സമസത്തയാണ്. കാരണം മറിയം നമ്മുടെ സഹോദരിയാണ്.’”

ഭാഗ്യവാനായ ജോൺ ജനനപ്പെടുന്നതിനുള്ള ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ പറയുന്നു: ‘ഈ ദിവസം ലോകരക്ഷകൻ ജനിച്ചു—ഏകജാതന്റെ സ്വഭാവമല്ല; കാരണം ഏകജാതന്റെ ജനനം ദിവസങ്ങളുടെ എണ്ണത്തിലല്ല നടന്നത്. ഈ ദിവസം യേശുക്രിസ്തു ശരീരത്തിൽ ജനിച്ചു?’”

വീണ്ടും അദ്ദേഹം പറയുന്നു: “അവിടുന്ന് ആദ്യത്തെ ആദാമിനെ ഭൂമിയിൽ നിന്ന് സൃഷ്ടിക്കുകയും മെനഞ്ഞുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു; പരിശുദ്ധാത്മാശക്തി കന്യകയിൽ നിന്ന് രണ്ടാമത്തെ ആദാമിനെ രൂപീകരിച്ചു.’”

ഭാഗ്യവാനായ ബേസിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രതിപാദനത്തിൽ പറയുന്നു: ‘സ്രീയിലൂടെ എന്നല്ല സ്രീയിൽനിന്ന്’ എന്നാണ് ഇതു പറയുന്നത്; അവളിൽ നിന്ന് ജനിച്ചവൻ, തന്നെ പ്രസവിച്ചവളുമായി സമസത്തയാണ് എന്ന് വ്യക്തമായി കാണിക്കുന്നു.’”

വിശുദ്ധ കന്യക പ്രസവിച്ചയാൾ, ഉത്ഭവത്തിന്റെ ആദ്യ നിമിഷം മുതലേ വചനമായ ദൈവവുമായി ഐക്യപ്പെട്ടിരുന്നു എന്ന് ഇവയിൽനിന്നും ഇതുപോലുള്ള മറ്റു ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും സുവ്യക്തമാണല്ലോ. അവിടുന്ന് തന്റെ അമ്മയുമായുള്ള സമസത്ത് കൈവെടിഞ്ഞില്ല. സ്രീയെന്ന നിലയിൽ ആത്മാവും ശരീരവും ഉള്ള മനുഷ്യനെ പ്രസവിച്ചതിനാൽ, ആത്മാവിന്റെ അമ്മ എന്നല്ല മനുഷ്യന്റെ അമ്മ എന്നാണ് അവൾ വിളിക്കപ്പെടുന്നത്. അതുപോലെ ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും ചേർന്ന് ക്രിസ്തുവിൽ ഏകസ്വഭാവവും ഏകകന്മാരായമാണ് എന്ന് ഉചിതമല്ലാതെ പറയുന്നവരും കന്യകയെ ദൈവമാതാവെന്നല്ല, ക്രിസ്തുവിന്റെ അമ്മ എന്നാണ് വിളിക്കേണ്ടത്. കാരണം "ദൈവമാതാവു" എന്ന പേരിനാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ മനുഷ്യത്വം വ്യക്തമാകുന്നില്ല. എന്നാൽ തിരുലിഖിത പ്രബോധനമനുസരിച്ച്, ഭാഗ്യവതിയായ കന്യകയെ "ക്രിസ്തുവിന്റെ അമ്മ" എന്ന് പറയുമ്പോൾ, ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും ഒരുപോലെ വ്യക്തമാകുന്നു. അവിടുന്ന് തന്റെ ദൈവത്വത്തിലും തന്റെ മനുഷ്യത്വത്തിലും ഏകദൈവപുത്രനാണ്. അവിടുത്തെക്കും അവന്റെ പിതാവിനും പരിശുദ്ധാത്മാവിനും ഇപ്പോഴും എല്ലാസമയത്തും എന്നുമെന്നേക്കും മഹത്വവും ബഹുമാനവും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ. ആമ്മീൻ.

ഗ്രന്ഥകാരന്റെ കുറിപ്പ്:

അവർ ഈ വിശ്വാസവിവരണം എഴുതി, ചോദ്യോത്തരങ്ങളും ചേർത്തു് രാജസമക്ഷം സമർപ്പിച്ചു എന്നാൽ അദ്ദേഹം അവർക്കൊരു മറുപടിയും കൊടുത്തില്ല. ഒന്നുകിൽ പേഗനീസത്തിന് ദൈവികമായ മതസംഗതികൾ മനസ്സിലായില്ല, അതിനാൽ അതിനെ നിന്ദിച്ചുകളഞ്ഞു; അല്ലെങ്കിൽ, ദൈവഘാതക പാഷണ്ഡതാവിഭാഗത്തിന്റെ തലവനായ ഗബ്രിയേലിനോടു് അയാൾ പ്രത്യേക പരിഗണന കാണിച്ചു.

ഈ ചർച്ച ഇവിടെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

4. മാർ തിമോത്തിയുടെ സിനഡ്

(790)

വീണ്ടും, ദൈവകൃപയാൽ, മാർ തിമോതി ഒന്നാമൻ. അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്ന പിതാക്കന്മാരും ഒന്നിച്ചു കൂടിയ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒന്നാം സിനഡിൽ എഴുതിയുണ്ടാക്കിയ വന്ദ്യനായ മാർ അപ്രേമിനും ഏലാം പ്രോവിൻസു മുഴുവനും വേണ്ടി അയച്ചുകൊടുത്ത കാനോനകൾ ഞങ്ങൾ എഴുതുന്നു.

നമ്മുടെ ജീവദാതാവായ ദൈവത്തിന്റെ കൃപയാൽ കാതോലിക്കോസായിരിക്കുന്ന പരദേശിയായ തിമോതി, മഹനീയമായ പാത്രിയാർക്കൽ പ്രോവിൻസിലെ മെത്രാന്മാരോടും കത്തോലിക്കാനഗരങ്ങളിലെ വൈദികരോടും വിശ്വാസികളോടും കൂടെ ബിൽപാതിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തൻ ബിഷപ്പും ദൈവത്തിനു പ്രിയങ്കരനുമായ മാർ അപ്രേമിനും ഏലാം പ്രോവിൻസിലെ മറ്റൊരാൾക്കും മെത്രാന്മാർക്കും വൈദികർക്കും വിശ്വാസികൾക്കും, ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശമായ മിശിഹായിൽ സമാധാനവും സ്വസ്ഥതയും ആശംസിക്കുന്നു.

ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരും സഹോദരങ്ങളുമേ, വൈദികനും സന്യാസിയും സുകൃതവാദനമായ അബ്രഹാംവഴി നിങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കയച്ച കത്തു് വളരെ സന്തോഷത്തോടു കൂടെ ഞങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും വായിക്കുകയും ചെയ്തു. തന്റെ സ്വന്ത ശരീരത്താൽ ഇടയ്ക്കുള്ള തടസ്സവും ശത്രുതയും നീക്കിയവനും, നമ്മുടെ എല്ലാ നന്മകളുടെയും കാരണവും നമ്മുടെ കർത്താവും നമ്മുടെ ദൈവവുമായ മിശിഹായെ ഞങ്ങൾ ആരാധിക്കുകയും ഏറ്റുപറയുകയും അവിടുത്തെ ബഹുമാനത്തിനായി സൂതരിയുടെയും കൃതജ്ഞതയുടെയും ബലികൾ അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. തന്റെ പ്രിയപുത്രന്റെ രാജ്യത്തിലേക്കു നമ്മെ കൊണ്ടുവന്ന് അന്ധകാരത്തിന്റെ ആധിപത്യത്തിൽനിന്നു വിടുവിച്ച ദൈവത്തിന്റെ രാജ്യത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന പെരുവഴിയും

സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന നടപ്പാതയും ആയ കാനോനകൾ പാലിക്കാൻ ഇപ്പോഴും എപ്പോഴും നിങ്ങൾ കാണിക്കുന്ന വലിയ ജാഗ്രതയേയും ശ്രദ്ധിക്കാത്തിയേയും ഞങ്ങൾ പുകഴ്ത്തുന്നു.

ബഹുമാന്യ സഹോദരന്മാരേ, ദൈവത്തിന്റെ സഭയ്ക്കു വേണ്ടി ഭാരം ഏറെടുക്കാൻ നിങ്ങളെക്കാൾ യോഗ്യരായിട്ടുള്ള താരാണോ? എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ആകാശമണ്ഡലത്തിൽ സൂര്യ കിരണങ്ങൾ കണക്കെ നിങ്ങളുടെ മഹിമ എല്ലാ മുൻതലമുറകളുടെയും മിടയിൽ ദൃശ്യമായിരിക്കുന്നു; ആകാശത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങൾ പോലെ നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ സഭയുടെ മേൽ പ്രകാശിക്കുന്നു. വെറും സാധാരണവാക്കുകൾ കൊണ്ടുമാത്രമല്ല, അതിലും കൂടുതലായി, നിങ്ങളിൽ ചിലർ തങ്ങളുടെ സ്വന്തം രക്തം കൊണ്ട് കത്തോലിക്കാസഭയെ അലങ്കരിച്ച് മോടിപിടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട്, തങ്ങളുടെ സ്വന്തം രക്തംകൊണ്ട് സഭയുടെ വിശ്വാസത്തെ ഉറപ്പിച്ചവരിൽ ചിലർ വാക്കുകൊണ്ട് ജാഗ്രതയോടുകൂടി അവളുടെ കാനോനകൾ എഴുതി നടപ്പാക്കിയെങ്കിൽ, അതിൽ അതുതപ്പൊക്കൽ ഒന്നുമില്ല. അതിനാൽ ശ്രീഹന്മാരും മെത്രാന്മാരുമായി ഗ്രീക്കുകാരും സുറിയാനികാരും, അതായത് പേർഷ്യക്കാരുമായ, നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ കാലാകാലങ്ങളിൽ രൂപീകരിച്ചിട്ടുള്ള സഭയുടെ കാനോനകളും ഡിക്രികളും, പ്രത്യേകിച്ചു. ഇപ്പോൾ പരിഗണനയ്ക്കു വന്നിരിക്കുന്നതും രക്തസാക്ഷിയായ മാർ ആബ്രാഹാം കാതോലിക്കോസിന്റെ കത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും ആറാമത്തേതു എന്നറിയപ്പെടുന്നതുമായ ഡിക്രികളും കാനോനകളും ആകുന്ന സത്യപാഠയിൽ ഇളക്കം കൂടാതെയും കരുതലോടുകൂടിയും ഞങ്ങളുടെ ചിന്തകളുടെ അടിസ്ഥാനം ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, ഏകയോഗമായി സഭാസൗന്ദര്യത്തിന്റെ മഹനീയ മകടം സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന ഈ ദിവ്യകാര്യങ്ങളിൽ നിങ്ങളുടെ ശോഭയോടൊപ്പം സഹകാരികളായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

ഭാഗ്യസുരണാർഹനായ പാത്രിയർക്കീസ് ഹനാനീശോയുടെ നിര്യാണശേഷം, എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതുപോലെ, ഞങ്ങളുടെ പക്കലേക്കും മറ്റ് നിയോഗിക്കപ്പെട്ട മെത്രാപ്പോലീത്തമാരുടെയും മെത്രാന്മാരുടെയും പക്കലേക്കും നാം കാനോനികമായി, കത്തുകൊണ്ട് സന്ദേശവാഹകരെ അയച്ചു;

കാനോനിക നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് അവരിൽ ചിലരെത്തി; ചിലർ തങ്ങളുടെ സമ്മതം അറിയിച്ചു; മറ്റു ചിലരാകട്ടെ, ഉദാസീനതയാലോ അങ്ങേയ്ക്കു സംഭവിച്ചതുപോലെ മറ്റു കാരണത്താലോ, സമ്മതംപോലും അറിയിക്കാതെ താമസിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അപ്പോൾ നാം ഭാഗ്യസുരണാർഹനായ മാർ ഹനാനീശോയുടെ പട്ടത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി സംസാരിച്ചു; എന്നാലിപ്പോഴാകട്ടെ, നടന്നുകഴിഞ്ഞ ഈ പട്ടത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നാം സംസാരിക്കുന്നു. വിളിക്കപ്പെട്ട് എത്തിച്ചേർന്നവർ വേഗത്തിൽ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ വാഴിക്കൽ നടത്തി; എന്നാൽ വരാൻ കൂട്ടാക്കാതിരുന്ന നിങ്ങളാകട്ടെ ബഹളമുണ്ടാക്കി. ഏതാണ്ട് രണ്ടു വർഷത്തോളം നിങ്ങൾ പാത്രിയർക്കീസുമായുള്ള കൂട്ടായ്മയ്ക്ക് തടസ്സം സൃഷ്ടിച്ചു.

ചിലരുടെ ഉദാസീനത നിമിത്തമോ, മറ്റു ചിലരുടെ തിടക്കം നിമിത്തമോ ഇനിയും നമ്മുടെ കാലത്തോ നമുക്കുശേഷമോ ഇത്തരത്തിൽ സംഭവിച്ച് സഭയിൽ പിളർപ്പുണ്ടായി ഗ്രൂപ്പിസം വളരാതിരിക്കാൻ ഞങ്ങൾ ഈ ഡിക്രി എഴുതിയുണ്ടാക്കി "ദൈവവചനത്തിന്റെ" കാനോനയാൽ അതിനെ ഉറപ്പിക്കുന്നു. ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലും ആധിപത്യമുള്ളവരും എല്ലാവരെയും ഭരിക്കുന്നവനുമായ ദൈവവചനത്താൽ, ആരും ഇതു ലംഘിക്കുന്നതിന് മുതിരരുതെന്നു (ഞങ്ങൾ കല്പിക്കുന്നു).

ഒന്നാംകാനോന: പാത്രിയർക്കീസ് ഈ ഭൗമികജീവിതത്തിൽ നിന്നു കടന്നുപോകുമ്പോൾ, വലിയപ്രോവിൻസിലെ സഹോദരമെത്രാന്മാരോടുകൂടി കൺസ്റ്റാന്റീനോപ്പിളിലെ മെത്രാൻ കത്തോലിക്കാനഗരങ്ങളിൽ വന്നു നഗരങ്ങളുടെ സമ്മതത്തോടു കൂടി ആദ്യമായി ഏലാമിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കും മെത്രാന്മാർക്കും, പിന്നെ ബസ്രായിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കും സിനഡൽ ലേഖനത്തിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള മറ്റുള്ളവർക്കും എഴുതണം; പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സ്ഥാനാരോഹണത്തിനെത്താൻ അവർ ശ്രദ്ധിക്കണം. ഏലാമിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തായും മറ്റ് മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും എന്തുന്നതിനുമുമ്പ് മെത്രാന്മാരും പരരജനങ്ങളും പാത്രിയർക്കീസിന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനും വാഴിക്കലിനും സ്ഥാനാരോഹണത്തിനും നടപടികളെടുക്കരുതു്. എല്ലാ പ്രോവിൻസുകളിലെയും മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട മുഖ്യനും മെത്രാന്മാരുമായി വന്നെത്തുകയോ, രേഖാമൂലമായ തങ്ങളുടെ സമ്മതം അറിയിക്കുകയോ വേണം.

ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലും ആധിപത്യമുള്ള 'ദൈവവചനത്താൽ' ഞങ്ങൾ ഇതു തീരുമാനിക്കുന്നു. ഈ ഡിക്രിക്ക് എതിരായി അവർ പ്രവർത്തിക്കുകയോ ഇതിനെ ലംഘിക്കുകയോ ചെയ്യാൽ ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലും ഉള്ള സഭയിൽനിന്ന് അവർ ജനിപ്പിച്ച ധിക്കാരത്തിന്റെ സന്താനം എന്ന പാപത്തോടുകൂടി നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ വചനത്താൽ അവർ ഭ്രഷ്ടരായിരിക്കും.

വീണ്ടും, മഹാനഗരത്തിലെ മെത്രാന്മാരും പൗരന്മാരും കൂടി എഴുതിയ കത്തു കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞാൽ ഏലാമിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താ മററ് മെത്രാപ്പോലീത്താമാരോടും നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട മെത്രാന്മാരോടും കൂടി ഒട്ടും ഉപേക്ഷ വിചാരിക്കാതെയും കാലതാമസം കൂടാതെയും ഉടൻതന്നെ നേരിട്ടു വരികയോ സഹോദരന്മാരോട് തങ്ങളുടെ യോജിപ്പ് അറിയിക്കുകയോ ചെയ്യണം. എന്ന് ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലും ആധിപത്യമുള്ള ദൈവവചനത്താൽ ഞങ്ങൾ തീരുമാനിക്കുന്നു. അവർ വ്യക്തിപരമായോ യോജിപ്പ് അറിയിക്കുന്ന കത്തു വഴിയോ തങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളുമായി സഹകരിക്കാതിരുന്നാൽ, സർവശക്തനായ കർത്താവിന്റെ വചനത്താൽ ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലും ഉള്ള സഭയിൽ നിന്ന് അവർ അന്യരും ഭ്രഷ്ടരും ആയിരിക്കും. ഒന്നിച്ചുകൂടിയവർക്ക് കാനോനുകളനുസരിച്ച് നൈയാമികമായും ക്രമമായും എല്ലാം ചെയ്യാൻ അനുവാദം ഉണ്ടായിരിക്കും.

രണ്ടാം കാനോന: ബിഷപ്പന്മാരും മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും പാത്രീയാർക്കൽ സിംഹാസനത്തിലെ ആശ്രമങ്ങളോ രൂപതകളോ നൈയാമികമല്ലാതെ ചോദിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതുപോലെ ചെറുതോ വലുതോ ആയ എന്തെങ്കിലും കൈക്കൂലി സ്ഥാനാരോഹണത്തിനു മുൻപോ പിൻപോ, നേതൃസ്ഥാനത്തു വരാൻ വേർതിരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആളിനോട് ചോദിക്കാനും പാടില്ല. നഗരത്തിലെ വിശ്വാസികളും കൈക്കൂലിയോ സ്ഥാനമാനങ്ങളോ അദ്ദേഹത്തോടാവശ്യപ്പെടരുത്. ഇപ്രകാരം കൊടുക്കുകയോ വാശാനം ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുന്നയാളും, തനിക്കായി ആവശ്യപ്പെടുന്നയാളും, ബിഷപ്പോ മെത്രാപ്പോലീത്തായോ ആണെങ്കിൽ സ്ഥാനത്തു നിന്ന് നിഷ്കാ

സിനതനാകണം; അയാളൊരു വൈദികസ്ഥാനിയോ അൽമായനോ ആണെങ്കിൽ സർവശക്തനായ കർത്താവിന്റെ വചനത്താൽ അയാളെ സഭയിൽ നിന്നു മുടക്കണം.

മൂന്നാം കാനോന: വിശിഷ്ട ഗുണങ്ങളാൽ അലംകൃതനല്ലാത്തവനെയും ശുദ്ധമനസ്സിനാൽ പ്രകാശിക്കാത്തവനെയും സത്യവിശ്വാസ കീരണങ്ങളാലും തിരുലിഖിതജ്ഞാനത്താലും പതം വരാത്തവനെയും തെരഞ്ഞെടുക്കാൻ പാടില്ല; അങ്ങനെയുള്ളയാൾ ഭീതികരവും ദിവ്യവുമായ ഈ ശുശ്രൂഷയിലേക്ക് കടന്നുവരാനും പാടില്ല. ഇപ്രകാരമുള്ളവനെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നവർ ന്യായവിധിക്കർഹരാണ്; ഇത്തരത്തിൽ അലംകൃതനല്ലാത്തയാൾ ഇതിലേക്ക് കടന്നുവന്നാൽ അയാൾ അഗ്നിക്കു വിധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

നാലാം കാനോന: മെത്രാന്മാരിലോ സന്യാസിമാരിലോ വിശ്വാസികളിലോ ആരിലെങ്കിലും മെസ്സാലിയൻ പാഷണ്ഡതയോ അതുപോലുള്ളവയോ ആരോപിക്കപ്പെട്ടാൽ, സാർവത്രിക സഭയുടെ മുൻപാകെ ഈ പാഷണ്ഡതയെ ലിഖിത രൂപത്തിൽ ശപിക്കുന്നതുവരെ തന്റെ സ്ഥാനത്തു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യാനോ സഭയിലോ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളിലോ പങ്കെടുക്കാനോ പാടില്ല.

കാതോലിക്കായും രക്തസാക്ഷിയുമായ മാർ ആബായുടെ വാക്കുകളാകുന്ന മുത്തുകൾ കൊണ്ട് രാജകീയ മുദ്രയാലെന്ന വണ്ണം ഞങ്ങളുടെ ഈ വാക്കുകൾ ഞങ്ങൾ ഉറപ്പിക്കുന്നു. സന്ദർശനം എന്നു പേരുള്ള ആറാം ലേഖനത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന, മാർ ആബാ കാതോലിക്കോസിന്റെ കാനോന; ഞങ്ങൾ ഇപ്രകാരം നിശ്ചയിക്കുകയും തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു - ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ ആമ്മീൻ കൊണ്ട്, ആബാ പാത്രീയർക്കീസായ ഞാനും മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും മെത്രാന്മാരുമായ ഞങ്ങളും, അവയെ ബന്ധിക്കുന്നു.

പൈതൃകമായ സിനോഡിക്കൽ കാനോനുകളെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ കാര്യങ്ങൾ, ഇപ്പോൾ ഏതാണ്ട് ചുരുക്കമായി, ഇപ്രകാരം ഞങ്ങൾ നൽകുന്നു. കുറവുള്ള കാര്യങ്ങൾ, ദൈവം തിരുമനസ്സാകുന്ന രീതിയിൽ, മെത്രാന്മാരായ പിതാക്കന്മാ

രുടെ ഒരു പൊതു കൗൺസിൽ നിങ്ങളുടെ അവിടെയോ, ഞങ്ങളുടെ സ്ഥലത്തോ വീണ്ടും വിളിച്ചുകൂട്ടി നമുക്കു പൂർത്തീകരിക്കാം. എങ്കിലും പ്രിയരേ, ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പക്കലേക്കു വരാത്തതു് അഹന്തകൊണ്ടോ ഉദാസീനതകൊണ്ടോ അല്ല; പിന്നെയോ, തകർക്കപ്പെട്ട പള്ളികളുടെ പുനരുദ്ധാരണവും മറ്റു് അവശ്യാവശ്യകാര്യങ്ങളും നിമിത്തമാണു് എന്ന് നിങ്ങൾ അറിയണമെന്നു് ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എല്ലാവരുടെയും കർത്താവായ ദൈവം കല്പിക്കുകയും, രാജാവു് നമ്മുടെ അഭ്യർത്ഥന സ്വീകരിക്കുകയും, ചങ്ങലയിലെമ്പോലെയെന്നമ്മയ അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഗൗരവമേറിയ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ കാണുന്നതിനും ദൈവത്തിൽ നിങ്ങളെ ആശംസിക്കുന്നതിനും ഞങ്ങൾ വരുന്നതാണു്.—ദൈവം രാജാവിനെ സംരക്ഷിക്കട്ടെ; പള്ളികളുടെ പുനരുദ്ധാരണം സംബന്ധിച്ചു് ആറുവട്ടം ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ കാണാൻ പോയി.—നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ ദിവസങ്ങളിലും തന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യാൻ കർത്താവു് നിങ്ങളെ ശക്തരാക്കട്ടെ. ആമ്മീൻ.

- ഞാൻ, തിമോതി, കൃപയാൽ കാതോലിക്കോസു്—
പാത്രീയർക്കീസു് ഒപ്പം മുദ്രയും വച്ചിരിക്കുന്നു.
- ഞാൻ, സർഗീസു്, പേരാത്—മെശാൻ മെത്രാപ്പോലീത്താ ഒപ്പം മുദ്രയും വച്ചിരിക്കുന്നു.
- ഞാൻ, ബ്രീക് ബാറോയേ, കശ്കാർ മെത്രാൻ ഒപ്പം മുദ്രയും വച്ചിരിക്കുന്നു.
- ഞാൻ, യുയേൽ, ഹിർതാ മെത്രാൻ ..
- ഞാൻ, ഗ്രിഗറി, സാബേ മെത്രാൻ ..
- ഞാൻ, യോഹന്നാൻ, പീറോസു്—ഷപ്പൂർ മെത്രാൻ ..
- ഞാൻ, ദാനിയേൽ, ബേത്—ദാരായേ, മെത്രാൻ ..
- ഞാൻ, സ്റ്റീബാനേക്കോ, തറീഹാൻ മെത്രാൻ ..
- ഞാൻ, ശുബ്ഹാലമാറൻ, ശേനാ മെത്രാൻ ..
- ഞാൻ, ഗബ്രിയേൽ ദ് കോബേ ദർസോൻ മെത്രാൻ ..
- ഞാൻ, സാബാറീശോ, നിഹവന്ത് മെത്രാൻ ..
- ഞാൻ, ബീറോ, കാതോലിക്കോസിന്റെ പ്രെസബിറ്ററും ആർച്ചുഡീക്കനും ..

വന്ദ്യനായ മാർതിമോതി പാത്രീയർക്കീസും അദ്ദേഹത്തോടു കൂടിയുള്ള മെത്രാന്മാരും ഏലാമിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയ മാർ അപ്രേമിന്റെ സമാധാനത്തിനായി എഴുതി അയച്ച കന്യോനകൾ അവസാനിച്ചു.

സൂചികകൾ

1. പേരുകൾ അകാരാദിക്രമത്തിൽ

- മെ. = മെത്രാൻ ; കാ = കാതോലിക്കോസു്
അകാപിയസു്, അമീദ് മെത്രാൻ 41. 42. 43. 48.50.51.52.
- ,, അലെക്സോ മെ. 12.
- ,, കാതോലിക്കോസു്, 72. 89. 432-440.
- ,, മേദ്യ മെ. 175.
- അഖ്ബാലാഹാ, കർകാ ദ്ബേത്സ്സോക് മെ. 38.40.53.
- ,, റാമോനീൻ മെ. 38.
- അഗാപീററസു്, 40.
- ,, ബേത് ലാപാത് മെ. 51. 53. 58. 66.
- അത്തനാസ്യോസു്, അലക്സാബ്രിയാ മെ. 416. 483. 489.
- അൻപായി, പേരാത് മെശാൻ മെ. 93.
- അഹ്രാത്, ഇഷ്ഫഹാൻ മെ. 54.
- അഹ്രാത്, ബേത് ബാഗാശ് മെ. 83. 86. 88. 96.
- അഹ്രീദ്, സേജെസ്ഥാൻ മെത്രാൻ 53.
- അപ്രേം, പേർഷ്യൻ മെ. 87.
- ,, ബീൽപാത് മെ. 49.
- അബി, റീമാ മെ. 40.
- അബീശോ, കശ്കാർ മെ. 74. 83.
- അബൊശ്താ, ഹദിയാബ് മെ. 97.
- അബ്ദാ, ബേത് ദാരായേ മെ. 369.
- അബ്ദീശോ, നെഹർഗൂർ മെ. 40.
- ,, മെ. 432
- ,, ശുശ്തെർ മെ. 37. 40. 53.
- അബ്നേർ, കശ്കാർ മെ. 55.
- അബ്രഹാം, ഇഷ്ഫഹാൻ മെ. 175
- ,, ഗോർ റാൻ മെ. 87. 88. 95.
- ,, ടെഹറാൻ മെ. 280.
- ,, തഹാൽ മെ. 73. 83. 87. 88. 97.
- ,, ബർ ഞെദ്മിഹീർ മെ. 108. 114.
- ,, ബീഹ്-ഷപ്പൂർ മെ. 105. 106. 107.
- ,, ബേത്-മേഹ്റു് ഖായേ മെ. 87. 88. 95.

അബ്രഹാം, ബേത്-റാഹീമായ് മെ. 37.
 ,, മെ. 40.
 ,, മെ. 117.
 ,, മെ. 432.
 ,, മേദ്യ മെ. 73. 83.
 ,, ലാശോം മെ. 87. 88. 96.
 ,, സാബേ മെ. 280.
 ,, ഷർക്കാർത് മെ. 148.
 ,, റീമാ, മെ. 38. 40. 53. 105. 119. 148.
 അംബ്രോസ്യസ്, മിലാൻ മെ. 416. 487.
 അമ്മാനവേൽ, കർകാ ദ് ലേദാൻ മെ. 87.
 ,, കൾകാർ മെ. 87. 94.
 അഹറോൻ, ഇഷ്ഫഹാൻ മെ. 178.
 ,, ബലാഷ്ഫർ മെ. 87. 88. 95.
 അഹീശാ, ശൂശ്തെർ മെ. 369.
 അർദാക്, മശ്കേനാ ദ് കർദ്ദ മെ. 54.
 അർതാഷഹർ, അർമേനിയ മെ. 54.
 അററീക്, ബേത് മോക്സായേ മെ. 54.
 അററീക്സസ്, കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ. മെ. 486.
 ആദായ്, അരേവാൻ ദ് അബ്രാ മെ. 54.
 ആദോർ ഹെർമിസ്യൂദ്, സൂസാ മെ. 178. 280.
 ആബാ, കാതോലിക്കോസ്, 98ff. 149. 441-458.
 ആബാ, മെ. 432.
 ആംഫിലോക്കിയസ്, ഇക്കോണിയം മെ. 417. 486.
 ആലാഹാ സേക്കാ, ബേത്ഗർമായ് മെ. 175.
 ആഹാദാബ്യയ്, ബേത്ദാസെൻ മെ. 38.
 ആഹായ്, പേരാത് മെ. 87.
 ആഹൂദേമേ, നിനീവെ മെ. 175.
 ഇഗ്നേഷ്യസ്, അന്ത്യോക്യാ മെ. 416.
 ഇസഹാക്, കൾക്കാർ മെ. 423.
 ,, കർക്കാ ദ് മൈശാൻ മെ. 83. 87.
 ,, കാതോലിക്കോസ്, 9ff.—64.
 ,, ബേത്—നൂഹദ്രാ. മെ. 38. 40.
 ,, മെ. 432.
 ,, ഹാഗാർ—ബേത് അർദഷീർ മെ. 211.
 ഇശോയാബ്, കാതോലിക്കോസ്, 214. 216. 280—338.
 ഇശോയാബ്, ടയറീൻ മെ. 372.
 എസ്തപ്പാനോസ്, മാസോണിത്താ മെ. 372.
 എസ്തപ്പാനോസ്, ശൂശ്തെർ മെ. 280.

എവസേബിയസ്, തെല്ലാ മെ. 12.
 ഏലീയാ, കാതോലിക്കോസ്. 98.
 ,, നെഹർഗൂർ മെ. 73. 74. 83.
 ,, മ്ശംഹീഗ് മെ. 40.
 ,, മെ. 432.
 ,, ഹീർതാ മെ. 87. 94.
 ഏലീശാ, കാ. (ദീഭരണം) 130. 132. 133.
 ,, ശൂശ്തെർ മെ. 103. 106. 117. 118. 148. 175.
 ഔബാൻ, അഹ്മദാൻ മെ. 175.
 കാമീശോ, ബേത്-ദാസൻ മെ. 178.
 കാമീശോ, മഹോസെ ദ് അരേവാൻ മെ. 280.
 കീറീസ്, ദാസൻ മെ. 54.
 കോൺസ്റ്റന്റൈൻ ചക്രവർത്തി. 43.
 കോർമേ, സേജെസ്ഥാൻ മെ. 178.
 ക്രിസോസ്തോം, മെ. 228. 417. 482. 489.
 ക്ലീലീശോ, മായൽതാ മെ. 369.
 ഖർദാഗ്, അർദശീർ കൊറേഹ് മെ. 105. 106. 117. 119.
 ഖാശാ, തഹാൽ മെ. 369.
 ഖ്യൂസ്രാ | രാജാവ് 98—100. 102. 131. 148. 177. 338.
 344. 358. 441.
 ഖ്യൂസ്രാ || രാജാവ് 458. 460.
 ഖ്യൂസ്രാ, സൂസാ മെ. 103. 106. 117. 119. 175.
 ഖൈശാ, കോനീ മെ. 55.
 ഗബ്രിയേൽ, കർകാ ദ് മൈശാൻ മെ. 281. 368.
 ,, ദ് കോബേ ദ് അർസോൻ മെ. 496.
 ,, നെഹർഗൂർ മെ. 369.
 ,, ബാദീസാ-ഖാദീസ്ഥാൻ മെ. 281.
 ,, ഹർബ് ഗെലാൽ മെ. 175. 280. 369.
 ,, ഹർയോ മെ. 73. 74. 281.
 ഗർയാൻ 51.
 ഗീവർഗീസ്, കാ. 370—420.
 ഗൂറാ, ശൂശ്തെർ മെ. 51.
 ഗൗശീശോ, ബേത് നൂഹദ്രാ മെ. 280.
 ഗ്രിഗറി, കാ. 358 ff.
 ,, നസ്യൻസൻ. 417. 483.
 ,, നീസ്സാ, 485.
 ,, മാറോ മെ. 281.
 ,, റീവ്—അർദഷീർ മെ. 278.
 ജസ്റ്റിൻ, രക്തസാക്ഷി, 486.
 ഡൊമാത്, ശാഖീതാ ദ് ഗൂർഗാൻ മെ. 54.

തഹ്മീൻ, സിർസോർ മെ. 175
 തിമോതി, കാ. 491—496.
 തിമോതിയോസ്, ബേത് ബാഗാശ് മെ. 280. 369.
 തിയഡോർ, കശ്കാർ മെത്രാൻ 368
 ,, മർമറോദ് മെ. 175
 ,, മെ. 51
 ,, മൊപ്സുഖെസ്കൂ മെ. 226—228. 339. 340.
 363ff.
 തോമസ്, വത്തർ മെ. 372
 തനഹാ, മസ്ബദാൻ മെ. 175
 തമസ്യസ്, റോമാ മെ. 484
 ലോയ്, ബേത് ഹുസായേ മെ. 178
 ദയ്റായാ, കർകാ ട് ബേത്സ്റ്റോക് മെ. 138. 139. 147.
 ദാദീശോ, കാ. 52—72
 ദാനിയേൽ, അർബേൽ മെ. 38. 40. 53.
 ,, അർസുൻ മെ. 37. 40. 53.
 ,, കർമേ മെ. 37. 73. 74. 83. 86. 88. 97.
 ,, ബേത്-ദാരായേ മെ. 496.
 ,, ശുശ്തെർ മെ. 178.
 ,, റാസീഖായേ മെ. 175.
 ദാവീദ്, അബ്രാശഹർ മെ. 54.
 ,, വീശ് മെ. 105. 106.
 ,, മർവാൻ മെ. 114.
 ,, മാറോ മെ. 175.
 ,, ഹൊർമീസ് ട് അർദഷീർ മെ. 178. 280.
 ,, റായ് മെ. 54.
 ദുഖാ, സ്യസ് മെ. 51.
 ദോഹോമായ്, അർദഷീർ മെ. 147.
 നഥാനിയേൽ, സിർസോർ മെ. 280. 369.
 നർസാ, അരേവാൻ മെ. 175.
 ,, കർകാ ട് മൈശാൻ മെ. 53.
 ,, കാ. (ദ്രിദേണെ) 130-133.
 ,, റായ് മെ. 53.
 നർസായ് മെ. 51.
 നർസെ, ദാരാ മെ. 38.
 നാഥോ, അർസോൻ ട് ബേത് ഔസ്ഥാൻ മെ. 175.
 നാനി, പേരാത് മെ. 364
 നെസ്തോറിയസ്, പാത്രിയർക്കീസ് 479. 482. 488.
 നോഹ, ബലാസ്ഫർ മെ. 73. 74. 83.
 ,, ബാലാദ് മെ. 86. 88.

നോഹ മെ. 432.
 ,, റബ്രനഹ്സർ മെ. 38.
 പാപ്പാ, അരേവാൻ മെ. 73. 83.
 ,, കാ. 59—61.
 ,, ബേത്-ലാപാത് മെ. 73. 83. 86.
 ,, മിഹ്റഗ് ഗാക് ദാഗ് മെ. 178. 280.
 ,, മെ. 92.
 ,, സ്യസ് മെ. 88.
 പാരോമായ്, മറ്റ മെ. 83
 പീരോസ്, തരിഹാൻ മെ. 369.
 പീരോസ്, രാജാവ്, 364.
 പെഖീദോ, എഡേസ്കാ മെ. 12.
 പോസായ്, കർകാ ട് ലേദാൻ മെ. 368.
 ,, ശുശ്തെർ, മെ. 73. 83.
 ,, ഹരവാൻ മെ. 175.
 ,, ഹാഗാർ മെ. 372.
 ,, ഹൊർമീസ് ട് അർദഷീർ മെ. 369.
 പൗലോസ്, കർകാ ട് ലേദാൻ മെ. 74.
 ,, കാ. 98. 113. 142. 144.
 ,, തുദു മെ. 38
 ,, ബർഹീസ് മെ. 138. 369.
 ,, ബേത്-ലാപാത് മെ. 103. 106. 118. 145.
 ,, മെ. 117.
 ,, ഷർക്കാർത് (ശർഖർത്, ഷർഹഖർത്) മെ. 38.
 പൗളാ മെ. 433. 40. 87. 95.
 ഫർബോക്ത്, അർദശീർ കറാഹ് മെ. 55.
 ബർനായ്, കർമേ മെ. 175.
 ബർനോൻ, കർമേ മെ. 175.
 ,, ട്രീഹാൻ മെ. 138.
 ,, ഹരവാൻ മെ. 280.
 ബർ യാനോസ്, ബേത്-ബാഗാശ് മെ. 38. 40
 ബർ യക്പി, ബലാശ്ഫർ മെ. 55
 ബർ ശബ്താ, മായൽതാ മെ. 178. 280
 ,, മെ. 40
 ,, ഷർക്കാർത് മെ. 173
 ,, സ്യസ് മെ. 55
 ബർ സഹ്ദേ, അയിൻ സപ്പാനേ മെ. 178
 ബർ സാബാ, മേർവ് മെ. 53.
 ബർ സൗമാ, കർദ്ദൂ മെ. 175.

ബർ സൗമാ, നിസിബിസ് മെ. 72. 73.84.—89.
 364. 432—440.

ബർ സൗമാ, മെ. 432

ബർ ഹദ്ബ്ശാബാ, ഹരവാൻ മെ. 369.

ബർ ഹൈലാ മെ. 40

ബർ ഹൈലേ, തഹാൽ മെ. 55

ബാജീശ്, റീമാ മെ. 73. 83.

ബാതാ, ലാശോം മെ. 38 40. 53.

ബാതായ്, മശ്മാഹിഗ് മെ. 38.

ബാതി, ഹൊർമിസ് ഭ് അർദഷീർ മെ. 55. 73. 83.

ബാബായ്, കാ. 86. 92. 93. 98.

,, ബോർസാൻ മെ. 211.

,, മേദ്യ മെ. 87. 88. 95.

,, സാബേ മെ. 178.

ബാബോവായ് കാ. 72.

ബാലാശ്, രാജാവ് 73. 432.

ബാർസ്, ബേത് ഹൂസായെ മെ. 280.

ബേസിൽ, കേസറിയ മെ. 484-489.

ബോക്തീശോ, കർകാദ്ബേത്സ്സോക് മെ. 87. 94. 281. 368

,, തഹാൽ മെ. 280.

,, ഹർബ് ഗെലാൽ മെ. 148.

ബോറസ് മിഹ്റം, ബേത് ഓസൻ മെ. 369.

ബ്രീക് ബാരോയെ, കശ്കാർ മെ. 496.

,, യാഹ്ബേ, സിർസാർ മെ. 211

ബ്രീക്കീശോ, ബേത് ഓറായെ മെ. 87. 95.

മൽക്കീസദേക്കു, അസർബൈജാൻ മെ. 175. 178.

,, റീമാ മെ. 281.

മർക്കോസ്, ബേത് ഓറായെ മെ. 148.

മർവായ്, ബേത് ലാപാത് മെ. 87. 93.

മാനാ മെ. 432.

മാനാ, റീവ് അർദഷീർ മെ. 73. 106. 117. 118. 139. 147.

മാറാ, മെ. 40.

മാറോൻ, പേരാത് മൈശാൻ മെ. 87.

മാറായ്, പീറോസ്-ഷപ്പൂർ മെ. 178.

മാറി കശ്കാർ മെ. 40. 53. 178.

,, കർകാദ് മൈശാൻ മെ. 38. 40.

,, പേരാത് മെ. 94.

,, ബേത് ബാഗാശ് മെ. 54.

,, റീമാ മെ. 86. 88. 96

മാറേ റഹ്മെ, ബേത് ഓസൻ മെ. 87. 97

മാറൂമാ, കർദ മെ. 369

,, തഹാൽ മെ. 138

,, മൈഹർക്കാട്ട് മെ. 9—18. 27. 32. 40. 46. 64

മിഹ്റം ബോസിയദ് മെ. 40

മിഹ്റം നർസാ, സാബേ മെ. 73—118. 148

മിഹ്റം ഷപ്പൂർ, റാം ഹൊർമിസ് മെ. 178

മീക്കാ, ലാശോം മെ. 83

മീനാ, കോറെപ്പിസ്കോപ്പാ 388

മീനാ, ലാശോം മെ. 73

മീലൈസ്, കർദ മെ. 53

,, പേരാത് മെ. 40

,, മെ. 40. 59

,, സാബേ മെ. 40

,, ശൂശ്തെർ മെ. 53

,, ശേനാ മെ. 280

മോശ, അർമേനിയ മെ. 73

,, കർകാദ് ലേദാൻ മെ. 148

,, നെഹർഗൂർ മെ. 86. 88. 96. 281.

,, പീറോസ് ഷപ്പൂർ മെ. 73-88.

,, ബേത് ബാഗാശ് മെ. 138. 148.

,, മെ. 148

,, ഹമീർ മെ. 73.

യസ്ഭ്കോസ്, മേദിയ മെ. 369.

,, ബാലാദ് മെ. 175.

യസ്ഭ് ഗേർദ്, ബേത്-ഓറായെ മെ. 73. 74. 83.

,, ശൂശ്തെർ മെ. 87. 97.

,, രാജാവ്, 10-14. 32. 41. 42. 64.

യസ്ഭ്വി, ഇഷ്തഹർ മെ. 54.

,, ഹേരാത് മെ. 53.

യസ്ഭയ്ദായ് മെ. 40.

യസ്ഭാദ്, ഹർയോ മെ. 88.

യസ്ഭാദ്, റീവ് അർദഷീർ മെ. 53. 86. 91. 92.

യാക്കോബ് കാ. 421.

,, ഓറായ് മെ. 281.

,, പൈദൻഗരൻ മെ. 138-175.

,, ശോശ മെ. 369.

യാബാലാഹാ കാ. 41-65.

യാസീദ് അപ്രീദ്, മെ. 134-138.

- യാസീദ്, നിനീവെ മെ. 178.
- യാസീദ് പനേഹ്, മായൽതാ മെ. 175.
- യാസീദ് ബോസെദ്, ദബ്ബഗെരാദ് മെ. 55.
- യൂയേൽ, ഹിർതാ മെ. 496
- യോഹാന്നീസ്, തോസ്-അബ്രാഹാമിൻ മെ. 86. 88. 96.
- യോനാദാബ്, അർബേൽ മെ. 368.
- യോഹന്നാൻ, അബോറാദ്-ഷഹാർ പീറോസ്, മെ. 175
- അസർബൈജാൻ മെ. 138.
- അർസോൻ ദ്ബെസ്താൻ മെ. 53.
- അരേവാൻ മെ. 38.
- കർക്ക ദ്ബേത്സ്സോക് മെ. 73. 74. 83
- ഗർയാതാൻ മെ. 40.
- ദോഹോമായ്-അർദഷീർ മെ. 139.
- നെഹർഗൂർ മെ. 38. 40 53.
- ബേത്-ദാറായേ മെ. 175.
- ബേത്-ന്തഹദ്ദാ മെ. 369.
- ബേത് സബ്ദാ മെ. 86. 88. 96.
- മറ മെ. 87.
- മായൽതാ മെ. 87. 88. 96.
- മാസോൻ മെ. 54.
- മാറോസൈററ് മെ. 95.
- മെ. 432.
- റീമാ മെ. 369.
- ശേനാ മെ. 178
- ഹൊർമിസ്ദ്-അർദഷീർ മെ. 37.
- യശ്ശെപ്പ്, അരേവാൻ മെ. 40.
- അർബേൽ മെ. 94.
- കശ്കാർ മെ. 280.
- കാ. 149. 174. 177.
- പേരാത് മെ. 368.
- ലാശോ. മെ. 138. 148.
- ഹർബ് ഗലാൽ മെ. 38. 53.
- ഹിർതാ മെ. 280.
- റായ് മെ. 83, 87. 88. 95.
- വഹ്രം രാജാവ് 53.
- ശത്മാൻ മെ. 51.
- ശമുവേൽ, അർസൂൻ മെ. 37. 40
- അരേവാൻ മെ. 178.
- കശ്കാർ മെ. 103. 104. 147.
- കർകാ ദ്ബേദാൻ മെ. 94.

- ശഹീൻ, ബേത്-ന്തഹദ്ദാ മെ. 94.
- ബർഹീസ് മെ. 178.
- മർവാൻ മെ. 178.
- ഹത്താ മെ. 373
- ശൽമായ്, കർകാദ് ലേദാൻ മെ. 103. 106. 117. 118.
- ശർബീൽ, ദാസ്കർതാ ദ്മൽക്കൊ മെ. 55
- ശാബോർ, ശേനാ മെ. 369.
- ശീലാ, കർകാ ദ്ബമെശാൻ മെ. 148.
- കാ. 93. 98.
- മെ. 97.
- ഹൊർമിസ്ദ്-അർദഷീർ മെ. 87. 94. 97. 103. 105
- 106. 118. 148. 175
- ശീലാസ് മെ. 40.
- സബ്ദാ, പേരാത് മെ. 38. 40. 53.
- സാബെ മെ. 55.
- സർഗീസ്, തറീഹാൻ മെ. 372.
- പേരാത് മെ. 496.
- മ്ശംഹീഗ് മെ. 211
- മെ. 134-138.
- റീമാ, മെ. 175.
- സാബാ, ലാശോ. മെ. 178.
- സാബാറീശോ കാ. 338-356.
- നിഹവത് മെ. 496.
- ലാശോ. മെ. 281.
- സാസർ, ബേത് ദാറായേ മെ. 54.
- സിറീം, അലക്സാബ്രിയാ മെ. 418.
- സൂഖാ, സൂസ് മെ. 37. 40.
- സെവേത്രസ്, അന്ത്യോക്യാ മെ. 336.
- സോളമൻ, ബേത്-ന്തഹദ്ദാ മെ. 55. 87.
- സോറാ, ഗൊർഗാൻ മെ. 178.
- സ്വീബാ സേക്കൊ, തറീഹാൻ മെ. 496.
- സൂറിൻ, ആമോൽ-ഗീലാൻ മെ. 175.
- കർകാ ദ്ബേദാൻ മെ. 175.
- ഷർക്കാർദ് മെ. 369.
- ശൂബ്ഹാ, ബലാസ്ഫർ മെ. 178.
- സബ്രാൻ മെ. 178.
- ശൂബ്ഹാലമാറൻ, കശ്കാർ മെ. 175.
- ശേനാ മെ. 496.
- ശൂബ്ഹാലീശോ, ബാലാദ് മെ. 97.

ശുബ്ഹാലീശോ തഹാൽ മെ. 178.
 ശൈമോൻ, നിസിബിസ് മെ. 278.
 ,, പീരോസ്-ഷപ്പൂർ മെ. 108, 117, 119, 175, 369,
 ,, പേരാത് മൈശാൻ മെ. 178, 280.
 ശൈമോൻ ബർദുഖ്, ശുശ്തൈർ മെ. 40.
 ,, ബേത് ഹുസായേ മെ. 174.
 ,, മായൽതാ മെ. 138, 148.
 ,, മെ. 432.
 ,, ഹിർതാ മെ. 53, 73, 74, 83.
 ഹതാ, ബലാശ്ഹർ മെ. 54.
 ഹബീബ്, പേർഗീഗ് മെ. 281.
 ഹനാനിയാ, മഹോസേദ് അരേവാൻ മെ. 369.
 ഹനാനീശോ, കാ. 421, 431, 492.
 ,, അസർബൈജാൻ മെ. 369.
 ,, റാം ഹൊർമീസുദ് മെ. 280.
 ഹായ്, പേരാത്-മൈശാൻ മെ. 83.
 ഹെനാനാ, അസ്സീറിയൻ മെ. 280.
 ,, ഹർബ്ഗെലാൽ മെ. 178.
 ,, ഹദിയാബ് മെ. 114, 138, 139, 147, 178.
 ഹെസക്കിയേൽ കാ. 177—213.
 ഹൊദിദാദ്, ഹർബ്ഗെലാൽ മെ. 73, 83, 87, 88, 96.
 ഹോശ, അറബികളുടെ മെ. 93.
 ,, ഗെൻസാക് മെ. 83.
 ,, നിസിബിസ് മെ. 87.
 ഹോശിയാ, നിസിബിസ് മെ. 37, 40, 51, 66.
 ,, ഹിർതാ മെ. 40, 53.
 ഹോഹ്, ബാലാദ് മെ. 96.

2. സുഗമനാമങ്ങൾ അകാരാദി ക്രമത്തിൽ

അൻസീറാ 41, 43.
 അന്ത്യോക്യ 12, 41, 43, 44, 415.
 അബോറാദ് 175
 അബ്രാശഹർ 38, 41, 54, 86, 88, 96.
 അമീദ് 12, 41, 42.
 അയിൻ സപ്പാനേ 178
 അരാമിയ 73, 89, 144
 അരേവാൻ (മഹോസേദ്—) 37, 38, 40, 73, 83, 175, 178.
 അരേവാൻ ട് അബ്രാ 54
 അലക്സാണ്ട്രിയാ 416, 483.
 അലപ്പാ 12
 അസർബൈജാൻ 41, 83, 138, 175, 178, 369,
 അസ്സീറിയ 280
 അഹ്മദാൻ 175.
 അർദായ് 38
 അർദബീർ കൂറാഹ് (കൊറേഹ്-ഖുറാഹ്) 55, 105, 119.
 അർദബീർ പ്രിഹാത് 42
 അർബേൽ 37, 38, 40, 53, 94, 139, 147, 178, 368, 447.
 അർമേനിയ 41, 54, 73.
 അർസുൻ 36, 37, 40, 41, 53, 87.
 അർസോൻ ട് ബേത് ഔസ്ഥാൻ 37, 40, 175.
 (ഔസ്ഥാൻ ട് അർസുൻ കാണുക)
 ആമോൽ 175
 ആറാൻ 41
 ഇക്കോണിയ. 417, 486.
 ഇഷ്തഹാർ 41, 54.
 ഇഷ് (ശ്) ഹഹാൻ 54, 88, 95, 175, 178.
 ഇറാൻ കൊറാഹ്-ഖുസ്രാ 119.
 എഡേസ്സ 12
 ഏലാം 84, 491, 496.
 ഔസ്ഥാൻ ട് അർസുൻ 53 (അർസോൻ കാണുക)
 കപ്പദോചിയ 43
 കശ്കാർ 13, 53, 55, 74, 83, 87, 94, 103, 104, 147, 175,
 178, 280, 368, 421-430, 476.
 കർക്കാ 35, 37, 40, 41.

കർക്കാ ഭംബേത് സ്റ്റോക് 37. 53. 73. 74. 83. 87. 94. 139. 147. 368. 447.
 കർക്കാ ഭംമെശാൻ. 38. 40. 53. 83. 148. 281. 368.
 കർക്കാ ഭംലേദാൻ 37. 51. 74. 87. 94. 103. 118. 120. 175.
 കർത്തവായെ 280. 178. 368.
 കർദ്ദ 36. 53. 175. 369.
 കർമേ 73. 74. 83. 86. 97. 175.
 കേസറിയ 484.
 കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ 330. 482. 484. 486.
 കോനി 55
 കോബേദർസോൻ 496
 ഖത്തർ 38. 370. 372.
 ഖർദാദ് 139.
 ഖാദിസാൻ 281.
 ഖീശ് 105.
 ഗലാത്യ 43
 ഗർയാതാൻ 40
 ഗാംഗ്ര 41. 43.
 ഗീലാൻ 175.
 ഗെൻസാക് 83
 ഗോർഗാൻ (ഗുർഗാൻ) 87. 88. 95. 178.
 ഗോർസാൻ 41.
 ജറുസലേം 417.
 തറീഹാൻ (ടറീഹാൻ, ടെഹ്റാൻ) 138. 280. 369. 372. 496.
 തഹാൽ 55. 73. 83. 88. 97. 138. 178. 280. 369.
 തെല്ലാ 12.
 തൊഡുറ 38
 തോസ് 88. 96.
 ദസൂഗദ(രാ)ദ് 42. 55.
 ദയറീൻ 372.
 ദാസുകർതാ ഭംമലക് 42. 55.
 ദാറാ 37. 38.
 ദാറായ് 83. 281. 337. (ബേത് ദാറായെ കാണുക)
 ദോഹോമായ്— അർദബീർ 139. 147.
 നസ്യാൻസുസ് 483
 നിഖ്യാ 43. 219. 330.
 നിനീവേ 175. 178. 280.
 നിസിബിസ് 13. 36. 37. 40. 41. 51. 53. 66. 72. 84. 86. 87. 89. 107. 139. 145. 146. 174. 175.

നിഹവന്ത് 496
 നീസ്സാ 485
 നെയോ ചെസാറിയ 41. 43.
 നെഹർഗുർ 37. 38. 40. 53. 73. 74. 83. 86. 88. 96. 281. 369.
 പേരാത് 37. 38. 40. 41. 53. 83. 87. 93. 94. 104. 110. 176. 178. 368. 447. 496.
 പേർഷ്യ (ഫാർസ്) 13. 38. 41. 73. 87. 89. 107. 139. 144. 147. 388.
 ഫീറോസ് ഷപ്പൂർ (പേറോസ്) 42. 73. 74. 83. 86. 88. 96. 103. 119. 175. 178. 369. 496.
 പൈദംഗൽ 114. 138. 175.
 പോശീഗ് 280
 പ്രൊമിസ്ഭംറോദ് 73
 ഫ്രീജിയ 44
 ബലാശ്(ഷ്)ഫർ 42. 55. 73. 74. 83. 87. 88. 95. 178.
 ബറിയാനോസ് 37
 ബർ കൈതായ് 344. 350.
 ബർഹീസ് 138. 178. 369.
 ബാബ് 107.
 ബാലാദ് 86. 88. 96. 97. 175.
 ബീൽപാത് 91. 108.
 ബീഹ് ഷപ്പൂർ 105. 106.
 ബേ അർദബീർ (=സെലൂഷ്യ) 41. 42. 114. 211.
 ബേത്-ഗർമായ് (കർക്കാ ഭംബേത് സ്റ്റോക് കാണുക) 13. 38. 41. 73. 87. 138. 139. 147. 176. 281. 368.
 ബേത്-തെബ്യാതാ 280
 ബേത്-ദാസെൻ 37. 38. 54. 87. 97. 178. 369.
 ബേത്-ദാറായെ 42. 54. 73. 74. 87. 88. 95. 148. 175. 369. 496.
 ബേത്-നൂഹദ്രാ 37. 38. 55. 84. 87. 94. 280. 369.
 ബേത്-ബാഗാശ് 37. 38. 54. 83. 86. 86. 88. 96. 138. 148. 280. 369.
 ബേത്-മെഹ്-ഖ്റായെ 37. 87. 88. 95.
 ബേത് മോക്സായെ 36. 37. 54.
 ബേത് ലാപാത് 35-41. 51-53. 72. 73. 83-89. 93. 103. 109. 118. 120. 139. 145. 146. 447.
 ബേത് ഷപ്പൂർ 42
 ബേത് സബ്ദായ് 36. 86. 96.
 ബേത് ഹെദ്രായ് 84, 89,
 ബേത് ഹൂസായെ 13. 36. 73. 83-85. 89. 93. 103-107. 116. 139. 144. 174-178. 280. 447.

ബേത് റാമോനീൻ 37. 38.
 ബേത് റാഹീമായ് 36. 37.
 ബേത് റിഖായേ 38.
 ബോർസാൻ 211.
 മശ്കേനാ ഓ കർദ്ദ 54.
 മശ് മാഹിഗ് (മ്ശാഹിഗ്) 38. 40. 211.
 മസബദാൻ 175.
 മറ (മേർവ്) 53. 83. 87.
 മർക്കർബ്താ 52. 53.
 മർവാൻ 114. 178.
 മർ മറോദ് 175.
 മറോസേ ഓ അരോവാൻ 280. 369.
 മായൽതാ 87. 88. 96. 369.
 മാശീൻ 138. 148. 175. 178. 280.
 മാസോൻ 54. 372.
 മാറോ 175. 281.
 മാറോസൈറാ 95. 176.
 മിലാൻ 487.
 മിഹ്റാ ഗാക്ദാഗ് 178. 280.
 മേദ്യ 38. 41. 73. 83. 87. 88. 95. 145. 369.
 മൈശാൻ 13. 37.
 ലവദീക്യ 41. 44.
 ലാശോം 37. 38. 53. 73. 83. 87. 88. 96. 138. 148. 178. 280.
 ശർഖർത് 37. 38. 87. 95. 148. 178. 369.
 (ശെഹർഖർത് ഷർക്കാർത് ഷർഹഖർത്)
 ശബീതാ ഓബെലാശ്ഫർ 54.
 ശേനാ, 178. 280. 369. 496.
 ശൂശ്തെർ 37. 40. 41. 51. 53. 73. 83. 87. 97. 103. 107. 118.
 119. 120. 148. 175. 178. 280. 369.
 ശോശ (സൂസ) 369.
 ഷപ്പർ കഖസ് 42.
 ഷഹാർ പീറോസ്, 175.
 സബ്രാൻ 178.
 സാബേ 40. 42. 55. 73. 74. 83. 87. 95. 103. 118. 148. 178.
 280. 496.
 സിമാർത് 42.
 സിറീയാ 43.
 സിർസോർ 211. 280. 369.
 സിസോർദാ 103.

സൂസ (സൂസ, ശോശ) 37. 41. 51. 55. 88. 103. 119. 175.
 178. 280.
 സെല്യഷ്യ 9. 10. 52. 72. 73. 84. 86. 101. 149.
 സെല്യഷ്യറസ്സെസിഫൺ 10-14. 26. 27. 36. 46. 84. 85. 149.
 150. 173. 176. 211.
 സേജെസ്ഥാൻ 53. 178.
 ഹത്ത 372.
 ഹദീയാബ് 13. 38. 41. 73. 87. 94. 97. 114. 138. 139.
 147. 174. 176. 178. 368.
 ഹമീർ 73.
 ഹരവാൻ 175. 280. 369.
 ഹർബ്ഗലാൽ 37. 38. 53. 73. 83. 87. 88. 96. 148. 175.
 178. 280. 369.
 ഹർയോ 28.
 ഹാഗാർ 211. 372.
 ഹീർതാ 40. 53. 73. 74. 83. 87. 94. 280. 496.
 ഹൊർമിസ ഓഅർഷീർ 37. 55. 73. 83. 87. 94. 97. 103.
 105. 118. 120. 148. 175. 178. 280.
 റബ്രനഹ്സർ 38.
 റായ് 53. 54. 83. 87. 88. 95.
 റാം ഹൊർമിസ ഓ 107. 178. 280.
 റാസിഖായേ 175.
 റിമിനി 219.
 റിപ് അർഷീർ 53. 73. 86. 90. 92. 105. 106. 118. 139.
 147. 170.
 റീമാ 37. 38. 40. 53. 73. 74. 83. 86. 88. 96. 105. 148. 175.
 281. 369.

BIBLIOGRAPHY

ABRAMOWSKI, L., - GOODMAN, A., (ed. & tr),
A Nestorian Collection of Christological
Texts, 2 vols., Cambridge, 1972.

BIRNIE, M. J., Synodicon Orientale,
(English tr. typed copy)

BRAUN O., Das Buch der Synhados oder Synodicon
Orientale, Amsterdam, 1975 (Reprint).

CHABOT, J. B., Synodicon Orientale ou recueil de
Synodes nestoriens, Paris, 1902.

അൻസീറാ, നെയോ ചെസറിയ, ഗ്രാഗ്ര സിനഡുകൾ:
ജി. ചേടിയത്തു°, ആദിമസഭാപിതാക്കന്മാർ, കോട്ടയം,
1993, പേ. 340 - 352.

അന്ത്യോക്യൻ സിനഡ് (341): ജി. ചേടിയത്തു°, അന്ത്യോ
ക്യൻ സഭ - ഉത്ഭവവും വളർച്ചയും, കോട്ടയം,
1986, പേ. 238 - 251.

അപ്പസ്തോലിക കാനോനുകൾ: ജി. ചേടിയത്തു°,
സഭാപിതാക്കന്മാർ, I, കോട്ടയം, 1987, പേ. 122 - 177.

അപ്പസ്തോലിക പാരമ്പര്യം (വി. ഹിപ്പോളിറ്റസ്):
Ibid. പേ. 239 - 274.

നിഖ്യാ, സാർദിക്കോ, ലവദീഷ്യാ, കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ
സിനഡുകൾ: *Ibid.* 50 - 121.

പ്രാചീനസന്യാസനിയമങ്ങൾ: *Ibid.* 122 - 127.
ജി. ചേടിയത്തു°, പൗരസ്ത്യകത്തോലിക്കോസ്°,
കോട്ടയം, 1985.

- „ മാർ മാറ്റുമായുടെ കാനോനുകൾ, കോട്ടയം, 1989.
- „ സഭാപിതാക്കന്മാർ, I. കോട്ടയം, 1987.
- „ സഭാപിതാക്കന്മാർ II. കോട്ടയം, 1988.
- „ ഡീഡസ്തോലിയ, കോട്ടയം, 1987.